

KORAN

KORAN

przekład tekstu
i przypisy

Rafał Berger

ze wstępem
Arkadiusza Miernika

STOWARZYSZENIE JEDNOŚCI MUZUŁMAŃSKIEJ
2021

Copyright by:
Rafał Berger
Stowarzyszenie Jedności Muzułmańskiej
The World Federation of KSIMC
Bydgoszcz 2021

www.al-islam.org.pl
www.shiapoland.com
www.facebook.com/shiapoland

Konsultacja i korekta pod względem teologicznym:
Arkadiusz Miernik

Korekta:
Jolanta Kunicka

Nadzór wydawniczy:
Mahmud Taha Żuk

Projekt okładki:
Rafał Witasik

Skład:
Hanna Wiśniewska
Druk:
Poligrafia Magenta S.C.
Bydgoszcz

Wydano dzięki pomocy:
The World Federation of Khoja Shia Ithna-Asheri Muslim Communities
Registered Charity in the UK No. 282303
*The World Federation is an NGO in Special Consultative Status with the Economic
and Social Council (ECOSOC) of the United Nations*
Islamic Centre, Wood Lane, Stanmore, Middlesex, United Kingdom, HA7 4LQ
www.world-federation.org

ISBN 978-83-947993-7-3

WSTĘP

Jako fundament wiary blisko jednej czwartej ludzkości, Koran bezsprzecznie jest jedną z najważniejszych ksiązek świata. Stanowi dla muzułmanów nie tylko podstawę ich wierzeń teologicznych i wyborów etycznych, ale też przenika ich codzienne życie swą namacalną obecnością: recytują go pięć razy dziennie w swoich modlitwach, uczą się go czytać w oryginalnym języku od najmłodszych lat, mają zwyczaj czytania całej księgi każdego roku w miesiącu Ramadan, uczą się na pamięć licznych jego fragmentów, a wielu z nich zna go cały na pamięć. Jego słowami muzułmanie wyrażają zadowolenie i wdzięczność, jego słowami błogosławią małżeństwa i żegnają umierających bliskich. Był on w historii inspiracją dla przeszłych pokoleń, by sięgać cywilizacyjnych szczytów, a jednocześnie bywa dziś w wielu miejscach świata wykorzystywany do usprawiedliwiania stagnacji i ignorancji. Inspirował mistyków, teologów, filozofów, poetów, polityków, wojowników oraz zwykłych ludzi poszukujących Boga. Mało która książka budzi dziś jednak tak wiele kontrowersji i tak bardzo dzieli opinie, w związku z czym mało która książka potrzebuje takiej uwagi i prawdziwego zrozumienia.

Spektrum islamu, rozciągające się na przestrzeni wielu wieków, szerokości geograficznych i kontekstów kulturowych, wygenerowało oczywiście różnorodność interpretacji i form religijnej ekspresji. Niezależnie od tego rozległego dziedzictwa, pewne fundamentalne założenia na temat Koranu wspólne są dla wszystkich muzułmanów. Uważają go oni za słowo Boga przekazane Prorokowi Muhammadowi (s) i wiernie zachowane przez 14 wieków nie tylko w formie księgi, ale również żywej tradycji ustnej, w ramach której w każdym pokoleniu duża liczba osób zapamiętuje całą jego treść. Odzwierciedla to sposób, w jaki Koran określa sam siebie, nazywając się zarówno „*Al-Qur'an*” (recytacja) jak i „*Al-Kitab*” (księga). Ma być więc zarówno czytany, ze zrozumieniem i wyciąganiem z niego nauk, jak i recytowany – dając muzułmanom kontakt z żywym słowem bożym.

Sposób, w jaki objawiany był Koran, ma fundamentalne znaczenie w jego poprawnym rozumieniu i procesie interpretacyjnym. Objawiany był stopniowo przez okres około 23 lat, często w odpowiedzi na konkretne dylematy, przed jakimi stawała wczesna wspólnota muzułmańska. Z tego powodu tradycja interpretacyjna islamu rozwinęła dyscyplinę o nazwie *asbab an-nuzul* („okoliczności objawienia”), badającą kontekst zesłania danego wersu po to, by zrozumieć jego znaczenie oraz zakres zastosowania. Dyscyplina ta jest częścią szerszej nauki zwanej *Ulum al-Qur’an*, w ramach której uczeni muzułmańscy badają cały szereg kwestii mających wpływ na interpretację i zastosowanie danego fragmentu Koranu, np. to, czy wers pochodzi z okresu mekkańskiego, czy medyńskiego, czy nadal pozostaje w mocy, czy też uległ zniesieniu (tzw. *nasch* – abrogacja wersu, który przeznaczony był dla wcześniejszego okresu rozwoju społeczności muzułmańskiej, ale potem został zastąpiony innym), czy dany wers należy do kategorii wersów jasnych (*muhkam*) czy niejednoznacznych (*mutaszabih*), dosłownych (*hakiki*) czy metaforycznych (*madżazi*), ogólnych (*am*) czy precyzujących (*chas*). Uczeni ci poddają również Koran szczegółowej analizie lingwistycznej, decydując np. czy dane słowo występuje w księdze w swoim pospolitym znaczeniu, czy też w znaczeniu technicznym jakiego nadaje mu terminologia islamu (np. słowo *salah* w języku arabskim czasów Koranu oznaczało inwokację, spontaniczne wzywianie Boga, księga islamu nadaje mu natomiast nowe techniczne znaczenie odprawianej pięć razy dziennie modlitwy z ustalonymi ruchami, pokłonami itd.). W oparciu o takie często dość techniczne i metodyczne rozważania, uczeni islamu dedukują z tekstu koranicznego jego normatywną interpretację, obowiązującą społeczność wierzących muzułmanów.

Oczywiście, potrzeba takiej wyspecjalizowanej interpretacji przez osoby z odpowiednim przygotowaniem teologicznym nie czyni z Koranu tekstu nieprzystępnego laikom. Znaczna część Koranu zawiera jasne nauki niewymagające pośrednictwa wykwalifikowanych interpretatorów, pozwalające wszystkim wiernym na budowanie swej relacji z Koranem i Bogiem oraz samodzielną refleksję, dostarczające im przewodnictwa w ich osobistym życiu duchowym i etycznych wyborach. Jednocześnie, dedukcja wiążących teologicznych i prawnych stanowisk religii oraz rozstrzyganie mniej jednoznacznych kwestii wynikających z tekstu, wymagają większej teologicznej ekspertyzy.

Koran nie zwraca się jednak tylko do muzułmanów, ale do całej ludzkości. Są w nim wersy rozpoczynające się słowami „*ja ajjuha alladhina amanu*” („o wy, którzy wierzycie”) – adresatem są w tym wypadku osoby, które przyjęły ów system i sposób życia zwany islamem wraz ze wszystkimi jego prawami i obowiązkami; inne natomiast wersy mówią po prostu: „*ja ajjuhan nas*” („o ludzie”) – adresatem w tym wypadku jest cała ludzkość, a Księga Boga zwraca się w sposób uniwersalny do ludzkiego rozumu i serca. Koran często zwraca się do swych odbiorców, nie zakładając u nich żadnych ustalonych religijnych przekonań czy akceptacji swojego autorytetu. Zwraca się do „tych, którzy rozumieją”, krytykuje tych, którzy wierzą ślepo tylko dlatego, że tak wierzyły wcześniejsze pokolenia, zachęca do zadawania sobie pytań na temat natury rzeczywistości – innymi słowy jest księgą podkreślającą rolę rozumu jako równie ważnego co wiara oraz oczekującą od czytelników pewnego stopnia krytycznego myślenia.

Zarówno niemuzułmanie jak i muzułmanie podchodzą oczywiście do Koranu z innym zestawem pytań, oczekiwań oraz założeń, co może wpływać na ich odbiór księgi. Niemuzułmanie mogą odczytywać Koran przez pryzmat tego, co wiedzą o islamie z mediów czy z agresywnej antymuzułmańskiej polemiki, muzułmanie natomiast mogą podchodzić do niego z bagażem kulturowych naleciałości i sektarianizmu. Zarówno jedni jak i drudzy powinni więc, czytając go, mieć świadomość własnych ograniczeń i uprzedzeń, ale też korzystać z punktu widzenia drugiej grupy. Muzułmanie mogliby skorzystać z niektórych aspektów bardziej krytycznego (w akademickim tego słowa znaczeniu) odczytania tekstu przez niemuzułmanów, niemuzułmanie zaś, żeby prawidłowo zrozumieć Koran islamu (a nie tylko tworzyć jego własny wizerunek na swoje potrzeby polemiczne), jego kontekst historyczny itd., powinni sięgać do islamskiej tradycji jego interpretacji.

Lektura Koranu może być dla wielu osób sporym wyzwaniem, szczególnie gdy podchodzi się do niej z założeniami wyniesionymi z lektury innych ksiąg, przede wszystkim Biblii. Takie osoby oczekują najczęściej chronologicznej opowieści, linearnego porządku z jasnym początkiem, środkiem i zakończeniem, znanych form literackich, itd. Koran okazuje się tego pełnym przeciwieństwem. Nie ma ani narracji chronologicznej, ani nawet jego wersy nie są ułożone według chronologii, w jakiej były objawiane. Koran spontanicznie przechodzi z jednego tematu do drugiego, zawiera częste powtórzenia, co chwilę zdaje się zmieniać ad-

resata, nie ma żadnego widocznego na pierwszy rzut oka porządku. Czytelnikowi przyzwyczajonemu do standardów z Biblii, Koran wydaje się po prostu chaotyczny i trudny w odbiorze. Trzeba więc czytać go, pamiętając, że odzwierciedla to jego podstawową naturę – jest on zapisem trwającej 23 lata komunikacji człowieka z Bogiem, obejmującej tak samo uniwersalne kwestie teologiczne czy etyczne, jak i odpowiedzi na wydawałoby się prozaiczne incydenty z życia Proroka i wczesnej wspólnoty muzułmańskiej. Jeśli już mielibyśmy porównać go do jakiegoś znanego nam gatunku literackiego, to czyta się go jak „strumień świadomości” - swobodny przepływ rozproszonych myśli. Po drugie, odzwierciedla to też naturę Koranu jako tekstu nie tylko informacyjnego, ale też sugestywnego i ewokacyjnego.

Taki pozorny brak uporządkowania może też być zamierzonym sposobem zapobiegania postrzeganiu spraw związanych z Bogiem i religią jako prostych, łatwo ustalonych i definiowalnych, sposobem zachwiania naszą wygodną zależnością od prostej linearnej logiki. Dla przykładu: Bóg w Koranie mówi o sobie czasem w pierwszej osobie liczby pojedynczej, czasem liczby mnogiej, a czasem w trzeciej osobie, czasem takie przejścia występują nawet w tym samym wersie. Tradycja wyjaśnia to często jako chęć zastosowania majestatycznej formy „my”, może to jednak też zapobiegać próbom definiowania Boga na ludzkich, antropomorficznych warunkach, odzwierciedlając koraniczną afirmację Boga jako wymykającego się wszelkim ustalonym formom i mentalnym wizerunkom.

Przed lekturą Koranu warto wreszcie zadać sobie pytanie: co mówi on do dzisiejszego odbiorcy? Co – jeśli w ogóle - mówi do nas, jakich odpowiedzi udziela na nasze współczesne pytania? Jeśli jest księgą uniwersalną, to jej znaczenie nie może zamykać się w historycznym momencie jego objawienia lub klasycznym okresie jego interpretacji. Kiedy Imama Sadika (a) spytano: „Jak to jest, że im więcej Koran jest czytany, tym bardziej wydaje się odświeżać?”. Odpowiedział on: „Jest tak, ponieważ Pan nie zesłał go tylko dla jednego konkretnego czasu i jednego konkretnego ludu. Staje się więc świeży i nowy dla każdego ludu i w każdej nowej epoce, aż do Dnia Zmartwychwstania” (*Dżami' al-Achbar La al-Athar*). Istnieje różnica między tekstem jako wiecznym i niezmiennym, a jego rozumieniem i interpretacją, które są wynikiem ludzkiego wysiłku i często zależne od czasów. W każdym czasie człowiek szuka odpowiedzi na właściwe dla tego czasu pytania i w każdym czasie

światopogląd interpretatora i jego stan wiedzy o świecie będzie miał wpływ na interpretację. Poprzez fakt, że Koran ma w sobie element boski nadający mu życia, oraz poprzez fakt, że w każdej erze uczeni muzułmańscy podejmują nowy wysiłek jego zrozumienia, staje się on tekstem dynamicznym, będącym w stanie generować nowe odpowiedzi w nowych okolicznościach oraz przemawiać do ludzi wszystkich pokoleń. Tak jak może ujawniać nam nowe, głębsze znaczenia wraz z naszym osobistym duchowym rozwojem i dojrzałością, tak też może być źródłem nowych, głębszych znaczeń wraz z rozwojem ludzkiej wiedzy, nauki, psychologii, itd.

Chociaż niniejszy przekład nie zawiera pełnych komentarzy do każdego wersu, które stanowiłyby pełną ekspozycję znaczenia Koranu w oczach teologii islamu, dla lepszego zrozumienia zawarto w nim szereg przypisów. Odzwierciedlają one interpretacyjne stanowisko konkretnej szkoły muzułmańskiej – szkoły szyickiej, czyli drugiego co do wielkości nurtu w islamie. Opiera się on na naukach Ahlul Bejt – członków rodziny Proroka Muhammada (s), a ściślej mówiąc dwunastu Imamów (przywódców), którzy, następując po sobie, zachowywali prawdziwe przesłanie islamu i jego poprawne rozumienie. Imiona owych Imamów pojawiać się będą w przypisach wielokrotnie, a byli nimi:

1. Ali ibn Abi Talib
2. Hassan ibn Ali
3. Husejn ibn Ali
4. Ali ibn Husejn Sadżdżad
5. Muhammad al-Bakir
6. Dża'far as-Sadik
7. Musa al-Kazim
8. Ali al-Rida
9. Muhammad al-Dża'lad
10. Ali al-Hadi
11. Hassan al-Askari
12. Imam al-Mahdi

Przypisy w niniejszym przekładzie zawierają często ich słowa rzucające lepsze światło na znaczenie danego wersu, a także wyjaśniają wersy, które według tradycji szyickiej odnoszą się w ten czy inny sposób do Ahlul Bejt.

Arkadiusz Miernik

OD DOKONUJĄCEGO PRZEKŁADU

Zacząć powinienem od zdania, które musi tu paść i zapewne wielu go oczekuje w podobnych przypadkach przekładu: „To nie jest Koran!” Koran jest księgą w języku arabskim. To jest przekład (adaptacja) tekstu Koranu na język polski.

Dlaczego powstał następny pełen przekład tego tekstu? Warto sięgnąć do historii i wspomnieć o tym, że pierwszy przekład Koranu na język polski miał miejsce już w drugiej połowie XVI wieku, co odkryli w swych badaniach nad tatarskim piśmiennictwem religijnym naukowcy z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (pod kierownictwem dr hab. Joanny Kulwickiej-Kamińskiej i prof. Czesława Łapicza). Tatarskie manuskrypty (tefsiry) zawierały pełny tekst Koranu z jego podwierszowym przekładem na język polski, uzupełnionym o warstwę egzygetyczną.

Następnego, pełnego przekładu Koranu na język polski dokonali Dionizy Chlewiński i Ignacy Domeyko. Przekład gotów był już w 1829 roku, jednak wileńska cenzura wstrzymała jego wydanie. W roku 1830 Tatar Jan Sobolewski, który posiadał odpis tego dzieła, odwołał się w tej sprawie do cara. Niestety, car odmówił zgody na jego wydanie.

Ponowną próbę wydruku (w wydawnictwie Bernarda Potockiego w Poznaniu) tego tekstu, niestety nieudaną, podjęto prawdopodobnie w roku 1848. Wydawca zniszczył nakład, zachowało się jedynie niecałe 11 pierwszych sur tego wydania. Inne fragmenty tłumaczenia filomatów (w rękopisie - kopii) odnalazły się w dokumentach po dworze w Czombrowie, które spadkobiercy uratowali. Rękopis zawiera 26 krótkich sur¹.

W 1858 roku w oficynie drukarskiej Aleksandra Nowoleckiego w Warszawie ukazał się pełen przekład Koranu, gdzie zgodnie z zapisem

¹ Por. Konopacki A., Kulwicka – Kamińska J., Łapicz Cz., „Nieznany rękopis polskiego przekładu Koranu” (<https://repozytorium.umk.pl/bitstream/handle/item/5184/Nieznany%20r%C4%99kopis%20polskiego%20przek%C5%82adu%20Koranu.pdf?sequence=1>), a także Joanna Kulwicka-Kamińska, Czesław Łapicz (red.) *Rękopis z Czombrowa. Filomacki przekład Koranu*, Toruń 2019.

na karcie tytułowej, jego autorem miał być Jan Murza Tarak Buczacki, chociaż we wstępie odnajdujemy sugestię, że przekładu tego dokonał ojciec Jana Selim, a być może i jego dziadek Jakub. Dopiero od połowy lat 90. XX wieku, dzięki odkryciu prof. Wójcika, wiemy, że ten przekład opierał się na wcześniejszym przekładzie wileńskich filomatów Domeyki i Chlewińskiego².

Na następne pełne wydanie Koranu trzeba było czekać ponad wiek i żałować należy, że mufti Jakub Szynkiewicz przetłumaczył jedynie fragmenty Koranu, wydane w roku 1935. Tak więc w roku 1986 nakładem Państwowego Instytutu Wydawniczego ukazało się tłumaczenie Koranu z języka arabskiego, dokonane przez wybitnego polskiego arabistę, profesora Józefa Bielawskiego.

W roku 1990 ukazał się w Londynie (wydawca z Islamabadu – Pakistan) przekład Koranu z języka angielskiego na język polski, zatytułowany „Święty Koran” (łącznie z tekstem arabskim). W publikacji brak informacji o tłumaczu. Tłumaczenia z języka angielskiego dokonali: imam Mahmud Taha Żuk wraz ze swoim krewnym Władysławem Wojciechowskim.

Rok 2011 przynosi nam następny przekład Koranu z języka angielskiego, którego dokonał dr Jarosław Surdel.

I wreszcie w roku 2018 ukazuje się przekład Koranu (głównie z j. rosyjskiego, ale nie tylko) dokonany przez Tatara Musę Czachorowskiego.

Pracę nad przekładem, który nazywam „przekładem/adaptacją na język polski”, rozpocząłem w roku 2010. Przełożyłem z j. rosyjskiego kilka pierwszych sur, a w roku 2012 w jednej ze swoich książek zamieściłem nawet surę 1. i 2. będącymi częściowym efektem tej pracy. Opierałem się na kilku tłumaczeniach rosyjskich m.in.: I. J. Kraczkowskiego, E. Kulijewa, W. Porochowoja, M.H.O. Osmanowa.

Później poniechałem tej pracy, a raczej ograniczyłem ją do minimum, traktując raczej jako rozrywkę intelektualną i skupiłem się bardziej na pisaniu książek z pogranicza historii islamu w Polsce. Cały czas dochodziły do mnie i do nas, w Stowarzyszeniu Jedności Muzułmańskiej, narzekania wielu muzułmanów, szczególnie tych, którzy przyjmowali islam, ale nie tylko, na to, że tłumaczenie prof. Bielawskiego (moim zdaniem najlepsze, bo z języka arabskiego) trudno się czyta, a przypisy znajdują się na końcu tekstu. Muzułmanie, którzy nie są

² Wójcik Z. „Filomacki przekład Alkoranu dla Tatarów nowogrodzkich”, „Literatura Ludowa” 1995.

z pochodzenia Polakami, ale Polakami z wyboru, narzekali na to samo, a także na przekład z XIX wieku, który w istocie jest archaiczny i dla nich niezrozumiały. Przekład imama Żuka i Wojciechowskiego jest tekstem opatrzonym licznymi przypisami, ale sam tekst był tekstem roboczym, przekładem wstępnym, a tym samym nieprecyzyjnym i także niełatwym w odbiorze, wydanym bez aprobaty tłumaczy, którzy chcieli dalej nad tekstem pracować. Później narzekano, że przekład dr. Surdela posiada co prawda liczne przypisy, ale jest w nim ogromna ilość wtrąceń w tekście (w nawiasach), które - często równie długie jak sam wers - zaburzają odbiór tekstu, a przypisy na końcach sur także tego nie ułatwiają. Odpowiedzią na to był zapewne Koran w przekładzie Musy Czachorowskiego. Tekst przystępny (to się dobrze czyta), jednak bez przypisów, które w wielu miejscach mogłyby być przydatne szczególnie dla nowych muzułmanów i osób nie będących wyznawcami islamu.

Z cennymi uwagami ogólnymi i krytycznym spojrzeniem (ale bez dezaprobaty) imama Żuka, które było mi bardzo potrzebne oraz przy aprobacie imama Arkadiusza Miernika (świątelnego tłumacza mającego „na koncie” m.in. pierwsze i jedyne jak dotychczas polskie tłumaczenie „Nahdż al Balagha”) powróciłem do tej pracy, mając na uwadze powyższe głosy czytelników poprzednich przekładów i tłumaczenia Koranu przez prof. Bielawskiego. Chciałem, aby był to tekst nie tylko przystępny, ale i opatrzony przypisami. Nie zamierzałem unikać nawiasów, będących dopowiedzeniami, ale chciałem je ograniczyć do niezbędnego minimum (każdy z nich nie miał przekraczać ilości 2 - 3 słów), aby nie zaburzać rytmu tekstu. Przystępność tekstu miała jednocześnie jak najmniej odbiegać od oryginału.

Aby tego uniknąć, nie skupiłem się już tylko na tekstach rosyjskich, ale wspomagałem się tłumaczeniami niemieckimi (m.in. F. Bubenheima i N. Elyasa, M. A. Rassoula, W.N.M Henninga) a także angielskimi (m.in. T. Itaniego, T.B. Irvinga. M.H. Shakira) i czeskim tłumaczeniem wybitego czeskiego orientalisty I. Hrbeka (wydanie jego tłumaczenia jest o tyle ciekawe, że sury Koranu ułożone są według kolejności objawień, a nie według ich objętości). Oczywiście, nie obyło się bez sięgania do tekstu arabskiego, a co za tym idzie korzystania z wszelkich dostępnych mi słowników, a przede wszystkim komentarzami do Koranu. Nie chodziło o to, aby trochę przełożyć z rosyjskiego, trochę z niemieckiego i innych języków, ale o to, aby powstał spójny, zrozumiały i przystępny tekst oraz, jak piszą niektórzy z tłumaczy, powstało „przybliżone

znaczenie” Koranu w języku polskim. Dlatego ten przekład nazywam także adaptacją (która jest formą przekładu). Nie obyło się oczywiście bez tego, by nie odnosić się do poprzednich tekstów przekładów i tłumaczenia Koranu na język polski, chociażby dlatego że każdy z nich czytałem i to nie raz (nie ma w tym zresztą niczego nadzwyczajnego, bo zapewne wielu tłumaczy w swej pracy odnosi się do wcześniejszych tłumaczeń czy też przekładów tekstu, nad którym pracuje). Moim wzorem pod względem formy (z dolnymi przypisami) był przekład Koranu z XIX wieku. Nie ukrywam, że bardzo lubię ten przekład, a archaiczność języka i atmosfera czasu wieku XIX jest dla mnie – miłośnika romantyzmu – jego atutem.

Po roku intensywnej pracy musiałem raz jeszcze powrócić do tych najdłuższych sur, które przełożyłem w latach 2010-2012 i później, poprawiając je znacznie, i z końcem lata 2020 roku całość wraz z liczbą ponad 750 przypisów przesłałem do Arkadiusza Miernika z prośbą o korektę pod względem teologicznym, sprawdzenie przypisów i ewentualne dopracowanie ich pod kątem szyickim. Ze względu na wiedzę religijną imama Miernika przyjąłem jego poprawki bez większych dyskusji, a ponieważ uznał, że gdzieś tam mój przekład poszedł zbyt daleko w kierunku adaptacji, jego praca wpłynęła na ostateczny kształt tego przekładu. Takie zadanie zresztą, jako konsultant teologiczny, miał. Poprosiłem go także o napisanie wstępu. Dziękuję mu za pomoc i za zachętę, aby zakończyć pracę, którą rozpocząłem dziesięć lat wcześniej.

Dziękuję także imamowi Mahmudowi Taha Żukowi za jego cenne uwagi. Jako tłumacz Koranu z roku 1990 wiedział, na co się porywam i jakie będą tego konsekwencje.

Dziękuję także, niestety zmarłemu w grudniu 2020 roku, Maciejowi Musie Konopackiemu, który prawie 20 lat temu ofiarowując mi jedno z tłumaczeń Koranu na język rosyjski, wpisał wraz ze swoją siostrą Tamarą dedykację: „Bratu w islamie, by owocnie budził się dla naszej religii...”.

Swoją pracę dedykuję moim wnukom: Borysowi (Samirowi) i Aleksandrowi oraz żonie Elżbiecie Katarzynie za jej cierpliwość.

Rafał Berger

KORAN

1. OTWIERAJĄCA (KSIĘGĘ)

- 1.1. W imię Boga Miłosiernego, Miłującego³.
- 1.2. Chwała Bogu, Panu światów.
- 1.3. Miłosiernemu i Miłującemu,
- 1.4. Władcy Dnia Sądu.
- 1.5. Tylko Ciebie czcimy⁴ i tylko Ciebie prosimy o pomoc.
- 1.6. Prowadź nas drogą prostą⁵,
- 1.7. drogą tych, których obdarzyłeś Swoimi błogosławieństwami, a nie tych, którzy zasłużyli na Twój gniew, ani tych, którzy zblądzili.

2. KROWA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

2.1. Alif, Lam, Mim⁶.

³ Basmala, muzułmańska formuła Bi-ismi Allahi ar-Rahmani ar-Rahim, najczęściej tłumaczona jako: „W imię Boga Miłosiernego, Litościwego”. Słowa „Rahman” i „Rahim” pochodzą z jednego źródła, od tego samego słowa „rahma” w języku arabskim. Odnośnie różnicy między tymi dwoma imionami Boga Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Bóg jest Bogiem wszystkiego i wszystkich, jest Miłosierny (Rahman) dla wszystkich swych stworzeń i szczególnie Miłujący (Rahim) dla wierzących” (Al-Kafi).

⁴ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Niektórzy czczą Boga ponieważ się Go boją – jest to cześć niewolników. Inni czczą Go w nadziei na Jego nagrodę – jest to cześć handlarzy. Inni zaś czczą Go przez wzgląd na Jego miłość i jest to wiara ludzi szlachetnych” (Al-Kafi). Imam Ali (a.s.) powtórzył tę samą naukę, mówiąc jednak, że trzecia grupa czci Boga z wdzięczności wobec Niego (Nahdz al-Balagha).

⁵ Drogą wiary w Boga, drogą prowadzącą do zbawienia. Imam Sadik (a.s.) powiedział, że wers ten oznacza: „Panie, pokaż nam drogę, której końcem jest twoja miłość, która prowadzi do Raju i która powstrzymuje nas przed wyniszczającymi żądzami i naszymi złymi decyzjami” (Ma’ani al-Achbar). Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Drogą prostą jest przywódca wierzących, Imam Ali (a.s.)” (Tafsir Ajjaszi).

⁶ Wiele sur Koranu rozpoczyna się od objawienie trzech liter arabskich. Różne są interpretacje ich znaczenia, wszystkie jednak mają charakter spekulatywny.

2.2. Oto jest Księga, pozbawiona wątpliwości, przewodnictwo dla ludzi bogobojnych⁷,

2.3. którzy wierzą w to, co (dla nich) ukryte⁸, modlą się i rozdają z tego, co od Nas otrzymali,

2.4. którzy wierzą w to, co tobie⁹ objawiono, i w to, co zostało objawione przed tobą i głęboko wierzą w życie przyszłe.

2.5. To właśnie oni, idąc drogą, którą wytyczył im Bóg, odnajdą szczęście.

2.6. Dla tych, którzy nie wierzą, jest obojętne czy ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz, bo oni i tak nie uwierzą.

2.7. Bóg na ich serca i uszy nałożył pieczęć, a na ich oczy zasłonę. Czekają straszna kara.

2.8. Są także wśród nich tacy, którzy mówią: „Wierzymy w Boga i Dzień Sądu”, ale oni nie wierzą.

2.9. Chcą oszukać Boga i wiernych, a nie rozumieją tego, że oszukują tylko samych siebie.

2.10. Ich serca opanowała choroba, a Bóg jeszcze ją pogłębił. Za to, że kłamali, spotka ich bolesna kara.

2.11. Kiedy mówi się im: „Nie czyńcie zła na ziemi”, oni odpowiadają: „My tylko niesiemy dobro”.

2.12. Naprawdę? Oni nie dostrzegają, że sięją niesprawiedliwość.

2.13. Kiedy mówi się im: „Uwierzcie, tak jak uwierzyli inni”, oni odpowiadają: „Czy mamy wierzyć tak, jak wierzą głupcy?”. To z pewnością oni są głupcami, ale nie są tego świadomi.

2.14. A kiedy spotykają wierzących, mówią: „Wierzymy”. Kiedy jednak są sami ze swymi demonami, mówią: „Jesteśmy tylko z wami. To były żarty”.

2.15. Ale to Bóg z nich zazartuje i pozwoli im trwać w grzechu, gdzie będą chodzić na oślep.

2.16. To tacy ludzie wymienili prawdę za błąd, jednak taki handel nie przyniesie im korzyści, oni nie kroczą drogą prostą.

2.17. Podobni są do człowieka, który rozniecił ogień. A kiedy ten ogień rozświetlił wszystko wokół, Bóg im go zabrał i pozostawił w głębokich ciemnościach. Oni nic nie widzą.

⁷ Imam Ali (a.s.) powiedział, że człowiek bogobojny to taki, który nie musiałby wstydić się żadnego ze swych czynów, nawet gdyby położono je wszystkie na tacy i pokazano je całemu światu (Machzan al-Irfan).

⁸ Prawdy poza ludzkim sposobem pojmowania i obserwacji: Bóg, atrybuty Boga, aniołowie, dżinny, Dzień Zmartwychwstania i Sądu, Raj, Piekło itd.

⁹ Muhammadowi (s).

2.18. Są głusi, niemi i ślepi (na objawienie), więc się nie nawrócą.

2.19. Podobnie, jak wtedy, gdy pada rześisty deszcz z chmur, od których zapadają ciemności. Towarzyszą temu grzmoty i błyskawice. Wtedy Ci ludzie, z powodu uderzeń piorunów, wkładają sobie palce w uszy w obawie przed śmiercią. Bóg obserwuje niewierzących.

2.20. Błyskawica mogłaby odebrać im wzrok. Kiedy jednak tylko nad nimi błysnie, podążają za nią. A gdy robi się ciemno, zatrzymują się. Gdyby Bóg tylko zapragnął, odebrałby im słuch i wzrok. Zaprawdę, Bóg posiada władzę nad każdą rzeczą.

2.21. O, ludzie! Czujcie Pana, który was stworzył i tych, którzy byli przed wami, bądźcie bogobojni.

2.22. Czujcie Pana, który ziemię uczynił waszym posłaniem, a niebo dachem, który sprawił, że deszcz pada z chmur i w ten sposób macie owoce do spożywania. Skoro to wiecie, nie stawiajcie nikogo na równi z Bogiem.

2.23. A jeżeli wątpicie w to, co My zesłaliśmy Naszemu słudze, to pokażcie chociaż jedną podobną surę i jeżeli jesteście prawdomówni, wezwijcie na to swoich świadków, oprócz Boga.

2.24. Jeżeli jednak tego nie uczyniliście, a nigdy tego nie uczynicie, to strzeżcie się ognia (piekielnego) przygotowanego dla niewiernych, w którym palić się będą ludzie i kamienne bożki.

2.25. Głoście dobrą nowinę tym, którzy wierzą i czynią dobro¹⁰, albowiem dla nich są Rajskie Ogrody, pod którymi płyną strumienie. Gdy spożywać będą owoce z Ogrodów, wspomną „To jest to, co już kiedyś spożywaliliśmy”. Otrzymają bowiem dary podobne do tego, co już mieli wcześniej. I w tych Ogrodach mieć będą nieskazitelne małżonki i będą tam żyć wiecznie.

2.26. Zaprawdę, Bóg nie waha się powoływać na przykłady, choćby tak małe jak komar lub nawet mniejsze¹¹. Ci, którzy uwierzyli, wiedzą, że to prawda od ich Pana, a ci, którzy nie uwierzyli, mówią: „Co chciał Bóg powiedzieć przez taki przykład?”. Przez przykłady Bóg jednych sprowadza z właściwej drogi, a innych właściwą drogą prowadzi. Z drogi właściwej sprowadza tylko niegodziwców,

¹⁰ Według przekazów tradycji szyickiej, oprócz ogólnego znaczenia tego wersetu chodzi tu też szczególnie o Imama Alego (a.s.) i tych, którzy przyjęli jego zwierzchnictwo.

¹¹ Imam Ali (a.s.) powiedział: „Gdyby wszystkie istoty, żywe i nieożywione, połączyły swe wysiłki, by powołać do życia chociażby komara, nie potrafiłyby tego dokonać i musiałyby przyznać swą bezsilność” (Nahdż al-Balagha).

2.27. którzy zrywają przymierze z Bogiem po tym, jak go zawarli oraz rozłączają to, co według Boga powinno być złączone, i sięgają zło na ziemi. Właśnie tacy ludzie są straceni.

2.28. Jak wy śmiecie nie wierzyć w Boga? Byliście martwi, a On was znów ożywił; potem znów was uśmierci i znów ożywi; wtedy będziecie musieli do Niego powrócić.

2.29. Wszystko to, co On stworzył na ziemi, stworzył dla was. Potem spojrzął w niebo i nadał mu formę siedmiu niebios. On ma wiedzę o wszystkim.

2.30. I powiedział twój Pan aniołom: „Ustanowię na ziemi namiestnika”¹². Oni spytali: „Czy umieścisz na niej tego, który będzie siał zło i przelewał krew, podczas gdy my głosimy Twoją chwałę i Twoją świętość?”. Bóg odpowiedział: „Ja wiem o tym, o czym wy nie wiecie”.

2.31. I nauczył Bóg Adama wszystkich nazw, a potem przedstawił aniołom wszystkie stworzenia i nakazał: „Jeżeli jest wam znana prawda, to powiedzcie Mi, jak one się nazywają”.

2.32. Aniołowie odpowiedzieli: „Chwała Tobie! My znamy tylko to, czego nas nauczyłeś. Zaprawdę, Ty jesteś Wszecmogarniający i Wszecwiedzący”.

2.33. Bóg powiedział: „Adamie, wyjaw im te nazwy”. A kiedy Adam przekazał aniołom nazwy, Bóg rzekł: „Czy nie powiedziałem wam, że to Ja znam tajemnice nieba i ziemi, znam to, co wy czynicie jawnie i to, co ukrywacie?”.

2.34. I wtedy My powiedzieliśmy aniołom: „Ukłońcie się Adamowi”¹³; i wszyscy się podporządkowali, oprócz Iblisa¹⁴. Odmówił, bo był nazbyt dumny i stał się niewierzącym (niewdzięcznym).

2.35. I wtedy powiedzieliśmy: „Adamie! Zamieszkać wraz ze swoją żoną w Rajskim Ogrodzie i jedzcie z niego wszystko, gdzie (i co) tylko zechcecie. Nie zbliżajcie się tylko do tego (jednego) drzewa, abyście nie znaleźli się wśród niesprawiedliwych”.

2.36. Ale szatan sprawił, że popełnili grzech, przez co pozbawił ich dobrostanu, w jakim żyli. My zaś powiedzieliśmy: „Odejdźcie stąd. Sta-

¹² Człowieka.

¹³ Imam Kazim (a.s.) powiedział: „Pokłon, jaki Bóg nakazał aniołom, nie był pokłonem modlitewnym, aniołowie nie czcili Adama. Był to pokłon uznający wyższość Adama oraz miłosierdzie Boga wobec niego”. (Al-Ihtidžadż).

¹⁴ Szatana.

niecie się wrogami jedni dla drugich¹⁵. Swoje miejsce na stałe znajdziecie na ziemi, gdzie będziecie mogli znaleźć zaopatrzenie, ale tylko do pewnego czasu¹⁶.

2.37. Wtedy nauczył się Adam od swego Pana pewnych słów¹⁷ i Bóg przyjął jego skruchę. Zaprawdę, On jest Łaskawy i Miłujący.

2.38. Powiedziliśmy: „Odejdźcie stąd wszyscy, a jeśli wskażę wam drogę prostą, wtedy ci, którzy pójdą nią zgodnie z Moimi wskazówkami, nie będą czuli strachu i smutku”.

2.39. Jednak ci, którzy nie uwierzą i potraktują Nasze znaki jak kłamstwa, zostaną mieszkańcami Piekła i zamieszkają w nim na zawsze.

2.40. O dzieci Izraela! Pamiętajcie o łaskach, którymi was obdarzyłem i wypełniajcie swoje przymierze ze Mną, a Ja wypełnię Moje przymierze z wami, tylko Mnie powinniście się bać.

2.41. Uwierzcie w to, co zesłałem, potwierdzając to, co już było zesłane wcześniej i nie bądźcie pierwszymi, którzy w to nie uwierzą. Nie sprzedawajcie Moich znaków za marną cenę¹⁸ i tylko Mnie się bójcie.

2.42. Nie okrywajcie prawdy fałszem ani świadomie jej nie ukrywajcie, jeśli ją znacie.

2.43. Przestrzegajcie modlitwy oraz płacicie podatek¹⁹; módlcie się razem z tymi, którzy oddają Mi cześć.

2.44. Czy zachęcając innych, by czynili dobro, nie zapominacie o sobie? Przecież recytujecie księgę, czy nie rozumiecie?

2.45. Szukajcie pomocy w cierpliwości i w modlitwie. To jest trudne, ale nie dla tych, którzy mają pokorę

2.46. i którzy wiedzą, że staną przed Panem, że do Niego powrócą²⁰.

2.47. O dzieci Izraela! Pamiętajcie o łaskach, jakimi was obdarzyłem oraz o tym, że wyniosłem was ponad wszystkie inne światy²¹.

2.48. I lękajcie się Dnia (Sądu), kiedy jedna dusza nie przyniesie korzyści drugiej, kiedy nie będzie przyjęte żadne wstawiennictwo, kiedy nie zostanie przyjęte żadne odkupienie, i nikt nie otrzyma żadnej pomocy.

¹⁵ Człowiek i szatan.

¹⁶ Do Dnia Zmartwychwstania.

¹⁷ Być może były to słowa modlitwy.

¹⁸ Np. za przyjemności życia doczesnego.

¹⁹ Zakat. Por. przyp. do wer. 58:13.

²⁰ Imam Ali (a.s.) spytany o to, czy stanął kiedykolwiek przed Bogiem, widząc Go, odpowiedział: „Czy modliłbym się do tego, którego nie widziałem?”. Poproszony o wyjaśnienie tych słów odrzekł: „Oczy nie mogą Go ujrzeć, serca jednak widzą Go poprzez rzeczywistość wiary” (Nahd al-Balagha).

²¹ Tu w znaczeniu: ponad inne ludy.

2.49. Przypomnijcie sobie, jak My wybawiliśmy was od ludu Faraona, który zadawał wam straszne męki, zabijał waszych synów, ale oszczędzał wasze kobiety. To była wielka próba na was nałożona przez waszego Pana.

2.50. Przypomnijcie sobie, jak uratowaliśmy was, rozdzielając morze i topiąc ludzi Faraona, podczas gdy wy patrzyliście na to.

2.51. Kiedy przez czterdzieści nocy (i dni) zawieraliśmy z Mojżeszem przymierze, wy podczas jego nieobecności wzięliście sobie cielca za obiekt czci i staliście się niegodziwi.

2.52. Potem My przebaczyliśmy wam, abyście mogli okazywać wdzięczność.

2.53. Przypomnijcie sobie, jak dałem Mojżeszowi księgę i możliwość rozróżnienia (dobra i zła), abyście poszli drogą prostą.

2.54. I jak Mojżesz przemówił do swego ludu: „Ludu mój! Zbłądziliście przeciw sobie, oddając cześć cielcowi. Nawróćcie się do swego Stwórcy i zabijcie grzesznych spośród was. To bowiem jest dla was najlepsze wobec Jego oblicza i On zwróci się do was. On jest Wybaczający i Miłujący”.

2.55. Przypomnijcie sobie, jak powiedzieliście: „O Mojżeszu, nie uwierzymy ci, jeśli nie zobaczymy Boga na własne oczy”. Wtedy poraził was piorun i to właśnie zobaczyliście na własne oczy.

2.56. Później ocuciliśmy was do życia, abyście mogli być wdzięczni.

2.57. I ocieniliśmy was obłokami, zesłaliśmy mannę i przepiórki, nakazując: „Spożywajcie te wspaniałe dary, które wam daliśmy”. Nie możecie Nas skrzywdzić, ale możecie skrzywdzić samych siebie.

2.58. Przypomnijcie sobie, jak powiedzieliśmy: „Wejdźcie do tego miasta i pożywcie się obficie, gdzie (i co) tylko zechcecie. Wejdźcie przez bramę i z uległością proście: „Boże! Przebacź”. My wybaczymy wam wasze grzechy i nagrodzimy tych, którzy czynią dobro.

2.59. Grzesznicy zamienili przekazane im słowo na inne. Zesłaliśmy na nich karę z niebios za to, że postąpili niesprawiedliwie.

2.60. Przypomnijcie sobie, jak Mojżesz modlił się o wodę dla swego ludu, a My powiedzieliśmy: „Uderz laską w skałę”. I wytrysnęło z niej dwanaście źródeł, aby każde plemię poznało miejsce, z którego może pić wodę. I powiedziano im: „Jedźcie i pijcie z tego, czym obdarzył was Bóg, i nie dopuszczajcie się zła na ziemi, siejąc niesprawiedliwość”.

2.61. Przypomnijcie sobie, jak powiedzieliście: „O Mojżeszu, nie możemy wciąż zadowalać się jednym rodzajem pożywienia. Pomódl się

do swego Pana za nas, aby dał nam owoce ziemi: warzywa, ogórki, czosnek, soczewicę i cebulę”. Mojżesz powiedział: „Chcielibyście zamienić to, co lepsze, na to, co gorsze? Wracajcie do Egiptu, tam znajdziecie to, o co prosicie”. Zostali zhańbieni, dotknięci biedą i ściągnęli na siebie gniew Boga. Stało się tak, bo odrzucili znaki Boże i niesprawiedliwie zabijali proroków²². Stało się tak, ponieważ zbuntowali się i byli grzeszni.

2.62. Na pewno ludzie wierzący, żydzi, chrześcijanie oraz sabionicy²³, wszyscy ci, którzy uwierzyli w Boga i Dzień Sądu i czynią dobro, otrzymają nagrodę od Pana i nie muszą się niczego bać ani nie zazną smutku.

2.63. Przypomnijcie sobie, jak zawarliśmy z wami przymierze i wzniesiliśmy nad wami górę²⁴, mówiąc: „Chrońcie to, co wam daliśmy i pamiętajcie, co się za tym kryje, a będziecie bogobojni”.

2.64. I po tym wszystkim wy odwróciście się od Boga, i gdyby nie Jego łaska i Jego litość nad wami, z pewnością bylibyście straceni.

2.65. Poznaliście już tych spośród was, którzy naruszali szabat. Powiedzieliśmy im: „Stańcie się wzgardzonymi małpami”.

2.66. W ten sposób daliśmy przykład ludziom tamtych czasów oraz tym, którzy mieli przyjść po nich²⁵. Jest to także ważna lekcja dla tych, którzy boją się Boga.

²² Tzn. bez wyroku śmierci, który mógł być tylko wydany za popełnioną zbrodnię.

²³ Polskie przekłady stosują nazwę, zapewne bardziej słuszną (a przynajmniej lepiej brzmiącą) „sabejczy” (w XIX wieku „Sabejczykowie”), jednak może to prowadzić do nieporozumień. Niektórzy z tłumaczy stosują zapis wielką, a niektórzy małą literą. Sabejczycy, to nazwa etniczna, wskazująca na lud pochodzenia semickiego z południowo-zachodniej Arabii. Lud ten osiedlił się u wybrzeży Morza Czerwonego w II w p.n.e. i utworzył kilka rywalizujących ze sobą królestw. Najważniejszym z nich było królestwo Saby, które utrwaliło tę nazwę. Nie ich jednak należałoby zaliczać do ludzi księgi (część plemion sabejskich była czcicielami gwiazd). Wielu komentatorów islamu wskazuje na niejasne pochodzenie „koranicznych” sabejczyków. Jeżeli są oni przedstawiani jako lud księgi, obok chrześcijan i żydów (pisanych małą literą, jako wyznawców judaizmu, a nie według przynależności etnicznej) musieli być wyznawcami jakiejś formy monoteizmu. Komentatorzy Koranu, co do tożsamości „sabejczyków” mają sprzeczne opinie. Sami Arabowie utożsamiali sabejczyków z mandejejkami (wyznawcami mandeizmu, specyficznego monoteizmu). Ponieważ słowo arabskie sābīʿūn o semickim źródłosłowie s-b, mogłoby wskazywać na ludzi chrzczących się, dlatego niektórzy uczeni utożsamiali mandejejków z elkazaitami i wskazywali, że to oni są właśnie sabejczykami z Koranu. Oczywiście takich interpretacji jest więcej, dlatego - aby jednak odróżnić sabejczyków z Koranu od ludu Sabejczyków (królestwa Saby) - postanowiłem używać słowa sabionicy, czyli byli oni chrzczącymi się – sabionitami. Ja utożsamiam „koranicznych” „sabejczyków (sabionitów) z ebionitami, sektą judeochrześcijańską uznającą Jezusa (a) za proroka. I chociaż uznaje się, że sekta ta zniknęła z religijnej mapy świata w V w n.e., to jednak odniesienia do nich napotkać można jeszcze w wiekach od IX do XII.

²⁴ Synaj.

²⁵ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Ludzie, którzy mieli przyjść po nich to my, muzułmanie” (Madżma al-Bajan).

2.67. Przypomnijcie sobie, jak Mojżesz powiedział do swego ludu: „Bóg nakazuje wam zabić krowę”. A oni spytali: „Czy z nas nie żartujesz?”. On powiedział: „Szukam schronienia u Boga, aby nie być jednym z nieświadomych”.

2.68. Oni powiedzieli: „Pomódl się za nas do twojego Pana, aby objaśnił nam, jaka ona ma być”. Mojżesz odrzekł: „Bóg mówi, że nie ma być ani stara, ani młoda, między jednym a drugim. Postąpcie tak, jak wam nakazano”.

2.69. Odpowiedzieli: „Pomódl się za nas do twojego Pana, aby objaśnił nam, jakiej ma ona być maści”. Mojżesz powiedział: „Bóg powiada, że ma ona być jasnożółta, ma radować tych, którzy na nią spojrzą”.

2.70. Oni powiedzieli: „Pomódl się za nas do twojego Pana, aby nam objaśnił, jaka ona ma być, bowiem wszystkie krowy wydają się nam podobne. A jeśli Bóg zechce, to pójdziemy drogą prostą”.

2.71. Odpowiedział Mojżesz: „On powiedział, że ma to być krowa, która nie jest ugięta od orania ziemi ani od nawadniania pola. Ma być zdrowa i bez znamion”. Oni powiedzieli: „Teraz powiedziałeś prawdę”. Potem zabili krowę (w ofercie), chociaż byli bliscy tego, aby tak nie zrobić.

2.72. Przypomnijcie sobie, jak zabiliście człowieka i oskarżaliście się nawzajem o jego zabicie. Bóg jednak ujawnia to, co skrywacie.

2.73. Powiedzieliśmy „Udercie go jakąś częścią (jej) ciała”²⁶. Tak Bóg wskrzesza zmarłych i daje wam Swoje znaki, być może zrozumiecie.

2.74. Potem wasze serca stwardniały, stały się twarde jak kamienie, a może jeszcze twardsze. Zaprawdę, są wśród kamieni takie, z których wypływają rzeki i takie, że jak je rozłupać, to wypłynie z nich woda. Są wśród nich i takie, które staczają się z bojażni przed Bogiem. Bóg wie o tym, co czynicie.

2.75. Czy wy (muzułmanie) chcecie, aby oni wam uwierzyli? Przecież część z nich, która słyszała Słowo Boże, świadomie je wypaczyła i to po tym, jak je zrozumiała.

2.76. A kiedy spotykają wiernych, mówią: „Uwierzyliśmy”. Kiedy jednak są wśród swoich, (ci) mówią: „Czy mówicie im o tym, co Bóg odkrył przed wami, aby mogli mieć potem argumenty przeciw wam, przed waszym Panem?”. Nie rozumiecie tego?

²⁶ Zabitego należało uderzyć częścią krowy, przyczyniło się do tego, że ożył, może na chwilę, i rozpoznał sprawcę.

2.77. Czy naprawdę oni nie wiedzą, że Bóg zna to, co oni ukrywają i to, co jest u nich jawne?

2.78. Wśród nich są tacy, którzy nie umieją czytać i pisać. Oni nie znają księgi inaczej jak tylko z pogłosek i snują (różne) domysły.

2.79. Dlatego biada tym, którzy piszą księgę swoimi własnymi rękami, a potem mówią: „To od Boga”, by móc wziąć za to nędzną opłatę. Biada im za to, co napisały ich ręce, i za to, co zarobili²⁷.

2.80. Oni twierdzą: „Jeżeli dosięgnie nas ogień, to najwyżej przez kilka dni”. Odpowiedz im: „Czyż otrzymaliście przymierze od Boga? Bóg nigdy nie złamie Swego przymierza. Dlaczego mówicie o Bogu to, czego nie wiecie?”.

2.81. Na pewno każdy, kto czyni zło i jest ogarnięty przez grzech, będzie mieszkańcem Piekła, w nim zamieszka na wieczny czas.

2.82. A ci, którzy uwierzyli i spełniają dobre uczynki, będą mieszkańcami Raju na wieki.

2.83. Przypomnijcie sobie, jak zawarliśmy przymierze z dziećmi Izraela: „Nie będziecie czcić nikogo poza Bogiem, będziecie dobrzy dla rodziców, rodziny, sierot i biednych. Rozmawiajcie grzecznie z ludźmi, przestrzegajcie modlitwy i płacicie podatek”. Potem z wyjątkiem nielicznych, odwróciliście się (od tego) z odrazą.

2.84. Przypomnijcie sobie, jak zawarliśmy przymierze z wami: „Nie będziecie wzajemnie przelewać swojej krwi ani wyrzucać się z domów”. A potem potwierdziliście je i zostaliście jego świadkami.

2.85. A jednak, to właśnie wy zabijacie się nawzajem i wyrzucacie część spośród was z ich domów, występujecie jedni przeciw drugim w grzechu i występku. A gdy bierzecie ich do niewoli, trzymacie ich dla okupu. Wyrzucanie ich było grzechem. Czy wierzycie w jedną część Księgi, a w inną już nie? Nagrodą dla tych z was, którzy tak postępują, będzie hańba w tym świecie. W Dniu Zmartwychwstania takich ludzi spotka bolesna kara. Zaprawdę, Bóg wie o tym, co czynicie.

2.86. Oni przedłożyli życie w tym świecie nad życie wieczne, ich męki nie będą pomniejszone ani nie otrzymają jakiegokolwiek pomocy.

2.87. My daliśmy Mojżeszowi księgę i po nim wysłaliśmy proroków. Daliśmy Jezusowi, synowi Marii wyraźne znaki i wzmocniliśmy go świętym Duchem²⁸. Czyż nie było tak, że za każdym razem, kiedy

²⁷ Nawiązanie do uczonych w piśmie, którzy często dopisywali do ksiąg objawionych (Tory, Biblii), własne komentarze, twierdząc, iż są to słowa objawione.

²⁸ Wiedzą objawienia lub pomocą anioła Gabriela.

prorok przynosił to, czego nie chcą wasze dusze, zachowywaliście się arogancko i jednych ogłosiście kłamcami, a innych chcieliście zabijać?

2.88. Oni mówili: „Nasze serca niedostępne są dla wiary”. To nie tak! To Bóg przeklął ich z powodu ich niewiary. To, w co wierzą, to zbyt mało.

2.89. A kiedy Bóg objawił im księgę, potwierdzającą istotę tego, co już posiadali – a przedtem modlili się o zwycięstwo nad niewierzącymi – i kiedy przyszło do nich to, o czym wiedzieli, że jest prawdą, odrzucili to. Niech przeklnie Bóg niewiernych.

2.90. Marną zapłatę uzyskali za to, że sprzedali swoje dusze. Oni nie uwierzyli w to, co objawił Bóg, zazdrościli, że Bóg zsyła łaskę na tego spośród swoich sług, kogo sam wybierze. Ściągnęli na siebie wielki gniew, mimo że przygotowano dla niewiernych haniebną karę.

2.91. Kiedy mówi się im: „Uwierzcie w to, co zesłał Bóg”, oni odpowiadają: „Wierzymy w to, co zostało nam zesłane”, ale nie wierzą w to, co zostało zesłane później, chociaż jest to prawda potwierdzająca to, co już wiedzą. Zapytaj: „To dlaczego zabijaliście proroków Boga, skoro wierzycie?”.

2.92. Powrócił do was Mojżesz z jasnymi znakami, a wy podczas jego nieobecności zostaliście czcicielami cielca i staliście się odstępcami.

2.93. Przypomnijcie sobie, jak zawarliśmy z wami przymierze i wysoko nad wami wznieśliśmy górę (Synaj), mówiąc: „Trzymajcie się mocno tego, co wam darowaliśmy i słuchajcie”. Oni odrzekli: „Słyszymy i odmawiamy posłuszeństwa”. Z powodu niewiary, ich serca wypełniły się miłością do cielca. Powiedz: „Jeżeli macie jakąś wiarę, to wszystko do czego ona was zachęca, jest złem”.

2.94. Powiedz: „Jeżeli mówicie, że przyszłe życie z Bogiem jest tylko dla was, a nie dla innych ludzi, to od razu życzenie sobie śmierci, jeśli wasza wiara jest szczerą”.

2.95. Ale oni nigdy nie będą sobie tego życzyć, ze względu na to, co wcześniej uczynili. Bóg dobrze zna grzeszników.

2.96. Ty z całą pewnością stwierdzisz, że spośród wszystkich ludzi oni są najbardziej chciwi życia, nawet bardziej niż bałwochwalczy. Każdy z nich pragnie żyć tysiąc lat, ale nawet tak długie życie nie oddali od nich kary. Bóg widzi wszystko, co oni robią.

2.97. Zapytaj: „Kto jest wrogiem Gabriela?”. Przecież to on zesłał go (Koran), za przyzwoleniem Boga, na twoje serce, potwierdzając prawdziwość tego, co było wcześniej (objawione). Koran jest przewodnictwem i dobrą nowiną dla wierzących.

2.98. Jeśli ktoś jest wrogiem Boga, Jego aniołów i proroków, Gabriela i Michała, to Bóg jest wrogiem niewierzących.

2.99. Zesłaliśmy tobie wyraźnie znaki, a nie wierzą w nie tylko niegodziwcy.

2.100. Czy za każdym razem, kiedy oni zawrą przymierze, część z nich będzie je odrzucać? Co więcej, większość z nich nie wierzy.

2.101. Kiedy przybył do nich Wysłannik²⁹ od Boga (Muhammad), potwierdzając prawdziwość tego, co już kiedyś było im dane, niektórzy z tych, którym była już podarowana Księga, odrzucili Księgę Boga za swoje plecy, jakby jej nie znali.

2.102. I poszli śladem tego, czego nauczały demony w królestwie Salomona. Salomon nie był niewiernym, niewiernymi były demony. To właśnie oni uczyli ludzi czarnoksięstwa, a także tego, co zostało zesłane dwóm aniołom w Babilonie – Harutowi i Marutowi. Ci dwaj aniołowie nikogo nie nauczali, nie uprzedzając wcześniej: „My tylko poddajemy was próbie, a wy nie bądźcie niewiernymi”. I ludzie nauczyli się od nich, jak rozłączyć męża z żoną. Ale Harut i Marut nikomu nie mogli przynieść szkody bez przyzwolenia Boga. Ludzie nauczyli się tego, co może im przynieść szkodę i co nie przynosi im pożytku. Oni wiedzieli, że ten, który się na to skusi, nie dostąpi przyszłego życia. Tanio sprzedali swoje dusze. Gdyby tylko wiedzieli (co uczynili).

2.103. Gdyby uwierzyli w Boga i byli bogobojni, to wynagrodzenie od Boga byłoby większe. Gdyby tylko to wiedzieli.

2.104. Wierzący! Nie mówcie do Wysłannika: „Zwróć się do nas”, mówcie: „Spójrz na nas” i słuchajcie go³⁰. Przecież niewierzącym przygotowano bolesną karę.

2.105. Ani ci spośród ludu księgi, którzy odstąpili od wiary, ani bałwochwalcy nie chcą, aby jakiegokolwiek dobro spłynęło na was od waszego Pana. Bóg jednak obdarza Swoim miłosierdziem, kogo tylko zechce. A miłosierdzie Boga jest ogromne.

2.106. Kiedy My odwołujemy albo nakazujemy zapomnieć jakiś znak (werset), zsyłamy lepszy od niego lub jemu podobny. Czy nie wiesz, że Bóg ma władzę nad każdą rzeczą?

²⁹ Muhammad (s) jako „pieczęć proroków” łączył w sobie dar prorocstwa i posłannictwa. Dla wyróżnienia jego roli i niezwykłości przyjąłem zapis Wysłannik (pisany wielką literą).

³⁰ Wers ten odnosi się do sposobu, w jaki niektórzy żydzi z Medyny sztydzili z Proroka (s), kierując do niego słowa „zwróć się do nas”, które w ich języku po lekkiej zmianie akcentu zmieniały się w obraźliwe określenie. W ten sposób pozornie zwracali się do Proroka z szacunkiem, jednak ich prawdziwym zamiarem było obrażanie go. Koran zaleca więc wiernym używanie innego, neutralnego zwrotu, którego nie można było użyć w taki szyderczy sposób.

2.107. Czyż nie wiesz, że tylko Bogu przynależna jest władza nad niebiosami i ziemią? I nie ma dla was, oprócz Boga, innego opiekuna ani pomocnika.

2.108. Czy pragniecie wypytać waszego Wysłannika, tak jak przedtem wypytywaliście Mojżesza? Każdy, kto zamienia wiarę na niewiarę, schodzi z właściwej drogi.

2.109. Po tym, jak prawda stała się dla nich jasna, wielu spośród ludu księgi, z powodu czystej zawiści, właściwej im, chciałoby odwrócić was od wiary, kiedy wy ją już przyjęliście. Przebaczcie im i odwróćcie się od nich, póki nie objawi Bóg Swojego wyroku. Zaprawdę, Bóg ma władzę nad każdą rzeczą.

2.110. Przestrzegajcie Modlitwy i płaćcie podatek. Każde dobro, które przygotujecie dla siebie, znajdziecie u Boga. Zaprawdę, Bóg widzi wszystkie wasze czyny.

2.111. Oni mówią: „Nikt nie wejdzie do Raju oprócz żydów i chrześcijan”. Są to tylko ich marzenia. Powiedz: „Pokażcie dowody, jeżeli mówicie prawdę”.

2.112. O, nie! Kto poddał Bogu swoje oblicze i będzie czynił dobro, ten otrzyma nagrodę od swojego Pana. Oni nie poznają strachu i nie będą smutni.

2.113. Żydzi mówią: „Chrześcijanie nie idą właściwą drogą”, a chrześcijanie mówią: „Żydzi nie idą właściwą drogą”, a przy tym oni czytają księgę. Słowa te powtarzają ci, którzy nie znają (prawdy). Bóg w Dniu Zmartwychwstania rozsądzi te różnice.

2.114. Kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, który zabrania w świątyniach Boga wspominać Jego imię i dąży do ich zburzenia? Tacy ludzie nie powinni tam wchodzić bez uczucia lęku. Dla nich hańba w tym życiu, a w życiu przyszłym wielkie męki.

2.115. Do Boga należą wschód i zachód. Gdziekolwiek się obrócić, zawsze zwrócicie się w stronę Boga. Zaprawdę, Bóg jest Wszechogarniający, Wszechwiedzący.

2.116. Twierdzą (niektórzy): „Bóg wziął sobie syna”. Chwała Mu! To nie jest tak (że ma syna)! Do Niego należy wszystko w niebiosach i na ziemi. Jemu wszystko oddaje cześć.

2.117. On Stwórcą niebios i ziemi. I kiedy On zdecyduje, by rzecz (powstała), mówi do niej: „Stań się”, a ona się staje.

2.118. Niewiedzący mówią: „Dlaczego Bóg do nas nie przemówi, dlaczego nie daje nam znaku?”. Podobnie mówili ci, którzy byli przed

nimi. Ich serca są podobne. My przecież najpierw wyjaśniliśmy znaki tym, którzy wierzą.

2.119. Wysłałiśmy ciebie (Muhammadzie) z prawdą, jako zwiastuna dobrych wieści oraz tego, który ostrzega. Nie ponosisz odpowiedzialności za tych, którzy spłoną w ogniu (piekielnym).

2.120. Nigdy nie będą z ciebie zadowoleni żydzi i chrześcijanie, jeśli nie pójdziesz za ich naukami. Powiedz: „Tylko droga Boga jest drogą prostą”. A jeżeli pójdziesz za ich pragnieniami, po tym, jak tobie objawiono znaki, to Bóg nie będzie dla ciebie Opiekunem i Pomocnikiem.

2.121. Ci, którym daliśmy księgę, i którzy odczytują ją z szacunkiem (i zrozumieniem), oni w nią wierzą³¹. A ci, którzy w nią nie wierzą, poniosą stratę.

2.122. Dzieci Izraela! Wspomnijcie łaski, którymi was obdarzyłem, a także to, że wyniosłem was ponad światy³².

2.123. Strzeżcie się Dnia, w którym żaden człowiek nie będzie mógł wspomóc drugiego, kiedy od nikogo nie będzie przyjęte nic w zamian, nie będzie żadnego wstawiennictwa i kiedy nie będzie żadnej pomocy.

2.124. Przypomnijcie sobie, jak Pan poddał próbie Abrahama przy pomocy poleceń, które on wypełnił. Wtedy Pan powiedział: „Uczynię cię przewodcą ludzi”. Abraham spytał: „A moje potomstwo?”. Bóg odpowiedział: „Moje przymierze nie dotyczy niesprawiedliwych”³³.

2.125. Przypomnijcie sobie, jak uczyniliśmy Dom (Kaabę) miejscem schronienia dla ludzi i miejscem bezpiecznym. (Nakazaliśmy): „Sprawcie, by miejsce postoju Abrahama było miejscem modlitwy”. Nakazaliśmy Abrahamowi i Ismaelowi: „Oczyśćcie Mój Dom dla dokonujących okrażenia³⁴, dla przebywających i dla tych, którzy kłaniają się i padają na twarz”.

2.126. Przypomnijcie sobie, jak powiedział Abraham: „Panie, uczyn to miejsce bezpiecznym i daj owoce tym jego mieszkańcom, którzy

³¹ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Ludzie, którzy czytają Księgę z szacunkiem, czytają ją powoli, ze zrozumieniem i stosują się do jej słów, są pełni nadziei na to, co Księga obiecuje, boją się tego, przed czym Księga przestrzega, czerpią nauki z jej przypowieści i przestrzegają jej nakazów i zakazów. Na Boga, czytanie Księgi z szacunkiem nie oznacza tylko zapamiętywania jej wersów, studiowania jej liter i recytowania jej rozdziałów. Niektórzy pamiętają jej słowa, ale przekraczają jej granice. Należy rozważać jej wersy i żyć według nich, jak powiedział Bóg w versie 38:29: >> Oto jest błogosławiona Księga, którą zesłałiśmy ci po to, aby oni rozważali jej wersy<<” (Irszad al-Kulub).

³² Por. przyp. do wer. 2:47.

³³ Tzn. nie każdy z potomków Abrahama od razu był godzien łaski Boga. Z punktu widzenia szyizmu nie chodzi tu tylko o ogólną łaskę Boga, ale o konkretne przymierze ze Sprawiedliwymi, to jest wers, który w teologii szyickiej dotyczy koncepcji Imamatu.

³⁴ Pielgrzymi.

wierzą w Boga i Dzień Sądu”. Bóg odpowiedział: „A tych, którzy nie uwierzyli, na czas jakiś obsypię dobrodziejstwami, ale potem poddam ich karze ognia. Jakże to nędzne miejsce przeznaczenia”.

2.127. Przypomnijcie sobie, jak Abraham i Ismael wznosili fundamenty Domu, wzywając: „Panie nasz, przyjmij od nas (ten Dom). Zaprawdę, Ty jesteś Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

2.128. Panie nasz, uczyn nas poddanymi Tobie, a z naszego potomstwa uczyn lud³⁵ Tobie poddany. Objaw nam obrzęd oddawania czci i przyjmij naszą skruchę. Zaprawdę, Ty jesteś Przebaczący i Miłujący.

2.129. Panie nasz, poślij do nich, spośród nich samych, Wysłannika³⁶, który przekaze im Twoje znaki, nauczy ich Księgi i mądrości, i oczyści ich³⁷. Zaprawdę, Ty jesteś Wielki i Mądry”.

2.130. Kto odwraca się od religii Abrahama? Tylko ten, kto jest głupcem. Jego (Abrahama) wybraliśmy już na tym świecie i on w przyszłym życiu z pewnością będzie wśród sprawiedliwych.

2.131. Kiedy Pan powiedział do Abrahama: „Poddaj się woli Mojej”, on odrzekł: „Już poddałem się Panu Światów”.

2.132. Abraham, a także Jakub przekazali wiarę swoim synom: „Moi synowie, Bóg przeznaczył dla was tę religię. Nie umierajcie, jeśli nie będziecie Mu podporządkowani (całkowicie)”.

2.133. Czy byliście obecni, kiedy śmierć przyszła do Jakuba? Rzekł do swych synów: „Kogo będziecie czcić po mnie?”³⁸. Odrzekli: „Będziemy czcić twojego Boga, Boga twoich przodków – Abrahama, Ismaela i Izaaka. Boga Jedynego. Jemu się podporządkujemy (całkowicie)”.

2.134. Oto lud, który odszedł. Dla niego (będzie) to, na co zasłużył. Dla was to, na co sami zasłużyliście. Nie będziecie odpowiadać za to, co oni uczynili.

³⁵ W wielu tłumaczeniach przyjmowane jest lepiej brzmiące pojęcie „naród”. Jednak ja będę używał słowa lud, gdyż pojęcie naród - rozumiane jako zbiorowość ludzi wyróżniająca się wspólną świadomością narodową, wspólnym językiem, terytorium, czyli poczuciem przynależności do wspólnoty, obywatelstwa, patriotyzmu - dawniej nie istniało. Ograniczało się raczej do jakiejś wyższej warstwy społecznej, a nie obejmowało ludu (średniowiecze). Pojęcie narodowości (narodu) zaczęło rodzić się (co nie znaczy, że nie było używane wcześniej, chodzi mi o naród w ujęciu współczesnym) i kształtować w zbiorowej świadomości w XIX wieku. Dla wczesnego średniowiecza i wcześniej, adekwatne byłoby, moim zdaniem, używanie nawet słowa „plemię”.

³⁶ Zapowiedź nadejścia proroka Muhammada (s).

³⁷ Często używany termin „oczyszczenie” obejmuje oczyszczenie ze starych (błędnych) przekonań i poglądów, zasad, przyzwyczajzeń i zwyczajów oraz całości życia społecznego, kulturalnego i politycznego człowieka.

³⁸ Tzn. „po mojej śmierci”.

2.135. Oni mówią: „Bądźcie żydami lub chrześcijanami, wtedy pójdziecie właściwą drogą”. Odpowiedz (Muhammadzie): „Nie! Idźcie za wiarą Abrahama, który wierzył w Jedyne Boga. On nie był bałwochwalcą”³⁹.

2.136. Powiedzcie (muzułmanie): „Wierzymy w Boga i w to, co nam objawił, i w to, co zostało objawione Abrahamowi i Ismaelowi, Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom (po nich), i w to, co było darowane Mojżeszowi i Jezusowi, i co było darowane posłańcom Pana. My nie czynimy między nimi żadnej różnicy. Jemu się poddajemy”.

2.137. Jeśli (żydzi i chrześcijanie) uwierzyli w to, w co wy uwierzyliście, to stanęli na prostej drodze. Jeżeli jednak odwrócą się, to staną się nieposłusznymi. Bóg ci wystarczy, aby się przed nimi obronić. On jest Wszechstyszący i Wszechwiedzący.

2.138. Powiedz: „Taka jest religia Boga, a kto przewyższa Boga w religii? My tylko Jego czcimy”.

2.139. Powiedz: „Czy chcecie spierać się z nami w sprawie Boga, kiedy On jest naszym Panem i waszym Panem? Nasze czyny świadczą o nas, wasze o was. Jemu jesteśmy poddani”.

2.140. Powiedz: „Przecież nie będziecie twierdzić, że Abraham i Ismael, Izaak, Jakub, i pokolenia (po nich) byli żydami albo chrześcijanami”. Powiedz: „Czy wy wiecie lepiej, czy Bóg? Kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, który ukrywa świadectwo otrzymane od Boga? Przecież Bóg wie, co czynicie”.

2.141. Oto lud, który odszedł. Dla niego jest to, na co zasłużył. Dla was to, na co wy sobie zasłużycie. Nie będziecie odpowiadać za to, co oni uczynili.

2.142. Głupcy pośród ludu powiedzą: „Co odwróciło ich od Qiblah (kierunku), do którego się zwracali?”. Powiedz: „Do Boga należą wschód i zachód⁴⁰. On wie, kogo chce na prostej drodze”.

2.143. I tak My stworzyliśmy wspólnotę będącą pośrodku⁴¹, abyście stali się przykładem dla innych ludzi, a przykładem dla was Wysłannik. Wyznaczyliśmy kierunek, do którego się zwracałeś, po to, aby wiedzieć,

³⁹ Był hanifem (hanifa), czyli wyznawcą monoteizmu. Nie był to już henoteizm ani monolatria, a tym bardziej politeizm, a czysty monoteizm przed nastaniem judaizmu i chrześcijaństwa, stąd wyjątkowość osoby Abrahama.

⁴⁰ Tu jako kierunki świata (cała ziemia należy do Boga).

⁴¹ Nie oznacza to tylko, że islam jest najważniejszą, centralną religią pośród innych religii, ale przede wszystkim odnosi się to do odrzucenia postaw skrajnych w religii.

kto idzie za Wysłannikiem, a kto odwraca się od niego. A była to trudna próba, lecz nie dla tych, których Bóg poprowadził drogą prostą. Bóg nigdy nie pozwoli, aby wasza wiara przepadła. Zaprawdę, Bóg jest Współczujący i Miłujący wobec ludzi.

2.144. Widzieliśmy, że zwracasz twarz w stronę nieba. My obrócimy ciebie w kierunku (stronę Qiblah), z którego będziesz zadowolony. Zwróć zatem swe oblicze w stronę Świętego Meczetu⁴². Gdziekolwiek będziecie, zwracajcie swe oblicza w jego kierunku. Ci, którym dana została Księga, wiedzą, że jest to prawda od ich Pana. Bóg nie jest w nieświadomości i wie, co oni czynią.

2.145. Bez względu na znak, jaki pokażesz tym, którzy otrzymali Księgę, oni i tak nie pójdą w twoim kierunku ani ty nie pójdziesz w ich kierunku, ani żadni z nich nie pójdą za kierunkiem innych. A jeśli ty pójdziesz za ich pragnieniami, posiadając wiedzę, którą otrzymałeś, to wtedy będziesz wśród niesprawiedliwych.

2.146. Ci, którym daliśmy Księgę, znają jego (Muhammada) tak, jak znają swoich synów, jednak część z nich, pomimo wiedzy, ukrywa prawdę.

2.147. To jest prawda od twojego Pana, dlatego nie bądź wśród tych, którzy wątpią.

2.148. Każdy ma jakiś kierunek, ku któremu się zwraca. Prześcigajcie się więc wzajemnie w dobrych dziełach. Gdziekolwiek byście nie byli, Bóg zgromadzi was wszystkich razem. Zaprawdę, Bóg posiada władzę nad każdą rzeczą.

2.149. Skądkolwiek przybywasz, zwracaj swe oblicze w stronę Świętego Meczetu. To jest prawda od twego Pana. Bóg nie jest w nieświadomości i wie, co czynicie.

2.150. Skądkolwiek przybywasz, zwracaj swe oblicze w stronę Świętego Meczetu. Gdziekolwiek byście nie byli, zawsze zwracajcie swe oblicza w jego stronę, aby nawet ci, którzy są bezbożnikami, nie mieli przeciwko wam żadnych dowodów. Nie obawiajcie się ich, ale bójcie się Mnie, abym mógł wypełnić do końca Moje miłosierdzie wobec was, abyście poszli prostą drogą.

2.151. Wysłaliśmy wam Wysłannika spośród was samych, który recytuje wam Nasze wersety, oczyszcza was i naucza was Księgi i mądrości oraz naucza was tego, czego dotąd nie wiedzieliście.

⁴² Kaaba.

2.152. Pamiętajcie o Mnie, a Ja będę pamiętał o was⁴³. Dziękujcie Mi i nie bądźcie wobec Mnie niewdzięczni.

2.153. Wierzący! Szukajcie pomocy przez cierpliwość i modlitwę. Bóg jest z tymi, którzy są cierpliwi.

2.154. I nie nazywajcie zmarłymi tych, którzy zginęli w imieniu Boga. Przeciwnie, oni żyją, tylko wy o tym nie wiecie.

2.155. My doświadczamy (ludzi) strachem, głodem, utratą bogactwa, życia i owoców. Damy radość tym, którzy są cierpliwi,

2.156. którzy, gdy ich dosięga nieszczęście, mówią: „My należymy do Boga i do Niego powrócimy”.

2.157. Oto ci, których Bóg obdarowuje błogosławieństwem, Swoim miłosierdziem, i którzy są na drodze prostej.

2.158. As-Safa i Al.-Marwah⁴⁴ to również symbole (obrzędowe) Boga. Ten, który odbywa pielgrzymkę⁴⁵ do Kaby (w Świątym Meczecie) lub ją tylko odwiedza⁴⁶, nie będzie miał grzechu, jeśli dokona okrażenia obu tych wzgórz. A jeśli ktoś dobrowolnie czyni dobro, to Bóg jest Wdzięczny i Wszzechwiedzący.

2.159. Ci, którzy ukrywają zesłane przez Nas wyraźne znaki i prawdziwe przewodnictwo, po tym, jak wszystko to wyjaśniliśmy ludziom w Księdze, będą przekłęci przez Boga i przez innych przeklinających⁴⁷,

2.160. z wyjątkiem tych, którzy okażą skruchę, zaczną czynić dobro i głosić prawdę. Ja przyjmę ich skruchę, bo jestem Przebaczającym i Miłosiernym.

⁴³ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Najtrudniejsze rzeczy jakie Bóg nakazał ludziom to bycie sprawiedliwym, nawet jeśli jest to wbrew twoim interesom, szczodrość wobec ludzi oraz pamiętanie o Bogu wszędzie, gdzie się znajdujesz. Nie chodzi mi jednak o pamiętanie poprzez powtarzanie *Chwala Bogu, nie ma boga oprócz Boga czy Bóg jest Wielki* – chociaż to też jest forma pamiętania. Chodzi mi o pamiętanie o Bogu zarówno wtedy gdy skłaniasz się ku posłuszeństwu Jemu, jak i wtedy gdy kusi cię nieposłuszeństwo” (Ma’ani al-Achbar). Prorok (s) przekazał ludziom następujące słowa Boga: „Kiedy wiem, że mój sługa pograża się we wspomnianiu mnie, wysłuchuję jego modlitw i pragnień. Jeśli ktoś, kto osiąga taki stan, miałby o mnie zapomnieć to stanę pomiędzy nim a jego zapomnieniem (tzn. ochronię go przed zapomnieniem). Takie osoby są moimi prawdziwymi przyjaciółmi. Kiedy jakiś lud zasługuje na karę i unicestwienie, odsuwam od niego moją karę jeśli obecni są w nim tacy ludzie” (Uddat al-da’i). Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Kiedy sługa Boży pamięta o Nim w zgromadzeniu ludzi, Bóg wspomni go w zgromadzeniu aniołów” (Al-Mahasin).

⁴⁴ Nazwy dwóch wzgórz w Mekce. Ponieważ w Arabii przedmuzułmańskiej przy tych wzgórzach odprawiano bałwochwalcze praktyki, niektórzy z muzułmanów mieli wątpliwości, czy chodzenie między nimi w czasie pielgrzymki nie jest częścią politeistycznej praktyki. Werset ten rozwiewa te wątpliwości.

⁴⁵ Hadżdż – pielgrzymka do Mekki, będąca filarem islamu.

⁴⁶ Umrah – mała pielgrzymka do Mekki.

⁴⁷ Np. aniołów.

2.161. Na pewno spadnie przekleństwo Boga, aniołów i wierzących na tych, którzy nie wierzą i umrą jako niewierzący.

2.162. Oni będą przekłęci na wieki. Ich męki nie zostaną zmniejszone i nie będzie im dane żadne odroczenie (kary).

2.163. Wasz Bóg jest Jedyny. Nie ma boga poza Nim – Miłosiernym i Miłującym.

2.164. W stworzeniu nieba i ziemi, przemienności nocy i dnia i w okrętach pływających po morzu z pożytecznymi towarami dla ludzi, w deszczu, który Bóg zsyła z nieba i dzięki niemu ożywia umarłą ziemię, i rozprzestrzenia na niej wszelkie zwierzęta, i w zmianach wiatru, i w chmurach posłusznych, zawieszonych między niebem a ziemią – w tym wszystkim – są znaki dla rozumnych ludzi.

2.165. Lecz są wśród ludzi i tacy, którzy przyrównują innych do Boga i miłują ich tak, jak powinni miłować Boga. Jednak najsilniej miłują Boga ci, którzy uwierzyli. O, gdybyż ci niesprawiedliwi mogli teraz wiedzieć - a dowiedzą się, kiedy dosięgnie ich kara w Dniu Sądu - że wszelka moc należy tylko do Boga i że Bóg jest surowy w karaniu.

2.166. (W Dzień Sądu) ci, za którymi podążano, wyrzekną się tych, którzy za nimi podążali⁴⁸ i ujrzą karę, a wszelkie więzy między nimi zostaną zerwane.

2.167. Ci, którzy za nimi podążali, powiedzą: „Gdybyśmy tylko mogli powrócić, wyrzeklibyśmy się ich tak, jak oni wyrzekli się nas”. Tak Bóg wskaże im ich czyny, aby dosięgła ich gorycz i żal. Oni nigdy nie wydostaną się z ognia (piekielnego).

2.168. Ludzie! Spożywajcie z tego, co na ziemi jest dozwolone i dobre i nie chodźcie śladami szatana. To on jest waszym jawnym wrogiem.

2.169. On nakazuje wam czynić to, co złe i obrzydliwe, i to, abyście mówili o Bogu to, czego nie wiecie.

2.170. Kiedy mówi się im: „Idźcie za tym, co objawił Bóg”, oni odpowiadają: „Nie! Pójdziemy za tym, przy czym trwali nasi ojcowie”. Cóż jednak, jeśli ci ojcowie o niczym nie wiedzieli i nie kroczyli drogą prostą?

2.171. Ci, którzy nie idą drogą Boga, przypominają bydło, na które krzyczy pasterz wtedy, jak ono nie słucha niczego oprócz wyzywania i krzyku. Oni są głusi, niemi, ślepi i niczego nie rozumieją.

2.172. Wierzący! Spożywajcie dobrą strawę, którą wam dałem i składajcie podziękowania Bogu, jeżeli Go czcicie.

⁴⁸ Dotyczy to bałwochwalców i tych (tego), co oni darzyli czcią.

2.173. On zakazał wam tylko padliny, krwi, mięsa świni i tego, co zostało złożone w ofierze komuś innemu niż Bóg. Jeśli jednak ktoś zjadł przez przymus to, co zakazane i nie było to przejawem nieposłuszeństwa i przekroczeniem granicy konieczności, ten nie popełni grzechu. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

2.174. Ci, którzy ukrywają to, co zostało zesłane przez Boga z Księgi oraz sprzedają to za marną cenę, napełniają swoje wnętrza ogniem. Bóg nie przemówi do nich w Dniu Zmartwychwstania, ani ich nie oczyści. Czekają na nich bolesne kary.

2.175. To oni kupili zbłądzenie w zamian za przewodnictwo i karę w zamian za przebaczenie. Jakże wielka musi być ich wytrzymałość na ogień!

2.176. Oto, dlaczego Bóg zesłał Księgę wypełnioną prawdą. Ci, którzy nie zgadzają się z Księgą, pograżeni są w nieposłuszeństwie.

2.177. Nie jest pobożnością to, że zwracacie swoje twarze na wschód i zachód. Prawdziwie pobożnym jest ten, kto wierzy w Boga, Dzień Sądu, aniołów, Księgę i proroków oraz rozdaje swój majątek - nie bacząc na swoją miłość do niego, swoim krewnym, sierotom i biednym, jak i tym, którzy podróżują i którzy proszą o jałmużnę - oraz stracił go na wykupienie niewolników. Prawdziwie pobożnym jest ten, kto przestrzega modlitwy i płaci podatek. Pobożnymi są ci, którzy dotrzymują obietnicy, którą złożyli oraz są wytrwali w biedzie i w cierpieniu, i w czasie niebezpieczeństwa. To są ci, którzy są prawdomówni i prawdziwie bogobojni.

2.178. Wierzący! Dano wam prawo odwetu za zabitego: człowiek wolny za wolnego, niewolnik za niewolnika, kobieta za kobietę. Jeżeli zabójcy wybaczy brat zabitego, to trzeba postąpić sprawiedliwie i należy wypłacić mu odpowiednie zadośćuczynienie. Oto ulga i miłosierdzie od waszego Pana. A ten, kto po tym przekroczy dozwoloną granicę, tego spotka bolesna kara⁴⁹.

2.179. W odwecie jest dla was życie⁵⁰, o ludzie rozumni! Bądźcie bogobojni!

2.180. Kiedy śmierć przychodzi do jednego z was, a pozostawia on jakieś dobra, to zostało wam zalecane sporządzenie sprawiedliwego

⁴⁹ Chodzi np. o kogoś, kto po otrzymaniu zadośćuczynienia, będzie jeszcze się mścił.

⁵⁰ Jest to ostrzeżenie przed nadmiernym pobłażaniem, szczególnie mordercom, którzy mogą przeciw, zachęteni zadośćuczynieniem, popełnić następne morderstwo. Prawo odwetu ogranicza karę tylko do sprawy i zabrania powszechnej przed islamem wendety, i mszczenia się np. na całym plemieniu. Werset ten ratuje więc życie innym, postronnym osobom.

testamentu na korzyść rodziców i najbliższej rodziny. Oto obowiązek bogobojnych⁵¹.

2.181. A jeśli ktoś zmieni testament po tym, jak go usłyszał, to grzech obciąży tych, którzy go zmienili. Zaprawdę, Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

2.182. Jeśli jednak ktoś obawia się, że spadkodawca był stronniczy lub popełnił błąd, a (ten ktoś) doprowadził do pokoju między spadkobiercami, to nie będzie miał grzechu. Zaprawdę, Bóg jest Wybaczący i Miłujący.

2.183. Wierzący! Nakazuje się wam post, tak jak nakazywany był on tym, którzy byli przed wami, abyście mogli być bogobojni⁵².

2.184. Post powinien trwać określoną liczbę dni. Jeśli ktoś spośród was będzie chory lub będzie w podróży, ten będzie pościł taką samą liczbę dni w innym czasie. Ci, którzy są zdolni do postu, ale sprawia im to wielką trudność, powinni nakarmić biednego. A jeśli ktoś czyni dobro z własnej woli, tym lepiej dla niego. Jeżeli chcecie wiedzieć, to post jest dla was dobrem.

2.185. Ramadan jest miesiącem, w którym został objawiony Koran – droga prosta dla ludzi, jasny dowód, prawdziwe przewodnictwo i możliwość rozróżnienia (dobra od zła). Tych z was, których zastanie ten miesiąc, obowiązuje post. Jeśli ktoś jest chory lub odbywa podróż, ten powinien pościć taką samą liczbę dni w innym czasie. Bóg chce wam to ułatwić i nie pragnie dla was trudności. Bóg pragnie, żebyście mogli dopełnić tę liczbę dni (postu) i abyście mogli głosić Jego wielkość za to, że poprowadził was drogą prostą. Być może, będziecie wdzięczni.

2.186. Jeśli Moi słudzy pytają ciebie o Mnie, to Ja jestem blisko i odpowiem na modlitwę każdego, kto Mnie wzywa. Niech posłuchają Mojego wezwania i wierzą we Mnie, aby mogli pójść drogą prostą.

⁵¹ Prorok Muhammad (s) powiedział: „Nie godzi się, by muzułmanin spał spokojnie w nocy, jeśli pod jego głową nie leży jego testament” (Łasa'il al-Szi'a).

⁵² Prorok Muhammad (s) powiedział: „Każda rzecz ma swój podatek, podatkiem ciała jest post” (Al-Kafi), powiedział również: „Post jest dla waszego zdrowia” (Bihar al-Anfar) oraz: „Żołądek jest początkiem wszelkich chorób, powstrzymywanie się od jego napełniania jest początkiem wszelkich kuracji” (Bihar al-Anfar). Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Post chroni przed ogniem piekielnym” (Bihar al-Anfar); powiedział również: „Bóg ustanowił post, by wyrównać różnice między bogatymi a ubogimi, tak by bogaci znali uczucie głodu i nabrali miłosierdzia dla ubogich i głodnych” (Łasa'il al-Szi'a). Imam Ali (a.s.) powiedział: „Bóg ustanowił post, by doświadczyć ludzi” (Nahdż al-Balagha).

2.187. Wolno wam nocami, w czasie postu, być blisko z waszymi żonami. One są dla was jak szata, a wy jesteście jak szata dla nich⁵³. Bóg wie, że postępowaliście niesprawiedliwie wobec siebie, dlatego zwrócił się do was i ulitował się nad wami. Dlatego zbliżajcie się do nich i poszukujcie tego, co dał wam Bóg. Jedźcie i pijcie do czasu świtu, kiedy biała nieć znacznie odróżniać się od czarnej. Potem dopełnijcie postu aż do zapadnięcia nocy i nie zbliżajcie się do nich. Przebywajcie pobożnie w meczetach. To są granice narzucone przez Boga, nie przekraczajcie ich. Tak Bóg wyjaśnia Swoje znaki ludziom, być może będą oni bogobojni.

2.188. Nie przywłaszczajcie sobie wzajemnie swoich własności i nie przekupujcie sędziów w celu przejęcia własności innych ludzi, popełniając grzech w sposób świadomy.

2.189. Oni będą pytać ciebie o fazy księżyca. Powiedz: „To jest sposób mierzenia czasu dla ludzi i pielgrzymki”. Nie jest pobożnością wchodzenie do domu tylnym wejściem. Pobożnością jest, kiedy bogobojny człowiek wchodzi do domów (głównymi) drzwiami. Bójcie się więc Boga, być może będziecie szczęśliwi.

2.190. Walczcie na drodze Boga przeciwko tym, którzy walczą przeciwko wam, jednak nie bądźcie najeźdźcami. Zaprawdę, Bóg nie miłuje najeźdźców⁵⁴.

2.191. I zabijajcie ich (bałwochwalców), gdziekolwiek ich spotkacie oraz wypędzajcie ich stamtąd, skąd oni przedtem was wypędzali. Prześladowanie jest gorsze od zabijania. I nie walczcie z nimi przy Świętym Meczezie, chyba że oni będą tam z wami walczyć. Jeżeli oni będą z wami walczyć, zbijajcie ich. Taka jest odpłata dla niewiernych.

2.192. Jeśli jednak się powstrzymają, to z pewnością Bóg – (jest) Przebaczający i Miłujący.

2.193. Walczcie z nimi aż do czasu, gdy nie będzie już prześladowań, a religia w całości będzie poświęcona Bogu. Jeśli oni się powstrzymają,

⁵³ Między człowiekiem a jego szatą nie ma nic pośredniego. Związek kobiety i mężczyzny jest ich intymną sprawą, bez ingerencji kogokolwiek. W drugim znaczeniu, szata może przyozdabiać i chronić, więc kobieta i mężczyzna, małżeństwo, też ma spełniać podobną rolę, małżonkowie są dla siebie wzajemną ozdobą i wzajemnie się wspomagają.

⁵⁴ Imam Ali (a.s.) powiedział: „Nie walczcie z nimi, dopóki nie zaczną pierwsi, ponieważ wy – chwała Bogu – walczycie w dobrej sprawie. Fakt, że to nie wy zainicjujecie atak, będzie kolejnym dowodem na to, że jesteście po słusznej stronie. A jeśli zaczniecie zwyciężać z pomocą Boga, to nie zabijajcie uciekających, nie bijcie bezbronnych, nie dobijajcie rannych i nie krzywdźcie kobiet, nawet jeśli będą wam ubliżać i obrażać waszych komendantów, są one bowiem słabsze od mężczyzn we wszystkim. Zaprawdę, nakazano wam zostawić je w spokoju, nawet jeśli są politeistkami”.(Nahdz al-Balagha).

to pamiętajcie, że nie dopuszcza się żadnej wrogości, chyba że wobec przestępców.

2.194. Miesiąc święty za miesiąc święty; świętości powinny być jednakowo szanowane⁵⁵. Jeżeli ktoś odnosi się do was wrogo, to i wy, w tym samym stopniu, odnoście się do niego wrogo. Bójcie się Boga i wiedźcie, że Bóg jest z bogobojnymi.

2.195 Rozdawajcie na drodze Boga i nie doprowadzajcie się do upadku własnymi rękami. Czyńcie dobro, gdyż Bóg miłuje czyniących dobro.

2.196. Dopełniajcie pielgrzymki (hadżdż) oraz odwiedzania (umrah-mała pielgrzymka) w imię Boga. Jeśli coś was powstrzyma, to uczynicie ofiarę, która nie będzie dla was trudna. I nie gólcie swych głów do czasu, gdy ofiara wasza dotrze do miejsca przeznaczenia. A jeśli ktoś z was jest chory lub ma jakiś uraz głowy (i musi ją ogolić), ten powinien odpokutować w formie postu albo poprzez jałmużnę lub ofiarę. Lecz kiedy jesteście bezpieczni, wtedy ten, kto chciałby skorzystać z odwiedzenia przed pielgrzymką, powinien złożyć jakąkolwiek łatwo osiągalną ofiarę. Tych z was, których nie stać na ofiarę, powinni pościć przez trzy dni w czasie pielgrzymki i siedem dni po jej zakończeniu, razem dziesięć dni. Dotyczy to tych, których rodzina nie mieszka w pobliżu Świętego Meczetu. I bójcie się Boga, i wiedźcie, że Bóg jest srogą w wymierzaniu kary.

2.197. Dobrze znane są miesiące pielgrzymek. Ten, kto podjął się odbyć ją w tych miesiącach, powinien powstrzymać się od kontaktów intymnych, grzechu i sporów w czasie trwania pielgrzymki. Cokolwiek uczynicie dobrego, Bóg o tym wie. W podróż zabierzcie zaopatrzenie. Najlepszym zaopatrzeniem jest bogobojność. Okazujcie bojaźń przede Mną wy, którzy macie rozum.

2.198. Nie jest grzechem to, że poszukujecie łaski waszego Pana. A kiedy wrócicie z Arafat⁵⁶, wspominajcie Boga przy Świętym Miejscu

⁵⁵ Od czasów Abrahama trzy miesiące - Dhu al-Qa'dah, Dhu al-Hijjah i Muharram - zostały poświęcone na pielgrzymkę, a miesiąc Radżab został poświęcony na Umrah. Przez te cztery miesiące zabroniono prowadzenia działań wojennych, zabijania i grabieży, aby ludzie mogli odbyć pielgrzymkę i bezpiecznie wrócić do domu. Z tego powodu te miesiące nazwano „świętymi miesiącami”. Werset ten podkreśla, że jeśli niewierzący szanują świętość tych miesięcy, muzułmanie powinni zrobić to samo. Jeśli jednak naruszają tę świętość i narażają muzułmanów na agresję, wówczas muzułmanie mają prawo do zemsty nawet w „świętych miesiącach”.

⁵⁶ Góra Arafat w pobliżu Mekki. Dzień Arafat jest dniem, w którym pielgrzymi udają do góry Arafat; ten dzień uważany jest za najważniejszy dzień pielgrzymki.

(Masz'ar al-Haram). Wspominajcie to, jak was prowadzi drogą prostą, a nie (drogą) tych, którzy zblądzili.

2.199. Następnie wyruszcicie z miejsca, z którego wyruszają inni ludzie⁵⁷, i proście Boga o przebaczenie. Zaprawdę, Bóg jest Przebacząjący i Miłujący.

2.200. A kiedy wypełnicie akty czci wam przeznaczone, wspominajcie Boga, tak jak wspominacie waszych ojców, a nawet mocniej. Wśród ludzi są tacy, którzy mówią: „Panie nasz, obdaruj nas w tym świecie”. Oni nie będą mieli udziału w życiu przyszłym.

2.201. Wśród nich są i tacy, którzy mówią: „Panie obdaruj nas w tym świecie, obdaruj nas w życiu przyszłym i chroń nas przed karą ognia”.

2.202. Ich udział będzie odpowiedni do tego, na co sobie zasłużyli. Bóg jest szybki w rozliczaniu.

2.203. Wspominajcie Boga przez wyznaczoną liczbę dni (trzy dni w Dolinie Mina⁵⁸). Kto się spieszy i zakończy obrzęd w czasie dwóch dni, nie będzie miał grzechu. A kto go przedłuży, także grzechu mieć nie będzie. To dotyczy bogobojnych. Bójcie się Boga i wiedźcie, że do Niego zostanieie zabrani.

2.204. Jest wśród ludzi taki (człowiek), którego słowa o tym życiu wzbudzą w tobie podziw. On przywołuje Boga na świadka tego, co znajduje się w jego sercu, jednak jest on najbardziej zawzięty w wrogości (do ciebie).

2.205. A kiedy od was odstąpi, zacznie szerzyć niesprawiedliwość na ziemi, niszcząc uprawy oraz (wszelkie) potomstwo. Bóg nie miłuje niesprawiedliwości.

2.206. A kiedy mówi się do niego „Bój się Boga”, jego duma popycha go do grzechu. Wystarczy mu Piekło (Gehenna). Jakże to nędzne miejsce przeznaczenia.

2.207. (Ale) jest wśród ludzi i taki, który poświęca swoją duszę, chcąc przypodobać się Bogu. Bóg jest łagodny dla swoich sług.

2.208. Wierzący! Podporządkujcie się całkowicie (islam) i nie chodźcie śladami szatana. To on jest waszym jawnym wrogiem.

2.209. Jeśli jednak potkniecie się po tym, jak otrzymaliście wyraźne znaki, wiedźcie, że Bóg jest Wielki i Mądry.

⁵⁷ Przed islamem mekkańscy Kurajczycy, uważający się za uprzywilejowanych, jako mieszkańcy Mekki, nie dołączali do reszty pielgrzymów w Arafat, tylko pozostawali w innym miejscu nieopodal Al-Muzdalifah.

⁵⁸ Dolina Mina, miejsce, gdzie pielgrzymi symbolicznie kamienują szatana.

2.210. Czyż oni czekają tylko na to, aby Bóg przybył do nich pod osłoną chmur razem z aniołami i wtedy już wszystko będzie rozstrzygnięte? Wszelkie sprawy powrócą do Boga.

2.211. Zapytaj dzieci Izraela, jak wiele wyraźnych znaków im wysłaliśmy. Jeżeli ktoś zmienia dar od Boga, kiedy ten na niego spłynął, to Bóg na pewno srogo go ukarze.

2.212. Życie na tym świecie stworzone jest tak, aby niewierzącym wydawało się piękne. Oni szydzą z wierzących. Ale w Dniu Zmartwychwstania bogobojni będą nad nimi. Bóg obdarowuje, kogo zechce, bez wystawienia rachunku.

2.213. Ludzie tworzyli jedną wspólnotę. Bóg posłał im proroków i posłańców głoszących dobrą nowinę i ostrzegających, zesłał im księgę zawierającą prawdę, aby rozsądzić ich w tym, co ich różniło. Ci, którzy otrzymali księgę, poróżnili się między sobą przez zawieść po tym, jak otrzymali wyraźne znaki. Lecz Bóg, zgodnie z własną wolą, poprowadził wierzących ku prawdzie, co do której się różnili. Bóg prowadzi ku drodze prostej, kogo zechce.

2.214. Czy sądzicie, że wejdziecie do Raju bez doznania tego, co doświadcza ci, którzy byli przed wami? Doznali ubóstwa i chorób, przeżywali trzęsienia, więc Wysłannik, wraz z tymi, którzy z nim uwierzyli, zapytał: „Kiedy nadejdzie pomoc od Boga?”. Wiedźcie, że pomoc Boga jest bliska.

2.215. Pytają cię o to, co powinni rozdawać. Powiedz: „Każde dobro, które rozdacie, powinno być przekazane rodzicom, najbliższym krewnym, sierotom, ubogim i podróżnym. Cokolwiek dobrego uczynicie, Bóg o tym wie”.

2.216. Zalecono wam walkę, choć jest ona dla was odrażająca. Może wszak zdarzyć się tak, że coś się wam nie spodoba, a to jest dla was dobre. A może zdarzyć się i tak, że coś kochacie, a to jest dla was złe. Bóg (o tym wie) wie, ale wy nie wiecie.

2.217. Oni spytają cię o walkę w świętym miesiącu. Powiedz: „Walka w świętym miesiącu to wielki grzech, ale odsunięcie ludzi od drogi Boga, niewiara w Niego, odmowa wejścia do Świętego Meczetu i wypędzenie z niego ludzi są bardziej odrażające w oczach Boga. Prześladowanie jest gorsze niż zabijanie”. Oni nie przestaną z wami walczyć, dopóki nie odciągną was od waszej religii, jeżeli to tylko będzie możliwe. A jeśli ktoś z was odwróci się od swojej religii i umrze jako niewierzący, jego uczynki będą bez znaczenia zarówno w tym, jak i w przyszłym życiu. Tacy ludzie będą mieszkańcami Piekła i pozostaną w nim na wieki.

2.218. Ci, którzy wierzą oraz ci, którzy wyemigrowali i dokładają starań na drodze Boga, oni mają nadzieję na miłosierdzie Boga. Bóg – Przebaczający i Miłujący.

2.219. Zapytaj cię o wino i grę majsir⁵⁹. Powiedz: „W obu tych rzeczach jest wielki grzech, ale i pewne korzyści dla ludzi. Jednak grzechu w nich więcej niż korzyści”⁶⁰. Oni zapytają cię o to, co powinni rozdać. Odpowiedz: „To, czego macie w nadmiarze”. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam znaki, abyście mogli pomyśleć,

2.220. o tym i przyszłym życiu. Oni spytają cię o sieroty. Powiedz: „Poprawienie ich sytuacji jest dobrem. A jeśli będziecie mieszać się z nimi⁶¹, to będą waszymi braćmi”. Bóg odróżnia tego, co czyni zło, od tego, który czyni dobro. A jeśli Bóg zechce, przysporzy wam wiele trudu. Zaprawdę, Bóg jest Wielki i Mądry.

2.221. Nie żeńcie się z bałwochwalczyniami, dopóki nie uwierzą (w Jedyne Boga). Wierząca niewolnica jest lepsza niż bałwochwalczyni, nawet jeśli ona bardziej się wam podoba. Nie wydawajcie wierzących (córek) za bałwochwalców, dopóki oni nie uwierzą. Nawet wierzący niewolnik jest lepszy niż bałwochwalcza, nawet jeśli on wam się podobał. Bałwochwalczy wzywają was do Piekła, a Bóg wzywa was do Raju i do przebaczenia mocą Swojej woli. On uczynił Swoje znaki wyraźnymi i zrozumiałymi dla ludzi, aby się opamiętali.

2.222. Spytają cię o menstruację. Powiedz: „To stan cierpienia, dlatego należy unikać kontaktów seksualnych z kobietami w czasie menstruacji do czasu, kiedy się oczyszczą. Kiedy już się oczyszczą, zbliżajcie się do nich, tak jak nakazuje wam Bóg”. Bóg miłuje tych, którzy się nawracają i utrzymują się w czystości.

2.223. Wasze żony są dla was jak ziemia uprawna. Przychodźcie na waszą ziemię, tak jak chcecie i przygotujcie dla siebie coś dobrego (dla waszej przyszłości). Bójcie się Boga i wiedźcie, że Go spotkacie. Głoś wierzącym dobrą nowinę.

⁵⁹ Początkowo „majsir” oznaczał grę polegającą na wyciągnięciu strzał z worka. Tu jednak powinien być rozumiany szerzej, jako hazard, gry losowe.

⁶⁰ Prorok Muhammad (s) powiedział: „Środki odurzające są źródłem wszelkiego grzechu” (Al-Kafi). Imam Bakir (a.s.) powiedział: „Bóg umieścił grzech w dużym domu, zamykając drzwi, klucz do tych drzwi to środki odurzające” (Al-Kafi). Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Bóg zabronił alkoholu, ponieważ rodzi on wszelką podłość i zło. Ten, kto go spożywa, dochodzi do momentu, gdy traci rozum, zapomina o swym Panu i gotów jest popełnić każdy grzech” (Al-Ihtidadz).

⁶¹ W sensie: zadawać się z nimi w braterski sposób.

2.224. Nie czyńcie z przysięg na Boga przeszkody w byciu bogobojnym i w zaprowadzaniu pokoju wśród ludzi. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

2.225. Bóg nie będzie was rozliczał z pustych przysięg, rozliczy was z tego, co będzie w waszych sercach. Bóg jest Przebaczący i Wyróżniający.

2.226. Ci, którzy zdecydowali się na wstrzeźliwość wobec swoich żon⁶², powinni odczekać cztery miesiące. A jeśli zmienią zdanie (w ciągu tego okresu) i do nich powrócą, (niech wiedzą, że) Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

2.227. A jeśli zdecydują się na rozwód⁶³, zaprawdę, Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

2.228. Rozwiedzione kobiety powinny oczekiwać trzy okresy menstruacji. Nie powinny skrywać tego, co Bóg stworzył w ich łonach, jeżeli wierzą w Boga i Dzień Sądu. Ich mężowie w tym czasie, jeżeli zapragną pojednania, mają prawo do powrotu. Zgodnie z ustalonym zwyczajem mają one (w stosunku do mężczyzn) podobne prawa, jak obowiązki. Mężczyźni mają jednak nad nimi przewagę⁶⁴. Bóg jest Wielki i Mądry.

2.229. Rozwód można ogłaszać dwukrotnie. Potem należy zatrzymać żonę, jak nakazuje prawo i rozum albo odesłać ją w dostojny sposób. Nie jest dozwolone, abyście mogli odebrać cokolwiek z tego, co im darowaliście, chyba że strony obawiają się naruszenia ustanowionych przez Boga granic. A jeżeli obawiacie się, że mąż i żona naruszają granice Boga, to oni oboje nie dopuszczą się grzechu, jeżeli ona wykupi rozwód⁶⁵. Takie granice ustanowił Bóg. Nie przekraczajcie ich. Ci, którzy przekraczają granice Boga, są niesprawiedliwi.

2.230. A jeżeli on rozwiedzie się z nią po raz trzeci, to niedozwolonym jest mu poślubić ją ponownie aż do czasu, kiedy ona wyjdzie za mąż za innego mężczyznę. I jeśli ten także rozwiedzie się z nią, to nie dopełnią grzechu, jeśli do siebie powrócą pod warunkiem, że będą pewni, iż nie przekroczą granic wyznaczonych przez Boga. Te nakreślone granice czyni Bóg zrozumiałymi dla ludzi posiadających wiedzę.

⁶² Chodzi o przedislamską praktykę, w której mężczyźni pozostawiali swoje żony w takim stanie niepewności i zawieszenia na czas nieokreślony.

⁶³ Po okresie tych czterech miesięcy.

⁶⁴ Dotyczy to wielu aspektów, od siły fizycznej aż do zwiększonej liczby obowiązków wynikających z utrzymania rodziny.

⁶⁵ Aby uwolnić się od męża.

2.231. I kiedy rozwodzicie się z kobietami, a będzie zbliżał się do końca wyznaczony dla nich okres, wtedy albo zatrzymajcie je na rozsądnych warunkach lub na rozsądnych warunkach je odeślijcie. Nie zatrzymujcie ich w sposób krzywdzący, abyście nie zgrzeszyli. A kto tak uczyni, ten jest nieuczciwy wobec samego siebie. Nie należy żartować ze znaków Boga. Pamiętajcie o miłosierdziu, jakie okazał wam Bóg, i o Księdze, i o mądrości, którymi was obdarował i przez które was napomina. Bójcie się Boga i wiedźcie, że On wie wszystko o każdej rzeczy.

2.232. A kiedy rozwodzicie się z kobietami, a będzie zbliżał się do końca wyznaczony dla nich okres, nie przeszkadzajcie im w poślubieniu (byłych) mężów, zgodnie z ustalonym zwyczajem, jeżeli między nimi zapanowała zgoda. Oto napomnienie dla tego z was, kto wierzy w Boga i w Dzień Sądu. To jest dla was bardziej błogosławione i czystsze. Bóg wie, ale wy nie wiecie.

2.233. Matki powinny karmić swoje dzieci piersią przez całe dwa lata, jeżeli chcą je wykarmić w pełni i do końca. Natomiast mężczyzna, do którego należy dziecko, jest odpowiedzialny za ich (matek) utrzymanie i odzienie zgodnie z ustalonym zwyczajem. Żadna osoba nie będzie obarczona ciężarem ponad jej możliwości. Matka nie będzie miała szkody z powodu własnego dziecka ani ten, któremu się dziecko urodziło, nie będzie miał z jego powodu szkody. To samo dotyczy dziedzica ojca. Jeżeli oni oboje na mocy wspólnej zgody i porozumienia postanowią odstawić dziecko od piersi, nie będą mieli grzechu. A jeśli zapragniecie wynająć mamkę do swych dzieci, nie będziecie mieli grzechu pod warunkiem, że będziecie ją opłacać zgodnie z ustalonym zwyczajem. Bójcie się Boga i wiedźcie, że On widzi, co czynicie.

2.234. W przypadku, gdy niektórzy z was umrą i zostawią swe żony, one pozostaną samotne przez cztery miesiące i dziesięć dni. A kiedy dojdą do końca wyznaczonego dla nich okresu, nie spadnie na was grzech za to, co one uczynią, zgodnie z ustalonym zwyczajem. Bóg dobrze wie, co czynicie.

2.235. Nie będziecie mieli grzechu, jeżeli wspomnicie kobiecie o zamiarze oświadczyć albo, gdy ukryjecie to w swoich sercach. Bóg wie, co o nich myślicie. Nie czynicie potajemnych zobowiązań, a mówcie z nimi otwarcie w sposób honorowy. Nie podejmujcie decyzji o małżeństwie, dopóki wyznaczony czas nie dobiegnie końca. Wiedźcie, że Bóg wie, co jest ukryte w waszych sercach, strzeżcie się Go, i wiedźcie, że Bóg jest Przebacząjący i Cierpliwy.

2.236. Nie będzie z waszej strony grzechem, jeśli weźmiecie rozwód z kobietami, których nie dotknęliście lub jeśli nie macie ustalonego wobec nich zobowiązania (wiana). Zabezpieczcie je w sposób rozsądny – bogaci na miarę swoich możliwości, a biedni na miarę swoich. Tak jak przystoi czyniącym dobro.

2.237. Jeśli rozwiedziecie się z nimi, zanim je dotknęliście, lecz ustaliliście już wobec nich zobowiązanie (wiano), wtedy dajcie im połowę z tego, co ustaliliście, chyba że one to darują lub daruje ten, u którego jest małżeński kontrakt. Jeśli to wy darujecie (ustalone zobowiązanie), to będzie to bliższe pobożności. Nie zapominajcie, że należy odnosić się do siebie ze szlachetnością. Zaprawdę, Bóg widzi to, co czynicie.

2.238. Bądźcie dokładni (w odprawianiu na czas) w modlitwie, a zwłaszcza w modlitwie środkowej i stawajcie przed Bogiem w porzeczności.

2.239. Jeżeli jesteście w niebezpieczeństwie, módlcie się, idąc lub jadąc wierzchem, lecz kiedy jesteście bezpieczni, wspominajcie Boga, który nauczył was tego, czego przedtem nie znaliście.

2.240. Ci zaś z was, którzy umierając, pozostawiają swe żony, niech zapiszą im utrzymanie na rok, nie oddalając ich (z domów). Jeżeli jednak one same odejdą, to nie będziecie mieli grzechu z powodu tego, co one ze sobą uczynią, zgodnie z ustalonym zwyczajem. Bóg jest Wielki i Mądry.

2.241. Rozwiedzionym kobietom należy się zaopatrzenie, zgodnie z ustalonym zwyczajem, to jest obowiązek pobożnych.

2.242. Tak Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki, być może zrozumiecie.

2.243. Czy nie widziałeś tych tysięcy, które bojąc się śmierci, opuścili swe domy? Bóg powiedział do nich „Umierajcie!”. A potem ożywił ich. Zaprawdę, Bóg jest miłosierny dla ludzi, ale większość ludzi jest niewdzięczna.

2.244. Walczcie na drodze Boga i wiedźcie, że Bóg wszystko słyszy i wie o wszystkim.

2.245. Kto dał Bogu piękną pożyczkę (z dóbr swoich), żeby On oddał ją wielokrotnie powiększoną? Bóg i wstrzymuje, i szczerze oddarza, i do Niego będziecie zawróceni.

2.246. Czy nie widziałeś przywódców dzieci Izraela, którzy byli po Mojżeszu, którzy powiedzieli do swojego proroka: „Daj nam króla, abymy mogli walczyć na drodze Boga?”. On zapytał: „Czy jest to prawdopodobne, że wy nie będziecie walczyć, jeśli walka zostanie wam

nakazana?”. Odrzekli: „Dlaczego nie mamy walczyć na drodze Boga, skoro zostaliśmy wypędzeni z naszych domów i oddzieleni od naszych dzieci?”. Kiedy jednak nakazano im walkę, oni odwrócili się, z wyjątkiem kilku. Bóg dobrze zna niegodziwców.

2.247. Ich prorok powiedział im: „Bóg wyznaczył wam na króla Saula”. Odrzekli: „Jakże on może sprawować władzę nad nami, skoro my jesteśmy bardziej godni od niego, aby rządzić i nie przewyższa nas majątkiem?”. (Prorok) odrzekł: „Bóg wybrał go ponad wami, obdarzył go obfitością wiedzy i siłą ciała”. Bóg daje władzę temu, komu zechce. Bóg jest Szczodry i Wszechwiedzący.

2.248. Rzekł do nich prorok: „Znakiem jego władzy będzie to, że otrzymacie skrzynię (Arkę) z pokojem (bezpieczeństwem) od waszego Pana oraz dziedzictwo po rodzie Mojżesza i rodzie Aarona. Poniosą ją aniołowie. W tym jest dla was znak, jeżeli jesteście wierzącymi”.

2.249. A kiedy Saul wystąpił z wojskiem, powiedział: „Zaiste, Bóg wypróbuje was przez rzekę. Ten, kto się z niej napije, nie jest ze mną. Ten, kto jej nie skosztuje, jest ze mną; z wyjątkiem tego, kto zacerpnie trochę wody swoją dłonią”. Oni jednak - z wyjątkiem niewielu - napili się wody (do syta). A kiedy przeszli przez rzekę, on i ci, którzy uwierzyli razem z nim, powiedzieli: „Dzisiaj nie mamy dość sił przeciwko Goliatowi i jego armii”. Jednak ci, którzy wiedzieli, że na pewno spotkają Boga, powiedzieli: „Ileż to razy z woli Boga garstka wojska zwyciężała wielką armię. Bóg jest z wytrwałymi”.

2.250. I kiedy stanęli przed Goliatem i jego wojskiem, wykrzyknęli: „O Panie nasz, ześlij nam wytrwałość, wzmocnij nasze stopy i dopomóż nam przeciw temu niewierzącemu ludowi”.

2.251. Dzięki woli Boga zmusili wojska (Goliata) do ucieczki. Dawid zabił Goliata, a Bóg dał mu władzę i mądrość, i nauczył go, czego zechciał. Gdyby Bóg nie powstrzymywał jednych ludów przy pomocy innych ludów, to ziemia uległaby zagładzie. Bóg jest Miłosierny dla światów.

2.252. To są znaki Boga. Czytamy ci je zgodnie z prawdą, a ty jesteś jednym z posłańców.

2.253. Oto prorocy! Niektórych spośród nich wynieśliśmy ponad innych. Wśród nich są tacy, do których przemawiał Bóg, a niektórych wywyższył w ich randze. I daliśmy Jezusowi, synowi Marii, wyraźne znaki i wzmocniliśmy go świętym Duchem. Jeśliby Bóg zechciał, to ludy, które przyszły po nich, nie walczyłyby ze sobą po tym, jak otrzy-

mały wyraźne znaki. Oni jednak nie zgadzali się ze sobą. Byli wśród nich tacy, którzy uwierzyli, lecz byli i tacy, którzy nie uwierzyli. Gdyby Bóg tego zechciał, nie walczyliby ze sobą, ale Bóg czyni to, co zechce.

2.254. Wierzący! Rozdawajcie z tego, co wam darowaliśmy, zanim nadejdzie Dzień, w którym nie będzie handlu, przyjaźni ani wstawienictwa. Niewierzący są nieuczciwi.

2.255. Nie ma innego Boga poza Nim, Żywym, Podtrzymującym Życie. Nie zawładnie Nim ani drzemka, ani sen. Do Niego należy wszystko, co jest w niebie oraz wszystko, co jest na ziemi. Któż mógłby stanąć przed Nim bez Jego przyzwolenia, aby się wstawić (za kimkolwiek)? On wie, co było przed nimi i wie, co będzie po nich. Oni zaś nie ogarniają rozumem nic z Jego wiedzy poza tym, co On zechce przed nimi odsonić. Podnózek (Jego Tronu) obejmuje niebo i ziemię⁶⁶, a troška o nie, nie męczy Go. On jest Wywyższony i Wielki.

2.256. Nie ma przymusu w religii. Droga prosta odróżnia się od fałszywej. Kto odrzuca fałszywe bożki (Taghuta⁶⁷) i wierzy w Boga, ten chwytą za rękę, co nigdy nie pęka. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

2.257. Bóg jest obrońcą tych, którzy wierzą. On wyprowadza ich z ciemności w światłość. Obrońcami i pomocnikami niewierzących są fałszywe bóstwa, które wyprowadzają ich ze światłości w mrok. Ci będą mieszkańcami Piekła i będą mieszkać w nim przez wieki.

2.258. Czy nie widziałeś tego⁶⁸, który spierał się z Abrahamem o jego Pana, ponieważ On dał mu królestwo? Abraham powiedział mu: „Moim Panem jest Ten, który daje życie i przynosi śmierć”. Tamten powiedział: „To ja daję życie i powoduję śmierć”. Abraham odrzekł: „Bóg sprowadza słońce ze wschodu. Uczyn tak, aby przyszło z zachodu”. I wtedy ten, który nie wierzył, odszedł zmieszany. Bóg nie prowadzi drogą prostą tych, którzy nie wierzą.

2.259. Albo tego, który przechodził obok zniszczonego do fundamentów miasta, mówiąc „Jak Bóg przywróci je całe do życia, po tym, gdy umarło?”. Bóg uśmiercił go na sto lat, a potem przywrócił do życia i spytał: „Jak długo pozostawałeś w tym stanie?”. Ten odrzekł: „Byłem w nim przez dzień lub część dnia”. Bóg rzekł: „Nie, byłeś w nim przez

⁶⁶ Tron Boga jest ponad wszystkim (jakby w empireum).

⁶⁷ Por. przyp. do wer. 4:51.

⁶⁸ Postać utożsamiana przez część komentatorów z Nimrodem.

sto lat. Spójrz na twoje pożywienie i picie, nie zepsuły się. Spójrz także na twojego osła, spójrz na jego kości, na to, jak je zestawimy i pokryjemy ciałem. Uczyniliśmy z ciebie znak dla ludzi”. I kiedy zostało mu to okazane, powiedział: „Wiem, że Bóg ma władzę nad wszystkim”.

2.260. (Pomyśl nad tym), jak Abraham powiedział: „Panie mój, pokaż mi, jak wskrzeszasz zmarłych”. Bóg odpowiedział: „Czyż nie wierzysz?”. Abraham odrzekł: „Tak, ale chciałbym, aby uspokoiło się moje serce”. Bóg powiedział: „Chwyć więc cztery ptaki, weź je (rozerwij na części) i zostaw po kawałku na każdym ze wzgórz. Potem zawołaj je, a one szybko przylecą do ciebie”. Wiedźcie, że Bóg jest Wielki i Mądry.

2.261. Ci, którzy rozdają swoje bogactwo na drodze Boga, są jak ziarno zboża, które wydaje siedem kłosów, a w każdym z nich jest sto nasion. Bóg pomnaża temu, komu zechce. Bóg jest Wszechprzenikający i Wszechwiedzący.

2.262. Tych, którzy rozdają swoje bogactwo na drodze Boga, a później nie robią z tego nikomu wyrzutu lub szkody, czeka nagroda u Pana. Oni nie poznają strachu i nie będą smutni.

2.263. Dobre słowo i przebaczenie są lepsze niż dobroczynność (jałmużna), za którą idzie obraza. Bóg jest Bogaty i Wielkoduszny.

2.264. Wierzący! Nie czyńcie waszej jałmużny prózną przez wymówki i obrazę, jak ten, który obłudnie, urządzając pokaz przed ludźmi, rozdaje swoje bogactwo, a nie wierzy w Boga ani w Dzień Sądu. On podobny jest do gładkiej skały pokrytej ziemią, na którą spadł rześisty deszcz, pozostawiając ją nagą i twardą. Oni nie władają niczym z tego, co nabyli. Bóg nie prowadzi niewierzących.

2.265. Ci, którzy rozdają swoje bogactwo, aby przypodobać się Bogu i wzmocnić swe dusze, podobni są do ogrodu na wzgórzu. Spada na niego rześisty deszcz, aby mógł on wydać dwa razy więcej owoców. A jeśli nie spadnie na niego rześisty deszcz, to wystarczy i rosa. Zaprawdę, Bóg widzi, co czynicie.

2.266. Czy ktoś z was chciałby mieć ogród palmowy z winoroślą, z płynącymi poniżej strumieniami, który rodziłby wszelkie owoce i aby – po osiągnięciu przez was starości, kiedy wasze potomstwo jest jeszcze za słabe, by się wami zająć – w ogród ten uderzył ognisty huragan i ten by spłonął? W ten sposób Bóg wyjaśnia wam znaki, abyście mogli pomyśleć.

2.267. Wierzący! Rozdawajcie spośród dobrych rzeczy, które zdobyliście, jak i z tego, co My daliśmy wam z ziemi. I nie poszukujcie tego,

co złe i nie rozdawajcie z tego, czego sami byście nie wzięli, chyba że z zamkniętymi oczami. Wiedźcie, że Bóg jest Bogaty i Godny Chwały.

2.268. Szatan obiecuje wam biedę i zachęca do tego, co odrażające, a Bóg obiecuje wam od Siebie przebaczenie i łaskę. Bóg jest Wszechprzenikający i Wszechwiedzący.

2.269. On daje mądrość tym, którym zechce, a kto otrzymał mądrość, otrzymał obfitość dobra. Ale pamiętają o tym tylko Ci, którzy zostali obdarzeni rozumem.

2.270. Cokolwiek będziecie rozdawać jako jałmużnę, jakiegokolwiek dawać przyrzeczenie, Bóg o tym wszystkim wie. niesprawiedliwi nie będą mieli pomocników.

2.271. Jeżeli dajecie jałmużnę jawnie, to jest to dobre, lecz jeśli dajecie ją biednym skrycie, to jest to lepsze dla was i wymazuje wam wiele spośród waszych złych uczynków. Bóg wie, co czynicie.

2.272. Nie na tobie spoczywa obowiązek prowadzenia ich drogą prostą, to Bóg prowadzi drogą prostą tych, których zechce. Wszystko, co rozdacie ze swego dobra, będzie i z korzyścią dla was, bowiem rozdajecie po to, by przypodobać się Bogu. Wszystko, co rozdacie ze swego dobra, zostanie wam zwrócone w całej pełni i nie będziecie pokrzywdzeni.

2.273. (Jałmużna) jest dla biednych, którzy zatrzymani są na drodze Boga (np. przez wojny) i nie mogą poruszać się po ziemi (w celach handlowych). Głupcy uważają ich za bogaczy, przez ich skromność⁶⁹. Powinieneś rozpoznać ich po ich cechach. Oni nie są natrętni w swych prośbach do ludzi. Cokolwiek rozdajecie z waszego dobra, Bóg o tym wie.

2.274. Ci, którzy rozdają swoje majątki w nocy i w dzień, skrycie i jawnie, dostaną nagrodę od swojego Pana. Nie zaznają strachu i nie będą się smucić.

2.275. Ci, którzy pożerają zyski (lichwa), powstaną (w Dzień Zmartwychwstania) tak, jak powstaje ktoś, kogo powalił szatan swym dotknięciem. To za to, że oni mówią: „Handel jest jak lichwa”. Lecz Bóg zezwolił na handel, a zakazał lichwy. Jeśli ktoś otrzymał napomnienie od swego Pana i powstrzymał się, wtedy to, co zyskał wcześniej, mu pozostanie, a jego sprawa należeć będzie do Boga. Ci, którzy do tego powrócą, będą mieszkańcami Piekła, w nim pozostaną na wieki.

⁶⁹ Z powodu skromności nie okazywali chęci posiadania, pragnień itp., dlatego głupcy myśleli, że tacy ludzie pewnie wszystko mają.

2.276. Bóg zniszczy lichwę i pomnoży jałmużnę. Bóg nie miłuje niewdzięcznych (niewierzących) grzeszników.

2.277. Ci, którzy wierzą, czynią dobroć, przestrzegają modlitwy i płacą podatek, otrzymają nagrodę od swojego Pana. Oni nie poznają strachu i nie będą smutni.

2.278. Wierzący! Okazujcie bojaźń przed Bogiem i porzućcie to, co pozostało z lichwy, jeśli jesteście wierzący.

2.279. Jeżeli tego nie uczynicie, to wezwani zostaniecie do wojny z Bogiem i Jego Wysłannikiem. Jeśli się nawrócicie, to otrzymacie wasz kapitał. Nie postępujcie niesprawiedliwie, to i wy nie doznacie niesprawiedliwości.

2.280. A jeśli dłużnik byłby w trudnym położeniu, to należy poczekać, aby jego sprawę ułatwić. A jeżeli okażecie dobroczynność (darujecie mu dług jako jałmużnę), będzie to lepsze dla was. Gdybyście tylko wiedzieli.

2.281. I bójcie się Dnia, kiedy wszyscy powrócicie do Boga. I każda dusza w pełni otrzyma to, na co wcześniej zasłużyła. Nikt nie dozna krzywdy niesprawiedliwości.

2.282. Wierzący! Kiedy pożyczacie od siebie na określony czas, zapisujcie to. I niech pisarz zapisze to wiernie w waszej obecności. Żaden pisarz nie powinien tego odmówić, niechaj zapisuje tak, jak Bóg go tego nauczył. Niech pisze to, co dyktuje mu dłużnik. I niech boi się Boga, swojego Pana, i niech niczego z tego nie pominie. A jeśli ten, który zaciąga dług, jest słabego rozumu albo zdrowia, lub niezdolny do samodzielnego dyktowania, niech dyktuje jego opiekun, czyniąc to sprawiedliwie. I wezwijcie na świadków dwóch mężczyzn spośród was. A gdyby nie można było wezwać dwóch mężczyzn, wtedy weźcie mężczyznę i dwie kobiety (na świadków), których akceptujecie. Jeśli jedna z nich popełni błąd, to druga będzie mogła ją upomnieć. Świadkowie nie powinni odmawiać, kiedy się ich wzywa. Nie strońcie od zapisywania bez względu na to, czy dług jest duży, czy mały, z zaznaczeniem czasu jego spłaty. To będzie sprawiedliwsze w obliczu Boga, uczyni świadectwo bardziej przekonującym i będzie łatwiej uniknąć wątpliwości. (Zapisujcie więc) chyba że chodzić będzie o gotową transakcję, zawieraną na miejscu (z ręki do ręki), w takim przypadku nie będzie z waszej strony grzechem, jeśli tego nie zapiszecie. I wzywajcie świadków, gdy zawieracie umowę handlową i nie przymuszajcie do niczego pisarza i świadka. Gdybyście tak postąpili, to popełnicie grzech. I bójcie się Boga. Bóg uczy was i wie Bóg wszystko o każdej rzeczy.

2.283. A jeśli będziecie w podróży i nie znajdziecie pisarza, to należy dać zastaw. A jeśli ktoś z was powierza innemu zastaw, niech ten, któremu powierzono, odda go i niech boi się Boga, swego Pana. I nie ukrywajcie świadectwa. Kto je ukrywa, tego serce skażone jest grzechem. Bóg wie o tym, co czynicie.

2.284. Do Boga należy to, co jest w niebie i co na ziemi. I czy ujawniacie to, co jest w waszych duszach, czy to ukrywacie, Bóg wystawi wam za to rachunek. On przebaczy, komu zechce i ukarze tych, których zechce. Bóg posiada władzę nad każdą rzeczą.

2.285. Wysłannik i ludzie wierzący wierzą w to, co zostało im objawione od Pana.

Wszyscy oni wierzą w Boga, Jego aniołów, Jego Księgi i Jego proroków. Mówią: „Nie czynimy rozróżnień między Jego posłańcami. Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni. Od Ciebie przebaczenie, Panie nasz, albo wiem do Ciebie wszystko powróci”.

2.286. Bóg nie obarcza duszy ciężarem ponad jej możliwości. Dla niej będzie to, co nabyła i przeciwko niej będzie to, co nabyła. (Mówcie) „Panie nasz, nie karz nas, jeśli zapomnieliśmy lub popełniliśmy grzech. Panie nasz, nie obarczaj nas ciężarem tak, jak obarczyłeś tych, którzy byli przed nami. Panie nasz, nie obarczaj nas tym, czego nie mamy siły udźwignąć. Bądź wyrozumiały, przebacz nam i zmiłuj się nad nami. Ty jesteś naszym Panem, pomóż nam przeciwko niewierzącym ludziom”.

3. RODZINA AMRAMA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

3.1. Alif. Lam. Mim.

3.2. Bóg – nie ma innego boga poza Nim – Wiecznie Żywym, Wiecznie Podtrzymującym⁷⁰.

3.3. On zesłał tobie (Muhammadzie) Księgę (Koran) zawierającą prawdę i potwierdzającą to, co było przed nią. To On przedtem zesłał Torę i Ewangelię,

3.4. które były drogą prostą dla ludzi. I to On zesłał Rozróżnienie⁷¹.

⁷⁰ Al-Qajjum oznacza „podtrzymujący samego siebie oraz całe stworzenie”.

⁷¹ Koran (Al-Furkan), por. przypis do tytułu sury 25.

Na pewno na tych, którzy nie uwierzyli w znaki Boga, spadnie sroga kara, ponieważ Bóg jest Potężny, Władający Karą.

3. 5. Na pewno, nic nie ukryje się przed Bogiem, ani to, co na ziemi, ani to, co w niebie.

3. 6. On jest tym, który kształtuje was w łonach, tak jak zechce. Nie ma innego boga poza Nim. On jest Potężny i Mądry.

3.7. On jest tym, który zesłał tobie Księgę. W niej są jednoznaczne znaki i to one stanowią serce Księgi. Są też inne, alegoryczne. Ci, w których sercach pojawiło się zwątpienie, kierują się tymi dwuznacznymi, interpretują je, szukając sporów. Nikt nie zna jasnego ich wyjaśnienia poza Bogiem. A ci, którzy są umocnieni w swej wierze, mówią: „My wierzymy w Księgę, wszystko w niej pochodzi od naszego Boga”. Ale o tym pamiętają tylko ci ludzie, którzy są obdarzeni rozumem.

3.8. (Powiedz): „Panie nasz! Po tym, jak wskazałeś nam drogę prostą, nie pozwól, aby nasze serca się od niej oddaliły i obdarz nas Swoją miłością. Zaprawdę, Ty jesteś Dawcą.

3.9. Panie nasz! Ty zbierzesz wszystkich ludzi w Dniu, co do którego nie ma żadnych wątpliwości”. Bóg nigdy nie zmienia Swojej obietnicy.

3.10. Tym, którzy nie uwierzyli, nic nie pomogą w obliczu Boga ich bogactwa i ich dzieci. Oni będą strawą dla ognia.

3.11. Podobnie było z ludźmi Faraona i tymi, którzy byli przed nimi. Oni uznali Nasze znaki za kłamstwo i Bóg ich ukarał za te grzechy. Bóg jest srogi w wymierzaniu kary.

3.12. Powiedz tym, którzy nie uwierzyli: „Wkrótce zostaniecie pokonani i wrzuceni do Piekła, a to nędzne miejsce przeznaczenia”.

3.13. Było dla was znakiem spotkanie dwóch armii⁷². Jedna walczyła na drodze Boga, a druga składała się z niewiernych. Niewierni zobaczyli na własne oczy, że wierzących jest dwukrotnie więcej niż w rzeczywistości⁷³. Bo Bóg udziela wsparcia tym, którym zechce. To jest nauka dla tych, którzy posiadają wyraźne widzenie.

3.14. Pięknym uczynili ludzie dążenie do swych pragnień: do kobiet i synów, do gór złota i srebra, rasowych koni, do bydła i zasiewów. To radowanie się życiem doczesnym, a przecież u Boga jest najwspanialsza przystań.

⁷² Bitwa pod Badr.

⁷³ Naprawdę armia niewiernych była liczniejsza, Bóg sprawił, że niewierni odnieśli inne wrażenie.

3.15. Powiedz: „Czy mam wam oznajmić, co jest od tego lepsze?”. Bogobojni będą u Pana w Rajskich Ogrodach, pod którymi płyną strumienie. Tam jest życie wieczne, nieskazitelne małżonki i upodobanie Boga. Bóg patrzy na tych, którzy mu służą

3.16. i na tych, którzy mówią: „Panie, my wierzymy naprawdę, więc odpuść nam nasze grzechy i uchron nas przed karą w ogniu piekielnym”,

3.17. i na wytrwałych, szczerych, szczodrych i pokornych wobec Boga, modlących się o przebaczenie w ostatniej części nocy.

3.18. Bóg zaświadcza, że nie ma innego boga niż On sam. Aniołowie i ludzie, którzy posiadają wiedzę, także sprawiedliwie oznajmiają: „Nie ma innego boga poza Nim, Potężnym i Mądrym.

3.19. Prawdziwą religią w oczach Boga jest poddanie się Jego woli (islam). Ci, którzy otrzymali Księgę i wiedzę, poróżnili się między sobą ze zwykłej zawiści. Jeżeli ktoś odrzuca znaki dane przez Boga (niech wie, że) Bóg szybki jest w rozliczaniu.

3.20. A jeżeli oni będą się z tobą kłócić, to powiedz im: „Poddąłem się całkowicie Bogu, zrobili to także ci, którzy poszli za mną”. I zapytaj tych, którym była dana Księga i ludzi prostych: „Czy poddaliście się całkowicie?”. Jeżeli się poddali, to kroczą drogą prostą, jeżeli nie, to do ciebie należy tylko przekazanie im posłannictwa. Bóg doskonale widzi tych, którzy mu służą.

3.21. Tym, którzy nie wierzą w znaki Boga, którzy bezprawnie⁷⁴ zabijają proroków i zabijają ludzi, nakazujących sprawiedliwość, tym właśnie zapowiedz karę bolesną.

3.22. To są ci, których obecne uczynki są niczym w tym świecie i będą niczym w życiu przyszłym, oni nie będą mieli nikogo do pomocy.

3.23. Czy nie widziałeś tych⁷⁵, którzy otrzymali część Księgi? Zostali wezwani do księgi Boga⁷⁶, która by ich rozsądziła, ale część z nich odwróciła się od niej z odrazą.

3.24. Było tak, bo oni uznali, że „Ogień dotknie ich tylko na kilka dni”. Zbłądzili na drodze własnej religii, wierząc w to, co sami wymyślili.

3.25. Czy można mieć wątpliwości, co się z nimi stanie, kiedy zbierzemy ich w Dniu, który na pewno nadejdzie? Każda dusza dostanie w całości to, na co zasłużyła, żadna nie dozna niesprawiedliwości.

⁷⁴ Bez podstawy prawnej, gdzie zabójstwo jest karą za popełnioną zbrodnię.

⁷⁵ Żydów i chrześcijan.

⁷⁶ Tora, Ewangelie.

3.26. Powiedz: „O Wszechwładny Boże, Ty dajesz władzę, komu chcesz i komu chcesz ją odbierasz. Ty wywyższasz, kogo chcesz i kogo chcesz poniżasz. Zaprawdę, wszelkie dobro jest w Twoich rękach, Ty masz moc czynienia wszystkiego, co zechcesz.

3.27. Ty przemieniasz noc w dzień i dzień w noc. Ty powołujesz życie z martwego i martwe z żyjącego. Ty posilił każdego, kogo zechcesz, bez wystawienia rachunku”.

3.28. Nie bierzcie sobie za sojuszników i protektorów niewiernych zamiast wierzących, chyba, że strachem i grozą zmuszeni do tego jesteście i tak się chronicie. Nie pomijajcie wierzących, bo tak postępując, nie będziecie mieli poparcia w Bogu. Jego powinniście się bać, (on ostrzega was przed samym Sobą) i do niego prowadzi was przeznaczenie.

3.29. Powiedz: „To, co ukrywacie w waszych piersiach i to, co ujawniacie, wszystko to jest Bogu znane. On wie o wszystkim, co dzieje się w niebie i na ziemi. Bóg ma władzę nad wszystkim.

3.30. W ten Dzień każdej duszy zostanie przedstawione to, co zrobiła dobre, ale i to, co uczyniła złego, a wówczas będzie żałować, że nie ma między nią a złem wielkiej przestrzeni. Bóg ostrzega was przed samym Sobą. On jest łaskawy wobec swoich sług”.

3.31. Powiedz: „Jeżeli kochacie Boga, chodźcie ze mną. Wtedy i Bóg was pokocha i odpuści Wam wasze grzechy. On jest Przebaczający i Miłujący”.

3.32. Powiedz: „Słuchajcie Boga i (Jego) Wysłannika, a jeśli się odwrócą, to wiedz, że Bóg nie kocha niewierzących”.

3.33. Bóg wybrał Adama, Noego, rodzinę Abrahama i rodzinę Amrama spośród innych mieszkańców świata

3.34. i sprawił, że byli potomkami, jedni pochodzili od drugich. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

3.35. Wspomnij, jak żona Amrama powiedziała: „Panie mój! Ślubuję, że to, co noszę w mym łonie, Tobie poświęcę. Przyjmij to więc ode mnie. Zaprawdę, Ty jesteś Wszechsłyszający i Wszechwiedzący”.

3.36. I kiedy już urodziła, powiedziała: „Panie mój, poczęłam dziewczynkę” – Bóg dobrze wiedział, co urodziła, chłopiec przecież jest inny niż dziewczynka – „nadałam jej imię Maria i oddaję ją i jej potomstwo Tobie pod ochronę przed odrzuconym szatanem”.

3.37. I pięknie przyjął ją Pan w swej łaskawości, sprawiając, że wspólnie wyrosła. Na jej opiekuna wyznaczył Zachariasza. Za każdym razem, gdy Zachariasz odwiedzał ją w jej komnacie modlitw, znajdował

przy niej pożywienie. Zapytał: „Mario, skąd to masz?”, a ona odpowiedziała: „To pochodzi od Boga. On daje, komu zechce, bez wystawienia rachunku”.

3.38. Wtedy Zachariasz, w komnacie Marii, zwrócił się do Boga: „Panie mój, pobłogosław mnie potomstwem. Zaiste, Ty wysłuchujesz modlitw”.

3.39. I tam, gdy stał, modląc się, aniołowie zwrócili się do niego: „Bóg zsyła ci dobrą nowinę o Janie, który będzie świadczył prawdę o Słowie Boga, będzie on szlachetnym i czystym prorokiem wśród sprawiedliwych”.

3.40. A on zapytał: „Panie mój, jak mogę mieć syna, skoro jestem już stary, a moja żona jest już niepłodna?”. I dostał odpowiedź: „Bóg zawsze dokona tego, co zechce!”.

3.41. I rzekł Zachariasz; „Panie mój, daj mi jakiś znak”. I dostał odpowiedź: „Znakiem dla ciebie jest to, że przez trzy dni nie będziesz rozmawiał z ludźmi. Porozumiewać się z nimi będziesz za pomocą gestów. Nieustannie wspominaj o swoim Panu, wychwalaj Go wieczorami i wczesnymi porankami”.

3.42. I przemówili aniołowie: „Mario! Jesteś wybraną przez Boga. On cię oczyścił i wybrał spośród wszystkich kobiet świata.

3.43. Mario! Poddaj się z pokorą twemu Panu. Padnij przed nim i oddaj Mu pokłony, razem z tymi, którzy Mu się kłaniają”.

3.44. Objawiamy ci (Muhammadzie) historię skrytą. Nie było cię wśród tych, którzy rzucali trzcinowe losy, aby rozstrzygnąć, kto będzie opiekunem Marii i nie byłeś wśród nich, gdy się poróżnili.

3.45. I rzekli aniołowie: „O Mario! Bóg zwiastuje ci dobrą nowinę, która jest Jego słowem, o synu, który będzie miał na imię Mesjasz – Jezus, syn Marii. Będzie on wychwalany na tym świecie, w świecie przyszłym i będzie jednym z najbliższych (Bogu).

3.46. On będzie przemawiał do ludzi już w kołysce, a także w wieku średnim, on będzie wśród sprawiedliwych”.

3.47. Ona powiedziała: „Panie mój, jakże mogę mieć syna skoro żaden mężczyzna nigdy mnie nie dotknął?”. Odpowiedziano jej: „Tak będzie, On robi to, co zechce. Jeżeli zamierza coś stworzyć, to tylko mówi >>Bądź” << – i staje się to, co ma być”.

3.48. On nauczy go księgi i mądrości, Tory i Ewangelii.

3.49. I pošle go do synów Izraela (i on przemówi): „Przyszedłem dać wam znak od Waszego Pana. Z woli Boga ulepię wam z gliny ptaka

i tchnę w niego życie tak, że stanie się prawdziwy. Uzdrwię ślepych, trędowatych i ożywię martwych, wszystko to z woli Boga. Powiem wam, co spożywacie i co gromadzicie w swoich domach. Zaprawdę, jeśli wierzycie, to w tym jest dla was znak.

3.50. Przyszedłem do was, aby wypełnić to, co było zesłane przede mną w Torze i aby zezwolić na część z tego, co było wam zabronione⁷⁷. Przyszedłem ze znakiem od Boga. Bójcie się Jego gniewu i bądźcie mi posłuszni.

3.51. Zaprawdę, Bóg jest moim i waszym Panem, dlatego czcicie Go. To jest droga prosta”.

3.52. A kiedy Jezus dostrzegł w nich niewiarę, zapytał: „Kto będzie moim pomocnikiem na drodze Boga?”. Odpowiedzieli apostołowie: „My będziemy pomocnikami w Bożym dziele. My w Niego uwierzyliśmy.

3.53. Panie nasz! Wierzymy w to, co nam zesłałeś i podążamy za Twoim posłańcem. Zalicz nas do tych, którzy dają świadectwo”.

3.54. Oni jednak planowali podstępne działania, ale i Bóg miał swój plan. On jest najlepszym Strategiem.

3.55. Wspomnij, jak przemówił Bóg: „O Jezusie! Wezmę cię do siebie i powołam cię do Siebie. Uwolnię cię od tych, którzy nie wierzą, a tych, którzy poszli za tobą, umieszczę aż do Dnia Sądu ponad niewiernymi. Wtedy wszyscy do Mnie powrócicie, a Ja rozsądzę w tym, co was poróżniło.

3.56. Tych, którzy nie uwierzyli, ukarzę srogą karą w tym, jak i w przyszłym, życiu. Nikt im nie pomoże”.

3.57. A tych, którzy uwierzyli i spełniali dobre uczynki, On wspinał wynagrodzi, jak na to zasłużyli. Bóg nie kocha niesprawiedliwych.

3.58. Dla przypomnienia głosimy ci z objawionych wersetów i mądrych przykazań.

3.59. Zaprawdę, w oczach Boga Jezus jest podobny do Adama, którego On stworzył z prochu. Powiedział: „Bądź” i tak się stało.

3.60. To prawda płynąca od twego Pana, więc nie bądź wśród tych, którzy nie wierzą.

3.61. A jeżeli ktokolwiek będzie się z tobą spierał o tę prawdę po tym, jak otrzymałeś wiedzę, to powiedz tak: „Chodźcie! Wezwijmy naszych i waszych synów, nasze i wasze kobiety, wezwijmy samych siebie i mó-

⁷⁷ A nie wynikało z objawienia Bożego, a raczej z utrwalonej tradycji.

dlmy się żarliwie, błagając Boga o srogą karę dla tych, którzy kłamią”⁷⁸.
3.62. Wiedz, że to wszystko jest prawdą. Poza Bogiem nie ma innego bóstwa. Zaprawdę, Bóg jest Potężny i Mądry.

3.63. A jeżeli się odwróca, to pamiętaj, że Bóg dobrze zna tych, którzy szerzą bezprawie.

3.64. O ludu księgi! Mówmy jednym głosem, że nie będziemy czcili nikogo poza Jedynym Bogiem, abyśmy nie dodawali mu towarzyszy i nie brali sobie za panów kogokolwiek innego niż Bóg. Jeżeli jednak oni się odwróca, powiedz: „Bądźcie świadkami, że my całkowicie podaliśmy się Bogu”.

3.65. O ludu księgi! Dlaczego toczycie spór w kwestii Abrahama? Przecież Tora i Ewangelia były objawione po nim. Czy nic nie rozumiecie?

3.66. Oto wy! Kłóćcie się w sprawach, o których macie jakieś pojęcie, ale dlaczego toczycie też spór w kwestiach, o których nie macie pojęcia? Bóg wie, a wy nie wiecie!

3.67. Abraham nie był żydem i nie był chrześcijaninem, ale był hanifem poddanym Jedynemu Bogu, w Niego wierzył i nie był bałwochwalcą.

3.68. Zaprawdę, najbliższymi Abrahamowi są ci ludzie, którzy poszli za nim, i ten Wysłannik, i ci, którzy wierzą (wraz z nim). Bóg jest opiekunem wierzących.

3.69. Część ludu księgi chciałaby zawrócić was z właściwej drogi, ale oni zawracają z niej samych siebie i nie są nawet tego świadomi.

3.70. O ludu księgi! Dlaczego nie wierzycie znakom Boga, skoro jesteście Jego świadkami?

3.71. O ludu księgi! Dlaczego przykrywacie prawdę fałszem, świadomie ją ukrywając?

3.72. Część ludu księgi głosiła: „Na początku dnia uwierzcie w prawdę im objawioną, ale pod jego koniec wyrzeknijcie się jej. Być może i oni wówczas się odwróca.”

3.73. I nikomu nie wierzcie, jedynie tym, którzy idą za waszą wiarą”. Powiedz im: „Droga Boga jest drogą prostą, jest taka dlatego,

⁷⁸ W 6 roku Hidżry do Medyny przybyli chrześcijańscy uczeni z Nadżranu. Prorok Muhammad (s) zaproponował wspólną modlitwę, która wskaże i potępi tych, którzy nie idą drogą prostą i kłamią. Na modlitwę Muhammad (s) przybył ze swoimi wnukami u boku (Husajnem (a) i Hassanem (a)), za nimi szła córka Proroka (s) Fatima, a za nią jej mąż i kuzyn proroka Ali (a). Uczeni chrześcijańscy, widząc blask Ludzi Domu Proroka (Ahl –ul Bayt), krewnych Muhammada, zrezygnowali z tej próby wskazania tych, którzy kroczą drogą prostą. Wydarzenie to przeszło do historii islamu pod nazwą „Al-Mubahala”.

aby każdy otrzymał to, co wam było dane, inaczej oni będą się kłócić z wami przed waszym Panem”. Mów: „Zaprawdę, łaska jest w rękach Boga, On obdarza nią, kogo zechce. Bóg jest Wszechogarniający i Wszechwiedzący.

3.74. On obdarza Swoją miłością, kogo zechce, bo jest Władcą wszelkiego miłosierdzia”.

3.75. Wśród ludu księgi znajdziesz takich, że jak obdarzysz ich bogactwem, to oni ci go oddadzą. Ale są i tacy, że jak im powierzysz jedną monetę, to jej nie odzyskasz, dopóki nie będziesz się im przypominał. Jest tak dlatego, bo oni mówią: „Nie mamy żadnych zobowiązań wobec ludzi niewiedzy”. Oni świadomie kłamią przeciw Bogu.

3.76. Ale ten, kto wypełnia swoje przymierze i boi się Boga, pozna, że Bóg miłuje bogobojnych.

3.77. Ci, którzy sprzedają swoje przymierze z Bogiem za marną cenę, nie dostąpią udziału w życiu przyszłym, Bóg nie przemówi do nich, a w Dniu Zmartwychwstania nawet na nich nie spojrzy. Nie oczyści ich (z grzechu). Spotka ich okrutna kara.

3.78. Są wśród nich tacy, którzy wypaczają swoimi słowami zapisy Księgi w ten sposób, abyście myśleli, że słowa te są jej częścią. A tak nie jest. Oni jednak zapewniają: „Te słowa pochodzą od Boga”. A one od Boga nie pochodzą. Wypowiadają świadomie kłamstwa przeciwko Bogu.

3.79. Nie godzi się człowiekowi, który otrzymał od Boga Księgę, mądrość i prorocтво, mówić do ludzi: „Bądźcie moimi sługami, a nie Boga”. Zaprawdę, powinien mówić: „Bądźcie sługami Boga, bądźcie nauczycielami innych zgodnie z Księgą, którą studiujecie”.

3.80. Nie powinien też nakazywać wam brać sobie za swoich panów aniołów i proroków. Jak może nakazywać wam niewierność po tym, jak staliście się poddanymi Boga?

3.81. Wspomnijcie czas, gdy Bóg zawarł przymierze z prorokami (i ich ludami), mówiąc: „Dałem wam księgi i mądrość, a później przyjdzie do was Wysłannik, który potwierdzi to, co zostało wam dane, musicie mu uwierzyć i wspomóc go”. I dodał Bóg: „Czy zgadzacie się na to i przyjmujecie na siebie ten obowiązek ode Mnie, niesienia mu pomocy?”. Oni odpowiedzieli „Zgadzamy się”. Bóg przemówił jeszcze: „Dawajcie więc świadectwo, a Ja będę jednym ze świadczących”.

3.82. Ci, którzy po takim czymś się odwrócą, będą krzywoprzysięzcami.

3.83. Dlaczego oni szukają innej religii, niż tej danej im od Boga, któremu całkowicie poddane jest -dobrowolnie i wbrew swej woli - wszystko, co jest w niebie i na ziemi? W końcu i tak wszyscy przed Nim staniecie.

3.84. Powiedz: „Wierzimy w Boga i w to, co zostało objawione Abrahamowi, Ismaelowi, Izaakowi, Jakubowi i ich plemionom oraz w to, co objawił Bóg Mojżeszowi, Jezusowi i innym prorokom. Nie wyróżniamy żadnego z nich i Bogu całkowicie jesteśmy poddani”.

3.85. A jeżeli ktoś szuka innej religii niż islam, to ona nie będzie od niego przyjęta i w życiu przyszłym znajdzie się po stronie odrzuconych.

3.86. Jak Bóg ma prowadzić drogą prostą ludzi, którzy najpierw uwierzyli, otrzymali jasne dowody i zaświadczyli o prawdziwości Wyśłannika, a później odrzucili wiarę? Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niewierzących.

3.87. Zapłata dla nich będzie jedna: wspólne przekleństwo od Boga, aniołów i wszystkich ludzi.

3.88. Pod jego brzemieniem będą na wieki. Bóg nie złagodzi im kary i nie zostanie ona odroczone.

3.89. Bóg zrobi wyjątek dla tych, którzy ze skruchą do Niego powrócą i będą bogobojnie czynili dobro. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

3.90. Skrucha nie zostanie przyjęta od tych, którzy po uwierzeniu, odrzucili swoją wiarę i pograżali się w tym stanie. Oni są tymi, którzy złądzili.

3.91. Tych, którzy nie uwierzyli i zmarli jako niewierni, czeka sroga kara. I nie wykupią się od niej, nawet gdyby chcieli dać tyle złota, ile pomieści cała ziemia. Nikt im w tym nie pomoże.

3.92. Nigdy nie osiągniecie stanu prawdziwej pobożności, jeżeli nie będziecie rozdawać z tego, co kochacie. A cokolwiek ofiarujecie, Bóg będzie o tym wiedział.

3.93. Dzieciom Izraela było dozwolone spożywać wszelkie pożywienie, za wyjątkiem tego, czego sami sobie zakazali jeszcze przed zesłaniem Prawa. Powiedz: „Jeżeli jesteście prawdomówni, przynieście Torę i czytajcie ją”.

3.94. Ci, którzy kłamią przeciwko Bogu, są największymi kłamcami.

3.95. Powiedz: „Bóg objawia prawdę. Postępujcie więc zgodnie z religią Abrahama, który był poddanym Jedynemu Bogu, w Niego wierzył i nie był bałwochwalcą”.

3.96. Zaprawdę, pierwszym Domem Bożym dla wszystkich ludzi jest ten w Bekce (Mekce), to błogosławieństwo i przewodnictwo dla całej ludzkości.

3.97. Są w nim wyraźne znaki. To było miejsce Abrahama i kto do niego wstąpił, był bezpieczny. Pielgrzymka do tego Domu jest obowiązkiem (wobec Boga) dla każdego, kto ma do tego zdolność. A jeśli ktoś nie uwierzył, niech wie, że Bóg jest Władcą światów.

3.98. Powiedz: „O ludu księgi! Dlaczego nie wierzycie, przecież Bóg jest świadkiem wszystkiego, co czynicie?”

3.99. Powiedz: „O ludu księgi! Dlaczego usuwacie z drogi Boga tych, którzy uwierzyli? Dlaczego będąc świadkami, czynicie tę drogę pokrętną? Bóg zwraca uwagę na to, co czynicie”.

3.100. Wierzący! Jeżeli będziecie słuchać odszczepieńców spośród ludzi księgi, to oni ponownie uczynią was niewiernymi, chociaż byliście wierzącymi.

3.101. Jak możecie nie uwierzyć skoro objawiono wam znaki Boga, a wśród was jest Jego Wysłannik. Ten jednak, który wytrwa przy Bogu, będzie prowadzony drogą prostą.

3.102. Wierzący! Bójcie się Boga, okazując bojaźń prawdziwie Mu należną. Umierajcie, będąc całkowicie Mu poddаныmi.

3.103. Trzymajcie się razem sznura Bożego, nie rozdzielajcie się⁷⁹. Kiedy byliście wrogami, On w swej dobroci otworzył wasze serca i uczynił was braćmi. Staliście na skraju przepaści do Piekła, a On was

⁷⁹ Imam Sadżdżad (a.s.) powiedział: „Sznurem bożym jest Koran” (Ma’ani al-Achbar). Prorok (s) powiedział: „Księga Boga jest sznurem bożym rozciągającym się od niebios do ziemi”(Al-Durr al-Manthur), W innym miejscu powiedział: „Koran jest sznurem, którego jeden koniec jest w rękach Boga, a drugi koniec w waszych rękach. Trzymajcie się go więc mocno, a nie zejdzicie na manowce” (Al-Durr al-Manthur). Imam Bakir (a.s.) powiedział: „Sznurem bożym jest ród Muhammada, trzymajcie się go” (Tafsir Ajaszi). Nie ma w tych dwóch wytłumaczeniach sprzeczności, zgodnie z przekazem Proroka (s), w którym stwierdził, że pozostawi po sobie dwie ważne rzeczy, których trzymanie się zagwarantuje, że muzułmanie nie zбочą z prawidłowej drogi: Koran i swą rodzinę (Ahlul Bejt). O wspomnianym w dalszej części tego wersetu rozdzielaniu się muzułmanów Prorok (s) powiedział: „Z pewnością pójdziecie w ślady tych, którzy byli przed wami, wiernie ich imitując”. Gdy ludzie spytali go, czy chodzi mu o żydów i chrześcijan, odpowiedział: „A o kogo innego? Rozplączcie sznur islamu, włókno po włóknie, pierwszą rzeczą, jakiej pozbędziecie się ze swej religii będzie prawdomówność zaś ostatnią modlitwa” (Al-Tafsir al-Qummi). W innym miejscu Prorok dodał: „Żydzi podzielili się na 71 grup, chrześcijanie na 72, moja wspólnota podzieli się na 73 grupy” (Al-Durr al-Manthur). Prorok (s) powiedział, że będzie to dotyczyć nawet jego towarzyszy: „Przy rajskim strumieniu dołączy do mnie grupa moich towarzyszy, po czym zostanie stamtąd usunięta. Powiem: >>Panie mój, to moi towarzysze<< i powiedziane będzie: >>Nie wiesz co oni uczynili po twoim odejściu<<” (Buchari i Muslim). Jednocześnie Prorok (s) zapewnił nas: „Zawsze będzie w mojej ummie (wspólnocie) grupa pozostająca przy prawdzie”.(Sahih Muslim).

od niego uratował. Tak Bóg objawia wam Swoje znaki, abyście nie zeszli z prostej drogi.

3.104. Stwórzcie wspólnotę wzywającą do dobra, nakazującą uczynki dobre a zakazującą uczynków złych.

3.105. Dostaliście wyraźne znaki. Bądźcie więc jednością, nie dzielcie się, nie spierajcie, jak inni. Ich spotka sroga kara.

3.106. W Dzień Zmartwychwstania, jedne twarze rozbłyszną, a inne pociemnieją. I tym, których twarze staną się ciemne (oznajmij): „Staliście się niewiernymi po tym, jak uwierzyliście. Zakosztujecie więc kary za to, że jesteście niewierzącymi”.

3.107. Jeśli chodzi o tych, których twarze będą pełne blasku, oni doświadczą łaski Boga i będą w niej wiecznie trwać.

3.108. To są znaki od Boga, które trafnie odczytujemy, bo w nich jest zawarta prawda. Bóg nie chce niesprawiedliwości dla mieszkańców światów, które stworzył.

3.109. Do Boga należy bowiem wszystko, co jest w niebiosach i wszystko to, co jest na ziemi. Pod Jego osąd powrócą wszystkie sprawy świata.

3.110. Jesteście najlepszą społecznością, jaka kiedykolwiek powstała dla świata. Nakazujecie dobro, zakazujecie zła i wierzycie w Boga. A jeśli uwierzyłby i lud Księgi, to byłoby dla nich najlepiej. Są wśród nich wierzący, lecz większość to ludzie przekraczający granice.

3.111. Oni nie są w stanie wam zaszkodzić, co najwyżej sprawić przykrość. Jeżeli zaczną walczyć z wami, to uciekną. Nie otrzymają żadnego wsparcia.

3.112. Czekają na ich poniżenie, chyba że zawrą przymierze z Bogiem i przymierze z ludem Bożym. Sprowadzili na siebie gniew Boga i dosięgnie ich bieda. Nie uwierzyli w znaki, które dawał im Bóg, bezprawnie zabijali proroków, zbuntowali się i grzeszyli.

3.113. Oni nie są wszyscy tacy sami. Są wśród ludzi księgi i tacy, którzy cierpliwie trwają w przymierzu z Bogiem, nocą odczytują Jego znaki i modlą się do Niego.

3.114. Oni wierzą w Boga i Dzień Sądu, nakazują czynić dobro i zakazują zła. Prześcigają się w dobrych uczynkach i należą do sprawiedliwych.

3.115. Wszystkie ich dobre uczynki nie pozostaną przez Boga niezauważone. Bóg zna tych, którzy Mu służą.

3.116. Ci, którzy nie uwierzyli, gdy staną przed Bogiem, nie wykupią się od wiecznego ognia piekielnego swoim majątkiem. Nie pomogą im również ich dzieci.

3.117. To, co oni rozdają w tym świecie, przypomina mroźny wiatr, który niszczy zasiewy ludzi, którzy się krzywdzili. To nie Bóg ich krzywdził, oni sami się skrzywdzili.

3.118. Wierzący! Nie dobierajcie sobie bliskich przyjaciół spoza grona wierzących. Oni nie przestaną wam szkodzić, chcą waszej zguby. Ich słowa są pełne nienawiści, a ich serca skrywają jeszcze gorsze uczucia. Wy dostaliście wyraźne znaki, więc kierujcie się własnym rozumem.

3.119. Niestety, wy ich kochacie, ale oni was nie kochają. Wy całkowicie uwierzyliście w Księgę. Oni, gdy tylko was spotkają, mówią: „I my wierzymy”, ale jak znajdują się na osobności, gryzą, ze złości na was, palce. Powiedz im: „Zginiecie w swej złości. Bóg wie, co jest w waszych sercach”.

3.120. Oni są wściekli, jak spotka was coś dobrego. Za to radują się, jak spotka was coś złego. Jednak, jeżeli będziecie wytrwali (w wierze) i sprawiedliwi, ich podstępne plany wobec was się nie ziszczą. Bóg widzi wszystko, co oni robią.

3.121. Przypomnij sobie, jak rankiem opuściłeś rodzinę, aby ustawić oddziały wiernych do walki. Bóg to widział, On jest Wszechsłyszący i Wszechwidzący.

3.122. Dwa oddziały z waszych szeregów niemal zwątpiły, chociaż byliście pod ochroną Boga. Wierzący powinni ufać Bogu.

3.123. Przecież Bóg pomógł wam w bitwie pod Badr, chociaż byliście słabsi. Bierzcie Boga na swego obrońcę i okazujcie mu wdzięczność.

3.124. Innym razem przemówiłeś do wiernych: „Czy nie wystarczy wam, że Bóg zesłał wam do pomocy trzy tysiące swoich aniołów?”

3.125. Wiedźcie, że jak będziecie wytrwali i bogobojni, a oni nagle zaatakują was, to Bóg wspomże was pięcioma tysiącami wybranych przez siebie aniołów gromiących (wroga).

3.126. Bóg uczyni to dla was, aby dać wam nadzieję i uspokoić wasze zaniepokojone serca. Prawdziwa pomoc przyjdzie jedynie od Potężnego i Mądryego Boga,

3.127. aby odsunąć od was część tych, którzy nie uwierzyli albo pogrozić ich, aby sami odsunęli się od was zawiedzeni.

3.128. Nie od ciebie zależeć będzie, czy Bóg ulituje się nad nimi, czy ich ukarze za to, że są niesprawiedliwi.

3.129. Do Boga należy wszystko, co jest w niebie i co jest na ziemi. On wybaczy, komu zechce i ukarze, kogo zechce. Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

3.130. Wierzący! Nie bogaćcie się poprzez pomnażanie lichwy. Bójcie się Boga, a osiągniecie szczęście.

3.131. Bójcie się również Piekła, które czeka na niewierzących.

3.132. Bądźcie posłuszni Bogi i Jego Wysłannikowi, a doznacie miłosierdzia.

3.133. W pośpiechu zabiegajcie o przebaczenie od waszego Pana i podążajcie ku Rajskim Ogrodom, które są tak rozległe jak niebo i ziemia. One są przygotowane dla ludzi bojących się gniewu Boga,

3.134. tych, którzy ofiarowują dary, będąc w radości i cierpieniu, tych, którzy powstrzymują się od gniewu i potrafią przebaczać – Bóg kocha ludzi czyniących dobro –

3.135. i tych, którzy po popełnieniu zła lub niesprawiedliwości wobec siebie, zwrócają się do Boga i proszą Go o przebaczenie, bo kto inny jak Bóg może przebaczyć, i nie pozostają świadomie przy złych uczynkach.

3.136. Nagrodą dla nich będzie przebaczenie od Boga i Rajskie Ogrody, pod którymi płyną strumienie, gdzie zamieszkają na wieczność. Wspaniała jest nagroda dla czyniących dobro.

3.137. Przed wami było wiele dróg i społeczności. Przemierzajcie ziemię i zobaczcie, jaki los spotkał tych, którzy negowali prawdę (objawioną).

3.138. Te objawienie jest wskazaniem ludziom drogi prostej i napomnieniem dla bogobojnych.

3.139. Trwajcie, nie smućcie się, jeśli jesteście wierzący, to będziecie zwycięzcami.

3.140. Jeżeli cierpicie z powodu jakiejś rany, to inni ludzie tak samo cierpią. Takie doznania są udziałem wszystkich ludzi, żeby Bóg rozpoznał tych, którzy wierzą, wybrał spośród was świadków prawdy – Bóg nie kocha niesprawiedliwych –

3.141. oczyścił ich i zniszczył niewierzących.

3.142. Czy myśleliście, że wejdziecie do Raju, zanim Bóg rozpozna, kto z was walczył dla Niego i był wytrwały?

3.143. Wcześniej życzyliście sobie śmierci. Teraz, gdy stanęliście z nią twarzą w twarz, tylko na nią patrzycie.

3.144. Muhammad jest tylko Wysłannikiem, a przed nim było wiele proroków, którzy już nie żyją. Czy, gdy i on umrze lub zostanie zabi-

ty, to odwrócić się na piętach? Ci, którzy się tak odwrócą, w niczym nie zaszkodzą Bogu. Bóg wynagrodzi tych, którzy są Mu wdzięczni.

3.145. Żadna dusza nie może umrzeć bez zezwolenia Boga. On wyda je w określonym czasie. Kto zapragnie jakiegoś dobra z tego świata, otrzyma je. Kto zapragnie nagrody w życiu przyszłym, otrzyma ją. Tak Bóg wynagradza wdzięcznych.

3.146. Było wielu proroków, a u ich boków walczyło tysiące wiernych. Nie utrudziło ich to, czego doświadczali na drodze Boga. Nie osłabli, nie poddali się, a Bóg kocha wytrwałych.

3.147. Mówili tylko: „Panie nasz! Przebacz nam nasze grzechy i nasze słabości w postępowaniu. Wzmocnij nasze stopy i dopomóż w walce przeciwko niewierzącym”.

3.148. Bóg dał im więc nagrodę w tym świecie i wspaniałą nagrodę życia wiecznego. Bóg kocha ludzi czyniących dobro.

3.149. Wierzący! Czy okażecie posłuszeństwo tym, którzy sprawiają, że się odwróćcie na swych piętach i powróćcie (do niewiary) jako przegrani?

3.150. Nie! Bóg jest waszym Patronem i najlepszym Pomocnikiem.

3.151. Napełnimy serca niewiernych strachem za to, że dodawali Bogu towarzyszy wbrew Jego objawieniom. Ich otoczeniem stanie się ogień (piekielny). To nędzne miejsce przeznaczenia, w którym znajdą się niewierni.

3.152. Bóg dotrzymał swojej obietnicy, kiedy ich niszczyliście, jednak potem opuściła was odwaga, zaczęliście się kłócić między sobą, podnieśliście bunt, pomimo, że Bóg pokazał wam to, co możecie zdobyć. Byli wśród was tacy, którzy pragnęli dóbr tego świata i byli też Ci, którzy pragnęli Życia Przyszłego. Bóg odwrócił was od wroga, aby was doświadczyc, ale przebaczył wam. Bóg przebacza tym, którzy wierzą.

3.153. Kiedy uciekliście na wzgórze, nie oglądając się na nikogo, chociaż Wysłannik wzywał was do powrotu, Bóg zesłał na was inne troski, abyście nie smucili się już tym, co straciliście i tym, co was spotkało⁸⁰. Bóg dobrze wie, co czynicie.

3.154. Po tych zmartwieniach Bóg zesłał na część z was bezpieczny sen. Reszta martwiła się o siebie, rozmyślając niesprawiedliwie o Bogu, jak w czasach nieświadomości. Mówili: „Czy mamy jakiś udział w tej sprawie?”. Odpowiedz im: „Cała sprawa w całości należy do Boga”.

⁸⁰ Dotyczy to bitwy pod Uhud.

Nie okazują ci tego, co skrywają przed tobą w swoich duszach. Mówią: „Jeżeli mielibyśmy coś do powiedzenia, wówczas nie bylibyśmy ofiarami”. Powiedz im tak: „Nawet gdybyście zostali w swych domach, to ci, którym pisane było zginąć i tak udaliby się do miejsc, gdzie teraz spoczywają”. Wszystko to wydarzyło się po to, aby Bóg mógł doświadczyć tego, co macie w swych duszach i oczyścić was z tego, co nosicie w swoich sercach. On dobrze wie, co skrywacie w swoich duszach.

3.155. Byli wśród was tacy, którzy zwątpili w momencie, gdy stanęły naprzeciw siebie dwa wojska. Winien temu jest szatan, który to wykorzystał. Bóg już im to wybaczył. On jest Wybaczący i Wielkoduszny.

3.156. Wierzący! Nie bądźcie jak ci wątpiący, którzy mówili o swoich braciach, którzy wyruszyli w świat lub udali się na wojnę: „Gdyby zostali z nami, to by nie umarli lub nie zostaliby zabici”. Bóg nappełnił ich serca smutkiem. On jest tym, który daje życie i zsyła śmierć. On widzi wszystko, co czynicie.

3.157. Jeśli umrzecie lub zostanieie zabici na drodze Boga, to otrzymane miłosierdzie i przebaczenie od Niego jest lepsze od wszystkiego, co oni zgromadzą.

3.158. Jeżeli umrzecie lub zostanieie zabici, to Bóg zabierze was do Siebie.

3.159. To dzięki Jego miłosierdziu byleś dla nich łagodny. Gdybyś był surowy, zatwardziałego serca, odeszliby od ciebie. Wybacz im i proś Boga o przebaczenie dla nich. Radź się ich w sprawach przyziemnych. A jeśli coś postanowisz zrobić, to zaufaj Bogu.

Zaprawdę, Bóg kocha tych, którzy Mu ufają.

3.160. Jeżeli pomaga wam Bóg, nikt nie jest w stanie was zwyciężyć. A jeżeli pozostawi was bez pomocy, to gdzie będziecie jej szukać? Tylko on może wam pomóc, więc jeżeli wierzycie, ufajcie Mu.

3.161. Prorok nie może kłamać, bowiem kłamca w Dniu Zmartwychwstania powstanie wraz ze swoim kłamstwem. Wtedy każda dusza otrzyma to, na co zasłużyła. Nikt nie zostanie skrzywdzony.

3.162. Czy ten, który dąży do zadowolenia Boga, jest podobny do tego, który wywołuje Jego gniew i będzie mieszkańcem Piekła? To nędzne miejsce przeznaczenia.

3.163. Oni będą rozróżnieni, gdy staną przed Bogiem, który widzi wszystko, co robią.

3.164. Bóg okazał łaskę wiernym, gdy powołał spośród nich Wyśłannika, który mówi o Jego znakach, oczyścił ich, nauczał Księgi i przekazywał mądrości. Przedtem błędzili.

3.165. I cóż? Kiedy dotknęło was nieszczęście, chociaż sami zadaliście przeciwnikowi dwukrotnie większe, pytacie: „Skąd ono przyszło?”. Odpowiedz im: „Od was samych”. Zaprawdę, Bóg ma władzę nad wszystkim.

3.166. Nieszczęście, które spotkało was w tym dniu, kiedy starły się dwie armie, było za przyzwoleniem Boga. Dzięki temu mógł On wyróżnić wierzących

3.167. oraz rozpoznać hipokrytów. Mówiono im: „Chodźcie i walczcie na drodze Boga lub ścigajcie (uciekającego wroga)”. A oni odrzekli: „Gdybyśmy wiedzieli, że dojdzie do walki, to poszlibyśmy z wami”. W tym dniu bliżej im było do braku wiary niż wierzenia. Wypowiadają słowa, które nie oddają tego, co w ich sercach. A Bóg dobrze wie, co skrywają.

3.168. To są ci, którzy pozostali w domach i mówili o swoich braciach: „Gdyby nas posłuchali, to by przeżyli”. Powiedz im: „Odsuńcie lepiej śmierć od samych siebie, jeśli jesteście prawdomówni”.

3.169. Nie myślcie o tych, którzy zginęli na drodze Boga, że są umarli. Nie, oni są żywi i otrzymują od swego Pana dary.

3.170. Radują się z tego, co Bóg ofiarował im w Swej hojności. Radość sprawia im myśl o tych, którzy jeszcze są z tyłu i nie dołączyli do nich, ponieważ oni nie doznali strachu i nie będą smutni.

3.171. Cieszą się błogosławieństwem i łaską Boga oraz tym, że Bóg nie zapomni nagrodzić wierzących.

3.172. Ci, którzy posłuchali Boga i Jego Wysłannika, mimo odniesionych ran, którzy czynili dobro i ci, którzy byli bogobojni, otrzymają wspaniałą nagrodę.

3.173. Ci, którzy usłyszeli: „Oto przeciw wam gromadzą się wrogie siły. Bójcie się ich”, tylko powiększyli swoją wiarę i odpowiedzieli: „Nam wystarczy Bóg. On jest najlepszym obrońcą”.

3.174. I wrócili obdarzeni łaską i dobrocią Boga. Nie doznali żadnego zła. Postąpili tak, jak chce tego Bóg, a jest On władcą łask niezliczonych.

3.175. To tylko szatan budzi strach poprzez swoich popleczników. Nie bójcie się ich, bójcie się Mnie, jeśli jesteście wierzący.

3.176. Niech nie smuć was ci, którzy prześcigają się w niewierności. Oni w niczym nie mogą zaszkodzić Bogu. Bóg nie zechce dać im (dobrego) udziału w życiu przyszłym. Spotka ich wielka kara.

3.177. Ci, którzy zamienili wiarę na niewierność, nie zaszkodzą Bogu w niczym. Spotka ich bolesna kara.

3.178. Niech nie sadzą ci, którym daliśmy więcej czasu, że to jest dla ich dobra. Czas im dany jest po to, aby powiększyli pulę swoich grzechów. Czeka ich ponizająca kara.

3.179. Tylko do pewnego czasu Bóg pozostawi wierzących w takiej sytuacji jak teraz, kiedy nie są rozdzieleni dobrzy od złych. Nie objawi wam tego, co skryte, ale powołuje na swoich proroków, kogo zechce. Wierzcie zatem w Boga i Jego proroków, bądźcie bogobojni, a otrzymacie wspaniałą nagrodę.

3.180. Ci, którzy skąpią z łaski otrzymanej od Boga, niech nie sądzą, że to jest dla nich dobre. Przeciwnie, to jest złe. W Dniu Zmartwychwstania będą mieli założone na swoje szyje okowy zrobione z tego, co skąpili. Do Boga należy dziedzictwo niebios i ziemi. Bóg ma świadomość tego, co czynicie.

3.181. Bóg słyszał słowa tych, którzy mówili: „Zaprawdę, Bóg jest ubogi, a my jesteśmy bogaci”. Zapišemy to, co mówili i to, że bezprawnie zabijali proroków. Powiemy im: „Zakosztujecie kary palącego ognia”.

3.182. To z powodu tego, co uczyniły wasze ręce. Bóg nie jest niesprawiedliwy względem tych, którzy Mu służą.

3.183. Tym, którzy powiedzieli: „Zaprawdę, Bóg przykazał nam, abyśmy nie wierzyli żadnemu posłańcowi, dopóki nie złoży on ofiary, którą strawi niebiański ogień”, odpowiedz: „Przychodzili już do was tacy prorocy przede mną, którzy przedstawiali wam dowody i czynili to, o czym mówicie. Dlaczego więc ich zabijaliście, czy wy mówicie prawdę?”

3.184. Jeżeli oni ciebie uznają za kłamcę, to będzie to tak samo, jak wcześniej uczyniono wobec innych proroków, którzy przyszliz z jasnymi znakami, pismami i światłą Księgą.

3.185. Każda dusza zakosztuje śmierci i w Dniu Zmartwychwstania odbierze należną jej nagrodę. Ci, którzy unikną Piekła i wejdą do Rajskiego Ogrodu, osiągną prawdziwe szczęście. Życie na tym świecie to tylko iluzja szczęścia.

3.186. Na pewno będziecie poddawani próbom dotyczącym waszych majątków i was samych. Usłyszycie wiele złych słów od tych, którym wcześniej zesłano księgę i od tych, którzy czczą różnych bożków. Jeżeli jednak będziecie cierpliwi, jeżeli będziecie bogobojni, to okażecie im swoją determinację.

3.187. Przypomnij sobie, jak Bóg zawarł przymierze z tymi, którym była dana księga, nakazując: „Objaśnijcie ją ludziom, nie ukrywajcie

jej”. Oni jednak odrzucili to i sprzedali za niską cenę. Marnością jest to, co kupili.

3.188. Nie myślcie, że ci, którzy wywyższają się z powodu własnych dokonań i chcą, aby ich wychwalano również za to, czego nie dokonali, unikną kary. A będzie ona bolesna.

3.189. Bóg sprawuje władzę nad tym, co jest w niebie i na ziemi. Bóg ma władzę nad wszystkim.

3.190. Zaprawdę, w dziele stworzenia nieba i ziemi, w kolejnych przemianach nocy w dzień, są znaki dla tych, którzy myślą,

3.191. dla tych, którzy wychwalają Boga, stojąc, siedząc czy leżąc. Dla tych, którzy rozmyślają nad stworzeniem nieba i ziemi, mówiąc: „Panie nasz, nie stworzyłeś wszechświata na darmo. Chwała Ci. Uchroń nas przed karą ognia.

3.192. Panie nasz! Ten, którego wrzucisz do ognia, okryje się hańbą. Niesprawiedliwi nie znajdą pomocników.

3.193. Panie nasz! Usłyszeliśmy głos Wysłannika, który nawoływał nas do wiary: >>Uwierzcie w waszego Boga! I myśmy uwierzyli<<. Dlatego, Panie nasz, odpuść nam nasze grzechy, wybacź złe uczynki i zalicz nasze dusze do sprawiedliwych.

3.194. Panie nasz! Ofiaruj nam to, co obiecałeś przez Swych proroków i obdarz nas Swoją łaską w Dniu Zmartwychwstania. Ty nigdy nie łamiesz swoich obietnic”.

3.195. Bóg odpowiedział na te modlitwy: „Nie pozwolę zmarnować waszych dobrych uczynków, bez względu na to czy dokonał ich mężczyzna, czy kobieta, jesteście w tym sobie równi. Wszyscy Ci, którzy musieli wyemigrować, którzy zostali wypędzeni ze swoich domów, którzy walczyli i którzy zginęli, będą mieli odpuszczone złe uczynki. Wprowadzę ich do Rajskich Ogrodów, pod którymi płyną strumienie, taka będzie Moja nagroda. Najwspanialsze nagrody pochodzą od Boga.

3.196. Nie daj się zwieść obrotności niewiernych w twoim regionie.

3.197. To stan przejściowy, później ich miejscem pobytu będzie Piekło.

3.198. Ci, którzy boją się Boga, w nagrodę zamieszkają w Ogrodach pełnych strumieni. Na wieki będą u Boga w gościnie. A to, co jest u Boga, jest najszcześniejsze dla wierzących.

3.199. Zaprawdę, są wśród ludu księżki tacy, którzy okazując pokorę wobec Boga, uwierzyli w to, co zostało wam zesłane i w to, co im zesłano. Nie sprzedali znaków Boga za marną cenę. Oni otrzymają nagrodę od Boga. Bóg jest szybki w rozliczaniu.

3.200. Wierzący! Bądźcie cierpliwi i prześcigajcie się w cierpliwości. Bądźcie wytrwali i bójcie się Boga, a wówczas będziecie szczęśliwi.

4. KOBIETY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

4.1. Ludzie! Bójcie się Boga, który stworzył was z jednej duszy i z której stworzył drugą do pary, a z pary tej zaludnił ziemię mężczyznami i kobietami. Bójcie się Boga, w imieniu którego zwracacie się do siebie wzajemnie i dbajcie o więzy pokrewieństwa. Zaprawdę, Bóg czuwa nad wami.

4.2. Oddawajcie sierotom ich własność. Nie zamieniajcie dobra na zło, nie zagarniajcie ich majątku, łącząc go ze swoim. Zaprawdę, to jest ogromny grzech.

4.3. Jeżeli obawiacie się, że nie będziecie sprawiedliwi dla sierot, to bierzcie sobie za żony następne kobiety, z którymi będziecie się zgadzać, dwie, trzy lub cztery. A jeżeli obawiacie się, że nie będziecie dla nich sprawiedliwi, poślubcie tylko jedną⁸¹ albo (żeńcie się) z tymi, które były waszymi niewolnicami⁸². To jest postępowanie właściwe, aby uniknąć wobec nich niesprawiedliwości.

4.4. I oddawajcie kobietom w darze ich wiana. Jeżeli jednak one, zechcą w swej dobroci dać wam jego część, przyjmijcie to z radością i pożytkiem.

4.5. Nie dawajcie (ludziom) lekkomyślnym waszych dóbr, które Bóg dał wam na utrzymanie. Z dóbr tych zaopatrujcie ich, ubierajcie i przemawiajcie do nich z życzliwością.

4.6. Sprawdzajcie sieroty⁸³ aż do osiągnięcia przez nich wieku małżeńskiego, a jeżeli zauważycie u nich zdolność do właściwego osądu, od-

⁸¹ Werset ten, moim zdaniem, wskazuje, że modelem małżeństwa jest monogamia, a wielożeństwo jest dopuszczone w określonych przypadkach, chociaż przyznać należy, że interpretacja taka pojawiła się w islamie dopiero w XX wieku. Wcześniej nikt monogamii, jako modelu małżeństwa, w tym wersecie nie dostrzegał. Jest tu pewna polemika wskazująca, że takie interpretowanie jest przykładem wczytywania w islam pewnego współczesnego modelu, który przez większość historii islamu był w koranicznej egzegezie nieobecny, co moim zdaniem nie oznacza jednak, że ta interpretacja jest błędna.

⁸² Dosł. „które posiadały wasze prawice”, kobiety wzięte w niewolę, żony wziętych w niewolę, czasami wyrażenie tłumaczone także jako „służebnice”, „służące” lub „będące na utrzymaniu”

⁸³ Czy można uznać je za zdolne do decydowania o samych sobie.

dajcie im ich majątki. Nie zarządzajcie ich własnością rozrzutnie i pośpiesznie przed osiągnięciem przez nich dojrzałości. Jeżeli jest ktoś bogaty, niech w ogóle, wspaniałością, powstrzyma się od tego, a ubogi niech robi to rozsądnie⁸⁴. A kiedy będziecie oddawać im ich własność, bierzcie na to świadków. A Bóg wystarczy, jako rozliczający.

4.7. Mężczyźni otrzymują swoją część spadku po rodzicach i krewnych i kobiety otrzymują

swoją część spadku po rodzicach i krewnych. Niezależnie od tego, czy to udział mały czy duży, jest im przeznaczony.

4.8. Jeżeli przy podziale spadku są dalsi krewni, sieroty i biedni, to wspomóżcie ich z waszej części spadku i rozmawiajcie z nimi uprzejmie.

4.9. Ci, którzy są zaniepokojeni losem swoich słabych dzieci, w przypadku gdyby je zostawili, powinni obawiać się Boga i wypowiadać się sprawiedliwie.

4.10. Zaprawdę ci, którzy niesprawiedliwie przejadają dziedzictwo sierot, będą płonąć od środka wystawieni na pożarcie ognia.

4.11. Oto co Bóg nakazuje wam w przypadku waszych dzieci: synowi przypada w udziale tyle samo co dwóm córkom. Jeżeli córek będzie więcej, to otrzymają dwie trzecie z tego majątku, a jeśli będzie jedna, to otrzyma połowę. Jeżeli zmarły ma dziecko, to rodzicom zmarłego przypadnie jedna szóstka pozostawionego majątku. Jeżeli nie ma dzieci i dziedziczą po nim rodzice, to matce przypada jedna trzecia, a jeśli zmarły miał braci, to matka otrzyma jedną szóstą po oddaniu legatu (zobowiązań), jeżeli był zapisany lub po uregulowaniu długu zmarłego. Nie wiecie bowiem, kto jest wam bardziej użyteczny, czy wasi rodzice czy dzieci. To jest prawo ustanowione przez Boga. Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący i Mądry.

4.12. Wam przypada połowa z tego, co zostawiły wasze żony, jeżeli były bezdzietne. Jeżeli miały dzieci, to wówczas przypada wam jedna czwarta tego, co pozostawią, ale po spłaceniu długów i zapisanego legatu. Waszym żonom przypadnie jedna czwarta z tego, co pozostawicie, jeśli byliście bezdzietni. Jeżeli macie dzieci, to wasze żony otrzymają jedną ósmą, po spłaceniu długów i zapisanego legatu. A gdyby mężczyzna lub kobieta, których spadek miałby być dzielony, nie posiadali dzieci i rodziców, a mieliby rodzeństwo, brata lub siostrę (krewnych w linii bocznej), to oni otrzymają jedną szóstą. Jeżeli byłoby ich więcej, to wów-

⁸⁴ Za taką opiekę przysługiwało wynagrodzenie. Tu jest wskazanie, aby człowiek majątny w ogóle z niego zrezygnował.

czas mają oni równy (niekrzywdzący nikogo) udział w jednej trzeciej spadku, po spłaceniu długów i zapisanego legatu. Takie jest przykazanie Boga, a On jest Mądry i Wielkoduszny.

4.13. Takie są zasady ustanowione przez Boga. A kto jest posłuszny Bogu i Jego Wysłannikowi, ten zostanie przez Boga wprowadzony do Rajskiego Ogrodu, pod którymi płyną strumienie. Mieszkać tam to jest wielkie szczęście.

4.14. Kto nie jest posłuszny Bogu i Jego Wysłannikowi i będzie łamał zasady ustanowione przez Boga, to On sprawi, że znajdzie się w ogniu (piekielnym). Zamieszka w nim, a to jest wielce poniżająca kara.

4.15. Jeżeli któraś z waszych żon winna będzie niegodziwości, to przedstawcie czterech świadków, aby to udowodnić. Jeżeli oni to poświadczą, to zamknijcie je w domach, dopóki nie przyjdzie po nie śmierć lub Bóg nie wyznaczy im innego losu.

4.16. Jeżeli dwoje spośród was dopuści się tego, to surowo ukarście ich oboje. Jeżeli jednak okażą skruchę i dokonają poprawy, to pozostawcie ich w spokoju. Zaprawdę, Bóg przyjmuje ukorzenie się i jest Miłujący.

4.17. Bóg wybacza tym, którzy grzeszą nieświadomie i od razu okażą skruchę. Bóg zwraca się ku nim, bo jest Mądry, Wszechwiedzący.

4.18. Bóg nie wybacza tym, którzy popełniają zło, a dopiero w obliczu śmierci mówią: „Teraz się nawracam”⁸⁵. Nie ma też przebaczenia dla tych, którzy umierają jako niewierzący. Dla nich jest przygotowana bolesna kara.

4.19. Wierzący! Nie wolno wam dziedziczyć kobiet wbrew ich woli. Nie zabraniajcie im (kiedy chcą odejść) zabrać część z tego, co wnieśliście jako wiano, chyba, że dopuszczą się wszetecznictwa, które zostanie im udowodnione. Traktujcie je dobrze. A jeżeli poczujecie do nich odrazę, to może będzie to odraza do czegoś, w czym Bóg umieścił wiele dobrego.

4.20. A jeżeli zechcecie się rozwieść i wziąć sobie drugą żonę, nie odbierajcie tej pierwszej niczego z jej wiana, który jej ofiarowaliście. Czy nie wiecie, że robiąc to, zniestawilibyście się i popełnili grzech?

4.21. Jakbyście mogli to zrobić, skoro obcowaliście ze sobą i złożyliście im uroczystą przysięgę?

⁸⁵ Bóg w swoim miłosierdziu jest jednak gotowy wybaczyć niemal do samego momentu śmierci. Imam Bakir (a.s.) powiedział: „Skrucha możliwa jest aż do momentu, kiedy dusza podchodzi do gardła (opuszczając ciało)” (Tafsir al-Ajjaszi).

4.22. Nie bierzcie sobie za żony kobiet, które wcześniej wyszły za waszych ojców, chyba że było to w przeszłości. Zaprawdę jest to niegodziwe i obrzydliwe, to droga zła.

4.23. Zabronione są wam: wasze matki, wasze córki i wasze siostry, a także: siostry waszych ojców, siostry waszych matek, córki braci i sióstr waszych. Ponadto: mamki, które was wykarmiły, wasze przyrodnie siostry, matki waszych żon, pasierbice, które są pod waszą opieką i są córkami żon waszych, z którymi współżyliście. Jeżeli jednak nie doszło do współżycia, wówczas nie jest to grzechem. Zabronione są także żony waszych synów, których spłodziliście. Zabronione jest wam posiadanie żon, które są siostrami, chyba że stało się to w przeszłości. Zaprawdę Bóg jest Miłosierny i Miłujący.

4.24. Zabronione są wam kobiety zamężne, za wyjątkiem żon mężczyzn wziętych w niewolę. Tak ustanowił Bóg. Dozwolone jest wam więc poszukiwanie żon wśród kobiet niewymienionych wcześniej. Wykorzystujcie swój majątek i żeńcie się z nimi, zamiast bezprawnie cudzołóżyć. Za przyjemność jakiej doznajecie od nich, dawajcie im wiano, tak jak to ustalone, a w tym, co ustalicie między sobą później, nie będziecie mieć grzechu. Zaprawdę, Bóg jest Mądry, Wszechwiedzący.

4.25. A kto jest zbyt ubogi, aby poślubić wierzące kobiety, niech weźmie sobie za żonę wierzącą niewolnicę. Bóg wie najlepiej, jak szczerą jest wasza wiara. Jesteście sobie równi⁸⁶, dlatego poślubiajcie je za zgodą ich opiekunów. Zgodnie z przyjętym zwyczajem dawajcie im wiano jak kobietom czystym (cnotliwym), a nie jak cudzołożnicom lub kobietom mającym kochanków. A jeżeli wzięliście z nimi ślub, a one dopuściły się wszetecznictwa, to spotka ich połowa tej kary, która nałożona byłaby na kobiety wolne. To prawo⁸⁷ dla tych z was, którzy obawiają się grzechu. Najlepiej dla was będzie, jak okażecie cierpliwość. Bóg jest Miłosierny i Miłujący.

4.26. Bóg chce wam to wyjaśnić i prowadzić was drogą tych, którzy byli już przed wami oraz zwracać się ku wam. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

4.27. Bóg kieruje się do was ze Swym miłosierdziem, ale ci, którzy kierują się swoimi namiętnościami, chcą was od niego odwrócić.

4.28. Bóg chce przynieść wam ulgę, ponieważ człowiek został stworzony słabym.

⁸⁶ Chodzi o przynależność do jednej społeczności wiernych.

⁸⁷ Do poślubienia niewolnicy.

4.29. Wierzący! Nie okradajcie się wzajemnie z waszych majątków, pozyskujcie dobra uczciwie handlując między sobą. Nie zabijajcie się. Zaprawdę, Bóg jest dla was Współczujący.

4.30. A jeżeli ktoś uczyni to z wrogości, kierując się złem, tego Wrzucimy do ognia. Bóg uczyni to z łatwością.

4.31. Jeżeli będziecie wystrzegać się wielkich grzechów, które zostały wam zakazane, to Bóg odpuści wam te mniejsze i przeprowadzi was przez bramę chwały (do Raju).

4.32. Nie pożądamy tego, co Bóg ofiarował innym, a wam nie. Mężczyźni otrzymają to, na co sobie zasłużyli i kobiety otrzymają to, na co zasłużyły. Proście Boga o wyrozumiałość. Zaprawdę, Bóg widzi wszystko, co czynicie.

4.33. Każdemu wyznaczmy spadkobierców tego, co pozostawili rodzice i najbliżsi krewni. Tym, z którymi jesteście związani przymierzem, także dawajcie ich udział. Zaprawdę, Bóg jest Świadkiem wszystkiego.

4.34. Bóg dał mężczyznom przewagę nad kobietami, gdyż mają być ich opiekunami, chronić i utrzymywać je ze swojego majątku. Zacznie kobiety godzą się z tym i w czasie nieobecności mężów swoich chronią to, co Bóg nakazał im chronić⁸⁸. Napominajcie te kobiety, których nieposłuszeństwa się obawiacie. Następnie pozostawcie je samotne w łóżach, a w ostateczności możecie użyć wobec nich siły. Jeżeli one są posłuszne, zgodnie z nakazem Boga, to nie bądźcie wobec nich surowi. Zaprawdę, Bóg jest Wielki i Wzniosły.

4.35. A jeżeli obawiacie się konfliktu między małżonkami, to wyślijcie do nich mediatorów, po jednym z jego i jej rodziny. Jeżeli oboje wyrażą wolę pogodzenia się, to Bóg doprowadzi do tego. Zaprawdę, Bóg jest Wszechświadomy i Wszechwiedzący.

4.36. Czujcie Boga i nie dodawajcie mu współtowarzyszy. Okazujcie dobroć rodzicom, bliskim krewnym, sierotom, biednym, bliskiemu sąsiadowi⁸⁹, dalszemu sąsiadowi, tym, którzy są właśnie obok was, podróżnemu i wziętym w niewolę. Zaprawdę, Bóg nie kocha (ludzi) aroganckich i wyniosłych,

4.37. tych, którzy są skąpi i namawiają innych do skąpstwa, ukrywając to, co Bóg zesłał im w swojej hojności. To niewierzący, na których czeka sroga kara.

⁸⁸ Honoru swoich mężów, swojego i rodziny.

⁸⁹ Pod względem znajomości, zamieszkania i wiary.

4.38. (Nie miłuje Bóg) także tych, którzy rozdają swoje bogactwo tylko na pokaz, a nie wierzą w Boga i Dzień Sądu. Oni są przyjaciółmi szatana, to najgorszy z przyjaciół.

4.39. Czy odnieśliby jakąś krzywdę, gdyby uwierzyli w Boga i Dzień Sądu oraz rozdawali z tego, co dał im Bóg? Bóg dobrze ich zna.

4.40. Zaprawdę, Bóg nawet na miarę ulotnego pyłku nie wyrządzi nikomu niesprawiedliwości, a każdy dobry czyn wynagrodzi po wielokroć. Nagroda od Niego będzie ogromna.

4.41. Co będzie (z niewierzącymi w Dniu Zmartwychwstania), jeśli zbierzemy świadków ze wszystkich ludów i (jeszcze) przyprowadzimy ciebie jako świadka przeciwko nim?

4.42. W tym Dniu ci, którzy nie uwierzyli i zbuntowali się przeciwko Wysłannikowi, zapragną zapaść się pod ziemię, bo niczego nie ukryją przed Bogiem.

4.43. Wierzący! Nie módlcie się, gdy jesteście odurzeni, do czasu, aż będziecie świadomie wypowiadać słowa modlitwy. Jeżeli jesteście nieczysci lub odbywacie podróż, nie podejmujcie modlitwy przed dokonaniem obmycia. Jeżeli jesteście chorzy, podróżujecie, byliście w ustronnym miejscu, mieliście intymny kontakt z żoną, a nie macie wody, wykorzystajcie czysty piasek do oczyszczenia twarzy i dłoni. Bóg jest Wyzbaczący i Miłosierny.

4.44. Czy nie widzisz, że ci, którym zesłano część Księgi, świadomie błędzą i żałują, że wy nie zbłądziliście razem z nimi?

4.45. Bóg dobrze zna waszych wrogów. Bóg wystarczy za Opiekuna i Pomocnika.

4.46. Są wśród żydów tacy, którzy zmieniają sens słów i mówią: „Słyszeliśmy, ale nie posłuchamy”, „słuchajcie, ale nie usłyszcie”, „zwróć się do nas”⁹⁰. To pokretny język mający uderzyć w religię. Gdyby mówili: „Słyszeliśmy i jesteśmy posłuszni”, „słuchajcie (i zrozumcie)”, „spójrz na nas”, to byłoby prostsze i lepsze dla nich. Bóg jednak przeklął ich za to, że nie wierzą. Tylko nieliczni z nich są wierzący.

4.47. O ludu księgi! Wierźcie w to, co zostało wam zesłane jako potwierdzenie prawdziwości tego, o czym już wiedzieliście. Uwierźcie, zanim odmienię wasze twarze i skieruję je w innym kierunku, zanim was przeklnę jak tych, którzy naruszali szabat. Rozkaz Boga zawsze musi być wypełniony.

⁹⁰ Por. przypis do wersu 2:104.

4.48. Zaprawdę, Bóg nie wybaczy tym, którzy dodają Mu towarzyszy, chociaż mniejsze grzechy wybaczy tym, którym zechce. Ci, którzy dodają Mu towarzyszy, popełniają wielki grzech.

4.49. Czy znasz takich, którzy uważają samych siebie za oczyszczonych? Nie. To Bóg oczyszcza tych, których chce i nie doznają oni niesprawiedliwości, nawet gdyby mierzyć ją okruczem daktyla.

4.50. Spójrz, jak wymyślają kłamstwa przeciwko Bogu, to już wystarczy za jawny grzech.

4.51. Czy nie widziałeś tych, którym zesłano część Księgi? Oni wierzą w fałszywe bóstwa jak: Dżabt i Taghut⁹¹ i mówią o niewierzących, że to oni są na właściwiej drodze, a nie ci, którzy uwierzyli.

4.52. To są ci, których przeklął Bóg. A kogo On przeklnie, ten nie znajdzie nikogo, kto mu pomoże.

4.53. Co by było, gdyby oni mieli udział w (Boskiej) władzy? Nie daliby ludziom nawet tyle, co dziurka w pestce daktyla.

4.54. Czy muszą zazdrościć ludziom tego, co ofiarował im Bóg w swojej łasce? Przecież daliśmy potomkom Abrahama księgę, mądrość i ogromne królestwo.

4.55. Byli wśród nich tacy, którzy uwierzyli i tacy, którzy nie uwierzyli. Dla tych ostatnich jest kara ognia piekielnego.

4.56. Tych, którzy odrzucili Nasze znaki, zaprawdę, będziemy palić w ogniu. Gdy spali się ich skóra, dostana nową, aby ciągle odczuwali karę. Zaprawdę, Bóg jest Wielki i Mądry.

4.57. Tych, którzy uwierzyli (w Nasze znaki) i spełniają dobre uczynki, wprowadzimy do Rajskich Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Będą tam żyć wiecznie. Będą tam mieli nieskazitelne małżonki oraz odpoczywać będą w kojącym cieniu.

4.58. Zaprawdę, Bóg nakazuje oddawać właścicielom powierzone mienie. A jeżeli sprawujcie sąd nad ludźmi, róbcie to sprawiedliwie. Jakże wspaniałe jest to, co nakazuje Bóg. On jest Wszechsłyszący i Wszechwidzący.

4.59. Wierzący! Słuchajcie Boga, Jego Wysłannika oraz tych, którzy mają autorytet⁹². Jeżeli dojdzie wśród was do nieporozumień, a wierzyście w Boga i Dzień Sądu, zdajcie się na Niego i Jego Wysłannika. To najpiękniejsze i najlepsze dla was rozwiązanie.

⁹¹ Al-Dżabt i At-Taghut – imiona bóstw staroarabskich.

⁹² Imam Bakir (a.s.) spytany o to, kim są owi ludzie z autorytetem, odpowiedział: „Imamowie” (Tafsir al-Ajjaszi).

4.60. Czy nie widziałeś tych, którzy mówią, że wierzą w to, co zostało tobie objawione i co było objawione przed tobą? Pomimo tego, chcą oddać się pod osąd bożka (Taghuta), chociaż wiara w niego została im zabroniona. Szatan chce wyprowadzić ich w pole.

4.61. Jeżeli mówi się do nich: „Kierujcie się do tego, co objawił Bóg, przychodźcie do Wysłannika”, wówczas wychodzi ich obłuda. Odwracają się od ciebie całkowicie.

4.62. A co będzie, jak dotknie ich nieszczęście, które zgotują sobie własnymi rękami? Wtedy przyjdą do ciebie i będą się zarzekać, wzywając Boga na świadka: „Chcieliśmy jedynie dobra i pojednania”.

4.63. Bóg dobrze wie, co kryją ich serca. Upomnij ich i przemów językiem zrozumiałym, aby ich przekonać.

4.64. Każdego z proroków wysyłaliśmy po to, aby go słuchano zgodnie z wolą Boga. A jeżeli oni po tym, jak sami sobie wyrządzili krzywdę, przyszliby do ciebie, prosili Boga o przebaczenie, a Wysłannik prosiłby o wybaczenie dla nich, z pewnością zobaczyliby, że Bóg przyjmuje ich skruchę, że jest Miłujący.

4.65. Ale nie, na Boga! Oni nie uwierzą, dopóki nie zrobią ciebie sędzią orzekającym w sprawie sporów, które toczą. I muszą jeszcze pozbyć się swojego wewnętrznego oporu wobec tego, co postanowisz i się temu całkowicie podporządkować.

4.66. A gdybyśmy nakazali im, aby oddali swoje życie albo opuścili swoje domostwa, to jedynie nieliczni by to zrobili. A jeżeli by posłuchali, byłoby to dla nich najlepsze i umocniłoby to ich.

4.67. Wtedy dostaliby od Boga wspaniałą nagrodę.

4.68. Bóg poprowadziłby ich drogą prostą.

4.69. A ci, którzy posłuchają Boga, znajdą się wśród tych, których on już obdarzył Swą łaską: proroków, prawdomównych, męczenników i bezgrzesznych. A to wspaniałe towarzystwo.

4.70. To jest łaska okazana przez Boga. (Do tego, aby ja otrzymać) Wszechwiedzący Bóg wystarcza.

4.71. Wierzący! Ostrożnie rozeznajcie (zagrożenie) i idźcie w małych oddziałach albo wszyscy razem.

4.72. Są wśród was tacy, którzy będą celowo pozostawać w tyle, a jak spotka was nieszczęście, powiedzą: „Bóg czuwał nade mną, dlatego że nie byłem z nimi”.

4.73. Jednak, gdy Bóg okaże wam Swą łaskę, to on powie beznamiętnie: „Gdybym był razem z nimi, także osiągnąłbym zwycięstwo”.

4.74. Niech więc za sprawę Boga walczą ci, którzy gotowi są oddać swe życie doczesne za życie przyszłe. A jeśli ktoś walczy za sprawę Boga, to czy zginie, czy zwycięży, dostanie wspaniałą nagrodę.

4.75. Dlaczego nie walczyście za sprawę Boga i za pokrzywdzonych: mężczyzn, kobiety i dzieci, którzy mówią: „Panie nasz, wyprowadź nas z tego miasta, którego mieszkańcy prześladują nas. Daj nam od Siebie opiekuna i pomocnika”.

4.76. Wierzący walczą za sprawę Boga, a niewierzący za sprawę Taghuta. Walczcie ze sprzymierzeńcami szatana, on jest słabym strategiem.

4.77. Czy nie widziałeś tych, którym powiedziano: „Powstrzymujcie swoje ręce (od broni), módlcie się i płacicie podatek?”. A kiedy wydany zostaje rozkaz walki, wtedy część z nich obawia się ludzi, tak jakby obawiała się Boga, a nawet bardziej. Mówią: „Panie nasz, dlaczego rozkazujesz nam walczyć? Nie możesz dać nam więcej czasu?” Powiedz im: „Korzyści z życia na tym świecie są nikłe. Życie w świecie przyszłym jest najlepsze dla tych, którzy boją się Boga. Nie spotka was niesprawiedliwość nawet wielkości skórki od daktyla”.

4.78. Gdziekolwiek będziecie, osiągnie was śmierć, nawet gdybyście zamknęli się w niedostępnych wieżach. Kiedy spotka ich⁹³ coś dobrego, mówią: „To pochodzi od Boga”, a kiedy spotka ich coś złego, twierdzą, że „To pochodzi od ciebie”⁹⁴. Powiedz im: „Wszystko pochodzi od Boga. Dlaczego są ludzie, którzy nie rozumieją prostych słów”.

4.79. Każde dobro, które ciebie spotyka, pochodzi od Boga, każde zło, które cię dotknie, jest od ciebie samego. Wysłaliśmy cię jako Wyśłannika dla wszystkich ludzi, a Bóg wystarczy za Świadka.

4.80. Każdy, kto jest posłuszny Wyśłannikowi, jest posłuszny Bogu. Nie posłaliśmy cię po to, abyś opiekował się tymi, którzy się odwrócili (od Boga).

4.81. Owszem, oni mówią: „Jesteśmy posłuszni”, lecz kiedy oddalą się od ciebie, to część z nich buntuje się nocą przeciwko temu, co powiedziałeś. Bóg zapisuje wszystko, co planują po nocach. Zaufaj Bogu i odwróć się od nich. Bóg wystarczy za Opiekuna.

4.82. Dlaczego oni nie rozmyślają nad Koranem? Przecież, gdyby zesłał go ktoś inny niż Bóg, znaleźliby w nim liczne sprzeczności.

⁹³ Niewiernych.

⁹⁴ Od Proroka (s).

4.83. Kiedy dociera do nich dobra wiadomość lub taka, które wywołuje u nich strach, to od razu ją rozpowszechniają. Powinni pójść z nią do Wysłannika lub do tych, którzy sprawują władzę, aby poznali ją ci, którzy dokonają właściwej oceny. Gdyby nie miłosierdzie i łaska Boga nad wami z pewnością większość z was poszłoby za szatanem.

4.84. Walcz za sprawę Boga, gdyż jesteś odpowiedzialny wyłącznie za siebie. Zachęcaj do tego wierzących. Być może Bóg osłabi siły tych, którzy nie wierzą. Bóg jest silniejszy od nich i Potężny w wymierzaniu kary.

4.85. Ten, który wstawia się w dobrej sprawie, będzie miał w niej udział. Ten, który wstawia się za złem, będzie nim podwójnie doświadczony. Bóg czuwa nad wszystkim.

4.86. Jeżeli ktoś cię pozdrawia, pozdrów go tak samo lub jeszcze mocniej. Zaprawdę, Bóg wszystko zapisuje.

4.87. Nie ma innego boga jak Jedyne Bóg. On zgromadzi was z w Dniu Zmartwychwstania, który z pewnością nastąpi. Co może być bardziej prawdziwe niż słowa Boga?

4.88. Dlaczego przyjmujecie skrajne postawy wobec obłudników. Oni dostali od Boga to, na co sobie zasłużyli. Czy chcecie wprowadzić ich na drogę prostą, pomimo że Bóg ich z niej sprowadził? Kogo Bóg sprowadzi z drogi, tego ty nie dasz rady z powrotem na nią wprowadzić.

4.89. Oni chcieliby, abyście przestali wierzyć, tak jak oni przestali, abyście byli im równi. Nie dobierajcie sobie spośród nich przyjaciół i opiekunów, dopóki sami nie powrócą na drogę Boga. A jeżeli (ponownie) wystąpią przeciw wam, schwytajcie ich i zabijajcie wszędzie, gdzie ich znajdziecie. Nie szukajcie wśród nich pomocników i opiekunów

4.90. oprócz tych, którzy są związani z wami przymierzem lub tych, którzy przyszli do was ze skruszonym sercem z powodu tego, że walczyli z wami i z własnym ludem. Przecież, gdyby Bóg zechciał, to dałby im przewagę nad wami i oni zwalczyliby was. Jeżeli odstąpią od walki z wami i zaproponują pokój, to wówczas Bóg nie skieruje was przeciwko nim.

4.91. Są wśród nich tacy, którzy chcieliby przymierza z wami i jednocześnie ze swoim ludem. Jednak za każdym razem, gdy szykuje się bunt przeciwko wam, bezmyślnie się do niego przyłączają. Jeżeli więc nie poniechają was, nie zaproponują pokoju, nie będą trzymać rąk przy sobie, to schwytajcie ich i zabijcie, gdziekolwiek na nich natraficie. Dałiśmy wam nad nimi przewagę.

4.92. Nie może wierzący zabijać wierzącego, chyba że nastąpi to przez pomyłkę. Jeżeli stanie się to przez pomyłkę, należy odkupić to wyzwoleniem wierzącego niewolnika i zapłatą odszkodowania za przelaną krew zabitego jego spadkobiercom, chyba że zrzekną się tej zapłaty. Jeżeli zabity był wierzący, a należał do wrogiego wam ludu, to należy dać wolność wierzącemu niewolnikowi. Jeżeli zabity należał do ludu, z którym macie przymierze, to należy zapłacić odszkodowanie za przelaną krew zabitego jego spadkobiercom i wyzwolić wierzącego niewolnika. Jeżeli sprawca nie ma takiej możliwości, to musi odbyć dwumiesięczny post, jako pokutę przed Bogiem. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

4.93. A kto świadomie zabije wierzącego, to zapłatą dla niego będzie Piekło. Bóg rozgniewa się na niego, przeklnie go i przygotuje straszną karę.

4.94. Wierzący! Kiedy będziecie walczyć na drodze Boga, kierujcie się rozumem i tym, którzy proponują wam pokój, nie zarzucajcie: „Wy jesteście niewierzący” tylko po to, aby zabrać im jakieś ulotne dobra tego świata, a przecież u Boga są najwspanialsze dobra. Wy byliście kiedyś tacy jak oni, dopóki Bóg nie okazał wam łaski. Kierujcie się rozumem. Bóg doskonale wie, co czynicie.

4.95. Ci, którzy nie podejmują trudu za sprawę Boga, z wyjątkiem tych, którzy nie mogą, nie są równi tym, którzy podjęli walkę za sprawę Boga, poświęcając swój majątek i samych siebie. Stoją wyżej w oczach Boga ci, którzy poświęcili swój majątek i samych siebie, niż ci, którzy zostali w domach. Wszystkim Bóg obiecał dobre rzeczy, ale tych, którzy wyrosli ponad siedzących w domach, wyróżni dobrem szczególnym,

4.96. czyli zbliżeniem ich do Siebie przez Swoją miłość i przebaczenie. Bóg jest najbardziej Przebaczący i Miłujący.

4.97. Kiedy aniołowie zabierać będą dusze tych, którzy wyrządzali sami sobie niesprawiedliwość, zapytają: „W jakiej byliście sytuacji?”. A oni odpowiedzą: „Byliśmy prześladowani na ziemi”. Aniołowie zapytają: „Czy ziemia Boga nie jest na tyle duża, że można było wyemigrować do innej krainy?”. Dlatego miejscem schronienia dla nich będzie Piekło. To bardzo złe miejsce do zamieszkania.

4.98. Wyjątkiem są ci z prześladowanych mężczyzn, kobiet i dzieci, którzy nie byli zdolni do samodzielnego działania, których nie poprowadzono drogą prostą.

4.99. Zapewne Bóg im przebaczy, bo jest Miłujący i Przebaczący.

4.100. A kto wyemigruje ze swojej krainy dla sprawy Boga, ten znajdzie na ziemi wiele miejsc obfitych i bezpiecznych. A ten, który podczas

takiej migracji dla Boga i Jego Wysłannika zginie, to dostanie nagrodę od Boga. Bóg jest Miłosierny i Miłujący.

4.101. Gdy jesteście w podróży, nie będziecie mieli grzechu, jeśli w obawie przed niewiernymi skróciecie modlitwę. Zaprawdę, niewierni są waszymi jawnymi wrogami.

4.102. Jeżeli (Wysłanniku) znajdziesz się wśród nich (wierzących) i będziesz dla nich prowadził modlitwę, niech jeden oddział zbrojny stanie w jednej linii z tobą do modlitwy. Kiedy oddadzą pokłony, niech staną za tobą i do modlitwy ostrożnie przystąpi drugi oddział i niech ma przy sobie broń. Niewierni chcieliby, abyście odkładali swoją broń i ekwipunek, dzięki temu mogliby napaść, zadając jedno skuteczne uderzenie. Nie popełnicie grzechu, jeżeli złożycie broń, gdy przeszkadza wam deszcz lub choroba. W takiej sytuacji zachowajcie jednak szczególną ostrożność. Zaprawdę, Bóg przygotował niewierzącym poniżającą karę.

4.103. Po skończonej modlitwie wspominajcie (w myślach) Boga, stojąc, siedząc czy leżąc. Jeżeli jesteście bezpieczni, odprawiajcie modlitwy zgodnie z przyjętym rytuałem. Przestrzegajcie, ustalonego dla wiernych, czasu obowiązkowej modlitwy.

4.104. Nie ustawajcie w ściganiu swoich wrogów⁹⁵. Jeśli wy cierpicie, to i oni cierpią jak wy. Wy jednak macie nadzieję w Bogu, a oni jej nie mają. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

4.105. My zesłaliśmy ci Księgę zawierającą prawdę, abyś mógł sądzić sprawy ludzi tak, jak nakazał Bóg. Nie bądź obrońcą zdrajców

4.106. i proś Boga o przebaczenie. Wiedz, że On jest Przebaczącym i Miłującym.

4.107. Nie wstawiaj się za tymi, którzy zdradzili samych siebie. Zaprawdę, Bóg nie kocha zdrajców i grzeszników.

4.108. Oni mogą ukryć się przed ludźmi, ale nie zdołają się ukryć przed Bogiem. On jest z nimi, gdy po nocach planują rzeczy, których On nie pochwała. Bóg przenika wszystko, co robią.

4.109. Wierni, jesteście tymi, którzy proszą o ich usprawiedliwienie w tym życiu. A kto się za nimi wstawi u Boga w Dniu Zmartwychwstania? Kto będzie ich opiekunem?

4.110. Kto czyni zło, krzywdzi własną duszę, a potem zwróci się do Boga z prośbą o przebaczenie, ten odnajdzie Boga, który jest Przebaczącym i Miłującym.

⁹⁵ Chodzi o agresorów wycofujących się z pola bitwy.

4.111. Kto popełnia grzech, szkodzi sam sobie. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

4.112. Jeżeli ktoś popełni błąd lub grzech, a później oskarży o to niewinnego, ten jest godny pogardy i popełnia wielką niegodziwość.

4.113. Gdyby nie łaska i miłosierdzie Boga okazywane tobie, to niektórzy z nich chcieliby wprowadzić cię w błąd. Lecz to oni błędzą, nie szkodząc ci w ogóle. Bóg zesłał ci Księgę i mądrość, i nauczył tego, czego nie wiedziałeś. Wielka jest łaska Boga nad tobą.

4.114. W większości ich poufnych rozmów nie ma nic dobrego, chyba że ktoś namawia do dawania jałmużny, dobroci lub zgody. Kto tak robi, chcąc przypodobać się Bogu, otrzyma wspaniałą nagrodę.

4.115. Kto odejdzie od Wysłannika, wiedząc już, że otrzymał on posłannictwo i uda się inną drogą niż wierzący, to pozwolimy mu podążać drogą, którą sam sobie wybrał. Doprowadzimy go do Piekła, to najgorsze miejsce, gdzie można dojść.

4.116. Bóg nie wybacza, jeżeli przypisuje mu się współtowarzyszy, ale jeżeli będzie miał taką wolę, wybaczy inne grzechy, komu zechce. Jednak ten, kto dodaje mu współtowarzyszy, schodzi z drogi całkowicie.

4.117. Poza Bogiem, oni wzywają jeszcze bóstwa płci żeńskiej⁹⁶ i zbuntowanego szatana.

4.118. Gdy Bóg go przeklął, on powiedział: „Z pewnością uda mi się przekonać do siebie część Twoich sług.

4.119. Zwiodę ich z Twojej drogi i wzbudzę w nich pożądania. Rozkażę im obcinać uszy zwierząt i oszpecać Twoje stworzenia”⁹⁷. Kto weźmie sobie jego za opiekuna, zamiast Boga, poniesie ogromną stratę.

4.120. Szatan składa fałszywe obietnice i pobudza różne pragnienia. On obiecuje urojenia.

4.121. Dla tych (wierzących szatanowi) miejscem zamieszkania będzie Piekło. Nie znajdą od niego wybawienia.

4.122. Tych, którzy wierzą i czynią dobro, Bóg wprowadzi do Rajskich Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Tam znajdą nieśmiertelność, będą żyć wiecznie. Obietnice Boga są prawdziwe. Kto od Niego jest bardziej wiarygodny w tym, co mówi?

⁹⁶ Chodzi zapewne o „Banat Allah” – triadę mekkańskich bogiń, które czczono w Arabii przed islamem jako córki Boga. Były to: Al-Lat, Manat i Al-Uzza.

⁹⁷ To odniesienie do zwyczaju wśród Arabów, którzy podcinali uszy wielbłądziej, gdy ta urodziła pięć lub dziesięć młodych, oddając w ten sposób cześć bóstwu. Podobnie czyniono z wielbłądem, który splodził dziesięć młodych.

4.123. To nie jest uzależnione od waszych pragnień, czy pragnień ludzi księgi. Kto czyni zło, będzie za to ukarany. Nikt nie może go od tego uchronić, poza Bogiem, który jest najlepszym Opiekunem i Pomocnikiem.

4.124. Ci, którzy spełniają dobre uczynki, wierzący mężczyźni i wierzące kobiety, wejdą do Rajskiego Ogrodu. Nie spotka ich niesprawiedliwość, nawet tak niewielka jak łupinka daktyla.

4.125. Kto może być lepszy w wierze niż ten, który całkowicie poddał się Bogu, czyni dobro i kontynuuje tradycję Abrahama uznającego Jedyne Boga.

4.126. Do Niego należy wszystko to, co jest w niebie i na ziemi. Bóg obejmuje wszystkie rzeczy.

4.127. (Wysłanniku) oni pytać cię będą o prawa kobiet. Odpowiedz im: „Bóg objawia wam przecież te prawa w Księdze. Recytowałem wam już prawa osieroconych dziewcząt, którym nie dajecie tego, co im należy, chociaż chcecie je poślubić, a także przykazania, co do praw zabiedzonych dzieci i co do tego, abyście dla wszystkich sierot byli sprawiedliwi. O wszystkim, co dobrego uczynicie, Bóg dobrze wie”.

4.128. Jeżeli żona obawia się, że mąż będzie ją źle traktował albo ją opuści, to nie popełni grzechu, jeżeli dążyć będą do zgody. Zgoda jest najlepsza. W duszach ludzkich jest stała skłonność do chciwości. Jeżeli jednak czynicie dobro i jesteście bogobojni, to Bóg ma pełną świadomość tego, co czynicie.

4.129. Nie jesteście w stanie być sprawiedliwymi dla swoich żon, nawet gdybyście bardzo tego chcieli. Nie skłaniajcie się ku jednej, aby inne nie poczuły się odtrącone. Bądźcie sprawiedliwi i bogobojni, a Bóg będzie Przebaczający i Miłujący.

4.130. Jeżeli małżonkowie sprawiedliwie się rozstaną, to Bóg wzbożaci ich ze swojej obfitości. Bóg jest Hojny i Mądry.

4.131. Bóg ma władzę nad wszystkim, co jest w niebie i na ziemi. Jeszcze przed wami nakazaliśmy tym, którym zostały zesłane księgi i wam także: „Bójcie się gniewu Boga”. Jeśli staniecie się niewiernymi, to wiedźcie, że Bóg włada tym, co jest w niebie i na ziemi. On jest wolny od wszelkich potrzeb i pochlebstw.

4.132. Bóg ma władzę nad wszystkim, co jest w niebie i na ziemi, więc wystarczy wam jako Opiekun.

4.133. Ludzie! Jeżeli Bóg zechce, to może was odsunąć i wziąć na wasze miejsce innych. Bóg ma moc, by to uczynić.

4.134. Jeżeli ktoś pragnie nagrody w tym świecie, niech wie, że od Boga może być nagroda w tym i przyszłym życiu. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwidzący.

4.135. Wierzący! Wykazujcie się przed Bogiem, że jesteście sprawiedliwi nawet, gdyby to było wbrew waszym interesom, waszych matek, ojców i braci, i bez względu na to, czy ktoś jest bogaty czy biedny. Bóg o nich zadba. Nie kierujcie się zatem chciwością, abyście mogli postępować sprawiedliwie. Jeżeli przekłamujecie, odwracacie się od prawdy, wiedźcie, że Bóg wie, co czynicie.

4.136. Wierzący! Trwajcie w wierze w Boga, Jego Wysłannika, Księgę, którą mu Bóg objawił i w księgi, które były zesłane wcześniej. A kto nie wierzy w Boga, Jego aniołów, w Jego księgi, Jego proroków i w Dzień Sądu, ten bardzo zbłądził.

4.137. Tym, którzy – wierzyli, a później odeszli od wiary, by do niej znów powrócić i ponownie odejść, jeszcze bardziej zwiększając swą niewierność – Bóg nie przebaczy i nie sprowadzi ich na drogę prostą.

4.138. Przekaż hipokrytom nowinę o tym, że czeka ich bolesna kara.

4.139. A ci, którzy biorą sobie za opiekunów niewierzących? Czy oczekują, że znajdą u nich moc? Wszelka moc należy do Boga.

4.140. Bóg objawił wam w Księdze, że jeśli usłyszycie, jak niewierzący wyśmiewają się ze znaków Boga, które wyście poznali, to nie możecie być wśród nich, chyba że zaczną mówić o czymś innym. W takim przypadku byłibyście jak oni. Zaprawdę, Bóg zgromadzi wszystkich hipokrytów i umieści ich w Piekłe.

4.141. Oni są tymi, którzy obserwują was z wyczekiwaniem i jeżeli Bóg da wam zwycięstwo, wówczas mówią: „Czyż zawsze nie byliśmy z wami?”. Jeżeli Bóg da zwycięstwo niewierzącym, wówczas oni (ich) przekonują: „Czyż nie pomagaliśmy wam, czy nie broniliśmy przed wiernymi?”. Bóg rozsądzi między wami w Dniu Zmartwychwstania i nie stworzy możliwości zwycięstwa niewiernych nad wiernymi.

4.142. Oczywiście, hipokryci chcieliby oszukać Boga, ale to On ich zwodzi. Kiedy stają do modlitwy, robią to leniwie, na pokaz, aby ludzie ich widzieli, o Bogu zaś myślą niewiele.

4.143. Wahają się między jednymi a drugimi (wierzącymi a niewierzącymi), nie opowiadają się za jednymi czy drugimi. Komu Bóg pozwoli zejść z drogi prostej, tego już na nią nie wprowadzisz.

4.144. Wierzący! Nie bierzcie sobie za przyjaciół i opiekunów spośród niewiernych, kosztem wierzących. Czy chcecie dostarczyć Bogu argumenty przeciw sobie?

4.145. Hipokryci znajdują się w głębokim ogniu i nikt im nie pomoże.

4.146. Wyjątkiem są ci, którzy się nawrócili, którzy się poprawili, oddali pod opiekę Boga i są szczerymi Jego wyznawcami. Oni, razem z wierzącymi, otrzymają wkrótce wspaniałą nagrodę.

4.147. Za co Bóg miałby was karać, skoro jesteście wdzięczni i wierzący. Bóg jest Wdzięczny i Wszechwiedzący.

4.148. Bóg nie lubi, gdy ktoś (publicznie) mówi o tym co złe, chyba że został skrzywdzony. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

4.149. Bez względu na to, czy czynicie dobro jawnie czy skrycie czy też odpuszczacie zło (wiedźcie, że) Bóg jest Odpuszczającym grzechy i (Bóg jest) Wielki.

4.150. Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą w Boga i Jego proroków oraz starali się oddzielić proroków od Niego, mówią: „Wierzymy w jednych (proroków), a w drugich nie”. Oni szukają drogi pośredniej.

4.151. Zaprawdę, oni są niewierni. Dla niewiernych przygotowaliśmy poniżającą karę.

4.152. A ci, którzy wierzą w Boga i Jego proroków i nie czynią żadnego rozróżnienia między nimi, otrzymają wkrótce nagrodę. Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

4.153. Ludzie księgi chcą, abyś sprowadził im Księgę z nieba. Oni wcześniej zażądali od Mojżesza, czegoś jeszcze większego. Powiedzieli wówczas: „Okaz nam jawnie oblicze Boga”. Za bezbożność zostali zniszczeni przez piorun z nieba. A kiedy otrzymali wyraźne znaki (od Boga), wzięli sobie cielca (za obiekt kultu). Bóg im to wybaczył i przekazał Mojżeszowi wiedzę i wyraźne znaki.

4.154. Przy zawieraniu z nimi przymierza, wzniesiliśmy nad nimi górę⁹⁸ i powiedzieliśmy im: „Przekroczcie z pokorą bramę”⁹⁹. Nakazaliśmy: „Przestrzegajcie dnia szabat” i zawarliśmy uroczyste przymierze.

4.155. (Ściągnęli na siebie gniew Boga) za to, że nie dochowali przymierza, za to, że zaprzeczyli znakom Boga, za to, że bezprawnie zabijali proroków i za to, że mówili: „Zakryły się nasze serca”, a to Bóg je zamknął z powodu ich niewiary i tylko niewielu z nich pozostało wierzącymi.

⁹⁸ Synaj.

⁹⁹ Do ziemi obiecanej ludowi Izraela.

4.156. I za to, że powiększyli swe wiarołomstwo przez znieślawienie Marii,

4.157. i za to, że mówili: „Zabiliśmy posłańca Bożego, Mesjasza, Jezusa, syna Marii”, tymczasem on nie został zabity i nie był ukrzyżowany, to była iluzja. Różnią się w opiniach na ten temat, mają wątpliwości. Nie mają o tym pojęcia, opierają się na tym, co im się wydaje. Oni z pewnością go nie zabili.

4.158. Przeciwnie, Bóg wywyższył go zabierając do Siebie. Bóg jest Potężny i Mądry.

4.159. Wśród ludzi księgi nie ma nikogo, kto nie uwierzyłby w niego tuż przed śmiercią¹⁰⁰. W Dniu Zmartwychwstania on (Jezus) będzie świadczył przeciwko nim.

4.160. Za bezprawie zakazaliśmy żydom rzeczy przyjemnych, które były im dotąd dozwolone, a także za to, że sprowadzili wielu (ludzi) z drogi prostej.

4.161. I z tego powodu, że uprawiali lichwę, chociaż jest ona zakazana, nieuczciwie przejmowali majątki innych. Dla niewiernych My przygotowaliśmy straszną karę.

4.162. Tym spośród nich, którzy mocno trwają w prawdzie, wiernie wierzą w to, co zostało tobie¹⁰¹ objawione i w to, co zostało objawione przed tobą, przestrzegają modlitw, płacą podatek i wierzą w Boga i Dzień Sądu, damy z pewnością wspaniałą nagrodę.

4.163. Zaprawdę, zesłaliśmy ci objawienie, jak objawienie wcześniej dostał Noe i prorocy po nim. Zesłaliśmy objawienie Abrahamowi, Ismaelowi, Izaakowi, Jakubowi i jego (dwunastu) plemionom, Jezusowi, Hiobowi i Jonaszowi, Aaronowi i Salomonowi; a Dawidowi objawiliśmy Psalmy.

4.164. Do Mojżesza natomiast Bóg przemawiał bezpośrednio. Byli wśród proroków od Nas tacy, o których już ci opowiadaliśmy i jeszcze inni, o których ci nie wspominaliśmy.

4.165. Prorocy głosili dobrą nowinę (wierzącym) i ostrzegali (niewierzących), aby po ich misji nikt przed Bogiem nie mógł przedstawić świadectwa, że grzeszył, nie wiedząc o tym. Zaprawdę, Bóg jest Wszechmocny i Mądry.

¹⁰⁰ Może to dotyczyć śmierci Jezusa lub śmierci każdego z ludzi księgi. Uwierzenie w Jezusa (a) lub w to, co on przekazał, tuż przed samą śmiercią, będzie nawróceniem już daremnym, będzie na to za późno.

¹⁰¹ Muhammadowi.

4.166. Ale wówczas Bóg sam da świadectwo tego, co tobie objawił, co zrobił w Swojej mądrości. I świadczyć będą także aniołowie, chociaż świadectwo Boga jest zupełnie wystarczające.

4.167. Ci, którzy nie uwierzyli i zwiedli z drogi prostej innych, bardzo zbłądzili.

4.168. Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli i którzy szczyli niesprawiedliwość, Bóg nie przebaczy i nie poprowadzi ich drogą prostą,

4.169. ale (poprowadzi ich) drogą do Pieła, gdzie zamieszkają na wieki. Bóg uczyni to z łatwością.

4.170. O, ludzie! Do was przyszedł Wysłannik z prawdą od Boga. Uwierzcie więc, bo to jest dla was najlepsze. Jeżeli nie uwierzycie, to pamiętajcie, że do Boga należy wszystko to, co jest w niebie i na ziemi. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

4.171. Ludzie księgi! Nie przekraczajcie granic swojej religii. Nie mówcie o Bogu nic prócz prawdy. Mesjasz Jezus był synem Marii i był jedynie posłańcem Boga, a także wypełnieniem Jego Słowa danego Marii i Duchem od Niego. Wiercie w Boga i Jego proroków i nie mówcie o „trójcy”. Przestańcie, tak będzie dla was najlepiej. Nie godzi się mówić, że Bóg wziął sobie syna. Jest tylko Jeden Bóg i Jemu należy się cała chwała. Do Niego należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. On jest najlepszym Opiekunem.

4.172. Nigdy nie będzie dla Mesjasza wstydem służenie i kłanianie się Bogu, tak jak nie jest to wstydem dla aniołów, które są blisko Boga. A kto jest zbyt dumny, aby Jemu oddawać cześć, ten znajdzie się wśród tych, których wezwie Bóg do Siebie (aby ich osądzić).

4.173. A jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i czynią dobro, Bóg wynagrodzi ich, jak na to zasłużyli i obdarzy jeszcze większą łaską. Tych, którzy są zbyt dumni i pogardą jest dla nich oddawanie czci, Bóg boleśnie ukarze. Poza Bogiem nie będą mogli znaleźć kogoś, kto im pomoże i będzie im opiekunem.

4.174. Ludzie! Dostaliście jednoznaczny dowód od Boga, zesłano wam jasne światło.

4.175. Tym, którzy wierzą w Boga i trwają przy Nim, Bóg okaże miłosierdzie i łaskę. Poprowadzi ich drogą prostą.

4.176. Poproszą cię (Muhammadzie) o (dodatkowe) wyjaśnienie. Powiedz im: „Bóg wyjaśnia w sprawie dziedziczenia w linii bocznej (w przypadku, gdy ktoś umrze bezpotomnie). Jeżeli jest to mężczyzna, który nie miał dzieci, a miał siostrę, to ona otrzyma połowę tego, co on

pozostawił. Jeżeli umrze ona¹⁰², a nie miała dzieci, wówczas brat dziedziczy całość spadku.

Jeżeli on ma dwie siostry, to przypada im dwie trzecie¹⁰³ jego majątku. A jeżeli miał braci i siostry, to na mężczyznę przypada dwa razy więcej niż na kobietę”. Bóg wam to wyjaśnia, abyście nie pogubili się w tych sprawach. Bóg wie wszystko.

5. ZASTAWIONY STÓŁ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

5.1. Wierzący! Dotrzymujcie zobowiązań. Dozwolone są wam wszystkie zwierzęta przez was wypasane: za wyjątkiem tych, które wymieniono (jako zakazane). Nie wolno wam polować, kiedy odbywacie pielgrzymkę. Bóg ustala, co i jak zechce.

5.2. Wierzący! Nie znieważajcie obrządków ustanowionych przez Boga, ani świętego miesiąca, ani ofiar ze zwierząt oraz girland (na ich szyjach), ani udających się do świętego Domu, którzy szukają łaski i zadowolenia Boga. A kiedy nie jesteście już w stanie uświęcenia (Ihram) podczas pielgrzymki, to możecie polować. Złość do ludzi, którzy przeszkadzili wam w dotarciu do Mekki, nie upoważnia was do czynienia grzechu. Wspomagajcie się w pobożności i w czynieniu dobra, nie pomagajcie nikomu w grzechu i występku. Okazujcie strach przed Bogiem. Zaprawdę, On jest Surowy w karaniu.

5.3. Zabronione jest wam: mięso ze zwierzęcia, które samo padło, krew i mięso świni, a także ofiara, którą nie złożono Bogu, zwierzę, które zostało zaduszone, zabite przez uderzenie, padło wskutek upadku, odniesionych ran i to upolowane oraz napoczęte przez drapieżnika - z wyjątkiem tych, które możecie oczyścić¹⁰⁴ – oraz te, które złożono w ofierze bożkom¹⁰⁵ i te, które zostało rozdzielone strzałami¹⁰⁶. Zabronione wam jest to, co uzyskacie poprzez losowy podział przy pomocy strzał, to jest wiarołomstwo. Dzisiaj ci, którzy nie wierzą, ubolewają, że

¹⁰² Siostra.

¹⁰³ Dzielone „po równo”.

¹⁰⁴ Tzn. zdążyć przed ich śmiercią zabić je zgodnie z zasadami dhabiha.

¹⁰⁵ Tzn. te złożone w ofierze bożkom są zakazane.

¹⁰⁶ Przedislamska, pogańska praktyka.

nie zaszkodzą waszej religii, więc nie obawiajcie się ich, ale obawiajcie się Mnie. Dzisiaj dopełniłem wam waszą religię i udoskonałem Moją łaskę dla was, i zatwierdziłem islam jako waszą religię¹⁰⁷. Kto będzie zmuszony do popełnienia nieświadomie grzechu podczas głodu, dla tego Bóg będzie Przebaczający i Miłujący.

5.4. Jeżeli zapytają cię, co jest dozwolone, odpowiedz: „Dozwolone jest to, co dla was dobre, a więc także to, co schwytają wytresowane przez was, jak psy myśliwskie, drapieżniki, które nauczyliście polować według wskazówek danych wam przez Boga¹⁰⁸. Wspominajcie przy tym Jego imię”. Bójcie się Boga. On jest szybki w karaniu.

5.5. Dozwolone wam dzisiaj zostały wszystkie rzeczy dobre i czyste. Dozwolone jest wam pożywienie tych, którym została objawiona księga, a im dozwolone jest to, co i wam. Także cnotliwe, wierzące kobiety, i te bezgrzeszne kobiety spośród tych, którym księga została objawiona wcześniej¹⁰⁹, jeżeli dacie im należne małżeńskie wiano, postępując jak ludzie uczciwi, a nie rozpustnicy biorący sobie je za nałożnice. Czyny tego, kto odrzucił wiarę są daremne i w życiu przyszłym znajdzie się wśród tych, którzy poniosą stratę.

5.6. Wierzący! Zanim zaczniecie się modlić, obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci, przetrzyjcie wasze głowy i nogi do kostek. Jeżeli jesteście nieczyści, oczyśćcie się¹¹⁰. A jeśli jesteście chorzy lub w podróży, wyszliście z ustronnego miejsca, mieliście kontakt z kobietą, a nie macie dostępu do czystej wody, to weźcie trochę czystego piasku i przetrzyjcie nim twarz i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, ale chce, byście byli oczyszczeni, chce okazać wam łaskę, abyście byli Mu wdzięczni.

5.7. Pamiętajcie o miłosierdziu Boga, jakie wam okazał i o przymierzu, które z wami zawarł. Powiedzieliście wtedy: „Słuchamy i jesteśmy posłuszni”. Bójcie się Boga. Zaprawdę, On dobrze wie, co skrywacie w swoich sercach.

5.8. Wierzący! Bądźcie wierni Bogu jako świadkowie sprawiedliwości. Niech wrogość do jakiegokolwiek ludu nie skłania was do postępo-

¹⁰⁷ Wers ten został objawiony podczas pożegnalnej pielgrzymki Proroka (s) w dzień znany jako Ghadir, kiedy Prorok ogłosił Imama Alego (a.s.) swoim następcą. „Dopełnienie religii” odnosi się do przekazania muzułmanom ostatnich praktycznych praw wymienionych w tym wersie, zaś „udoskonalenie łaski” ogłoszenia następstwa Alego (a.s.).

¹⁰⁸ Musi być żywe lub martwe, ale bez próby spożycia przez drapieżnika.

¹⁰⁹ Żydzi i chrześcijanie.

¹¹⁰ Tu chodzi o całkowite oczyszczeni – kąpiel (ghusl).

wania wobec nich niesprawiedliwie, postępujcie wobec nich sprawiedliwie. Sprawiedliwe postępowanie to oznaka bogobojności. Bójcie się Boga, On dobrze wie, co czynicie.

5.9. Tym, którzy wierzą, spełniają dobre uczynki, Bóg obiecał przebaczenie i wspaniałą nagrodę.

5.10. Ci, którzy nie uwierzyli i uznali znaki Boga za kłamstwo, zamieszkają w Piekło.

5.11. Wierzący! Pamiętajcie o miłosierdziu Boga, które wam okazał, gdy niektórzy ludzie wyciągnęli po was swoje ręce. Bóg ich powstrzymał. Bójcie się Boga. Niech wierzący pokładają w Nim nadzieję.

5.12. Gdy Bóg zawarł przymierza z synami Izraela, powołał spośród nich dwunastu przywódców i powiedział: „Zaprawdę, Jestem z wami. Jeśli będziecie: modlić się, płacić podatek, wierzyć w Moich proroków i pomagać im, poświęcać swoje dobra dla sprawy Boga, to na pewno wybaczę wam wasze grzechy i wprowadzę do Rajskich Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. A jeśli ktoś z was stanie się niewierzący, to zejdzie z drogi prostej.

5.13. Ponieważ złamali przymierze, My ich przekleślimy i zamknęliśmy ich serca. Oni zniekształcają znaczenie słów. Zapomnieli część tego, co im przypomniano. Ty zawsze odkrywać będziesz ich zdradę, nie zdradzi tylko część z nich¹¹¹. Jednak przebac im i bądź wyrozumiały. Zaprawdę, Bóg kocha czyniących dobro.

5.14. Przyjeliśmy przymierze od tych, którzy mówili o sobie, że są chrześcijanami. Jednak i oni pozapominali wiele z tego, o czym im przypomniano. Dlatego wzbudziliśmy między nimi wrogość i nienawiść aż do Dnia Zmartwychwstania. Bóg pokaże im, co uczynili.

5.15. Ludzie księgi! Przybył do was Wyśłannik ode Mnie, który wyjaśnia wam wiele z tego, co ukryliście z Księgi i co pominęliście. Przybyło do was światło Boga i jasna Księga (prawdy).

5.16. Dzięki niej poprowadzeni przez Boga będą ci, którzy szukają Jego zadowolenia na drogach pokoju. Bóg, zgodnie ze Swoją wolą, wprowadza ich z ciemności ku światłu na drogę prostą.

5.17. Nie uwierzyli ci, którzy mówią, że Mesjasz, syn Marii, jest Bogiem. Powiedz im: „Kto miałby na tyle siły, aby powstrzymać Boga, gdyby On zechciał zniszczyć Mesjasza, syna Marii, jego matkę i wszystkich na ziemi?”. Do Boga należy królestwo nieba i ziemi i wszystko to,

¹¹¹ Dot. plemion żydowskich w Medynie.

co znajduje się między nimi. On stwarza to, co zechce. On ma władzę nad wszystkim.

5.18. Żydzi i chrześcijanie mówią: „My jesteśmy umiłowanymi dziećmi Boga”. Odpowiedz: „Jeżeli tak jest, to dlaczego On karze was za wasze grzechy? Jesteście tylko ludźmi, których On stworzył razem z innym życiem”. Bóg wybacza każdemu, komu zechce i karze tych, których zechce. Do Boga należy królestwo nieba i ziemi i wszystko to, co znajduje się między nimi. Do Niego prowadzi droga prosta.

5.19. Ludzie księgi! Przybył do was Mój Wysłannik po długim czasie, jaki upłynął od zwiastowania wam przez wielu innych proroków i wyjaśnia wam wiele rzeczy, abyście nie mogli powiedzieć: „Nie przybył do nas żaden zwiastun dobrej nowiny i nie ostrzegwał nas”.

Przybył więc do was zwiastun dobrej nowiny i ostrzegł was. Bóg ma władzę nad wszystkim.

5.20. Mojżesz przemówił do swego ludu: „Ludu mój! Przypomnijcie sobie łaskę Boga, którą was obdarzył. On wyznaczył wam, spośród was samych, proroków. Uczynił was królami i dał wam to, czego nie dał żadnym innym (ludom) na tym świecie.

5.21. Ludu mój! Wejdźcie do Ziemi Świętej, którą Bóg dla was przeznaczył. Nie zawracajcie, bo powrócicie jako przegrani”.

5.22. A oni, powiedzieli: „Zaprawdę Mojżeszu, jest tam potężny lud¹¹² i my tam na pewno nie wejdziemy, dopóki on tam będzie. A jak stamtąd odejdziesz, to my tam wkroczymy”.

5.23. A dwóch bogobojnych ludzi, których Bóg obdarzył mądrością, powiedziało: „Idźcie do bramy i przekroczcie ją, a będziecie zwycięzcami. Jeżeli jesteście wierzący, to zaufajcie Bogu”.

5.24. Lud jednak odpowiedział: „Mojżeszu, nigdy tam nie wejdziemy, dopóki oni tam będą. Idź ty i Pan twój i walcie we dwóch. My tutaj zaczekamy”.

5.25. On (Mojżesz) przemówił: „O Panie mój! Zaprawdę, nie posiadam władzy nad nimi za wyjątkiem władzy nad samym sobą i moim bratem (Aaronem). Oddziel nas od tego zepsutego ludu”.

5.26. On (Bóg) odpowiedział: „Będzie im więc ta ziemia zakazana przez czterdzieści lat. W tym czasie będą błądzić po ziemi. Nie smuć się z powodu tego zbuntowanego ludu”.

¹¹² Lub „Lud olbrzymów”.

5.27. Opowiedz im historię synów Adama, którzy przygotowali ofiarę, ale tylko od jednego z nich została ona przyjęta, od drugiego nie. Powiedział on (do pierwszego): „Z pewnością zabiję cię”. Pierwszy odpowiedział: „Bóg przyjmuje tylko od tych, którzy są bogobojni.

5.28. Jeżeli podniesiesz na mnie rękę, aby mnie zabić, ja nie podniosą swojej, aby zabić ciebie. Ja boję się Boga, Pana wszystkich światów.

5.29. Chcę, abyś wziął na siebie grzech przeciwko mnie i grzech przeciwko sobie i abyś został jednym z tych, którzy zamieszkają w Piekło”.

5.30. I dusza pchnęła go do morderstwa. Brat zabił brata i znalazł się wśród tych, którzy ponieśli stratę.

5.31. Wtedy Bóg posłał kruka, który zaczął rozgrzebywać ziemię, aby pokazać mu jak pogrzebać brata. A on powiedział: „Biada mi! Czy nie potrafię być nawet jak ten kruk i ukryć ciało mojego brata?”. I okazał skruczę.

5.32. Z tego powodu oznajmiliśmy synom Izraela: „Kto zabił człowieka, który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył bezprawia na ziemi, to jakby zabił wszystkich ludzi”. A jeżeli ktoś uratuje komuś życie, to tak jakby uratował życie wszystkich ludzi. Przyszło do nich wielu proroków od Nas z wyraźnymi znakami, ale wielu z nich nawet po tym popełniało przestępstwa na ziemi.

5.33. Dla tych, którzy zwalczają Boga i Jego Wysłannika oraz szerzą bezprawie na ziemi, będzie kara śmierci albo ukrzyżowanie lub ich dłonie i stopy, na przemian, zostaną obcięte. Mogą być też wygnani ze swojego kraju¹¹³. To będzie dla nich ogromnym wstydem w tym życiu, a w życiu przyszłym czeka na nich straszna kara.

5.34. Wyjątkiem będą ci, którzy okażą skruczę (nawrócą się), zanim dopadnie ich wasza sprawiedliwość. Wiedźcie, że Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

5.35. Wierzący! Bójcie się Boga, szukajcie drogi do niego i walczcie w Jego sprawie, a osiągniecie szczęście.

5.36. Zaprawdę, gdyby niewierzący zdobyli wszystkie bogactwa tego świata, a nawet jeszcze więcej i chcieliby wykupić się w Dniu Zmartwychwstania od kary, nie będzie to możliwe. Czekają na nich bolesna kara.

5.37. Będą chcieli wydostać się z Piekła za wszelką cenę, ale jest to kara na wieki.

¹¹³ Kary te są uzależnione od skali popełnionego przestępstwa.

5.38. Złodziejom, czy to kobieta czy mężczyzna, obcinajcie ręce za to, co uczynili. To odstrasżająca kara od Boga. Bóg jest Potężny i Mądry.

5.39. A jeżeli ktoś zaraz po popełnieniu przestępstwa okaże skruchę (nawróci się) i wynagrodzi szkodę, wtedy Bóg spojrzy na niego łaskawie. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

5.40. Czy nie wiesz, że do Boga należy władza w niebie i na ziemi. On karze, kogo zechce i przebacza, komu zechce. Bóg ma władzę nad wszystkim.

5.41. Wysłanniku, niech nie smuć cię ci, którzy prześcigają się w niewierności i deklarują: „Wierzemy”, a ich serca nie wierzą. I ci spośród żydów, którzy chętnie słuchają kłamstw i ludzi, którzy nigdy ciebie nie spotkali. Oni wypaczają sens słów, mówiąc: „Jeżeli zesłano wam to (co nam), bierzcie, a jeżeli wam nie zesłano tego (co nam), strzeżcie się”. Jeżeli Bóg chce kogoś doświadczyć, to ty nie możesz go przed Bogiem uchronić. To są bowiem ci, których serca nie będą oczyszczone. Dla nich hańba na tym świecie, a w życiu przyszłym ogromna kara.

5.42. Oni chętnie wysłuchują kłamstw i z chciwością dorabiają się. Jeżeli przyjdą do ciebie, abyś ich rozsądzał, zrób to lub odwróć się od niech. Jeżeli się odwrócisz, to oni w niczym ci nie zaszkodzą. Jeżeli będziesz rozsądzał, rób to sprawiedliwie. Zaprawdę, Bóg kocha sprawiedliwych.

5.43. Ale dlaczego oni przychodzą do ciebie, abyś ich rozsądził, skoro mają Torę, w której jest spisane Prawo Boga? A potem i tak mają wątpliwości, bo są niewierzący.

5.44. My zesłaliśmy Torę, w której są wyraźne znaki postępowania. Na mocy Tory, **całkowicie poddani (Bogu) prorocy** byli sędziami dla wyznających judaizm. Rabini i uczeni w prawie mężowie także sądzili według tego, co zostało zapisane w księdze Boga, byli jej świadkami. Dlatego nie bójcie się ludzi, a bójcie się Mnie. Nie sprzedawajcie Mojego Prawa za mizerną cenę. Ci, którzy osądzają nie według tego, co nakazał Bóg, są niewierzący.

5.45. A zapisano w nim: „Życie za życie, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho, ząb za ząb;

a za rany zadośćuczynienie. A kto z niego¹¹⁴ uczyni jałmużnę, dostąpi odpuszczenia grzechów”. Zaprawdę, ci, którzy osądzają nie według tego, co nakazał Bóg, są niesprawiedliwi.

¹¹⁴ Z zadośćuczynienia.

5.46. Posłaliśmy po nich Jezusa, który wypełnił słowo zapisane w Torze i daliśmy mu Ewangelię, mającą przewodnictwo, światło i wspomnienie dla wierzących i potwierdzając to, co zapisano wcześniej.

5.47. Niech lud Ewangelii sądzi zgodnie z tym, co w niej zapisano, a ci, którzy nie sądzą według objawienia Boga, są grzesznikami.

5.48. Tobie również objawiliśmy Księgę, zawierającą prawdę i potwierdzającą księgę **objawioną wcześniej i chronimy ją. Osądzaj ich według tego**, co zesłał Bóg, nie kieruj się ich pragnieniami, bo oddalisz się od prawdy, którą otrzymałeś. Każdemu z was daliśmy prawo i sposób postępowania. Gdyby Bóg tylko zechciał, uczyniłby was jednym narodem, ale nie uczynił tego, aby was sprawdzić, jak postępujecie z Jego objawieniem. Starajcie się zatem czynić jak najwięcej dobra. Wszyscy, razem, wróćcie do Boga, a On powie wam o tym, w czym się różniliście.

5.49. Osądzaj ich według tego, co zesłał Bóg, nie kieruj się ich pragnieniami i strzeż się ich, żeby nie odwiedli cię nawet trochę od tego, co On ci objawił. Jeżeli przestaną wierzyć, wiedz, że Bóg ukarze niektórych z nich za ich grzechy. Są wśród nich tacy ludzie, którzy postępują haniebnie.

5.50. Czy oni pragną sądów, jak w czasach niewiedzy¹¹⁵? Kto może być lepszym sędzią wierzących niż Bóg?

5.51. Wierzący! Nie bierzcie sobie spośród żydów i chrześcijan opiekunów i powierników. Oni są opiekunami jedni drugich. A kto bierze ich sobie za opiekunów¹¹⁶, ten jest jednym z nich. Zaprawdę, Bóg nie poprowadzi drogą prostą tych, którzy są niesprawiedliwi.

5.52. Spójrz na tych, mających chore serca, którzy jednoczą się, mówiąc: „Obawiamy się, że **los może się od nas odwrócić**”. Zapewne Bóg da (tobie) zwycięstwo lub przekaze jakiś rozkaz, który sprawi, że zaczną żałować tego, co ukrywali w swoich sercach.

5.53. Wtedy wierzący zapytają: „Czy to nie są ci, którzy uroczyście przysięgali na Boga, że są z nami?”. Ich uczynki poszły na marne i są zgubieni.

5.54. Wierzący! Jeżeli niektórzy z was odejdą od religii, to Bóg szybko na ich miejsce przyprowadzi innych, których pokocha i oni Jego pokochają. Oni będą pokorni wobec wierzących i nieugięci wobec niewierzących. Będą walczyć na drodze Boga i nie będą obawiać się kryty-

¹¹⁵ Czasów przedmuzułmańskich.

¹¹⁶ Lub „sojuszników”.

ki tych, którzy ich krytykują. To jest łaska Boga, którą obdarza, kogo zechce. Bóg jest Wszechwładny i Wszechwiedzący.

5.55. Waszym opiekunem jest Bóg, Jego Wysłannik i wierzący, którzy odprawiają modlitwę i płacą podatek, wykonując pokłon¹¹⁷.

5.56. A kto wybiera sobie na Opiekuna Boga, Jego Wysłannika i wierzących może mieć pewność, że stronnicy Boga muszą zwyciężyć.

5.57. Wierzący! Nie bierzcie sobie za sojuszników tych, którzy drwią z waszej religii, a wywodzą się z tych, którzy przed wami otrzymali księgę, jak i niewiernych. Bójcie się Boga, jeżeli jesteście wierzący.

5.58. A kiedy nawołujecie swój lud do modlitwy, to i z tego się wyśmiewają. Jest tak dlatego, że są to ludzie bezrozumni.

5.59. Zapytaj: „Ludzie księgi, czy obwiniecie nas za to, że wierzymy w Boga, w to, co zostało nam objawione i to, co było objawione wcześniej? Postępujecie tak, bo większość z was to ludzie grzeszni?”

5.60. Powiedz: „Czy mam wam opowiedzieć o czymś, co jest najgorszą karą, jaką zsyła Bóg? Ci, których Bóg przeklął, których potępił, których zrównał z małpami i świniami i którzy czcili Taghuta, znajdując się w najgorszym położeniu, bo są tymi, którzy najbardziej zbłądzili z drogi prostej”.

5.61. Kiedy przychodzą do ciebie, mówią; „Wierzmy”, a tak naprawdę przyszli nie wierząc i jako niewierzący wychodzą. Bóg wie najlepiej, co ukrywają.

5.62. Ty widzisz wielu z nich, jak usilnie dążą do grzechu i konfliktu, jak spożywają to, co im zakazano. Zaprawdę, to, co czynią, jest złe.

5.63. Dlaczego rabini i uczeni w prawie nie zabronią im grzeszyć, kłamać i spożywać tego, co zabronione? Zaprawdę, to, co robią, jest złe.

5.64. Żydzi mówią: „Bóg ma związane ręce”. To ich ręce są związane i są przekleci za to, co mówią. Przeciwnie(Bóg), ma ręce szeroko otwarte. On rozdaje, jak chce. To, co zostało ci przez Niego objawione, w wielu z nich rodzi bunt i pogłębia niewierność. My doprowadziliśmy ich do wzajemnej wrogości i nienawiści, która trwać będzie do Dnia Zmartwychwstania. Ile razy wzniecają pożar wojny, Bóg go wygasza. Sieją niesprawiedliwość na ziemi, a Bóg nie miłuje tych, którzy sieją niesprawiedliwość.

¹¹⁷ Według tradycji szyckiej, ale też i części komentatorów sunnickich, wers ten odnosi się do sytuacji, kiedy do meczetu Proroka (s) przyszedł żebrak, prosząc ludzi o wsparcie. Kiedy nikt mu nie pomógł, zaczął skarżyć się Bogu, a modlący się wtedy w meczecie Imam Ali (a.s.), będący akurat w czasie pokłonu, dał mu dłonią znak, by podszedł, zdjął pierścionki z palca Imama i wziął go sobie jako zakat.

5.65. Jednak, gdyby ludzie księgi uwierzyli i byli pobożni, z pewnością My wybaczylibyśmy im zło, które wyrządzili i wprowadzilibyśmy ich do Rajskich Ogrodów.

5.66. Gdyby przestrzegali Tory i Ewangelii i tego, co teraz zostało zesłane przez Boga, to z pewnością czerpaliby z tego, co jest ponad nimi i z tego, co jest pod ich stopami. Wśród nich są ludzie skromni (którzy uwierzyli w posłannictwo Muhammada), ale wielu z nich czyni zło.

5.67. Wysłanniku! **Ogłoś to**, co zostało ci objawione od twego Pana. Jeżeli tego nie uczynisz, to nie przekażesz im Jego przesłania. Bóg będzie cię chronił przed ludźmi. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niewierzących¹¹⁸.

5.68. Powiedz: „Ludzie księgi! W niczym nie macie oparcia, jeżeli nie będziecie przestrzegać Tory i Ewangelii i tego, co teraz zostało zesłane przez Boga”. Lecz to, co zostało tobie przez Niego objawione, w wielu z nich rodzi bunt i pogłębia niewierność. Nie żałuj ich więc, bo są niewierni.

5.69. Zaprawdę, wierzący, żydzi, sabionicy i chrześcijanie, ci którzy wierzą w Boga i Dzień Sądu oraz czynią dobro, nie muszą się niczego obawiać, nie zaznają smutku.

5.70. Zawarliśmy przymierze z ludem Izraela i wysłaliśmy im proroków, ale za każdym razem, jak prorocy **głosili to**, czego nie pragnęły ich dusze, to jednych oskarżali o kłamstwo, a innych zabijali.

5.71. Nie myśleli, że zostaną poddani ocenie, więc pozostali ślepi i głusi. Ale Bóg zwrócił się ku nim i przyjął ich skrucę, jednak oni ponownie stali się ślepi i głusi. Bóg dobrze widzi, co robią.

5.72. Na pewno nie są wierzącymi ci, którzy twierdzą: „Bogiem jest Mesjasz, syn Marii”. Sam Mesjasz mówił: „Dzieci Izraela, czcijcie Boga, który jest moim i waszym Panem”. Kto przypisuje Bogu współtowarzyszy, ten nie zostanie przez Niego wpuszczony do Raju. Jego miejscem pobytu będzie Piekło. Niegodziwi ludzie nie znajdują żadnych obrońców.

5.73. Na pewno nie są wierzącymi ci, którzy twierdzą: „Bóg jest trzecią osobą trójcy”. Nie ma żadnego innego Boga, jak tylko On Jeden. Jeżeli nie zaprzestaną tego mówić, to na pewno sroga kara spadnie na tych z nich, którzy nie uwierzyli.

¹¹⁸ Według tradycji szyickiej wers ten odnosi się do dnia Ghadir, kiedy Prorok (s) ogłosił Imama Alego (a.s.) swoim następcą. Według szeregu przekazów Prorok od jakiegoś czasu odkładał to ogłoszenie, będąc świadomym możliwej negatywnej reakcji ze strony hipokrytów wśród muzułmanów. Ten wers zapewnił go o boskiej ochronie przed reakcją ludzi.

5.74. Może będą tego żałować i zwrócą się do Boga z prośbą o przebaczenie? Bóg jest przecież najbardziej Przebaczający i Miłujący.

5.75. Mesjasz (Jezus), syn Marii, był tylko posłańcem, podobnie jak wielu przed nim. Jego matka była kobietą miłującą prawdę. Oboje (jak każdy) spożywali pokarmy. Zobacz, jak My wyjaśniamy im te znaki i jak oni się od tego odwracają.

5.76. Powiedz im: „Nie oddawajcie czci temu, co nie może wam przynieść dobra ani zła. To Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący”.

5.77. Powiedz: „Ludzie księgi! Nie przekraczajcie granic wyznaczonych wam przez waszą religię. Nie odsuwajcie się od prawdy, nie podążajcie za pragnieniami ludzi, którzy wcześniej zbłądzili i pociągnęli za sobą innych. Oni zeszedli z drogi prostej”.

5.78. Ci spośród dzieci Izraela, którzy byli niewierzący, zostali przeklęci przez usta Dawida i Jezusa, syna Marii. Stało się tak, ponieważ oni się sprzeciwili (Bogu) i grzeszyli.

5.79. Nie ostrzegali się wzajemnie przed przewrotnością, której się dopuszczali. Jakże ich czyny były złe.

5.80. Ty widzisz, jak wielu z nich sprzymierza się z tymi, którzy nie wierzą. Bardzo złe jest to, co oni sami sobie zgotowali. Bóg się na nich rozgniewał i będą cierpieć przez całe wieki.

5.81. Gdyby oni uwierzyli w Boga, Jego Wysłannika i to, co zostało mu objawione, to nie dobieraliby sobie sojuszników spośród niewierzących, ale wielu z nich to grzesznicy.

5.82. Na pewno przekonasz się, że najbardziej zaciekli wrogowie ludzi wierzących są żydami lub bałwochwalcami. Przekonasz się także, że ci, którzy mówią: „Jesteśmy chrześcijanami”, są w swej przyjaźni najbliższej wierzących. Jest tak, gdyż są wśród nich kapłani i mnisi, i dlatego, że są pozbawieni arogancji.

5.83. Kiedy oni słuchają tego, co zostało objawione Wysłannikowi, wiedzą, że to jest prawda i ich oczy wypełniają się łzami. Mówią: „Panie nasz, wierzymy, przyjmij nas do grona świadków.

5.84. Dlaczego nie mielibyśmy wierzyć w Boga i w prawdę, która została nam objawiona, skoro my naprawdę chcemy, aby Bóg przyłączył nas do ludzi sprawiedliwych?”.

5.85. Bóg więc wynagrodzi ich za to, co powiedzieli, Rajskimi Ogrodami, pod którymi płyną strumienie. W nich zamieszkają, bo taka jest nagroda dla tych, którzy czynią dobro.

5.86. A ci, którzy nie wierzą i uznają objawienie za kłamstwo, znajdują się w Piekło.

5.87. Wierzący! Nie zabraniajcie rzeczy, na które zezwolił Bóg, ale miejcie umiar. Bóg nie kocha grzeszników.

5.88. Spożywajcie z tego, co dał wam Bóg, co jest dozwolone i dobre. Bójcie się Go, jeżeli w Niego wierzycie.

5.89. Bóg nie będzie was rozliczał z przysiąg, które były lekkomyślne, ale będzie was rozliczał z przysiąg, które złożyliście uroczyście i z pełną świadomością. Pokutą (za jej niedotrzymanie) będzie nakarmienie dziesięciu biednych¹¹⁹ taką ilością jedzenia, jaką przeciętnie karmicie wasze rodziny lub ubranie ich albo darowanie wolności **niewolnikowi. Jeżeli kogoś** nie będzie na to stać, niech pości przez trzy dni. Oto pokuta za niedotrzymane przysięgi, które złożyliście. Dotrzymujcie przysięg. Tak Bóg objaśnia wam Swoje znaki, bądźcie Mu za to wdzięczni.

5.90. Wierzący! Wino¹²⁰, gra majsir, święcenie kamieni¹²¹, wróżbiarstwo za pomocą strzał¹²² to odrażające dzieła szatana. Wystrzegajcie się ich, jeżeli chcecie być szczęśliwi.

5.91. Szatan pragnie, przez wino i majsir, siać między wami wrogość i zawiść, powstrzymać was od wspomniania Boga i modlitwy. Czy dacie się powstrzymać?

5.92. Słuchajcie Boga, słuchajcie Jego Wysłannika i bądźcie ostrożni. Jeżeli się zbuntujecie, to wiedźcie, że do Naszego Wysłannika należy jedynie jasny przekaz.

5.93. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, nie będą obwiniani za to, że (kiedyś) zjedli to, co zabronione, jeżeli (nadal) są bogobojni i wierni i znów czynią dobro, będąc bogobojnymi i wiernymi, i zawsze będą pokorni i wierni. Bóg kocha tych, którzy czynią dobro.

5.94. Wierzący! Bóg zapewne podda was próbie, wystawiając do upolowania zwierzynę, którą z łatwością dosięgną wasze ręce i włócznie¹²³, aby poznać, kto się Go boi w swoim sercu. A kto później złamie zakaz, tego dosięgnie bolesna kara.

¹¹⁹ Lub jednego przez dziesięć dni.

¹²⁰ Rozumiane szerzej, jako środki (napoje) odurzające.

¹²¹ Dot. zwyczaju polewania oliwą kamieni postawionych w miejscach świętych. Szerzej należy rozumieć to jako bałwochwalstwo, oddawanie czci bożkom.

¹²² Dot. wróżenia ze strzał w przedmuzułmańskiej Mekce. Szerzej rozumiane jest to jako ogólny zakaz uprawiania czarów, magii, wróżenia itp.

¹²³ Chodzi o zakaz polowania w czasie pielgrzymki.

5.95. Wierzący! Nie zabijajcie zwierząt w czasie uświęcenia pielgrzymką. A kto się tego świadomie dopuści, wniesie opłatę z bydła, równą temu, co upolował. Dwaj sprawiedliwi spośród was osądzą, co to ma być, aby złożyć to jako ofiarę w Kaabie. Zapłatą może być też nakarmienie ubogich lub równoważny post¹²⁴, aby poczuć złe konsekwencje swego uczynku. Bóg odpuści to, co wydarzyło się w przeszłości, ale w przypadku powtórzenia takiego czynu Bóg odpłaci mu srogo. Bóg jest Wielki i Karzący.

5.96. Wolno wam i innym podróżnym polować i spożywać zwierzyne morską. Dopóki jednak odbywacie świętą pielgrzymkę, zabronione są wam zwierzęta z ładu stałego. Bójcie się Boga, przed którym stanicie.

5.97. Bóg ustanowił Kaabę Świętym Domem, schronieniem dla ludzi, ustanowił święty miesiąc, ofiary ze zwierząt i ich girlandy. Uczynił to, abyście poznali, że Bóg wie, co jest w niebie i na ziemi. Bóg wie o wszystkim najlepiej.

5.98. Wiedźcie, że Bóg jest surowy w wymierzaniu kary, ale jest też najbardziej Przebaczący i Miłujący.

5.99. Na Wyśłanniku spoczywa jedynie obowiązek przekazanie danego mu objawienia. Bóg dobrze wie, co robicie jawnie, a co czynicie w ukryciu.

5.100. Powiedz: „Zło nie dorównuje dobru”, nawet jeśli w tym, co złe, dostrzegłeś dostatek, który ci się spodobał. Jeżeli jesteście mądrzy, to bójcie się Boga, a zapewne osiągniecie szczęście.

5.101. Wierzący! Nie pytajcie o sprawy, które, jeśli by wam je objawić, przyniosłyby wam smutek¹²⁵. Jednak, jeśli zapytacie o nie w czasie objawiania Koranu, to będą wam one ujawnione. Bóg wam to wybaczy, bo jest najbardziej Przebaczący i Łaskawy.

5.102. Wielu przed wami pytało o takie sprawy i przez to stali się niewierzącymi.

5.103. Bóg nie nakazał takiego rytuału jak: bahirat lub saibat, wasilat lub ham¹²⁶. To ci, którzy nie wierzą, wymyślają takie kłamstwa przeciwko Bogu. Większość z nich niczego nie rozumie.

¹²⁴ Taką ilością jedzenia, która odpowiadałaby ilości upolowanej zwierzyny. Równoważna ilość postu to liczba dni, na które wystarczyłoby jedzenia z upolowanej (bądź ofiarowanej) zwierzyny.

¹²⁵ Ludzie zadawali Muhammadowi (s) wiele pytań, które nie miały żadnego znaczenia ani w sprawach religijnych, ani w sprawach codziennych.

¹²⁶ Odnosi się to do zwyczajów związanych z oddawaniem czci bożkom w przedmuzułmańskiej Arabii. Bahirat to wielbłądzica, której mleko im ofiarowywano, gdy urodziła pięcioro młodych, saibat, to wielbłądzica poświęcana za dotrzymanie przysięgi, wasilat to jedna ze sztuk bydłowych, która urodziła różnoplciowe bliźnięta, gdzie w ofierze składano zrodzonego samca, a ham to wielbłąd składany w dziękczynnej ofierze, po zapłodnieniu przez niego dziesięciu samic. Nie są to imiona własne tych zwierząt, a jedynie nazwy rodzaju ofiar.

5.104. A kiedy się im mówi: „Zwróćcie się ku temu, co zesłał Bóg i (przyjdźcie) do Jego Wysłannika”, oni odpowiadają: „Wystarczy nam to, w co wierzyli nasi ojcowie”. Nawet wtedy, kiedy ich ojcowie nie posiadali wiedzy i nie szli drogą prostą?

5.105. Wierzący! Zadbajcie sami o swoje dusze. Ten, który zszedł z właściwej drogi, nie może wam zaszkodzić, jeżeli wy po niej jesteście prowadzeni. Wszyscy staniecie przed Bogiem, a On pokaże wam wasze czyny.

5.106. Wierzący! Jeżeli będziecie w obliczu śmierci, to sporządzając testament, weźcie dwóch wiarygodnych świadków spośród was. A jeśli będziecie w podróży i śmierć się do was zbliży, to weźcie dwóch świadków, nie spośród was. Zatrzymajcie ich po modlitwie i jeśli macie co do nich wątpliwości, niech przysięgną na Boga: „Nie sprzedamy naszego świadectwa za żadną cenę, nawet naszemu krewnemu, tak jak nie będziemy ukrywać świadectwa o Bogu, bo znajdziemy się wśród grzeszników”.

5.107. Jeżeli się okaże, że jednak popełnili grzech, to wieźcie w ich miejsce dwóch nowych świadków spośród tych (z krewnych umierającego), przeciw którym tamci zgrzeszyli. Niech teraz oni przysięgną na Boga: „Przysięgamy, że nasze świadectwo jest bardziej prawdziwe niż to, które złożyli ci dwaj przed nami. Nie naruszymy naszego świadectwa, bo wówczas bylibyśmy naprawdę niesprawiedliwi”.

5.108. To sprawi, że będą bardziej skłonni do tego, aby składać świadectwo zgodne z prawdą albo będą się bali, że ich przysięga będzie odrzucona, gdy będą przysięgać następnym razem. Bójcie się Boga i słuchajcie Go. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi, którzy grzeszą.

5.109. Przyjdzie dzień, w którym Bóg wezwie wszystkich swoich proroków i zapyta: „Jaką dostawaliście odpowiedź?”¹²⁷. A oni powiedzą: „Nie wiemy, jedynie Ty masz wiedzę o tym, co ukryte”.

5.110. Bóg powie: „O Jezusie, synu Marii! Przypomnij sobie dobroć, którą okazałem tobie i twojej matce. Kiedy byłeś w kołysce, umocniłem cię świętym Duchem, abyś mógł przemawiać do ludzi już wtedy i jako człowiek dorosły. Nauczyłem cię Księgi mądrości, Tory i Ewangelii. Za Moim pozwoleniem ulepiłeś glinę na kształt ptaka i za Moim przyzwoleniem tchnąłeś w niego życie tak, że stał się prawdziwym ptakiem. Podobnie za Moim przyzwoleniem uleczyłeś ślepego i trędowatego.

¹²⁷ Od tych, którym nieśli objawienie.

Przypomnij sobie, jak z Mojego rozkazu przywróciłeś do życia tego, któremu Ja wcześniej je odebrałem. Ja powstrzymałem synów Izraela przed zaszkodzeniem ci, kiedy przyszedłeś do nich z wyraźnymi znakami”¹²⁸. A ci spośród nich, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: „To jest jedynie magia”.

5.111. A kiedy powiedziałem apostołom: „Uwierzcie we Mnie i Mojego posłańca”, oni odpowiedzieli: „Wierzymy. Zaświadczy, że jesteśmy całkowicie (Tobie) poddani”.

5.112. Mówili apostołowie: „O Jezusie, synu Marii! Czy twój Bóg może zesłać nam z nieba zastawiony stół?”. A on odpowiedział: „Bójcie się Boga, jeśli wierzycie”.

5.113. Oni mówili (dalej): „Chcemy z niego spożywać, aby nasze serca się uspokoiły, wiedząc że to, co nam mówisz, jest prawdą i abyśmy mogli dawać jej świadectwo”.

5.114. Jezus, syn Marii, powiedział: „Boże, Panie nasz! Zeslij nam z nieba zastawiony stół. To będzie dla nas (wszystkich), od pierwszego po ostatniego, wielkie święto i znak od Ciebie. Nakarm nas, bo Ty jesteś najlepszym Żywicielem”.

5.115. Bóg odpowiedział: „Dobrze, ześlę go wam, lecz jeżeli któryś z was, po tym wszystkim przestanie wierzyć, to z pewnością ześlę na niego karę tak surową, jakiej nie doznał jeszcze żaden z ludzi na świecie”.

5.116. Zapytał Bóg: „Jezusie, synu Marii! Czy ty nakazałeś ludziom, aby brali ciebie i twoją matkę za osoby boskie, poza Mną?”. Jezus odpowiedział: „Chwała Ci, Boże! Jakżebym mógł mówić coś takiego, nie mając do tego żadnego prawa. Gdybym to powiedział, Ty wiedziałbyś o tym najlepiej. Ty wiesz, co skrywam w mojej duszy, a ja nie wiem, co Ty myślisz. Zaprawdę, Ty wiesz o wszystkim, co jest ukryte.

5.117. Nie powiedziałem im nic więcej poza tym, co mi nakazałeś: >>Czujcie Boga, mojego i waszego Pana<<. Dopóki byłem między nimi, byłem ich świadkiem, lecz odkąd powołałeś mnie do Siebie, Ty sam czuwałeś nad nimi. Jesteś świadkiem wszystkich rzeczy.

5.118. Jeśli ich ukarzesz, oni będą Twoimi sługami. A może im przebaczysz, bo jesteś Potężny i Mądry”.

5.119. Bóg powiedział: „To będzie Dzień, w którym korzyść odniosą jedynie prawdomówni za to właśnie, że mówili prawdę. Na nich czekają Rajskie Ogrody, pod którymi płyną strumienie. Tam zamieszkają

¹²⁸ Cudami.

na wieczność. Bóg jest z nich zadowolony, a oni są zadowoleni z Niego. To wielki sukces”.

5.120. Do Boga należy Królestwo nieba i ziemi oraz wszystko to, co jest między nimi. On ma władzę nad wszystkim.

6. TRZODY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

6.1. Wszelka chwała należy się Bogu, Stworzycielowi nieba i ziemi, który rozdzielił ciemności i jasność, ale i tak niewierzący dodają Mu współtowarzyszy.

6.2. To On stworzył was z gliny i wyznaczył wam czas (do śmierci). Wyznaczył także drugi termin (Dnia Zmartwychwstania), a wy wciąż wątpicie.

6.3. On jest Bogiem nieba i ziemi. On wie, co czynicie skrycie, a co jawnie (głosicie). On wie, co zgromadziliście.

6.4. Nie było znaków od ich Pana, od których by się nie odwrócili.

6.5. Prawdę, którą im objawiono, uznali za kłamstwo. Niedługo przyjdzie do nich zrozumienie tego, z czego się wyśmiewali.

6.6. Czy oni nie zauważyli, ile pokoleń unicestwiliśmy przed nimi po tym, jak dałem im panowanie na ziemi większe niż wam? Wystaliśmy im chmury obfitujące deszczem. Sprawiliśmy, że popłynęły dla nich rzeki, a potem unicestwiliśmy ich z powodu ich grzechów. I powołaliśmy po nich nowe pokolenia.

6.7. Nawet, gdybyśmy zesłali ci Księgę już spisaną na pergaminie i oni mogliby ją dotykać rękami, to niewierzący i tak powiedzieliby, że „to są czary”.

6.8. Pytają: „Dlaczego nie przyjdzie do niego anioł?”. Gdybyśmy zesłali anioła, to ich los byłby już rozstrzygnięty i nie otrzymaliby czasu (na poprawę).

6.9. A gdybyśmy uczynili anioła posłańcem, to wysłalibyśmy go w ludzkiej postaci, co utrudniłoby im zrozumienie tego, w co i tak wątpią.

6.10. Drwiono już z proroków wysłanych przed tobą, ale ci, którzy się wyśmiewali, zostali doświadczeni tym, z czego kpili.

6.11. Powiedz: „Udajcie się w podróż po ziemi i zobaczcie, co stało się z tymi, którzy zaprzeczali prawdzie”.

6.12. Zapytaj: „Do kogo należy to, co jest w niebie i na ziemi?”. I odpowiedz: „Do Boga!”. On, według własnej woli, jest pełen miłosierdzia. Z pewnością zgromadzi was w Dniu Zmartwychwstania, który, bez żadnych wątpliwości, nastąpi. Ci, którzy się duchowo zagubili, nie uwierzą.

6.13. Do niego należy wszystko, co istnieje za dnia i w nocy. On jest Wszechstyszący i Wszechwidzący.

6.14. Zapytaj: „Czy powinienem wziąć sobie za opiekuna kogoś innego niż Bóg, Stworzyciel nieba i ziemi, który karmi, a sam nie musi spożywać?”. Odpowiedz: „Nakazano mi, abym był pierwszym, który poddał się całkowicie i nie był wśród tych, którzy czczą bożków”.

6.15. Powiedz: „Boję się kary w Dniu Sądu, gdybym był nieposłuszny (Bogu)”.

6.16. Komu zostanie ona darowana w tym Dniu, zaprawdę, temu Bóg okaże litość. To będzie wielkie szczęście (dla niego).

6.17. A jeżeli Bóg dotknie ciebie jakimś nieszczęściem, to nikt nie może go od ciebie odsunąć poza Nim. Jeżeli tylko zechce, może uczynić cię szczęśliwym, bo ma władzę nad wszystkim.

6.18. On ma absolutną władzę nad swoimi sługami. Bóg jest Mądry i Wszechwidzący.

6.19. Zapytaj: „Co jest najważniejszym dowodem?”. Wy tłumacz: „Bóg jest świadkiem pomiędzy mną a wami. Koran został mi objawiony, abym mógł ostrzec was i wszystkich innych, którzy go usłyszą, przed nadchodzącą karą. Czy wy naprawdę będziecie twierdzić, że poza Bogiem (Jedynym) są inne bóstwa?”. Powiedz: „Ja tego nie potwierdzę. Bóg jest Jeden, a ja nie ponoszę winy za to, że przypisujecie Mu współtowarzyszy”.

6.20. Ci, którym daliśmy księgę, znają ją tak dobrze, jak swoich synów. Jednak ci, którzy ztratili swe dusze, już nie uwierzą.

6.21. Kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, który rozpowiada kłamstwa przeciwko Bogu lub znaki Jego za kłamstwa uznaje. Niesprawiedliwi na pewno nie zazną szczęścia.

6.22. W Dniu, kiedy ich wszystkich zgromadzimy, przemówimy do tych, którzy dodawali Bogu współtowarzyszy: „I gdzie są ci, których przypisaliście Mi, jako współtowarzyszy”.

6.23. Nie będą mieli żadnego wytłumaczenia, jedynie powiedzą: „Na Boga, naszego Pana, my nigdy nie byliśmy bałwochwalcami”.

6.24. Zobacz, jak oni będą kłamać przeciwko sobie samym, jak zniknęło to, co sobie wymyślili.

6.25. Są wśród nich tacy, którzy cię słuchają. My jednak zasłoni-
liśmy ich serca kotarą, ich uszy uczyniliśmy głuchymi, aby go¹²⁹ nie
zrozumieli. Oni nawet jak dostrzegą znak i tak w niego nie uwierzą.
A nawet jak przyjdą do ciebie, aby z tobą dyskutować, to ci, którzy i tak
nie wierzą, powiedzą: „To tylko mity dawnych ludów”.

6.26. Oni zabraniają innym (kroczyć drogą prostą) i sami trzymają
się (od niej) z daleka. Jednak gubią tylko siebie i nawet o tym nie wiedzą.

6.27. Gdybyś mógł tylko zobaczyć, jak będą postawieni przed
ogniem piekielnym. Powiedzą (wtedy): „O, gdybyśmy mogli się cofnąć,
nie uznalibyśmy znaków naszego Pana za kłamstwo, bylibyśmy wśród
wierzących”.

6.28. Niestety, dostrzegą prawdę, na którą wcześniej się zamknęli.
Lecz nawet gdyby z powrotem ich odesłać (na ziemię), to i tak powró-
ciłiby do tego, co było im zabronione. Oni są naprawdę kłamcami.

6.29. Oni mówią: „Istnieje tylko nasze ziemskie życie, nikt nas nie
wskrzesi po śmierci”.

6.30. Gdybyś mógł tylko zobaczyć, jak będą postawieni przed swo-
im Panem. On (wtedy) zapyta: „Czy to¹³⁰ nie było prawdą?”. Oni od-
powiedzą: „Na Boga, tak!”. On powie: „To teraz zakosztujcie kary za to,
że nie uwierzyliście”.

6.31. Ci, którzy uznali spotkanie z Bogiem za kłamstwo, będą zgu-
bieni. Kiedy przyjdzie ich Godzina¹³¹, powiedzą: „Biada nam za to, co
zaniedbaliśmy”. Całe zło, które czynili, poniosą na swoich barkach.
Ogromny to ciężar.

6.32. Życie na tym świecie to tylko gra i zabawa. Życie przyszłe jest
o wiele lepsze dla tych, którzy uwierzyli. Czy wy tego nie rozumiecie?

6.33. Wiemy, że to, co oni mówią, bardzo cię zasmuca. Ale to nie
ciebie oni odrzucają, ale jako niesprawiedliwi odrzucają znaki Boga.

6.34. Odrzucano już proroków przed tobą, a oni nie zwracając uwa-
gi na to, że ich odrzucono, że ich prześladowano, byli cierpliwi, aż na-
deszła Nasza pomoc. Nikt nie może zmienić słów Boga, z pewnością
znasz dzieje proroków.

6.35. A jeżeli to, że oni odwracają się od ciebie, sprawia ci ból, to jeżeli
potrafisz znaleźć drogę w głąb ziemi lub schody do nieba, tak byś mógł

¹²⁹ Koranu.

¹³⁰ Zmartwychwstanie.

¹³¹ Dot. to ich dnia na Sądzie Ostatecznym.

dać im znak, możesz to zrobić. Jednak, gdyby Bóg zechciał, to na pewno zebrałby ich wszystkich na drodze prostej. Nie bądź więc z ignorantami.

6.36. Na wezwanie odpowiedzą jedynie ci, którzy słuchają. A jeśli chodzi o zmarłych, Bóg ich wskrzesi, aby mogli do Niego powrócić.

6.37. Oni pytają: „Dlaczego nie został mu zesłany znak od Boga?”. Odpowiedz: „Bóg jest Potężny i z pewnością mógłby wysłać znak”, ale większość z nich i tak go nie zrozumie.

6.38. Wszystkie zwierzęta chodzące po ziemi i te, które latają dzięki skrzydłom, tworzą społeczności podobne do waszych. Nie pominęliśmy niczego w Księdze. Na końcu wszyscy będą zgromadzeni przed Bogiem.

6.39. Ci, którzy uznali Nasze znaki za kłamstwo, są głusi, niemi i pozostają ślepi. Bóg zezwala, komu zechce, na zejście z drogi prostej i pozostawia na niej tych, których chce (pozostawić).

6.40. Zapytaj (ich): „Odpowiedzcie mi, jeżeli jesteście prawdomówni, do kogo się zwrócić, jeśli nie do Boga, gdy spadnie na was kara od Niego lub wtedy, gdy nadejdzie Godzina?”.

6.41. Nie! To Jego będziecie wzywać. A On, gdyby zechciał, to zabrałby od was to, co spowodowało, że Go wzywaliście. Wtedy zapomnielibyście o tych, których dawaliście mu za współtowarzyszy.

6.42. Wysyłaliśmy już przed tobą proroków do wielu ludów świata. Potem zsyłaliśmy na nie nieszczęścia i ból, aby spokornieli.

6.43. Dlaczego wtedy, gdy dotknęła ich Nasza kara, nie okazali pokory? Szatan sprawił, że to, co zrobili, wydawało im się słuszne i ich serca stały się bardziej zatwardziałe.

6.44. A kiedy pozapominali to, przed czym ich przestrzegano, otworzyliśmy im bramy do wszystkich dóbr i kiedy uradowali się tym, co zostało im dane, nagle ich pochwyciliśmy i ogarnęła ich ogromna rozpacz.

6.45. W ten sposób odsunęliśmy ostatnich ludzi z tych, którzy czynili zło. Chwała niech będzie Bogu, Panu wszystkich światów.

6.46. Powiedz: „Zastanówcie się, jeżeli Bóg sprawi, że stracie słuch i wzrok, a wasze serca zostaną zamknięte, to kto, jaki bóg, oprócz Jego Samego, sprawi, że zostanie to odwrócone?”. Zobacz, jak My przekazujemy Nasze znaki, a oni i tak się od nich odwracają.

6.47. Powiedz: „Zastanówcie się, jeżeliby kara Boga spadła na was z ukrycia lub jawnie, to kto, oprócz czyniących zło, zostałby stracony?”.

6.48. My wysyłamy proroków tylko jako zwiastunów dobrej nowiny i ostrzegających (przed czynieniem zła). Zatem ten, który uwierzy i się poprawi, nie musi się obawiać i nie zazna smutku.

6.49. A ci, którzy uznali Nasze znaki za kłamstwo, zostaną ukarani, ponieważ okazali się niegodziwi.

6.50. Powiedz: „Ja przecież nie mówię wam, że znam to, co skryte. Nie mówię wam, że jestem aniołem, ja jedynie podążam za tym, co zostało mi objawione”. Dodaj: „Czy podobni są do siebie ślepy i ten, który widzi? Dlaczego się nad tym nie zastanowicie?”

6.51. W ten sposób ostrzeż tych, którzy boją się, że staną przed Bogiem, a nie mają nikogo, oprócz Niego, za opiekuna, który by się za nimi wstawił. Może (teraz) uwierzą.

6.52. Nie odcinaj się od tych¹³², którzy wzywają swego Pana rano i wieczorem, chcąc tylko Mu się przypodobać. Ty nie jesteś za nich odpowiedzialny, tak jak oni nie są odpowiedzialni za ciebie. Jeżeli odsuniesz ich, znajdziesz się wśród niesprawiedliwych.

6.53. Tak wystawialiśmy na próbę jednych przeciw drugim, aby oni¹³³ mówili (zdziwieni): „To są ci, spośród nas, których Bóg obdarzył łaską?”. Czyż to nie Bóg zna najlepiej tych, którzy są wdzięczni?

6.54. Kiedy przyjdą do ciebie ci, którzy uwierzyli w Nasze znaki, powiedz im: „Pokój z wami!”. Pan nasz postanowił, że będzie Miłosierny i jeżeli któryś z was uczyni nieświadomie zło, a później okaże skruchę i zacznie czynić dobro, wówczas Bóg pokaże, że jest Przebaczący i Miłujący.

6.55. Tak My tłumaczymy nasze znaki, aby jasną stała się droga dla grzeszników.

6.56. Powiedz: „Zostało mi zakazane wierzyć w tych, których wy czcicie, poza Bogiem”. Dodaj: „Nie pójdę za waszymi pragnieniami, bo wówczas znalazłbym się wśród tych, którzy nie są prowadzeni drogą prostą”.

6.57. Powiedz: „Ja opieram się na jasnych dowodach od mojego Boga, wy natomiast je odrzucacie. Nie mam władzy nad tym, aby przyspieszyć to, o czym mówicie¹³⁴. Sąd należy do Boga. On objawia prawdę i On jest Najlepszym z sędziów”.

6.58. Powiedz: „Gdybym miał władzę nad tym, co chcecie przyspieszyć, to sprawa (szybko) rozstrzygnęłaby się pomiędzy nami”. Ale to Bóg najlepiej zna ludzi niesprawiedliwych.

¹³² Ubogich i osób o niższym statusie społecznym.

¹³³ Bogaci i moi.

¹³⁴ Chciano, aby Prorok (s) przyspieszył karę, przed którą przestrzegał. W ten sposób chciano wykazać, że nie mówi prawdy.

6.59. On jest w posiadaniu kluczy do tego, co ukryte¹³⁵. On tylko to zna. On ma wiedzę o wszystkim, co jest na lądzie i w morzu. Nawet liść nie spadnie bez Jego wiedzy. Nie ma ziarenka ukrytego w czeluściach ziemi, czegokolwiek zielonego czy uschniętego, o czym nie byłoby napisane w Jasnej Księdze.

6.60. To On zabiera wasze dusze w nocy i przywraca do życia o poranku, abyście dobrze wypełnili dany wam czas. On wie, co robicie w ciągu dnia. Potem do Niego powrócicie, a On powie wam, co czyniliście.

6.61. On ma władzę całkowitą nad swoimi sługami. On posyła wam strażników, aby chronili was aż do dnia, kiedy przyjdzie po kogoś z was śmierć. Wówczas aniołowie zabierają jego duszę i nikogo nie pominają.

6.62. Wtedy oddają go Bogu, ich Prawdziwemu Władcy, do którego jedynie należy Sąd. On jest najlepszym Osądzającym.

6.63. Powiedz: „Kim jest Ten, który ma was uwolnić od ciemności na lądzie i morzu, mówiąc w skrytości: >>Jeżeli uchroni nas przed tym, na pewno będziemy Mu wdzięczni<<?”

6.64. Powiedz: „Bóg (Jedyny) wyzwala was od tego i od wszelkich kłopotów, ale pomimo tego dodajecie Mu współtowarzyszy”.

6.65. Powiedz: „Bóg ma moc, aby zesłać na was karę sponad was albo spod waszych stóp, lub pomieszać wam szyki, sprawiając, że podzielicie się na zwalczające się wzajemnie frakcje. Jedni wystąpią przeciw drugim”. Zobacz, jak My wyjaśniamy Nasze znaki, aby byli w stanie je zrozumieć.

6.66. Twój lud uznał to za kłamstwo, choć jest to prawda. Powiedz: „Nie jestem kimś, kto ma nad wami czuwać.

6.67. Każde prorocstwo ma swój ustalony czas i wkrótce je poznacie”.

6.68. A gdy zobaczysz takich, którzy drwiąco mówią o Naszych znakach, odwróć się od nich, dopóki nie zaczną rozmowy na inny temat. A jeśli szatan sprawi, że się zapomnisz, to jak zdasz sobie z tego sprawę, nie pozostawaj pomiędzy ludźmi nieprawymi.

6.69. Ci, którzy są sprawiedliwi, nie są za nich odpowiedzialni, ich obowiązkiem jest jedynie przestrzeżenie przed gniewem Boga.

6.70. Zostaw w spokoju tych, którzy traktują swoją religię jak (dobrą) zabawę i grę. Oni poddali się pokusom tego świata. Napominaj ich (przez Koran), żeby ich dusze nie zostały stracone przez to, co uczynili.

¹³⁵ Chodzi tylko o sferę al-ghajb, czyli wszystko poza zasięgiem ludzkiego rozumu i percepcji.

Nie będą bowiem miały one innego orędownika i opiekuna niż Bóg. Nawet, gdyby złożyli najwspanialszy okup, on nie zostanie przyjęty. Ci, którzy zostaną skazani na potępienie (wieczne) z powodu tego co zrobili, dostaną do wypicia napój z wrzątku i otrzymają bolesną karę, bo byli niewierzący.

6.71. Powiedz: „Czy powinniśmy wzywać, oprócz Boga (Jedyne), kogoś, kto nie jest nam w stanie pomóc, a tylko zaszkodzić? Czy powinniśmy zawrócić z drogi (prostej) po tym, jak Bóg nas na nią skierował? Mamy być jak ten zagubiony na ziemi, którego zwiódł szatan, chociaż jego towarzysze wzywają go (do powrotu) na drogę prostą, słowami: >>Przyjdź do nas<<?”. Powiedz: „Jedyną drogą prostą jest droga wskazana nam przez Boga. Mamy nakaz poddać się Mu całkowicie, Panu światów.

6.72. Nakazano nam: >>Módlcie się i bójcie się Boga<<. On jest tym, przed którym wszyscy zostaną zgromadzeni”.

6.73. On jest tym, który w swej mądrości stworzył niebo i ziemię. Kiedy On powie: „Bądź”, to się staje. Jego Słowo jest prawdą. Jego jest zwierzchnictwo Dnia, w którym (aniołowie) zadmą w trąby. On ma wiedzę o tym, co ukryte i o tym, co jawne. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

6.74. Kiedy Abraham powiedział do swego ojca Azara: „Czy cześć należną Bogu oddajesz bożkom? Widzę (wyraźnie), że ty i twój lud jesteście w błędzie”.

6.75. I oto ukazaliśmy Abrahamowi królestwo nieba i ziemi, aby był wśród tych, którzy są pewni swej wiary.

6.76. Kiedy zastała go noc, ujrzał gwiazdę i zapytał: „Czy to może być mój Bóg?”, lecz kiedy zniknęła, powiedział: „Nie kocham takich, którzy znikają”¹³⁶.

6.77. Kiedy zobaczył wschodzący księżyc, powiedział: „Oto mój Pan”. Lecz gdy zobaczył, jak księżyc zaszedł, powiedział: „Jeżeli mój Bóg mnie nie poprowadzi, będę jednym z tych, którzy zejda z drogi (prostej)”.

6.78. A kiedy ujrzał wschodzące słońce, powiedział: „To jest mój Pan, On jest największy”. Ale gdy i ono zaszło, powiedział: „Ludu mój. Ja na pewno nie jestem winny temu, że dodajecie Mu współtowarzyszy.

6.79. Ja zwracam się do Tego, który stworzył niebo i ziemię. Jako wierzący, nie będę jednym z tych, którzy przypisują mu współtowarzyszy”.

¹³⁶ Dot. bożków (bałwochwalstwa).

6.80. A wtedy jego lud zaczął się z nim kłócić. (Abraham) powiedział: „Chcecie kłócić się ze mną o Boga, który prowadzi mnie drogą prostą? Ja nie boję się tych, których dodajecie Mu jako współtowarzyszy. Boję się tego, co nakazuje mi (się bać) Bóg. Mój Pan ma wiedzę o wszystkim. Dlaczego nad tym się nie zastanowicie?

6.81. Miałbym się bać tego, co wy Mu dodajecie jako współtowarzyszy? A wy nie boicie się tego robić, chociaż On nie dał wam takiej władzy¹³⁷? (Powiedzcie więc) jakie stronnictwo może czuć się bardziej bezpiecznie, jeżeli macie taką wiedzę?”

6.82. Ci, którzy wierzą, a swojej wiary nie mieszają z niesprawiedliwością, mogą czuć się bezpieczni. Oni kroczą drogą prostą.

6.83. To są argumenty, jakie daliśmy Abrahamowi w sporze z jego ludem. My wywyższamy ponad innych tych, których chcemy. Twój Pan jest Mądry i Wszechwiedzący.

6.84. I daliśmy mu Izaaka i Jakuba. Każdego poprowadziłyśmy drogą prostą, jak kiedyś poprowadziłyśmy drogą prostą Noego. I jego (Abrahama) potomstwo: Dawida, Salomona, Hioba, Józefa, Mojżesza i Aarona. Tak wynagradzamy tych, którzy czynią dobro.

6.85. I (pokierowaliśmy także) Zachariasza i Jana, Jezusa i Eliasza, oni należeli do ludzi sprawiedliwych,

6.86. i Ismaila, i Elizeusza, Jonasza i Lota, wywyższyliśmy ich wszystkich ponad innych ludzi.

6.87. I wybraliśmy, niektórych spośród ich ojców i dzieci, a także z ich braci, i także poprowadziłyśmy ich drogą prostą.

6.88. To jest droga Boga, którą On prowadzi tych spośród swoich sług, których tylko zechce. A jeśli by oni dodawali mu współtowarzyszy, to na nic zdałyby się ich uczynki.

6.89. To są Ci, którym objawiliśmy księgę, mądrość i prorocstwo. Jeżeli jednak oni nie uwierzą, to powierzmy to wszystko innym ludziom, którzy tego nie odrzucają.

6.90. To są ci, których Bóg pokierował drogą prostą i ty kroczy z nimi tą samą drogą. Powiedz (swojemu ludowi): „Nie żądam od was żadnej zapłaty, to nic innego jak tylko ostrzeżenie dla całej ludzkości”.

6.91. Oni nie potrafili właściwie ocenić Boga, kiedy mówili: „Bóg niczego ludziom nie objawił”. Zapytaj: „A kto objawił księgę, światło

¹³⁷ Lub: „A wy nie boicie się dodawać Jemu, jako współtowarzyszy tych, którym On nie dał żadnej władzy?”

i przewodnictwo, którą przyniósł Mojżesz dla swojego ludu. Przecież przepisujecie ją na zwoje, część z nich pokazując, a wiele z niej skrywając. Nauczyciście się wiele z tego, czego nie wiedzieli wasi ojcowie, czego wcześniej nie znaliście”. I odpowiedz: „Bóg!”, i zostaw ich, aby mogli dalej bawić się czczą gadaniną.

6.92. Oto Błogosławiona Księga, którą objawiliśmy, jako spełnienie tego, co było wcześniej (objawione) i abyś mógł ostrzec Matkę Miast¹³⁸ (jej mieszkańców) i miasta wokół niej. Uwierzą w nią ci, którzy wierzą w życie przysłe i skrupulatnie odmawiają modlitwy.

6.93. Kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu i mówi: „Ja otrzymałem objawienie”, a żadnego objawienia nie doznał. I ten, który mówi: „Mogę objawić to samo, co Bóg”. Gdybyś mógł zobaczyć tych niewierzących, którzy są w morzu śmierci, i aniołów z wyciągniętymi rękami, mówiącymi: „Oddajcie swoje dusze, dziś dostaniecie zapłatę i dosięgnie was straszna kara za to, co kłamliwie mówiliście przeciwko Bogu i za to, że z pogardą odrzuciliście Jego znaki”.

6.94. Przybywacie teraz do Mnie pojedynczo, obnażeni, tak jak was stworzyłem, zostawiając za swoimi plecami to, czym was obdarzyliśmy. Nie widzimy za wami współtowarzyszy, których stawialiście na równi z Bogiem. Wasza więź z nimi została zerwana, nie przyjdzie pomoc, której się spodziewaliście.

6.95. Bóg sprawia, że pęka ziarno i pestka, które później kiełkują. To On powołuje życie z martwego i martwe z żyjącego. To jest wasz Bóg. Jak możecie w Niego nie wierzyć?

6.96. To On sprawia, że wstaje dzień i On stworzył noc dla odpoczynku oraz słońce i księżyc, usprawniające liczenie czasu. Taki jest porządek ustanowiony przez Potężnego i Mądrego.

6.97. On stworzył gwiazdy, które wskazują wam w ciemnościach kierunek (w podróży) przez lądy i morza. Wyjaśniliśmy szczegółowo znaki ludziom, którzy zrozumieli.

6.98. On sprawił, że powstaliście z jednej istoty i wyznaczył wam (czas i) miejsce pobytu oraz (czas i) miejsce późniejszego schronienia. Wyjaśniliśmy szczegółowo znaki ludziom poszukującym wiedzy.

6.99. On jest tym, który sprowadza wodę z chmur, dzięki której wzrastają wszelkie rośliny. Z nich tworzymy zieleń, a z niej ziarna uło-

¹³⁸ Mekka.

żone (jedne na drugich) w kłosach. On sprawia, że z palm daktylowych zwisają nisko grona pestkowców i (dzięki Niemu) mamy winne ogrody, drzewa oliwne i owoce granatu, podobne do siebie, ale niepowtarzalne. Spójrzcie na nie, jak owocują i kiedy dojrzewają. W tym są znaki Boga dla ludzi wierzących.

6.100. Oni jednak stawiają dzinny na równi z Bogiem, chociaż one przez Niego zostały stworzone. Kłamliwie przypisują mu synów i córki, bez żadnej wiedzy. Jemu jedynie należy się chwała, On ma władzę nad tym, co mu przypisują.

6.101. On jest Stwórcą nieba i ziemi. Jakże On może mieć syna, jeżeli nie ma żony, i skoro jest Stworzycielem wszystkiego, i ma wiedzę o wszystkim?

6.102. To jest Bóg, wasz Pan. Nie ma innego boga prócz Niego, Stwórcy wszystkiego. Cziczcie Go więc, On jest Opiekunem wszystkiego.

6.103. Nikt nie może Go dojrzeć, ale On może dojrzeć każdego. On jest Dobry i Wszzechwiedzący.

6.104. Otrzymaliście od Niego wyraźne znaki, kto je ujrzał, ten zrobił to dla swojego dobra. Kto pozostał na nie ślepy, ten zadziałał na własną szkodę. Ja nie będę waszym opiekunem.

6.105. Wyjaśniamy znaki na różne sposoby, aby każdy mógł zrozumieć i mógł powiedzieć: „Nauczyłeś nas tego”, i abyśmy mogli to przekazać ludziom, którzy mają wiedzę.

6.106. Podążaj za tym, co objawił Ci twój Pan, (że) nie ma innego boga poza Nim, więc odwróć się od bałwochalców.

6.107. Gdyby Bóg tylko zechciał, to oni nie przypisywaliby Mu współtowarzyszy. Nie uczyniliśmy ciebie ich stróżem ani ich opiekunem.

6.108. Nie urągajcie tym, do których oni zwracają się poza Bogiem, aby oni, urażeni, nie urągali, w swej niewiedzy, Bogu. W ten sposób sprawiamy, że ludzie myślą, iż czynią słusznie. W końcu i tak staną przed swoim Panem, a On powie im, co robili.

6.109. Oni gorliwie przysięgali na Boga, że uwierzyliby w Niego, gdyby zobaczyli jakiś cud. Powiedz: „Jedynie Bóg może czynić cuda. Czy nie rozumiecie, że nawet gdyby ujrzeli cud, to i tak by nie uwierzyli?”

6.110. Skoro widzieli je wcześniej i w nie uwierzyli, My teraz uczynimy ich serca obojętnymi i odwrócimy ich wzrok. Pozostawimy ich błędzonymi na oślep w swym uporze.

6.111. Nawet gdybyśmy zesłali im wszystkich aniołów, gdyby przemówili do nich zmarli i gdybyśmy zebrali przed nimi wszystkie rzeczy (tego świata), oni i tak by nie uwierzyli, chyba że Bóg zachciałby, aby było inaczej. Większość z nich nie zdaje sobie z tego sprawy.

6.112. W ten sposób wyznaczyliśmy każdemu prorokowi wrogów, demony spośród ludzi i dzinnów. Jedni do drugich przemawiają pięknymi słowami, aby zwodzić się wzajemnie. Gdyby tylko Bóg zechciał, oni by tego nie robili, więc zostaw ich (samyh sobie) z tymi kłamstwami.

6.113. Niech zwracają się ku temu serca tych, którzy nie wierzą w życie przysłe i niech się z tego cieszą, aby dalej budowali to, na co zasługują.

6.114. Czy trzeba szukać sobie innego sędziego poza Bogiem, jeżeli to On zesłał Księgę, która szczegółowo wszystko wyjaśnia? Ci, którym okazaliśmy Księgę, wiedzą, że jest ona prawdą zesłaną przez twego Boga. Nie bądź wśród tych, którzy nie wiedzą.

6.115. A słowo twego Pana to wypełnienie prawdy i sprawiedliwości. Nikt nie może zmienić tych słów. Bóg jest bowiem Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

6.116. Jeżeli będziesz słuchał większości ludzi na ziemi, to oni zwiódą cię z drogi prostej. Oni podążają tylko za swoimi wyobrażeniami, tylko fantazjują.

6.117. Twój Pan wie najlepiej, kto schodzi z Jego drogi. On też zna najlepiej tych, którzy nią podążają.

6.118. Możecie spożywać to, nad czym wypowiedziano imię Boga, jeżeli wierzycie w Jego znaki.

6.119. Dlaczego nie spożywacie tego, nad czym wypowiedziano imię Boga? On przecież wyjaśnił wam dokładnie, co jest wam zabronione, z wyjątkiem tego, do czego was przymuszono. Wielu grzeszy z powodu swoich pragnień i z braku wiedzy. Bóg jednak najlepiej zna grzeszników.

6.120. Wystrzegaj się grzechów jawnych i ukrytych. Ci, którzy grzeszą, dostaną za to odpowiednią zapłatę.

6.121. Nie spożywajcie tego, nad czym nie wypowiedziano imienia Boga. To jest grzech. Demony nakłaniają swoich stronników, aby toczyli z wami spory. Jeżeli ich posłuchacie, będziecie bałwochwalcami.

6.122. Czy ten, który był martwy, a My go wskrzesiliśmy i daliśmy światło, dzięki któremu będzie mógł chodzić między ludźmi, jest po-

dobny do tego, który pozostaje w ciemności i błądzi w niej (nieświadomy)? (To) tak, jak niewierzącym wydaje się, że ich czyny są słuszne (a w rzeczywistości błędą).

6.123. W każdym mieście powołaliśmy na przywódców ludzi najbardziej podłych, aby mogli szkodzić (posłańcom Boga), a w rzeczywistości szkodzili sobie, wcale o tym nie wiedząc.

6.124. Kiedy oni otrzymują znak, mówią: „Nie uwierzemy, póki nie otrzymamy tego samego, co prorocy Boga”. Jednak Bóg wie najlepiej, komu dać Swoje objawienie. Upokorzenie przed Bogiem i sroga kara spotka grzeszników za zło, które wyrządzili.

6.125. Jeżeli Bóg chce kogoś prowadzić drogą prostą, otwiera jego serce na islam, jeżeli jednak chce kogoś z drogi prostej sprowadzić, wówczas uciska i zamyka jego serca, jakby ten wspinał się bardzo wysoko, ku niebu. Tak Bóg karze tych, którzy nie uwierzyli.

6.126. Droga do twojego Boga jest drogą prostą. My pokazaliśmy znaki ludziom (myślącym), którzy będą o nich pamiętać.

6.127. Oni zamieszkają u Boga w miejscu pokoju. On będzie ich Opiekunem za to, co zrobili.

6.128. W dniu Sądu Bóg zgromadzi wszystkich razem i przemówi: „O zgromadzenie dzinnów, zbyt wiele wzięliście od ludzi!”¹³⁹. Wówczas ich przyjaciele spośród ludzi powiedzą: „Braliśmy od siebie wzajemnie i dotarliśmy do granicy, którą nam wyznaczyłeś”. On powie: „Waszym miejscem schronienia będzie Piekło. Tam przebywać będziecie na wieczność, chyba, że Bóg zadecyduje inaczej”. Zaprawdę, On jest Mądry i Wszechwiedzący.

6.129. W ten sposób stawiamy niektórych niesprawiedliwych nad innymi, odpłacając im za to, co uczynili.

6.130. Powiemy: „O zgromadzenie dzinnów i ludzi! Czy (spośród) z was samych nie wysłałem do was proroków, żeby przekazać wam Moje znaki i ostrzegać was przed nadejściem waszego Dnia (Sądu)?”. Odpowiedzą: „Składamy dowody przeciwko samym sobie”. Uwiodło ich życie na tym świecie i będą świadczyć przeciwko sobie o tym, że byli niewierzącymi.

6.131. Czynimy tak, ponieważ twój Pan nie zniszczyłby miast, gdyby ich mieszkańcy nie byli uświadomieni¹⁴⁰.

¹³⁹ Lub (rzadziej) „Zbyt wielu ludzi wzięliście sobie” (za stronników). „Urzekliście ich”, „wprowadziliście w błąd”.

¹⁴⁰ Przez posłańców uświadomionych na temat niegodziwości ich uczynków oraz ich konsekwencji.

6.132. Uczynki wszystkich będą sprawiedliwie ocenione. Pan twój ma świadomość tego, co czynią.

6.133. Twój Pan jest Bogaty i posiada miłosierdzie. Jeżeli zechce, to może zrezygnować z was i zastąpić kimś innym, kogo Sobie wybierze według własnego uznania, tak jak was wybrał z pokoleń innych ludzi.

6.134. To, co zostało wam obiecanie, na pewno nadejdzie i nie jesteście w stanie tego zatrzymać.

6.135. Powiedz: „Ludu mój! Postępujcie zgodnie z własną wolą i ja tak będę postępował. Wkrótce dowiemy się, komu zostanie rozświetlone ostatnie miejsce pobytu. Zaprawdę, niesprawiedliwi niczego nie osiągną”.

6.136. Poświęcili Bogu część ze swoich zbiorów i trzody, które dzięki Niemu urosły, i mówią: „Ta część jest dla Boga”. Mówią też: „Reszta jest dla współtowarzyszy, których czcimy”¹⁴¹. To, co jest przeznaczone dla tych współtowarzyszy, nie dociera jednak do Boga, a to, co jest przeznaczone dla Niego, dociera do współtowarzyszy. To, co robią, jest złe.

6.137. Przez tych współtowarzyszy (bożki) bałwochwalcy uznają, że jest czymś dobrym zabijanie (narodzonych) dzieci. Tak wprowadzają zamęt do ich wiary, aby ją zniszczyć. Gdyby Bóg tylko zechciał, nie robiłoby tego. Zostaw ich więc samych z tym, co sobie błędnie wymyślili.

6.138. Mówią: „Bydło i zasiewy są przeznaczone tylko dla tych, których my wskażemy”. Tak mylnie twierdzą! Mają zwierzęta, na których zakazano jeździć i przeznaczać na zwierzęta juczne oraz zwierzęta, nad którymi nie wypowiedziano imienia Boga¹⁴². To działanie wymyślone przeciwko Niemu. Bóg wkrótce im odpłaci za to, co wymyślili.

6.139. Oni mówią: „To, co jest w łonach tych zwierząt przeznaczone jest dla naszych mężczyzn i zakazane naszym żonom”. Jeżeli jednak urodzi się martwe, to będzie przeznaczone dla wszystkich. Wkrótce Bóg odpłaci im i za te zasady (które Mu przypisują). On jest Mądry i Wszechwiedzący.

6.140. Stratę poniosą ci, którzy przez swoją głupotę lub nieświadomość zabijają swe dzieci. Oni zakazują tego, co daje im Bóg, tworząc w ten sposób kłamstwa przeciw Niemu. Oni błędzą, nie podążają drogą prostą.

¹⁴¹ Dosł. „Naszych współtowarzyszy” – „naszych” w takim znaczeniu, że są to ci współtowarzysze, których oni dodali Bogu lub „bożki, które nam współtowarzyszą”.

¹⁴² Dotyczy to pewnych rytuałów ofiarnych, które nie zostały ustanowione przez Boga, jednak ludzie postępowali zgodnie z nimi, mając fałszywe wrażenie, że zostały przez Niego im nakazane.

6.141. On jest tym, który daje wyrosnąć ogrodowi i winoroślom podpartym i niepodpartym łukami, i palmom daktylowym, i zbożom dającym różne pożywienie, i drzewom oliwnym, i drzewom z różnymi owocami granatu. Spożywajcie te owoce, kiedy dojrzeją i oddawajcie je na ofiarę w dniu żniw. Nie marnujcie ich, Bóg nie kocha ludzi rozrzuconych.

6.142. Wśród trzód są takie, które są przeznaczone do przenoszenia ciężarów i te, które są (hodowane) dla skór¹⁴³. Korzystajcie¹⁴⁴ z tego, co dał wam Bóg, nie idźcie śladami szatana. On jest waszym największym wrogiem.

6.143. I jest dla was przeznaczonych osiem sztuk bydła w parach: dwie pary spośród owiec i dwie pary spośród kóz. Powiedz: „Czy Bóg zakazał dwóch samców, czy dwie samice? A może tego, co noszą w sobie? Odpowiedzcie mi, zgodnie z waszą wiedzą, jeżeli jesteście prawdomówni”.

6.144. I spośród wielbłądów dwie, i spośród krów dwie. Powiedz: „Czy chodzi o dwa samce, których Bóg zakazał, czy o dwie samice? Czy o to, co samice noszą w sobie? Czy byliście obecni, kiedy Bóg to nakazał?”. Kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu, aby zwodzić ludzi bez wiedzy? Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi nieuczciwych.

6.145. Powiedz: „W objawieniu, które zostało mi dane, nie odnajduję niczego, co byłoby zakazane ludziom do spożycia, oprócz tego, co samo padło, rozlanej krwi i mięsa świni, bo są to rzeczy nieczyste, a także tego, co zostało złożone w ofierze komuś innemu niż Bóg. Ale jeżeli ktoś (spożył te rzeczy, bo) był zmuszony, a nie był buntownikiem lub przestępcą, to Pan mu wybaczy, bo jest Przebaczający i Miłujący”.

6.146. Wyznawcom wiary żydowskiej zakazaliśmy tych zwierząt, które mają pazury. Zakazaliśmy im tłuszczu z krów i owiec, za wyjątkiem tłuszczu z ich grzbietów, wnętrzości oraz tego, co przylega do kości (żeber). W ten sposób ukaraliśmy ich za ich nieposłuszeństwo. Zaprawdę, My jesteśmy Prawdomówni.

6.147. A gdyby oskarżali cię o kłamstwo, powiedz: „Wasz Bóg jest Panem Miłosierdzia, ale Jego surowego gniewu nie da się odsunąć od grzeszników”.

¹⁴³ Lub: „przeznaczone do spożycia”.

¹⁴⁴ Lub: „Spożywajcie”.

6.148. Ci, którzy dodają Bogu współtowarzyszy, powiedzą: „Gdyby tylko Bóg zechciał, to my nie dodawalibyśmy mu współtowarzyszy, jak czynili to nasi ojcowie, ani byśmy nie zakazywali niczego (na co Bóg zezwolił)”. Podobnie czynili ci, którzy byli przed nimi, (oskarżali proroków o kłamstwa), dopóki nie zakosztowali Naszego gniewu. Powiedz: „Jeżeli macie choć trochę wiedzy, to ją nam pokażcie. Postępujecie tylko za swoimi wyobrażeniami, posługujecie się kłamstwem”.

6.149. Powiedz: „Bóg posiada przekonujące dowody i gdyby tylko zechciał, to poprowadziłby was wszystkich drogą prostą”¹⁴⁵.

6.150. Powiedz: „Przyprowadźcie swoich świadków, którzy zeznają, czego to Bóg zakazał”. A jeżeli oni złożą takie (fałszywe) świadectwo, to ty nie zeznawaj razem z nimi. Nie podążaj za pragnieniami tych, którzy uznali Nasze znaki za kłamstwo i za tymi, którzy nie wierzą w życie przyszłe i dodają Bogu równych Jemu.

6.151. Powiedz: „Przyjdźcie do mnie, ja wam zacytuję, czego naprawdę zakazał wasz Pan. Nie dodawajcie Jemu współtowarzyszy, bądźcie dobrzy dla swoich rodziców, nie zabijajcie swoich dzieci w obawie przed ubóstwem – bo to My damy strawę wam i im – i nie zbliżajcie się do niczego nieprzyzwoitego, czy to jawnie czy potajemnie i nie zabijajcie nikogo, bo to jest zakazane przez Boga, chyba że będzie to zgodnie z prawem. To są nakazy Boga, może wreszcie to zrozumiecie.

6.152. Nie korzystajcie z majątku sieroty, chyba że dla jego dobra, póki nie osiągnie wieku dojrzałego. Dobrze wymierzajcie i sprawiedliwie ważcie. Nie wymagamy od żadnej duszy niczego ponad jej możliwości. A kiedy mówicie, bądźcie sprawiedliwi, nawet gdyby było to przeciw waszemu krewnemu i zachowujcie przymierze z Bogiem. Oto jest to, co On wam nakazał, może teraz się zastanowicie.

6.153. Oto jest Jego droga prosta. Podążajcie nią i nie chodźcie innymi drogami, abyście nie zgubili tej właściwej. Oto, do czego On was namawia, abyście byli bogobojni”.

6.154. My daliśmy księgę Mojżeszowi, jako dopełnienie dla czyniących dobro i wyjaśnienie wszystkich rzeczy, jako Naszą łaskę i przewodnictwo po drodze prostej. Być może uwierzą w to, że czeka ich spotkanie ze swoim Panem.

¹⁴⁵ Imam Kazim (a.s.) powiedział: „Bóg posiada dwa rodzaje przekonujących dowodów: zewnętrzne i wewnętrzny. Zewnętrzne dowody to prorocy, wysłannicy i bezgrzeszni imamowie, wewnętrzny dowód zaś to ludzki intelekt” (Nur al-Thakalajn).

6.155. Podobnie ta Księga, którą zesłaliśmy jest błogosławiona. Kierujcie się nią, bądźcie bogobojni, aby okazano wam łaskę.

6.156. Abyście nie mówili, że „Księga ta została zesłana tylko dwóm społecznościom i myśmy nie dbali o to, co oni w niej wyczytali”.

6.157. I abyście nie mówili: „Gdyby ta Księga została zesłana nam, to my byśmy kroczyli drogą prostą lepiej niż oni”. Przecież to jest wyraźny znak (dla was) od waszego Pana, droga prosta i łaska. Kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, który za kłamstwo uznaje znaki od Boga i odrzuca je? Wynagrodzimy karą tych, którzy nie przyjęli Naszych znaków, ukarzymy ich za to, że się odwrócili.

6.158. Oni wciąż oczekują, że przyjdą do nich aniołowie lub ukaże się im twój Pan, że za sprawą Pana stanie się cud? W Dniu, kiedy ujrzą takie znaki od twójego Pana, nie uratuje duszy to, że wówczas (prawdźiwie) uwierzy, bo przedtem nie wierzyła i nie zyskała niczego dobrego dzięki temu, w co wierzyła. Powiedz: „Oczekujcie dalej, my także czekamy”.

6.159. Nie masz nic wspólnego z tymi, którzy podzielili swoją religię na sekty. Ich sprawie przygląda się Bóg i powie im, co uczynili.

6.160. Ktokolwiek przyjdzie z dobrym uczynkiem, otrzyma w nagrodę dziesięć podobnych uczynków. Kto przyjdzie z uczynkiem złym, otrzyma, jako zapłatę, jego równowartość. Nikt nie będzie potraktowany niesprawiedliwie.

6.161. Powiedz: „Bóg prowadził mnie drogą prostą, prawdziwą religią, wiarą bogobojnego Abrahama. On nie był tym, który stawiał Boga na równi z innymi (bożkami)”.

6.162. Powiedz: „Moja modlitwa, moja ofiara, moje życie i moja śmierć, wszystko to jest dla Boga, Pana światów.

6.163. On nie ma żadnych współtowarzyszy. Nakazał w to wierzyć i ja jestem pierwszym, który się całkowicie temu poddał¹⁴⁶.

6.164. Powiedz; „Czy mam szukać innego Pana niż Bóg (Jedyny), skoro On jest Panem wszystkiego?”. Każda dusza pracuje tylko na siebie i nie ponosi odpowiedzialności za czyny drugiej. Wszystkie one staną przed Bogiem, a On powie im, w czym się nie zgadzały.

6.165. On jest tym, który uczynił was spadkobiercami waszych poprzedników i wywyższył jednych z was ponad innych, aby poddać próbie poprzez to, co otrzymaliście. Zaprawdę, twój Pan jest szybki w karaniu, ale jest też najbardziej Przebaczący i Miłujący.

¹⁴⁶ Islam- poddanie się Bogu, muzułmanin (muslim) – ten, który poddaje się Bogu.

7. WZNIESIENIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

7.1. Alif. Lam. Mim. Sad.

7.2. To jest Księga zesłana Tobie, abyś mógł przez nią ostrzegać i napominać wierzących. Niech ona nie budzi w twoim sercu żadnych obaw.

7.3. Postępujcie za tym, co objawił wam Pan wasz i nie szukajcie sobie innego opiekuna poza Nim. Jak mało (ostrzeżeń) pamiętacie.

7.4. O, jak wiele miast My zniszczyliśmy! Nasza kara przychodziła na nie nocą lub w południe, podczas odpoczynku (mieszkańców).

7.5. A kiedy spadała na nich nasza kara, oni tylko krzyczeli: „O jakże byliśmy grzeszni!”.

7.6. My z pewnością będziemy wypytywać tych, do których wysłano proroków i będziemy pytać samych proroków.

7.7. Wtedy powiemy im o ich uczynkach, ponieważ byliśmy obecni (i widzieliśmy, co robili).

7.8. W tym Dniu (Sądu) waga będzie sprawiedliwa. Ci, których szale (wagi) przeważą, będą szczęśliwi.

7.9. Ci, których szale będą za lekkie, stracą swoje dusze, ponieważ byli niesprawiedliwi wobec Naszych znaków.

7.10. Daliśmy wam mocną pozycję na ziemi i zapewniliśmy środki do życia, ale wasza wdzięczność jest niewielka.

7.11. My stworzyliśmy was (ludzi), później ukształtowaliśmy i powiedzieliśmy aniołom: „Oddajcie pokłon Adamowi”. Oni to uczynili, za wyjątkiem Iblisa¹⁴⁷, on się nie pokłonił.

7.12. Bóg zapytał (Iblisa): „Dlaczego się nie pokłoniłeś, skoro ci kazałem?”. Iblis odpowiedział: „Dlatego, że jestem lepszy od niego. Stworzyłeś mnie z ognia, a jego tylko z gliny”.

7.13. Bóg powiedział. „Odejdź stąd¹⁴⁸. Nie ma tu miejsca na twoją arogancję. Odejdź więc, jesteś wśród ponizonych”.

7.14. (Iblis - szatan) powiedział: „Panie, odroczyć swój wyrok do Dnia Zmartwychwstania”.

7.15. Bóg zgodził się: „Jesteś wśród tych, którym odroczone wyrok”.

¹⁴⁷ Szatan.

¹⁴⁸ Z Rajskiego Ogrodu.

7.16. (Szatan) powiedział: „Za to, że Ty tak mnie osądziłeś, ja będę zwodził ich z Twojej drogi.

7.17. Będę osaczał ich z przodu i z tyłu, z prawej i lewej strony. Większość z nich nie będzie Ci wdzięczna”.

7.18. Bóg powiedział: „Wynoś się stąd, jako wzgardzony i odrzucony. Jeśli ktokolwiek pójdzie za tobą, to na pewno zapełnię wami Piekło.

7.19. Adamie! Zamieszkać wraz ze swoją żoną w Rajskim Ogrodzie i jedzcie z niego wszystko, gdzie (i co) tylko zechcecie. Nie zbliżajcie się tylko do tego (jednego) drzewa, abyście nie znaleźli się *wśród niesprawiedliwych*”.

7.20. Ale szatan przez swoje podszepty chciał sprawić, by ujrzeli swoją nagość, której nie dostrzegali i powiedział: „Wasz Pan zabronił jeść wam z tego drzewa, abyście nie stali się aniołami albo istotami nieśmiertelnymi”.

7.21. I przysięgając, powiedział: „Ja jestem waszym szczerym doradcą”.

7.22. Tak przez podstęp, doprowadził do ich upadku. Skosztowali (owocu) z drzewa, które było im zakazane i dostrzegli ze wstydem swoją nagość. Zaczęli okrywać się liśćmi z Ogrodu, a wówczas zawołał ich Pan i zapytał: „Czyż nie zakazałem wam (jeść owoców) tego jednego drzewa, czy nie powiedziałem wam, że szatan jest waszym największym wrogiem?”.

7.23. Odpowiedzieli: „Panie nasz, zgrzeszyliśmy przeciw sobie i jeśli nam nie przebaczysz, i nie okażesz nam Swego miłosierdzia, na pewno znajdziemy się wśród poniżonych”.

7.24. Bóg powiedział: „Odejdźcie stąd. Staniecie się wrogami jedni dla drugich. Swoje miejsce na stałe znajdziecie na ziemi, gdzie będziecie mogli znaleźć zaopatrzenie, ale tylko do pewnego czasu”.

7.25. I powiedział (Bóg): „Tam będziecie żyć i umierać, i stamtąd *będziecie (kiedyś) sprowadzeni*”.

7.26. Dzieci Adama! Zesłaliśmy wam szaty, abyście mogli zakrywać swą nagość, ale także dla waszej ozdoby, lecz najlepsza jest szata sprawiedliwości. To jest jedno z przykazań Boga, zapamiętajcie je.

7.27. Dzieci Adama! Nie dajcie się, jak wasi rodzice, zwieść szatanowi. Przez jego podszepty, oni zobaczyli swoją nagość i zostali wypędzeni z Rajskiego Ogrodu. On i jego demony widzą was z miejsc, z których wy ich nie widzicie. Uczyniliśmy ich przyjaciółmi niewierzących.

7.28. I kiedy (niewierni) dopuszczają się jakiejś nieprzyzwoitości, to mówią: „Tak czynili nasi ojcowie i tak nakazał nam Bóg”. Powiedz:

„Bóg nie nakazuje czynów nieprzyzwoitych. Dlaczego mówicie o Bogu rzeczy, o których nie macie wiedzy?

7.29. Bóg nakazuje postępować przyzwoicie. Zwracajcie ku Niemu swe twarze w każdym miejscu modlitwy i wzywajcie Go, okazując mu szczerłość swojej wiary. On was stworzył i do niego powróćcie”.

7.30. Bóg, część z was poprowadził drogą prostą. Część z was zbłądziła, bo wzięła sobie za przewodnika szatana, myśląc, że on prowadzi ich właściwą drogą.

7.31. Dzieci Adama! Załóżcie do każdej modlitwy najpiękniejsze szaty¹⁴⁹. Jedzcie i pijcie, ale miejcie w tym umiar. On nie kocha tych, którzy nie mają umiaru.

7.32. Powiedz: „Któż zakazał szat ozdobnych i innych wspaniałych darów, które Bóg przygotował dla swoich sług?” Powiedz: „One w Dniu Zmartwychwstania należeć będą do tych, którzy uwierzyli w tym życiu”. Tak wyjaśniamy Nasze znaki ludziom, którzy mają wiedzę.

7.33. Powiedz: „Pan mój zakazał wszelkiej niemoralności jawnej i ukrytej, zakazał grzechu i nieuzasadnionej agresji oraz tego, żebyście dodawali mu jako współtowarzyszy tych, którym on nie dał żadnej władzy i tego, abyście nie mówili o Bogu rzeczy, o których nie macie wiedzy”.

7.34. Każdy lud ma swój wyznaczony czas. Kiedy ten czas nastanie, nie można go opóźnić ani przyspieszyć nawet o jedną godzinę.

7.35. Dzieci Adama! Kiedy przyjdą do was prorocy, wyznaczeni spośród was i będą opowiadać wam o Moich znakach, to ci, którzy są wierzący i czynią dobro, nie będą odczuwać strachu i smutku.

7.36. Jednak ci, którzy Moje znaki uznali za kłamstwo i z dumą je odrzucają, zamieszkają w Ogniu i będą w nim przebywać na wieki.

7.37. Kto jest bardziej niesprawiedliwy, niż ten, który rozpowiada kłamstwa przeciwko Bogu lub znaki Jego za kłamstwa uznaje. To ci, których spotka los opisany w Księdze. A kiedy przyjdą po nich Nasi prorocy, aby zabrać ich dusze, to zapytają: „Gdzie są ci, do których modliliście się, nie modląc się do Boga?”. Oni odpowiedzą: „Porzucili nas”. *I będą świadczyć przeciwko sobie* o tym, że byli niewiernymi.

7.38. On powie: „Wejździe do Piekła pomiędzy (grzeszne) dżinny i ludy, które przeminęły przed wami”. Za każdym razem, gdy do ognia wchodzi jakiś lud, to przeklina lud siostrzany, a kiedy już wszystkie tam

¹⁴⁹ Imam Hassan (a.s.) spytany o to, dlaczego do modlitwy zakładał zawsze swe najlepsze szaty, odpowiedział: „Bóg jest piękny i kocha piękno, dlatego wyglądam dla Niego jak najlepiej” (Al-Kafi).

się znajdują, to ostatni powie o pierwszym: „Panie nasz to oni sprowadzili nas na złą drogę, więc ukarż ich podwójną karą ognia”. On odpowie: „Dla każdego z was będzie kara zwielokrotniona, ale wy nie rozumiecie”.

7.39. Wtedy pierwszy (lud) powie do ostatniego: „Nie macie nad nami żadnej przewagi. Otrzymacie karę, na którą zasłużyliście”.

7.40. Ci, którzy uznali nasze znaki za kłamstwa i wywyższali się ponad nimi, nie dostąpią nieba i nie znajdą się w Rajskich Ogrodach, chyba że wielbłąd przejdzie przez ucho igielne. Tak nagradzamy grzeszników.

7.41. Oni zamieszkają w Piekło okryci ogniem. To sprawiedliwa nagroda za ich uczynki.

7.42. Ci, którzy wierzą i czynią dobro – a od żadnego człowieka nie wymagamy, aby przekraczał swoje możliwości – zamieszkają w Niebie (w Rajskich Ogrodach) i będą w nim przebywać na wieki.

7.43. Usuniemy wszelką zawiść z ich serc, a u ich stóp będą płynąć strumienie. Powiedzą: „Chwała niech będzie Bogu, który wprowadził nas do Raju. Nie byłibyśmy w stanie kroczyć drogą prostą, gdyby nie przewodnictwo Boga. Jego prorocy *głosili* prawdę”. I zostanie im ogłoszone: „Oto Raj, który otrzymaliście jako dziedzictwo w nagrodę za to, co uczyniliście”.

7.44. Mieszkańcy Raju zawołają do mieszkańców Piekła: „Przekonaliśmy się, że to, co obiecał nam nasz Pan, jest prawdą. Czy i wy przekonaliście się, że obietnice Boga są prawdziwe?”. Ci odpowiedzą: „Tak”. I wtedy (anielski) herold ogłosi im: „Niech Bóg przeklnie niesprawiedliwych,

7.45 którzy zwracają z drogi Boga, starając się ją wypaczyć i nie wierzą w życie przyszłe”.

7.46. Pomiędzy nimi jest przegroda, a na jej wzniesieniach ludzie, którzy rozpoznają wszystkich po szczególnych znakach. Ludzie ci zawołają do mieszkańców Raju: „Pokój wam”, samemu do niego nie wchodząc, ale tego oczekując.

7.47. A kiedy ich wzrok skieruje się ku tym, którzy *będą mieszkać w Piekło*, powiedzą: „Panie nasz, nie umieszczaj nas wśród ludzi niesprawiedliwych”.

7.48. A ci, którzy znajdują się na wzniesieniach, zawołają do ludzi, których rozpoznali po ich znakach: „Na nic nie przyda się wam wasze bogactwo i to, z czego byliście dumni.

7.49. A czy ci¹⁵⁰, których tam widzicie, to nie są ci, którym mówiliście, że łaska Boga ich nie dosięgnie?”. (A oni jednak usłyszeli) „Wejdźcie do Raju. Nie będziecie się już bać, ani nie będziecie się już smucić”.

¹⁵⁰ Mieszkańcy Raju.

7.50. Mieszkańcy Piekła zawołają do mieszkańców Raju: „Dajcie nam trochę wody i trochę tego, czym obdarzył was Bóg”. A oni odpowiadzą: „Te dobra są przez Boga zakazane niewiernym,

7.51. którzy traktowali swoją religię jak grę i zabawę i dali się uwieść życiu doczesnemu”. Dlatego teraz zapomnimy o nich, tak jak oni zapomnieli o tym, że nadejdzie Dzień (Sądu) i jak odrzucili Nasze znaki.

7.52. Daliśmy im Księgę, którą wyjaśniliśmy w oparciu o wiedzę, będącą przewodnictwem po drodze prostej i łaską dla ludzi wierzących.

7.53. Czy oni naprawdę oczekują na coś innego niż wypełnienie się jej prorocstw? W Dniu, kiedy one się wypełnią ci, którzy nie pamiętali o niej, powiedzą: „Prorocy naszego Boga mówili prawdę. Czy mamy obrońców, którzy wstawią się za nas? Czy możemy wrócić, aby zmienić swoje dotychczasowe postępowanie?”. Ich dusze są stracone, to, co sobie wymyślali, teraz ich opuściło.

7.54. Waszym Panem jest Bóg, który stworzył niebo i ziemię w ciągu sześciu dni, po czym zasiadł na Tronie. On przykrywa nocą dzień, który następuje po niej. On stworzył i podporządkował Sobie słońce, księżyc i gwiazdy. Do niego należy rozkazywanie i podporządkowywanie (Sobie) wszystkiego. Błogosławiony niech będzie Bóg, Pan światów.

7.55. Wychwalajcie waszego Pana jawnie i skrycie, ale bądźcie pokorni. Bóg nie kocha ludzi niepokornych.

7.56. Nie wprowadzajcie bezprawia na ziemi po tym, jak została stworzona w sposób uporządkowany. Wzywajcie Go z pokorą i nadzieją. Bliskie jest miłosierdzie Boga dla tych, którzy czynią dobro.

7.57. On posyła wiatr, jako radosny podmuch Swego miłosierdzia. A kiedy on przyniesie ciężkie chmury, My przegnamy je nad martwą ziemię i wylewamy na nią deszcz, dzięki czemu ziemia rodzi owoce. Podobnie wskrzesimy zmarłych, zapamiętajcie to.

7.58. Na dobrej ziemi roślinność obficie wzrasta za pozwoleniem Pana, a na złej rośnie słabo. W ten sposób wyjaśniamy Nasze znaki ludziom, którzy okazują wdzięczność.

7.59. Wysłaliśmy Noego do jego ludu. Powiedział (Noe): „Ludu mój! Czcijcie Boga, nie ma innego boga poza Nim. Boję się o was z powodu kary, jaką otrzymacie w Dniu Sądu”.

7.60. Przywódcy jego ludu powiedzieli: „Widzimy, że jesteś w wielkim błędzie”.

7.61. On odpowiedział: „Ludu mój! Ja nie jestem w błędzie. Jestem tylko posłańcem od Pana światów.

7.62. Przekazuję wam przesłanie od mego Pana i szczerze ostrzegam was, bo wiem od Boga to, czego wy nie wiecie.

7.63. Dziwi was, że ostrzeżenie od waszego Boga przyszło do was od kogoś z waszego ludu, że to on was ostrzega i wzywa do prawości, abyście zaznali Jego łaski?”

7.64. Ale oni i tak uznali go za kłamcę. Dzięki Arce uratowaliśmy jego i tych, którzy byli na niej razem z nim. Utopiliśmy tych, którzy uznali nasze znaki za kłamstwo. Był to lud zaślepiony.

7.65. Wysłaliśmy do ludu Ad ich brata Huda. Przemówił do nich: „Ludu mój! Czcijcie Boga, nie ma innego boga poza Nim. Dlaczego nie jesteście bogobojni?”

7.66. Przywódcy jego ludu, którzy nie uwierzyli, odpowiedzieli: „Widzimy, że jesteś głupcem. Należysz do tych, którzy kłamią”.

7.67. On powiedział: „Nie jestem głupcem, ale posłańcem od Pana światów.

7.68. Przynoszę wam przesłanie od mojego Pana, jestem waszym życzliwym i godnym zaufania doradcą.

7.69. Dziwi was, że ostrzeżenie od waszego Boga przyszło do was od kogoś z waszego ludu, że to on was ostrzega? Przypomnijcie sobie, że to On uczynił was dziedzicami ludu Noego i sprawił, że jesteście jeszcze potężniejsi. Przypomnicie sobie błogosławieństwa Boga, a wówczas będziecie szczęśliwi”.

7.70. Oni zapytali: „Przyszedłeś do nas, abyśmy czcili Jedyne Boga i zapomnieli o tym, co czcili nasi ojcowie? Jeżeli mówisz prawdę, to pokaż nam to, czym nam grozisz”.

7.71. On powiedział: „Poniżenie i gniew Waszego Pana już na was spada. Chcecie ze mną toczyć spór o imiona¹⁵¹, które wymyśliliście sobie wy i wasi ojcowie, a którym Bóg nie przydał żadnej mocy? Oczekujecie więc i ja oczekuję razem z wami”.

7.72. Okazaliśmy miłosierdzie i uratowaliśmy Huda oraz tych, którzy stali przy nim. Unicestwiliśmy tych, którzy uznali Nasze znaki za kłamstwo. Byli niewierzącymi.

7.73. Wysłaliśmy do ludu Thamud ich brata Saleha. Powiedział (Saleh): „Ludu mój! Czcijcie Boga, nie ma innego boga poza Nim. On dał wam wyraźny dowód w postaci wielbłądźcy¹⁵². Pozwólcie

¹⁵¹ Bóstw.

¹⁵² Według hadisów, lud Thamud poprosił Saleha, aby jako dowód na swoje słowa o Bogu wyciągnął wielbłąda z wnętrza góry. Bóg zrealizował ich prośbę i rzeczywiście samica wielbłąda wyszła z góry. Saleh ostrzegł ich, aby jej nie skrzywdzili, jednak oni ją zabili.

jej paść się na ziemi Boga, nie skrzywdźcie jej, bo inaczej spadnie na was straszna kara.

7.74. Przypomnijcie sobie, że to On uczynił was dziedzicami ludu Ad, osiedlił was na ziemi, gdzie na równinach budujecie pałace, a w skałach wykuwaliście sobie domy. Przypomnijcie sobie błogosławieństwa Boga, nie czyńcie zła, szerząc spustoszenie na ziemi”.

7.75. Przywódcy jego ludu, którzy nie uwierzyli, powiedzieli z pogardą do tych z ludzi, którzy uwierzyli: „Wierzycie w to, że Saleh, jest posłany przez jego Boga?”. Oni odpowiedzieli: „Tak! Wierzymy w to, co nam przekazał”.

7.76. Ci, którzy okazywali butę, powiedzieli: „My nie wierzymy w to, co wy wierzycie”.

7.77. I zabili wielbłądnicę¹⁵³, przeciwstawiając się w ten sposób nakazowi Boga i rzekli: „Selehu! Jeżeli rzeczywiście jesteś jednym z posłańców, to ześlij na nas to, czym nam grozisz”.

7.78. Wtedy spadło na nich trzęsienie ziemi i rano leżeli (martwi) w swoich domach, twarzami do ziemi.

7.79. Saleh opuszczając swój lud, powiedział: „Ludu mój. Przekazałem wam przesłanie od mojego Pana, dobrze wam doradzałem, ale wy nie lubicie tych, którzy dają wam dobre rady”.

7.80. Wysłaliśmy Lota do jego ludu. Powiedział (Lot): „Dlaczego dopuszczacie się tak plugawych czynów, jakich przed wami nie dopuszczał się nikt na całym świecie?”

7.81. Idźcie do mężczyzn z pożądaniem zamiast do kobiet. Przekroczyliście wszelkie granice!”.

7.82. A jego lud orzekł: „Wyrzucmy ich z miasta, oni mają się za tych, którzy dbają o moralność”.

7.83. Uratowaliśmy Lota i jego rodzinę, za wyjątkiem jego żony, która pozostawała w tyle.

7.84. Zesłaliśmy na grzeszników deszcz ognisty. Teraz widzicie, jaki był ich koniec.

7.85. Wysłaliśmy do ludu Midianitów ich brata Szoajba¹⁵⁴. Powiedział (Szoajb): „Ludu mój! Czciście Boga, nie ma innego boga poza Nim. On objawił wam wyraźne znaki. Dobrze wymierzajcie i sprawiedliwie ważcie, nie okradajcie ludzi z ich dóbr. Nie wprowadzajcie bez-

¹⁵³ Dosł.: „podcięli jej pęciny”. Tak czyniono przed zabiciem zwierzęcia.

¹⁵⁴ Jetro.

prawia na ziemi po tym, jak została stworzona w sposób uporządkowany. To jest najlepsze dla ludzi wierzących.

7.86. Nie osaczajcie wierzących kroczących po drodze prostej, nie sprowadzajcie ich z drogi Boga, czyniąc ją krętą. Przypomnijcie sobie czas, gdy było was niewiele, a Bóg was pomnożył. Popatrzcie, jaki był koniec tych, którzy siali bezprawie.

7.87. Jeżeli część z was wierzy w to, z czym zostałem przysłany, a inna część nie wierzy, to poczekajcie cierpliwie, aż Bóg nas rozsądzi. *On jest najlepszym Sędzią*”.

7.88. Zarozumiali przywódcy jego ludu. Powiedzieli: „Wypędzimy z naszego miasta ciebie Szoajbie i tych, którzy uwierzyli razem z tobą, chyba że *powrócicie do naszej religii*”.

Szoajb zapytał: „Nawet jak ona budzi w nas obrzydzenie?

7.89. Okłamalibyśmy Boga, gdybyśmy *powrócili do waszej religii* po tym, jak Bóg uwolnił nas od niej. Nie mamy prawa do niej powrócić, chyba że zażądałby tego Bóg. On wie o wszystkim i my Jemu zaufaliśmy. Panie nasz osądź sprawiedliwie to, co jest pomiędzy nami a naszym ludem. Ty jesteś najlepszym z sędziów”.

7.90. Niewierzący przywódcy jego ludu powiedzieli: „Jeżeli podążycie za Szoajbem, na pewno będziecie stratni”.

7.91. Wtedy spadło na nich trzęsienie ziemi i rano leżeli (martwi) w swoich domach, twarzami do ziemi.

7.92. Zniknęli ci, którzy zarzucali Szoajbowi *klamstwo*. *Uznając go za kłamcę*, to oni ponieśli stratę.

7.93. Szoajb opuszczając swój lud, powiedział: „Ludu mój! Pokazałem wam przesłanie od mojego Boga, dawałem wam dobre rady. Czy mam teraz płakać po ludziach niewierzących?”.

7.94. W każdym mieście, do którego wysłaliśmy naszych posłańców, mieszkańców spotkały przeciwności i nieszczęścia, aby stali się pokorni.

7.95. Potem zło zmieniliśmy w dobro, a kiedy oni rośli w siłę, zaczęli mówić: „Przecież i naszych ojców spotykały nieszczęścia, a potem byli radośni”. Wtedy, gdy zupełnie się tego nie spodziewali, wyniszczyliśmy ich.

7.96. Jeśli mieszkańcy tych miast byłiby bogobojni i wierzący, to wówczas dostapiliby błogosławieństw nieba i ziemi. Ale oni odrzucili prawdę, więc unicestwiliśmy ich za to, co zrobili.

7.97. Czy mieszkańcy tych miast nie bali się, że dosięgnie ich Nasza kara nocą, w czasie snu?

7.98. Czy mieszkańcy tych miast nie bali się, że dosięgnie ich Nasza kara za dnia, kiedy się bawili?

7.99. Czy nie bali się planów Boga? Bezpieczni przed tym, co Bóg zamierza zrobić, mogą być tylko ci, którzy ponieśli stratę.

7.100. Ci, którzy odziedziczyli ziemię po swych przodkach, niech wiedzą, że zawsze, kiedy tylko zechcę, Mogę ich ukarać za ich grzechy i zamknąć ich serca na wszelkie ostrzeżenia.

7.101. Takie były te miasta, o których ci opowiedzieliśmy. Wysłaliśmy do nich posłańców z wyraźnymi znakami. Oni jednak nie chcieli w nie uwierzyć, uznali je za kłamstwa. Tak Bóg zamyka serca niewierzących.

7.102. Duża część mieszkańców tych miast nie chciała dotrzymywać przyrzeczeń. Większość z nich postępowała niegodziwie.

7.103. Po tamtych (posłańcach) wysłaliśmy z Naszymi znakami Mojżesza do Faraona i jego dworzan. Ale oni jednak odrzucili je niesprawiedliwie. Zobacz, jaki był ostateczny koniec grzeszników.

7.104. Mojżesz powiedział: „Faraonie! Jestem posłańcem od Pana światów.

7.105. O Bogu mogę tylko mówić prawdę. Przybyłem do ciebie z wyraźnym znakiem od Niego, abys pozwolił odejść dzieciom Izraela razem ze mną”.

7.106. Faraon odpowiedział: „Jeżeli mówisz prawdę, że przybyłeś tu ze znakiem, to go pokaż”.

7.107. Mojżesz rzucił swoją laskę o ziemię, która zamieniła się w węża.

7.108. Wyciągnął swoją dłoń, która zajaśniała bielą w oczach parzących.

7.109. Dworzanie Faraona powiedzieli: „To z pewnością jest uczony czarownik”.

7.110. (Faraon zapytał ich) „On chce wypędzić was z waszej ziemi. Co mi radzicie?”.

7.111. (Odpowiedzieli) „Nie odpowiadaj od razu jemu i jego bratu¹⁵⁵, a tymczasem wyślij posłańców do naszych miast.

7.112. Niech oni sprowadzą każdego uczonego czarownika”.

7.113. Czarownicy przybyli do Faraona i zapytali: „Czy otrzymamy nagrodę, jeśli wygramy?”.

¹⁵⁵ Aaron.

7.114. Faraon odpowiedział: „Tak, i będziecie również w gronie moich zaufanych doradców”.

7.115. Oni powiedzieli. „Mojżeszu, czy ty pierwszy rzucisz (laską), czy my mamy to zrobić?”

7.116. (Mojżesz) odpowiedział: „Rzucicie pierwsi”. I rzucili, tworząc iluzję w oczach ludzi, budząc grozę, pokazali wielką magię.

7.117. My powiedzieliśmy do Mojżesza: „I ty rzuć swoją laskę”. A gdy to uczynił, ona połknęła to, co oni spreparowali.

7.118. Tak objawiła się prawda, a wszystko, co oni zrobili, okazało się kłamstwem.

7.119. Tak zostali pokonani i wycofali się poniżeni.

7.120. Upadli twarzami do ziemi.

7.121. I powiedzieli: „Uwierzyliśmy w Pana światów,

7.122. Boga Mojżesza i Aarona”.

7.123. Faraon powiedział: „Uwierzyliście bez mojego pozwolenia? To na pewno podstęp, który obmyśliliście wspólnie, aby wypędzić ludzi z miasta. Ale wkrótce popamiętacie (mnie)!”

7.124. Rozkazę uciąć wam ręce i nogi po przeciwnych stronach¹⁵⁶ i później was wszystkich ukrzyżuje!”

7.125. Oni odpowiedzieli: „I tak powrócimy do naszego Pana.

7.126. Mścisz się na nas tylko dlatego, że uwierzyliśmy w znaki od naszego Boga, kiedy je ujrzeliśmy. Panie nasz! Obdarz nas cierpliwością i przyjmij nasze dusze, jako poddane Tobie”.

7.127. Dworzanie Faraona powiedzieli: „Czy pozwolisz na to, aby Mojżesz i jego lud szerzyli zepsucie na ziemi, porzucili ciebie i twoich bogów?”. Faraon odpowiedział: „Zabijemy ich synów, pozostawiając przy życiu kobiety. Mamy nad nimi absolutną władzę”.

7.128. Mojżesz przemówił do swego ludu. „Proście Boga o pomoc i bądźcie wytrwali. Cała ziemia należy do Niego. On daje ją, jako dziedzictwo, tym ze swoich sług, których sobie wybierze. Szczęśliwe zakończenie należy do bogobojnych”.

7.129. Oni odpowiedzieli: „Byliśmy prześladowani, zanim przybyłeś i jesteśmy prześladowani teraz, kiedy jesteś z nami”. Mojżesz powiedział: „Pan wasz ma zamiar zniszczyć waszego wroga i uczynić was ich następcami na ziemi, aby zobaczyć, jak będziecie postępowali”.

7.130. I zesłaliśmy na lud Faraona suszę i brak owoców, aby się opamiętali.

¹⁵⁶ Np. lewą rękę i prawą nogę.

7.131. Jednak, gdy tylko spotkało ich¹⁵⁷ coś dobrego, mówili: „To nam się należy”. Gdy spotkało ich coś złego, oskarżali Mojżesza i jego ludzi, że to *zły omen z powodu ich obecności*. A działo się tak z mocy Boga, ale większość z nich o tym nie wiedziała.

7.132. Mówili: „Bez względu na to, jaki pokażesz nam znak, by nas okłamać i tak ci nie uwierzmy”.

7.133. Wtedy zesłaliśmy na nich opady, szarańczę i robactwo, żaby i krew. Były to wyraźne znaki, jednak oni nie uwierzyli, stali się ludem aroganckim i grzesznym.

7.134. Ilekroć spadała na nich jedna z plag, mówili: „Mojżeszu, wstaw się za nas u twego Pana na mocy przymierza, które z nim zawarłeś. Jeżeli Bóg zdejmie z nas tę karę, uwierzmy i pozwolimy ci odejść wraz z dziećmi Izraela”.

7.135. A kiedy zdjęliśmy z nich karę, dając czas na spełnienie obietnicy, łamali dane słowo.

7.136. Zemściliśmy się na nich i utopiliśmy ich w morzu za to, że nie uwierzyli w Nasze znaki i zlekceważyli je.

7.137. Uciskanemu ludowi daliśmy wschód i zachód ziemi, którą pobłogosławiliśmy. Wypełniła się sprawiedliwa obietnica Boga wobec dzieci Izraela za to, że byli cierpliwi. Zniszczyliśmy wszystko, co stworzył i zbudował lud Faraona.

7.138. Kiedy przeprowadziliśmy synów Izraela przez morze, do ludu, który oddawał cześć bożkom, powiedzieli: „Mojżeszu! Stwórz nam Boga na wzór ich bożków”. On odpowiedział: „Jesteście naprawdę głupcami!

7.139. Wszystko, w co wierzy ten lud, *będzie zniszczone*. Na próżno oddają temu cześć.

7.140. Mam szukać wam innego pana niż Bóg, który wyniósł was ponad inne ludy?”.

7.141. Przypomnijcie sobie, jak wyzwoliłem was od ludzi Faraona po tym, jak zabił waszych synów, a oszczędził jedynie wasze kobiety. To była dla was ciężka próba od waszego Pana.

7.142. Wyznaczyliśmy Mojżeszowi trzydzieści nocy, które uzupełniliśmy jeszcze o dziesięć. I tak czas wyznaczony dla Mojżesza przez Boga¹⁵⁸ wyniósł czterdzieści nocy. Powiedział więc Mojżesz do swego

¹⁵⁷ Egipcjan.

¹⁵⁸ Na oddawanie czci.

brata Aarona: „Zajmij moje miejsce i pozostań z naszym ludem¹⁵⁹. Postępujcie uczciwie, nie idźcie drogą tych, którzy sieją zgorzenie”.

7.143. I kiedy Mojżesz przybył na właściwe miejsce, w określonym czasie, i Bóg przemówił do niego, on powiedział: „Panie mój, spraw, abym mógł spojrzeć na Ciebie”. *Bóg odpowiedział: „Nie możesz mnie zobaczyć, lecz spojrz na tę górę. Jeżeli ona będzie stać na swoim miejscu, wówczas mnie dostrzeżesz”*. I w chwili, kiedy Mojżesz ujrzał Majestat Pana na górze, On obrócił ją w proch, a Mojżesz upadł, tracąc świadomość. Kiedy odzyskał przytomność, powiedział: „Chwała Ci Panie! Zwracam się do Ciebie z całą pokorą. Jestem pierwszym wśród wierzących”.

7.144. Bóg odpowiedział: „Ciebie wybrałem, Mojżeszu, spośród wszystkich ludzi, aby przekazać ci Moje słowo i posłannictwo. Przyjmij to i bądź wśród tych, którzy są (Mi) wdzięczni”.

7.145. Napisaliśmy mu na tablicach wszystkie przykazania i wyjaśnienia dotyczące każdej rzeczy. „Trzymaj je mocno i pokaż swemu ludowi, aby mógł przestrzegać tego, co jest najpiękniejsze. Wkrótce pokażę wam, gdzie będą przebywać grzesznicy”.

7.146. Wkrótce odwrócę od Moich znaków tych ludzi na ziemi, którzy są wyniośli i niesprawiedliwi. Jakikolwiek znak oni zobaczą i tak w niego nie uwierzą. Jak ujrzą drogę prostą, to nie uznają jej za właściwą, jak zobaczą drogę niewłaściwą, to pójdą nią. Zrobią tak, dlatego że zignorowali Nasze znaki i uznali je za kłamstwo.

7.147. Na nic zdadzą się czyny tych, którzy nie wierzą w życie przyszłe i uznają Nasze znaki za kłamstwo. Czy mają otrzymać zapłatę za coś innego niż za to, co robili?

7.148. Lud Mojżesza, pod jego nieobecność, odlał sobie ze swoich ozdób cielca, który podobno do nich zaryczał. Czy oni nie dostrzegali tego, że on do nich nie mówił i nie mógł poprowadzić ich drogą prostą? Wzięli go sobie za bożka i stali się niesprawiedliwi.

7.149. A kiedy dostrzegli swój błąd i zaczęli żałować, że zbłądzili, powiedzieli: „Jeżeli nasz Pan nam nie przebaczy, będziemy straceni”.

7.150. A kiedy Mojżesz do nich powrócił, zasmucony powiedział do nich z oburzeniem: „To co zrobiliście podczas mojej nieobecności jest złem. Chcieliście przyspieszyć rozkazy swojego Pana (na swoją zgubę)?”.

¹⁵⁹ W znanym przekazie, akceptowanym przez wszystkie nurty islamu, prorok Muhammad (s) powiedział do Imama Alego (a.s.): „Jesteś w stosunku do mnie jak Aaron w stosunku do Mojżesza, z tą różnicą, że po mnie nie będzie żadnego innego proroka”.

Rzucił tablice i chwyciwszy swojego brata za głowę, przyciągnął go do siebie. Aaron powiedział: „Synu mojej matki. Lud ten poniżył mnie i omal nie zabił. Nie pozwól, aby teraz moi wrogowie zatriumfowali nade mną, nie stawiaj mnie na równi z tymi, którzy są niesprawiedliwi”.

7.151. Mojżesz powiedział: „Panie mój, przebac mi i mojemu bratu. Okaż nam litość. Ty jesteś najbardziej Łaskawy spośród tych, którzy okazują swe miłosierdzie”.

7.152. Na tych, którzy wybrali sobie cielca za obiekt czci, spadnie poniżenie i gniew Boży w (już tym) życiu. Tak odpłacamy tym, którzy kłamią.

7.153. Tym, którzy wyrządzali zło, ale okazali skruchę i uwierzyli (Bóg okaże litość), bo jest Przebaczący i Miłosierny.

7.154. Kiedy Mojżeszowi minął gniew, podniósł tablice, gdzie były przykazania i łaska Boga dla tych, którzy są bogobojni.

7.155. Mojżesz wybrał spośród swego ludu siedemdziesięciu mężczyzn na czas wyznaczony dla Mnie. Jednak dopadło ich trzęsienie ziemi¹⁶⁰, a Mojżesz powiedział: „Panie mój, gdybyś tylko zechciał, *mógłbyś* zniszczyć ich wcześniej wraz ze mną. Czy teraz zniszczysz nas za to, co uczynili ci głupcy spośród nas? To była tylko próba zesłana przez Ciebie. Zgodnie z Twoją wolą zbłądzą z drogi prostej ci, których wskażesz, a innych nią poprowadzisz. Ty jesteś naszym Opiekunem. Wybacz nam więc, okaż litość, bo Ty jesteś Przebaczący.

7.156. Przypisz nam to, co jest dobre w tym i w przyszłym życiu, ponieważ uwierzyliśmy w Ciebie i podążamy do Ciebie wyznaczoną drogą prostą”. *Bóg odpowiedział: „Zsyłam karę na tych, których wybiorę, chociaż Moje miłosierdzie obejmuje wszystko. Przypisane jest ono dla tych, którzy są sprawiedliwi, płacą podatek i uwierzyli w Moje znaki.*

7.157. Dla tych, którzy poszli za moim Wysłannikiem, który nie umie pisać i czytać, a który był zapowiedziany przez Torę i Ewangelię. On wskazuje im to, co jest dobre, a co jest złe. On zezwala im na rzeczy dobre i zakazuje rzeczy złych. On zdejmuje z nich ciężar i więzy, które ich ograniczały. Ci, którzy mu uwierzą, wesprą go, uszanują i pójdą za światłością, którą mu objawiono, osiągną wyznaczony cel”.

7.158. Powiedz: „Ludzie! Jestem Wysłannikiem do całej ludzkości, od Boga, do którego należy władza nad niebiosami i ziemią. Nie ma

¹⁶⁰ „Czas wyznaczony dla Mnie”, dotyczył, jak w przypadku Mojżesza, możliwości spotkania się z objawieniem Bożym na Górze Synaj, odnowienia przymierza a zarazem możliwości błagania o przebaczenie za to, że lud zaczął czcić cielca. Mężczyźni ci, widząc emanacje Boskiej mocy, zażądali bezpośredniego ujrzania Boga, za co zginęli w trzęsieniu ziemi.

innego boga poza Nim. On daje życie i sprowadza śmierć. Wierźcie w Boga i Jego Wyśłannika - Proroka, który nie pisze i nie czyta, ale wierzy w Boga i Jego słowa. Idźcie za nim - a pójdziecie drogą prostą”.

7.159. *Wśród ludu Mojżesza są sprawiedliwi, którzy kierują się prawdą.*

7.160. Ustanowiliśmy z nich dwanaście plemion. Kiedy lud Mojżesza zapragnął wody, powiedzieliśmy: „Uderz swoją laską w skałę”. Ze skały wypłynęło wtedy dwanaście źródeł i każde z plemion mogło poznać swoje miejsce, z którego mogło zaspokoić pragnienie. Ochroniliśmy ich chmurami i zesłaliśmy im mannę i przepiórki. (Powiedzieliśmy): „Korzystajcie z tego błogosławieństwa, które wam daliśmy”. Oni nie wyrządzili Nam żadnej krzywdy, skrzywdzili tylko siebie.

7.161. Powiedziano im: „Możecie osiedlić się w tym mieście i spożywać, gdzie tylko zechcecie. Proście o przebaczenie Boga. Wejdźcie pokornie przez bramę miasta, a My wybaczymy wam grzechy wasze i pomnożymy tym, którzy czynią dobro”.

7.162. Ale grzesznicy zmienili te słowa na inne, które nie były *im przekazane*. Zesłaliśmy więc na nich karę za to, że okazali się nieuczciwi.

7.163. Zapytaj ich o miasto leżące nad morzem¹⁶¹, kiedy złamali prawo szabat. Kiedy go przestrzegali, podpływały do nich ryby ze wszystkich stron, ale kiedy go nie przestrzegali, ryby znikły. W taki sposób poddawaliśmy ich próbie, ponieważ byli ludem występny.

7.164. Część z ludu zapytała: „Dlaczego jeszcze napominacie ludzi, których Bóg i tak zniszczy lub surowo ukarze”. Odpowiedzieli im: „Przestrzegamy ich, aby usprawiedliwić się przed Bogiem i dać im szansę na stanie się pobożnymi”.

7.165. A gdy i tak zapomnieli o tym, przed czym ich przestrzegano, to uratowaliśmy tych, którzy wystrzegali się zła, a na grzeszników zesłaliśmy bolesną karę za to, że byli niesprawiedliwi.

7.166. Gdy oni uparcie łamali dane im zakazy (szabat), powiedzieliśmy im: „Stańcie się wzgardzonymi małpami”.

7.167. Wspomnij, jak obwieścił twój Pan, że będzie wysyłał do nich kogoś, kto będzie zadawał im cierpienia *aż do Dnia Zmartwychwstania*. Twój Pan jest konsekwentny w karaniu i jest najbardziej Przebaczącym i Miłującym.

¹⁶¹ Prawdopodobnie chodzi o miasto Elath lub Eloth, które było starożytnym miastem na północnym krańcu Zatoki Akaba.

7.168. Rozdzieliliśmy ich na różne plemiona. Są wśród nich takie, które są sprawiedliwe i takie, które wyrządzają zło. Poddaliśmy ich próbom dobra i zła, aby mogli powrócić (na drogę prostą).

7.169. A po nich przyszły następne pokolenia, które dziedziczyły księgę¹⁶² i czerpały tylko rzeczy przyjemne życia doczesnego. Mówili: „To będzie nam wybaczone”. Ale gdyby mogli ponownie sięgnąć po te dobra, zrobiliby to. Czy nie zostało z nimi zawarte przymierze księgi, aby mówili prawdę o Bogu i studiowali to, co ona zawiera? Dobra życia przeszłego są lepsze dla tych, którzy są sprawiedliwi. Zrozumcie to.

7.170. Nie zagubimy nagrody dla tych sprawiedliwych, którzy wytrwale postępują zgodnie z księgą i przestrzegają modlitwy.

7.171. A kiedy zawiesiliśmy nad nimi górę, która rzuciła cień, pomyśleli, że ona spadnie na nich. Powiedzieliśmy: „Przestrzegajcie tego, co zostało wam objawione w księdze, pamiętajcie o tym, co ona zawiera, a będziecie bogobojni”.

7.172. A kiedy Bóg wziął wszystkich narodzonych z pokoleń synów Adama, zapytał ich: „Czy jestem waszym Panem?”. Oni odpowiedzieli: „Tak, potwierdzamy to”. Dlatego w Dniu Zmartwychwstania nie będziecie mogli powiedzieć: „Nie byliśmy tego świadomi”.

7.173. Nie będziecie mogli też mówić: „To nasi przodkowie dodawali Bogu towarzyszy, my jesteśmy następnym pokoleniem. Czy ukarzesz nas za czyny tych, którzy błędzili?”.

7.174. Wyjaśniamy Nasze znaki, aby można było powrócić na prostą drogę.

7.175. Opowiedz im historię tego, który otrzymał Nasze znaki i je odrzucił. Szatan poszedł za nim i zwiódł go z właściwej drogi.

7.176. Gdybyśmy tylko zachcieli, moglibyśmy go wznieść (do nieba), ale on przyłgnął do ziemi i podążył za swoimi pragnieniami. Podobny był do psa, który szczeka, jak się od niego przybliżasz i szczeka, jak się od niego oddalasz. Taki jest ten lud, który nie wierzy w Nasze znaki. Dlatego opowiedz im tę historię, może zrozumieją.

7.177. Złym wzorem jest lud, który odrzucił Nasze znaki. Sami sobie wyrządzili krzywdę.

7.178. Kogo prowadzi Bóg, ten jest na drodze prostej. Ci, których opuścił, błędzą i są przegrani.

¹⁶² Torę.

7.179. Wśród dzinnów *i ludzi* jest wielu, których przeznaczylismy do Piekla. Oni mają serca, które nie pojmują, oczy, które nie widzą i uszy, które nie słyszą. Czy oni są podobni do bydła? Nie! Są jeszcze gorsi. Na nic nie zwracają uwagi.

7.180. Do Boga przynależą najpiękniejsze imiona¹⁶³. Dlatego wzywajcie Go tymi imionami. Pozostawcie samotnymi tych, którzy przeciw nim bluźnią. Oni dostaną za to odpowiednią zapłatę.

7.181. Spośród tych, których stworzyliśmy, jest lud, który kroczy drogą prostą. Kieruje się prawdą i postępuje sprawiedliwie.

7.182. Ci, którzy twierdzą, że Nasze znaki to kłamstwo, będą upadać coraz niżej i nawet nie będą o tym wiedzieli.

7.183. Mój zamysł jest trwały, nie zniszczy go czas, który im jeszcze ofiaruję.

7.184. Czy oni nie myślą? Nie ma odrobiny szaleństwa w ich pobrzymcu¹⁶⁴. On ich tylko wyraźnie ostrzega.

7.185. Czy oni nie widzieli królestwa nieba i ziemi i wszystkich rzeczy, które stworzył Bóg? *Czy nie dostrzegają, że, być może, ich czas się kończy? I w co później uwierzą?*

7.186. Jeżeli Bóg odsunie kogoś od drogi prostej, to ty nie dasz już rady znaleźć mu przewodnika. Bóg pozostawi ich blakających się samotnie w ich grzechu.

7.187. Pytają się: „Kiedy nadejdzie nasza Godzina?”. Odpowiedz im: „Wiedza o tym należy jedynie do mojego Pana. Tylko On ujawni ją, jak przyjdzie na to czas. Dzień ten przerazi niebiosy i ziemię, i spadnie na was niespodziewanie”. Oni będą cię jednak o to pytać, jakbyś miał na ten temat szczegółową wiedzę. Powiedz im: „To wie tylko Bóg, ludzie o tym nie mają pojęcia”.

7.188. Powiedz: „Bez woli Boga nie mogę pozyskać korzyści lub uczynić szkody, nawet samemu sobie. Gdybym miał wiedzę o tym, co nieujawnione, mógłbym czerpać z tego wiele korzyści i nic złego by mnie nie spotkało. Ale ja jestem tylko przestrzegającym i przekazującym dobre nowiny ludziom wierzącym”.

7.189. Bóg jest tym, który stworzył was z jednego istnienia, a z niego powołał towarzyszkę, *abyście znajdowali przy nich spokój*. A gdy zbliżył się do niej, stała się brzemienią, lekko to znosząc. Kiedy jednak

¹⁶³ Atrybuty.

¹⁶⁴ Muhammad (s).

ciężar stawał się większy, zwrócili się z modlitwą do Boga: „Daj nam dobre¹⁶⁵ dziecko, a my na pewno *będziemy Ci wdzięczni*”.

7.190. A kiedy Bóg obdarzył ich dobrym dzieckiem, zaczęli umniejszać Jego w tym udział, poprzez dodawanie mu współtowarzyszy z tego, co On im ofiarował. Bóg jest ponad tym wszystkim, co próbuje się z nim łączyć.

7.191. Czy oni dodają Mu współtowarzyszy z tego, co nic nie stwarza, a samo zostało stworzone?

7.192. I z tego, co nie przyjdzie im z pomocą, co nie potrafi pomóc nawet sobie samemu?

7.193. Jeżeli wezwiesz ich do pójścia drogą prostą, to oni nie pójdą za tobą. Nie przyniesie ci żadnej korzyści to, czy będziesz ich wzywał, czy będziesz milczał.

7.194. Ci, którym oddajecie cześć poza Bogiem, są tak samo stworzeni jak wy. Wzywajcie ich i może dostaniecie odpowiedź, jeśli to, w co wierzycie, jest prawdą.

7.195. Czy oni mają nogi, na których chodzą, czy mają dłonie, którymi chwytają, oczy, którymi patrzą i uszy, którymi słuchają? Powiedz: „Zwróćcie się do tych współtowarzyszy, których dodajecie Bogu i walcicie przeciwko mnie. Nie dajcie mi na to czekać.

7.196. Bóg jest moim obrońcą, który zesłał Księgę. On ochrania sprawiedliwych.

7.197. A ci, do których się zwracacie poza Nim, nie mogą wam pomóc. Oni nie są w stanie pomóc nawet samym sobie”.

7.198. I kiedy wzywasz ich do pójścia drogą prostą, to oni patrzą w twój kierunek, ale cię nie dostrzegają.

7.199. Bądź wyrozumiały Wysłanniku, zachęcaj do dobrych uczynków, odwracaj się od głupców.

7.200. Jeżeli będziesz kuszony przez szatana, szukaj ochrony Boga. Zaprawdę, On jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

7.201. A gdy kuszeni przez szatana będą sprawiedliwi, niech wspominają Boga i wtedy przejrzą na oczy.

7.202. Ale ich bracia, nie szczczędzając wysiłków, nieustannie próbują wprowadzić ich w błąd.

7.203. Jeżeli nie pokażesz im cudu, oni pytają: „Dlaczego chociaż nie próbujesz?”. Odpowiedz: „Podążam tylko za tym, co objawił mi

¹⁶⁵ Lub: „cnotliwe”.

mój Pan. Wyraźnie znaki od waszego Pana to droga prosta i *miłosierdzie dla ludzi wierzących*".

7.204. A kiedy recytowany jest Koran, to w milczeniu się w niego wsłuchujcie, abyście dostąpili łaski.

7.205. Módlcie się szeptem do Boga, róbcie to z pokorą i bojaźnią, rano i wieczorem. Nie zaniedbujcie tego.

7.206. Ci, którzy są blisko Boga, nie są zbyt dumni, aby Mu służyć i wychwalać Go padając na twarz.

8. ZDOBYCZE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

8.1. Kiedy zapytają cię o zdobycze (wojenne), odpowiedz: „Zdobycze należą do Boga i Jego Wysłannika. Dlatego bójcie się Boga i rozstrzygnijcie spory między sobą. Jeśli jesteście wierzący, to bądźcie posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi”.

8.2. Jedynie ci są prawdziwie wierzący, których serca drżą, gdy wspomina się Boga, a ich wiara się pogłębia, gdy recytowane jest Jego słowo, oni tylko w Bogu pokładają nadzieję

8.3. i (również wierzący są) ci, którzy się modlą i rozdają z tego, co im ofiarowaliśmy.

8.4. Tacy są prawdziwie wierzący. Oni zajmą wysoką pozycję u swojego Pana, otrzymają przebaczenie i wszelkie dobra.

8.5. Twój Pan wyprowadził cię z twojego domu, aby obronić prawdę, chociaż wielu z wierzących się temu sprzeciwiało.

8.6. Spierali się z tobą co do prawdy, już po tym jak została ona dowiedziona, jakby zostali wysyłani na śmierć, która stanęła im przed oczami.

8.7. I chociaż Bóg obiecał wam, że jedna z dwóch grup¹⁶⁶ zostanie przez was pokonana, wy chcieliście, aby była to ta nieuzbrojona. Ale Bóg chciał potwierdzić prawdę Swoich słów i zniszczyć niewiernych.

8.8. Prawda została potwierdzona, kłamstwo zostało zniszczone, chociaż nie spodobało się to niewiernym.

8.9. Kiedy prosiliście Boga o pomoc, On odpowiedział: „Wspomogę was tysiącem aniołów, przybędą w szeregach, jeden za drugim”.

¹⁶⁶ Karawana do Mekki lub uzbrojony oddział mekkańczyków podążający za nią. Nawiązanie do Bitwy pod Badr.

8.10. Bóg obwieścił wam tę dobrą nowinę, aby uspokoić wasze serca. Prawdziwe zwycięstwo pochodzi od Boga. On jest Potężny i Mądry.

8.11. Kiedy Bóg sprowadził na was bezpieczny sen, sprowadził deszcz, aby oczyścić was od wpływu szatana, wzmocnić wasze serca i utwardzić wasze stopy.

8.12. Twój Bóg objawił aniołom: „Jestem z wami. Wzmocnijcie więc tych, którzy wierzą. Ja napelnię strachem serca tych, którzy nie wierzą. Uderzajcie ich po szyjach i okaleczcie ich kończyny”.

8.13. Musi tak być dlatego, bo oni sprzeciwili się Bogu i Jego Wyśłannikowi. Kto przeciwstawia się Bogu i Jego Wyśłannikowi, będzie surowo ukarany przez Boga.

8.14. To jest przeznaczone dla was (niewierni). Zakosztujecie tego, czeka na was kara ognia.

8.15. Wierzący! Kiedy spotkacie silne oddziały niewierzących zbliżające się do was, nie odwracajcie się od nich.

8.16. Kto się bowiem odwróci, a nie będzie to w celu przegrupowania do walki lub połączenia się z innym oddziałem, ten ściągnie na siebie gniew Boga. Piekło będzie jego miejscem zamieszkania. Jakże to nędzne miejsce przeznaczenia.

8.17. To nie wy ich zabijaliście, to Bóg ich zabijał. To nie ty w nich rzuciłeś, kiedy się to stało, ale to Bóg w nich rzucił¹⁶⁷, aby wierni mogli być doświadczeni piękną próbą od Niego. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

8.18. Jest tak, że to Bóg osłabia plany niewiernych.

8.19. Jeżeli wy (niewierni) szukaliście zwycięstwa, to ono przyszło do was (ale było to zwycięstwo wiernych a nie wasze). Jeżeli jednak zaprzestaniecie, to będzie lepiej dla was. Jeżeli powrócicie (do walki), to i my (do niej) powrócimy. Nie znajdziecie zwycięstwa nawet, jeżeli będziecie liczni, bo Bóg jest po stronie wierzących.

8.20. Wierzący! Okazujcie posłuszeństwo Bogu i Jego Wyśłannikowi i słuchajcie go, kiedy do was przemawia.

8.21. Nie bądźcie jak ci, którzy mówią: „Słyszemy”, ale nie słuchają.

8.22. Najgorszymi stworzeniami w oczach Boga są ludzie, którzy są głusi, niemi i nic nie rozumieją.

¹⁶⁷ To odniesienie do tego, że stając przed wrogiem, Prorok (s) najpierw przed bitwą rzucił w ich kierunku garść piachu i kamyków.

8.23. Gdyby Bóg dostrzegł w nich jakieś dobro, spowodowałby, że zaczęliby słuchać, ale nawet gdyby to uczynił, to i tak odwróciliby się od Niego z niechęcią.

8.24. Wierzący! Odpowiadajcie Bogu i Jego Wysłannikowi na wezwania do tego, co was ożywi. Wiedźcie, że Bóg stoi pomiędzy człowiekiem a jego sercem. Bóg jest tym, przed którym zostaniecie zgromadzeni.

8.25. Strzeżcie się prób, które dotyczą nie tylko tych, którzy byli niesprawiedliwi¹⁶⁸. Wiedźcie, że Bóg jest srogi w wymierzaniu kary.

8.26. Wspomnijcie czas, kiedy byliście mniejszością we własnym kraju, gdzie uważano was za słabych. Kiedy baliście się, że ludzie was schwytają, to Bóg dał wam schronienie, sprawił, że byliście silniejsi, zapewnił wam dobre rzeczy. Powinniście być za to wdzięczni.

8.27. Wierzący! Nie zdradźcie swego Boga i Jego Wysłannika i nie zdradzajcie świadomie waszych zobowiązań.

8.28. Wiedźcie, że wasze dzieci i wasze majątki są jedynie próbą, a prawdziwa nagroda jest u Boga.

8.29. Wierzący! Jeżeli będziecie bogobojni, to Bóg obdarzy was zdolnością rozróżniania prawdy od kłamstwa i wybaczy wam wasze grzechy. Bóg jest dysponentem nieskończonej łaski.

8.30. Kiedy niewierzący planują uwięzić cię, zabić lub wypędzić, to Bóg ma wtedy swój plan. On jest najlepszym Strategiem.

8.31. A kiedy recytuje się im Nasze objawienia, to oni mówią: „Myśmy to już słyszeli. Gdybyśmy tylko zechcieli, moglibyśmy powiedzieć to samo. To są tylko mity naszych dawnych przodków”.

8.32. Wspomnij, jak powiedzieli: „Boże, jeśli to jest prawda, to ześlij na nas z nieba deszcz kamieni, dotknij nas jakąś straszną karą”.

8.33. Jednak Bóg tego nie uczynił, bo ty byłeś między nimi. Nie ukarał ich także wtedy, kiedy prosili o przebaczenie.

8.34. Jak mogą oczekiwać od Boga, by ich nie karał za to, że nie dopuszczają wiernych do Świętego Meczetu¹⁶⁹? Przecież oni nie są jego strażnikami. Prawowitymi strażnikami Świętego Meczetu są tylko wierzący, ale większość z niewiernych o tym nie wie.

¹⁶⁸ Próby, o których mowa w tym werście to „fitna” – arabskie słowo oznaczające też pokusy, bunt lub niepokoje społeczne. Imam Ali (a.s.) powiedział: „W czasie fitny bądź jak młody wielbłąd, który nie ma ani garbu do ujeżdżania ani wymion do wydojenia” (Nahdż al-Balagha). Prorok Muhammad (s) powiedział natomiast: „Kiedy w waszej wspólnocie pojawi się fitna, trzymajcie się Alego” (Madżma al-Bajan).

¹⁶⁹ Kaaba w Mekce.

8.35. Ich modlitwy w Świątym Meczezie to były gwizdy i wyklaskiwanie¹⁷⁰. Zakosztują kary za to, że nie uwierzyli.

8.36. Ci, którzy nie uwierzyli, przeznaczają swoje majątki, aby zawrócić ludzi z drogi Boga. Będą to robić nadal, aż je stracą i będą tego żałować. Wtedy zostaną pokonani, a ci, którzy nie uwierzyli, będą zabrani do Piekła.

8.37. Bóg oddzieli ludzi dobrych od tych złych, których ustawi jednych za drugimi, aby ich łatwiej gromadnie wrzucić do Piekła. Będą zgubieni.

8.38. Powiedz tym, którzy nie uwierzyli, że jeżeli uwierzą, ich przeszłość będzie im wybaczona. Jeżeli jednak znów zwątpią, to wiedzą, co stało się z tymi (niewierzącymi), co byli przed nimi.

8.39. I walczcie z nimi tak długo, dopóki nie będzie już buntu¹⁷¹ i cała religia będzie należeć do Boga. A jeżeli oni zaprzestaną, to Bóg z pewnością to zobaczy.

8.40. A jeśli oni się odwrócą, to pamiętajcie, że Bóg jest waszym obrońcą. To najlepszy Obrońca i Opiekun.

8.41. Pamiętajcie, że cokolwiek pozyskacie, to piąta część z tego należy do Boga i Jego Wysłannika, do jego bliskich krewnych, sierot, biednych i potrzebujących pomocy w podróży, jeśli wierzycie w Boga i w to, co objawiliśmy Naszemu słudze w dniu rozdzielenia¹⁷², w czasie spotkania dwóch armii. Bóg ma władzę nad wszystkim.

8.42. Byliście na bliższym zboczu doliny, a oni na dalszym, a poniżej przesuwiała się karawana jeźdźców. I gdybyście sami ustalali miejsce starcia, pokłócilibyście się między sobą i by do niego nie doszło. Ale ziściło się, bo Bóg dopełnił Swego dzieła tak, aby ci, co mieli zginąć, zginęli na podstawie jasných dowodów; a ci, którzy mieli przeżyć, utrzymali życie na podstawie jasných dowodów. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

8.43. Bóg pokazał ci we śnie, że jest ich mało. Gdyby pokazał ci, jak jest ich wielu, to z pewnością zeszlaby z was odwaga i pokłócilibyście się między sobą. Tak Bóg uspokoił was, bo On wie najlepiej, co skrywają wasze serca.

8.44. Gdy doszło do starcia, Bóg pomniejszył ich ilość w waszych oczach i pomniejszył was w oczach waszych nieprzyjaciół po to, aby wypełniło się to, co postanowił. Wszystko powraca (pod osąd) do Boga.

¹⁷⁰ Odnosi się to do przeszkadzania Prorokowi w modlitwie w Kaabie.

¹⁷¹ Lub: prześladowań.

¹⁷² Bałwochwalców od muzułmanów w czasie Bitwy pod Badr.

8.45. Wierzący! Jeśli napotkacie jakiś (wrogi) oddział, wytrwajcie i módlcie się do Boga, a zapewne osiągniecie zwycięstwo.

8.46. Bądźcie posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi, nie spierajcie się, abyście nie zwątpili i aby nie opuściła was odwaga. Bądźcie wytrwali, Bóg jest przy was.

8.47. Nie upodabniajcie się do tych, którzy wychodzą ze swoich domów pełni dumy, aby zwrócić na siebie uwagę i odciągnąć innych od drogi Boga. Bóg widzi, co oni robią.

8.48. Szatan udekorował ich czyny tak, że wydawały im się słuszne. Powiedział do nich: „Dziś nikt nie jest w stanie was pokonać, bo ja jestem przy was jako wasz obrońca”. Kiedy jednak obie armie stanęły naprzeciw siebie, on odwrócił się od nich i powiedział: „Nie mam żadnych zobowiązań wobec was. Widzę to, czego wy nie możecie zobaczyć. Boję się Boga, bo Bóg jest straszny, kiedy wymierza karę”.

8.49. Hipokryci i ci, których serca toczy choroba, powiedzieli: „Tych ludzi odurzyła ich religia”¹⁷³. Ale to odbyło się z powodu zaufania (wiernych) do Boga, On jest Wielki i Mądry.

8.50. Gdybyś mógł zobaczyć, jak aniołowie zabierają dusze niewierzących, smagając ich twarze i plecy, mówiąc: „Zakosztujecie kary ognia piekielnego.

8.51. To za to, co przygotowaliście sobie własnymi rękami”. Bóg nie okaże niesprawiedliwości Swoim sługom.

8.52. Oni są podobni do ludu Faraona oraz tych wszystkich, którzy wcześniej nie uwierzyli w znaki Boga, za co zostali przez Niego ukarani. Bóg jest Wielki i Srogi, kiedy wymierza karę.

8.53. Tak się dzieje, ponieważ Bóg nigdy nie wycofuje łask, którymi obsypał jakiś lud, chyba że ten lud sam zmienia to, co jest w ich duszach. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

8.54. Lud Faraona oraz ci, co byli przed nim, zrobili to samo. Odrzucili znaki Boga i zostali zniszczeni za swoje grzechy. Ludzie Faraona zostali utopieni, ponieważ byli grzesznikami.

8.55. Najgorszymi ze stworzeń Boga są ludzie, którzy nie uwierzyli i nadal nie wierzą,

8.56. i ci, którzy zawarli z tobą przymierze, a potem przy każdej okazji je zrywają, i ci, którzy nie boją się Boga.

8.57. Jeżeli spotkasz ich w bitwie, pokonaj ich tak, aby przerazić tych, którzy poszli za nimi, może oni zastanowią się nad tym, co robią.

¹⁷³ Wierzących, którzy zaatakowali większe siły swoich wrogów.

8.58. Jeżeli obawiasz się, że jakiś lud cię zdradzi, to nie zawieraj z nimi przymierza. Bóg nie kocha tych, którzy są zdrajcami.

8.59. Niech niewierzący nie sądzą, że uprzedzą Nasze zamierzenia. Oni nie są w stanie zmienić Naszych planów.

8.60. Przygotujcie przeciwko nim wszystkie siły, jakie możecie zgromadzić i całą jazdę konną, jaką możecie zebrać, abyście mogli przerazić wrogów Boga i wrogów swoich, nawet tych, o których nie macie pojęcia (że istnieją), ale Bóg o nich wie. Wysilek, który wkładacie na drodze Boga, będzie wam sprawiedliwie wynagrodzony.

8.61. Jeżeli oni są skłonni do pokoju, to wyjdźcie im w tym naprzeciw, pokładając zaufanie w Bogu. On jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

8.62. Jeżeli jednak będzie to podstęp, to wystarczy, że Bóg będzie przy tobie. On już ci pomagał i niósł pomoc wierzącym.

8.63. On złączył ich serca¹⁷⁴. Gdybyś ty chciał ich połączyć, nawet przy pomocy całego bogactwa świata, to nie dałbyś rady. Tylko On mógł to zrobić. Zaprawdę, Bóg jest Wielki.

8.64. Wysłanniku! Ty i wierzący, którzy podążają za tobą, polegajcie tylko na Bogu.

8.65. Wysłanniku! Zachęcaj wiernych do podejmowania walki. Dwudziestu wierzących pokona dwustu niewierzących. Jeżeli będzie was stu, to pokonacie tysiąc niewiernych, którzy są po prostu głupcami.

8.66. Teraz Bóg wam pomoże, bo wie, że jesteście osłabieni. Stu wytrwałych spośród was pokona dwustu (niewierzących). Jeżeli będzie was tysiąc, to pokonacie dwa tysiące. Bóg wspiera wytrwałych.

8.67. Nie wypadało Wysłannikowi, aby brał jeńców, jeżeli nie doprowadził walki do końca. Wy pragniecie tego, co w świecie doczesnym, a Bóg pragnie dla was życia przyszłego¹⁷⁵. Bóg jest Wielki i Mądry.

8.68. Gdyby Bóg nie zesłał wam wcześniej prawa mówiącego o tym, co możecie zabrać, spotkałaby was kara.

8.69. Z tego, co zdobyliście na wojnie, możecie spożywać to, co jest dozwolone i dobre, ale bądźcie bogobojni. Bóg jest najbardziej Przebaczącą i Miłującą.

8.70. Wysłanniku, powiedz jeńcom, którzy są w waszych rękach: „Jeżeli Bóg dostrzeże dobro w waszych sercach, to da wam coś lepszego

¹⁷⁴ Wierzących.

¹⁷⁵ Wiecznego w Raju.

niż to, co utraciliście i przebaczy wam. On jest najbardziej Przebaczący i Miłujący”.

8.71. A jeżeli zechcą cię zdradzić, to wcześniej zdradzili już Boga. Jednak Bóg dał tobie władzę nad nimi. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

8.72. Ci, którzy uwierzyli i przybyli do was, poświęcali siebie i swój majątek, walcząc dla Boga, i ci, którzy dali im schronienie i udzielili pomocy, są dla siebie nawzajem przyjaciółmi. Nie macie zobowiązań wobec tych, którzy uwierzyli, ale nie przybyli do was, aż do czasu, kiedy się z wami połączą. Jeżeli jednak będą oczekiwać od was pomocy w sprawach religii, to macie obowiązek im pomóc. Nie może być to jednak pomoc, która uderzałaby w tych, z którymi zawarliście przymierze. Bóg wyraźnie widzi, co czynicie.

8.73. Ci, którzy nie wierzą, wspierają się wzajemnie. Jeżeli wy nie będziecie postępować tak jak oni¹⁷⁶, to wkrótce zapanuje na ziemi anarchia i zepsucie.

8.74. Ci, którzy uwierzyli, ci, którzy przybyli do was, ci, którzy walczyli dla sprawy Boga, ci, którzy udzielili im schronienia i ci, którzy im pomogli, wszyscy oni są naprawdę wierzący. Oni dostąpią miłosierdzia i otrzymają nieprzebrane dobra.

8.75. Ci, którzy uwierzyli później¹⁷⁷, ale dołączyli do was i walczyli na drodze Boga, oni są jednymi z was. Jednak najbliżsi są sobie krewni¹⁷⁸, jak to zapisano w Księdze Boga. Bóg wie o wszystkim.

9. SKRUCHA

9.1. Oto wypowiedzenie zobowiązań ze strony Boga i Jego posłańca (skierowane do) tych bałwochwalców, z którymi zawarliście umowę.

9.2. Możecie podróżować po kraju przez cztery miesiące, ale nie myślcie, że jesteście w stanie odmienić plany Boga, niewierzący zostaną przez Niego upokorzeni.

9.3. Bóg i Jego Wysłannik ogłaszają ludziom w czasie pielgrzymki, że Bóg i Jego Wysłannik są zwolnieni z umów z bałwochwalcami. „Będzie dla was (niewierzący) lepiej, jeżeli okażecie skruchę. Jeżeli jednak

¹⁷⁶ To znaczy: wspierać się.

¹⁷⁷ Po emigracji do Medyny.

¹⁷⁸ W kwestii dziedziczenia.

odwrócić się od Boga, to wieście, że nie da się osłabić planów Boga”. Obwieść (Wysłanniku), że Bóg ześle niewierzącym karę bolesną.

9.4. Wyjątkiem będą ci spośród niewierzących, z którymi zawarlicie przymierze, którego oni przestrzegali i nie pomagali nikomu, kto wystąpił przeciw wam. Uszanujcie takie przymierze, aż do końca jego obowiązywania. Bóg kocha tych, którzy są sprawiedliwi.

9.5. A kiedy przeminą święte miesiące, zabijajcie ich, gdziekolwiek na nich natraficie. Okrążajcie ich, chwytajcie ich i zasadzajcie się na nich. Jeżeli jednak okażą skruchę, będą się modlić i płacić podatek, wówczas puśćcie ich wolno. Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

9.6. Jeżeli któryś z bałwochwalców będzie szukał u ciebie schronienia, udziel mu go, a on będzie miał okazję wysłuchać Bożego Słowa. Później odprowadź go w bezpieczne miejsce. Rób tak dlatego, bo to są ludzie, którzy nie posiadają wiedzy.

9.7. Jak bałwochwalczy mogliby zawrzeć przymierze z Bogiem i Jego Wysłannikiem, z wyjątkiem tych, z którymi zawarte było ono w Świętym Meczecie? Tak długo, jak oni będą go przestrzegać i wy go przestrzegajcie. Bóg kocha ludzi bogobojnych.

9.8. Jest tak, że jeśli oni mają nad wami przewagę, to nie szanują więzów krwi ani honorowych zobowiązań wobec was. Ich usta są pełne pochlebstw, ale ich serca was odrzucają. Większość z nich to ludzie zakłamanii.

9.9. Zaprzedali znaki Boga za marne korzyści, odciągali ludzi z Jego drogi. To co robią, jest złe.

9.10. W stosunku do wierzących za nic mają więzy krwi i swoje zobowiązania wobec nich. To są ludzie występni.

9.11. Jeżeli jednak okażą skruchę, będą się modlić i płacić podatek, to będą waszymi braćmi w wierze. To są wyraźne znaki dla ludzi, którzy myślą.

9.12. Jeżeli jednak złamią przymierze, które zawarli i zaatakują waszą religię, wtedy zwalczajcie przywódców niewierności, bo nie powstrzymują ich nawet własne przysięgi. Może wtedy przestaną.

9.13. Czy nie chcecie walczyć z ludźmi, którzy złamali dane słowo, którzy spiskowali, aby wypędzić Wysłannika? Przecież to oni zaatakowali was pierwsi. Czy wy się ich boicie? Jeżeli jesteście wierzącymi, to tylko Bóg może być tym, kogo należy się bać.

9.14. Walczcie z nimi, a w ten sposób Bóg ich ukarze i poniży waszymi rękami. Bóg pomoże wam zwyciężyć. Uspokoi serca ludzi wierzących.

9.15. usuwając z nich gniew. Bóg okazuje miłość każdemu, komu zechce. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

9.16. Czy myślicie, że Bóg pozostawi was samych, mimo że nie zobaczył jeszcze, którzy z was walczyli dla Niego i nie brali sobie za sprzymierzeńców nikogo poza Nim, Wysłannikiem i wierzącymi? Bóg dobrze wie, co czynicie.

9.17. Nie godzi się, by bałwochwalcy opiekowali się świątyniami¹⁷⁹ Boga, podczas gdy świadczą przeciw samym sobie swoją niewiarą, a to, co robią, jest daremne. Znajdą się w Piekło, gdzie będą przebywać całe wieki.

9.18. Świątyniami Boga mogą opiekować się tylko ci, którzy wierzą w (Jedynego) Boga i Dzień Sądu, modlą się, płacą podatek i nie boją się nikogo poza Bogiem. Ci może znajdą się na drodze prostej.

9.19. Myślisz, że można traktować podanie wody spragnionemu pielgrzymowi i odwiedzanie świątyni Boga na równi z wiarą w Niego, w Dzień Sądu i walką na drodze Boga? To nie jest w oczach Boga równorzędne. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

9.20. Ci, którzy uwierzyli, porzucili swe domy dla sprawy Boga i walczyli na Jego drodze, oddając swoje bogactwo i życie, stoją najwyżej w oczach Boga. To oni są zwycięzcami.

9.21. Ich Pan ogłasza im dobrą nowinę o swoim miłosierdziu, zadowoleniu i o Rajskich Ogrodach, w których czeka ich nieprzemijające szczęście.

9.22. Zamieszkają w nich na wieki. Zaprawdę, od Boga jest najwspanialsza nagroda.

9.23. Wierzący! Nie bierzcie sobie za sprzymierzeńców waszych ojców i braci, jeżeli oni przedkładają swoje niedowiarstwo nad wiarę. Kto weźmie ich na sprzymierzeńców, ten jest niesprawiedliwy.

9.24. Powiedz: „Wasi ojcowie, wasi synowie, wasi bracia, wasze żony, wasze rodziny, wasze bogactwa, które zdobyliście, interesy, o które się boicie, że upadną, i domy, które sobie upodobaliście, jeśli wszystko to jest wam droższe niż Bóg, Jego Wysłannik i walka dla sprawy Boga, to zaczekajcie na Boga, który to osądzi. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niegodziwych”.

9.25. Bóg pomógł wam w wielu walkach, jak w dzień bitwy Hunain, gdzie byliście dumni z powodu swej liczebnej przewagi. Nie przy-

¹⁷⁹ Dosł. meczetami.

niosło wam to jednak żadnej korzyści. Gdy ziemia wam się skurczyła pomimo swej przestronności, odwróciliście się, by uciec.

9.26. Później Bóg zesłał spokój na swego Wysłannika oraz na wierzących. Wysłał wojska, których nie widzieliście i ukarał niewierzących. Taka jest zapłata dla niewiernych.

9.27. Jednak później Bóg przyjmie pokutę od tych, od których zechce. On jest najbardziej Przebaczący.

9.28. Wierzący! Bałwochwalcy są nieczyści, niech nie zbliżają się więc od tego roku do Świętego Meczetu¹⁸⁰. Jeśli obawiacie się ubóstwa, to Bóg w Swej hojności, jeżeli zechce, wzbogaci was. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

9.29. Z tymi spośród ludzi księgi, którzy nie wierzą w Boga, w Dzień Sądu, nie zakazują tego, co Bóg i Jego Wysłannik uznali za zakazane, walczcie, dopóki osobiście i posłusznie nie zapłacą należnego podatku.

9.30. Żydzi głoszą: „Ezdrasz¹⁸¹ jest synem Boga”. Chrześcijanie głoszą: „Mesjasz jest synem Boga”. To ich słowa. Powtarzają to za tymi, którzy już wcześniej wypowiadali podobne bluźnierstwa. Niech Bóg ich zwalczy. Jakże oni zbaczają z drogi (prostej)!

9.31. Oni, poza Bogiem, uznali za swoich panów uczonych w piśmie i kapłanów. To samo uczynili z Jezusem, synem Marii. Mieli przykazane wierzyć w Boga Jedyne. Nie ma innego niż On boga. Chwała należy się tylko Jemu, a nie tym, których Mu przypisują.

9.32. Oni chcą przyćmić światłość Boga swoimi słowami. Ale Bóg nie dopuści do tego, blask Jego światłości będzie trwał, chociaż budzi to nienawiść wśród niewierzących.

9.33. On jest tym, który posłał Swojego Wysłannika z przewodnictwem i religią prawdy, aby odniosła ona zwycięstwo nad wszystkimi innymi religiami, nawet jeśli budzi to nienawiść wśród bałwochwalców.

9.34. Wierzący! Wielu uczonych w piśmie i kapłanów, próżniaczo przejada majątki ludzi i odciąga ich z drogi Boga. Tym, którzy gromadzą złoto i srebro i nie przeznaczają go dla sprawy Boga, przekaz wiadomość o bolesnej karze.

9.35. W dniu, kiedy te metale będą przetopione w ogniu piekielnym i napiętnowane nimi zostaną ich czoła, boki i plecy, usłyszą: „Oto wasze bogactwo, które zgromadziliście, nacieszcie się nim teraz”.

¹⁸⁰ Chodzi tu o zdobycie Mekki przez muzułmanów, kiedy ostatni raz pozwolono bałwochwalcom odbyć pielgrzymkę, ale bez pogańskich rytuałów, a od kolejnego roku mieli już zakaz jej odbywania.

¹⁸¹ Uzajr.

9.36. Liczba miesięcy od Boga, to dwanaście wskazanych w Jego Świętej Księdze przy stworzeniu nieba i ziemi. W tej liczbie są cztery miesiące święte¹⁸². Oto religia silna. Nie czyńcie sobie w tych miesiącach niegodziwości, ale walczcie z bałwochwalcami wspólnie, tak jak oni walczą wspólnie przeciw wam. Bóg wspiera bogobojnych.

9.37. Zamiana świętego miesiąca zwiększa niewiarę i jeszcze bardziej sprowadza z drogi niewierzących. Oni w jednym roku dokonują takiej zamiany, a w innym czasie tego nie robią. (Przy zamianie) stwarzają wrażenie, że liczba świętych miesięcy ustanowionych przez Boga się zgadza. Czynią wtedy dozwolonym to, czego Bóg zakazał. Wydaje im się, że to zło, które czynią, jest dobre. Bóg jednak nie prowadzi drogą prostą ludzi niewierzących.

9.38. Wierzący! Dlaczego, kiedy mówi się do was: „Wyruszajcie dla sprawy Boga”¹⁸³, wy pokazujecie swoje przywiązanie do ziemi? Przedkładacie życie w tym świecie nad życie w świecie przyszłym? Przecież życie w tym świecie jest niczym w porównaniu do życia przyszłego.

9.39. Jeżeli nie wyruszacie do walki dla sprawy Boga, On was srogo za to ukarze, a wasze miejsce zajmie inna społeczność. Nie będziecie mogli Mu w tym przeszkodzić, bo Bóg ma władzę nad wszystkim.

9.40. Jeżeli nie będziecie chcieli mu¹⁸⁴ pomóc, to wiedźcie, że Bóg mu już pomógł wtedy, gdy ścigali go niewierni. On był jednym z dwóch, którzy ukryli się w jaskini. Powiedział wówczas do swego towarzysza¹⁸⁵: „Nie smuć się, Bóg jest z nami”. Wtedy Bóg zapewnił mu wewnętrzny spokój i wysłał na pomoc niewidzialne zastępy. Poniżył słowa tych, którzy nie uwierzyli, bo słowo Boga ma wartość najwyższą. Bóg jest Wielki i Mądry.

9.41. Ruszajcie do boju, bez względu na to czy będzie to dla was łatwe czy trudne¹⁸⁶. Dla sprawy Boga poświęćcie swoje bogactwo i życie. Musicie wiedzieć, że to jest dla was najlepsze.

9.42. Gdyby zysk był natychmiastowy, a wyprawa łatwa, poszliby z tobą. Jednak ta droga wydała im się zbyt długa i trudna. Mimo to

¹⁸² Są to miesiące, w których nie powinno się toczyć walk.; radżaba (miesiąc 7), dhu al-Qa'dah (11), zu al-hidżdża (12) i muharram (1).

¹⁸³ Nawiązanie do wyprawy pod Tabuk.

¹⁸⁴ Muhammadowi (s).

¹⁸⁵ Abu-Bakra.

¹⁸⁶ Lub: „czy jesteście lekko czy ciężko zbrojni”, a także: „konno czy pieszo”, „czy jesteście młodzi, czy starzy”.

będą się zarzekać: „Gdybyśmy tylko mogli, poszlibyśmy z tobą”. Oni szkodzą sobie samym, Bóg wie, że kłamią.

9.43. Niech Bóg ześle przebaczenie. Dlaczego ich pozostawiłeś, zanim poznałeś, kto z nich jest prawdomówny, a kto kłamliwy?

9.44. Ci, którzy naprawdę wierzą w Boga i Dzień Sądu, nie będą cię prosić, abyś pozwolił im oszczędzić w walce o swoje majątki i życia. Bóg dobrze zna bogobojnych.

9.45. O takie pozwolenie będą prosić ci, którzy nie wierzą prawdziwie w Boga i Dzień Sądu. Ich serca są pełne wątpliwości i dlatego są tacy niezdecydowani.

9.46. Gdyby rzeczywiście chcieli walczyć, przygotowaliby się do tego wcześniej. Ale Bóg nie chciał, aby oni z wami wyruszyli, więc ich powstrzymał. Powiedziani im: „Zostańcie w swoich domach razem z innymi”.

9.47. Gdyby z wami poszli, zwiększyliby tylko trudności, które napotykalicie. Siałiby między wami zamęt, próbując wzniecić bunt. A są wśród was tacy, którzy by ich posłuchali. Bóg dobrze zna tych niegodziwców.

9.48. Oni już wcześniej chcieli siać zamęt, snuli intrygi przeciwko tobie, dopóki prawda nie zwyciężyła i przykazania Boga stały się jasne, pomimo to, że się im nienawistnie sprzeciwiali.

9.49. Znajdzie się wśród nich taki, który powie: „Pozwól mi nie wyruszać z wami, nie poddawaj mnie tej próbie”. Czy on właśnie w ten sposób nie poddał się już próbie? Piekło czeka na niewiernych.

9.50. Jeśli spotka cię coś dobrego, to ich to zasmuca. Kiedy spada na ciebie nieszczęście, mówią: „Dobrze, że my wcześniej się przed tym zabezpieczyliśmy” i odchodzą z radością.

9.51. Powiedz: „Nie spotyka nas nic poza tym, co zaplanował dla nas Bóg. On jest naszym Panem. Niech wierzący pokładają zaufanie w Bogu”.

9.52. Powiedz: „Czy oczekujecie, że spotka nas coś innego niż jedna z dwóch najpiękniejszych rzeczy?¹⁸⁷ My oczekujemy, że Bóg was ukarze osobiście lub naszymi rękami. Czekaśmy więc razem”.

9.53. Powiedz: „Rozdawajcie z tego, co macie, dobrowolnie lub pod przymusem, a i tak nie będzie to od was przyjęte, bo jesteście ludźmi niegodziwymi”.

¹⁸⁷ Męczeństwo i śmierć na drodze Boga.

9.54. To, co rozdają, nie zostanie od nich przyjęte, dlatego że nie wierzą w Boga i Jego Wysłannika. Nie modlą się żarliwie, a swoje datki wręczają niechętnie.

9.55. Niech ich bogactwo i (liczba) dzieci nie robią na tobie wrażenia. Bóg chce ich w ten sposób ukarać jeszcze w tym życiu, aby ich dusze odeszły w stanie niewiary.

9.56. Oni, powodowani strachem, przysięgają na Boga, że są jedynymi spośród was, ale naprawdę nie są.

9.57. Gdyby tylko mogli znaleźć schronienie, jaskinię, jakąkolwiek kryjówkę, to szybko by się tam znaleźli.

9.58. Są wśród nich tacy, którzy oskarżają cię w kwestii podziału jałmużny. Kiedy przypada im jakaś jej część, są zadowoleni, jeżeli nie, to się oburzają.

9.59. Byłoby lepiej (dla nich), gdyby byli zadowoleni z tego, co dał im Bóg, i powiedzieli: „Wystarcza nam Bóg. On obdarzy nas Swoim miłosierdziem, podobnie uczyni Jego Wysłannik. Do Boga zwracamy swe prośby”.

9.60. Jałmużna jest przeznaczona tylko dla biednych i potrzebujących, dla tych, którzy się nimi opiekują, dla tych, których serca należało pozyskać, na wykupienie jeńców, dla zadłużonych, dla sprawy Boga oraz dla podróżujących, taki jest nakaz Boga. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

9.61. Są wśród nich i tacy, którzy obrażają Proroka. Mówią: „On tylko słucha”. Powiedz im: „Słucha o rzeczach dobrych dla was. On wierzy w Boga i ufa wierzącym, on jest łaską dla tych, którzy wierzą”. Tych, którzy obrażają Wysłannika, czeka bolesna kara.

9.62. Przysięgają na Boga, aby wam się przypodobać. Jednak, jeżeli są wierzącymi, to Bóg i Jego Wysłannik są tymi, o których zadowolenie powinni zabiegać.

9.63. Czy oni nie pamiętają, że dla tych, którzy przeciwstawiają się Bogu i Jego Wysłannikowi, jest przewidziane miejsce w ogniu piekielnym. To jest ogromne upokorzenie.

9.64. Hipokryci obawiają się, aby nie została objawiona sura, ujawniająca im, co jest w ich sercach. Powiedz: „Naśmiewajcie się dalej. Bóg z pewnością objawi to, czego się obawiacie”.

9.65. A jeśli ich o to zapytasz, to oni odpowiedzą: „My jedynie spędziliśmy czas rozmawiając i bawiąc się”. Pytaj dalej: „Czy nie wyśmiewaliście się z Boga, Jego Słowa i Jego Wysłannika?”.

9.66. Nie szukajcie wymówek. Staliście się niewiernymi po tym, jak uwierzyliście. Jeżeli wybaczymy niektórym z was, to innych ukarzymy, bo są winni.

9.67. Obłudni mężczyźni i obłudne kobiety, nie ma między nimi różnicy. Zachęcają się wzajemnie do zła, a zabraniają dobra. Powstrzymują swe ręce (przed dawaniem jałmużny). Zapomnieli o Bogu, więc i Bóg zapomniał o nich. Hipokryci są grzesznikami.

9.68. Bóg obiecał obłudnym mężczyznom i obłudnym kobietom oraz (wszystkim) niewierzącym ogień piekielny, w którym będą przebywać wiecznie. To będzie musiało im wystarczyć. Bóg ich przeklął i dlatego będą odbywać tak długotrwałą karę.

9.69. (Wspomnijcie) tych, którzy byli przed wami. Mieli nad wami przewagę siły, bogactwa, mieli więcej dzieci. Cieszyli się z tego, co przypadło im w udziale, tak jak wy cieszyliście się swoim udziałem, podobnie do nich. Pozwalaliście sobie na te słowa, na które i oni sobie pozwalali. To jednak oni są tymi, którzy upadli w tym życiu i będą upadłymi w życiu przyszłym. Są zgubieni.

9.70. Czy nie słyszeli o tych, którzy byli przed nimi, o ludzie Noego, Ad, Thamud, o ludzie Abrahama, o mieszkańcach Midian i o miastach, które zostały zniszczone? Prorocy przybywali do nich z wyraźnymi znakami. To nie Bóg ich skrzywdził, to oni sami siebie skrzywdzili.

9.71. Wierzący mężczyźni i wierzące kobiety są zaś dla siebie przyjaciółmi. Zachęcają się wzajemnie do tego, co dobre i wystrzegają się tego, co zakazane. Modlą się, dają jałmużnę, są posłuszni Bogu i Jego Wyśłannikowi. To oni dostąpią miłosierdzia Bożego. Bóg jest Wielki i Mądry.

9.72. Bóg obiecał wierzącym mężczyznom i kobietom Wieczne Ogrody¹⁸⁸, pod którymi płyną strumienie. Zamieszkają tam na wieczność we wspańiałych siedzibach. Najwspanialsze jednak jest zadowolenie Boga. To największe zwycięstwo.

9.73. Wyśłanniku! Walcz z niewierzącymi i obłudnikami i obchodź się z nimi surowo. Oni zamieszkają w Piekle, a to najgorsze miejsce do zamieszkania.

9.74. Oni przysięgają na Boga, że nic takiego nie powiedzieli. Jednak, po przyjęciu islamu, wypowiedzieli deklarację niewiary i stali się niewierzącymi. Zaplanowali coś, czego nie są w stanie osiągnąć. Obra-

¹⁸⁸ Lub: Ogrody Raju.

zili się za to, że Bóg i Jego Wysłannik wzbogacili – dzięki łasce Boga – wierzących. Lepiej dla nich byłoby, gdyby okazali skruchę. Jeżeli jednak będą zwlekać, to Bóg ukarze ich srogo w tym i w przyszłym życiu i na ziemi nie będą mieli żadnego przyjaciela i opiekuna.

9.75. Są wśród nich i tacy, którzy zawarli przymierze z Bogiem i mówią: „Jeżeli Bóg obdarzy nas, choć trochę, Swoją hojnością, to będziemy dawać jałmużnę i znajdziemy się wśród ludzi sprawiedliwych”.

9.76. Ale kiedy On obdarzył ich swoją hojnością, stali się skąpi i odwrócili się z obrzydzeniem (od wiary).

9.77. Bóg spowodował, że obłuda zawładnęła ich sercami aż do dnia, kiedy staną przed nim za to, że nie dotrzymali swojej obietnicy wobec Niego i za to, że kłamali.

9.78. Czy oni nie wiedzą, że Bóg zna ich tajemnice i poufne rozmowy oraz że Bóg wie o wszystkich rzeczach ukrytych?

9.79. Tych – którzy krytykują wierzących dających jałmużnę i to, na co pozwalają im skromne środki – Bóg wyśmieje i boleśnie ukarze.

9.80. Proś o przebaczenie dla nich lub nie, choćbyś (jednak) prosił o nie nawet siedemdziesiąt razy, Bóg im nie przebaczy, bo zaprzeczali Bogu i Jego Wysłannikowi. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

9.81. Ci – którzy ucieszyli się z tego, że udało im się pozostać w swoich domach (po tym jak Wysłannik wyruszył¹⁸⁹) – czuli niechęć do tego, aby walczyć swoim bogactwem i ryzykować życiem dla sprawy Boga. Mówili: „Po co wyruszać w taki upał?”. Powiedz im: „Ogień piekielny jest gorszy od każdego upału”. Tylko czy oni to rozumieją?

9.82. Niech przez chwilę się pośmieją, później będą długo płakać przez to, co zrobili.

9.83. Jeśli Bóg zaprowadzi cię z powrotem do niektórych z nich i oni poproszą cię, abys pozwolił im wyruszyć z tobą do walki, powiedz im: „Już nigdy nie wyruszyście ze mną i nigdy u mego boku nie będziecie walczyć z wrogiem. Za pierwszym razem z zadowoleniem pozostaliście w swoich domach, siedźcie tam więc i teraz razem z tymi, którzy zostają na tyłach”¹⁹⁰.

9.84. Jeżeli któryś z nich umrze, nie módl się za niego i nie przystawaj przy jego grobie. Oni przestali wierzyć w Boga i Jego Wysłannika, więc zmarli jako grzesznicy.

¹⁸⁹ Na Bitwę pod Tabuk.

¹⁹⁰ Kobiety, starcy i dzieci.

9.85. Niech ich bogactwo i (liczba) dzieci nie robią na tobie wrażenia. Bóg chce ich w ten sposób ukarać jeszcze w tym życiu, aby ich dusze odeszły w stanie niewiary.

9.86. A kiedy zesłane zostały słowa: „Uwierzcie w Boga i walczcie dla Jego sprawy u boku Jego Wysłannika”, bogaci spośród nich prosili: „Pozwól pozostać nam razem z tymi, którzy zostają w domach”.

9.87. Oni wołają być z tymi, którzy pozostają na tyłach. Zamknięte zostały ich serca tak, że nic nie rozumieją.

9.88. To Wysłannik i ci, którzy wierzą razem z nim, walczą dla sprawy Boga, poświęcając swój dobytek i życie. Dla nich są wszelkie dobra i oni będą szczęśliwi.

9.89. Bóg przygotował dla nich miejsce w Rajskich Ogrodach, pod którymi płyną strumienie. To jest największe osiągnięcie.

9.90. Część Beduinów¹⁹¹ przyszła prosić o pozwolenie (pozostania w swych siedzibach, mając ku temu powody). Jednak ci, którzy kłamali Bogu i Jego Wysłannikowi, pozostali w swoich domach (bez powodu). Na tych, którzy nie uwierzyli, czeka surowa kara.

9.91. Nie można obwiniać słabych i chorych oraz tych, którzy nie mają środków, aby ponieść ciężar¹⁹², jeśli są szczerze wierni Bogu i Jego Wysłannikowi. Nie wolno obwiniać ludzi sprawiedliwych. Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

9.92. Ani obarczać winą tych, którzy przyszli do ciebie, abyś zaopatrzył ich w konie. Powiedziałeś: „Nie mam nic, na czym moglibyście wyruszyć ze mną”. I oni odeszli ze łzami w oczach rozpaczając, że nie mają środków, aby (was) wspomóc.

9.93. Obarczeni winą będą ci, którzy proszą o pozwolenie pozostania, będąc bogatymi ludźmi. Cieszą się z tego, że pozostali na tyłach. Bóg zamknął ich serca, a oni o tym nie wiedzą.

9.94. Kiedy do nich powrócicie, będą się usprawiedliwiać. Powiedz: „Nie usprawiedliwiającie się. Nigdy wam nie uwierzymy. Bóg już nam objawił prawdę o was. On i Jego Wysłannik będą obserwować, co czynicie. Potem powrócicie do Tego, kto zna to, co jest zakryte i odkryte, i obwieści wam, co zrobiliście”.

9.95. Kiedy do nich powrócicie, oni będą zaklinać się na Boga, abyście ich pozostawili w spokoju. Zostawcie ich samych sobie. Oni są

¹⁹¹ Lub: Arabów pustyni, koczujących Arabów itp.

¹⁹² Dotyczy tych, którzy nie mają wystarczającej ilości środków by zapewnić sobie nawet minimalne wyposażenie i wyżywienie potrzebne do wyruszenia na bitwę.

wstrętnei, a ich miejscem pobytu będzie Piekło, odpowiednia zapłata za to, co uzbierali.

9.96. Będą was zaklinać, abyście byli z nich zadowoleni i jeśli nawet będziecie, to Bóg nie jest zadowolony z ludzi, którzy przekraczają granice.

9.97. Beduini są bardziej zawzięci w swej niewierności i obłudzie i częściej nie znają granic wyznaczonych przez Boga a objawionych Wyśłannikowi. Ale Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

9.98. Wśród Beduinów są i tacy, którzy uważają, że to, co przeznaczają dla sprawy Boga, to tylko strata i czekają, aż (dobry) los się od was odwróci. To od nich odwróci się los. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

9.99. Ale są wśród Beduinów i tacy, którzy wierzą w Boga i Dzień Sądu i uważają, że to, co wydają, przybliży ich do Boga i zasłużą sobie na błogosławieństwo Wyśłannika. Rzeczywiście, zbliży ich to do Boga, który okaże im Swoje miłosierdzie. Bóg jest Miłosierny i Przebaczący.

9.100. Bóg jest zadowolony z pierwszych muhadżirów, ansarów¹⁹³ i ich naśladowców w czynieniu dobra. Oni są zadowoleni z tego, co zysła im Bóg, dla nich przygotowane są Rajskie Ogrody, pod którymi płyną strumienie. Oni będą tam żyć wiecznie, to ich największe zwycięstwo.

9.101. Wśród Beduinów, którzy mieszkają wokół was, są hipokryci, tak jak wśród mieszkańców Medyny są tacy, którzy tkwią w obłudzie. Ty (Muhammadzie) ich nie znasz – My ich znamy. Poniosą podwójną karę¹⁹⁴, będą skazani na straszne męczarnie.

9.102. Są także inni, którzy wyznali swoje grzechy. Oni pomieszalili dobre uczynki ze złymi. Być może Bóg przyjmie ich skrucę. On jest Przebaczący i Miłujący.

9.103. Przyjmij z ich majątku jałmużnę, aby mogli się w ten sposób oczyścić. Módl się za nich, modlitwa jest najlepszym dla nich pocieszeniem.

9.104. Czy oni nie wiedzą, że Bóg przyjmuje skrucę i jałmużnę od swoich sług i że tylko On jest Przebaczący i Miłujący?

9.105. Powiedz: „Pracujcie, a Bóg, Wyśłannik i wierni zobaczą wasze uczynki. Wróćcie i staniecie przed Bogiem, który wie o wszystkim, co jest ukryte i jawne. On powie wam, co zrobiliście”.

¹⁹³ Muhadżirowie i Ansarowie to odpowiednio ci, którzy wyemigrowali z Prorokiem (s) z Mekki do Medyny i ci, którzy ich przyjęli i pomogli im. Słowa te tłumaczone bywają jako: emigranci i przymerzeńcy (pomocnicy).

¹⁹⁴ W tym i przyszłym życiu.

9.106. Są też tacy, których sprawa jest odroczone i czeka na werdykt Boga. On ukarze ich albo okaże łaskę. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

9.107. Są tacy hipokryci, którzy wybudowali (jakoby) meczet, miejsce krzywdy i bezbożności, gdzie celem była chęć wywołania podziału między wierzącymi. To był podstęp służący tym, którzy prowadzili walkę z Bogiem i Jego Wyślannikiem¹⁹⁵. Oni na pewno będą się zaklinać: „Chcieliśmy tylko dobrze”, ale Bóg doskonale wie, że oni są kłamcami.

9.108. Nie stawaj tam do modlitwy. Meczet wybudowany na fundamencie pobożności od pierwszego dnia jest najbardziej godny tego, abys się w nim modlił. Do niego przybywają ludzie pragnący oczyszczenia. Bóg kocha ludzi pragnących oczyszczenia.

9.109. Kto jest lepszy? Ten, który zbudował swój meczet na bogobojności, dla zadowolenia Boga, czy ten, który zbudował swoją świątynię na skraju osuwającego się zbocza, skąd runie, razem z nim, do ognia piekielnego? Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

9.110. Wybudowana przez nich świątynia będzie źródłem niepokoju w ich sercach tak długo, aż ich serca zostaną rozdarte na kawałki. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

9.111. Bóg pozyskał dusze i bogactwa wierzących, za co dostąpią Raju. Oni walczą dla sprawy Boga, zabijają i są zabijani. Bóg wypełni Swoją obietnicę złożoną w Torze, Ewangelii i Koranie. Nikt nie dotrzymuje obietnic tak, jak Bóg. Cieszcie się zatem z wymiany, jakiej dokonaliście z Bogiem, to wasz wielki sukces.

9.112. Ci, którzy się nawracają, ci, którzy Go czczą, którzy Go wychwalają, podróżują, służąc Mu, którzy mu się kłaniają, modlą się do Niego, którzy zachęcają do dobra i zabraniają zła, nie przekraczają granic przez Niego wyznaczonych – ci głoszą radosną nowinę wierzącym.

9.113. Nie powinien Wyślannik ani ci, którzy wierzą, prosić o łaskę dla bałwochwalców nawet wtedy, gdy oni są ich krewnymi, gdy już okazało się, że będą mieszkańcami Piekła.

9.114. Prośba Abrahama o łaskę dla ojca była spowodowana tym, że taką złożył mu obietnicę. Jednak, gdy okazało się, że jego ojciec jest wrogiem Boga, to odciął się od niego. Abraham był człowiekiem czułym i wspaniałomyślnym.

¹⁹⁵ Objawienie do wydarzenia, gdy jedno z plemion w swej hipokryzji wybudowało meczet, namawiając Proroka, aby odprawił tam pierwszą modlitwę, podczas gdy on czynił właśnie przygotowania do Bitwy pod Tabuk.

9.115. Bóg nie sprowadzi z drogi prostej ludzi, dla których jest na niej Przewodnikiem, jeśli najpierw nie wskaże im, czego mają się wystrzeżać. Bóg ma wiedzę o wszystkim.

9.116. Do Boga należy władza w niebie i na ziemi. On daje życie i przynosi śmierć. Nikt poza Bogiem nie będzie wam opiekunem i pomocnikiem.

9.117. Bóg okazał łaskę Wysłannikowi, muhadżirom i ansarom, którzy towarzyszyli mu w czasach niedoli po tym, jak serca niektórych z nich zwątpiły. Bóg okazał im swoje miłosierdzie, bo jest Łaskawy i Miłosierny.

9.118. I okazał miłosierdzie tym trzem¹⁹⁶, którzy pozostali na tyłach, dla których zabrakło miejsca na ich ziemi, chociaż była rozległa. Ich dusze skuliły się i zrozumiały, że jedyną drogą ucieczki jest droga do Boga. Wówczas Bóg przyjął ich skruchę i wybaczył im. Bóg często przebacza i okazuje litość.

9.119. Wierzący! Bądźcie bogobojni i przebywajcie z prawdomównymi¹⁹⁷.

9.120. Nie godzi się mieszkańcom Medyny i okolicznym Beduinom, by pozostali na tyłach, pozostawiając Wysłannika Boga i ceniąc swoje życie wyżej niż jego. Jest tak, ponieważ każde ich pragnienie, zmęczenie czy głód na drodze Boga, każdy ich krok wywołujący gniew niewiernych i każde zdobycie przewagi nad wrogiem, są im zapisywane jako pobożny czyn. Bóg nie zgubi nagrody dla sprawiedliwych.

9.121. Tak samo każdy datek, mały czy duży, każde przejście przez dolinę jest im zapisywane tak, by Bóg mógł nagrodzić ich za to, co najpiękniejsze z ich czynów.

9.122. Nie wszyscy wierni muszą wyruszać (na bitwę). Niech część zostanie i zgłębia religijną wiedzę, aby upomnieć (i wspomóc) tych wiernych, którzy powrócą (po bitwie)¹⁹⁸. Może będą musieli się strzec.

9.123. Wierzący! Walczcie z niewierzącymi, którzy są w pobliżu was. Niech się przekonają o waszej surowości. Bóg wspiera bogobojnych.

9.124. Kiedy tylko zostaje objawiona jakaś sura, oni od razu pytają: „Kogo z was umocniło to w wierze?”. Umocniło to w wierze tych, którzy są wierni, to sprawia im radość.

¹⁹⁶ Trzech ansarów, którzy nie wzięli udziału w Bitwie pod Tabuk. Prorok (s) obłożył ich klątwą, zakazał kontaktów z nimi. Po okresie żarliwej pokuty zostali przywróceni do społeczności.

¹⁹⁷ Według licznych przekazów zawartych w zbiorach Al-Kafi i Bihar al-Anłar prawdomównymi, o których mówi ten wers, są Prorok (s) i jego Ahlul Bejt (a.s.).

¹⁹⁸ Moim zdaniem, chodzi tu o negatywny wpływ, jaki wywiera na każdego żołnierza wojna.

9.125. Ale u tych, u których w sercach jest choroba, powiększa to ich bezbożność i umierają jako ludzie niewierzący.

9.126. Czy oni nie pamiętają, że raz lub dwa razy w roku są poddawani próbie? Ani nie okazują skruchy, ani nie chcą o tym pamiętać.

9.127. Kiedy tylko zostaje objawiona jakaś sura, oni spoglądają po sobie i pytają: „Czy ktoś nas widzi?” i uciekają. Bóg odwrócił ich serca (od prawdy), bo są głupcami, którzy niczego nie pojmują.

9.128. Przyszedł do was Wysłannik spośród was i bołą go przykrości, jakich doświadczacie. Martwi się o was, dla wierzących jest współczujący i miłościwy.

9.129. Jeżeli jednak oni odwrócą się od wiary, powiedz im: „Wystarczy mi Bóg. Nie ma innego boga jak tylko On. Jemu ufam, On jest władcą majestatycznego Tronu”.

10. JONASZ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

10.1. Alif. Lam. Ra. Oto wersety Mądrej Księgi.

10.2. Co zaskoczyło ludzi w objawieniu, jakie daliśmy jednemu z nich: „Ostrzegaj ludzkość i głoś dobrą nowinę tym, którzy uwierzyli, że zyskają szacunek w oczach Boga?”. Niewierni mówią: „On na pewno jest magiem”.

10.3. Waszym Panem jest Bóg, który stworzył niebo i ziemię w sześciu dniach, a następnie osiadł pewnie na Tronie, sprawując władzę nad wszystkim¹⁹⁹. Nie ma u Niego wstawiennictwa, chyba że On na to zezwoli. Oto Bóg, wasz Pan, czcijcie Go. Zastanówcie się nad tym.

10.4. Wszyscy przed Nim staniecie, Jego obietnica jest prawdziwa. On daje początek stworzeniu, a później je powtarza, aby sprawiedliwie nagrodzić tych, którzy uwierzyli i spełniają dobre uczynki. Ci, którzy nie uwierzyli, dostaną do wypicia wrzątek i spotka ich bolesna kara za to, czemu zaprzeczali.

10.5. On jest tym, który sprawił, że słońce jest światłem, a księżyc blaskiem i ustanowił dla niego fazy, dzięki którym poznaliście czas i sposób jego liczenia. Bóg ustanowił to zgodnie z prawdą i objaśnił znaki dla ludzi mądrych.

¹⁹⁹ Wszechświatem.

10.6. W zmienności dnia i nocy oraz we wszystkim, co Bóg stworzył na niebie i na ziemi, są znaki dla ludzi bogobojących.

10.7. Ci, którzy mają nadzieję, że nie staną przed Nim²⁰⁰, cieszą się z życia doczesnego i ci, którzy nie uwierzyli w Jego znaki,

10.8. zamieszkają w ogniu piekielnym za to, co zrobili.

10.9. Ci, którzy uwierzyli i spełniają dobre uczynki, będą prowadzeni przez Boga drogą prostą. W nagrodę za ich wiarę zamieszkają w Rajskich Ogrodach, pod którymi płyną strumienie.

10.10. I będą głosić: „Chwała Bogu!”. Ich powitaniem będzie (słowo): „Pokój”, a modlitwę kończyć będą słowami: „Chwała Bogu, Panu światów”.

10.11. Gdyby Bóg przyspieszył rozliczenie zła, jakie ludzie učinili, tak jak oni chcą przyspieszyć dla siebie to, co dobre, to ich czas już by się wypełnił. Lecz My pozostawiamy tych, którzy nie spodziewają się spotkania z Nami, by dalej, niczym ślepcy, błądzili w nieposłuszeństwie.

10.12. Kiedy człowieka spotykają jakieś nieszczęścia, wzywa nas leżąc, stojąc czy siedząc. Kiedy My uwalniamy go od tego ciężaru, wówczas on idzie własną drogą, jak gdyby nigdy się do nas nie zwracał o pomoc w tym nieszczęściu. W ten sposób ludzie podli upiększają sobie to, co robią.

10.13. Unicestwiliśmy wiele pokoleń, które były przed wami, po tym jak czyniły zło i nie uwierzyły w dawane im znaki przez (Moich) proroków. Tak odpłacamy się grzesznikom.

10.14. Uczyniliśmy was następcami na ich ziemi, aby zobaczyć jak wy będziecie postępować.

10.15. I kiedy Nasze objawienia są recytowane tym, którzy mają nadzieję, że Nas nie spotkają, oni mówią: „Daj nam inny Koran albo zmień jego treść”. Powiedz im: „Nie wolno mi go zmienić z własnej woli. Mogę postępować jedynie zgodnie z danym mi objawieniem. Boję się, że gdybym okazał nieposłuszeństwo, czekałaby mnie straszna kara w Dniu Sądu”.

10.16. Powiedz: „Jeśliby Bóg mi tak rozkazał, to nie recytowałbym wam tego, a On nie dałby wam tego poznać. Całe życie byłem pośród was, zanim zostało mi to objawione. Czego wy nie rozumiecie?”

10.17. Kto może być bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wypowiada kłamstwa przeciwko Bogu i za fałsz uważa jego znaki? Zaprawdę, grzesznikom nigdy nie będzie się powodziło.

²⁰⁰ Prorok (s) powiedział: „Bóg najbardziej chce spotkać tych, którzy mają nadzieję na spotkanie z Nim” (Tafsir al-Furkan).

10.18. Oni czczą, poza Bogiem, tych, którzy nie przyniosą im szkód ani korzyści. Twierdzą: „Oni wstawią się za nas u Boga”. Odpowiedz im: „Czy wy myślicie, że powiecie Bogu o czymś, co jest w niebie lub na ziemi, o czym On nie wie? Chwała Mu! On jest ponad tym, co Mu dodajecie”.

10.19. Kiedyś ludzie byli jedną wspólnotą wiernych, a później poróżnili się między sobą. I gdyby nie zostało objawione Słowo od twojego Pana, już dawno rozstrzygnięto by to, o co się poróżnili.

10.20. Pytają: „Dlaczego jego Pan nie zesłał mu jakiegoś cudu?”. Odpowiedz: „Wiedza o tym, co jest niewidzialne, jest wyłącznie u Boga. Poczekajcie, a ja zaczekam z wami”.

10.21. A kiedy pozwalamy ludziom zasmakować miłosierdzia po tym, jak spotkało ich nieszczęście, to oni zaczynają spiskować przeciwko Naszym objawieniom. Powiedz im: „Bóg was uprzedzi, bo jest szybszy w działaniu”. Nasi wysłannicy zapisują wszystkie wasze knowania.

10.22. Bóg jest tym, który umożliwia wam podróżowanie lądem i morzem. Gdy jesteście na pokładzie statku, który płynie dzięki pomyslnym wiatrom, ludzie się cieszą. A kiedy przychodzi sztorm i zalewają ich fale ze wszystkich stron, wtedy w szczerym poddaniu się Jemu wołają: „Jeżeli nas uratujesz, na pewno będziemy Ci wdzięczni!”.

10.23. A kiedy Bóg ich ratuje, to oni łamią prawo i dopuszczają się grzechów na ziemi. Ludzie! Te występki, których dokonujecie w poszukiwaniu szczęścia w życiu doczesnym, skierują się przeciwko wam. Wtedy wyrażicie skruchę, a My powiemy wam, co zrobiliście.

10.24. Życie na tym świecie jest jak woda, którą zsyłamy w postaci deszczu. Zasila ona wszelką roślinność, którą spożywają ludzie i zwierzęta. A kiedy ziemia pięknieje swym kolorytem, wydając plon i ludzie myślą, że całkowicie nad nią panują, wówczas przychodzi, dniem lub nocą, Nasz rozkaz i wszystko zostaje wykarczowane, jakby dzień wcześniej nie było tego rozkwitu. W ten sposób wyjaśniamy znaki ludziom, aby się zastanowili.

10.25. Bóg zaprasza ludzi do Miejsca Pokoju²⁰¹ i prowadzi ich drogą prostą.

10.26. Dla tych, którzy czynią dobro, będzie najlepsza nagroda, dodatkowo zwiększona. Żaden smutek czy żal nie przesłonią ich twarzy. Będą mieszkańcami Raju na wieki.

²⁰¹ Raju.

10.27. A tym, którzy wyrządzali zło, będzie odplacone takim samym złem. Będą poniżeni i nie znajdą dla siebie żadnego obrońcy przed Bogiem. Ich twarze okryją się cieniem, niczym płat nocy ciemnej. Będą mieszkańcami Piekła na wieki.

10.28. Kiedy zgromadzimy ich wszystkich, to powiemy do tych, którzy dodawali Bogu współtowarzyszy: „Pozostańcie na miejscu przy tych, których przydawaliście Bogu, jako Jemu równych”. Potem ich rozdzielimy, a ci, których dodawali Nam na współtowarzyszy, powiedzą: „Wyście nas nie czcili.

10.29. Niech Bóg będzie świadkiem tego, że my byliśmy zupełnie nieświadomi waszej czci”.

10.30 Tam każda dusza doświadczy tego, co robiła wcześniej. Zostaną sprowadzeni do Boga, ich prawdziwego Pana, a to, co sobie wymyślali, odsunie się od nich.

10.31. Zapytaj: „Kto dostarcza wam pożywienie z nieba i ziemi. Kim jest Ten, który ma władzę nad słuchem i wzrokiem? Kto wyprowadza życie ze śmierci i śmierć z życia? Kto zarządza wszystkim (we wszechświecie)?”. Odpowiedzą: „Bóg”. Wtedy powiedz: „To dlaczego nie jesteście bogobojni?”.

10.32. Taki jest Bóg, wasz prawdziwy Pan. Co jest poza prawdą? Tylko fałsz! Dlaczego więc odchodzicie od prawdy?

10.33. Tak wypełniło się słowo Pana wobec tych, którzy szerzyli niesprawiedliwość: oni nie będą mieć wiary.

10.34. Zapytaj: „Czy wśród waszych bogów jest taki, który daje początek stworzeniu, a później je powtarza?”. I odpowiedz: „Tylko Bóg (Jedyny) jest tym, który daje początek stworzeniu, a później je powtarza. Dlaczego więc wy zwracacie się ku kłamstwu?”.

10.35. Zapytaj: „Czy wśród waszych bogów jest taki, który prowadzi was do prawdy”. I odpowiedz: „Tylko Bóg (Jedyny) jest tym, który prowadzi do prawdy. Czy nie jest godnym iść za Tym, który prowadzi was do prawdy, niż za tym, który odnajduje drogę tylko wtedy, jak mu się ją wskaże? Co się z wami dzieje, dlaczego tak to osądzacie?”.

10.36. Większość z nich idzie za swoimi wyobrażeniami. Wyobrażenia nie zastąpią prawdy. Bóg wie, co oni robią.

10.37. Koran to nie jest coś, co mógłby stworzyć ktoś inny niż sam Bóg. Koran wypełnia objawienia, które były przed nim i jest wyjaśnienie

niem Księgi²⁰², w której nie ma żadnych wątpliwości, pochodzącej od Pana Świątów.

10.38. Oni mogą twierdzić: „On to wszystko wymyślił”²⁰³. Powiedz im: „Poproście o pomoc kogo tylko chcecie, oprócz Boga, i stwórzcie chociaż jedną surę podobną do tego, co jest w Koranie, jeśli to, co mówicie, jest prawdą”.

10.39. Jest tak, że oni za kłamstwo uznali to, czego nie znają i to, czego im jeszcze nie wyjaśniono. Tak samo odrzuciło prawdę wielu z tych, co byli przed nimi. Zobacz, jaki był ostateczny los ludzi niesprawiedliwych.

10.40. Są wśród nich tacy, co w niego²⁰⁴ wierzą, i są tacy, którzy w niego nie wierzą. Bóg dobrze zna tych, którzy się zepsucie.

10.41. A gdy będą oskarżać cię o kłamstwo, powiedz: „Dla mnie są moje uczynki, a wasze uczynki są dla was. Nie ponosicie odpowiedzialności za to, co ja robię, a ja nie ponoszę odpowiedzialności za to, co wy robicie”.

10.42. Są wśród nich tacy, którzy cię słuchają, ale nie zmusisz do słuchania głuchych, którzy nie myślą.

10.43. Są wśród nich tacy, którzy spoglądają na ciebie, ale czy możesz poprowadzić ślepców, jeśli oni nie widzą?

10.44. Zaprawdę, to nie Bóg wyrządza ludziom niesprawiedliwość, to ludzie sami sobie niesprawiedliwość wyrządzają.

10.45. W tym Dniu, kiedy Bóg zgromadzi ich u siebie, wydawać im się będzie, jakby tylko jedną godzinę przebywali na ziemi, poznając się nawzajem. Ci, którzy uważali, że spotkanie z Bogiem to kłamstwo i nie byli prowadzeni drogą prostą, będą najbardziej stratni.

10.46. Niezależnie od tego, czy pokażemy ci część z tego, co im obiecano, czy wcześniej wezwiemy cię do Siebie, to oni i tak powrócą do Mnie. Bóg jest świadkiem wszystkiego, co oni robią.

10.47. Każdy lud miał swojego posłańca, a kiedy przyjdzie ich posłaniec, to wszystko sprawiedliwie będzie rozsądzone między nimi, nikt nie będzie pokrzywdzony.

10.48. Pytają: „Jeśli mówisz prawdę, to powiedz, kiedy obietnica będzie spełniona?”.

²⁰² „Księga” w tym wersie odnosi się do ogółu wszystkich boskich objawień.

²⁰³ Koran.

²⁰⁴ Koran.

10.49. Odpowiedz: „Ja nie mam żadnej władzy nawet nad tym, aby sobie wyrządzić krzywdę lub przynieść korzyść, jeśli Bóg tego nie zechce”. Każdy lud ma swój wyznaczony czas. Kiedy on nadejdzie, oni nie będą mogli go opóźnić ani przyspieszyć.

10.50. Powiedz: „Jak uważacie, jeśli nadejdzie Jego kara za dnia lub w nocy, to którą jej część grzesznicy będą chcieli przyspieszyć?”

10.51. A może wtedy, gdy ona na was spadnie, w nią uwierzycie? Dopiero wtedy! A (podobno) chcieliście ją przyspieszyć?”.

10.52. Wtedy zostanie powiedziane tym, którzy sami siebie skrzywdzili: „Zakosztujcie wiecznej kary. Taka nagroda jest tylko za to, na co sobie założyliście”.

10.53. Oni będą ciebie dopytywać: „Czy to wszystko jest prawdą?”. Odpowiedz: „Na Boga, tak! To wszystko jest prawdą i nie jesteście w stanie od niej uciec”.

10.54. Nawet gdyby każdy niesprawiedliwy człowiek posiadał bogactwa tego świata i chciał się z tego wykupić. Kiedy zobaczą, jaka kara ich czeka, wtedy zaczną mieć wyrzuty sumienia. Oni są osądzeni sprawiedliwie, nikt nie zostanie pokrzywdzony.

10.55. Do Boga należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. Z prawdę, obietnice Boga są prawdą, ale większość z nich tego nie wie.

10.56. On daje życie i sprowadza śmierć. Przed Nim wszyscy zostanieie zgromadzeni.

10.57. Ludzie! Od waszego Pana przyszło do was przypomnienie, uzdrowienie tego, co jest w sercach waszych, wyraźne przewodnictwo (po drodze prostej) i miłosierdzie dla wierzących.

10.58. Powiedz: „To jest łaska i miłosierdzie od Boga. Radujcie się tym, bo to jest lepsze od tego, co nagromadziliście”.

10.59. Powiedz: „Pomyślcie nad tym, że Bóg zesłał wam Swoją strawę, a wy (sami) część z niej uczyniliście dozwoloną, a część uznaliście za zabronioną”. Zapytaj: „Czy na to zezwolił wam Bóg, dlaczego wymyślacie kłamstwa przeciwko Niemu?”.

10.60. Co będą myśleć w Dniu Zmartwychwstania ci, którzy wymyślają kłamstwa przeciwko Bogu. Zaprawdę, On jest miłosierny dla wszystkich ludzi, ale część z nich nie okazuje wdzięczności.

10.61. W każdej sytuacji, czy jak recytujesz fragmenty Koranu, czy jak pracujesz, Bóg jest świadkiem twoich poczynań i twojego zaangażowania. Nie ujdzie uwagi twojego Pan nawet najmniejsza drobina z tego, co jest w niebie i na ziemi. Najmniejszy pył czy największa rzecz,

o wszystkim tym jest wspomniane w Księdze.

10.62. Z pewnością nie zaznają smutku i nie muszą się obawiać ci, którzy są przyjaciółmi Boga.

10.63. Ci, którzy wierzą i są pobożni,

10.64. otrzymają dobrą nowinę w tym i przyszłym życiu. Bóg nic nie zmieni z tego, co mówił. To największa radość.

10.65. Niech nie zniechęca cię to, co oni mówią. Wszelka moc należy do Boga. On jest Wszehmogący i Wszehwiedzący.

10.66. Z pewnością do Boga należy wszystko to, co jest w niebie i na ziemi. Za czym idą ci, którzy oddają część innym bóstwom poza Bogiem? Oni idą za własną iluzją i tworzą własne wyobrażenia.

10.67. Bóg jest tym, który stworzył dla was noc dla odpoczynku i dzień, abyście mogli pracować. To są wystarczające znaki dla ludzi, którzy chcą słuchać.

10.68. Oni mówią: „Bóg wziął sobie potomstwo”. Chwała niech będzie Bogu! On wystarcza sam sobie. Do Niego należy wszystko to, co jest w niebie i na ziemi. Nie macie na swoje twierdzenie żadnych dowodów. Mówicie o Bogu rzeczy, o których nie macie pojęcia.

10.69. Powiedz: „Nie będą mieli szczęścia ci, którzy wymyślają kłamstwa o Bogu”.

10.70. Będą mieli trochę radości w życiu doczesnym, ale później staną przed Bogiem. Pozwolimy im wtedy zakosztować strasznej kary za to, że nie uwierzyli.

10.71. Przywołaj im historię Noego, który powiedział do swego ludu: „Ludu mój, jeśli jest dla was ciężarem moja osoba i to, że przypominam wam o znakach Boga, to ja pokładam w Nim zaufanie. A wy zbierzcie się i uzgodnijcie między sobą, i z waszymi bóstwami, co chcecie robić. Nie wahajcie się i osądźcie mnie jak najszybciej.

10.72. A jeśli odwróćcie się plecami, to pamiętajcie, że nie oczekuję od was żadnej nagrody. Moja nagroda jest tylko u Boga, a mam nakaz, aby być Mu całkowicie poddanym”.

10.73. Oni jednak uznali go za kłamcę, więc uratowaliśmy go i jego rodzinę, która była z nim na Arce i uczyniliśmy ich dziedzicami (ziemi). Utopiliśmy tych, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki. Zobacz, jaki zły los spotkał tych, których ostrzegaliśmy.

10.74. Po nim wysłaliśmy z wyraźnymi znakami proroków do ludów, z których oni się wywodzili. Oni jednak odrzucili je, jak przedtem. W ten sposób zamykamy serca grzeszników.

10.75. Potem posłaliśmy z Naszymi znakami Mojżesza i Aarona do Faraona i jego dworzan. Oni jednak je zlekceważyli. Byli grzesznikami.

10.76. Kiedy objawiliśmy im prawdę, powiedzieli: „To tylko zwykłe czary”.

10.77. Mojżesz powiedział: „Nazywacie czarami prawdę właśnie wtedy, kiedy ona do was przyszła? Czy to jest magia? Przecież magom nie będzie się dobrze wiodło”.

10.78. Zapytali: „Czy przybyliście do nas, aby odwieść nas od tego, co czcili nasi przodkowie i uzyskać władzę w naszym kraju? Nie uwierzemy żadnemu z was”.

10.79. Faraon zaś rozkazał: „Sprowadźcie do mnie każdego uczonego czarownika”.

10.80. I kiedy czarownicy przybyli, Mojżesz powiedział: „Rzućcie tym, co macie”.

10.81. A kiedy rzucili, Mojżesz powiedział: „To, co wy učiniliście, to są zwykłe czary. Bóg je zniszczy. On nie wspiera wysiłków ludzi niesprawiedliwych”.

10.82. Bóg ustanawia prawdę Swoim słowem, nawet jeśli grzesznicy jej nienawidzą”.

10.83. Ale nikt nie uwierzył słowom Mojżesza oprócz niektórych młodych z jego ludu. Inni nie zrobili tego z obawy przed prześladowaniami ze strony Faraona i jego dworzan. Faraon był despotycznym władcą w swoim kraju i wielkim grzesznikiem.

10.84. Mojżesz powiedział: „Ludu mój: „Jeżeli wierzycie w Boga i szczerze poddajecie się Jego woli, to zaufajcie Mu”.

10.85. Oni odpowiedzieli: „W Bogu pokładamy naszą ufność. Panie nasz, nie czyn nas próbą tych niesprawiedliwych ludzi.

10.86. I przez Twoje miłosierdzie uwolnij nas od tego niewierzącego ludu”.

10.87. Wtedy objawiliśmy Mojżeszowi i jego bratu te słowa: „Zbudujcie w Egipcie domy dla swojego ludu w ten sposób, aby stały naprzeciwko siebie, módlcie się i przekazujcie wiernym dobrą nowinę”.

10.88. A Mojżesz rzekł: „Panie Nasz, uczyniłeś Faraona i jego dworzan ludźmi bogatymi i pełnymi szacunku w życiu doczesnym. Dzięki temu oni sprowadzają ludzi z Twojej drogi w zbłądzenie. Panie nasz, zniszcz ich bogactwa, niech skamienieją ich serca, aby nie uwierzyli, dopóki nie doświadczą kary bolesnej”.

10.89. Bóg odpowiedział: „Twoja modlitwa została wysłuchana. Bądźcie obaj wytrwali i nie idźcie drogą ludzi, którzy nie mają wiedzy”.

10.90. Przeprowadziliśmy lud Izraela przez morze, gdy Faraon i jego żołnierze ścigali ich z zawziętością i nienawiścią, aż do czasu, gdy już zaczęli tonąć. Wtedy Faraon powiedział: „Wierzę, że nie ma innego boga niż Bóg Jedyny, w którego wierzą Izraelici i jestem z tymi, którzy Mu się poddają”.

10.91. Dlaczego dopiero teraz?! Wcześniej nie okazywałaś posłuszeństwa i byłeś wśród tych, którzy szerzyli bezprawie.

10.92. Uratujemy tylko twoje ciało, abyś był znakiem dla tych, którzy przyjdą po tobie. Jakże wielu ludzi nie zwraca uwagi na Nasze znaki.

10.93. Osiedliliśmy lud Izraela we wspólnym miejscu i zapewniliśmy wszelkie dobra. Nie spierali się między sobą, dopóki nie dotarła do nich wiedza. Bóg z pewnością rozsądzi ich spory w Dniu Zmartwychwstania.

10.94. Jeżeli dręczą cię wątpliwości co do wiedzy, którą ci objawiliśmy, zapytaj o nią tych, którzy czytali księgę²⁰⁵, która była przed tobą. Ta prawda została ci objawiona przez twojego Pana, więc nie bądź jednym z tych, którzy wątpią.

10.95. Nie bądź wśród z tych, którzy znaki Boga uznali za kłamstwo, bo będziesz jednym z przegranych.

10.96. Ci, co do których już wypełniło się słowo waszego Pana²⁰⁶, już nie uwierzą,

10.97. nawet wtedy, gdyby (nieprzerwanie) otrzymywali znaki, aż do czasu, gdy ujrzą karę bolesną.

10.98. Tak jak te wszystkie miasta, które nie uwierzyły (w znaki), a wiara przyniosłaby im tylko korzyści. Wyjątkiem był lud Jonasza, który uwierzył. I zdjęliśmy z nich hańbę w tym życiu i daliśmy im trochę czasu na radość.

10.99. Gdyby twój Pan tylko zechciał, to uwierzyliby wszyscy ludzie na ziemi. A czy ty chciałbyś przymusić ludzi, aby uwierzyli?

10.100. Uwierzą tylko ci, którym Bóg zezwoli. Na tych, którzy nie chcą zrozumieć, spadnie Jego gniew²⁰⁷.

²⁰⁵ Może tu chodzić zarówno o Torę jak i Ewangelię.

²⁰⁶ O karze dla nich.

²⁰⁷ To znaczy, że uwierzą ci, którzy są do tego zdolni. Bóg, jako Wszechwiedzący, zapewne wie wcześniej, czy jakiś człowiek ma zdolność (chęć) pojmowania (przyjmowania) Jego znaków, czy też ich nie ma. I takich ludzi nie chce do tego zmuszać. Stąd jest tu wskazana Jego wola w tym, czy ktoś uwierzy. Nie wolno, zatem tłumaczyć się w ten sposób, interpretując ten werset: „Nie uwierzyłem, bo widać Bóg tak chciał”. To grzeszna przewrotność. Potwierdza to werset 101.

10.101. Mówisz: „Przyglądajcie się temu, co jest na niebie i na ziemi”. Ale znaki i przestrogi na nic się zdadzą ludziom, którzy nie chcą uwierzyć.

10.102. Na cóż oni mogą czekać, jeśli nie na dni (kary) podobne do tych, które już zdarzały się przed nimi. Powiedz: „Czekajcie więc! Ja poczekam razem z wami”.

10.103. My uratujemy naszych proroków i tych, którzy uwierzyli. Naszym obowiązkiem jest ratowanie ludzi wierzących.

10.104. Powiedz: „Ludzie! Jeśli macie wątpliwości, co do mojej religii, to wiedźcie, że ja nie czczę tego, co wy. Wierzę wyłącznie w (Jedynego) Boga, który zesłał na was śmierć. Nakazano mi, abym był wśród wierzących

10.105. i to, abym zwrócił się pobożnie do islamu i nie był wśród tych, którzy są bałwochwalcami.

10.106. Mam się modlić tylko do Boga, a nie do kogoś, kto mi nie pomoże i nie zaszkodzi. Jeślibym to uczynił byłbym jednym z tych, którzy są niesprawiedliwi”.

10.107. Jeżeli Bóg zesłał na ciebie jakieś nieszczęście, to nikt nie jest w stanie tego powstrzymać. A jeśli zechce obdarzyć cię dobrem, to nikt nie odsunie od ciebie Jego miłosierdzia. On okazuje łaskę tym ze Swoich sług, którym zechce. Bóg jest Przebaczącą i Miłosierną.

10.108. Powiedz: „Ludzie! Przyszła do was prawda od waszego Pana. Kto podąży drogą prostą, zrobi to dla swojego dobra. Kto zaś zbłądzi, skrzywdzi sam siebie. Ja nie jestem waszym opiekunem”.

10.109. Idźcie zgodnie z objawieniem, które wam przekazano. Bóg jest najlepszym z Sędziów, więc bądźcie wytrwali.

11. HUD

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

11.1. Alif. Lam. Ra. To jest Księga zesłana przez Mądrego Boga, której słowa zostały jasno zapisane, a następnie uczynione zrozumiałymi,

11.2. abyście nie czcili nikogo innego poza Nim. (Powiedz) „Ja²⁰⁸ jestem posłany od Niego, aby was ostrzegać i głosić dobrą nowinę.

²⁰⁸ Muhammad (s).

11.3. I abyście prosili o wybaczenie waszego Pana i zwrócili się ku Niemu. On da wam szczęśliwe życie do określonego Dnia i okaże łaskę każdemu, kto na nią zasłuży. A jeśli odwrócić się od Niego, to boję się kary, którą otrzymacie w Dniu Sądu.

11.4. Powróćcie do Boga, On ma władzę nad wszystkim”.

11.5. Oni skrywają zasłoną swe serca, aby się przed Nim ukryć. Nawet, gdyby zawinęli się swoimi szatami, to On i tak wie, co przed Nim ukrywają, a co ujawniają. Zaprawdę, Bóg wie, co noszą w swoich sercach.

11.6. Nie ma na ziemi żadnego stworzenia, które mogłoby przeżyć bez tego, co Bóg mu przeznaczył. On wie, gdzie ono żyje, gdzie odpoczywa i kiedy umrze. Wszystko to jest w zapisane w Jasnej Księdze.

11.7. On jest tym, który stworzył niebo i ziemię w sześć dni, a Jego Najwyższy Tron znajdował się nad wodami. Uczynił tak, aby sprawdzić, którzy z was są najlepszymi²⁰⁹ w swoim postępowaniu. A gdy powiesz: „Na pewno będziecie wskrzeszeni po swojej śmierci”, oni odpowiedzą: „To tylko zwykłe czary”.

11.8. Jeżeli odroczy my ich karę na pewien czas, to oni na pewno zapytają: „Co ją powstrzymuje?”. Nadejdzie dzień, w którym ona przyjdzie do nich i nic jej nie powstrzyma, a to, z czego się śmiali ogarnie ich²¹⁰.

11.9. Jeżeli okazemy człowiekowi posmakować miłosierdzia, a później odsuniemy go od niego, to jest on zrozpaczony i niewdzięczny²¹¹.

11.10. A jeżeli damy mu posmakować miłosierdzia po tym, jak spotkało go nieszczęście, powie: „Zły los odwrócił się ode mnie”. I popatrz, jest radosny i zarozumiały²¹².

11.11. Nie tak, jak ci, którzy są wytrwali i spełniają dobre uczynki. To oni dostąpią przebaczenia i otrzymają wspaniałą nagrodę.

11.12. Być może ominąłbyś (Muhammadzie) część tego, co zostało ci objawione i twoje serce jest pełne niepokoju, kiedy mówią: „Dlaczego nie zesłano mu bogactwa albo nie przybył z nim anioł?”. (Pamiętaj) ty jesteś tylko tym, który ma ich przestrzegać, a to Bóg ma władzę nad wszystkim²¹³.

²⁰⁹ Z tego, co Bóg stworzył.

²¹⁰ Kara, ogień piekielny.

²¹¹ W sensie: stanie się niewierzącym.

²¹² Oznacza to, że zapomni oddawać cześć Bogu.

²¹³ Wers odnosi się do sytuacji, w której niewierzący domagali się od Proroka, by pominął te fragmenty Koranu, które przeczą ich wierzeniom, on jednak, umocniony objawieniem, odpowiedział, że jest to niemożliwe dla proroków, którzy mają obowiązek przekazania w pełni boskiego ostrzeżenia dla ludzkości.

11.13. Jeśli oni będą mówić: „On to wszystko wymyślił”. Odpowiedz im: „Jeżeli mówicie prawdę, to wymyślcie i wy dziesięć podobnych sur. Możecie zwrócić się o pomoc do kogo tylko chcecie, poza Bogiem”.

11.14. Jeżeli nikt nie podejmie tego wyzwania, to musicie wiedzieć, że to zostało zesłane tylko za wiedzą Boga. Nie ma innego boga jak tylko On. Czy będziecie poddanymi Boga²¹⁴?

11.15. Tym, którzy pragną ozdób świata doczesnego, My w pełni odpłacimy za to, co teraz robią. Będą potraktowani sprawiedliwie.

11.16. Oni są tymi, którzy w życiu przyszłym nie zazną niczego poza ogniem piekielnym. To, czego dokonali w życiu doczesnym, nie będzie miało znaczenia. Ich wysiłki były daremne.

11.17. (Oto ten), który stoi pewnie umocniony jasnym dowodem od swego Pana, recytowanym mu przez Jego świadka²¹⁵. A przed nim (Koranem) była księga Mojżesza, przewodnictwo i miłosierdzie. Oni²¹⁶ w to wierzą, a kto temu zaprzecza spośród różnych grup, na tego czeka ogień piekielny. Nie wątp więc, iż jest to prawda od twojego Pana. Większość ludzi jednak nie wierzy.

11.18. Kto może być bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wymyśla kłamstwa i przypisuje je Bogu? Oni staną przed swoim Panem, a świadkowie powiedzą: „To są ci, którzy kłamali na temat Boga”. Spadnie Jego przekleństwo na niesprawiedliwych,

11.19. którzy odciągają innych od drogi Boga, starają się uczynić ją krętą i nie wierzą w życie przyszłe.

11.20. Oni nie są w stanie cokolwiek zmienić na ziemi, nie znajdują też żadnego opiekuna poza Bogiem. Ich kara będzie podwójna, ponieważ nie chcieli słuchać i dostrzegać (znaków Boga).

11.21. To ci, którzy ztratili swe dusze, a to, co sobie wymyślili, opuściło ich.

11.22. Oni w życiu przyszłym będą największymi przegranymi.

11.23. Mieszkańcami Raju, przez całą wieczność, będą ci, którzy wierzą, czynią dobro i okazują pokorę wobec Boga.

11.24. Te dwie grupy ludzi²¹⁷ można przyrównać do ślepych i głuchych oraz widzących i słyszących. Czy oni są to siebie podobni? Zastanówcie się nad tym.

²¹⁴ Muzułmanami.

²¹⁵ Wers dotyczy proroka Muhammada (s), świadkiem zaś jest archanioł Gabriel.

²¹⁶ Wierni.

²¹⁷ Wierzący i niewierzący.

11.25. Noe, wysłany do swego ludu, powiedział: „Przysłano mnie, by was ostrzec,

11.26. abyście nie czcili nikogo innego poza Bogiem. Zaprawdę, obawiam się kary, która będzie na was zesłana”.

11.27. Przywódcy jego ludu, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: „Widzimy, że jesteś takim samym śmiertelnikiem jak my. Szybko i bezmyślnie poszli za tobą tylko najnędziejsi spośród nas. W niczym nie jesteście lepsi od nas, jesteście zwykłymi kłamcami”.

11.28. Noe odpowiedział: „Ludu, mój! Wiedźcie, że opieram się na jasnych dowodach od mojego Pana, który obdarzył mnie Swoim miłosierdziem, którego wy nie chcecie dostrzegać. Jak mógłbym więc przekonać was do czegoś, co z takim obrzydzeniem odrzucacie?

11.29. Ludu mój! Nie żądam od was żadnej zapłaty, najwspanialsza zapłata jest od Boga. Nie odtrączę tych, którzy uwierzyli, przecież oni spotkają swojego Pana. Widzę, że jesteście głupcami.

11.30. Ludu mój! Kto obroniłby mnie przed gniewem Boga, gdybym ich odtrącił? Zastanówcie się nad tym!

11.31. Nie mówię wam przecież, że posiadam skarby Boga, że znam największe tajemnice. Nie twierdzę też, że jestem aniołem. Nie mówię o tych, na których spoglądacie z pogardą, że Bóg nie obdarzy ich swoim miłosierdziem. On wie najlepiej, co skrywają ich dusze. Gdybym tak robił, byłbym jednym z niesprawiedliwych”.

11.32. Oni odpowiedzieli: „Noe! Spierasz się z nami od dawna, a teraz jeszcze nasilasz ten spór. Jeśli mówisz prawdę, sprowadź na nas to, o czym mówisz!”.

11.33. Noe powiedział: „Bóg, jeśli zechce, sprowadzi to na was i nie jesteście w stanie tego zatrzymać.

11.34. Gdybym chciał udzielić wam rady, to ona i tak nie przyniesie wam korzyści, jeśli Bóg zezwoli na to, abyście pobłądzili. On jest waszym Panem i do niego powrócicie”.

11.35. Inni²¹⁸ będą mówić: „On to wszystko wymyślił”²¹⁹. Odpowiedz im: „Jeżeli ja to wymyśliłem, to na mnie spadnie za to kara, ale nie poniosę odpowiedzialności za wasze grzechy”.

11.36. Objawiono Noemu: „Z twojego ludu wiernymi pozostaną tylko ci, którzy już wcześniej wierzyli. Niech nie smućą cię uczynki

²¹⁸ Bałwochwalczy z Mekki.

²¹⁹ Oskarżenie, że to Muhammad (s) jest autorem Koranu.

tych, którzy nie wierzą.

11.37. Na Naszych oczach zbuduj Arkę, zgodnie z Naszym objawieniem i nie wstawiaj się za grzesznikami. Oni zostaną utopieni”.

11.38. Kiedy (Noe) budował Arkę, przywódcy jego ludu za każdym razem, gdy obok niego przechodzili, wyśmiewali go. On mówił do nich: „Skoro wyśmiewacie się ze mnie, to zapamiętajcie, że nadejdzie czas, kiedy to my będziemy śmiać się z was, tak jak wy teraz”.

11.39. Wówczas przekonacie się, na kogo spadnie hańbiąca i wieczna kara.

11.40. Kiedy nadszedł Nasz rozkaz i z dziur w ziemi wytrysnęła woda, rozkazaliśmy: „Weź na Arkę po parze ze wszystkich zwierząt, swoją rodzinę – za wyjątkiem tych, na których wyrok już wydano – oraz tych, którzy uwierzyli”. Jednak tych, którzy uwierzyli, było niewiele.

11.41. Noe powiedział: „Wejdźcie do Arki! Niech płynie i dotrze do celu w imię Boga. Mój Pan jest najbardziej Przebaczający i Miłujący”²²⁰.

11.42. I popłynął pośród wzburzonych, niczym wzgórza, fal. I jeszcze krzyknął Noe do swojego syna, który pozostał na lądzie: „Synu mój, wejdź na pokład, nie pozostawaj z niewiernymi”.

11.43. Ten odpowiedział: „Zaraz znajdę schronienie na jakiejś górze, która uratuje mnie przed wodą!”. Noe krzyknął: „W tym dniu nikt nie znajdzie schronienia przed gniewem Boga, chyba że On zechce komuś okazać łaskę”. I rozdzieliła ich fala, i (syn) znalazł się wśród tych, którzy zginęli w topieli.

11.44. I rozkazano: „Niech ziemia wchłonie wody, niech niebo wstrzyma deszcz”. Rozkaz został wypełniony i wody zaczęło ubywać. Arka osiadła na górze al-Dżudi²²¹. Powiedziano: „Niech będzie przeklęty lud grzeszników”.

11.45. Noe zwrócił się do Boga: „Panie! Syn mój jest częścią mojej rodziny. Twoje obietnice się spełniają²²², a Ty jesteś Najmądrzejszym z sędziów”.

11.46. Bóg odpowiedział: „Noe, on na pewno nie należał do twojej rodziny. On był człowiekiem niesprawiedliwym. Nie prosź mnie

²²⁰ Używając historii Noego jako przykładu, prorok Muhammad (s) powiedział muzułmanom: „Ludzie mojego domu (Ahlul Bejt) są wśród was jak arka Noego, kto na nią wejdzie, ten będzie ocalony, a kto pozostanie poza nią, ten zatonie” (Al-Mustadrak).

²²¹ Ararat.

²²² Noe odnosił się tu do obietnicy, że Bóg uratuje jego rodzinę od powodzi, Bóg jednak przypomniał mu w ten sposób, że z obietnicy byli wyłączeni ci „na których wyrok już wydano”. Nauka płynąca z tego wersu jest taka, że samo bycie rodziną Proroka na nic się nie zdaje, jeśli jest się niewierzącym lub grzesznikiem.

o coś, o czym nie masz pojęcia. Upominam cię, abyś nie stał się jednym z ignorantów”.

11.47. Noe powiedział: „Panie mój! Błagam, uchron mnie przed prośbami o coś, o czym nie mam pojęcia. Jeżeli mi nie przebaczysz, jeżeli nie okażesz mi łaski, będę jednym z przegranych”.

11.48. Powiedziano mu: „Noe, zejdź na ląd ze spokojem zesłanym przez Boga. Bądź błogosławiony, ty i przyszłe pokolenia zrodzone z twojego potomstwa, które jest tu razem z tobą. Powstaną nowe ludy, którym pozwolimy opływać w dostatki, ale później spotka je kara bolesna”.

11.49. Objawiamy ci (Muhammadzie) opowieści z tego, co skryte. Nie znałeś ich i nie znał ich twój lud. Ty jednak bądź wytrwały, bo bogobojnych czeka dobre zakończenie.

11.50. Do ludu Ad posłaliśmy ich brata Huda. Przemówił do nich: „Ludu mój! Czciście Boga, nie ma innego boga poza Nim. Dlaczego wymyślicie kłamstwa przeciwko Niemu?”

11.51. Ja nie chcę od was żadnej nagrody za to (co robię), nagroda dla mnie jest u mojego Stworzyciela. Czy to pojmujecie?

11.52. Ludu mój! Proście Boga o przebaczenie i się nawróćcie, a On zesle wam z nieba rześisty deszcz i uczyni was jeszcze mocniejszymi. Nie odwracajcie się od Niego jako grzesznicy”.

11.53. Powiedzieli: „Hudzie! Niczego nie dowiodłeś, a więc nie porzucimy naszych bogów tylko z tego powodu, co nam powiedziałaś. Nie wierzymy ci.

11.54. Możemy ci powiedzieć, że jeden z naszych bogów rzucił na ciebie klątwę”. On odpowiedział: „Wzywam Boga na świadka i was także, że nie ponoszę winy za to, że dodajecie Mu współtowarzyszy.

11.55. Jest tylko On! Spiskujcie więc nadal wszyscy przeciwko mnie, nie kaźcie mi czekać.

11.56. Ufam mojemu i waszemu Panu. Nie ma na ziemi zwierzęcia, którego on by nie trzymał za grzywę²²³. Pan mój jest na drodze prostej.

11.57. A jeśli się odwrócicie, to wiedźcie, że przekazałem wam to, z czym zostałem posłany. *Mój Pan zastąpi* was innym ludem. Wy nie jesteście w stanie zaszkodzić Mu w jakikolwiek sposób. Pan mój jest Strażnikiem wszystkich rzeczy”.

²²³ Bóg ma władzę nad każdym stworzeniem.

11.58. A kiedy wypełniła się Nasza wola, w Swym miłosierdziu uratowaliśmy Huda i tych, którzy razem z nim wierzyli. Tak uchroniliśmy ich przed straszną karą.

11.59. Taki był lud Ad. Odrzucili znaki swojego Pana, przeciwstawili się Jego posłańcom, ale poszli za rozkazem każdego upartego tyrana.

11.60. Klątwa ciążyła na nich w tym życiu i będzie nad nimi w Dniu Zmartwychwstania. Oni naprawdę nie wierzyli w swojego Pana. Niech zginie Ad, lud Huda!

11.61. Wysłaliśmy do ludu Thamud ich brata Saleha. Powiedział (Saleh): „Ludu mój! Czciście Boga, nie ma innego boga poza Nim. On stworzył was z ziemi i osiedlił was na niej. Proście Go o przebaczenie i okażcie przed Nim skruczę. *Zaprawdę, mój Pan jest blisko* i wsłuchuje się (w wasze modlitwy)”.

11.62. Oni odpowiedzieli: „Salehu, jesteś jednym z nas i do tej pory pokładaliśmy w tobie nadzieję. A teraz zabronisz nam czcić to, w co wierzyli nasi ojcowie? Szczerze wątpimy w to, do czego nas przekonujesz!”.

11.63. Saleh odpowiedział: „Ludu mój! Odpowiedzcie mi: Jeżeli ja opieram się na wyraźnych znakach od Boga i On obdarzył mnie Swoim miłosierdziem, to kto uchroni mnie przed Jego gniewem, jeżeli okaże Mu swoje nieposłuszeństwo? Gdybym was słuchał, poniósłbym ogromną stratę.

11.64. Ludu mój! Oto wielbłądzica, znak dla was od mojego Pana. Pozwólcie jej paść się na ziemi Boga, nie krzywdźcie jej, bo dopadnie was kara, która jest blisko”.

11.65. A oni i tak ją zabili. Wtedy Saleh powiedział: „Cieszcie się (życiem) w swoich domach jeszcze przez trzy dni, a potem wypełni się obietnica, od której nie ma ucieczki”.

11.66. A kiedy wypełniła się Nasza wola, w Swym miłosierdziu uratowaliśmy Saleha i tych, którzy razem z nim wierzyli, od wielkiej hańby tego Dnia. Zaprawdę, Bóg jest Wielki i Silny.

11.67. I wśród (przerazającego) krzyku²²⁴ spadła kara na tych, którzy zgrzeszyli. Leżeli (martwi) w swoich domach, twarzami do ziemi,

11.68. jak gdyby nigdy tam nie mieszkali. Lud Thamud nie uwierzył w swojego Pana. Niech zniknie lud Thamud.

²²⁴ Trzęsienie ziemi, któremu towarzyszył głośny, przeraźliwy dźwięk, zwany w tym wersie krzykiem.

11.69. Nasi posłannicy²²⁵ przybyli do Abrahama z dobrą nowiną. Przywitali się; „Pokój” (z tobą). „Pokój” (z wami). – odpowiedział Abraham i przyniósł pieczonego cielaka.

11.70. Ale kiedy zobaczył, że ich ręce nie sięgają po niego, stał się podejrzliwy i zaczął się ich bać. Oni powiedzieli: „Nie obawiaj się nas, idziemy z posłaniem do ludu Lota”²²⁶.

11.71. Obok stała jego żona²²⁷, której oznajmiłszy dobrą nowinę o narodzinach Izaaka, a z Izaaka, Jakuba. Roześmiała się²²⁸:

11.72. „O biada mi, jakże miałabym teraz urodzić, kiedy jestem już stara i mąż mój jest już starcem? To jest zadziwiające!”.

11.73. Oni odpowiedzieli jej: „Dlaczego dziwisz się rozkazom Boga? Mieszkańcy tego domu, spłynęła na was łaska i miłosierdzie Boże. Chwalcie go, On jest Wspaniały!”.

11.74. Po otrzymaniu dobrej nowiny strach opuścił Abrahama, który zaczął wstawiać się u Nas za ludem Lota.

11.75. Abraham był człowiekiem naprawdę bardzo łagodnym, pobożnym i okazywał przed Nami skruchę.

11.76. (Powiedziano mu) „Abrahamie, odstęp od tych próśb. Decyzja twojego Pana już zapadła. Nadchodzi kara dla nich i nie można już tego odwrócić”.

11.77. A kiedy Nasi posłańcy przybyli do Lota, ten zaczął się martwić o nich, bo nie miał na tyle siły, aby ich ochronić²²⁹. Powiedział: „To będzie dzień pełen goryczy”.

11.78. I jego lud, który popełniał grzechy, pośpiesznie przybył do niego. Lot powiedział do nich: „Ludu mój. Oto są moje córki. One są dla was czystsze. Bójcie się Boga i nie okrywajcie mnie hańbą przed moimi gośćmi. Czy nie ma wśród was chociaż jednego sprawiedliwego?”.

11.79. Oni odrzekli: „Wiesz przecież, że nie rościmy sobie prawa do twoich córek i dobrze wiesz, czego chcemy”.

²²⁵ Aniołowie.

²²⁶ Lot był bratankiem Abrahama.

²²⁷ Sara.

²²⁸ W wielu bezpośrednich tłumaczeniach: jej uśmiech nastąpił przed uzyskaniem dobrej nowiny o narodzinach syna i wnuka. W interpretacjach: jej śmiech miał być reakcją na usłyszaną zapowiedź zniszczenia Sodomy i Gomory. W innych interpretacjach, użyty wieloznaczny czasownik arabski, tłumaczony jako „śmiać się”, odczytuje się jako „menstruację”, co miało być potwierdzeniem tego, że stała się płodna.

²²⁹ Nie wiedząc początkowo, że są oni aniołami, postrzegali ich, jako pięknych młodzieńców, których nie uchroni przed grzesznikami z Sodomy.

11.80. Lot odpowiedział : „O, gdybym znalazł jakąś podporę, aby być silniejszym od was i powstrzymać was”.

11.81. (Wtedy) przemówili aniołowie: „Locie, jesteśmy posłańcami od twojego Pana. Oni nie są w stanie cię dosięgnąć. Nocą wyruszysz ze swoją rodziną. Nikt z was się nie obejrzy, za wyjątkiem twojej żony, na którą spadanie to samo, co na nich. Czas dla nich dopełni się nad ranem, a czyż poranek nie jest już blisko?”.

11.82. A kiedy wypełniła się Nasza wola, miasto zostało zburzone. Zasypaliśmy je, warstwa po warstwie, deszczem kamieni z wypalanej gliny,

11.83. które były oznaczone symbolem Boga. One bliskie są wszystkich grzeszników²³⁰.

11.84. Wystaliśmy do ludu Midianitów ich brata Szoajba . Powiedział (Szoajb): „Ludu mój! Czciecie Boga, nie ma innego boga poza Nim. Dobrze wymierzajcie i sprawiedliwie ważcie, bo widzę, że życie w dobrobycie i boję się kary, jaka was spotka w Dniu Sądu.

11.85. Ludu mój! Sprawiedliwie wymierzajcie i sprawiedliwie ważcie, nie okradajcie ludzi z ich dóbr. Nie wprowadzajcie zamieszania na ziemi szerząc niesprawiedliwość.

11.86. To, co daje Bóg, jest dla was lepsze, jeśli jesteście wierzący. A ja nie jestem waszym stróżem”.

11.87. Oni odrzekli: „Czy ty prosisz w swojej modlitwie, abyśmy porzucili to, w co wierzyli nasi ojcowie i abyśmy nie mogli dysponować naszym majątkiem tak, jak my tego chcemy? Ty przecież jesteś łagodny i rozważny”.

11.88. Szoajb powiedział: „Ludu mój. Pomyślcie nad tym: ja opieram się na jasnych dowodach od mojego Pana i otrzymałem od Niego to, co najpiękniejsze. Nie chcę dla was szkody przez to, czego wam zakazuję, chcę tylko, na ile mogę, naprostować wasze życie. Moje powodzenie zależy od Boga, Jemu tylko zaufałem i tylko do niego się zwracam.

11.89. Nie pozwólcie, aby niechęć do mnie doprowadziła was go grzechu i aby nie spotkało was to samo, co spotkało ludy Noego, Huda oraz lud Saleha i w tak nieodległym od was czasie lud Lota.

11.90. Proście o wybaczenie waszego Pana. Zwróćcie się całkowicie ku Niemu. Bóg jest Miłosierny i najbardziej Miłujący”.

²³⁰ Tzn. taka kara może spotkać wszystkich, którzy grzeszą.

11.91. Oni powiedzieli: „Szoajbie, niewiele rozumiemy z tego, co mówisz, ale widzimy, że jesteś między nami całkowicie bezbronny. Gdyby nie twój ród, ukamienowalibyśmy cię. Nie miałbyś przecież wobec nas żadnych szans”²³¹.

11.92. On powiedział: „Ludu mój! Czy *mój* ród więcej dla was znaczy niż Bóg? Dlatego odwróciliście się od Niego? Wiedźcie, że Bóg mój widzi wszystko, co czynicie.

11.93. Ludu mój! Postępujcie tak, jak pozwala wam na to wasza pozycja. Ja też tak uczynię. Wkrótce dowiecie się, na kogo spadnie poniżająca kara i kto był kłamcą. Wyczekujcie tego, ja poczekam wraz z wami”.

11.94. A kiedy wypełniła się Nasza wola, w Swym miłosierdziu uratowaliśmy Szoajba i tych, którzy razem z nim wierzyli. I wśród (przerazającego) krzyku spadła kara na tych, którzy zgrzeszyli. Leżeli (martwi) w swoich domach, twarzami do ziemi,

11.95 jak gdyby nigdy tam nie mieszkali. Tak zniknął lud Midian, jak wcześniej zniknął lud Thamud.

11.96. I posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami i silnymi dowodami

11.97. do Faraona i jego dworzan, którzy posłuchali rozkazu Faraona. A rozkaz Faraona był *złem*.

11.98. On stanie na czele swojego ludu w Dniu Zmartwychwstania i poprowadzi ich do źródła ognia. Jakże nędzne jest to źródło, do którego on ich zaprowadzi.

11.99. Kłątwa ciążyła na nich w tym życiu i będzie nad nimi w Dniu Zmartwychwstania. Dar, który otrzymają, *będzie wyjątkowo niemiły*.

11.100. Przytoczyliśmy ci część opowieści o niektórych miastach. Jedne z nich jeszcze istnieją, inne zostały skoszone niczym zboże.

11.101. To nie Bóg ich skrzywdził, to oni sami siebie skrzywdzili. Kiedy wypełniła się Jego wola, nie uratowali ich bogowie, którym oddawali cześć poza Bogiem (Jedynym). Oni jeszcze mocniej przyczynili się do ich zguby.

11.102. Taka była kara dla tych miast, na które twój Pan wydał wyrok za to, że czyniły zło. Zaprawdę, kara ta jest bolesna i straszna.

11.103. Jest to znak dla tych, którzy obawiają się przyszłego życia i wyroku w Dniu Sądu, przed którym wszyscy staniecie. Jest to Dzień,

²³¹ Lub: „nie masz nad nami władzy”.

w którym wszyscy ludzie zostaną zgromadzeni i wszyscy będą jego świadkami.

11.104. Nadejście tego Dnia jest odraczane, ale tylko do pewnego czasu.

11.105. A kiedy już nadejdzie ten Dzień, nikt nie przemówi bez zgody Boga. Będą tam ludzie przekłęci i szczęśliwi.

11.106. Przekłęci znajdą się w Piekło, gdzie będą wzdychać i płakać.

11.107. Będą tam umieszczeni na całe wieki, dopóki trwać będzie niebo i ziemia, chyba że Bóg zadecyduje inaczej. Wszystko odbywa się tak, jak On tego zechce.

11.108. Szczęśliwi znajdą się w Raju²³². Będą tam umieszczeni na całe wieki, dopóki trwać będzie niebo i ziemia, chyba że Bóg zadecyduje inaczej. To jest dar nieustający.

11.109. Nie miej wątpliwości wobec tego, co jest obiektem czci tych (grzesznych) ludzi. Oni oddają cześć temu, co dawniej ich ojcowie. Zapłacimy im za to w całości, bez żadnych ulg.

11.110. Objawiliśmy Mojżeszowi księgę²³³, ale stała się przedmiotem nieporozumień. I gdyby nie wcześniejsze słowo twojego Pana, spory te już dawno byłyby rozstrzygnięte. Oni jednak pogrążeni są w wątpliwościach co do niej²³⁴.

11.111. Twój Pan, na pewno, zapłaci każdemu z nich za to, co czynią. On ma wiedzę o wszystkim, co oni robią.

11.112. Tak jak ci nakazano, idź więc wytrwale drogą prostą, razem z tymi, którzy uwierzyli. Nie przekraczajcie granic (tego, co jest dozwolone). Bóg dobrze widzi wszystko, co czynicie.

11.113. Nie szukajcie pomocy u tych, którzy czynią zło, abyście nie zbliżyli się do kary ognia. Nie miejcie innych patronów i opiekunów niż Bóg, bo wtedy żadnej pomocy nie otrzymacie.

11.114. Módlcie się na początku i na końcu dnia i we wczesnych godzinach nocy²³⁵. Dobre uczynki chronią przed złem. To jest napomnienie dla tych, którzy wspominają Boga.

²³² Prorok Muhammad (s) powiedział: „Prawdziwe szczęście przychodzi wtedy, kiedy całe życie spędza się na służbie Bogu” (Nahdż al-Fasaha).

²³³ Torę.

²³⁴ Co do Tory.

²³⁵ Prorok (s) powiedział: „Pięć dziennych modlitw jest jak strumień płynący przed waszym domem. Ten, kto umyje się w tym strumieniu pięć razy dziennie pozostanie zawsze czysty” (Kanz al-Ummal). Powiedział również: „O ludzie, modlitwa gasi ogień, jaki rozpaliliście przeciw sobie swoimi uczynkami” (Bihar al-Anlar).

11.115. Bądź wytrwały, Bóg z pewnością nagrodzi tych, którzy czynią dobro.

11.116. Dlaczego więc nie było wśród pokoleń przed wami ludzi, którzy byliby cierpliwi, którzy sprzeciwiliby się złu, poza tymi nielicznymi, których uratowaliśmy? niesprawiedliwi czynili zło i cieszyli się życiem doczesnym. Zostali grzesznikami.

11.117. Twój Pan nigdy nie zniszczyłby tych miast, gdyby ich mieszkańcy pracowali nad polepszeniem siebie.

11.118. Gdyby wasz Pan zechciał, to uczyniłby ludzkość jedną wspólnotą. Ludzie jednak nie przestają się kłócić,

11.119. za wyjątkiem tych, którym Bóg okazał miłosierdzie. Z tego powodu zostali stworzeni i dlatego wypełni się Jego słowo: „Zaprawdę, wypełnię Piekło *dżinnami* i większością ludzi, gdzie będą razem przebywać”.

11.120. Opowiedzieliśmy ci o tych wszystkich posłańcach, aby wzmocnić twoje serce i objawić prawdę, jako pouczenie i napomnienie dla wierzących.

11.121. Powiedz tym, którzy nie wierzą: „Postępujcie tak, jak uważacie i my również będziemy tak postępować.

11.122. I wyczekujcie, tak jak i my oczekujemy”.

11.123. Do Boga należą wszelkie tajemnice nieba i ziemi i do Niego wszystko powraca. Dlatego wiercie w Niego i w Nim pokładajcie nadzieję. Wasz Pan jest świadomy tego, co robicie.

12. JÓZEF

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

12.1. Alif. Lam. Ra. Oto znaki Księgi Jasnej.

12.2. Zesłaliśmy je - w postaci Koranu, w języku arabskim - abyście mogli zrozumieć.

12.3. Opowiemy ci piękne historie, których nie znałeś przed objawieniem Koranu.

12.4. Pewnego dnia Józef powiedział do swojego ojca²³⁶: „Ojcze, widziałem²³⁷ jednaście gwiazd, słońce i księżyc. I ujrzałem, jak oddają mi pokłon”.

²³⁶ Jakuba.

²³⁷ We śnie.

12.5. On powiedział: „Synu, nie opowiadaj o tym widzeniu swoim braciom, bo zaczną intrygować przeciwko tobie. Z pewnością szatan jest największym wrogiem człowieka.

12.6. W ten sposób twój Pan wybierze ciebie i nauczy cię interpretacji wizji i snów. Dopełni Swojej łaski wobec ciebie i rodziny Jakuba, tak jak wcześniej uczynił to wobec twoich przodków, Abrahama i Izaaka. Twój Pan jest Mądry i Wszechwiedzący”.

12.7. W historii Józefa i jego braci są znaki dla tych, którzy pytają.

12.8. A bracia (Józefa) rozmawiali między sobą: „Widzimy, że Józef i jego brat²³⁸ są bliżsi naszemu ojcu niż my, chociaż to my jesteśmy silniejsi. Doprawdy nasz ojciec myli się.

12.9. Zabijmy go albo wygnajmy do innego kraju, aby uwaga naszego ojca skierowała się wyłącznie na nas. Potem okażemy skruchę i znów będziemy wśród ludzi sprawiedliwych”.

12.10. Tylko jeden z nich powiedział²³⁹: „Nie zabijajcie Józefa. Jeżeli już chcecie coś zrobić, to lepiej wrzucie go do jakiejś studni, aby przechodząca karawana mogła go z niej uwolnić”.

12.11. I powiedzieli do swego ojca: „Ojcze, dlaczego nie ufasz nam, jeśli chodzi o Józefa, skoro szczerze troszczymy się o niego.

12.12. Poślij go jutro z nami, aby mógł się cieszyć i zabawić. My na pewno go ochronimy”.

12.13. Ojciec powiedział: „Martwi mnie to, że chcecie go zabrać. Boję się, że pożre go wilk, gdy nie będziecie go pilnować”.

12.14. Oni odpowiedzieli: „Gdyby pożarł go wilk, mimo że będziemy w grupie, to i my będziemy stratni”.

12.15. A kiedy wyruszyli wszyscy razem i porozumieli się²⁴⁰, aby wrzucić go do studni, My ujawniliśmy Józefowi: „Przyjdzie dzień, kiedy im o tym przypomnisz, a oni w ogóle nie będą się tego spodziwiali”.

12.16. Wieczorem wrócili (bracia) do ojca z płaczem.

12.17. Powiedzieli: „Ojcze, urządziliśmy sobie wyścigi, a Józef pilnował naszych rzeczy. Wtedy pożarł go wilk. Wiemy, że nie uwierzysz nam, chociaż mówimy prawdę”.

²³⁸ Beniamin. Józef i Beniamin byli synami Jakuba i Racheli. Pozostali bracia byli braćmi przyrodniemi z różnych matek (Lei, Bilhy i Zilpy).

²³⁹ Ruben.

²⁴⁰ Wg. komentarzy: znów chcieli go zabić, ale tym razem Juda odwiódł ich od tego, więc wrzucili go do studni.

12.18. I pokazali mu koszulę Józefa umazaną fałszywą krwią. „On powiedział: „Nie jest tak. To w waszych duszach zrodził się ten plan. Najlepiej jest być teraz cierpliwym. Tylko Bóg może dać mi pocieszenie w tym, o czym mi powiedzieliście”.

12.19. Kiedy karawana szła obok studni, jeden z podróżnych wysłany został po wodę. Gdy opuścił swój bukłak, powiedział: „Dobra wiadomość, jest tu jakiś chłopiec”. Ukryli go jak towar (na sprzedaż). Bóg jednak dobrze wiedział, co zrobili.

12.20. Sprzedali go (bracia) za marną cenę²⁴¹, za kilka złotych monet. Tak niewiele dla nich znaczył.

12.21. Egipcjanin²⁴², który go kupił, powiedział do swojej żony²⁴³: „Traktuj go z godnością, być może będziemy mieli z tego jakąś korzyść, a być może uznamy go za naszego syna”. W ten sposób mocno osadziliśmy Józefa w tym kraju i nauczyliśmy go, jak wyjaśniać sny. Bóg zawsze spełnia swoje zamierzenia, ale większość ludzi o tym nie wie.

12.22. Kiedy stał się dorosłym mężczyzną, daliśmy my rozsadek i mądrość. Tak nagradzamy tych, którzy czynią dobro.

12.23. Kobieta, w domu której mieszkał, próbowała go uwieść. Zamknęła drzwi i powiedziała: „Jestem twoja”. Józef powiedział: „Niech Bóg mnie przed tym chroni. Mąż twój jest moim panem. On ofiarował mi godne życie w waszym domu. Grzesznicy nigdy nie będą szczęśliwi”.

12.24. Ona mocno go pragnęła i on by uległ, gdyby nie zobaczył wyraźnego znaku od swojego Pana. Tak uczyniliśmy, aby odwrócić od niego zło i nieprzyzwoitość. On należał do Naszych szczerych sług.

12.25. Oboje podbiegli do drzwi, a ona (chcąc go zatrzymać) rozerwała tył jego koszuli. W drzwiach stanął jej mąż, a ona powiedziała: „Jak odpłacić temu, który miał złe zamiary wobec twojej rodziny? Musi to być uwięzienie lub jakaś bolesna tortura”.

12.26. Józef powiedział: „To ona próbowała mnie uwieść”. Jej krewny doradził: „Jeżeli jego koszula jest rozerwana z przodu, to ona mówi prawdę, a on jest kłamcą.

²⁴¹ Według komentarzy: ten werset dotyczy braci, a Józef sprzedany był dwukrotnie. Pierwszy raz przez braci kupcom z karawany. Kiedy bracia wrócili do studni i nie zastali tam Józefa, więc udali się do karawany i zażądali, aby zwrócono im ich niewolnika. Kupcy, którzy najpierw ukryli Józefa wśród towaru, w końcu kupili go za wyjątkowo niską cenę. Drugi raz sprzedali go już handlarze z karawany.

²⁴² Potifar.

²⁴³ Zulejka.

12.27. Jeżeli jednak koszula rozerwana jest z tyłu, to ona kłamie, a on jest prawdomówny”.

12.28. I kiedy mąż zobaczył, że koszula Józefa została rozerwana na plecach, powiedział: „Oto przewrotność kobieca. Twoja przebiegłość jest wielka.

12.29. Józefie, zostaw to za sobą, a ty żono proś o wybaczenie swojego grzechu, bo to ty zgrzeszyłaś”.

12.30. Kobiety w mieście szeptały między sobą: „Żona dostojnika chciała uwieść swojego sługę wbrew jego woli. Sprawił, że oszalała z miłości. Zatraciła się w swoim grzechu”.

12.31. Kiedy doszły do niej te plotki, wydała przyjęcie i zaprosiła na nie obmawiające ją kobiety. Każdej z nich dała nóż i powiedziała do Józefa: „Pokaż się im”. One ujrawszy go wpadły w takie zauroczenie, że pokaleczyły sobie dłonie²⁴⁴. Powiedziały: „Chwała niech będzie Bogu. To nie jest człowiek, to szlachetny anioł”.

12.32. Ona powiedziała: „Oto ten, przez którego mnie potępialiście. Tak, chciałam go uwieść, ale on powstrzymał się od grzechu. Jeżeli teraz nie zrobi tego, co mu rozkażę, znajdzie się w więzieniu i będzie jednym z pogardzanych”.

12.33. On zaczął się modlić: „Boże, więzienie będzie dla mnie lepsze niż to, do czego one mnie namawiają. Jeżeli nie wybawisz mnie od zamysłów tych przebiegłych kobiet, to ulegnę i znajdę się wśród głupców”.

12.34. Bóg wysłuchał jego modlitwy i wybawił go od ich zamysłów. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

12.35. Uznano wtedy, że w obliczu jego jawnej niewinności lepiej będzie (dla nich), jak na jakiś czas wtrąca go do więzienia²⁴⁵.

12.36. Wraz z nim osadzono dwóch młodych mężczyzn. Jeden z nich powiedział: „Widziałem siebie we śnie jak tłoczyłem sok z winogron”. Drugi rzekł: „A ja widziałem we śnie jak ptaki jadły chleb, który niosłem na głowie. Mógłbyś wyjaśnić nam znaczenie tych snów? Widzimy, że jesteś człowiekiem sprawiedliwym”.

12.37. Józef odpowiedział: „Nie przyniosą wam pożywienia, które macie dostać, póki nie otrzymacie wyjaśnienia ode mnie, co do ich spełnienia, zgodnie z tym, czego nauczył mnie Bóg. Wyrzekłem się religii, w której nie wierzy się w Boga Jedyneho i życie przyszłe.

²⁴⁴ Podczas krojenia potraw.

²⁴⁵ Chodziło o odwrócenie uwagi od grzesznego postępowania kobiet i żony egipskiego dostojnika i wskazanie na winę Józefa, jako tego, który po całym wydarzeniu znalazł się w więzieniu.

12.38. Wyznaję religię moich przodków: Abrahama, Izaaka i Jakuba. Nie wolno w niej dodawać Bogu współtowarzyszy. To jest miłosierdzie Boga dla całej ludzkości, ale większość ludzi nie okazuje za to wdzięczności.

12.39. Współwięźniowie moi, powiedzcie: czy lepsze są pojedyncze, małe bożki, czy Jeden, Potężny Bóg?

12.40. Wszystko, czemu oddajecie cześć, poza Bogiem, to tylko imiona, które nadaliście, wy i ojcowie wasi, takim bożkom. Bóg nie dał im żadnej władzy, władza (nad wszystkim) należy tylko do Boga. On rozkazał, abyście wierzyli tylko w Niego. To jest prawdziwa religia, niestety większość ludzi nie chce tego wiedzieć.

12.41. Współwięźniowie moi, jeden z was będzie podawał wino swojemu panu, a drugi z was zostanie ukrzyżowany i ptaki będą zjadać jego głowę. To jest wyjaśnienie snów, o które mnie pytaliście”.

12.42. Józef powiedział do tego, któremu przepowiedział, że się uratuje: „Wspomnij o mnie twojemu panu”. Jednak szatan sprawił, że ten zapomniał o tym i Józef spędził w więzieniu jeszcze kilka lat.

12.43. Pewnego razu król (Egiptu) powiedział: „Widziałem we śnie siedem krów chudych, które zjadają siedem krów tłustych. Widziałem też siedem kłosów zielonych i siedem kłosów uschniętych. Dworzanie, wyjaśnijcie mi te wizje, jeśli potraficie je wyjaśnić”.

12.44. Oni odpowiedzieli: „To płatanina snów, a takich nie umiemy wyjaśnić”.

12.45. Był tam jeden z dwóch (więźniów), ten który odzyskał wolność, który przypomniał sobie (o Józefie) i powiedział: „Znajdę wyjaśnienie, pozwólcie mi się oddalić”.

12.46. (Poszedł do Józefa i rzekł): „Józefie, jako człowiek prawdziwomówny, wyjaśnij znaczenie sennych wizji siedmiu chudych krów, które zjadają siedem krów tłustych oraz siedmiu kłosów zielonych i siedmiu kłosów, które uschły. Wyłumacz mi to, abym mógł powrócić i opowiedzieć ludziom, jak ty to wyjaśniasz”.

12.47. Józef odpowiedział: „Przez siedem lat siejcie, jak to robiliście dotąd, ale żniwo przechowujcie w kłosach, za wyjątkiem niewielkiej ilości potrzebnej wam do spożycia.

12.48. Potem nadejdzie siedem lat trudnych, w których ludzie zjedzą to, co przechowaliście, za wyjątkiem niewielkiej ilości, którą sobie pozostawicie.

12.49. Później nadejdzie rok, w którym ludzie odczują ulgę i w którym będą obfite deszcze²⁴⁶.

12.50. Król (gdy to usłyszał) powiedział: „Przyprowadźcie go do mnie”. Kiedy posłaniec przybył do Józefa, on powiedział: „Wracaj do swojego pana i zapytaj, co dzieje się ze sprawą kobiet, które pokaleczyły sobie dłonie. Mój Bóg dobrze zna ich zamiary”.

12.51. Król zapytał (kobiety): „Czy coś więcej się wydarzyło, gdy chciałyście uwieść Józefa?”. One odpowiedziały: „Uchowaj Boże. My nie mamy mu nic do zarzucenia”. Żona dostojnika wyznała: „Teraz, kiedy wszystko wyszło na jaw, przyznaję, że to ja chciałam go uwieść, a on jest człowiekiem prawdomównym”.

12.52. Józef mówił; „Chciałem, aby mój pan dowiedział się, że nie okazałem mu niewdzięczności podczas jego nieobecności i że Bóg nie pozwala, aby zdradzieckie plany się powiodły.

12.53. Nie twierdzą, że dusza moja jest niewinna. Dusza ludzka ma skłonność do tego, aby czerpać radość ze zła, jeśli Bóg nie okaże jej Swojego miłosierdzia. On jest najbardziej Miłosierny i Miłujący”.

12.54. Król rozkazał: „Przyprowadźcie go, abym mógł mieć go przy sobie”. W rozmowie z Józefem powiedział: „Od dzisiaj będziesz człowiekiem, którego obdarzę godnością i któremu zaufam”.

12.55. Józef odpowiedział: „Daj mi godność strażnika spichlerzy ze skarbami tej ziemi, będę sprawnym i mądrym zarządcą”.

12.56. I tak daliśmy Józefowi mocną pozycję w tym kraju. Mógł zamieszkać tam, gdzie tylko zapragnął. My obdarzamy Swoją łaską, kogo tylko zechcemy i nie pozwolimy, aby czyny ludzi sprawiedliwych nie były nagrodzone.

12.57. A najlepszą dla wierzących i bogobożnych jest nagroda w życiu przyszłym.

12.58. A gdy przybyli (do Egiptu, po zaopatrzenie) jego bracia, przedstawili mu się. On ich poznał, ale oni jego nie poznali.

12.59. Kiedy zaopatrzył ich w zapas (zboża), powiedział: „Przyprowadźcie do mnie waszego brata, który został z ojcem²⁴⁷. Czy nie widzicie, że przyznałem wam pełną miarę (zboża) i jak najżyczliwiej przyjąłem was u siebie?

²⁴⁶ Czasami tłumaczone także jako: „znów będą mogli tłoczyć (owoce)”.

²⁴⁷ W tę podróż udało się dziesięciu braci, bez Beniamina, który został z Jakubem.

12.60. Dopóki tego nie zrobicie, nie wydam wam pełnej miary zboża i nie będziecie mieli do mnie dostępu”.

12.61. Odpowiedzieli mu: „Będziemy starali się przekonać do tego naszego ojca. Zapewniamy cię, że to zrobimy”.

12.62. Wtedy Józef rozkazał swoim sługom: „Włóżcie do ich sakw towar, który dali za zboże, w taki sposób, aby rozpoznali go po powrocie do swoich rodzin, może wtedy tu wrócą”.

12.63. Kiedy (bracia) wrócili do swego ojca, powiedzieli: „Ojcze! Nie dostaliśmy więcej zboża, ale pošlij z nami naszego brata, a otrzymamy resztę. Na pewno się nim dobrze zaopiekujemy”.

12.64. On powiedział: „Jeśli chodzi o waszego brata, to czy mogę wam zaufać, tak jak wcześniej zaufałem wam w przypadku drugiego brata? Jednak najlepszym Opiekunem jest Bóg. On jest najbardziej miłosiernym ze wszystkich, którzy je okazują”.

12.65. Kiedy (bracia) rozpakowali swoje sakwy, zauważyli, że zwrócono im to, czym zapłacili za zboże. Powiedzieli: „Ojcze. Jakie możemy jeszcze mieć pragnienia? Zwrócono nam zapłatę i możemy ponownie zakupić zboże dla naszej rodziny. Zaopiekujemy się naszym bratem i otrzymamy dodatkowy ładunek na jednego wielbłąda. Tu nie ma wielkiego ryzyka”.

12.66. Jakub powiedział. „Nie wyślę go z wami, dopóki nie przysięgniecie w obliczu Boga, że na pewno przywieziecie go do mnie z powrotem, chyba, że zostaniecie uwięzieni”. A kiedy mu przysięgli, dodał: „Bóg jest świadkiem tego, co tu powiedziano”.

12.67. Powiedział też: „Synowie moi, nie wchodźcie (do miasta) przez jedną bramę. Wejdźcie kilkoma. Nie mogę wam pomóc w tym, co zamierza Bóg. On ma władzę nad wszystkim, ale przemawia przede mną ufność, jaką w Nim pokładam i niech ufają Mu wszyscy, którzy są Mu poddani”.

12.68. Uczynili tak, jak radził im ojciec, ale nie miało to żadnego wpływu na to, co zamierzał Bóg. Było to tylko spełnienie pragnienia duszy Jakuba, które wypowiedział. Jakub był obdarzony przez nas mądrością, której nie posiada większość ludzi.

12.69. Kiedy stanęli przed Józefem, on zaprosił do siebie swojego brata (Beniamina) i powiedział: „Jestem twoim bratem. Nie zamartwiaj się tym, co oni zrobili”.

12.70. A kiedy wydawał im zapasy, w sakwie swego brata (Beniamina) ukrył królewski kielich. Gdy chcieli wracać, herold krzyknął do nich: „Ludzie z karawany, jesteście złodziejami!”.

12.71. Kiedy dworzanie podeszli do nich, zapytali: „Czego szukacie?”.

12.72. Odpowiedzieli: „Szukamy królewskiego kielicha. Ten, kto nam go wskaże, otrzyma nagrodę równą temu, co udźwignie wielbłąd. Gwarantujemy to”.

12.73. Bracia odpowiedzieli. „Na Boga! Wiecie o tym, że nie przybyliśmy tu szerzyć zgorzienia. Nie jesteśmy złodziejami”.

12.74. Zapytano ich: „Jaka powinna być zapłata, jeśli kłamiecie?”.

12.75. Odpowiedzieli: „Zapłatą za to będzie ten²⁴⁸, u którego w sakwie znajdziecie kielich. Tak u nas karze się przestępców”.

12.76. On rozpoczął przeszukiwanie sakw od tych, które nie należały do jego najmłodszego brata. Potem wyjął kielich z jego sakwy, zgodnie z Naszym planem. Józef nie mógłby zatrzymać brata zgodnie z królewskim prawem, gdyby Bóg tego nie zechciał. Tak stawiamy ponad innymi tych, których chcemy, a nad każdym posiadającym wiedzę jest Wszzechwiedzący Bóg.

12.77. Oni powiedzieli: „Jeśli on ukradł, to zapewne i jego brat wcześniej również kradł”. Józef (słyszac to²⁴⁹) zachował to w tajemnicy swojej duszy, nie reagując na to. Powiedział tylko: „W najgorszej sytuacji jesteście jednak wy. Bóg dobrze wie, o czym opowiadacie”.

12.78. Odpowiedzieli. „O szlachetny Panie! On ma starego ojca, więc zabierz zamiast niego kogoś z nas. Widzimy przecież, że jesteś dobrym człowiekiem”.

12.79. Józef odpowiedział.: „Niech Bóg broni, abyśmy zatrzymali kogoś innego niż ten, przy którym została znaleziona nasza własność. Bylibyśmy niesprawiedliwi”.

12.80. Tracąc nadzieję, odeszli na bok i zaczęli rozmawiać między sobą. Najstarszy z nich powiedział: „Czy już zapomnieliście, że złożyliście waszemu ojcu przysięgę, przywołując Boga na świadka, że nie zawiedziecie jak przedtem, w przypadku Józefa. Ja nie opuszczę tego kraju, aż nie pozwoli mi na to mój ojciec albo sam Bóg nie rozstrzygnie tej sprawy. On jest najlepszym Sędzią.

12.81. Wy wracajcie do waszego ojca i powiedzcie do niego: >>Ojczcze! Twój syn dokonał kradzieży, a my przekazujemy ci tylko to, co wiemy. Nie mogliśmy zapobiec czemuś, czego nie widzieliśmy.

²⁴⁸ Zgodnie z ówczesną tradycją miałby stać się niewolnikiem okradzionego.

²⁴⁹ Falszywe oskarżenie.

12.82. Zapytaj ludzi z miasta, w którym byliśmy i z karawany, z którą podróżowaliśmy, a zrozumiesz, że mówimy prawdę<<”.

12.83. Kiedy mu to opowiedzieli, Jakub powiedział: „Nie mogło tak być, to jest wasz wymysł. Piękna jest jednak cierpliwość i, być może, Bóg zwróci mi ich wszystkich. On jest Mądry i Wszechwiedzący”.

12.84. Odwrócił się do nich i mówił dalej: „Nadal rozpaczam z powodu Józefa”. A jego oczy stały się białe z powodu nieustającego żalu.

12.85. Oni powiedzieli: „Na Boga, jeżeli nie przestaniesz wspominać Józefa, to całkiem opadniesz z sił i zniszczysz sam siebie”.

12.86. Jakub odpowiedział: „Ja jedynie mówię Bogu o mojej rozpaczy i żalu. Dowiedziałem się od Niego to, o czym wy nie wiecie.

12.87. Synowie moi! Idźcie i pytajcie o Józefa i jego brata, nie zwątpcie w pocieszenie od Boga. W pocieszenie Boga wątpią jedynie niewierzący”.

12.88. (Bracia) ponownie przybyli do Józefa i powiedzieli: „Dostojny panie, spadło nieszczęście na nas i naszą rodzinę. Mamy mało towaru na wymianę, ale bądź dla nas łaskawy i daj nam pełną miarę (zboża). Bóg nagradza okazujących łaskę”.

12.89. On powiedział: „Czy nie pamiętacie już tego, co w swoim szaleństwie uczyniliście Józefowi i waszemu bratu?”.

12.90. Oni zapytali go: „Czy ty jesteś Józefem?”, a on odpowiedział: „Tak, jestem Józefem a to mój brat. Bóg był dla was łaskawy. Bóg nie zapomni o nagrodzie dla tych, którzy są wytrwali i bogobojni”.

12.91. Oni powiedzieli: „Na Boga! On wywyższył ciebie ponad nami, ponieważ jesteśmy grzesznikami”.

12.92. Józef powiedział. „Dziś nie spadnie na was żadna kara i niech Bóg wam wybaczy. Jest On Najbardziej Miłujący spośród tych, którzy okazują miłość.

12.93. Weźcie moją tunikę i jedźcie do ojca. Połóżcie ją na jego twarzy, a on odzyska wzrok²⁵⁰. Później przyprowadźcie do mnie wszystkich waszych krewnych”.

12.94. Gdy, wraz z karawaną, wyruszyli w drogę powrotną, rzekł Jakub: „Nie uważajcie tego, co powiem za majaczenie obłąkanego starca, ale wyczuwam zapach Józefa”.

12.95. (Ludzie wokół niego) odpowiedzieli: „Na Boga! Ty od dawna ulegasz tym samym złudzeniom”.

²⁵⁰ Jakub stracił wzrok przez łzy, które ronił po stracie Józefa.

12.96. Pierwszy z przybyłych z dobrą nowiną położył tunikę na jego twarzy. Jakub odzyskał wzrok i powiedział: „Czy nie mówiłem wam, że wiem od Boga coś, czego wy nie wiecie?”

12.97. Bracia powiedzieli: „Ojcze! Poprosz Boga, aby wybaczył nam nasze grzechy, bo byliśmy grzesznikami”.

12.98. Jakub powiedział: „Poproszę o przebaczenie dla was. Bóg jest Przebaczący i Miłujący”.

12.99. Kiedy wszyscy udali się do Józefa, on zaprosił do siebie swoich rodziców i powiedział: „Zgodnie z wolą Boga, wejdźcie bezpiecznie do Egiptu”.

12.100. Józef posadził rodziców na tronie i wszyscy zaczęli oddawać mu pokłon. Józef powiedział wówczas: „Ojcze! To jest wyjaśnienie mojego dawnego snu. Bóg uczynił go prawdą. On okazał mi Swoją dobroć, kiedy uwolnił mnie z więzienia i sprowadził was do mnie z pustyni po tym, jak szatan zasiał wrogość pomiędzy mną a moimi braćmi. Bóg okazuje łaskę każdemu, komu tylko zechce. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

12.101. Panie mój! Dałeś mi władzę i nauczyłeś mnie interpretacji snów. Stworzycielu nieba i ziemi, jesteś moim obrońcą w tym życiu i życiu przyszłym. Pozwól umrzeć mi, gdy będę całkowicie Tobie poddanym się i połącz mnie ze sprawiedliwymi”.

12.102. Oto objawienie jednej z tych opowieści, które pozostają ukryte. Nie byłeś przy nich, kiedy obmyślili swój chytry plan.

12.103. Większość ludzi, nawet mimo twoich starań, i tak nie uwierzy.

12.104. Nie prosisz ich o żadną nagrodę za nie. To²⁵¹ jest przypomnienie dla świata.

12.105. Jest tyle znaków na niebie i na ziemi, obok których oni przechodzą i nie chcą ich dostrzegać.

12.106. Większość z nich nie wierzy w Boga Jedyne, bo dodają Mu współtowarzyszy²⁵².

12.107. Czy oni nie czują strachu przed karą Boga? Czy nie boją się, że zaskoczy ich (wyznaczona) Godzina, kiedy nie będą się zupełnie tego spodziewali?

²⁵¹ Koran.

²⁵² Imam Reza (a.s.) powiedział: „Bałwochwalstwo o jakim mówi ten wers to nie tylko czczenie bożków, ale też skupianie swojej uwagi na czymkolwiek innym niż Bóg” (Nur al-Thakalajn). Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Bałwochwalstwo bywa w człowieku mniej widoczne niż czarna mrówka idąca nocą po ciemnym kamieniu” (Safinat al-Bihar). Imam Bakir (a.s.) powiedział: „Bywa, że ludzie są monoteistami w swych modlitwach, popadają jednak w bałwochwalstwo poprzez swoje posłuszeństwo wobec innych rzeczy niż Bóg” (Al-Kafi).

12.108. Powiedz: „To jest moja droga prosta do Boga. Wzywam was na nią - razem z tymi, którzy wierzą - na podstawie jasnej wiedzy. Chwała niech będzie Bogu, że nie należą do bałwochalców”.

12.109. Przed tobą wysyłałiśmy posłańców wybranych z mieszkańców miast, do których przyszło objawienie. Czy oni nie podróżowali po świecie i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Życie przyszłe jest najlepszym miejscem dla bogobożnych. Dlaczego nie chcecie tego zrozumieć?

12.110. Kiedy prorocy tracili nadzieję i pomyśleli, że wszyscy uznali ich za kłamców, wtedy przyszła Nasza pomoc. Uratowaliśmy ich i tych, których chcieliśmy uratować. Ale nie można powstrzymać naszej kary przeznaczonej dla tych, którzy grzeszyli.

12.111. W tych opowieściach o posłańcach, kryją się lekcje dla tych, którzy są mądrzy. To nie jest Księga, którą wymyślono, ale potwierdzenie tego, co było już wcześniej. Jest też wyjaśnieniem wszystkich rzeczy drogą prostą i łaską dla ludzi wierzących.

13. GRZMOT

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

13.1. Alif. Lam. Mim. Ra. Oto znaki Księgi. To, co zostało tobie zesłane od twojego Pana, jest prawdą, a jednak większość ludzi nie wierzy.

13.2. Bóg jest tym, który umieścił wysoko niebiosa, osadzając je na niewidzialnych filarach. Potem zasiadł pewnie na niebiańskim Tronie. Podporządkował sobie słońce, księżyc, sprawił, że wszystko to trwać będzie do określonego czasu. On ma władzę nad wszystkim i przedstawia wam wyraźne znaki, abyście wiedzieli, że przed Nim staniecie.

13.3. On jest tym, który rozpostarł ziemię i osadził na niej góry i rzeki. Zasadził wszelkie owoce, tworząc z nich pary rodzajowe i sprawił, że po dniu przychodzi noc. To są znaki dla ludzi myślących.

13.4. Są na ziemi przylegające do siebie ogrody pełne winorośli, pola uprawne i palmy daktylowe splecione korzeniami lub rosnące z osobna. I chociaż są podlewane tą samą wodą, to dajemy niektórym z nich większą obfitość owocu niż innym. To są znaki dla ludzi myślących.

13.5. Jeżeli się czemuś dziwisz, to jak bardzo zadziwiać cię muszą ich słowa: „Czy to możliwe, że po śmierci, kiedy staniemy się prochem,

zostaniemy wskrzeszeni jako nowe życie?”. To są ci, którzy nie uwierzyli w swojego Pana. To są ci, którzy będą mieli założone na szyjach łańcuchy i będą przebywać w Piekło przez wieki.

13.6. Żądają od ciebie, abys przyspieszył nadchodzące dla nich zło nad dobrodziejstwo, chociaż wcześniej mieli przykłady tego, jak działa kara. Zaprawdę, Twój Pan jest pełen miłosierdzia dla ludzi, chociaż grzeszyli, ale twój Pan jest też surowy w karaniu.

13.7. Ci, którzy nie chcą uwierzyć, mówią: „Gdyby tylko jego Pan zesłał mu jakiś cud”.

Ty masz ich tylko ostrzegać, a każdy lud dostał (przecież) swojego przewodnika²⁵³.

13.8. Bóg wie, co nosi w sobie każda kobieta i jak ich łona skracają lub wydłużają okres ciąży. Czas przeznaczony dla wszystkich zależy tylko od Niego.

13.9. Bóg wie o wszystkim, co jest skryte i jawne. On jest Wielki i Ponad Wszystkim.

13.10. Równi przed nim są ci z was, którzy zachowują tajemnice i ci, którzy głoszą jawnie. Równi przed Nim są ci, którzy kryją się w ciemnościach i ci, którzy jawnie kroczą w świetle dnia.

13.11. Życiu człowieka towarzyszą aniołowie, którzy się wciąż wymieniają. Z rozkazu Boga jedni kroczą przed nim, chroniąc go, a inni postępują za nim²⁵⁴. Bóg nie zmienia położenia ludzi, dopóki oni sami się nie zmieniają. Kiedy jednak Bóg zechce ludzi ukarać, nie można tego zmienić. Nie ma dla nich innego obrońcy niż On.

13.12. On pokazuje wam błyskawice, abyście się bali i mieli nadzieję. On tworzy chmury wypełnione deszczem.

13.13. Grzmot głosi Jego chwałę, tak jak Jego chwałę głoszą, w obawie przed Nim, aniołowie. On posyła pioruny i razi nimi, kogo zechce. Pomimo tej potęgi oni i tak wciąż toczą spory na Jego temat.

13.14. Tylko do Niego należy się modlić. Ci, których ludzie wychwalają poza Nim, nie dadzą odpowiedzi. Podobni są do człowieka, który wyciąga ręce w kierunku wody, czekając, aż ona sama wypełni jego usta, a tak się nie stanie. Modlitwa niewiernych jest odmawiana na próżno.

13.15. Wszystko, co jest w niebie i na ziemi, dobrowolnie lub z przymusu, składa Bogu hołd, tak jak czynią to ich cienie rano i wieczorem.

²⁵³ Według tradycji szyickiej słowo przewodnik odnosi się do imamów będących następcami proroków, a wers ten mówi o regule, że ziemia nigdy nie pozostaje bez przewodnictwa proroka lub imama.

²⁵⁴ I zapisują jego czyny.

13.16. Zapytaj: „Kto jest Panem nieba i ziemi?”. I odpowiedź: „Bóg”. Zapytaj: „Czy zamiast Niego, wzięliście sobie na opiekunów tych, którzy nie mają władzy czynienia dobra i zła, nawet względem siebie samych?”. Pytaj dalej: „Czy ślepiec i ten, który widzi są tacy sami? Czy jasność i ciemności są takie same? Czy ci, których Mu przypisujecie, są takimi samymi stworzycielami jak On? Czy oni stworzyli cokolwiek, co byłoby równe Jego dziełom?”. I odpowiedź: „Tylko Bóg jest Stworzycielem wszystkiego. On jest Jedyny i Wszchemocny”.

13.17. Bóg zsyła deszcze, które wypełniają wodą doliny, dopasowując się do ich wielkości. Ona spływa potokami, tworząc wzbierającą się pianę. Przy wyrobie narzędzi i ozdób w rozpalonym ogniu tworzy się podobna piana. To dana przez Boga alegoria prawdy i fałszu. Piana zniknie, a to, co dobre dla ludzi, pozostaje na ziemi. Tak Bóg objawia swoje przypowieści.

13.18. Tych, którzy odpowiedzieli na wezwanie swego Pana, czeka wieczna nagroda. Ci, którzy nie odpowiedzieli, nie wykupią się od kary, nawet gdyby posiadali dwa razy więcej tego, co jest na ziemi. Zamieszkają w Piekło, które jest najgorszym miejscem pobytu.

13.19. Czy podobny będzie do ślepca ten, który wie, że to, co zostało ci objawione, jest prawdą? Człowiek mądry zastanowi się nad tym.

13.20. Na tych, którzy wypełniają przymierze z Bogiem i nie naruszają go,

13.21. na tych, którzy łączą to, co Bóg nakazał zjednoczyć, są bogobojni i obawiają się rozrachunku,

13.22. i na tych, którzy są wytrwali w poszukiwaniu Boga, modlą się, rozdają jawnie lub skrycie z tego, co zostało im podarowane, przedkładają dobro nad złem, czeka na końcu zamieszkanie w Rajskich Ogrodach.

13.23. Oni znajdują się tam wraz z tymi ze swych ojców, którzy byli sprawiedliwi. To samo dotyczy ich sprawiedliwych żon i dzieci. Aniołowie wyjdą im naprzeciw z każdej bramy, mówiąc:

13.24. „Pokój z wami za to, że byliście sprawiedliwi”. To będzie wspaniałe miejsce do ostatecznego zamieszkania.

13.25. Tych, którzy zrywają przymierze z Bogiem po jego zawarciu, dzielą to, co Bóg nakazał zjednoczyć i szerzą niesprawiedliwość na ziemi, czeka przekleństwo Boga i najgorsze miejsce do zamieszkania.

13.26. Bóg wielce obdarowuje i pozbawia, kogo tylko zechce. Oni czerpią radość z życia doczesnego, które w porównaniu z życiem przyszłym jest tylko chwilową przyjemnością.

13.27. Niewierzący mówią: „Gdyby tylko jego Pan zesłał mu jakiś cud”. Powiedz im: „Bóg sprowadza z drogi prowadzącej do Niego kogo chce i prowadzi do siebie tych, którzy ze skruchą się nawracają,

13.28. tych, którzy wierzą i których serca odnajdują spokój we wspominaniu Boga”. Czyż serca nie odnajdują spokoju we wspominaniu Boga?

13.29. Wierzący, którzy czynią dobro, będą błogosławieni i dotrą do najpiękniejszego celu podróży.

13.30. Posłaliśmy cię do ludu, przed którym przeminęły inne ludy, abyś recytował im objawienie od Nas, gdyż odrzucają oni wiarę w Boga Jedyne. Powiedz im: „On jest moim Panem. Nie ma innego Boga poza Nim. Jemu zaufałem i do Niego zwracam się z pokorą”.

13.31. Nie uwierzyliby nawet, gdyby istniał taki Koran, który przeniosłby góry, rozdzielił ziemię, a umarli dzięki niemu by przemówili. O nie! Wszystko to jest w mocy Boga. Czy oni tego nie wiedzą, że gdyby tylko Bóg zechciał, to drogą prostą poszłaby cała ludzkość? Zło zawsze dotykać będzie tych, którzy nie uwierzyli, albo będzie czaić się w pobliżu ich domostw, dopóki nie wypełni się wola Boga. Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic.

13.32. Drwiono już z proroków, którzy byli przed tobą, ale ja dałem czas tym, którzy nie uwierzyli. Potem jednak ukarałem ich i straszną był Moja kara.

13.33. Czy Temu, który opiekuje się każdą duszą (jest równy komukolwiek)? A jednak oni przypisują Mu współtowarzyszy. Powiedz im: „Przedstawcie ich!”. Czy uważacie, że możecie pokazać Bogu coś, czego On nie zna na ziemi? A może to są tylko puste nazwy? Bo upiękzone zostały niewierzącym ich własne iluzje i zostali odciągnięci od drogi prostej. A ci, którym Bóg pozwolił zbłądzić, nie znajdują już przewodnika.

13.34. Ich spotka kara jeszcze w życiu doczesnym, a w życiu przyszłym będzie dla nich kara jeszcze bardziej bolesna. Nie znajdą nikogo, kto by ich bronił przed Bogiem.

13.35. Oto jak będzie wyglądał Raj: Są to ogrody umieszczone ponad strumieniami, gdzie wiecznie będą świeże owoce i orzeźwiający cień. Taka będzie ostateczna nagroda dla sprawiedliwych. Ostateczną nagrodą dla niesprawiedliwych będzie ogień piekielny.

13.36. Ci, którzy otrzymali Księgę, cieszą się z tego, że została ci objawiona. Są wśród nich ludzie, którzy odrzucili część tego objawienia.

Powiedz im: „Rozkazano mi czcić Jedyne Boga i nie przypisywać Mu towarzyszy. Do Niego się modłę i do Niego powrócę”.

13.37. Objawiliśmy Koran w języku arabskim, jako jasne wyjaśnienie praw (Boga). Otrzymałeś wiedzę i gdybyś później podążył za ich namiętnościami, nie znajdziesz żadnego obrońcy przed Bogiem.

13.38. Przed tobą wysyłałiśmy proroków, których obdarzyliśmy żonami i dziećmi. Żaden z nich nie objawiał swoich znaków, jeśli Bóg mu na to nie pozwolił. Każdy czas miał swoją objawioną księgę (z prawem).

13.39. Bóg unieważnia i ustanawia (prawa) zgodnie ze Swoją wolą. U Niego znajduje się Matka Ksiąg.

13.40. Do ciebie należy przekazywanie objawienia bez względu na to, czy ujrysz spełnienie niektórych obietnic, zanim powołamy cię do Siebie. Do Boga należy osąd.

13.41. Czy oni nie widzą, że My po kolei kurczymy granice ich ziem. Bóg osądzi i nikt nie jest w stanie zmienić Jego wyroków. On jest konsekwentny w karaniu.

13.42. Ci, którzy byli przed nimi, planowali różne podstępne działania, ale to Bóg ma najlepszy plan. On wie najlepiej, na co zasłużył sobie każdy człowiek i niewierzący dowiedzą się wkrótce, kto będzie mieszkańcem Raju.

13.43. Niewierzący mówią: „Nie jesteś Wysłannikiem”. Powiedz im: „Bóg i ci, którzy posiadli wiedzę Księgi, wystarczą jako świadkowie pomiędzy mną a wami”.

14. ABRAHAM

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

14.1. Alif. Lam. Ra. To jest Księga, którą ci objawiono, abyś mógł za pozwoleniem Boga wyprowadzić ludzi z ciemności ku światłości na drogę Wszechmocnego i Godnego Chwały Boga,

14.2. do którego należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. Biada niewierzącym, czeka ich straszna kara,

14.3. bo przedkładają życie doczesne nad życie przyszłe i odciągają ludzi od drogi prostej do Boga, czyniąc ją pokrętną. Oni dalece zblądzieli.

14.4. Wysyłałiśmy proroków, którzy w języku ludu (z którego się wywodzili) mogli tłumaczyć wyraźne znaki. Bóg zezwala schodzić

z drogi prostej komu zechce i prowadzi tą drogą tych, których zechce. On jest Potężny i Mądry.

14.5. Posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami, nakazując mu: „Wyprowadź swój lud z ciemności ku światłu i napominaj go dniami Boga”²⁵⁵. To wystarczające znaki dla wszystkich, którzy są wytrwali i wdzięczni.

14.6. Mojżesz mówił do swego ludu: „Przypomnijcie sobie miłosierdzie Boga, kiedy wyzwolił was spod panowania Faraona i jego ludzi. Zadawali wam straszne cierpienia, zabijając waszych synów, a oszczędzając tylko kobiety. To była wielka próba, jakiej poddał was Bóg”.

14.7. I wtedy wasz Pan oznajmił: „Jeśli będziecie okazywać wdzięczność, obdarzę was Swoimi łaskami, jeśli będziecie niewdzięczni, srogo was ukarzę”²⁵⁶.

14.8. Mojżesz powiedział: „Jeślibyście przestali wierzyć wraz ze wszystkimi mieszkańcami ziemi, to Bóg i tak będzie Bogaty i Godny Chwały”.

14.9. Czyż nie dotarła do was opowieść o ludzie Noego, o ludach Ad i Thamud i tych, którzy byli po nich, o których wiedział tylko Bóg? Przychodzili do nich prorocy z jasnymi dowodami, ale oni przykładali ręce do ust i mówili: „Nie wierzymy w to, z czym do nas przybyliście i wątpimy w to, do czego nas wzywacie”.

14.10. Prorocy odpowiadali: „Wątpicie w Boga, stwórcy nieba i ziemi? On wzywa was, aby wam wybaczyć wasze grzechy, aby dać wam jeszcze czas, ale ostateczny termin jest już wyznaczony”. Oni powiedzieli; „Jesteście takimi samymi ludźmi, jak my. Chcecie oddalić nas od wiary naszych przodków. Pokażcie jasne dowody (waszego) przewodnictwa”²⁵⁷.

14.11. Prorocy mówili: „Jesteśmy zwykłymi śmiertelnikami jak wy, ale Bóg obdarza miłosierdziem tych ze swoich sług, których tylko zechce. Nie możemy wam przedstawić jasnych dowodów (naszego) przewodnictwa, chyba że Bóg da nam taką możliwość. Tylko w Bogu wierzący mogą pokładać swoje zaufanie.

14.12. A dlaczego nie mielibyśmy ufać Bogu, który wskazał nam drogi, po których mamy kroczyć. My na pewno z cierpliwością będzie-

²⁵⁵ Lub „przypominaj dni Boga”. Dni – tu w znaczeniu ważnych wydarzeń.

²⁵⁶ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Unikanie grzechów jest formą wdzięczności Bogu za Jego łaski” (Al-Kafi).

²⁵⁷ Chcieli cudu.

my znosić krzywdy, które nam zadajecie. W Bogu pokładają nadzieję ci, którzy Mu ufają.

14.13. Niewierzący mówili do wywodzących się z nich proroków: „Jeżeli nie powrócicie do naszej religii, to wygnamy was z naszej ziemi”. Wtedy ich Pan oznajmił: „Bóg z pewnością zniszczy grzeszników

14.14. i osiedli was na ich ziemi. To obietnica dla tych, którzy obawiają się Sądu Bożego i Moich gróźb”.

14.15. Modlili się o wydanie wyroku i każdy uparty prześladowca był zawiedziony.

14.16. Przed nim znajduje się Piekło, gdzie będzie pił ropiejący napój.

14.17. Będzie go przetykał, ale sprawiać mu to będzie ogromną trudność. Śmierć będzie podchodzić do niego z każdej strony, jednak nie będzie umierać, aż w końcu spadnie na niego straszna kara.

14.18. Czyny niewierzących są niczym popiół, nad którym pojawił się gwałtowny podmuch w burzliwy dzień. Oni nie będą mieli żadnej władzy nad tym, na co sobie zasłużyli. Oni zbłądzili bezpowrotnie.

14.19. Czy nie widzicie, że to rzeczywiście Bóg stworzył niebo i ziemię? Jeżeli tylko zechce, pozbędzie się was i dokona nowego stworzenia.

14.20. To nie stanowi dla Boga żadnej trudności.

14.21. Wszyscy staną przed Bogiem. Ludzie bezwolni powiedzą do (swoich) zarozumiałych przywódców: „Podążaliśmy za wami, czy teraz pomożecie nam i uratujecie przed karą Boga?”. Oni odpowiedzą: „Gdyby Bóg nami kierował, to z pewnością poprowadzilibyśmy was drogą prostą. Teraz już nie ma dla nas znaczenia, czy będziemy niecierpliwi czy okażemy cierpliwość, dlatego że nie ma już dla nas żadnej nadziei”²⁵⁸.

14.22. A kiedy wyrok zapadnie, szatan powie: „Naprawdę to Bóg dał wam prawdziwą obietnicę, a ja was okłamałem. Nie miałem jednak nad wami władzy, zwodziłem was tylko, a wy posłuchaliście mnie (z własnej woli). Nie miejcie więc pretensji do mnie. Miejcie je tylko do samych siebie. Nie mogę wam pomóc tak, jak nie mogę spodziewać się pomocy od was. Zaprzeczam temu, co robiliście, czyniąc mnie równym Bogu”. Z pewnością dla niesprawiedliwych przygotowana jest sroga kara.

14.23. Wierzący, którzy postępowali sprawiedliwie, wejdą do Rajskich Ogrodów, pod którymi płynąc będą strumienie i zamieszkają w nich, z rozkazu Pana, na wieki. Tam będą się pozdrawiać słowem „Pokój” (z tobą).

²⁵⁸ Schronienia, ucieczki.

14.24. Czy nie znasz przypowieści Boga o dobrym słowie? Jest on jak dobre drzewo o mocnych korzeniach i gałęziach sięgających nieba.

14.25. Z woli Boga rodzi ono nieustannie owoce. Bóg przynosi ludziom przypowieści, aby zaczęli się zastanawiać.

14.26. W przypowieści o złym słowie jest ono przyrównane do złego drzewa, które łatwo wyrwać z ziemi ze względu na słabość korzeni.

14.27. Bóg wzmacnia wierzących słowem silnie zakorzenionym w tym i przyszłym życiu. Niewierzących natomiast sprowadza z drogi prostej. Bóg czyni to, co zechce.

14.28. Czy nie widziałeś tych, którzy wymienili błogosławieństwo Boga na niewiarę i wprowadzili swój lud do miejsca upadku.

14.29. Do Piekła, gdzie będą paleni. To najgorsze miejsce do przebywania.

14.30. Wyznaczyli równych Bogu, aby odciągnąć wierzących od Jego drogi. Powiedz im: „Czerpcie z tego radość póki możecie, bo podążacie niechybnie do ognia piekielnego”.

14.31. Powiedz Moim wierzącym sługom, że zanim nadejdzie dzień, kiedy nie będzie już możliwości targu i przyjaźni, niech modlą się i rozdają, jawnie lub skrycie, z tego, co im ofiarowaliśmy.

14.32. Bóg jest tym, który stworzył niebo i ziemię, i zsyła deszcz na ziemię. Dzięki Niemu rodzi ona owoce, które możecie spożywać. Oddał wam rzeki i powierzył wam statki, aby z Jego rozkazu pływały po morzach.

14.33. Dał wam słońce i księżyc regularnie wschodzące i zachodzące i tak otrzymaliście noc i dzień.

14.34. I dał wam wszystko, o co prosiliście. Nie zdołacie policzyć dobrodziejstw, jakimi was obdarzył. Jednak człowiek jest bardzo często niesprawiedliwy i niewdzięczny.

14.35. Wspomnij, co powiedział Abraham: „Boże, uczyni to miasto bezpiecznym, ochroń mnie i moje dzieci przed bałwochwalcami.

14.36. Panie mój! Oni wielu ludzi sprowadzili z drogi prostej. Kto teraz pójdzie ze mną, będzie jak ja, kto mi się przeciwstawi (będzie niewierzącym). Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

14.37. Panie nasz, część mojej rodziny osiedliłem w nieurodzajnej dolinie, obok Twojego Świętego Domu²⁵⁹. Spraw, aby się modlili i aby serca ludzkie były im przychylnie. Ześlij im owoców, aby byli wdzięczni.

²⁵⁹ Kaaba.

14.38. Panie nasz, Ty wiesz co skrywamy, a co robimy jawnie. Nic, co jest w niebie i na ziemi nie może się ukryć przed Bogiem.

14.39. Chwała niech będzie Bogu, który dał mi na starość synów, Ismaela i Izaaka. Mój Pan wysłuchuje modlitw.

14.40. Panie mój, spraw, abym regularnie modlił się do Ciebie i o to samo proszę w sprawie mojej rodziny. Przyjmij Panie moje błagania!

14.41. Panie nasz, w Dniu Sądu wybacz mi, moim rodzicom i wszystkim wierzącym”.

14.42. Nie myślcie, że Bóg nie zwraca uwagi na to, co robią niesprawiedliwi. On udziela im tylko odroczenia do Dnia, kiedy ich oczy napęlnią się przerażeniem.

14.43. Będą wtedy szli przed siebie pełni strachu z zadartymi głowami, by na siebie nie patrzeć, a ich serca wypełni pustka.

14.44. Ostrzegaj ludzi przed Dniem Sądu, w którym będzie orzeczona kara i grzesznicy powiedzą: „Panie nasz, odroczone nam jej wykonanie choć na krótką chwilę, a my odpowiemy na Twoje wezwanie i pójdziemy za posłańcami”. Bóg odpowie: „Czy już wcześniej nie przysięgaliście, że taki koniec was nie spotka?”

14.45. Zamieszkaliście wśród tych, którzy sami sobie szkodzili i wdziewaliście co ich spotkało, przytaczaliśmy wam wiele zrozumiałych przypowieści”.

14.46. Uciekali się do różnych sztuczek, ale Bóg zawsze zniweczy ich zamiary, nawet gdyby mieli moc przenoszenia gór.

14.47. Bóg dotrzyma obietnic, które dał swoim posłańcom. Bóg jest Wielki i ma siłę, aby się odplacić.

14.48. W tym Dniu ziemia zostanie zastąpiona inną ziemią, podobnie stanie się z niebem i wszyscy staną przed Bogiem Jedynym, Najwyższym.

14.49. W tym Dniu ujrzysz grzeszników skutych łańcuchami.

14.50. Ich ubrania będą ze smoły, a twarze ich pokryje ogień,

14.51. aby mógł Bóg zapłacić każdej duszy tyle, na ile sobie zasłużyła. Bóg jest dokładny w rozliczaniu.

14.52. To obwieszczenie jest dane ludziom, jako ostrzeżenie i wiadomość, że Bóg jest Jedyny. Ci, co mają rozum, zastanowią się nad tym.

15. AI - HIDŹR²⁶⁰

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

15.1. Alif. Lam. Ra. Oto znaki Księgi i Jasnego Koranu.

15.2. Niewierni być może będą chcieli być poddanymi Bogu²⁶¹.

15.3. Zostaw ich, niech jedzą, używają (życia) i żyją płonną nadzieją. Wkrótce wszystkiego się dowiedzą.

15.4. Żadnego miasta nie zniszczyliśmy, zanim nie zesłaliśmy mu pisma z wyznaczonym terminem²⁶².

15.5. Żaden lud nie może opóźnić lub przyspieszyć wyznaczonego terminu.

15.6. Mówili: „Ty, któremu (rzekomo) zesłano ostrzeżenia, jesteś opętany²⁶³”.

15.7. A jeżeli mówisz prawdę, to przyprowadź do nas aniołów”.

15.8. Jednak My wysłaliśmy anioły już jako wypełnienie prawdy, a wtedy niewiernym skończy się czas.

15.9. Naprawdę to My objawiamy to ostrzeżenie²⁶⁴ i jesteśmy jego Strażnikami.

15.10. Przed tobą wysłaliśmy proroków do różnych dawnych plemion.

15.11. I każdy Nasz prorok był wyśmiewany.

15.12. Tak sprawiliśmy, że to (wyśmiewanie) przeniknęło do ich serc²⁶⁵.

15.13. Oni i tak nie wierzą (w objawienie), chociaż mają przykład ludów, które były przed nimi.

15.14. Nawet, gdybyśmy otworzyli przed nimi niebiańskie bramy i oni przeszliby przez nie,

15.15. to i tak by powiedzieli: „Nasze oczy nas okłamują albo my zostaliśmy zaczarowani”.

²⁶⁰ Nazwa krainy zamieszkiwanej przez lud Thamud.

²⁶¹ Czyli: muzułmanami. Zechcą nimi być w Dniu Sądu.

²⁶² Terminem zniszczenia, jeśli nie będą spełnione żądania Boga, wzywające do wiary i moralności.

²⁶³ Przez dzina lub szatana.

²⁶⁴ Tj. Koran.

²⁶⁵ Tzn. wyśmiewanie się z proroków stało się zwyczajem. Według niektórych komentatorów, tak w ich sercach umocniła się niewiara. Jeszcze inni uważają, że to Koran niepostrzeżenie przeniknął ich serca dzięki temu, że zostali wysłani prorocy.

15.16. To My umieściliśmy na niebie konstelacje i sprawiliśmy, że są piękne dla tych, którzy je obserwują.

15.17. Chronimy je przed zakusami przeklętych demonów.

15.18. Z wyjątkiem tych, którzy podsłuchują ukradkiem²⁶⁶ – ich dosięgnie jasny płomień.

15.19. Rozpostarliśmy ziemię i mocno osadziliśmy na niej góry oraz sprawiliśmy, że rodzi ona wszelkie owoce w określonym rytmie wzrostu.

15.20. Stworzyliśmy na ziemi wszystko, co jest potrzebne do życia dla was i dla tych (zwierząt), którymi nie musicie się opiekować.

15.21. Nie ma takiej rzeczy, której nie mielibyśmy w ogromnej ilości u Siebie. Zsyłamy je jednak według potrzeb.

15.22. Posyłamy też wiatr naganający deszczowe chmury dla zapewnienia płodów (ziemi). Zapewniamy wam wodę do picia, ale to nie wy jesteście tymi, którzy nią rozporządzają.

15.23. To My dajemy (ludziom) życie i jesteśmy ich dziedzicami²⁶⁷. Cały wszechświat jest Naszym dziedzictwem.

15.24. My znamy tych, którzy byli przed wami i będą po was²⁶⁸.

15.25. Ich wszystkich zbierze razem twój Pan. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

15.26. To My stworzyliśmy człowieka z suchej gliny i ukształtowaliśmy go z ciemnego mułu.

15.27. Dżinny stworzyliśmy wcześniej z czystego ognia.

15.28. Pan powiedział do aniołów: „Stworzę człowieka z suchej gliny i uformuję go z ciemnego mułu.

15.29. A kiedy ostatecznie go ukształtuję i natchnę go Moim duchem, wówczas oddajcie mu pokłon”.

15.30. I oddali mu wszyscy aniołowie pokłon.

15.31. Nie posłuchał jedynie (szatan) Iblis. Nie chciał być wśród tych, którzy kłaniają się człowiekowi.

15.32. Zapytał Bóg: „Iblisie, dlaczego nie chcesz być wśród tych, którzy się pokłonili?”.

15.33. On odpowiedział: „Nie zamierzam kłaniać się człowiekowi, którego stworzyłeś z suchej gliny i uformowałeś z ciemnego mułu”.

²⁶⁶ Boga i aniołów.

²⁶⁷ Tzn. każde życie powraca do Boga.

²⁶⁸ Chodzi o tych, którzy „przodują” w dobrych uczynkach i posłuszeństwie Bogu i tych, którzy w tej kwestii pozostają w tyle.

15.34. Bóg odpowiedział: „Zatem odejdz stąd, bo jesteś wśród poniżonych.

15.35. Przekleństwo Moje będzie nad tobą do Dnia Sądu”.

15.36. Iblis prosił: „Panie, odroczyć swój wyrok do Dnia Zmartwychwstania”.

15.37. Bóg powiedział: „Jesteś wśród tych, którym odroczone wyrok,

15.38. aż do wyznaczonego Dnia”.

15.39. Iblis odpowiedział: „Panie mój, za to, że *Ty sprowadziłeś mnie z drogi prostej, ja upiększę im to, co jest na ziemi i będę ich wszystkich zwodził z Twojej drogi,*

15.40. za wyjątkiem tych z Twoich sług, którzy są Ci szczerze oddani”.

15.41. Bóg powiedział: „To jest droga prosta, która prowadzi do Mnie.

15.42. Nie będziesz miał władzy nad Moimi sługami, za wyjątkiem tych, którzy zbłądzą, chcąc iść za tobą”.

15.43. Dla nich miejscem obiecany jest Piekło.

15.44. Ma ono siedem rodzajów bram, które będą przekraczać²⁶⁹.

15.45. A sprawiedliwi znajdą się wśród Ogrodów *i źródeł*.

15.46. (Usłyszają) „Wejdźcie tam w pokoju i bezpieczeństwie”.

15.47. Z ich serc usuniemy wszelką zazdrość, czyniąc ich braćmi i spoczną na łóżach zwróceniu do siebie twarzami.

15.48. Nie będą tam odczuwać zmęczenia i będą tam przebywać na wieki.

15.49. Powiedz Moim sługom, że Bóg jest Przebaczący i Miłujący

15.50. i to, że Moja kara jest najbardziej sroga.

15.51. Opowiedz im o gościach Abrahama.

15.52. Jak przyszli do niego z powitaniem „Pokój”, a on im odpowiedział: „Obawiam się was”.

15.53. Oni powiedzieli: „Nie obawiaj się. Przychodzimy do ciebie z dobrą nowiną o twoim synu, który będzie bardzo mądry”.

15.54. Abraham powiedział: „Oznajmianie mi taką nowinę, choć jestem już starcem? Dlaczego tak mówicie?”.

15.55. Powiedzieli: „Bo ta dobra nowina, którą ci przekazaliśmy jest prawdą. Nie bądź jednym z tych, którzy tracą nadzieję”.

²⁶⁹ Odpowiednio do swoich przewinień.

15.56. Abraham odpowiedział: „Nadzieję na miłosierdzie tracą tylko ci, którzy zblądzi na drodze Boga”.

15.57. I zapytał: „Z jaką misją was posłano?”.

15.58. Odpowiedzieli: „Udajemy się do ludu grzeszników,

15.59. ale nie jest nim Lot i jego rodzina. Oni zostaną uratowani,

15.60. za wyjątkiem jego żony. Ustaliliśmy, że ona była jedną z nich (grzesznych) i pozostanie w tyle”.

15.61. I przybyli posłańcy do Lota i jego rodziny.

15.62. Lot powiedział (do nich): „Jesteście tutaj obcy”.

15.63. Odpowiedzieli: „Tak, ale przynieśliśmy wieści o tym, w co oni wątpią²⁷⁰.”

15.64. To, z czym przychodzimy do ciebie, jest prawdą, a my jesteśmy prawdomówni.

15.65. Kiedy będzie środek nocy, wyjdź (z miasta) ze swoją rodziną. Idźcie jedni za plecami drugich i niech nikt nie ogląda się za siebie. Udajcie się tam, gdzie wam nakazano”.

15.66. Poinformowaliśmy go o Naszym rozkazie, że ci, którzy zostaną w tyle, zostaną wycięci do korzeni²⁷¹.

15.67. Ludzie z miasta przybyli rozradowani do Lota.

15.68. On powiedział do nich: „Nie okrywajcie mnie hańbą przed moimi gośćmi.

15.69. Na Boga! Nie ponizajcie mnie”.

15.70. Oni powiedzieli: „Czy nie zabroniliśmy ci gościć u siebie obcych?”.

15.71. Lot odpowiedział: „Jeżeli chcecie coś zrobić, to tu są moje córki”.

15.72. Na twoje życie (Muhammadzie)! Oni w upojeniu błędzili jak ślepcy.

15.73. O wschodzie słońca rozległ się krzyk²⁷² i spadła na nich kara.

15.74. Wywróciliśmy ich miasto i zburzyliśmy je deszczem kamieni z wypalanej gliny.

15.75. To są znaki dla tych, którzy potrafią je odczytać.

15.76. A miasto leżało przy (nadal) istniejącej drodze.

15.77. To są znaki dla ludzi wierzących.

15.78. Również mieszkańcy Al - Ajkat²⁷³ byli grzesznikami.

²⁷⁰ O czekającej ich karze.

²⁷¹ Zniszczeni.

²⁷² Krzyk anioła, podmuch.

²⁷³ Tłumaczone jako „lud Lasu”, „mieszkańcy Gąszczu”, „mieszkańcy Drzewa”, „Zarośli”. Dotyczy to krainy Midianitów, do których był posyłany Szajb.

15.79. I oni także zostali zniszczeni. Oba miasta leżały przy otwartej drodze²⁷⁴.

15.80. Mieszkańcy Al - Hidżr²⁷⁵ uznali posłańców za kłamców.

15.81. Nie uwierzyli w znaki, które im daliśmy.

15.82. Oni w skałach wykuwali sobie domy i myśleli, że są bezpieczni.

15.83. Rankiem rozległ się krzyk i spadła na nich kara.

15.84. I na nic nie zdało się to, co zbudowali.

15.85. My²⁷⁶, opierając się na prawdzie, zbudowaliśmy to, co jest w niebie i na ziemi, i wszystko to, co jest pomiędzy nimi. Godzina nadejdzie na pewno, więc odpuść im²⁷⁷ pięknym przebaczeniem.

15.86. Zaprawdę, twój Pan jest Stwórcą i Wszechwiedzącym.

15.87. Objawiliśmy ci te siedem wielokrotnie powtarzanych werse-
tów²⁷⁸ i Wielki Koran.

15.88. Nie spoglądaj w kierunku dobra, jakie ofiarowaliśmy niektórym z niewierzących dla doczesnej radości. Nie smuć się ich losem i weź pod swoje skrzydła tych, którzy wierzą.

15.89. Powiedz: „Jestem tym, który wyraźnie ostrzeża”.

15.90. Ześlemy karę na odszczepieńców,

15.91. którzy rozdzielili Koran na (pasujące im) fragmenty.

15.92. Na Boga, oni wszyscy będą zapytani

15.93. o to, co zrobili.

15.94. Głoś więc odważnie to, co ci nakazano i odwróć się od tych, którzy dodają Mu współtowarzyszy.

15.95. O tym, że My wystarczymy ci przeciwko tym, którzy szydzą z ciebie,

15.96. i tym, którzy na równi z Bogiem stawiają swoje bożki, oni wkrótce się dowiedzą.

15.97. My wiemy, że sprawia ci przykrość, gdy słyszysz, co oni mówią.

15.98. Ty jednak głoś chwałę swego Pana i bądź wśród tych, którzy głęboko się przed Nim kłaniają.

15.99. Oddawajcie cześć waszemu Panu, aż nadejdzie to, co jest pewne²⁷⁹.

²⁷⁴ Tzn. leżały w miejscu, gdzie dalej przechodzą ludzie i mogą zatrzymać się tam w celu refleksji

²⁷⁵ Lud Thamud, do którego był posyłany Saleh.

²⁷⁶ Bóg.

²⁷⁷ Muhammad (s) swemu ludowi.

²⁷⁸ Dotyczy to 1. sury „Otwierającej Księgę” (Al- Fatiha), która jest powtarzana w każdej modlitwie.

Wg. tradycji sura ta została objawiona co najmniej dwa razy.

²⁷⁹ Śmierć lub Dzień Sądu.

16. PSZCZOŁY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

16.1. Rozkaz od Boga na pewno nadejdzie, więc nie starajcie się go przyspieszyć. Chwała Mu, On jest ponad tym, co oni Mu przypisują.

16.2. On posyła aniołów z duchem pochodzącym z Jego rozkazu do tych z Jego sług, których sobie wybierze. Przekazuje: „Ostrzegajcie, że nie ma innego boga niż Ja (Jedyny). Bójcie się Mnie”.

16.3. On stworzył niebo i ziemię. On jest ponad tym, co oni Mu przypisują.

16.4. Bóg stworzył człowieka z kropli nasienia, a teraz on Mu się sprzeciwia.

16.5. To On stworzył zwierzęta, z których macie odzienie, pożywienie i wiele innych korzyści.

16.6. W nich dostrzegacie piękno (stworzenia), kiedy wieczorem spędzacie je do zagród i rano wyprowadzacie na pastwiska.

16.7. To zwierzęta przenoszą wasze towary do krain, gdzie sami nie byłibyście w stanie dotrzeć. Wasz Bóg jest Wspaniałomyślny i Miłosierny.

16.8. Stworzył dla was konie, muły i osły, abyście mogli na nich podróżować, a także dla splendoru. On stworzył także rzeczy, których jeszcze nie poznaliście.

16.9. On wskazuje wam właściwą drogę, ale niektórzy z niej odchodzą. Gdyby Bóg tylko zechciał, poprowadziłby was wszystkich drogą prostą.

16.10. On zsyła z nieba wodę, dzięki temu macie co pić i wzrasta roślinność, pośród której pasą się wasze trzody.

16.11. Dzięki Niemu wznoszą się uprawy, drzewa oliwne, palmy, winorośl i wszelkie owoce. To są znaki dla ludzi myślących.

16.12. On uregulował dla was dzień i noc, słońce i księżyc; i gwiazdy podporządkował dla was swoim rozkazem. To są znaki dla ludzi rozumnych.

16.13. Wszystkie wielobarwne rzeczy, które stworzył na ziemi, są dla was. To są znaki dla ludzi świadomych.

16.14. On dał wam morze, abyście mogli spożywać z niego delikatne mięso i wyciągać z niego ozdoby, które nosicie. I widzisz, jak okręty je przecinają byście mogli poszukiwać ofiarowanych przez Niego dóbr i być za nie wdzięczni.

16.15. On umieścił na ziemi góry, aby nie odchyłała się wraz z wami. Utworzył rzeki i drogi, abyście byli dobrze prowadzeni.

16.16. I umieścił na niebie gwiazdy, jako znaki dla was, abyście nimi się kierowali.

16.17. Czy taki Stworzyciel może być równy temu, który nic nie stworzył? Opamiętajcie się.

16.18. A jeśli spróbujesz wyliczyć łaski Boga, nie będziesz w stanie tego uczynić. Bóg jest najbardziej Przebaczący i Miłujący.

16.19. Bóg dobrze wie o tym, co ukrywacie, a co czynicie jawnie.

16.20. Ci, do których oni się modlą poza Bogiem, niczego nie stworzyli, bo sami zostali stworzeni.

16.21. Oni są martwi, niczego nie czują i nie wiedzą, kiedy będą wskrzeszeni.

16.22. Wasz Bóg jest Bogiem Jedynym. Ci, którzy nie wierzą w życie przyszłe, odrzucają to całym sercem i są wyniośli.

16.23. Bóg wie, co oni robią jawnie, a co ukrywają w tajemnicy. On nie miłuje ludzi wyniosłych.

16.24. A kiedy się ich zapytać: „Co myślicie o objawieniu bożym?”, to odpowiadają: „To są mity dawnych ludów”.

16.25. W Dniu Zmartwychwstania będą nieść swoje brzemie i część brzemienia tych, którzy zesli przez nich, nieświadomie, z drogi prostej. Jakże złe jest to brzemie, które będą dźwigać.

16.26. Plany przeciwko Bogu tworzyli już ci, którzy byli przed nimi, ale Bóg zniszczył fundament tej budowli. Runął jej dach, a kara na nich przyszła z miejsc, z których się nie spodziewali.

16.27. W Dniu Zmartwychwstania powstaną poniżeni przez Boga, który zapyta ich: „I gdzie są ci, których przypisaliście mi jako współtowarzyszy i o których toczyliście spór?”. A ci, którzy posiadli wiedzę powiedzą: „Niech w ten Dzień okryją się hańbą ci, którzy nie uwierzyli”.

16.28. Gdy aniołowie przynoszą śmierć tym, którzy sami sobie wyrazili krzywdę, oni zaczynają (pokornie) przekonywać: „My nie robiliśmy nic złego”. Jednak Bóg doskonale wie, co oni robili.

16.29. (Usłyszą): „Przekroczcie bramy Pieła, gdzie zamieszkacie na wieki”. To jest straszne miejsce, gdzie znajdują się ludzie wyniośli.

16.30. A ci, którzy byli sprawiedliwi usłyszą pytanie: „Co zesłał wasz Pan?” i odpowiedzą: „Tylko dobro”. Sprawiedliwych w życiu doczesnym spotykają dobre rzeczy, ale zamieszkanie dla nich w życiu przyszłym będzie lepsze. Jakże wspaniałą siedzibą jest miejsce dla bogobojnych.

16.31. To Rajske Ogrody, w których się znajdują, pod którymi płyną strumienie. Będą tam mieli to, czego tylko zapragną. Tak Bóg wynagradza ludzi sprawiedliwych,

16.32. do których przyszli aniołowie ze śmiercią *w chwili, gdy oni byli czysti*, i których powitali słowami: „Pokój z wami, za to, co robiliście, możecie wejść do Raju”.

16.33. A czy (niewierni) czekają *tylko na to, aż* przyjdą po nich anioły, czy czekają na jasny rozkaz twojego Pana? Tak postępowali ci, którzy byli przed nimi. Bóg ich nie skrzywdził, to oni sami siebie skrzywdzili.

16.34. Spotkała ich straszna kara za to, co robili. Dopadło ich to, z czego się wyśmiewali.

16.35. Bałwochwalczy mówią: „Gdyby Bóg tylko zechciał, ojcowie nasi i my nie czcilibyśmy nikogo innego poza Nim. Nie zabranialibyśmy niczego innego poza tym, co On zakazał”. To samo robili ci, którzy byli przed nimi. Czy Moi prorocy mają głosić coś więcej niż tylko prawdę?

16.36. Dla każdego ludu wybraliśmy posłańca, który nauczał: „Służcie Bogu i unikajcie bożków”. Byli wśród nich tacy, którzy uwierzyli, ale byli i tacy, którzy zasłużyli na zbłądzenie. Podróżujcie po ziemi i zobaczcie, jaki los spotkał tych, którzy zaprzeczali (prawdzie).

16.37. Gdybyś nawet chciał być ich przewodnikiem na drodze prostej, to wiedz, że Bóg nie poprowadzi tą drogą tych, którzy sprowadzają z niej (innych). Oni nie znajdują żadnych pomocników.

16.38. Oni przysięgali, powołując się na Boga: „Bóg nigdy nie przywróci do życia kogoś, kto umarł”. Jednak to jest obietnica, którą złożył Bóg, ale większość ludzi nie chce tego wiedzieć.

16.39. On wskrzesi zmarłych, aby wyjaśnić im to, w czym się różnili i aby ci, którzy nie uwierzyli, dowiedzieli się, że byli kłamcami.

16.40. Jeżeli chcemy, aby była jakaś rzecz, wypowiadamy tylko jedno słowo: „Bądź” i ona się staje.

16.41. A jeśli chodzi o tych, którzy opuścili swe domostwa dla sprawy Boga po tym, jak dotknęła ich niesprawiedliwość, to oni otrzymają dobra na tym świecie. Jednak nagroda w życiu przyszłym jest większa, chociaż oni jeszcze tego nie wiedzą.

16.42. Jest ona dla tych, którzy byli wytrwali i zaufali swojemu Panu.

16.43. Prorocy, którzy byli przed tobą, byli ludźmi, którzy otrzymali

ode Mnie objawienie. Jeżeli tego nie wiecie, zapytajcie o to Ludzi Napomnienia²⁸⁰.

16.44. Wysłaliśmy ich z jasnymi dowodami i księgami. Tobie zesłaliśmy przypomnienie²⁸¹, abyś wyjaśnił ludziom to, co zostało im objawione i aby mogli to przemyśleć.

16.45. Czy ci, którzy planują zło, wierzą w to, że Bóg nie sprawi, iż ziemia zapadnie się wraz z nimi, że nie dotknie ich kara, która spadnie na nich z niespodziewanych dla nich miejsc?

16.46. Lub że Bóg nie pochwyci ich podczas ich działań i nie są w stanie temu zapobiec?

16.47. Czy nie boją się tego, że Bóg dotknie ich stopniowym upadkiem? Zaprawdę, wasz Bóg jest Współczujący i Miłujący.

16.48. Czy nie zauważyli, że wszystkie rzeczy stworzone przez Boga pokornie kładą swoje cienie przed Nim, od lewa do prawa?

16.49. Kłania się Bogu każde stworzenie, co jest w niebie i na ziemi, czy to zwierzęta czy aniołowie, którzy nie unoszą się pychą.

16.50. Boją się swego Pana, który jest ponad nimi i czynią to, co im nakazano.

16.51. Bóg powiedział: „Nie oddawajcie czci dwóm Bogom. Bóg jest tylko jeden, więc bójcie się Mnie”.

16.52. Do Niego należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. Tylko Jemu należy się wszelkie posłuszeństwo. Czy boicie się kogokolwiek innego niż Boga (Jedynego)?

16.53. Wszelkie błogosławieństwa, jakich doznaliście pochodzą od Boga, a kiedy spada na was jakieś nieszczęście, to do Niego zwracacie się błagalnie o pomoc.

16.54. Kiedy On oddali od was nieszczęście, to wielu z was znów dodaje Mu współtowarzyszy,

16.55. aby tylko nie okazywać Mu wdzięczności za to, co zostało wam dane. Możecie cieszyć się jeszcze przez jakiś czas, ale wkrótce będziecie doświadczeni (karą).

16.56. Część z *tego*, czym ich obdarowaliśmy, przeznaczają na to²⁸², czego w ogóle nie znają. Na Boga! Z pewnością zostaniecie zapytani o to, co sobie wymyśliście.

²⁸⁰ Zarówno Imam Bakir (a.s.) jak i Imam Sadik (a.s.) powiedzieli o tym wersie: „My, Ahlul Bejt, jesteśmy ludźmi Napomnienia” (Tafsir al-Burhan).

²⁸¹ Koran.

²⁸² Na fałszywych bogów, bóstwa, na to, co Bogu przypisują.

16.57. Przypisują Bogu, chwala Mu, córki, a sami dla siebie pragną inaczej²⁸³.

16.58. A kiedy ktoś z nich dostaje dobrą nowinę o narodzinach córki, to jego twarz staje się chmurna od żalu.

16.59. Unika ludzi z powodu tej smutnej nowiny, jaką mu przekazano, (myśląc) czy zachować córkę pomimo poniżenia, czy pogrzebać ją (żywcem) w ziemi? Złem jest to, co oni robią.

16.60. Złym przykładem są ci, którzy nie wierzą w życie przyszłe. Natomiast najwspanialszym przykładem dobra jest Bóg.

16.61. Gdyby Bóg zechciał ukarać ludzi za każdą ich niesprawiedliwość, to ziemia by się wyludniła. On jednak odwleka to do wyznaczonego czasu. Kiedy nadejdzie ich termin, nie będą mogli tego opóźnić ani przyspieszyć nawet o jedną chwilę.

16.62. Przypisują Bogu to, czego sami się brzydzą. Kłamią, że przeznaczony jest im piękny Raj. Przeznaczone jest im na pewno Piekło, gdzie będą zapomniani.

16.63. Na Boga! Wysyłałiśmy proroków do ludów, które były przed tobą. Szatan jednak sprawił, że wydawało *im się piękne to*, co robili. On jest dzisiaj ich panem i poniosą za to surową karę.

16.64. Zesłałiśmy ci Księgę, abyś mógł wyjaśnić im to, o co toczą spory, a także jako *przewodnictwo* (po drodze prostej) i miłosierdzie dla tych, którzy wierzą.

16.65. Bóg zsyła z nieba wodę i ożywia nią ziemię, która przestała rodzić. Jest w tym znak dla ludzi, którzy słuchają.

16.66. Wasze trzody są także dla was pouczeniem. Zaspokajacie pragnienie mlekiem z ich ciał, stworzonym pomiędzy tym, co strawione a krwią, które jest czyste i przyjemne dla tych, którzy je piją.

16.67. A z owoców palmy daktylowej i winorośli otrzymujecie upajające napoje i zdrowe pożywienie. W tym także są znaki dla ludzi rozumnych.

16.68. I twój Pan zainspirował pszczoły: „Zamieszkajcie na wzgórzach, w drzewach i w tym, co budują ludzie.

16.69. Spożywajcie wszystkie owoce i poruszajcie się łatwymi drogami, które wyznaczył wam Pan”. Z ich wnętrza pochodzi napój o różnych kolorach, który jest lekarstwem dla ludzi. W tym jest znak dla tych, którzy się zastanawiają.

²⁸³ Pragną mieć synów.

16.70. Bóg powołał was do życia i Bóg was zabiera do siebie. Niektórzy z was dożyją starości i słabości, kiedy zapomną o tym, co wiedzieli wcześniej. Bóg jest Wielki i Mądry.

16.71. Bóg wywyższył bogactwem niektórych z was. Jednak ci szczerze obdarowani nie chcą dzielić się tymi darami z niewolnikami, aby uczynić ich równymi sobie. Czy w ten sposób nie zaprzeczają miłosierdziu bożemu?

16.72. Spośród was dał wam Bóg małżonki. Macie z nimi dzieci, z nich narodziły się wasze wnuki. Bóg obdarował was rzeczami dobrymi. Dlaczego zatem wierzą w to, co jest śmiertelne i odrzucają łaski Boga?

16.73. Oni poza Bogiem oddają cześć tym, którzy nie mają i mieć nie będą żadnej władzy, aby dać im dary nieba i ziemi.

16.74. Nie porównujcie i nie upodabniajcie Boga z niczym. Bóg wie wszystko, a wy nic nie wiecie.

16.75. Bóg w przypowieści porównuje niewolnika (sługę), który nie ma władzy nad niczym, z człowiekiem wolnym, obdarzonym bogactwem, który rozdaje je skrycie i jawnie. Czy oni są względem siebie równi? Chwała należy się jedynie Bogu, ale większość nie chce o tym wiedzieć.

16.76. W innej przypowieści Bóg porównuje dwóch ludzi. Jeden to sługa, niemy, niemający żadnej władzy, gdziekolwiek jego pan wyśle go, nie przynosi to żadnego pożytku. Drugi to człowiek sprawiedliwy kroczący drogą prostą. Czy są sobie równi?

16.77. Bóg wie o wszystkim, co ukryte w niebie i na ziemi. Decyzja o nadejściu (sądnej) Godziny zapadnie w mgnieniu oka, a nawet szybciej. Bóg ma władzę nad wszystkim.

16.78. Bóg wyprowadził was z łon waszych matek, kiedy byliście tego nieświadomi. Dał wam słuch, wzrok i serca, abyście mogli okazać wdzięczność.

16.79. Czy oni nie widzieli ptaków poslušnych przestworzom tuż pod sklepieniem nieba? Nikt, poza Bogiem, ich nie podtrzymuje. W tym są znaki dla ludzi wierzących.

16.80. Bóg uczynił wasze siedziby bezpiecznymi do zamieszkania. Dał wam skóry zwierząt do budowy namiotu, które nie są dla was ciężarem podczas wędrówki i podczas postoju. Z ich wełny, futer i włosów stworzycie wyposażenie, z którego macie pożytek przez określony czas.

16.81. To, co stworzył Bóg, daje wam cień. W górach odnajdujecie schronienie. Bóg dał wam odzież chroniącą was przed upałem (i chłodem).

dem) oraz zbroje chroniące przed przemocą. Tak Bóg okazuje wam łaskę, abyście byli Jemu poddani.

16.82. Jeżeli oni jednak odwrócić się (od łask Boga), to poprzestają na przekazaniu przestania w sposób jasny.

16.83. Oni dostrzegają łaski, jakimi obdarza ludzi Bóg, ale odwracają się od nich, bo są ludźmi niewierzącymi.

16.84. W Dniu Sądu, kiedy powołamy świadków z każdego ludu, nie będzie już odwrotu dla tych, którzy nie uwierzyli i nie będzie aktu łaski.

16.85. A gdy niesprawiedliwi poznają karę, która ich czeka, nie będzie ona zmniejszona, ani odroczone.

16.86. A kiedy bałwochwalcy ujrzą swe bożki, powiedzą: „Panie nasz, to są ci, których wymyśliliśmy, aby stawiać ich na równi z Tobą, to im oddawaliśmy cześć”. A one powiedzą: „Tak, ale byliście kłamcami”.

16.87. Tego Dnia będą chcieli poddać się całkowicie Bogu, a to, co sobie wymyślili, zawiedzie ich.

16.88. Niewierzący, którzy jeszcze zwodzili z drogi prostej innych, będą mieli karę dodaną do kary, za swą niegodziwość.

16.89. W Dniu Sądu, kiedy powołamy świadków z każdego ludu, którzy będą zeznawać przeciwko nim, przyprowadzimy też ciebie, jako świadka przeciwko twojemu ludowi. Zesłaliśmy ci Księgę, jako wyjaśnienie wszystkiego, przewodnictwo po drodze prostej, miłosierdzie boże i dobrą nowinę dla tych, którzy poddali się Bogu.

16.90. Bóg nakazuje sprawiedliwość, dobroć i hojność wobec krewnych. Zakazuje niesprawiedliwości, niemoralności i agresji. To jest przypomnienie od Boga, pamiętajcie o tym.

16.91. Dochowujcie wiernie przymierza z Bogiem, skoro je zawarliście. Dotrzymujcie obietnic, skoro je złożyliście, powołując się na Boga. Bóg wie o wszystkim, co czynicie.

16.92. Nie bądźcie jak kobieta, która rozplata na nici to, co wcześniej utkała i zaplotła. Nie przysięgajcie sobie wzajemnie, aby się oszukać, sądząc, że jeden lud ma przewagę nad drugim. Bóg w ten sposób wystawia was na próbę, a w Dniu Zmartwychwstania wyjaśni wam to, o co się spieraliście.

16.93. Gdyby tylko Bóg zechciał, uczyniłby was jednym narodem. Jednak pozwala na to, że część z was schodzi z drogi prostej, a część postępuje nią dalej. Z pewnością zostaniecie zapytani o to, co robiliście.

16.94. Nie przysięgajcie sobie wzajemnie, aby się oszukać, aby nie poślizgnęła wam się noga po tym jak twardo stąpaliście (na drodze

Boga). Poniesiecie koszt za to, że sprowadzaliście z drogi prostej innych ludzi. Będziecie surowo ukarani.

16.95. Nie sprzedawajcie przymierza z Bogiem za marną cenę. To, co pochodzi od Boga, jest dla was najlepsze. Powinniście to wiedzieć.

16.96. To co posiadacie jest przemijające, to co jest u Boga, jest wieczne. Z pewnością My wynagrodzimy tych, którzy byli wytrwali stosownie do ich najlepszych uczynków.

16.97. Wierzącym mężczyznom i wierzącym kobietom, którzy postępowali sprawiedliwie, ofiarujemy wspaniałe życie przyszłe i wynagrodzimy ich stosownie do ich najlepszych uczynków.

16.98. Kiedy recytujesz Koran, szukaj schronienia u Boga przed szatanem potępionym.

16.99. Szatan nie ma żadnej władzy nad tymi, którzy wierzą i ufają swemu Bogu.

16.100. Szatan ma władzę tylko nad tymi, którzy uważają go za swojego opiekuna i są bałwochwalcami.

16.101. Jeżeli wymieniamy jakiś werset (w Koranie), oni mówią: „Ty jesteś kłamcą”. Bóg najlepiej wie, co objawia, a oni tego nie wiedzą.

16.102. Powiedz im: „To święty Duch (Gabriel) przekazuje prawdę od waszego Pana, aby umocnić tych, którzy uwierzyli, dać przewodnictwo po drodze prostej i dobrą nowinę dla tych, którzy całkowicie poddali się Bogu”.

16.103. Wiemy o tym, że oni mówią: „Jego naucza zwykły człowiek”. Wskazują na kogoś, kto mówi w obcym języku, a Koran jest przecież w jasnym i zrozumiałym języku arabskim.

16.104. Ci, którzy nie wierzą w znaki od Boga, nie będą przez niego prowadzeni drogą prostą i spotka ich surowa kara.

16.105. Oszukują ci, którzy nie wierzą w znaki Boga. To oni są kłamcami.

16.106. Nad tymi, którzy nie wierzą w Boga, a wcześniej wierzyli i otworzyli swe serce dla niewiary, zbierze się gniew Boga i będą surowo ukarani. Wyjątkiem będą ci, których do tego przymuszono, ale dalej w sercach są pełni wiary.

16.107. Tak się stanie, dlatego że oni bardziej ukochali życie doczesne niż życie przyszłe i dlatego że Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niewiernych.

16.108. To są ci, na których oczy, uszy i serca Bóg nałożył pieczęć. To ci, którzy nie zważali (na znaki Boga).

16.109. Oni na pewno będą należeć do przegranych w życiu przyszłym.

16.110. Pan twój okaże łaskę i przebaczenie tym, których przesładowano i zmuszono do opuszczenia swoich domów, którzy walczyli dla sprawy Boga i byli wytrwali.

16.111. W Dniu, w którym każda dusza będzie zeznawać na swoją korzyść, każda z nich otrzyma sprawiedliwą zapłatę za to, co zrobiła. Żadna nie będzie pokrzywdzona.

16.112. Jako przykład Bóg przytacza opowieść o bezpiecznym i spokojnym mieście, gdzie bogactwo napływało ze wszystkich stron. Ono jednak nie okazywało wdzięczność Bogu za łaski, które na nie spadło. Okrył je więc Bóg szatą z głodu i strachu za to, co zrobili (mieszkańcy).

16.113. Przybył do nich prorok, powołany z nich samych, ale oni uznali go za kłamcę. Spadła więc na nich kara za to, że byli niesprawiedliwi.

16.114. Spożywajcie z tego, co dał Bóg, co jest dobre i wam dozwolone. Bądźcie Mu za to wdzięczni, jeżeli jesteście wierzący.

16.115. Zabroniona jest wam padlina, krew, wieprzowina oraz to, co zostało złożone w ofierze komuś innemu niż Bóg. Jeżeli ktoś to spożyje w ilości niezbędnej, będąc do tego przymuszonym przez trudną sytuację, a tego nie pragnął, temu Bóg okaże, że jest Przebaczący i Miłujący.

16.116. Nie wypowiadajcie kłamstw, decydując sami o tym, co jest dozwolone, a co jest zakazane, bo w ten sposób wypowiadacie się kłamliwie o Bogu. Ci, którzy kłamią w kwestiach dotyczących Boga, nie osiągną szczęścia.

16.117. Będą mieli swoją chwilę radości (w tym życiu), a później surową karę (przez wieki).

16.118. To, o czym ci mówiliśmy, było już wcześniej zakazane żydom. Byliśmy dla nich sprawiedliwi, ale oni okazali niesprawiedliwość sami wobec siebie.

16.119. Wszak twój Pan jest Przebaczący i Miłujący wobec tych, którzy w nieświadomości popełniali czyny niesprawiedliwe, a potem okazali skruchę i byli już ludźmi sprawiedliwymi.

16.120. Abraham był wiernym hanifem²⁸⁴ i wzorem do naśladowania dla ludzi. On nie był bałwochwalcą.

16.121. Był wdzięczny Bogu za łaski, jakimi go obdarzył. Bóg wybrał go i prowadził drogą prostą.

16.122. Obdarzyliśmy go dobrami w życiu doczesnym, a w życiu przyszłym znajdzie się wśród sprawiedliwych.

²⁸⁴ Por. przyp. do wer. 2:135.

16.123. Teraz tobie zesłaliśmy objawienie, nakazując: „Podążaj za wiarą Abrahama, który był hanifem i czcił Boga Jedynego”.

16.124. Szabat został ustanowiony tylko dla tych, którzy się co do niego różnili. Bóg rozsądzi w Dniu Zmartwychwstania to, o co się spierali.

16.125. Mądrze wzywaj ludzi na drogę Boga i łagodnie napominaj. Dyskutuj z nimi grzecznie. Twój Pan wie najlepiej, kto zszedł z Jego drogi, a kto nią kroczy.

16.126. Jeżeli chcecie brać odwet, to niech nie będzie większy od krzywdy, która was spotkała. Najlepiej jednak będzie, jeśli okażecie cierpliwość.

16.127. (Muhammadzie) bądź cierpliwy. Twoją cierpliwość wspomaga tylko Bóg. Nie smuć się z ich powodu. Nie martw się z powodu ich niecnych planów, które mają wobec ciebie.

16.128. Bóg jest z tymi, którzy są Jego świadomi i dobrzy.

17. NOCNA PODRÓŻ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

17.1. Chwała niech będzie Bogu, który nocą zabrał Swego sługę w podróż ze Świętego Meczetu do Błogosławionego Najdalszego Meczetu, aby pokazać mu niektóre z Naszych znaków²⁸⁵. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwidzący.

17.2. Zesłaliśmy Mojżeszowi księgę, jako przewodnictwo dla dzieci Izraela. Nakazaliśmy im: „Nie bierzcie sobie innego opiekuna oprócz Mnie

17.3. potomkowie tych, których ponieśliśmy razem z Noem”. On był wdzięcznym sługą.

17.4. W księdze przepowiedzieliśmy dzieciom Izraela: „Dwukrotnie popełnicie wielkie zbrodnie na ziemi²⁸⁶ i wbijecie się w niezmierną pychę”.

17.5. Kiedy nadszedł czas spełnienia się pierwszej obietnicy, posła-

²⁸⁵ Nawiązanie do cudu, który wydarzył się w czasie jednej nocy. Prorok Muhammad (s) odbył podróż z Mekki do Jerozolimy, a stamtąd był wzniesiony na cudownej klaczy Al-Burak, przez Gabriela, do siedmiu niebios, gdzie otrzymał przywilej rozmowy z Bogiem.

²⁸⁶ W komentarzach przyjmuje się różne interpretacje dotyczące tego, czym były te zbrodnie. Ma to dotyczyć żydów w czasach po panowaniu Dawida (zamordowanie Izajasza i uwięzienia Jeremiasza) i czasów misji Jezusa (a) (zabicie Jana Chrzciciela i planowanie śmierci Jezusa). Według innych, ogólniej, dotyczy to przeciwstawiania się nakazom Bożym przez żydów, za co mieli być przekleści przez Dawida, a po raz drugi przez Jezusa (a). Następne wersety dotyczą konsekwencji popełnienia tych zbrodni, czyli kary od Boga (zniszczenie pierwszej i drugiej świątyni Jerozolimskiej).

liśmy przeciw wam sługi Nasze o wielkiej sile. Przeniknęli oni do waszych domów i przepowiednia się spełniła.

17.6. Następnie znów pozwoliliśmy wam odnieść nad nimi zwycięstwo. Daliśmy wam bogactwo i liczne potomstwo, uczyniliśmy was wielkim ludem.

17.7. Jeżeli czynicie dobro, to robicie to także dla siebie. Jeżeli wyrządacie zło, to krzywdzicie również siebie. Kiedy nadszedł czas spełnienia się drugiej przepowiedni (nieprzyjaciele wasi przyszli), aby zamścić wasze twarze, wejść do świątyni, zawładnąć nią i zniszczyć ją tak, jak za pierwszym razem.

17.8. Być może teraz Pan wasz okaże wam łaskę. Jeżeli jednak powrócicie (do grzechu), to My powrócimy (do karania). Jest już przygotowane Piekło, które będzie więzieniem dla tych, którzy grzeszą.

17.9. Koran jest najlepszym przewodnictwem po drodze prostej i obwieszcza wierzącym dobrą nowinę, że w zamian za dobro, które czynią, otrzymają wspaniałą nagrodę.

17.10. Ostrzega też tych, którzy nie wierzą w życie przyszłe, że przygotowano im surową karę.

17.11. Człowiek żarliwie modli się o zło, a tak powinien modlić się o dobro. Czasami bywa nazbyt porywczy.

17.12. Daliśmy wam dwa znaki: noc i dzień. Kiedy zacieramy znak nocy, pojawia się jasny znak dnia, abyście mogli korzystać z łaski waszego Pana i abyście mogli poznać sposób liczenia lat. Bóg doskonale wyjaśnia każdą rzecz.

17.13. Każdemu człowiekowi zawiesimy na szyi jego los, a w Dniu Zmartwychwstania pokażemy Mu jego otwartą księgę.

17.14. Powiemy: „Czytaj ze swojej księgi. W tym Dniu twoja własna dusza wystawi ci właściwy rachunek”.

17.15. Ci, którzy kroczą drogą prostą, idą nią dla własnego dobra. Ci, którzy z niej zblądzą, uczynią to jedynie na własną szkodę. Nikt nie nosi obciążeń innego człowieka i nikt nie będzie ukarany zanim My nie wyślemy posłańca.

17.16. Zanim zniszczymy jakieś miasto, ostrzegamy najpierw jego żyjących w zbytku mieszkańców, aby postępowali drogą sprawiedliwości. Kiedy mieszkańcy grzeszą nadal, Nasze słowo się wypełnia i niszczy my je całkowicie.

17.17. Wiele pokoleń unicestwiliśmy po Noem. Wystarczy twój Pan jako ten, który widzi grzechy swych sług.

17.18. Jeżeli ktoś zapragnie tylko dóbr życia doczesnego, My obdarujemy go i wielu takich jak on tym, czym tylko zechcemy, wedle Naszej woli. Potem przygotujemy mu miejsce w Piekło, gdzie poniżony i odrzucony będzie płonąć.

17.19. Ci, którzy pragną życia przyszłego i dążą do niego tak, jak powinni i są wierzący, będą nagrodzeni za swoje wysiłki.

17.20. Jednych i drugich obdarzymy darami od twojego Pana. A dary Pana są niewyczerpane.

17.21. Zobacz, jak w życiu doczesnym wywyższyliśmy jednych nad drugimi. W życiu przyszłym będzie więcej stopni wywyższania.

17.22. Nie stawiaj na równi z Bogiem innych bogów, abyś nie został poniżony i porzucony.

17.23. Twój Pan nakazał, aby cześć oddawać wyłącznie Jemu i nakazał być dobrym dla swoich rodziców. Jeżeli jedno z nich lub oboje zestarzeją się przy tobie, nie okazuj im odrazy, nie odtrącaj ich i zwracaj się do nich z szacunkiem.

17.24. Zniż ku nim z miłością skrzydła swojej pokory i powiedz: „Panie mój, okaż im swoje miłosierdzie tak, jak oni mi okazywali, wychowując mnie, kiedy byłem dzieckiem”.

17.25. Wasz Pan wie najlepiej, co skrywają wasze dusze, kiedy okazujecie dobroć. Bóg jest Przebaczący dla tych, którzy się nawracają.

17.26. Oddaj swojemu krewnemu to, co jesteś mu winien, wspomagaj biednych i podróżnych, ale nie bądź rozrzutny.

17.27. Ludzie rozrzutni są braćmi demonów, a szatan okazał niewierność twojemu Panu.

17.28. A kiedy nie możesz ich wspomóc, bo sam szukasz miłosierdzia twojego Pana, to powiedz im chociaż życzliwe słowo.

17.29. Nie zaciskaj (w skąpstwie) przy szyi swej dłoni, ale i nie otwieraj jej zbyt szeroko (w rozrzutności), bo będziesz skarcony lub biedny.

17.30. Zaprawdę, twój Pan obdarowuje, kogo zechce i zabiera, komu zechce. On dobrze zna i widzi swoje sługi.

17.31. Nie zabijajcie swoich dzieci w obawie przed ubóstwem. My je obdarujemy, podobnie jak was. Zabijanie ich jest wielkim grzechem.

17.32. Nawet nie zbliżajcie się do cudzołóstwa, ponieważ jest to obrzydliwość i zła droga.

17.33. Nie odbierajcie nikomu życia, które Bóg uczynił świętym, chyba że jest to zgodne z prawem²⁸⁷. Jeżeli ktoś zostanie zabity bezprawnie, to oddamy prawo w ręce jego dziedzicowi.

Jednak niech on nie przekracza granicy w zabiciu (winowajcy). Prawo go w tym wspiera²⁸⁸.

17.34. Nie zbliżajcie się do własności sierot, chyba że z korzyścią dla nich. Opiekujcie się nimi dopóki nie osiągną wieku dojrzałego. Wypełniajcie swoje obowiązki (wobec nich), bo będziecie o to zapytani.

17.35. Jeżeli coś mierzycie lub ważycie, róbcie to uczciwie. To w ostatecznym rozrachunku okaże się dla was korzystne.

17.36. Nie zajmujcie się tym, o czym nie macie pojęcia. Wasz słuch, wasz wzrok i wasze serca zapytane zostaną o to, czego naprawdę doświadczyły²⁸⁹.

17.37. Nie kroczcie po ziemi pełni pychy. Przecież nie jesteście w stanie jej rozdzielić, ani sięgać szczytów gór.

17.38. To wszystko jest złem, które nienawidzi twój Pan.

17.39. To jest część mądrości objawionych ci przez twego Pana. Nie stawiaj obok Niego innego boga, bo zostaniesz wrzucony do Piekła, poniżony i skazany.

17.40. Czyżby wasz Pan dla was tylko wybrał synów, a sobie wziął kobiety spośród aniołów? Wypowiadacie odrażające kłamstwa!

17.41. Objawiliśmy w Koranie Nasze znaki w różnorodny sposób, aby mogli się nad tym zastanowić, ale to tylko powiększyło ich niechęć.

17.42. Powiedz: „Jeżeli jest tak, jak twierdzicie, że obok Niego są inne boskie istoty, to one z pewnością chciałyby odnaleźć drogę do Władcy Tronu”.

17.43. Chwała Mu. On w swej Wielkości jest ponad tym wszystkim, co o Nim mówią.

17.44. Chwałę Bogu oddaje siedem niebios i ziemia oraz wszyscy, którzy się tam znajdują. Nie ma rzeczy, która nie oddawałaby Mu czci. Jednak wy nie zrozumiecie ich hołdu dla Niego. Bóg jest Wyrozumiały i Przebaczący.

17.45. Kiedy recytujesz Koran, stawiamy niewidzialną przegrodę pomiędzy tobą a tymi, którzy nie wierzą w życie przyszłe.

²⁸⁷ Jako akt sprawiedliwości.

²⁸⁸ Nie można rozciągać tego aktu odwetu na najbliższą rodzinę mordercy ani zadawać śmierć w sposób okrutny. Można także darować mu życie i zażądać zadośćuczynienia.

²⁸⁹ Dotyczy to m.in.. składania fałszywego świadectwa przeciwko komuś.

17.46. Zastłaniamy ich serca, aby nie mogli zrozumieć, sprawiamy, że ich uszy nie słyszą. A kiedy w Koranie wspomniany jest twój Jedyny Pan, to oni odwracają się od tego z niechęcią.

17.47. My dobrze wiemy, kogo i co oni potajemnie słuchają, zamiast ciebie. Dają posłuch grzesznikom, którzy przekonują: „Postępujecie za człowiekiem, który jest opętany”.

17.48. Zobacz, do czego cię przyrównują! W ten sposób zblądzili i nie znajdują już właściwej drogi.

17.49. Pytają (z niedowierzaniem): „Czy naprawdę, gdy umrzemy, a nasze kości obróca się w proch i pył, zostaniemy wskrzeszeni do nowego życia?”.

17.50. Powiedz im: „Nawet, gdybyście byli kamieniem lub żelazem,

17.51. a nawet czymś, co wyda wam się najtwardsze”. Będą pytać dalej: „A kto da nam drugie życie?”. Odpowiedz: „Tan sam, który dał wam je po raz pierwszy”. Pokiwają (z niedowierzaniem) głowami i pytają: „A kiedy to nastąpi?”. Odpowiedz: „Być może wkrótce”.

17.52. W tym Dniu, kiedy Bóg ponownie wezwie was do siebie, odpowiecie Mu, głosząc Jego chwałę i wydawać się wam będzie, że tylko przez krótką chwilę was nie było.

17.53. Powiedz moim sługom, aby zawsze mówili tylko to, co dobre. Szatan zasiewa między wami niezgodę, szatan jest otwartym wrogiem ludzi.

17.54. Wasz Pan zna was najlepiej. Jeżeli zechce, okaże wam miłosierdzie, a jeżeli zdecyduje inaczej, ukarze was. Ty nie zostałeś wysłany do nich jako ich stróż.

17.55. Bóg wie wszystko o tym, co jest w niebie i na ziemi. On wyróżnił niektórych spośród proroków i dał Dawidowi Księgę Psalmów.

17.56. Powiedz: „Zwróćcie się do tych, których stawiacie na równi z Bogiem, a wtedy przekonacie się, że oni nie mają mocy, aby zmienić lub chociaż odsunąć od was zło, które was czeka”.

17.57. Ci, do których oni się modlą, sami szukają sposobów zbliżenia się do Boga, obawiając się kary, mają nadzieję, że okaże im litość. Zaprawdę, kary od twojego Pana należy się bać.

17.58. Nie będzie takiego miasta (występnego), którego nie zniszczymy przed Dniem Zmartwychwstania. Zapisane jest to w Księdze.

17.59. To, że ludzie przed wami nazywali cuda, które im zesłałismy kłamstwem, mogłoby powstrzymać Nas od wzmacniania objawienia wyraźnymi znakami. Lud Thamud otrzymał wyraźny znak w postaci

wielbłądzy, ale i tak postąpił niesprawiedliwie. Teraz Nasze znaki zsyłamy, jako przestrozę.

17.60. Powiedzieliśmy ci, że Twój Pan ogarnia (swą władzą) wszystkich ludzi. Wizja, jaką ci ukazaliśmy²⁹⁰, będzie próbą dla ludzi, podobnie jak drzewo przeklęte w Koranie. Jednak im bardziej ich ostrzegamy, tym mocniej się buntują.

17.61. Powiedzieliśmy do aniołów: „Oddajcie pokłon Adamowi”. Pokłonili się, jednak Iblis tego nie uczynił. Powiedział: „Nie zamierzam kłaniać się człowiekowi, którego stworzyłeś z gliny”.

17.62. Dalej mówił: „Spójrz na niego. Oto ten, którego postawiłeś wyżej ode mnie. Jeżeli dasz mi czas do Dnia Zmartwychwstania, to na pewno zdobędę władzę nad jego potomstwem, z wyjątkiem nielicznych”.

17.63. Bóg odpowiedział: „Odejdź stąd. Tych, którzy pójdą za tobą, spotka kara. Piekło będzie zapłatą dla was wszystkich, naprawdę sowitą zapłatą!

17.64. Przywołaj do siebie, swoim głosem, kogokolwiek zdołasz spośród nich. Zbierz przeciwko nim swoje zastępy konne i piesze. Daj im bogactwa, obdaruj ich dzieci i składaj obietnice. Jednak wszystkie twoje obietnice będą kłamstwem.

17.65. Nie będziesz miał władzy nad moimi sługami. Twój Pan wystarczy im jako opiekun”.

17.66. Waszym Panem jest Ten, który prowadzi wasze statki po morzu, abyście mogli odnaleźć Jego dobroć. Bóg jest dla was Miłosierny.

17.67. Kiedy na morzu spotka was nieszczęście, to tylko Bóg jest przy was, a nie ci, których wzywacie. I kiedy On was uratuje, sprowadzając na ląd, wy się od Niego odwracacie. Jakże często człowiek jest niewdzięczny.

17.68. Czy jesteście pewni, że On nie spowoduje, że ten ląd zapadnie się wraz z wami, że nie wyśle przeciwko wam huraganu kamieni i nie znajdziecie nikogo, kto was ochroni?

17.69. Czy czujecie się na tyle bezpieczni, aby mieć pewność, że ponownie nie wyśle was na morze, a potem sprowadzi sztorm i zatopi was z tego powodu, że jesteście niewierni? Nie znajdziecie nikogo, kto wspomże was przeciwko Bogu.

17.70. Uhonorowaliśmy dzieci Adama, prowadziliśmy je na lądzie i morzu, daliśmy rzeczy dobre i wyróżniliśmy ich, wywyższając ponad wszystko inne, co stworzyliśmy.

²⁹⁰ Podczas nocnej podróży. W rozmowie z Bogiem została nakazana muzułmanom pięciokrotna modlitwa.

17.71. W Dniu Zmartwychwstania wezwiemy wszystkich ludzi wraz z ich przywódcami. Jeżeli ktoś dostanie swoją księgę (czynów) do prawej dłoni, będzie ją chętnie czytał i nie spotka go niesprawiedliwość, nawet tak niewielka jak łupinka daktyla.

17.72. Jeżeli ktoś był ślepcem²⁹¹ w tym życiu, będzie i ślepcem w życiu przyszłym i jeszcze bardziej oddali się od właściwej drogi.

17.73. Próbowali odwieść cię od tego, co ci objawiliśmy, namówić, abyś zmienił nasze przykazania i wtedy byłbyś im przyjacielem.

17.74. Gdybyśmy cię nie wzmocnili, mógłbyś skłonić się nieco ku nim.

17.75. Wówczas dalibyśmy ci zakosztować (kary) podwójnie w tym i podwójnie w przyszłym życiu. Nie znalazłbyś nikogo, kto by ci pomógł przeciwko Nam.

17.76. Omal nie udało im się ciebie przestraszyć i namówić do opuszczenia tej ziemi²⁹². Ale po twoim odejściu sami nie pozostaliby na niej długo.

17.77. Tak postępowaliśmy w przypadku proroków, którzy byli przed tobą. Nie znajdziesz w Naszym postępowaniu żadnej zmiany.

17.78. Módl się od zachodu słońca aż do nocy i czytaj Koran o świecie. Recytacja Koranu o świecie odbywa się w obecności świadków.

17.79. Część nocy także spędzaj na modlitwie tylko dla siebie. Być może Bóg wyznaczy ci chwalebne miejsce (bliżej Niego).

17.80. Powiedz: „Panie mój, poprowadź mnie wejściem prawdy i wyprowadź mnie wyjściem prawdy²⁹³. Daj mi od Siebie siłę”.

17.81. Powiedz: „Prawda nadeszła, a kłamstwo odchodzi. Kłamstwo musi zniknąć”.

17.82. My przez Koran zsyłamy wiernym to, co będzie dla nich uzdrowieniem i miłosierdziem, niewierzącym jednak powiększa to stratę.

17.83. Kiedy obdarzamy człowieka miłosierdziem, to on się odwraca i oddala się od Nas, gdy spada na niego nieszczęście, to popada w rozpacz.

²⁹¹ W sensie: błędził, nie dostrzegał znaków od Boga.

²⁹² Chodzi o Mekkę. Jest to potwierdzenie tego, że Prorok (s) nie został z niej wygnany, ale opuścił ją za radą Boga.

²⁹³ Według niektórych komentatorów „wejście” w tym wersie odnosi się do przybycia Proroka (s) do Medyny, zaś „wyjście” do jego opuszczenia Mekki; według innych chodzi o wejście do grobu po śmierci oraz wyjście z niego w Dniu Zmartwychwstania, jeszcze inni komentatorzy odnoszą to bardziej ogólnie do rozpoczęcia i końca wszystkich czynności w dobry i pobożny sposób.

17.84. Powiedz: „Każdy postępuje zgodnie ze swoim charakterem, a wasz Pan dobrze wie, kto jest najlepiej prowadzony po drodze prostej.

17.85. Kiedy pytają cię o Ducha, odpowiedz im: „Duch został stworzony z rozkazu mojego Pana, a wam nie dano o tym wiele wiedzy²⁹⁴ „.

17.86. Gdybyśmy tylko zechcieli, moglibyśmy odebrać to, co zostało ci objawione i nie znalazłbyś nikogo, kto by ochronił cię przed Naszymi zamiarami.

17.87. Jedyłą ochroną dla ciebie byłoby miłosierdzie Boga. Wielka jest łaska, jaką Bóg cię obdarza.

17.88. Powiedz: „Nawet gdyby spotkali się wszyscy ludzie i dżinny i wspólnie spróbowaliby stworzyć coś podobnego do Koranu, to nie udało by im się to”.

17.89. Przytoczyliśmy w Koranie wiele jasnych przypowieści, ale większość ludzi i tak nie chce uwierzyć.

17.90. Oni powiedzieli: „Uwierzymy ci, jeżeli sprawisz, że z ziemi wytrysnie dla nas źródło,

17.91. albo sprawisz sobie ogród z daktyłowymi palmami i winoroślą, gdzie płynąć będą strumienie,

17.92. albo sprawisz, że niebo rozpadnie się na kawałki i spadnie na nas tak, jak nas ostrzegałeś, lub przyprowadzisz nam Boga i aniołów jako świadków,

17.93. albo jak będziesz miał dom ze złotymi ozdobami, albo jak wzniesiesz się do nieba. A w twoje wniebowstąpienie uwierzymy, jak zaślesz nam księgę, którą będziemy mogli czytać”. Powiedz im: „Chwała niech będzie mojemu Panu! Jestem tylko Wysłannikiem i człowiekiem”.

17.94. Nic nie powstrzymało ludzi przed uwierzeniem, gdy objawiono im drogę prostą, poza tym, że pytali: „Dlaczego Bóg dał nam Wysłannika, który jest zwykłym śmiertelnikiem?”.

17.95. Odpowiedz im: „Jeśli na ziemi żyliby w pokoju aniołowie, to Bóg wyznaczyłby na niebiańskiego posłańca anioła”.

17.96. Powiedz: „Wystarczy, że Bóg jest świadkiem pomiędzy mną a wami. On najlepiej zna i widzi Swoje sługi”.

17.97. Ten, którego prowadzi Bóg, podąża drogą prostą. Ci, którym pozwoli zejść z drogi, nie znajdują, poza Bogiem, żadnego opiekuna. W Dniu Zmartwychwstania zbierzemy ich wszystkich. Padną na twarz

²⁹⁴ Według innego odczytania tego wersu, zatwierdzonego przez Imama Bakira (a.s.), wiedzę o tym dano jedynie niewielu.

ślepi, głusi i niemi. Zamieszkają w Piekło, a gdy ogień piekielny będzie wygasł, będziemy go podsycać.

17.98. Oto ich kara za to, że nie uwierzyli w Nasze znaki i pytali (z niedowierzaniem): „Czy naprawdę, gdy umrzemy, a nasze kości obróćą się w proch i pył, zostaniemy wskrzeszeni do nowego życia?”

17.99. Czy naprawdę nie widzą tego, że Bóg, który stworzył niebo i ziemię, ma moc stworzenia sobie innych ludzi? On wyznaczył im termin, co do którego nie ma wątpliwości, ale grzesznicy wszystko, oprócz swojej niewierności, odrzucają.

17.100. Powiedz: „Gdyby Bóg w swym miłosierdziu obdarował was niezliczonymi skarbami, to ukrylibyście je głęboko z obawy przed tym, aby się nie wyczerpały. Człowiek jest bardzo skąpy”.

17.101. Zapytaj dzieci Izraela o to, jak daliśmy Mojżeszowi siłę do uczynienia dziewięciu wyraźnych znaków. Faraon powiedział do Mojżesza, gdy on przybył do nich: „Mojżeszu, myślę, że ty jesteś tylko magiem”.

17.102. Mojżesz odpowiedział mu: „Ty dobrze wiesz, że są to wyraźne znaki, które zesłał Pan nieba i ziemi. Myślę, Faraonie, że wyrok na ciebie już zapadł”.

17.103. I kiedy Faraon postanowił odpędzić²⁹⁵ ich od (obiecanej) ziemi, to utopiliśmy go wraz z tymi, którzy byli przy nim.

17.104. Po tym wydarzeniu, powiedzieliśmy do dzieci Izraela: „Zamieszkajcie w tej ziemi, a kiedy nastąpi Dzień Zmartwychwstania, zgromadzimy was wszystkich razem”.

17.105. Wysłaliśmy Koran zawierający prawdę i prawda ta została objawiona. Ty wysłany zostałeś (Muhammadzie) do przekazania dobrej nowiny i aby ostrzegać.

17.106. Podzieliliśmy Koran na części i w częściach go objawialiśmy, abyś mógł go bez pośpiechu recytować ludziom.

17.107. Powiedz: „Wierźcie w niego lub nie”. Ci, którzy otrzymali wiedzę wcześniej, gdy Koran jest recytowany, oddają pokłon, padając na twarz.

17.108. I mówią: „Chwała naszemu Panu. Jego obietnice z pewnością zostaną spełnione”.

17.109. Gdy oddają pokłon, płaczą, co zwiększa ich pokorę.

17.110. Powiedz: „W modlitwie wzywaj Boga lub Miłosiernego. Jakkolwiek go nazwicie, On posiada najpiękniejsze imiona”. Gdy się modlisz, nie unosz głosu, ale i nie rób tego za cicho. Staraj się to wyważyć.

²⁹⁵ Tłumaczone także jako: „wypędzić”, „odstraszyć”, słowo to można także tłumaczyć jako „eksterminować”.

17.111. I mów: „Chwała niech będzie Bogu Jedynemu. On nie ma potomstwa, nie dzieli z nikim władzy nad światem, nie potrzebuje żadnej pomocy, gdyż nie ma słabości. Wychwalaj go słowami „Bóg jest Wielki”²⁹⁶.

18. JASKINIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

18.1. Chwała niech będzie Bogu, który zesłał Księgę swojemu słudze i nie umieścił w niej żadnego fałszu,

18.2. tylko prawdę, aby ostrzegła ona przed Jego srogą karą i aby nosła dobrą nowinę wierzącym, którzy spełniają dobre uczynki, że otrzymają za to wspaniałą nagrodę,

18.3. w której będą trwać wiecznie.

18.4. Zesłana jest także, jako ostrzeżenie dla tych, którzy mówią, że „Bóg ma potomstwo”.

18.5. Oni, tak samo jak ich ojcowie, nie mają wiedzy na ten temat. Te wypowiedzane przez nich słowa są odrażające i są wyłącznie kłamstwem.

18.6. Być może żal z powodu ich postępowania sprawi ci śmiertelny ból, jeśli nie uwierzysz w to, co im oświadczysz.

18.7. Wszystko, co stworzyliśmy na ziemi, przyozdabia ją i poddaje ludzi próbie, która pozwala zaobserwować, którzy z nich postępują najsprawiedliwiej.

18.8. Wszystko to, co jest na ziemi, My obrócimy w proch.

18.9. Czy myślisz, że mieszkańcy jaskini i ar-Rakim²⁹⁷ byli szczególnym znakiem od Nas?

18.10. Kiedy ci młodzieńcy ukryli się w jaskini, modlili się: „Panie nasz, obdarz nas swą łaską i poprowadź nas słuszną drogą w naszej sprawie”.

²⁹⁶ Allahu Akbar.

²⁹⁷ Związane jest to z opowieścią o kilku chrześcijańskich młodzieńcach, którzy w okresie prześladowań w cesarstwie rzymskim ukryli się w jaskini, gdzie zasnęli na wiele lat. Ar-Rakim, tłumaczone często jako „Napis” lub „Inskrypcja” ma dotyczyć epitafium umieszczonego w jaskini dla upamiętnienia tego wydarzenia. Według innych interpretacji słowo ar-Rakim może też określać miejsce, gdzie znajduje się jaskinia lub psa, który towarzyszył chłopcom.

18.11. I sprawiliśmy, że zasnęli na szereg lat, nic nie słysząc.

18.12. Potem ich wybudziliśmy, chcąc sprawdzić, która z dwóch grup lepiej oceni czas, jaki tam przebywali.

18.13. Opowiemy ci, jak naprawdę wyglądała ta historia. Byli to młodzieńcy, którzy uwierzyli w swego Pana, a my wzmocniliśmy ich na drodze prostej.

18.14. I wzmocniliśmy ich serca, kiedy się przebudzili i powiedzieli: „Naszym Bogiem jest Pan nieba i ziemi. Nigdy nie będziemy czcić innego boga poza Nim, bo tak czyniąc, wypowiadalibyśmy kłamstwa.

18.15. Nasz lud czci innych bogów poza Nim. Nie mogą jednak przedstawić jasnych dowodów na ich istnienie. Kto może być bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu?

18.16. (Postanowiliśmy, że) oddalimy się od nich i od ich bożków. Schronimy się w jaskini, a nasz Pan rozpostrze Swoje miłosierdzie nad nami i sprawi, że nasza sytuacja będzie łatwiejsza”.

18.17. Wiedz, że słońce, by nie wpadać do jaskini, wschodziło od strony prawej, a zachodziło od strony lewej, oddalając się od nich, podczas gdy oni przebywali głęboko w jej środku²⁹⁸. Oto jeden z cudów od Boga. Wyłącznie ten, którego prowadzi Bóg, idzie drogą prostą, jeżeli ktoś zejdzie z drogi właściwej, ten nie znajdzie żadnego opiekuna i przewodnika.

18.18. Odnosiło się wrażenie, że nie śpią głęboko, a jedynie czuwają. Odwracaliśmy ich raz na prawą raz na lewą stronę, podczas gdy ich pies leżał u wejścia jaskini z wyciągniętymi łapami. Gdybyś ich zobaczył, z pewnością uciekłbyś ze strachem i bałbyś się ich.

18.19. Kiedy ich przebudziliśmy, zaczęli wypytywać się wzajemnie: „Jak długo tu byłeś?”. Odpowiadali sobie: „Byłem tu jeden dzień, a może tylko część dnia”. Mówili: „Twój Pan wie najlepiej, jak długo tu jesteś. Niech jeden z was zbierze wasze srebrne monety, uda się do miasta i rezezna, która żywność jest czysta i zakupi ją dla was do spożycia. Niech jest ostrożny, aby nikt się o was nie dowiedział.

18.20. Jeśli się o was dowiedzą, to was ukamienują albo zmuszą do bałwochwalstwa. a wówczas nie dostąpicie zbawienia”.

18.21. Ujawniamy ich historię, aby ludzie dowiedzieli się, że obietnice Boga są prawdziwe i z pewnością nadejdzie Godzina. Oni toczyli spór o nich. Mówili: „Wzniesiesz tam budowlę. Bóg (przecież) zna

²⁹⁸ Chodziło o to, aby słońce nie zakłócało ich letargu.

ich najlepiej”. Ci, którzy wygrali ten spór, powiedzieli: „Z pewnością wzniesiemy tam świątynię”.

18.22. Będą się spierać: „Było ich trzech, a czwartym był ich pies”. Inni będą twierdzić: „Było ich pięciu, a szósty był pies”. To zgadywanie tego, co ukryte. Jeszcze inni powiedzą: „Było ich siedmiu, a ósmy był pies”. Powiedz: „Bóg wie najlepiej, jaka była ich liczba”. Niewielu ludzi zna ich historię. Nie tocz więc sporów o nich i nie wypytuj o nich nikogo, pozostań przy tym, co wiesz.

18.23. Nigdy nie mów: „Zrobię to jutro”,

18.24. jeżeli nie dopowiesz: „jak Bóg pozwoli”. Jeżeli zapomnisz wymienić swego Pana, powiedz: „Być może mój Bóg poprowadzi mnie ku temu, co jest bliższe sprawiedliwości niż to (co zrobiłem)”.

18.25. A oni przebywali w jaskini trzysta lat i jeszcze dziewięć²⁹⁹.

18.26. Powiedz: „Bóg wie najlepiej, jak długo tam przebywali. Do niego należy to, co ukryte w niebie i na ziemi. On jest Wszechsłyszący i Wszechwidzący. Bóg jest dla nich najlepszym Opiekunem. On nie dzieli z nikim Swej władzy”.

18.27. Recytuj to, co zostało ci objawione z Księgi twojego Pana. Nikt nie może zmienić Jego słów. W Nim odnajdziesz jedyne schronienie.

18.28. Bądź cierpliwy dla tych, którzy modlą się rano i wieczorem do swojego Pana, spragnieni Jego obecności. Nie odwracaj od nich swego wzroku, aby patrzeć na dobra życia doczesnego. Nie idź za tymi, których serca uczyniliśmy obojętne na wzywanie Nas w modlitwie oraz za tymi, którzy kierują się swoim namiętnościami i ulegają wszelkim popędom.

18.29. Powiedz: „Oto prawda objawiona przez twego Pana. Kto chce, niech wierzy, kto nie chce, niech nie wierzy”. Dla niesprawiedliwych przygotowaliśmy ogień piekielny, który okryje ich jak namiot. Jeżeli będą wołać o pomoc, to zostanie im podana woda, podobna do roztopionego ołowiu, który poparzy ich twarze. To przerażający napój i straszne miejsce do wypoczynku.

18.30. Jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i są sprawiedliwi, to Bóg nie pozwoli, aby przepadła nagroda dla tych, którzy czynią dobro.

18.31. To są ci, którzy znajdują się w Rajskich Ogrodach, pod którymi płyną strumienie. Tam dla ozdoby nosić będą złote bran-

²⁹⁹ Lata słoneczne i 9 lat księżycowych.

solety, nałożą zielone szaty z jedwabiu i brokatu. Będą wypoczywać na wspaniałych łóżach. To wspaniała nagroda i piękne miejsce wypoczynku.

18.32. Przytocz im przypowieść o dwóch (zaprzyjaźnionych) mężczyznach. Obydwu daliśmy dwa ogrody winorośli otoczone daktylowymi palmami, między którymi były pola pełne upraw.

18.33. Oba ogrody rodziły obficie, nie przynosiły strat i sprawiliśmy, że między nimi wytrysnęło z ziemi źródło.

18.34. Jeden z nich zebrał swój plon i rozmawiając z przyjacielem, powiedział: „Jestem bogatszy od ciebie i mam liczniejszą rodzinę niż ty, więc jestem też od ciebie silniejszy”.

18.35. Wrócił do swojego ogrodu i postępując niesprawiedliwie względem samego siebie, powiedział: „Nie sądzę, aby to wszystko kiedyś zniknęło.

18.36. Nie wierzę też, że nadejdzie kiedykolwiek (sądna) Godzina. A jeżeli miałbym kiedyś jednak powrócić do swego Pana, to z pewnością znajdę w zamian miejsce jeszcze piękniejsze niż to wszystko”.

18.37. Jego przyjaciel, rozmawiając z nim, powiedział: „Nie wierzysz w Boga, który stworzył cię z kropli nasienia, a następnie przemienił cię w człowieka?”

18.38. Jeśli chodzi o mnie, to wierzę, że on jest moim Bogiem i Panem i nie dodaję mu żadnych współtowarzyszy.

18.39. Dlaczego nie powiedziałeś, wchodząc do twego ogrodu: >>To jest z woli Boga. Nie ma innej mocy poza Bogiem<<. Dostrzegłeś, że jestem od ciebie biedniejszy i że mam mniej synów niż ty.

18.40. Może jednak Pan mój obdarzy mnie wkrótce czymś lepszym niż twój ogród, a na twój ześle kataklizm z nieba i rankiem stanie się on jedynie jałowym pustkowiem.

18.41. Albo sprawi, że woda zapadnie się pod ziemię i nie zdołasz już jej czerpać”.

18.42. Jego owoce zostały zniszczone, pozostały tylko podpory winorośli, a on załamywał ręce, rozpaczając nad tym, ile wydał na swój ogród. Powiedział: „Lepiej byłoby dla mnie, gdybym nie dodawał współtowarzyszy memu Panu”.

18.43. On nie miał nikogo, poza Bogiem, kto mógłby mu pomóc i nie mógł pomóc samemu sobie.

18.44. W takim przypadku pomoc może przyjść tylko od Boga. On daje najlepsze nagrody, z Nim można osiągnąć najwyższy cel.

18.45. Przytocz im przypowieść o życiu na tym świecie. Jest ono jak woda, którą zsyłamy z nieba. Łączy się ona z wszelką roślinnością, która bujnie rozkwita. Ale z czasem całkowicie usycha i niczym pył rozgania ją wiatr. Bóg ma władzę nad wszystkim.

18.46. Bogactwo i dzieci są ozdobą w życiu doczesnym. Lecz w oczach Boga trwałe dzieła i dobre uczynki zasługują na najlepszą nagrodę i są największą nadzieją.

18.47. W Dniu (Zmartwychwstania), w którym poruszymy góry, kiedy ujrzysz całą ziemię niczym równinę, My zgromadzimy wszystkich ludzi. Nikt nie zostanie pominięty.

18.48. Staną przed Twoim Panem w rzędach i usłyszą: „Stajecie przed Nami tacy jak w dniu, kiedy was stworzyliśmy, a twierdziliście, że nie wyznaczmy wam terminu tego spotkania”.

18.49. I zostanie im przedstawiona księga (ich czynów), i ujrzysz przerażonych tym, co tam przeczytają, grzeszników, którzy będą wołać: „Biała nam. W tej księdze nie pominięto niczego z naszych małych i wielkich uczynków”. Zapisano w niej wszystko to, co robili. Nikogo twój Pan nie potraktuje niesprawiedliwie.

18.50. Wspomnij, jak powiedzieliśmy aniołom: „Oddajcie pokłon Adamowi”. Oni to uczynili, za wyjątkiem Iblisa, on się nie pokłonił. Był jednym z dzinnów i nie podporządkował się rozkazowi swojego Pana. Czy to jego i jego potomstwo weźmiecie sobie za opiekunów zamiast mnie? Przecież oni są waszymi wrogami. Taka zamiana jest najgorsza dla ludzi niesprawiedliwych.

18.51. Nie wziąłem ich³⁰⁰ na świadków stwarzania niebios i ziemi ani przy stwarzaniu ich samych. Nie biorę na świadków tych, którzy sprowadzają innych z drogi prostej.

18.52. W Dniu (Zmartwychwstania), w którym Bóg powie: „Wezwijcie tych, których przypisaliście mi, jako współtowarzyszy”, oni zwrócą się do nich, jednak nie usłyszą odpowiedzi. Uczynimy między nimi przepaść.

18.53. Grzesznicy ujrzą ogień i zrozumieją, że nie ma przed nim ucieczki i będą tam wrzuceni.

18.54. W Koranie przytaczaliśmy wiele różnych przypowieści dla wszystkich ludzi, ale człowiek jest najbardziej kłótliwym ze stworzeń.

18.55. Nic nie przeszkadza ludziom uwierzyć, kiedy zsyłane jest im przewodnictwo i nic im nie przeszkadza w proszeniu Boga o przebacze-

³⁰⁰ Iblisa i jego potomstwo.

nie, oni jednak wyczekują, by pokazać im to, co spotkało ich przodków, aby ujrzeli taką karę na własne oczy.

18.56. Wysyłamy proroków tylko po to, aby przekazywali ludziom Nasze obietnice i ostrzeżenia. Jednak ci, którzy nie wierzą, walczą z nimi, posługując się kłamstwem, chcą zniszczyć prawdę. Wyśmiewają Nasze znaki i ostrzeżenia.

18.57. Któż może być bardziej niesprawiedliwy niż ten, któremu przypomniano znaki jego Pana, a on odwrócił się od nich i nie chce pamiętać o tym, jakie zło wcześniej wyrządził? Przesłonimy ich serca, aby przestali rozumieć i zakryjemy ich uszy, aby nie mogli już słyszeć. I kiedy będziesz wzywał ich na drogę prostą, nie pójdą nią.

18.58. Twój Pan jest najbardziej Przebaczący i Miłosierny. Gdyby teraz wezwał ich do rozliczenia tego, co uczynili, przyspieszyłby tylko ich karę. On jednak wyznaczył im termin, od którego jednak nie ma ucieczki.

18.59. Zniszczyliśmy te miasta, które dopuszczały się niesprawiedliwości. One miały wyznaczony termin zagłady.

18.60. Wspomnij, co powiedział Mojżesz do swojego młodego pomocnika (Jozuego): „Nie poddam się dopóki, nie dotrę do miejsca, gdzie łączą się dwa morza, choćby miało to trwać przez wiele lat”.

18.61. Kiedy już tam przybyli, drogę ucieczki do morza odnalazła ich ryba³⁰¹, o której zapomnieli.

18.62. Kiedy poszli dalej, Mojżesz powiedział do swego pomocnika: „Przynieś nasze jedzenie, podróż bardzo nas zmęczyła”.

18.63. On odpowiedział: „Czy nie zauważyłeś, że kiedy odpoczywaliśmy przy skale, zapomniałem o rybie. Ona jakimś dziwnym sposobem odnalazła drogę do morza, a szatan sprawił, że zapomniałem ci o tym powiedzieć”.

18.64. Mojżesz powiedział: „Oto jest to, czego chcieliśmy”³⁰². I wrócili, idąc po swoich śladach.

18.65. Następnie spotkali Naszego sługę³⁰³, któremu daliśmy od Siebie wiedzę i którego obdarzyliśmy Naszym miłosierdziem.

18.66. Mojżesz powiedział do niego: „Czy mogę pójść za tobą, abys nauczał mnie z tego, co ci przekazano o przewodnictwie po drodze prostej?”.

³⁰¹ Wcześniej wylowiona przez Mojżesza i Jozuego, uciekła do morza. Stało się to podczas snu Mojżesza. Jozue, zobaczył, że ryba zdołała przedostać się do morza, ale zapomniał o tym powiedzieć Mojżeszowi, kiedy ten się przebudził.

³⁰² Zniknięcie ryby było znakiem, że osiągnęli cel podróży.

³⁰³ Al-Khidra - sprawiedliwego sługę Boga, posiadającego wielką mądrość lub wiedzę mistyczną.

18.67. Ten odpowiedział: „Nie będziesz odpowiednio cierpliwy będąc ze mną.

18.68. Jak zachowasz cierpliwość, by nie pytać mnie o rzeczy, których nie rozumiesz?”.

18.69. Mojżesz powiedział: „Jak Bóg pozwoli, to będę cierpliwy i nie odmówię wykonywania twoich rozkazów”.

18.70. On powiedział: „Jeżeli chcesz iść za mną, to nie pytaj mnie o nic, dopóki ja nie odezwę się do ciebie”.

18.71. I wyruszyli wspólnie w drogę. Kiedy wsiedli na łódź, on zrobił w niej dziurę. Mojżesz zapytał: „Dlaczego przedziurawiłeś tę łódź, chcesz potopić ludzi, którzy w niej są? Zrobiłeś rzecz zadziwiającą!”.

18.72. On odrzekł: „Czy nie mówiłem, że nie wystarczy ci cierpliwości, kiedy będziesz przy mnie?”.

18.73. Mojżesz poprosił: „Nie rób mi wyrzutów z powodu tego, że się zapomniałem. Nie utrudniaj mi dalszej podróży z tobą”.

18.74. Podróżowali więc dalej razem, aż napotkali młodzieńca, którego ten zabił. Mojżesz powiedział: „Co uczyniłeś, zabiłeś człowieka, który nie dokonał żadnego zabójstwa? Zrobiłeś rzecz haniebną!”.

18.75. On odpowiedział: „Czy nie mówiłem, że nie wystarczy ci cierpliwości, kiedy będziesz przy mnie?”.

18.76. Mojżesz odpowiedział: „Jeżeli jeszcze raz zapytam cię o coś, to oddal mnie od siebie. Już raz cię za to przepraszałem”.

18.77. Podróżowali więc dalej razem, aż przybyli do pewnego miasta, w którym poprosili mieszkańców o jedzenie. Ci jednak odmówili ugoszczenia ich. Natknęli się tam na mur, który groził zawaleniem i towarzysz Mojżesza naprawił go. Mojżesz powiedział do niego: „Możesz zażądać za to zapłaty”.

18.78. On odpowiedział: „To oznacza nasze rozstanie, ale jeszcze wytłumaczę ci to, wobec czego nie mogłeś okazać cierpliwości.

18.79. Łódź należała do biednych ludzi pracujących na morzu. Chciałem, aby była uszkodzona, ponieważ za nimi podążał król, który przejmuje siłą każdą (sprawną) łódź.

18.80. Co do młodzieńca, to jego rodzice byli ludźmi wierzącymi i baliśmy się, że on zbuntuje się przeciw nim i będzie ich dręczył, bo sam był niewierzący.

18.81. Chcieliśmy, aby ich Pan dał im za niego syna lepszego, niewinnego i pełnego synowskiej miłości.

18.82. Natomiast mur należał do dwóch osieroconych chłopców z tego miasta. Pod nim znajdował się skarb należący do nich. Ponieważ ich ojciec należał do ludzi sprawiedliwych, twój Pan chciał, aby odnaleźli go po osiągnięciu wieku dojrzałego, jako dowód miłosierdzia twojego Pana. Nic z tych rzeczy nie zrobiłem z własnej woli i to jest wyjaśnienie tego, do czego nie miałeś cierpliwości”.

18.83. Gdy zapytają cię o Dhul-Qarnajna³⁰⁴, to powiedz, że opowiesz im jego historię.

18.84. Daliśmy mu mocną pozycję na ziemi i daliśmy mu możliwość osiągnięcia wszystkiego.

18.85. I wyruszył jedną z wielu dróg.

18.86. Kiedy dotarł do miejsca zachodu słońca, to zauważył, że schodzi ono za błotnistym źródłem, gdzie żył pewien (występny) lud. Oznajmiłszy mu: „Dhul-Qarnajnie, możesz ich ukarać lub potraktować łagodnie”.

18.87. Powiedział: „Tego, który wyrządza zło ukarzę, a później on powróci do swego Pana, który ukarze go karą bardziej dotkliwą.

18.88. Ten, który wierzy i postępuje sprawiedliwie, otrzyma najpiękniejszą nagrodę i wydawać będziemy mu jedynie rozkazy nie sprawiające mu trudności”.

18.89. Potem poszedł inną drogą.

18.90. Dotarł do miejsca, gdzie wschodzi słońce i zauważył, że wschodzi ono nad ludem, któremu nie daliśmy właściwej przed nim ochrony³⁰⁵.

18.91. To prawda. Wiemy o wszystkim, co jego dotyczy.

18.92. I wyruszył na następną wyprawę.

18.93. Dotarł do równiny rozpostartej pomiędzy dwoma pasmami gór, gdzie żył lud, który niewiele rozumiał z tego, co on do nich mówił.

18.94. Powiedzieli do niego: „Dhul-Qarnajnie, Gog i Magog³⁰⁶ sięją chaos na ziemi. Wspomożemy cię daniną i wznies między nimi a nami silną przegrodę”.

18.95. On powiedział.: „Najlepsze jest to, czym umocnił mnie mój Pan. Pomóżcie mi, a ja zbuduję między wami przegrodę.

³⁰⁴ Według interpretatorów chodzić może o Cyrusa II Wielkiego, władcę Persji znanego ze swej tolerancji lub Aleksandra Macedońskiego (dosł: dwurogiego, ze względu na stylizację hełmu, który nosił) .

³⁰⁵ Nie mieli domów i namiotów ani nie było tam gór czy drzew dających cień.

³⁰⁶ Gog i Magog, tu w znaczeniu ludów barbarzyńskich. Komentatorzy nie mają pewności, kim dokładnie są te barbarzyńskie ludy, według niektórych może chodzić o potomków Jafeta (syna Noego) i Rubena (syna Jakuba).

18.96. Przynieście mi bloki żelaza”. Dzięki nim wypełnił przestrzeń między górami, a wtedy rozkazał: „Dmijcie (w miechy)”. I kiedy żelazo stało się jak ogień, rozkazał ponownie: „Teraz przynieście roztopionej miedzi, abym mógł nią połączyć żelazo”.

18.97. I stało się, że (Gog i Magog) nie mogli wspiąć się na tę prze-grodę ani jej przebić.

18.98. Wtedy on powiedział: „Oto jest łaska od mojego Pana. Jednak, gdy wypełni się Jego obietnica, to On obróci przegrodę w proch, a obietnice mego Pana zawsze zostają dotrzymane”.

18.99. W tym Dniu (Zmartwychwstania) My pozwolimy, aby jedni stanęli przeciw drugim niczym wzburzone fale. Zadną w trąby, a wówczas zbierzemy ich wszystkich.

18.100. Tego Dnia Piekło zostanie szeroko otwarte dla niewierzących,

18.101. których oczy były zasłonięte na Moje znaki i którzy nie słuchali moich ostrzeżeń.

18.102. Czy niewierzący sądzą, że można wziąć sobie za opiekunów Moje sługi, zamiast Mnie? Zaprawdę, przygotowaliśmy niewiernym Piekło i tam zamieszkają.

18.103. Zapytaj: „Czy mam wam opowiedzieć o tych, których czyny przyniosą im najwięcej szkody?”

18.104. O tych, których dzieła pójdą na marne, bo były tylko pogonią za marnością życia na tym świecie, a im wydawało się, że czynią dobrze?”.

18.105. To są ci, którzy odrzucili wyraźne znaki od ich Pana i nie wierzyli, że przed Nim staną. W Dniu Zmartwychwstania ich dokonania nie będą miały dla Nas żadnego znaczenia.

18.106. Piekło będzie dla nich zapłatą za to, że nie uwierzyli, że szydzili z Naszych znaków i wyśmiewali Naszych proroków.

18.107. Rajskie Ogrody będą dla tych, którzy uwierzyli i spełniali dobre uczynki.

18.108. Zamieszkają w nich na wieki i nie będą pragnąć zmiany swego miejsca pobytu.

18.109. Powiedz: „Gdyby morze było atramentem przeznaczonym do spisania słów mego Pana, to prędzej ono wyschnie - nawet gdyby dodać drugie takie morze atramentu - niż wyczerpałyby się słowa Pana mego”.

18.110. Powiedz: „Ja jestem tylko śmiertelnikiem, jak wy. Zostało mi objawione, że wasz Bóg, jest Bogiem Jedynym. Kto wierzy w to, że spotka się z Nim, niech postępuje sprawiedliwie i nie dodaje Mu współ-towarzyszy w swoim oddawaniu czci”.

19. MARIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

19.1. Kaf. Ha. Ja. Ajn. Sad.

19.2. Oto wspomnienie łaski okazanej Jego słudze Zachariaszowi.

19.3. Kiedy potajemnie zwracał się do swego Pana,

19.4. mówił: „Panie mój, kości mam już słabe, głowa pokryła się siwizną, ale zawsze byłem szczęśliwy, modląc się do Ciebie, Panie mój!

19.5. Obawiam się, co uczyni moja rodzina, gdy umrę. Moja żona jest bezpłodna, daj mi, od Ciebie, następcę.

19.6. Będzie on moim dziedzicem, dziedzicem rodu Jakuba i miej Panie z niego zadowolenie”.

19.7. (I usłyszał): „Zachariaszu, przekazujemy ci dobra nowinę o twoim synu, który będzie miał na imię Jan. Przed nim nikt nie nosił tego imienia”.

19.8. Zachariasz zapytał: „Panie mój, jak mogę mieć syna, skoro moja żona jest bezpłodna, a ja jestem już tak stary?”.

19.9. (Ponownie usłyszał): „Tak się stanie. Twój Pan mówi, że jest to dla Niego łatwe i ciebie przedtem stworzył z niebytu”.

19.10. Zachariasz poprosił: „Panie mój, daj mi jakiś znak”. W odpowiedzi usłyszał: „Znakiem dla ciebie będzie to, że będąc zdrowym, zaniemówisz i przez trzy noce nie będziesz rozmawiał z ludźmi”.

19.11. Wyszedł Zachariasz ze świątyni i dał znak swojemu ludowi, aby oddawali Bogu cześć rano i wieczorem.

19.12. (Powiedzieliśmy³⁰⁷): „Janie, postępuj zgodnie z księgą”³⁰⁸. I daliśmy mu mądrość, kiedy był jeszcze dzieckiem

19.13. oraz czułość, niewinność i pobożność.

19.14. I to, że okazywał szacunek swoim rodzicom. Nie okazywał pychy i nie sprzeciwiał się.

19.15. Pokój z nim, w dniu jego narodzin, w dniu jego śmierci i w dniu jego zmartwychwstania.

19.16. Wspomnij w Koranie Marię i dzień, kiedy oddaliła się od rodziny i odwróciła się w kierunku wschodnim.

³⁰⁷ Do Jana po jego narodzinach.

³⁰⁸ Torą.

19.17. Odseparowała się od rodziny zasłoną. Wtedy wysłaliśmy do niej anioła³⁰⁹, który objawił się jej, jako człowiek doskonały.

19.18. Powiedziała: „Zwracam się do Miłosiernego o ochronę przed tobą, (strzeż się) jeśli jesteś bogobojny!”.

19.19. On powiedział: „Jestem tylko posłańcem od twojego Pana, aby przekazać ci dar od Boga, jakim będzie twój wybrany syn”.

19.20. Ona zapytała: „Jak mogę mieć syna, skoro nie zbliżył się do mnie żaden mężczyzna, a ja nie jestem nierządnicą?”.

19.21. Odpowiedział jej: „Tak się stanie. Twój Pan mówi, że jest to dla Niego łatwe. Uczyni go znakiem dla ludzi i łaską, która od Niego spłynie (na nich). Taka jest Jego wola”.

19.22. I stała się brzemienną, po czym oddaliła się w odległe miejsce.

19.23. Bóle porodowe sprawiły, że chwyciła się pnia palmy i mówiła: „Szkoda, że nie umarłam wcześniej i nie zostałam zapomniana”.

19.24. Wtedy przemówił do niej anioł: „Nie zamartwiaj się, Pan umieścił u twych stóp strumień.

19.25. Potrząśnij mocno pnem palmy, a zrzuci ona świeże daktyle.

19.26. Jedz, pij i bądź pocieszona. A jeśli spotkasz jakiegoś człowieka, powiedz mu, że ślubowałaś Miłosiernemu post i nie będziesz dzisiaj z nikim rozmawiać”.

19.27. I (kiedy urodziła) poszła do swego ludu niosąc Jezusa, a oni powiedzieli jej: „Mario, uczyniłaś rzecz niebywałą.

19.28. O siostrzo Aarona³¹⁰, ojciec twój był prawym człowiekiem, a i matka twoja była kobietą przyzwoitą”.

19.29. Wtedy Maria wskazała na Jezusa, a oni zapytali ją: „Mamy rozmawiać z małym chłopcem, który jest w kołysce?”.

19.30. Wtedy przemówił do nich Jezus: „Jestem sługą Boga. On dał mi księgę³¹¹ i uczynił prorokiem.

19.31. On błogosławi mi, gdziekolwiek jestem i nakazał mi modlitwę i płacenie podatku przez całe życie.

19.32. Nakazał mi okazywać szacunek mojej matce, uwolnił mnie od pychy, która uczyniłaby mnie nieszczęśliwym.

³⁰⁹ Gabriela.

³¹⁰ W XIX - wiecznym, wydanym, polskim tłumaczeniu Koranu znajduje się przypis mówiący o tym, że według podań chrześcijan wschodnich Maria miała brata Aarona. Tu jednak zwrot „Siostrzo Aarona” nawiązuje do pochodzenia rodowego Marii, która wywodziła się w prostej linii od brata Mojżesza.

³¹¹ Ewangelię.

19.33. Pokój, który spłynął na mnie w dniu narodzin, będzie ze mną w dniu śmierci mojej i w Dniu Zmartwychwstania³¹².

19.34. Oto Jezus, syn Marii, prawdziwe słowo, w które wątpię.

19.35. Nie godzi się by Bóg wziął sobie syna. Chwała Mu. Jeżeli zechce, aby była jakaś rzecz, wypowiada tylko słowo: „Bądź” i ona się staje.

19.36. Jezus powiedział: „Zaprawdę, Bóg jest moim i waszym Panem. Jemu tylko oddawajcie cześć, to jest droga prosta”.

19.37. Jednak powstało wiele sekt, które toczą spór (wokół niego). Biada tym, którzy nie wierzą i wątpią w nadejście Dnia Sądu.

19.38. Wtedy, gdy staną przed Nami, wyraźnie będą słyszeć i widzieć, ale dziś ci grzesznicy tylko błędzą.

19.39. Ostrzegaj ich przed nadejściem Dnia żalu (Sądu), kiedy będą zapadać wyroki. Oni nadal to lekceważą i nie wierzą.

19.40. Tylko My odziedziczymy ziemię i wszystkich ludzi, którzy staną przed Nami.

19.41. I przytocz w Księdze (Koranie) opowieść o człowieku sprawiedliwym, o proroku Abrahamie.

19.42. On powiedział do swojego ojca: „Ojcze mój, dlaczego oddajesz cześć temu, co nie słyszy, nie widzi i nie może w niczym pomóc?”

19.43. Ojcze, otrzymałem wiedzę, której ty nie otrzymałeś, więc postępuj tak jak ja, a zaprowadzę cię ku drodze prostej.

19.44. Ojcze, nie oddawaj czci szatanowi, który zbuntował się przeciwko Miłosiernemu.

19.45. Ojcze, boję się, że będziesz stronnikiem szatana, i że zostaniesz ukarany przez Boga”.

19.46. Jego ojciec odpowiedział mu: „Abrahamie, wyrzekniesz się moich bogów? Jeżeli to uczynisz, ukamienuję cię. Lepiej oddał się ode mnie na jakiś czas”.

19.47. Abraham powiedział: „Pokój z tobą”, będę modlił się, aby Bóg ci wybaczył. On okazuje mi Swoje miłosierdzie.

19.48. Oddalę się od ciebie i od tego, do czego się modlisz poza Bogiem. Ja modłę się tylko do Boga i wierzę, że się w tym nie zawiodę”.

19.49. I Abraham oddalił się od nich i od tego, czemu oddawali cześć, a My obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem³¹³ i każdego z nich wybraliśmy na proroka.

³¹² Dotyczy to Dnia Zmartwychwstania wszystkich ludzi.

³¹³ Synem i wnukiem.

19.50. Obdarzyliśmy ich Naszymi łaskami i sprawiliśmy, że zyskali powszechny szacunek .

19.51. I przytocz w Księdze (Koranie) opowieść o Mojżeszu, który był człowiekiem szczerze oddanym, wysłannikiem i prorokiem.

19.52. Wezwaliśmy go od prawej strony góry³¹⁴ i pozwoliliśmy zbliżyć się na tyle blisko, aby mógł z Nami porozmawiać.

19.53. I obdarzyliśmy go bratem Aaronem, który był prorokiem.

19.54. I przytocz w Księdze (Koranie) opowieść o człowieku, który dotrzymywał obietnic, o posłańcu i proroku Ismaelu.

19.55. On nawoływał swój lud do modlitwy i płacenia podatku, a jego Pan upodobał go sobie.

19.56. I przytocz w Księdze opowieść o człowieku sprawiedliwym, o proroku Enochu.

19.57. I wynieśliśmy go na godne dla niego miejsce.

19.58. Oto Nasi wybrańcy, którzy kroczyli drogą prostą, i których Bóg obdarzył swą łaską spośród proroków z potomstwa Adama, z potomstwa tych, którzy byli z Noem, z potomstwa Abrahama i Izraela i spośród tych, których wybraliśmy, i poprowadziliśmy. Kiedy objawiano im Nasze znaki, padali na twarz, modlili się i płakali.

19.59. Po nich pojawiały się pokolenia, które się nie modliły i podążały za przyjemnościami życia doczesnego. Wkrótce dosięgnie je kara.

19.60. Za wyjątkiem tych, którzy okazali skruchę, uwierzyli i spełniali dobre uczynki. Ci nie doznają niesprawiedliwości i wejdą do Raju.

19.61. Do obiecanych przez Miłosiernego Wiecznych Ogrodów, które są jeszcze ukryte przed ich wzrokiem. Obietnice dane przez Boga zawsze się spełniają.

19.62. Nie będą tam słuchać próżnych słów, tylko słowo: „Pokój”. Będą otrzymywać pożywienie rano i wieczorem.

19.63. To jest Ogród, który damy jako dziedzictwo Naszym bogobojnym sługom.

19.64. (Gabriel powiedział) „Zstępuję z nieba tylko wtedy, gdy otrzymam polecenie od twojego Pana. Do Niego należy to, co jest przed nami, to, co jest za nami i to, co jest pomiędzy³¹⁵. Twój Pan nie zapomina.

³¹⁴ Synaj.

³¹⁵ Według różnych interpretacji może chodzić o przyszłość, przeszłość, teraźniejszość lub o sprawy tego świata i świata przyszłego, lub o czas przed aktem stworzenia i czas po unicestwieniu stworzenia.

19.65. On jest Władcą nieba i ziemi i tego, co znajduje się między nimi. Dlatego służ Mu i bądź w tym cierpliwy. Czy znasz kogoś, kogo można by nazwać tak jak Jego?”

19.66. Człowiek (ciągle) pyta: „Jeśli umrę, czy zostanę przywrócony do życia?”

19.67. Czy człowiek nie pamięta, że powołaliśmy go do życia z niebytu?

19.68. Na twego Pana! Z pewnością zgromadzimy ich razem z demonami, a potem rozstawimy ich klęczących wokół Pieła.

19.69. Potem z każdej grupy wybierzemy tych, którzy byli największymi buntownikami.

19.70. My wiemy najlepiej, kto zasługuje na karę palenia w Piele.

19.71. Myślicie, że nie przybędziecie no to spotkanie? To jest wyrok twojego Pana, który już zapadł.

19.72. Oszczędzimy sprawiedliwych, a grzeszników pozostawimy na kolanach.

19.73. Kiedy recytowane są im Nasze znaki, to niewierzący mówią do wierzących: „Która z naszych dwóch grup jest w lepszym położeniu i przebywa w lepszym towarzystwie?”

19.74. Ileż to przed nimi wytraciliśmy pokoleń, które były bogatsze i miały lepszą pozycję.

19.75. Powiedz: „Miłosierny Bóg udzielił odroczenia tym, którzy błądzą, aż do momentu, kiedy ujrzą to, co ich czeka, karę lub Godzinę. Wtedy dowiedzą się, kto jest w gorszym położeniu i przebywa w słabszym towarzystwie”.

19.76. Bóg powiększa przewodnictwo dla tych, którzy kroczą drogą prostą. Dobre, trwałe uczynki są nagradzane przez twojego Pana najlepszymi nagrodami i są najlepiej przez Niego odpłacane.

19.77. Widziałeś przecież niewiernego, który nie uwierzył w Nasze znaki i powiedział: „Z pewnością będę bogaty i będę miał dużo dzieci”.

19.78. Czy on poznał jakąś tajemnicę albo zawarł przymierze z Bogiem?

19.79. Na pewno nie! Spisane będą jego słowa, a jego kara będzie wydłużona.

19.80. Odziedziczymy po nim to, o czym mówi, a przed Nami stanie zupełnie osamotniony.

19.81. Oni zaczęli czcić innych bogów poza Bogiem (Jedynym), aby one dały im siłę.

19.82. Na próżno! To, co oni czczą, wkrótce wyrzeknie się ich i wystąpi przeciw nim.

19.83. Czy nie wiesz, że to My wysłaliśmy demony, aby podburzały ich do zła?

19.84. Dlatego nie chcesz, aby przyspieszać ich karę, My odroczyliśmy ją na pewien czas³¹⁶.

19.85. Nadejdzie Dzień, w którym My przyjmiemy bogobojnych jako honorowych gości.

19.86. Grzeszników popędzimy do Piekła jak zwierzęta do źródła.

19.87. Nikt nie będzie miał prawa, aby się za nim wstawić, wyjątkiem będą ci, którzy zawarli z Bogiem przymierze.

19.88. Oni mówili: „Miłosierny ma potomstwo”.

19.89. Wymyślili rzecz odrażającą.

19.90. O mało nie pękło niebo, ziemia się rozstała, a góry rozkruszyły,

19.91. z powodu takich słów.

19.92. Dostojeństwo Boga nie pozwala, aby miał syna.

19.93. Wszystko, co jest w niebie i na ziemi, ma służyć Bogu.

19.94. Bóg wie o nich wszystko i wszystkich ich policzył.

19.95. Każdy z nich, pojedynczo, stanie przed Nim w dniu Zmartwychwstania.

19.96. Tych, którzy wierzą i czynią dobro, Bóg obdarzy swoją miłością.

19.97. Objawiliśmy Koran w twoim języku, aby był łatwy do zrozumienia i abyś mógł przekazać wierzącym dobrą nowinę i ostrzec tych, którzy są uparci.

19.98. Ileż pokoleń unicestwiliśmy przed nimi. Czy słyszysz choć jednego z nich, czy dochodzi do ciebie z niebytu ich szept?

20. TA HA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

20.1. Ta. Ha.

20.2. Koran nie został ci objawiony, abyś czuł się nieszczęśliwy,

20.3. ale po to, abyś mógł napominać bogobojnych.

³¹⁶ Aby spisać ich czyny.

- 20.4. Jest to objawienie od Tego, który stworzył niebiosy i ziemię.
- 20.5. Miłosiernego, który osiadł na Najwyższym Tronie.
- 20.6. Do Niego należy to, co jest w niebie i na ziemi i to, co jest pomiędzy nimi, a także to, co jest pod ziemią.
- 20.7. Nie musisz mówić głośno, Bóg i tak zna wszystkie tajemnice oraz to, co jeszcze bardziej skryte.
- 20.8. Bóg! Nie ma innego boga poza nim. Do Niego przynależą najpiękniejsze imiona.
- 20.9. Znasz już przypowieść o Mojżeszcu?
- 20.10. On ujrzał ogień i powiedział do swojej rodziny: „Poczekajcie! Być może uda mi się przynieść płonąca żagiew albo znajdę przy ogniu jakąś wiadomość”.
- 20.11. A kiedy podszedł do ognia, usłyszał wołanie: „Mojżeszcu!
- 20.12. Ja jestem Twoim Panem, zdejmij swe sandały, bo stoisz na świętej ziemi doliny Tuwa.
- 20.13. Wybrałem ciebie, wsłuchuj się w to, co zostanie ci objawione.
- 20.14. Zaprawdę, jestem Bogiem Jedynym. Nie ma innego boga poza Mną. Oddawaj Mi cześć i módl się do Mnie.
- 20.15. Nadchodzi Godzina. Ukrywam jej nadejście, aby każdy człowiek otrzymał nagrodę za swoje starania.
- 20.16. Nie pozwól temu, kto nie wierzy, kto podąża za swoimi namiętnościami, aby odsunął cię od tego, bo będziesz zgubiony.
- 20.17. Powiedz, Mojżeszcu, co trzymasz w prawej dłoni?”.
- 20.18. Mojżesz odpowiedział: „To jest moja laska, którą się podpieram. Jest mi pomocna, kiedy strącam liście dla moich owiec, oddaje mi wiele przysług”.
- 20.19. Bóg rozkazał: „Rzuć ją”.
- 20.20. Mojżesz zrobił to, a ona zamieniła się w pełzającego węża.
- 20.21. Bóg powiedział: „Nie obawiaj się, chwyć go, a dzięki Mnie znów stanie się tym, czym był przedtem.
- 20.22. Przyłóż dłoń do swego boku, a zajaśnieje bielą, cały czas będąc zdrową. To drugi znak,
- 20.23. zapowiadający niektóre z wielkich znaków, które będą objawione.
- 20.24. Udaj się do Faraona, który przekracza wszelkie zakazy”.
- 20.25. Mojżesz powiedział: „Panie mój, uczyni odważnym moje serce
- 20.26. i uczyni ten rozkaz łatwiejszym do wykonania.

- 20.27. Rozwiąż mój język³¹⁷,
20.28. aby oni zrozumieli, co do nich mówię.
20.29. Wyznacz mi do pomocy kogoś z mojej rodziny,
20.30. mojego brata Aarona.
20.31. Niech stanę się silniejszym jego siłą.
20.32. Uczyn go moim współnikiem w tej misji,
20.33. abyśmy mogli Cię wychwalać po wielokroć
20.34. i po wielokroć wspominać.
20.35. Dlatego, że na nas łaskawie spoglądasz”.
20.36. Bóg odpowiedział: „Mojżesz, twoja prośba została spełniona.
20.37. Już wcześniej okazaliśmy ci Swą dobroć,
20.38. kiedy objawiliśmy twojej matce, co ma czynić:
20.39. >>Włóż go do kosza i wrzuc do rzeki, a woda wyrzuci go
na brzeg. Mój wróg i jego wróg zabierze go<<. I obdarzyłem cię Swoją
miłością, abyś mógł się wychowywać na Moich oczach.
20.40. I kiedy przechodziła tam twoja siostra, zapytała ich: >>Czy
chciecie, abym przyprowadziła wam kogoś, kto zaopiekuje się nim?<<. I
tak zwróciliśmy cię twojej matce, aby otarła łzy ze swoich oczu i wię-
cej się nie smuciła. Kiedy zabiłeś pewnego człowieka, to uwolniliśmy
cię od kłopotu i poddaliśmy różnym próbom. Później na wiele lat za-
mieszkałeś wśród ludu Midian i wreszcie przybyłeś tu, osiągając to, co
zaplanowaliśmy.
20.41. Zostałeś przez Nas wybrany.
20.42. Idź wraz ze swoim bratem za Moimi znakami i niech nie
osłabnie wasza pamięć o Mnie.
20.43. Idźcie do Faraona, który przekracza wszelkie zakazy.
20.44. Przemawiajcie do niego łagodnie, może się opamięta lub wy-
straszy”.
20.45. Oni powiedzieli: „Panie, ale my się boimy, że on się na nas
rozgniewa i będzie nas prześladować”.
20.46. Bóg odpowiedział im: „Nie lękajcie się. Będę patrzył i wi-
dział.
20.47. Idźcie do niego i powiedzcie: >>Jesteśmy posłańcami od two-
jego Pana. Uwolnij lud Izraela i pozwól im odejść z nami. Przestań ich
uciskać. Przychodzimy do ciebie ze znakami od twego Pana. Zbawiony
będzie ten, który postępuje za Jego przewodnictwem.

³¹⁷ Dosl: „usuń węzeł z mego języka”. Mojżesz miał wadę wymowy (seplenil).

20.48. Objawione nam zostało, że ukarany będzie ten, kto odrzuca (znaki) i odwraca się (od nich) <<”.

20.49. Faraon zapytał: „Mojżeszu, kto jest waszym Panem?”.

20.50. Mojżesz odpowiedział: „Naszym Panem jest ten, który wszelkiemu stworzeniu nadał kształt i poprowadził je właściwą drogą”.

20.51. Faraon zapytał: „A co się stało z pierwszymi pokoleniami?”.

20.52. Mojżesz odpowiedział: „Wiedza o tym jest w księdze od mojego Pana. On nigdy się nie myli i wszystko pamięta”.

20.53. On ziemię uczynił waszym siedliskiem i wyznaczył na niej drogi dla was. On zsyła wodę z nieba i dzięki niej wzrasta wszelka roślinność.

20.54. Spożywajcie i wypasajcie swoje trzody. W tym są Jego znaki dla ludzi, którzy są rozumni.

20.55. On stworzył was z ziemi i do ziemi powrócicie, aby ponownie z niej powstać.

20.56. Ukazaliśmy Faraonowi wszystkie nasze znaki, ale on nie chciał uwierzyć i odrzucił je.

20.57. Powiedział: „Przybyłeś do nas Mojżeszu, aby swoimi czarami wypędzić nas z naszej ziemi?”

20.58. My pokażemy ci taką samą magię. Wyznacz czas spotkania, na które przybędziesz i na które my niezawodnie się stawimy, w miejscu dogodnym dla nas wszystkich”³¹⁸.

20.59. Mojżesz powiedział: „Spotkanie odbędzie się w dniu świątecznym. Niech twoi ludzie stawiają się w południe”.

20.60. Faraon odszedł, planując podstęp, a następnie powrócił (na spotkanie).

20.61. Mojżesz przemówił: „Biada wam! Srogą karę poniesie ten, kto wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu. Zgubi sam siebie ten, kto wypowiada takie kłamstwa”.

20.62. Wtedy (czarownicy Faraona) zaczęli się potajemnie naradzać.

20.63. Powiedzieli: „Zapewne to tylko magowie, którzy chcą wypędzić was (Faraonie) z waszej ziemi i w niwecz obrócić wasze wspaniałe życie.

20.64. Użyj swojego podstępu, kto dziś zwycięży, ten szczęśliwie dalej żyć będzie”.

20.65. Powiedzieli: „Mojżeszu, czy ty pierwszy rzucisz (laską), czy my mamy to zrobić?”.

³¹⁸ Lub: „które jest równie daleko dla wszystkich”. Potocznie „w połowie drogi”.

20.66. (Mojżesz) odpowiedział: „Rzucicie pierwsi”. I rzucili, tworząc iluzję, że ich sznury i laski poruszają się wokół niego.

20.67. Mojżesz przestraszył się, skrywając jednak swój strach.

20.68. Powiedzieliśmy mu: „Nie obawiaj się, ty będziesz zwycięzcą.

20.69. Rzuć laskę, którą trzymasz w prawej dłoni, a ona połknie wszystko to, co oni wyczarowali. To tylko podstępna iluzja tych czarowników, którzy nigdy nie odniosą zwycięstwa, bez względu na to, co uczynią”.

20.70. Wtedy czarownicy upadli twarzami do ziemi i powiedzieli: „Uwierzyliśmy w Pana, Boga Mojżesza i Aarona”.

20.71. Faraon powiedział: „Uwierzyliście w Niego bez mojego pozwolenia? Pewnie on jest waszym mistrzem, który nauczył was czarów. Rozkażę uciąć wam ręce i nogi po przeciwnych stronach i później was wszystkich ukrzyżuję na palmowych pniach. Wtedy dowiecie się, który z nas jest najbardziej surowy i konsekwentny w wymierzaniu kary”.

20.72. Oni powiedzieli. „Nie wywyższymy ciebie ponad jasne dowody, które ujrzeliśmy. Nie postawimy ciebie ponad Tym, który nas stworzył. Zrób to, co masz zrobić, ale władza twoja dotyczy tylko tego życia.

20.73. Uwierzyliśmy w Naszego Pana, aby wybaczył nam nasze grzechy i czary, do których nas przymusiłeś. Bóg jest Najlepszy i Najbardziej Cierpliwy.

20.74. Wierzymy, że kto stanie przed Bogiem jako grzesznik, ten znajdzie się w Piekle, gdzie się nie umiera ani się nie żyje.

20.75. A ten, który stanie przed Nim jako wierzący, który spełniał dobre uczynki, otrzyma najwyższe laury.

20.76. Zamieszka na wieki w Rajskich Ogrodach, pod którymi płyną strumienie. To jest nagroda dla tych, którzy będą oczyszczeni”.

20.77. Objawiliśmy Mojżeszowi: „Wyrusz nocą z Moimi sługami i otwórz im suchą drogę przez morze. Nie obawiaj się, że zostaniesz schwytyany i porzuć wszelki strach”.

20.78. I ruszył Faraon w pogoń z całą swoją armią, ale morze ich pochłonęło.

20.79. Faraon oszukał swój lud, nie prowadził go drogą prostą.

20.80. Dzieci Izraela! My uratowaliśmy was przed waszymi wrogami i zawarliśmy z wami przymierze po prawej stronie góry. Zsyłaliśmy wam mannę i przepiórki.

20.81. Spożywajcie to, co jest dla was dobre, co otrzymaliście od Nas. Miejcie w tym umiar, aby nie spadł na was Mój gniew. Zginie ten, na którego spadnie Mój gniew.

20.82. Przebaczam temu, kto okaże skruchę, uwierzy, czyni dobro i postępuje drogą prostą.

20.83. Bóg zapytał Mojżesza: „Dlaczego tak pospiesznie oddaliłeś się od swojego ludu?”

20.84. Mojżesz odpowiedział: „Oni poszli za mną, a ja spieszyłem się na spotkanie z Tobą mój Panie, abyś był ze mnie zadowolony”.

20.85. Bóg powiedział: „Pod twoją nieobecność, wystawiłem twój lud na próbę i Samarianin³¹⁹ spowodował, że zbłądzili”.

20.86. Mojżesz zły i zmartwiony powrócił do swego ludu. Powiedział: „Ludu mój! Czy nie otrzymaliście od Boga wspaniałej obietnicy? Czy to przymierze wydało się wam zbyt odległe do spełnienia? A może chcieliście, aby gniew waszego Pana spadł na wasze głowy. Złamaliście dane mi przyrzeczenie”.

20.87. (Odpowiedzieli) „Nie z własnej woli złamaliśmy daną ci obietnicę. Zmuszono nas, abyśmy oddali swe ozdoby, które nam ciążyły³²⁰. Wrzuciliśmy je do ognia, podobnie uczynił Samarianin”.

20.88. Potem Samarianin odlał im bożka w postaci złotego cielca, który (jak im się wydawało) wydał z siebie głos. Potem mówili do siebie: „Oto wasz bóg i bóg Mojżesza, o którym on zapomniał”.

20.89. Czy oni nie dostrzegali tego, że on do nich nie mówił i nie mógł im niczego dać ani niczego zabrać?

20.90. Zanim powrócił Mojżesz, Aaron powiedział im: „Ludu mój! Poprzez tego cielca zostaliście poddani próbie. Pan wasz jest jednak Miłosierny. Postępujcie za mną i posłuchajcie mojego rozkazu”.

20.91. Oni odpowiedzieli: „Nie przestaniemy czcić cielca, dopóki nie powróci do nas Mojżesz”.

20.92. (Po powrocie) Mojżesz zapytał: „Aaronie, kiedy zobaczyłeś, że oni błędzą, co cię powstrzymało, aby pójść za mną?”

³¹⁹ As-Samiri (co nie jest imieniem konkretnej osoby). Wywodzący się z rodu Efraima i jednego z zaginionych 10 plemion Izraela, które zamieszkiwało krainę geograficzną Samarię, stąd często As –Samiri tłumaczy się jako Samarytanin, co stanowi nieuzasadnioną krytykę islamu i Koranu, gdyż Samarytanie jako odrębna grupa istnieli już w czasach Mojżesza. Argumentem przeciwko jest twierdzenie, że Samarytanie, jako plemię (nacja i religia) pojawili się kilkaset lat później. Ewentualnie wywodzący się z ludu Aszera (syna Jakuba), jednego z dwunastu plemion izraelskich, które zamieszkiwało tereny zachodnich zboczy gór galilejskich. Początkowo nie miało ono praw równych z innymi plemionami, ale już w czasach Mojżesza było równorzędne z innymi. Prawnikiem Aszera był Szemer (Szomer). Przyjąłem, że As-Samiri, jest mieszkańcem Samarii, wywodzącym się z rodu Efraima i mając na uwadze, że słowo Samarytanin ma w naszej kulturze określoną konotację, przyjąłem pisownię adekwatną do nazw mieszkańców rejonów (regionów) geograficznych w Polsce, jak: Kujawianin, Pomorzanie.

³²⁰ Był to rozkaz Aarona, aby pozbyć się ciężkich ozdób wyniesionych z Egiptu.

20.93. Czy ty też nie okazałeś się nieposłusznym wobec mojego polecenia?”

20.94. Aaron odpowiedział: „Synu mojej matki. Nie ciągnij mnie za brodę i nie przyciągaj mojej głowy. Bałem się, żebyś mnie nie oskarżył o to, że nie dotrzymałem danego ci słowa i wywołałem rozłam wśród ludu Izraela”.

20.95. Mojżesz zapytał: „A co ty masz do powiedzenia, Samarianinie?”.

20.96. On odpowiedział: „Zobaczyłem to, czego oni nie widzieli. Wziąłem garść pyłu z miejsca, gdzie stał posłany anioł³²¹ i rzuciłem go (do ognia). Zrobiłem tak, jak podpowiedziała mi moja dusza”.

20.97. Mojżesz powiedział: „Odejdź stąd! Przez całe swoje życie będziesz mówił do każdego, kogo spotkasz: >>Nie dotykaj mnie<<. I wyznaczony zostanie ci termin spotkania, którego nie będziesz mógł uniknąć. A teraz spójrz na bóstwo, którym oddawałeś cześć. Spalimy go, a popiół wrzucimy do morza”.

20.98. Bogiem waszym jest Bóg Jedyny. Nie ma innego boga poza nim. On ma wiedzę o wszystkim.

20.99. Tak opowiedzieliśmy ci o tym, co się kiedyś wydarzyło i daliśmy Nasze ostrzeżenie.

20.100. Kto się od niego odwróci, ten weźmie na siebie duży ciężar w Dniu Zmartwychwstania.

20.101. Pozostanie z nim na wieki. Źle jest mieć taki ciężar w Dniu Zmartwychwstania.

20.102. W tym Dniu zadmą w trąby i zbierzemy razem wszystkich grzeszników, których oczy będą zamglone.

20.103. Będą szeptać do siebie: „Przebywaliście tam (na ziemi) tylko dziesięć (dni)”.

20.104. My wiemy dobrze, o czym będą rozmawiać. Najbardziej prawy spośród nich powie: „Byliście tam tylko jeden (dzień)”.

20.105. Kiedy zapytają cię o góry, odpowiedz: „Mój Pan zamieni je w pył.

20.106. A miejsce, gdzie stały, stanie się równym pustkowiem.

20.107. Nie ujrzycie tam ani wzgórz, ani dolin”.

20.108. W tym Dniu pójdą (prosto) za nawołującym aniołem i nie będzie żadnych zakrętów. Głosy wszystkich spokornieją wobec Miłosiernego, usłyszysz zaledwie ich szepty.

³²¹ Gabriel.

20.109. Nikt nie będzie mógł się za nimi wstawić, za wyjątkiem tego, któremu Miłosierny Pan udzieli zezwolenia, a jego słowa znajdują u Boga uznanie.

20.110. Bóg zna ich przeszłość i przyszłość, a oni nie są w stanie tego zrozumieć.

20.111. Oblicza wszystkich upokorzą się przed Żyjącym i Nieprzemijającym. Zrozpaczeni będą ci, którzy ponieśli ciężar niegodziwości.

20.112. Ci, którzy czynili dobro, byli wierzący, nie muszą obawiać się niesprawiedliwości i cierpienia.

20.113. Zesłaliśmy Koran w języku arabskim i wyjaśniamy w nim, czym są Nasze groźby, aby pamiętali o Bogu i bali się Go.

20.114. Wywyższony Bóg, Władca i Prawda. Nie spiesz się w przekazywaniu Koranu, póki nie zostanie ci objawione zakończenie. Powiedz: „Panie mój, daj mi więcej wiedzy”.

20.115. Wcześniej zawarliśmy przymierze z Adamem, on jednak o nim zapomniał. Nie był cierpliwy.

20.116. Kiedyś nakazaliśmy aniołom: „Pokłońcie się Adamowi!”. I oni posłuchali, za wyjątkiem Iblisa, który odmówił.

20.117. Powiedziliśmy wtedy Adamowi: „Oto jest wróg twój i żony twojej. Nie dajcie mu się wyprowadzić z Ogrodu, bo będziecie nieszczęśliwi.

20.118. W nim nie zaznasz głodu, nie doświadczysz nagości.

20.119. Nie będziesz spragniony, nie odczujesz żaru słonecznego”.

20.120. Ale szatan kusił go: „Adamie, czy mam ci pokazać drzewo wieczności i królestwo, które nigdy nie przemienie?”.

20.121. Oboje zjedli (owoce) z zakazanego drzewa i dostrzegli swoją nagość. Zaczęli okrywać się liśćmi z Ogrodu. Adam nie posłuchał swojego Pana i zbłądził.

20.122. Potem Pan wybrał go, przyjął jego skruchę i poprowadził drogą prostą.

20.123. Powiedział Pan: „Idźcie stąd wszyscy³²²! Od tej pory wielu z was będzie dla siebie wrogami. Gdy objawię wam przewodnictwo po drodze prostej, ten, który będzie nią podążać, nie zbłądzi i nie będzie nieszczęśliwy.

20.124. A kto zlekceważy moje napomnienia, będzie wiódł nieszczęśliwe życie i w Dniu Zmartwychwstania wskresimy go, jako ślepcą”.

³²² Dotyczy to człowieka i szatana.

20.125. Będzie się pytał: „Panie mój, dlaczego wskrzesiłeś mnie ślepy, przecież przedtem dobrze widziałem?”.

20.126. Bóg odpowie mu: „Kiedy objawiliśmy ci Nasze znaki, to zapomniałeś o nich. Teraz sam zostaniesz zapomniany”.

20.127. W ten sposób odpłacamy tym, którzy zgrzeszyli i nie uwierzyli w znaki swojego Pana. Dla nich kara w życiu przyszłym będzie sroga i nieprzemijająca.

20.128. Dlaczego świadomość tego, ile pokoleń wytraciliśmy przed nimi, nie naprowadziła ich na drogę prostą? Mieszkają przecież na tej samej ziemi. To są wyraźne znaki dla ludzi rozumnych.

20.129. Gdyby nie słowo dane wcześniej przez twojego Pana, wówczas to, co nieuniknione, już by ich spotkało, a tak termin został im odroczoney.

20.130. Dlatego cierpliwie znoś to, co oni mówią i obwieszczają chwałę twojego Pana przed wschodem i zachodem słońca. Wychwalaj go w nocy i na krańcach dnia, abyś miał z tego zadowolenie.

20.131. Nie zatrzymuj wzroku na tym, co daliśmy im jako blask życia na tym świecie. W ten sposób poddajemy ich próbie. Obietnica twojego Pana jest bogatsza i trwalsza.

20.132. Nakazuj swojej rodzinie modlitwę i sam bądź w niej wytrwały. Nie wymagamy od ciebie żadnego wsparcia, to My cię wspieramy, a cel osiąga się przez bycie bogobożnym.

20.133. Oni pytają: „Dlaczego on nie przyszedł do nas z cudem od swego Pana?”. Czy nie mieli już jasnych dowodów na kartach ksiąg wcześniej objawionych?

20.134. Gdybyśmy wytracili ich przed przybyciem Wysłannika, to wówczas powiedzieliby:

„Panie nasz! Gdybyś przysłał do nas posłańca, to poszlibyśmy za Twoim objawieniem, zanim spotkało nas upokorzenie i hańba”.

20.135. Powiedz: „Každy czeka, więc i wy oczekujcie, a dowiecie się, kim są ludzie na drodze prostej i kto był właściwie prowadzony”.

21. PROROCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

21.1. Nadchodzi dla ludzi czas rozliczenia, a oni lekkomyślnie odwracają się (od tego).

21.2. Wszystkie napomnienia, jakie są im objawiane, są przez nich zaledwie wysłuchiwane i dalej pozostają pogrążeni w zabawie,

21.3. a ich serca oddają się namiętnościom. Ci, którzy nie wierzą, naradzają się potajemnie, mówiąc: „Widzimy, że on jest takim samym śmiertelnikiem jak my. Czy poddadacie się jego czarom? Przejrzyjcie na oczy”.

21.4. Powiedz im: „Pan mój zna wszystkie słowa wypowiedane w niebie i na ziemi. On jest Wszechsłyszający i Wszystkowiedzący”.

21.5. Oni zaprzeczali (prawdzie): „To³²³ tylko zbiór marzeń sennych. Przecież on jest poetą, więc wszystko to wymyślił. Niech pokaże nam jakiś cud, tak jak poprzedni prorocy”.

21.6. Miasta, które zniszczyliśmy przed nimi, też nie uwierzyły. Czy oni uwierzą?

21.7. Przed tobą też posyłałymi zwykłych ludzi, którzy otrzymali objawienie. Jeśli tego nie wiecie, zapytajcie ludzi, którzy otrzymywali Nasze napomnienia³²⁴.

21.8. Nie daliśmy im³²⁵ ciał, które nie potrzebowałyby pożywienia i nie byli nieśmiertelni.

21.9. Spełnialiśmy dane im obietnice i ratowaliśmy ich wraz z tymi, których wybraliśmy. Niszczyliśmy grzeszników.

21.10. A teraz objawiliśmy Księgę, która jest ostrzeżeniem dla was. Czy wy tego nie rozumiecie?

21.11. Powoływaliście inne ludy w miejscach zniszczonych miast, gdzie szerzyła się niesprawiedliwość.

21.12. Kiedy poczuli, że nadchodzi nasza kara, zaczęli stamtąd uciekać.

21.13. Usłyszeli: „Dokąd uciekacie? Wracajcie do waszych uciech, do waszych domów, będziecie o to pytani”.

³²³ Koran.

³²⁴ Żydzi i chrześcijanie.

³²⁵ Prorokom.

21.14. Powiedzieli: „Biada nam, byliśmy grzesznikami”.

21.15. To wołanie nie ustało, dopóki, jak ze zbożem podczas żniw, nie zrównaliśmy ich z ziemią.

21.16. Nie dla własnej uciechy stworzyliśmy niebo i ziemię i to, co jest pomiędzy nimi.

21.17. Do zabawy wystarczyłoby Nam to, co już mieliśmy, ale musielibyśmy tego chcieć.

21.18. Jednak My ciskamy prawdą w kłamstwo, ona miazdzy je i kłamstwo znika.

21.19. Do Boga należy każdy, kto jest w niebie i na ziemi. Aniołowie, którzy są blisko Niego, nie popadają w pychę i nie ustają w oddawaniu Mu czci i wychwalaniu Go.

21.20. Czynią to nieustannie, w dzień i w nocy, i nigdy tego nie zaprzestaną.

21.21. Czy bóstwa, które wybrali sobie na ziemi niewierni, mogą ich wskrziesić?

21.22. Gdyby rzeczywiście w niebie i na ziemi istniały jakieś bóstwa poza Bogiem, to na pewno zostałyby one zniszczone. Niech będzie chwała Bogu, Panu Tronu, On jest ponad tym, co Mu przypisują.

21.23. Nikt nie będzie zadawał Bogu pytań o to, co uczynił, a wszyscy inni będą o to pytani.

21.24. Czy oni czczą innych bogów poza Nami? Powiedz im: „Udowodnijcie to, jeśli tak jest. To jest napomnienie dla tych, którzy są ze mną i przypomnienie dla tych, którzy byli przede mną. Większość z nich nie zna prawdy i nie chce jej poznać”.

21.25. Nie było proroka przed tobą, któremu by nie objawiono: „Nie ma innego boga prócz Boga Jedynego”.

21.26. Oni mówią: „Miłosierny wziął sobie potomstwo (spośród aniołów)”. Chwała niech będzie Bogu. Aniołowie są tylko Jego szanowanymi sługami.

21.27. Oni nie przemawiają, zanim On nie przemówi. Wykonują tylko Jego polecenia.

21.28. On zna ich przeszłość i przyszłość. Oni mogą wstawić się jedynie za kims, kogo Bóg sobie upodobał i szczerze się Go boją.

21.29. A jeśli któryś z nich powie: „Ja też jestem bogiem”, to czeka go kara w Piekło.

W ten sposób odpłacamy tym, którzy są niesprawiedliwi.

21.30. Czy niewierzący nie wiedzą, że niebo i ziemia były jednolitą

materią, a My ją rozdzieliliśmy? Stworzyliśmy z wody każdy żywy organizm. Czy oni nigdy nie uwierzą?

21.31. Umieściliśmy na ziemi góry, aby nie odchyłała się wraz z ludźmi i szerokie wąwozy dróg, aby nie błędzili.

21.32. Uczyniliśmy sklepienie niebieskie sufitem ochronnym, a oni nadal nie przyjmują Naszych niebiańskich znaków.

21.33. Bóg stworzył noc i dzień, księżyc i słońce, które płyną swoimi drogami.

21.34. Żaden człowiek, który był przed tobą, nie otrzymał daru życia wiecznego. Dlaczego ty miałbyś umrzeć, a oni mieliby być nieśmiertelni?

21.35. Każda dusza posmakuje śmierci. Doświadczamy was przeciwnościami losu i dobrobytem, poddając próbie. W końcu powrócicie do Nas.

21.36. Kiedy spotykasz tych, którzy nie wierzą, to oni drwią z ciebie. Mówią: „Czy to jest ten, który uwłacza naszym bogom?”. Oni nie wierzą w ostrzeżenia od Boga.

21.37. Człowiek został stworzony niecierpliwym³²⁶. Niedługo pokażę wam Moje znaki, więc Mnie nie poganiajcie.

21.38. Pytają: „Jeśli mówiłeś prawdę, to kiedy spełni się ta obietnica?”.

21.39. O, gdybyż oni poznali czas, kiedy nie będą mogli powstrzymać ognia, który spali ich twarze i plecy. Nikt ich przed tym nie uratuje.

21.40. Ale to spadnie na nich nagle i całkowicie ich zaskoczy. Nie uchronią się od tego i to nie będzie im odroczone.

21.41. Prorocy, którzy byli przed tobą, byli wyśmiewani, ale ci, którzy to robili, zostali dotknięci tym, z czego drwili.

21.42. Powiedz: „Czy ktoś może ochronić was przed Miłosiernym w dzień lub w nocy?”. A jednak oni nadal nie wierzą w ostrzeżenia od ich Pana.

21.43. Może mają jakiś bogów, którzy mogą ich obronić przed Nami? Oni nie potrafią pomóc samym sobie i nikt nie przyjdzie, aby ich przed Nami ochronić.

21.44. Pozwoliliśmy im i ich ojcom cieszyć się dobrodziejstwami tego świata, jak długo trwa ich życie. Czy oni nie dostrzegają, że przybывamy, kurcząc granice ich ziem? Czy zwycięstwo może więc należeć do nich?

³²⁶ Dosl.: „z pośpiechu”, dlatego człowiek jest niecierpliwym.

21.45. Powiedz: „Ja tylko ostrzegam was, zgodnie z objawieniem, jakie zostało mi dane”. Ale głusi nie słyszą wołania, kiedy się ich ostrzega.

21.46. A kiedy zauważą, że zbliża się kara, wtedy powiedzą: „Biała nam, byliśmy grzesznikami”.

21.47. W Dniu Zmartwychwstania uczciwie zważymy na wadze sprawiedliwości ich czyny. Żadna dusza nie zostanie oszukana nawet, jeśli czyn będzie miał ciężar ziarnka gorczycy. I taki zważymy. Bóg wystarczy jako rachmistrz.

21.48. Daliśmy Mojżeszowi i Aaronowi księgę rozróżnienia (dobra i zła), ona była światłością i przypomnieniem dla pobożnych,

21.49. którzy boją się Boga, tego, co jest dla nich ukryte i obawiają się nadejścia Dnia Sądu.

21.50. To przypomnienie³²⁷, które teraz zesłaliśmy, jest błogosławione. Czy je odrzucicie?

21.51. Przedtem daliśmy przykazania Abrahamowi, gdyż dobrze go znaliśmy.

21.52. Zapytał on swojego ojca i swojego ludu: „Jakim bożkom oddajecie cześć?”.

21.53. Oni odpowiedzieli: „Tym, których czcili nasi ojcowie”.

21.54. Abraham powiedział: „Wy i wasi ojcowi, zblądziliście”.

21.55. Oni zapytali: „Czy to, co nam mówisz, jest prawdą, czy jesteś jednym z tych, którzy drwią sobie z nas?”.

21.56. On powiedział: „To jest prawda. Bóg wasz jest Panem nieba i ziemi. On je stworzył. Ja jestem jednym z tych, którzy dają temu świadectwo.

21.57. I przysięgam na Boga, że jak tylko odwrócicie się i oddalicie się od nich, to zrealizuję wobec nich mój plan”.

21.58. I roztrzaskał je na kawałki, za wyjątkiem jednego, największego, aby mogli przemówić do niego.

21.59. Oni powiedzieli: „Kto zrobił to naszym bogom? Ten człowiek z pewnością jest grzesznikiem”.

21.60. Inni mówili: „Słyszeliśmy o młodzieńcu o imieniu Abraham, który mówił o naszych bogach.

21.61. Niech go tu przyprowadzą i postawią przed obliczem ludu, aby mógł świadczyć przeciwko niemu”.

21.62. Potem zapytali go: „Czy to ty zniszczyłeś nasze bożki, Abrahamie?”.

³²⁷ Koran.

21.63. Abraham odpowiedział: „Nie! Dokonał tego ten największy z nich. Skoro tu jest, zapytajcie go, jeśli potrafi mówić”.

21.64. Oni zaczęli zwracać się sami do siebie: „Jesteście niesprawiedliwi”.

21.65. Opuścili głowy ze wstydu i zwrócili się do Abrahama: „Ty dobrze wiedziałeś, że bożki nie mówią”.

21.66. On powiedział: „To dlaczego czcicie poza Bogiem tych, którzy nie mają mocy, aby wam pomóc ani wam zaszkodzić.

21.67. Biada wam i temu w co wierzycie poza Bogiem. Zrozumcie to!”.

21.68. Oni zakrzyknęli: „Spalcie go! Musimy coś zrobić, aby pomóc naszym bogom!”.

21.69. My powiedzieliśmy: „Niech ogień będzie ochłodą i miejscem bezpiecznym dla Abrahama”.

21.70. Chcieli go skrzywdzić, ale to oni ponieśli stratę.

21.71. Uratowaliśmy go i podobnie jak Lota, wprowadziłem go do ziemi, która jest błogosławioną dla całego świata.

21.72. Podarowaliśmy mu Izaaka i jego syna Jakuba, których uczyniliśmy sprawiedliwymi.

21.73. Sprawiliśmy, że zostali przywódcami, którzy zgodnie z naszym rozkazem prowadzili (lud) drogą prostą. Nakazałem im czynić dobro, płacić podatek i modlić się. Oni wierzyli w Jedyne Boga.

21.74. Lota uczyniliśmy mądrym w osądzeniu, daliśmy mu wiedzę i uratowaliśmy go, wyprowadzając z miasta, które dopuszczało się czynów obrzydliwych. Jego mieszkańcy byli złymi ludźmi, szczerzącymi zgorzenie.

21.75. Okazaliśmy mu łaskę, bo był on jednym ze sprawiedliwych.

21.76. Wspomnij Noego, który modlił się do Nas, a My wysłuchaliśmy jego prośb i uratowaliśmy go i jego rodzinę przed wielkim zagrożeniem.

21.77. Pomogliśmy mu, gdy przeciw niemu był lud, który odrzucił Nasze znaki. Zaprawdę, oni byli ludźmi niesprawiedliwymi, więc potopiliśmy ich wszystkich.

21.78. Wspomnij też Dawida i Salomona, którzy wydali sąd w sprawie pola uprawnego, które zniszczyło zabłąkane stado, należące do obcych ludzi. Byliśmy świadkiem tego rozstrzygnięcia.

21.79. Sprawiliśmy, że Salomon zrozumiał złożoność tej sprawy, a obydwóm daliśmy mądrość i wiedzę. Daliśmy Dawidowi władzę nad

górami i ptakami, aby mogli razem głosić śpiewem chwałę Pana. Tak uczyniliśmy!

21.80. Nauczylismy go sztuki wykuwania zbroi, która chroni was, gdy walczyacie między sobą. Czy jesteście za to wdzięczni?

21.81. Salomonowi dałem władzę nad wiatrem, który przynosił go szybko ku ziemi, którą pobłogosławiliśmy. Wszystko to odbywa się za Naszą wiedzą.

21.82. Dałem mu władzę nad niektórymi demonami, które dla niego poławiały w morzu i wykonywały inne jego polecenia. My czuwaliśmy nad nimi (aby go nie skrzywdziły).

21.83. Wspominajcie też Hioba, który modlił się do swego Pana: „Spadły na mnie nieszczęścia, ale Ty jesteś Najbardziej Miłującym z miłujących”.

21.84. Wysłuchaliśmy jego prośby i odsunęliśmy od niego nieszczęścia, które go dręczyły. W Swojej łasce daliśmy mu rodzinę dwukrotnie większą (niż przedtem). Niech wierzący pamiętają o miłosierdziu, jakie mu okazaliśmy.

21.85. Wspominajcie Ismaela, Idrisa i Zul-Kifla³²⁸, wszyscy oni byli bardzo wytrwali.

21.86. Obdarzyliśmy ich Naszym miłosierdziem, bo byli ludźmi sprawiedliwymi.

21.87. Wspominajcie Jonasza³²⁹, odszedł (ze swego miasta) w gniewie, myśląc, że nie sprowadzimy na niego nieszczęścia. Zawołał do Nas, gdy był w ciemności: „Nie ma boga, poza Tobą. Chwała Ci! Byłem niesprawiedliwy!”.

21.88. Wysłuchaliśmy jego wołania i uratowaliśmy go od nieszczęścia. W ten sposób ratujemy wiernych.

21.89. Wspomnijcie Zachariasza, który wzywał Nas: „Panie mój, nie zostawiaj mnie bezdzietnym, chociaż to Ty jesteś Najlepszym ze spadkobierców!”.

21.90. Wysłuchaliśmy go, wyleczyliśmy jego żonę z niepłodności i daliśmy mu (syna) Jana. Oni prześcigali się w dobrych uczynkach, modlili się do Nas z nadzieją i pokorą, byli bogobojni.

³²⁸ Według większości komentatorów Idris to Enoch, a co do Zul-Kifla większość utożsamia go z Ezechielem, inni zaś z Jozuem lub Eliaszem. Wśród indyjskich uczonych muzułmańskich pojawiła się nawet idea, że może chodzić o Buddę.

³²⁹ „Człowieka w rybie”.

21.91. I wspominajcie tę³³⁰, która chroniła swą czystość. Tchnęliśmy ją Duchem Bożym. Uczyniliśmy ją i jej syna Naszym znakiem dla całego świata.

21.92. Oni³³¹ i ich (wierne) wspólnoty są jednością religijną z wami. Ja jestem waszym (Jedynym) Panem i tylko Mi oddawajcie cześć.

21.93. Ludzie jednak poróżnili się między sobą³³², ale i tak wszyscy do Nas powrócą.

21.94. Gorliwość tych, którzy czynią dobro, nie będzie odrzucona, a czyny ich zostaną spisane.

21.95. Zakazano powrotu mieszkańcom miast, które zniszczyliśmy,

21.96 do czasu aż Gog i Magog nie zostaną uwolnieni. Wtedy zejdą pospiesznie z każdego wzniesienia.

21.97. Zbliży się spełnienie Bożej obietnicy. Ci, którzy nie uwierzyli, otworzą szeroko oczy z przerażenia i powiedzą: „Biada nam! Ignorowaliśmy to. Byliśmy grzesznikami”.

21.98. Wy, i to, co czcicie poza Bogiem, będziecie opałem w Piekło. Zostaniecie tam wrzuceni.

21.99. Jeżeli ci, którym oddajecie cześć, byliby bogami, jak twierdzicie, nie znaleźliby się w Piekło. A jednak trafią tam wszyscy.

21.100. Będą tam jęczeć (z bólu) i to będą jedyne głosy, jakie tam usłyszą.

21.101. Ci, którzy zostali już wcześniej wyróżnieni przez Nas piękną nagrodą, będą oddaleni od Piekła.

21.102. Oni nie usłyszą nawet najmniejszego lamentu i zamieszkają tam na zawsze wśród tego, co wymarzyły sobie ich dusze.

21.103. Opuści ich wszelka obawa. Aniołowie, których spotkają, powiedzą im: „Oto Dzień, który wam obiecano”.

21.104. W tym Dniu zwiniemy niebo jak zapisane zwoje. Nowe życie uczynimy z taką łatwością jak pierwsze stworzenie, to Nasza obietnica, którą z pewnością dotrzynamy.

21.105. W Psalmach, już po wcześniejszym objawieniu³³³, zapisaliśmy, że Moi sprawiedliwi słudzy odziedziczą tę krainę.

21.106. W tym objawieniu³³⁴ jest wyjaśnienie dla tych, którzy oddają Mi cześć.

³³⁰ Marię, matkę Jezusa (a).

³³¹ Prorocy.

³³² Wcześniejsze społeczności takie jak żydzi i chrześcijanie, którym zesłano objawienie.

³³³ Tora.

³³⁴ Koran.

21.107. Ciebie (Muhammadzie) posłaliśmy, jako wyraz Naszego miłosierdzia dla wszystkich ludzi (na ziemi).

21.108. Powiedz: „Zostało mi objawione, że wasz Bóg jest Bogiem Jedynym. Czy teraz staniecie się Jemu poddanyimi?”³³⁵.

21.109. Jeżeli nie uwierzą, powiedz im: „Wszystkich was ostrzegłem tak samo. Nie wiem, czy to, co ma nadejść, jest dalekie czy bliskie.

21.110. Bóg wie to, co skrywacie i wie to, co głosicie jawnie.

21.111. Ja nie wiem, czy jest to czas waszej próby, czy chwila radości, jaką jeszcze wam dano”.

21.112. Powiedz: „Panie mój, osądź nas sprawiedliwie. Pan nasz jest Bogiem Miłosiernym, u Niego szukamy schronienia przed tym, co wymyślacie”.

22. PIELGRZYMKĄ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

22.1. Ludzie! Bójcie się swojego Pana. Godzina wstrząśnie wami straszliwie.

22.2. W dniu, kiedy to ujrzycie, karmiące matki porzucą swoje dzieci, brzemiennie kobiety poronią. Zobaczysz ludzi w całkowitym odrętwieniu, jakby byli pijani. Kara Boga będzie dotkliwa.

22.3. Są ludzie, którzy omawiają kwestie dotyczące Boga, chociaż nie mają o tym żadnej wiedzy. Są kierowani przez zbuntowane demony.

22.4. Napisano o nich, że każdy, kto weźmie sobie takiego za opiekuna, zostanie przez niego sprowadzony z właściwej drogi i poprowadzony w kierunku kary ognia piekielnego.

22.5. Ludzie, jeśli wątpicie w Dzień Zmartwychwstania, to wiedziecie, że stworzyliśmy was z ziemi, później już z kropli nasienia, przylegającej grudki skrzepniętej krwi, potem z kęska mięsa w części ukształtowanego, tak wszystko to wam wyjaśniamy. Umieszczamy w łonach (matek) to, co chcemy na czas określony. Następnie wyprowadzamy was, jako niemowlęta i pozwalamy osiągnąć wiek dojrzały. Niektórzy z was umierają (szybciej), inni doczekują upokarzającej starości, kiedy zapomną o tym, co wiedzieli wcześniej. Widziałeś suchą ziemię, na

³³⁵ Muzułmanami.

którą zesłaliśmy wodę, ona zaczyna oddychać, pęcznieje i wyrasta z niej parami piękna roślinność.

22.6. Tak się dzieje, ponieważ Bóg jest Prawdą. On daje życie zmarłym i ma władzę nad wszystkim.

22.7. Z pewnością nadejdzie Godzina i Bóg wskrzesi zmarłych złożonych w grobach.

22.8. Wśród ludzi są tacy, którzy omawiają kwestie dotyczące Boga, chociaż nie mają żadnej wiedzy, przewodnictwa i oświecającej księgi.

22.9. Taki człowiek odwraca się wyniośle, aby zbłądzić z prostej drogi Boga. Na niego czeka upokorzenie w tym życiu i kara palącego ognia w Dniu Zmartwychwstania.

22.10. (Usłyszą) „Kara jest za to, co sami sobie zgotowaliście własnymi rękami. Bóg swoje sługi traktuje sprawiedliwie”.

22.11. Wśród ludzi są tacy, których wiara jest chwiejna. Taki człowiek, jeśli spotyka go coś dobrego, jest zadowolony. Jeżeli jednak dotknie go nieszczęście, odwraca się od swojej wiary i staje się niewierzącym. On poniesie stratę w tym i w przyszłym życiu. To straty nie do odrobienia.

22.12. On zwraca się do tych, którzy nie mogą ani mu pomóc, ani zaszkodzić. Tak nie postępuje się drogą prostą.

22.13. On zwraca się do tego, co raczej mu zaszkodzi niż pomoże. To jest zły opiekun, a grzesznikiem jest ten, który chce być pod jego opieką.

22.14. Tych, którzy uwierzyli i spełniali dobre uczynki, Bóg wprowadzi do Rajskich Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Bóg czyni to, co zechce.

22.15. Jeżeli ktoś uważa, że Bóg nie pomoże Wysłannikowi w tym i przyszłym życiu, niech podczepi linę do nieba (wieszając się na niej) i zobaczy, czy po jej odcięciu jego czyn usunął to, co go gniewało.

22.16. Koran został zesłany jako wyraźny znak, bo Bóg prowadzi drogą prostą tego, którego zechce.

22.17. W Dniu Zmartwychwstania Bóg rozsądzi pomiędzy tymi, którzy wierzą, żydami, sabionitami, chrześcijanami, zaratusztrianami i bałwochwalcami. Bóg wie o wszystkim.

22.18. Czy nie widzicie, że Bogu oddaje cześć wszystko, co znajduje się w niebie i na ziemi, a także słońce, księżyc, gwiazdy, góry, drzewa, zwierzęta i wielu spośród ludzi? Są jednak i tacy ludzie, którzy zasługują na karę. Jeżeli Bóg kimś wzgardzi, ten okryje się hańbą i nikt nie przywróci mu honoru. Bóg czyni to, co zechce.

22.19. Spośród dwóch grup toczących spór, co do wiary w Boga ci, którzy nie wierzą, będą okryci ogniem, a ich głowy polewane będą wrzątkiem,

22.20. którzy popali ich skórę i wnętrzności.

22.21. Dla nich przeznaczone są żelazne pręty z hakami.

22.22. Jeżeli ktokolwiek, nie mogąc wytrzymać z bólu, zechce stamtąd uciec, będzie zawracany i usłyszysz: „Skosztuj kary płonącego ognia”.

22.23. Bóg sprawi, że ci, którzy wierzyli, wejdą do Rajskich Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Tam dla ozdoby nosić będą bransolety ze złota i pereł, nałożą szaty z jedwabiu.

22.24. Oni wypowiadali najczystsze słowa wiary i podążali drogą Tego, który jest godzien największej chwały.

22.25. Ci, którzy nie uwierzyli, odsuwają ludzi od drogi prostej i Świętego Meczetu, który jest otwarty dla wszystkich; tych, którzy już tam są i tych, którzy tam przybędą oraz ci, którzy dopuszczają się świętokradztwa, będą surowo ukarani.

22.26. Wspomnij, jak wyznaczyliśmy Abrahamowi miejsce Domu³³⁶ (do oddawania czci): „Nie dodawaj Mi współtowarzyszy, utrzymuj Dom Mój w czystości dla tych, którzy wykonują okrażenia³³⁷, dla tych, którzy stoją, którzy się kłaniają i modlą.

22.27. Ogłoś ludziom obowiązek odbycia pielgrzymki. Przybędą do ciebie pieszo i wierzchem nawet z najodleglejszego zakątka,

22.28. aby zaświadczyć o dobroci Boga, aby w dni oznaczone głosić Jego chwałę przy składaniu ofiar ze zwierząt, w które On ich zaopatrzył. Spożywajcie je, nakarmcie nimi biednych i głodnych.

22.29. Pozwólcie, aby dokonali oczyszczenia, wypełnili swe śluby i okrażyli Starożytny Dom³³⁸.

22.30. To rytuały ustanowione przez Boga. Kto ich przestrzega, spełnia w oczach Boga dobre uczynki dla siebie. Dozwolone jest spożywanie zwierząt, oprócz tych, które wymieniono (w Koranie). Wystrzegajcie się bałwochwalstwa i wszelkiego fałszu,

22.31. jako wyznawcy wiary w Jedyne Boga i nie dodając Mu współtowarzyszy. Ten, który dodaje Mu współtowarzyszy, jest jak spadający z nieba, którego pochwytyły ptaki lub porwał wiatr i wrzucił do najgłębszej otchłani.

³³⁶ Kaaba.

³³⁷ Jeden z elementów pielgrzymki do Mekki – Tawaf – okrażanie Kaaby.

³³⁸ Kaaba.

22.32. Zaprawdę, kto szanuje rytuały ustanowione przez Boga, robi to z dobroci bogobojnego serca.

22.33. Korzystajcie ze zwierząt, aż nadejdzie czas ich ofiarowania. Wtedy zaprowadźcie je do miejsca złożenia ofiary przy Starożytnym Domu.

22.34. Każdemu wierzącemu ludowi ustanowiliśmy rytuały, aby wspominali imię Boga przy składaniu ofiar ze zwierząt, którymi ich obdarował. Pamiętajcie, że Wasz Bóg jest Bogiem Jedynym i tylko Jemu macie być całkowicie poddani. Przekaż dobrą nowinę ludziom pokornym.

22.35. Tym, których serca napełniają się strachem, gdy wypowiadane jest imię Boga, którzy cierpliwie znoszą wszystko, co im się przydarzy, którzy modlą się i dzielą się tym, czym Bóg ich obdarzył.

22.36. Składanie ofiar ze zwierząt to rytualny znak ustanowiony przez waszego Pana, dla waszego dobra. Wspominajcie imię Boga, gdy stoją (związane) w rzędach. Spożywajcie je, gdy ofiara złożona³³⁹, nakarmcie potrzebujących, nienarzekających na swój los i potrzebujących, którzy pokornie proszą o pomoc. Podporządkowaliśmy wam zwierzęta, abyście mogli być wdzięczni.

22.37. Nie dociera do Boga ich mięso ani ich krew. Dociera do Niego wasza bogobojność. Podporządkowaliśmy wam zwierzęta, abyście wychwalali Pana za to, że prowadzi was drogą prostą. Przekaż dobrą nowinę ludziom spełniającym dobre uczynki.

22.38. Bóg broni tych, którzy wierzą. Bóg nie miłuje tych, którzy są niewdzięcznymi zdrajcami.

22.39. Wolno walczyć tym, którzy doznali krzywd, z tymi, którzy ich skrzywdzili. Bóg ma władzę, aby ich wspomóc

22.40 i tym, których wygnano z ich domostw za to, że mówili: „Nasz Panem jest Bóg”. Gdyby nie to, że Bóg powstrzymuje jednych ludzi przy pomocy innych, to klasztory, kościoły, synagogi i meczety, gdzie często wymienia się imiona Boga, byłyby już zniszczone. Bóg pomaga tym, którzy Go wspierają, bo jest Wielki i Silny.

22.41. Jeżeli umocnimy ich na ziemi, to będą odprawiać modlitwy, płacić podatek, zachęcać do czynienia dobra, zakazywać tego, co złe. Do Boga należy ostateczne rozstrzygnięcie wszystkich spraw.

22.42. Jeżeli oskarżą cię (Muhammadzie) o fałsz, to przypomnij sobie, że ludy Noego, Ad, Thamud, też zarzucali kłamstwo swoim prorokom.

³³⁹ Dosł: „gdy padną na boki”.

22.43. Podobnie uczynił lud Abrahama i Lota,

22.44. i plemiona Midianu. Mojżesza też uznano za kłamcę. Dałem niewierzącym czas, ale później ukarałem ich. Potępienie przeze Mnie było surowe.

22.45. Wiele miast zniszczyliśmy za ich niegodziwość. Teraz są tylko ruinami. Ileż to opuszczonych studni i strzelistych warowni?

22.46. Czy oni nie podróżowali po ziemi, nie mieli serc, aby zrozumieć, ani uszu, aby usłyszeć? Ich oczy nie były ślepe, to ich serca były zatwardziałe.

22.47. A teraz domagają się od ciebie, abys przyspieszył ich karę. Bóg nigdy nie złamie danej obietnicy, ale jeden dzień u Boga, to jak tysiąc lat waszego czasu.

22.48. Wielu miastom udzieliłem odroczenia, podczas gdy one dalej szerzyły niesprawiedliwość. W końcu je ukarałem, bo ostatecznie wszystko powraca do Mnie.

22.49. Powiedz: „Ludzie, ja jestem tylko tym, który ma was ostrzec”.

22.50. Ci, którzy spełniają dobre uczynki, i otrzymają przebaczenie i wspaniałą nagrodę.

22.51. Ci, którzy walczą z Naszym objawieniem, zamieszkają w Piekło.

22.52. Nie było przed tobą żadnego posłańca i proroka, któremu szatan nie próbowałby zamącić jego myśli, kiedy ten marzył. Jednak Bóg, który jest Mądry i Wszechwiedzący, zagłusza podszepty szatana, a później potwierdza swoje objawienia,

22.53. aby podszepty szatana stały się pokusą dla tych, których serca są chore i zatwardziałe. Grzesznicy tkwią w głębokim konflikcie.

22.54. I aby ci, którzy przyjmują wiedzę, dowiedzieli się, że jest to prawda od Twojego Pana, aby uwierzyli, a ich serca stały się wobec Niego pokorne. Bóg prowadzi tych, którzy wierzą, drogą prostą.

22.55. Ci, którzy wątpią, nie uwierzą, dopóki nie nadejdzie nagle Godzina lub kara w Dniu oczyszczenia.

22.56. Suwerenna Władza w tym Dniu należeć będzie do Boga. On rozsądzi między nimi. Ci, którzy uwierzyli i spełniali dobre uczynki, znajdą się w Ogrodach Szczęścia.

22.57. Ci, którzy nie uwierzyli, odrzucili Nasze znaki, otrzymają karę, która ich upokorzy.

22.58. Ci, którzy dla sprawy Boga opuścili swe domy i zostali zabici lub umarli, otrzymają od Niego najwspanialsze dary. Bóg jest tym, który najhojniej obdarowuje.

22.59. Zaprowadzi ich do miejsca, z którego będą zadowoleni. Bóg jest Wszechwiedzący i Łaskawy.

22.60. Tak jest z pewnością. A kto zemści się, adekwatnie do szkody, którą poniósł, a później znów dozna krzywdy, temu Bóg pomoże. On jest Odpuszczający i Przebaczający.

22.61. Tak jest z pewnością, bo Bóg jest tym, który sprawia, że noc zmienia się w dzień, a dzień w noc. On jest Wszechsłyszący i Wszechwidzący.

22.62. Tak jest z pewnością, bo On jest Prawdą a to, co często poza nim jest fałszem. Bóg jest Wzniosły i Wielki.

22.63. Czy nie widzicie, jak Bóg sprowadza wodę z nieba, a ziemia staje się zielona? Bóg jest Przewidujący i Wszechwiedzący.

22.64. Do Niego należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. Bóg jest Majętny i Godny Chwały.

22.65. Czy nie widzicie, że Bóg dał wam wszystko to, co jest na ziemi, że na Jego rozkaz statki pływają po morzu? On sprawia, że niebo nie spada na ziemię, chyba że na to pozwoli. Bóg jest Dobry i Miłujący.

22.66. On daje wam życie, następnie sprawi, że umrzecie, a później was wskrzesi. Człowiek natomiast jest bardzo niewdzięczny.

22.67. Dla każdego ludu ustanowiliśmy rytuał oddawania czci, więc niech nie toczą z tobą sporu w tej sprawie. Wzywaj ich do Boga, ty jesteś przecież na drodze prostej.

22.68. Jeżeli jednak będą się z tobą spierać, powiedz im: „Bóg dobrze wie, co czynicie”.

22.69. Bóg rozsądzi wasz spór w Dniu Zmartwychwstania.

22.70. Czy nie wiecie, że Bóg wie o wszystkim, co dzieje się w niebie i na ziemi? Wszystko jest zapisane w Księdze i wszystko jest dla Boga łatwe.

22.71. Oni poza Bogiem oddają cześć temu, czemu On nie dał żadnej władzy i o czym nie mają żadnej wiedzy. Grzesznicy nie znajdą żadnego opiekuna.

22.72. Kiedy są objawiane Nasze znaki, na twarzach niewierzących maluje się zwątpienie. Chcieliby rzucić się na tych, którzy recytują im Koran. Powiedz do nich: „Mam wam opowiedzieć o czymś bardziej przerażającym niż to? O Piekło, które Bóg obiecał niewierzącym? Biada tym, którzy się tam znajdują”.

22.73. Ludzie! Jeżeli są wam przytaczane przypowieści, to wsłuchajcie się w nie. Ci, którym oddajecie cześć poza Bogiem, nie są w stanie

stworzyć choćby muchy, nawet gdyby połączyli swoje siły, by tego dokonać. A gdyby taka mucha coś im odebrała, nie potrafiliby jej tego odebrać. Tak słabi są czciciele i ich bożki.

22.74. Nie cenią Boga za to, za co powinni Go cenić. A Bóg jest Silny i Potężny.

22.75. Bóg wybiera posłańców spośród aniołów i ludzi. Zaprawdę, On jest Wszechstyszący i Wszechwidzący.

22.76. On zna waszą przyszłość i zna waszą przeszłość. Wszystkie sprawy powracają do Boga.

22.77. Wy, którzy wierzycie! Oddając cześć Bogu, kłaniajcie się i dotykajcie twarzą ziemi. Spełniajcie dobre uczynki, a być może osiągniecie szczęście.

22.78. Dokładajcie starań w walce za sprawę Boga z nieustępliwością, na jaką On zasługuje. Jesteście wybrani, a religia, jaką wam dał, nie przysparza wam żadnej trudności. To jest religia Abrahama, który nazwał was muzułmanami. Teraz też jesteście tak nazwani w Koranie, aby Wysłannik był waszym świadkiem, a wy świadkami dla wszystkich ludzi. Dlatego módlcie się, płacicie podatek, trwajcie przy Bogu. On jest waszym Panem. Jakże wspaniały jest to Opiekun, jakże wspaniały jest to Pomocnik.

23. WIERZĄCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 23.1. Szczęśliwi są ci wierzący,
- 23.2. którzy pokornie się modlą,
- 23.3. którzy unikają próżnych słów,
- 23.4. którzy płacą podatek,
- 23.5. którzy chronią swoją intymność³⁴⁰,
- 23.6. - ale nie wobec swoich żon i tych, które były w niewoli, bo wtedy są wolni od grzechu,
- 23.7. grzeszą, gdy przekroczą te granice -
- 23.8. którzy dbają o to, co im powierzono i dotrzymują obietnic,
- 23.9. którzy regularnie odprawiają swoje modlitwy.

³⁴⁰ Intymne części ciała.

23.10. Oni są spadkobiercami,
23.11. którzy odziedziczą Raj i pozostaną w nim na wieczność.
23.12. Stworzyliśmy człowieka z czystej gliny,
23.13. później już umieszczaliśmy kroplę nasienia w bezpiecznym miejscu.

23.14. Następnie z kropli nasienia utworzyliśmy (przywierającą) grudkę skrzepniętej krwi, potem kęsek mięsa, z tego kęska utworzyliśmy kości, które następnie oblepiliśmy ciałem. Później przeobraziliśmy go w inne stworzenie. Chwała Bogu, najlepszemu ze stwórców.

23.15. Potem z pewnością umrzecie,

23.16. ale zostanieieście wskrzeszeni w Dniu Zmartwychwstania.

23.17. Stworzyliśmy nad wami siedem warstw³⁴¹, a w dziele stwarzania nie byliśmy nieuwważni.

23.18. Zesłaliśmy wodę z nieba w odpowiedniej ilości. Pozostawiliśmy ją na ziemi, ale mamy władzę nad tym, aby zabrać ją z powrotem.

23.19. Sprawiliśmy, że dzięki niej macie ogrody palm daktylowych i winorośli, które przynoszą obfitą ilość owoców, które spożywacie.

23.20. I drzewo, które rośnie na górze Synaj. Daje ono oliwę i przyprawę dla tych, którzy jedzą.

23.21. Macie przykład w (waszych) trzodach. Z ich wnętrz macie co pić, niektóre z nich spożywacie, macie wiele z nich korzyści.

23.22. Na nich przemieszczacie się oraz na okrętach.

23.23. Posłaliśmy Noego do jego ludu, przemówił do nich: „Ludu mój! Czujcie Boga, nie ma innego boga poza Nim. Bądźcie bogobojni”.

23.24. Przywódcy jego ludu, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: „On jest takim samym człowiekiem, jak wy. Wywyższa się nad wami. Gdyby Bóg tego chciał, zesłałby do nas aniołów. My nie słyszeliśmy o czymś takim od naszych przodków.

23.25. To człowiek opętany, ignorujcie go więc przez jakiś czas (może się zmieni)”.

23.26. Noe prosił: „Panie mój, pomóż mi, bo oni uznali mnie za kłamcę”.

23.27. Wtedy objawiliśmy mu: „Na Naszych oczach zbuduj Arkę, zgodnie z Naszym objawieniem. Kiedy ci rozkażemy, a wody zewsząd trysną, weź na Arkę po parze ze wszystkich zwierząt, swoją rodzinę – za wyjątkiem tych, na których wyrok już wydano – i nie wstawiaj się za grzesznikami. Oni zostaną utopieni.

³⁴¹ Tłumaczone także jako „siedem dróg” lub „siedem niebios”.

23.28. A kiedy znajdziesz się na Arce powiedz: >>Chwała niech będzie Bogu, że uwolnił nas od tego niesprawiedliwego ludu<<.

23.29. A kiedy opuścisz Arkę, powiedz: >>Panie mój, pozwól abym dotarł do jakiegoś błogosławionego miejsca. Ty jesteś Najlepszym z przewodników, którzy doprowadzają do celu<<”.

23.30. W tym są Nasze znaki. My poddajemy ludzi próbie.

23.31. Po nich powołałiśmy inne pokolenie.

23.32. Posłałiśmy im posłańca z takim przesłaniem: „Służcie Jedyne-
mu Bogu. Nie ma innego Boga niż On. Czy nie chcecie być bogobojni?”.

23.33. Niewierzący przywódcy jego ludu, którzy kłamstwem nazwali życie przyszłe, a którym pozwoliliśmy korzystać z przyjemności życia doczesnego, powiedzieli: „On jest takim samym człowiekiem, jak wy. Spożywa to samo, co wy i pije to samo, co wy.

23.34. Jeżeli posłuchacie człowieka, który jest taki sam jak wy, to będziecie zgubieni.

23.35. Czy on wam obiecuje, że jak umrze, a wasze kości obróca się w proch, to powstaniecie z martwych?

23.36. Jakże dalekie jest to, co wam obiecuje.

23.37. Nie ma innego życia poza tym, które mamy teraz. Żyjemy, umieramy i nie będzie żadnego zmartwychwstania.

23.38. A on jest tylko człowiekiem, który wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu. My mu nie wierzymy”.

23.39. On poprosił: „Panie mój, pomóż mi, bo oni uznali mnie za kłamcę”.

23.40. Bóg odpowiedział mu: „Już wkrótce za to odpokutują”.

23.41. I jako krzyk³⁴² spadła na nich Nasza kara, postąpiliśmy z nimi jak z odpadami. Przekłęci niech będą ludzie niesprawiedliwi.

23.42. I po nich powołałiśmy nowe pokolenie.

23.43. Każdy lud ma swój wyznaczony termin i nie może go wydłużyć lub przyspieszyć.

23.44. Potem wysłałiśmy Naszych posłańców jednego po drugim. I każdy z nich, jak przybywał do swojego ludu, uznawany był za kłamcę. I tak znikwały te ludy jedne po drugich, pozostały po nich tylko opowieści. Niech przekłęci będą niewierzący.

23.45. Potem wysłałiśmy Mojżesza i Aarona z Naszymi znakami i jasnymi dowodami

³⁴² Podmuch.

23.46. do Faraona i jego dworzan, ale oni byli zbyt dumni i aroganccy.

23.47. Zapytali: „Czy mamy uwierzyć dwóm ludziom, którzy są tacy sami jak my, a ich lud to nasi niewolnicy?”

23.48. I uznali ich za kłamców. Byli więc zgubieni.

23.49. Objawiliśmy Mojżeszowi księgę, aby mógł prowadzić swój lud.

23.50. I uczyniliśmy syna Marii i jego Matkę Naszymi znakami. Daliśmy im schronienie na bezpiecznym wzgórzu obfitującym w źródła wody.

23.51. Posłańcy! Spożywajcie smaczne rzeczy, spełniajcie dobre uczynki. Ja jestem świadomy tego, co czynicie.

23.52. Wasza wspólnota religijna jest tą samą wspólnotą, a Ja jestem waszym Bogiem. Bójcie się Mnie.

23.53. Ludzie jednak dokonali rozłamów, a każda z grup jest zadowolona z tego, co posiada.

23.54. Pozostaw ich w tym zamieszaniu na pewien czas.

23.55. Czy oni myślą, że przez bogactwo i synów,

23.56. My obdarzamy ich Naszym błogosławieństwem? Jest przeciwnie, ale oni tego nie dostrzegają.

23.57. A ci, którzy są bogobojni,

23.58. ci, którzy uwierzyli w znaki od swojego Pana,

23.59 ci, którzy nie dodają Panu współtowarzyszy

23.60 oraz ci, którzy dają jałmużnę, podczas gdy ich serca drżą z obawy przed powrotem do swojego Pana,

23.61. oni wszyscy chcą i prześcigają się w spełnianiu dobrych uczynków.

23.62. Żadnej duszy nie obciążamy ponad jej siły. U nas jest Księga mówiąca prawdę i nikt nie zostanie pokrzywdzony.

23.63. Ale serca niewiernych są w niepewności i robią wiele złych rzeczy oprócz tych, które czynią na co dzień.

23.64. Kiedy będziemy karać tych, którzy żyją w zbytku, oni będą błagać o pomoc.

23.65. (Usłyszają): „Nie błągajcie teraz o pomoc, bo jej nie otrzymacie.

23.66. Były wam przecież recytowane Nasze znaki³⁴³, ale odwróciliście się od tego na pięcie,

23.67. okazując wyniosłość wobec nich, prowadząc nocami niegodziwe rozmowy”.

³⁴³ Koran.

23.68. Dlaczego nie zastanowili się na słowami Koranu? Czy przyszło do nich coś innego, niż objawiono ich dalekim przodkom?

23.69. Czy dlatego odrzucili Wysłannika, bo go nie rozpoznali?

23.70. Czy też powiedzą, że opętały go dżinny? Jest przecież inaczej. On przyszedł do nich z prawdą, ale większość z nich nienawidzi prawdy.

23.71. Gdyby prawda była zgodna z ich namiętnościami, to zniszczeniu uległyby już niebiosy, ziemia i wszystko, co się na nich znajduje. Przyszliśmy do nich z napomnieniem, ale odwrócili się od niego.

23.72. Przecież nie zażądałeś od nich zapłaty? Najwspanialsza zapłata jest od Twego Pana. On jest Najlepszym z obdarowujących.

23.73. Zaprawdę, wzywałeś ich do pójścia drogą prostą.

23.74. Jednak ci, którzy nie wierzą w życie wieczne, nie pójną drogą prostą.

23.75. Gdybyśmy okazali im litość i uwolnili ich od zła, to oni nadal trwaliby ślepo w swoim nieposłuszeństwie.

23.76. Ukaraliśmy ich, ale oni i tak nie poddali się swojemu Panu i nie upokorzyli się przed Nim.

23.77. Kiedy My otworzymy im bramy najsurowszej kary (wiecznej), wtedy wpadną w rozpacz.

23.78. Bóg jest tym, który dał wam słuch, wzrok i uczucia³⁴⁴, ale wy nie okazujecie wdzięczności.

23.79. To on pomnożył was na ziemi i przed Nim staniecie.

23.80. On daje życie i przynosi śmierć, On przemienia noc i dzień. Nie możecie tego zrozumieć?

23.81. Oni jednak powtarzają to, co ludy, które były przed nimi.

23.82. Pytają: „Czy kiedy umrzemy, a nasze kości obrócą się w proch, to powstaniemy z martwych?”

23.83. Takie obietnice składano też naszym ojcom. To tylko mity naszych przodków”.

23.84. Ty zapytaj: „Czy nie wiecie do kogo należy ziemia i wszystko co się na niej znajduje?”.

23.85. Odpowiedzą: „Do Boga”. Powiedz: „To dlaczego się nie opamiętacie?”.

23.86. Pytaj: „Kto jest Panem siedmiu niebios i Wspaniałego Tronu?”.

23.87. Odpowiedzą: „Bóg”. Powiedz: „To dlaczego nie jesteście bogobojni?”.

³⁴⁴ lub : „uszy, oczy i serca”.

23.88. Zapytaj: „Czy wiecie, kto ma władzę nad wszystkim, kto sprawuje najlepszą opiekę, chociaż sam nie potrzebuje opieki?”

23.89. Odpowiedzą: „Bóg”. Powiedz: „To dlaczego sami się okłamuje?”

23.90. Jest tak, że objawiliśmy im prawdę, a oni nadal tkwią w kłamstwie.

23.91. Bóg nie wziął sobie nikogo za potomstwo i nikogo nie uczynił bogiem równym Sobie. Gdyby tak było, to każdy z takich bogów przywłaszczyłby sobie część z dzieła stworzenia i chciałby dominować nad innymi. Chwała niech będzie Bogu Jedynemu, który jest ponad tym wszystkim, co o Nim opowiadają.

23.92. On wie o wszystkim, co jest jawne i ukryte. On jest ponad tym wszystkim, co Mu dodają, jako współtowarzyszy.

23.93. Powiedz: „Panie mój, okaż mi to, co im obiecałeś

23.94. i nie umieszczaj mnie wśród ludzi niesprawiedliwych”.

23.95. My mamy moc, aby pokazać ci to, co zostało im obiecane.

23.96. Zło, dobrem oddalaj. My dobrze wiemy, co oni Mi przypisują.

23.97. Powiedz: „Panie mój, w Tobie szukam schronienia przed podszeptami demonów.

23.98. Panie mój, szukam u Ciebie schronienia, aby nie pojawiali się obok mnie”.

23.99. Kiedy śmierć przychodzi do jednego z nich³⁴⁵, on błaga: „Panie mój, odeślij mnie z powrotem,

23.100. abym mógł spełniać dobre uczynki w życiu, które tam pozostawiłem”. To nieprawda, to tylko słowa, które on wypowiada. Za nim jest już ustanowiona bariera aż do Dnia Zmartwychwstania.

23.101. W Dniu, kiedy zadną w trąby, zniknie wszelkie pokrewieństwo między nimi i nie będą się o siebie wypytywać.

23.102. Wtedy ci, których szale (z dobrymi uczynkami) przeważą, będą szczęśliwi.

23.103. Ci, których szale będą za lekkie, sami sobie zaszkoźdili i zamieszkają na wieczność w Piekło.

23.104. Ogień będzie spalał im twarze, wykrzywią się ich usta, odsłaniając zęby.

23.105. Usłyszają: „Czy nie recytowano wam Naszych objawień? Jednak uznaliście je za kłamstwo”.

³⁴⁵ Tych, którzy dodają Bogu współtowarzyszy.

23.106. Powiedzą: „Panie nasz, dopadło nas nieszczęście, byliśmy zaślepieni.

23.107. Panie nasz! Zabierz nas stąd, a jeżeli nadal będziemy szerzyć zło, to wtedy rzeczywiście będziemy ludźmi niesprawiedliwymi”.

23.108. Bóg odpowie im: „Pozostańcie tu okryci hańbą i nie przemawiajcie do Mnie.

23.109. Część z Moich sług tak mówiła: >>Panie nasz! Wierzymy, więc przebac nam nasze grzechy i zmiłuj się nad nami. Ty jesteś najbardziej Miłosierny z okazujących litość<<.

23.110. Wy jednak wyśmiewaliście się z nich tak bardzo, że zapomnieliście o wychwalaniu Mnie, pograżając się w ośmieszaniu ich.

23.111. Dzisiaj wynagrodziłem ich za wytrwałość. Oni są zwycięzcami”.

23.112. Później Bóg zapyta: „Ile lat spędziliście na ziemi?”.

23.113. Odpowiedzą: „Byliśmy tam dzień, a może tylko część dnia. Zapytaj tych, którzy to policzyli”³⁴⁶.

23.114. Bóg powie im: „Byliście tam tylko chwilę, ale tego nawet nie wiecie.

23.115. Myśleliście pewnie, że stworzyłem was bez celu, że nie staniecie już przede Mną?”

23.116. Chwała niech będzie Bogu, Prawdziwemu Władcy. Nie ma boga poza Nim, Władcą Wspaniałego Tronu.

23.117. A ten, który zwraca się do innego boga poza Bogiem (Jedynym), bez żadnego dowodu na jego istnienie, będzie się z tego musiał rozliczyć przed swoim Panem. Niewierni z pewnością nie będą szczęśliwi.

23.118. Powiedz: „Panie mój, przebac i zmiłuj się. Ty jesteś Najwspanialszym z tych, którzy okazują litość”.

24. ŚWIATŁO

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

24.1. Oto sura, w której objawiliśmy prawo i wyraźne znaki, abyście o tym pamiętali.

³⁴⁶ Aniołów spisujących dobre i złe uczynki.

24.2. Cudzołożnicy i cudzołożnikowi wymierzcie po sto batów, każdemu z osobna. Niech współczucie dla nich nie powstrzyma was od wypełnienia prawa bożego, jeśli wierzycie w Boga i Dzień Sądu. Niech grupa wierzących będzie świadkami przy wymierzaniu tej kary.

24.3. Cudzołożnik może pojąć za żonę jedynie cudzołożnicę lub bałwochwalczynię. Cudzołożnica może wyjść za mąż jedynie za cudzołożnika lub bałwochwalcę. Takie małżeństwa są zakazane wierzącym.

24.4. Tym, którzy oskarżają niewinną kobietę o cudzołość, a nie przedstawią czterech świadków, wymierzcie karę osiemdziesięciu batów i nigdy więcej nie uznawajcie ich świadectwa, albowiem są grzesznikami.

24.5. Wyjątkiem są ci, którzy to okażą skruchę i się poprawią. Bóg jest bowiem najbardziej Przebaczący i Miłujący³⁴⁷.

24.6. Jeżeli ktoś o cudzołość oskarża swoją żonę i jest jedynym świadkiem, to jego świadectwo uznaje się za wystarczające, jeżeli powtórzy je czterokrotnie przysięgając na Boga, że mówi prawdę,

24.7. i piąty raz, zaklinając się, że jeżeli kłamie, to niech spadnie na niego przekleństwo Boga.

24.8. Kobieta zostanie oczyszczona z zarzutów, jeśli czterokrotnie złoży przysięgę klnąc się na Boga, że jej oskarżyciel jest kłamcą,

24.9 i piąty raz, zaklinając się, że jeżeli jej oskarżyciel jest prawdomówny, to niech spadnie na nią przekleństwo Boga.

24.10. Gdyby nie to, że Bóg okazuje wam swoje miłosierdzie i miłość i to, że jest Mądry i przyjmujący waszą skruchę (bylibyście zgubieni).

24.11. Ci, którzy rzucili to oburzające oszczerstwo³⁴⁸, są niewielką grupą spośród was. Nie myśl, że to jest złe dla ciebie, to jest dla ciebie dobre. Każdy z nich otrzyma karę za swój grzech. Ten zaś, który miał w tym największy udział, otrzyma karę najsurowszą.

24.12. Dlaczego wy, wierzący mężczyźni i wierzące kobiety, kiedy to usłyszeliście, nie pomyśleliście o sobie i dla własnego dobra nie powiedzieliście: „To są oszczerstwa!”.

24.13. Dlaczego ci, którzy rozgłaszali te kłamstwa, nie okazali czterech świadków, aby to udowodnić? Skoro nie przedstawili świadków, to w oczach Boga są kłamcami.

³⁴⁷ Prorok Muhammad (s) powiedział: „Człowiek, który szczerze wyraża skruchę za swój grzech, jest jak osoba bez grzechu” (Al-Kafi).

³⁴⁸ Dotyczy to oskarżeń, kierowanych pod adresem żony Proroka Muhammada (s), Aiszy.

24.14. Gdyby nie to, że Bóg okazuje wam swoje miłosierdzie i miłość, w tym i przyszłym życiu, to spadłaby na was straszna kara za to, co mówiliście.

24.15. Kiedy wzięliście to na swoje języki i wypowiadały to wasze usta, wydawało się wam, że to błahostka, a w oczach waszego Pana była to sprawa poważna.

24.16. Dlaczego, gdy usłyszeliście o tym, nie powiedzieliście: „Nie godzi się nam tego powtarzać. Chwała niech będzie Bogu. To jest straszne oszczerstwo”.

24.17. Bóg ostrzega was, abyście już więcej tego nie powtarzali, jeżeli jesteście wierzący.

24.18. Bóg wyjaśnia wam znaki. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

24.19. Bolesna kara w tym i przyszłym życiu czeka tych, którzy pragną, aby niemoralność rozprzestrzeniała się wśród wierzących. Bóg wie o wszystkim, wy nie.

24.20. Gdyby nie to, że Bóg okazuje wam swoje miłosierdzie i łaskę i to, że jest Łagodny i Miłujący (bylibyście zgubieni).

24.21. Wy, którzy wierzycie. Nie chodźcie drogami szatana, on bowiem namawia do rzeczy nagannych i haniebnych tych, którzy chodzą jego drogami. Gdyby nie to, że Bóg okazuje wam swoje miłosierdzie i miłość, nikt z was nie byłby oczyszczony. On oczyszcza bowiem tych, których zechce. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

24.22. Ci spośród was, których obdarzono łaską i bogactwem, nie powinni odmawiać dzielenia się z krewnymi, biednymi i tymi, którzy opuścili swe domy dla sprawy Boga. Niech wybaczą i litują się. Czy sami nie pragniecie miłości Boga? Bóg jest najbardziej Wybaczący i Miłujący.

24.23. Ci, którzy rzucają oskarżenia na niewinne, nieświadome i wierzące kobiety, będą przekłęci w tym i przyszłym życiu. Czeka ich sroga kara.

24.24. Będzie to w Dniu, kiedy ich języki, ręce i nogi będą świadczyć przeciw nim w sprawie tego, co robili.

24.25. W tym Dniu Bóg zapłaci im w pełni za to, co czynili i dowiedzą się, że Bóg jest Jawną Prawdą.

24.26. Złe kobiety są dla złych mężczyzn, a źli mężczyźni dla złych kobiet. Dobre kobiety są dla dobrych mężczyzn, a dobrzy mężczyźni są dla dobrych kobiet. (Dobrzy ludzie) są niewinni od tego, co o nich mówią. Dla nich będzie przebaczenie i hojne dary.

24.27. Wy, którzy wierzycie! Nie możecie wchodzić do nieswoich domów, dopóki nie poprosicie o zezwolenie (wejścia) i nie pozdrowicie ich mieszkańców. Najlepiej będzie dla was, jeżeli będziecie o tym pamiętać.

24.28. Jeżeli nikogo nie zastaniecie, nie wchodźcie, dopóki nie otrzymacie pozwolenia. Jeżeli poproszą was, abyście odeszli, to odejdźcie. Tak będzie najlepiej dla was. Bóg dobrze wie, co czynicie.

24.29. Nie ma nic złego w tym, gdy wejdziecie do niezamieszkałych domów, w których są wasze dobra. Bóg dobrze wie, co czynicie jawnie i w ukryciu.

24.30. Powiedz wierzącym mężczyznom, aby powstrzymywali swoje spojrzenia i skrywali swoją intymność. Tak zachowają czystość. Bóg widzi wszystko, co oni czynią.

24.31. Powiedz wierzącym kobietom, aby powstrzymywały swoje spojrzenia i strzegły swej intymności. Niech nie wystawiają na pokaz swych wdzięków oprócz tego, co jest (zawsze) widoczne. Niech swoimi welonami zakrywają także swoje piersi. Niech ozdoby³⁴⁹ swoje okazują jedynie swoim mężom lub swoim ojcom albo swoim teściom, swoim synom albo synom swoich mężów, swoim braciom lub synom swoich braci, synom swoich sióstr lub ich żonom, swoim służącym kobietom i swoim służącym mężczyznom, którzy (z racji wieku) pozbawieni są pragnień cielesnych oraz chłopcom, którzy nie poznali nagości kobiet. Niech nie chodzą w sposób odkrywający ich ozdoby. Wierzący, zwracajcie swą uwagę ku Bogu, a będziecie szczęśliwi.

24.32. Poślubiajcie tych spośród was, którzy są samotni, a także sprawiedliwych spośród waszych niewolników i niewolnic. Jeżeli są biedni, to Bóg obdarzy ich swą łaską. On jest Szczodry i Wszechwiedzący.

24.33. Ci, którzy nie mają środków na zawarcie małżeństwa, niech żyją w czystości, aż Bóg obdarzy ich swą łaską. Tych spośród waszych niewolników, którzy pragną aktu wyzwolenia, wyzwólcie, jeśli dostrzegacie w nich dobro. Dajcie im z tego, czym Bóg was obdarzył. Nie zmuszajcie waszych niewolnic, chcących żyć w czystości, do prostytucji, chcąc uzyskać (ulotne) korzyści w życiu doczesnym. Bóg będzie Przebaczący i Miłujący wobec tych (niewolnic), które zostały przez kogoś przymuszone do prostytucji.

³⁴⁹ Można to odczytywać w znaczeniu miejsc, gdzie nosi się ozdoby.

24.34. Zesłaliśmy wam wyraźne znaki, pokazaliśmy przykłady tych, którzy byli przed wami, daliśmy napomnienie ludziom bogobojnym.

24.35. Bóg jest Światłem nieba i ziemi. Jego światłość jest jak niszka, w której umieszczono lampę zamkniętą w kryształe mieniącym się jak gwiazda. Światło płonie z błogosławionego drzewa oliwnego, którego nie znajdziecie ani na wschodzie, ani na zachodzie. Oliwia z tego drzewa jaśnieje, nawet gdy nie tknie jej ogień. Światło nad światłami. Bóg prowadzi ku światłu drogą prostą, kogo tylko zechce. Bóg przytacza przypowieści i ma wiedzę o wszystkim.

24.36. (Tę światłość odnajdziecie) w domach, które Bóg zezwolił zbudować i czczone jest w nich Jego imię. Jest w nich wielbiony (w modlitwach) rano i wieczorem

24.37. przez ludzi, którym handel i sprzedaż nie przeszkodzi we wspominaniu Boga, w odprawianiu modlitwy oraz płaceniu podatku. Oni boją się Dnia, w którym serca i spojrzenia będą się odwracać

24.38. ku temu, czy Bóg wynagrodzi ich stosownie do ich zasług i obdarzy ich jeszcze większą łaską. Bóg obdarza, kogo tylko zechce, bez wystawiania rachunku.

24.39. Uczynki tych, którzy są niewierzący, są niczym miraż na pustyni. Spragniony dostrzega w nim wodę, a kiedy się zbliży, nie znajduje jej. Ale znajdzie tam Boga, który całkowicie rozliczy go z jego uczynków. Bóg jest szybki w rozliczaniu.

24.40. (Ich uczynki) są też jak ciemności w morskiej głębinie przykryte falami, na które nachodzą następne fale, a nad nimi rozpościerają się chmury. Ciemności nad ciemnościami. Gdy ktoś unosi swoje ręce, ledwie je dostrzega. Jeżeli Bóg nie da komuś światła, ten pozostanie nieoświecony³⁵⁰.

24.41. Czy nie widziałeś, że Boga wychwalają wszyscy, co są w niebiosach, na ziemi i ptaki z rozpostartymi skrzydłami? Każdy z nich zna swoją modlitwę i wie, jak Go wychwalać. A Bóg wie o wszystkim, co oni czynią.

24.42. Do Boga należy Królestwo nieba i ziemi i do Niego wszystko powróci.

24.43. Czy nie widziałeś, jak Bóg przesuwają chmury, łączy je, zbija w ogromne masy? Widziałeś, jak spada z nich deszcz? On zsyła grad z chmur (burzowych), które zdają się schodzić niczym góry z nieba.

³⁵⁰ Lub „to nie będzie miał światła”.

Gradem Bóg smaga, kogo tylko zechce i chroni przed nim, kogo tylko zechce, a lśnienie Jego błyskawic nieomal odbiera wzrok.

24.44. Bóg zamienia noc i dzień. To cud, dla wszystkich, którzy patrzą i wierzą.

24.45. Bóg stworzył z wody każde zwierzę. Wśród nich są takie, które pełzają na swoim brzuchu, takie, które chodzą na dwóch nogach i takie, które chodzą na czterech nogach. Bóg stwarza to, co zechce. On ma władzę nad wszystkim.

24.46. Zaprawdę, zesłaliśmy wyraźne znaki. Bóg prowadzi drogą prostą, kogo tylko zechce.

24.47. Mówią: „Wierzymy w Boga i Jego Wysłannika oraz okazujemy posłuszeństwo”. Później jednak niektórzy odwracają się od swej wiary. Oni są niewierzący.

24.48. Kiedy są przywoływani do Boga i Jego Wysłannika, aby on rozsądził pomiędzy nimi, oni odmawiają.

24.49. Gdyby jednak słuszność była po ich stronie, nie odmówiliby i poddaliby się (osądowi).

24.50. Czy chore są ich serca? Czy wątpią? Może boją się, że Bóg i Jego Wysłannik, potraktują ich niesprawiedliwie? To oni są niesprawiedliwi wobec samych siebie.

24.51. Natomiast wierzący, gdy są przywoływani do Boga i Jego Wysłannika, aby on rozsądził pomiędzy nimi, mówią: „Słyszymy i jesteśmy posłuszni”. Podobni im będą szczęśliwi.

24.52. Kto okazuje posłuszeństwo Bogu i Jego Wysłannikowi, jest bogobojny i pobożny, będzie zwycięzcą.

24.53. Oni składają na Boga najgorliwsze przysięgi, że jeśli im rozkażesz, wyruszą z pewnością do walki. Powiedz im: „Nie składajcie przysięg, wystarczy wasze posłuszeństwo. Przecież Bóg wie najlepiej, co czynicie”..

24.54. Powiedz: „Okazujcie posłuszeństwo Bogu i Jego Wysłannikowi. Jeżeli okażecie nieposłuszeństwo, to on ponosi odpowiedzialność tylko za to, do czego go zobowiązano, a wy ponosicie odpowiedzialność za to, do czego zobowiązano was. Okazując mu posłuszeństwo, zostaniecie poprowadzeni drogą prostą. Wysłannik ma jedynie obowiązek przekazać wam objawienie (Boże)”.

24.55. Bóg złożył obietnicę tym, którzy uwierzyli i czynią dobro, że będą spadkobiercami ziemi i tych, którzy byli przed nimi oraz, że uczyni silną religię, którą im ofiarował. Obiecał, że zamieni ich obawy w po-

czucie bezpieczeństwa. Oni będą czcić Boga i nie będą dodawać Mu współtowarzyszy. Ci, którzy nadal nie będą wierzyć, są grzesznikami.

24.56. Módlcie się regularnie, płąćcie podatek, słuchajcie Wysłannika, a będzie wam okazane miłosierdzie.

24.57. Nie obawiajcie się, że niewierzący są w stanie zmienić postanowienia Boga na ziemi. Ich miejscem przeznaczenia jest Piekło, a jest to straszne miejsce.

24.58. Wierzący! Wasi niewolnicy³⁵¹ i wasze dzieci, które nie osiągnęły jeszcze dojrzałości, niech proszą o pozwolenie wejścia (do waszych komnat) w trzech przypadkach: przed poranną modlitwą, kiedy przebieracie się w porze południa i po modlitwie nocnej. To trzy pory dnia waszej prywatności³⁵². Poza nimi nie będzie grzechem wasze wzajemne odwiedzanie się bez pozwolenia. Tak Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. On jest Mądry i Wszzechwiedzący.

24.59. Niech proszą także o pozwolenie wejścia te wasze dzieci, które już osiągnęły wiek dojrzały, tak jak przed nimi prosiły o to te dzieci, które osiągnęły ten wiek. Tak Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. On jest Mądry i Wszzechwiedzący.

24.60. Te kobiety, które ze względu na swój wiek już nie będą zawierać małżeństw, nie będą miały grzechu, jeśli zdejmą swe szaty w taki sposób, aby nie okazywać swoich wdzięków. Jednak lepszym dla nich będzie, jeśli będą się od tego powstrzymywać. Bóg jest Wszechslyszający i Wszzechwiedzący.

24.61. Nie będą mieli grzechu: niewidomy, kaleki, chory i wy sami, jeśli oni będą spożywać razem z wami w domach waszych. Nie będziecie mieli grzechu, jeśli spożywać będziecie w domach waszych ojców, w domach waszych matek, w domach waszych braci, w domach waszych sióstr, w domach waszych stryjów, w domach sióstr waszych ojców, w domach waszych wujów, w domach sióstr waszych matek, w domach, którymi się opiekujecie, w domach waszych przyjaciół. Nie będziecie mieli grzechu bez względu na to, czy posilacie się razem z nimi czy osobno. Kiedy jednak wchodzić do ich domów, pozdrawiajcie się wzajemnie pozdrowieniem ustanowionym przez Boga³⁵³. Tak Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki, abyście mogli je zrozumieć.

³⁵¹ Służący.

³⁵² Lub „nagości”, tłumaczone także jako czas „odpoczynku”.

³⁵³ Pokój z tobą (z wami).

24.62. Naprawdę wierzącymi są ci, którzy wierzą w Boga i Jego Wysłannika, i nie opuszczają go, kiedy stoją przy nim dla jakiejś wspólnej sprawy, bez poproszenia go o zgodę (na odejście). Ci, którzy tak czynią, są tymi, którzy wierzą w Boga i Jego Wysłannika. Jeżeli proszą cię o takie pozwolenie dla załatwienia swoich spraw, udziel je tym, którym zechcesz, ale proś Boga o przebaczenie dla nich. Bóg jest najbardziej Przebaczący i Miłujący.

24.63. Nie zwracajcie się do Wysłannika słowami, którymi zwracacie się do siebie wzajemnie. Bóg dobrze wie, którzy z was ukradkiem odchodzą od Niego, szukając jedynie wymówek. Niech obawiają się ci, którzy są nieposłuszni Jego rozkazom, aby nie dosięgnęło ich jakieś nieszczęście i nie spadła na nich surowa kara.

24.64. Wiedzcie, że do Boga należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. On dobrze zna waszą sytuację i doskonale wie, kiedy nadejdzie Dzień, w którym wszyscy przed Nim staniecie. Wtedy przedstawi wam uczynki Wasze, bowiem Bóg wie o wszystkim.

25. AL-FURKAN³⁵⁴ (KSIĘGA ROZRÓŻNIENIA)

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

25.1. Błogosławiony niech będzie ten, który zesłał (Al –Furkan) Księgę Rozróżnienia swemu słudze, aby mógł on zostać ostrzegającym całą ludzkość.

25.2. (Błogosławiony) ten, do którego należy królestwo nieba i ziemi. On nie obrał sobie nikogo za potomstwo, nie ma równych sobie w swoim królestwie. On stworzył wszystko i wyznaczył temu miarę.

25.3. Ludzie jednak czczą innych bogów poza Nim. Bożki, które niczego nie stworzyły, a same stworzone zostały, które nie są w stanie zaszkodzić nawet sobie lub przynieść korzyści. One nie mają władzy nad śmiercią, życiem i zmartwychwstaniem.

³⁵⁴ Przymiot Koranu. Al-Furkan, Rozróżnienie bądź Kryterium. Koran jest rozróżnieniem (daje możliwość rozróżnienia, określa kryteria samym sobą) tego, co jest dobrem, a co złem oraz tego, co jest prawdą, a co fałszem.

25.4. Niewierzący powiedzieli: „To wszystko jest kłamstwem, które on sobie wymyślił, a inni mu w tym pomagali”. Dopuszcili się w ten sposób niesprawiedliwości i szerzenia fałszu.

25.5. Mówili jeszcze: „To tylko mity naszych dawnych przodków, które kazał spisać, i które są mu czytane rano i wieczorem”.

25.6. Powiedz: „To jest objawienie od Tego, który zna tajemnice nieba i ziemi. On jest najbardziej Przebaczący i Miłujący”.

25.7. Mówili: „Cóż to za Wyśłannik, który spożywa posiłki (jak my) i chodzi po targowiskach (jak my). Dlaczego nie ma obok niego anioła, który by ostrzegł nas razem z nim?”

25.8. Albo mówią: „Żeby chociaż zostało zesłane mu bogactwo lub ogród, który mógłby go wyżywić”. Niesprawiedliwi dodają także: „Postępujecie za człowiekiem, który jest opętany”.

25.9. Popatrz, jakież to przypowieści wymyślają o Tobie. Oni zbłądzili i już nie odnajdą drogi prostej.

25.10. Niech będzie błogosławiony Ten, który obdarzy cię czymś lepszym (niż to, o czym oni mówią). Ogrodami, pod którymi płyną strumienie. W tych Ogrodach umieścił dla ciebie pałace.

25.11. Oni zaprzeczają temu, że nadejdzie Godzina. My przygotowaliśmy ogień piekielny dla tych, którzy twierdzą, że nadejdzie Godziny to kłamstwo.

25.12. Gdy go dojrzą, to już z daleka usłyszą (jego) wściekłe wycie.

25.13. A kiedy, związani łańcuchami, zostaną wrzuceni w jego ciśnie miejsce, błagalnie wołać będą o śmierć.

25.14. Usłyszają: „W tym dniu nie błagajcie o jedną śmierć, proście o śmierć po wielokroć”.

25.15. Powiedz: „I cóż jest lepsze? To, czy Ogrody wieczne, które zostały obiecane sprawiedliwym, jako nagroda i ostateczny cel?”.

25.16. Oni będą tam mieli na wieczność, co tylko zechcą. To jest obietnica, o którą prosili, a którą Pan zobowiązał się spełnić.

25.17. W tym Dniu Bóg zbierze wszystkich niewiernych i tych, którym oddawali cześć poza Bogiem³⁵⁵ i zapyta: „Czy to wy sprowadziliście Moje sługi z drogi prostej, czy oni sami z niej zbłądzili?”

25.18. Oni³⁵⁶ odpowiedzą: „Chwała Tobie Panie! Nie godzi się nam branie sobie za panów kogoś innego niż Ty. Oni i ich ojcowie zostali ob-

³⁵⁵ Np. dżinów, aniołów, proroków, uznanych za świętych.

³⁵⁶ Ci, których czczono.

darowani przez Ciebie wszelkimi radościami, aż zapomnieli, że należy Tobie oddawać cześć. To ludzie zgubieni”.

25.19. (Usłyszeli³⁵⁷) „Zaprzeczyli³⁵⁸ wszystkiemu, co mówiliście o nich. Nie możecie już odsunąć kary od siebie, ani otrzymać pomocy. Kto z was był niesprawiedliwy zakosztuje, strasznej kary”.

25.20. Przed tobą (Muhammadzie) też nie było żadnego proroka, który by nie spożywał i nie chodził po targowiskach. My uczyniliśmy niektórych z was próbą dla innych, aby sprawdzić, czy jesteście wytrwali. Twój Pan widzi wszystko doskonale.

25.21. Ci, którzy nie wierzą, że staną przed Nami, mówią: „Dlaczego nie zostali posłani do nas aniołowie? Dlaczego nie ujrzeliśmy Boga?”. Ich dusze stały się bardzo harde. Oni przekroczyli wszelkie granice próżności.

25.22. W Dniu, kiedy ujrzą anioły, nie będzie już dla grzeszników żadnej dobrej nowiny. Będą mówili: „Niech się to od nas oddali!”.

25.23. Przyjrzymy się dziełom, które oni wykonali i obrócimy je w ulotny pył.

25.24. W tym Dniu mieszkańcy Raju znajdą lepsze miejsce pobytu i odpoczynku.

25.25. To będzie Dzień, w którym rozstąpi się niebo i tłumnie przybędą anioły.

25.26. Wówczas objawi się wszelka władza Miłosiernego i dla niewiernych będzie to najtrudniejszy Dzień.

25.27. Grzesznik w tym Dniu zagryzie swoje palce i będzie lamentować: „Dlaczego nie poszedłem tą samą drogą co Wysłannik?”

25.28. Biada mi! Źle dobrałem sobie przyjaciela³⁵⁹.

25.29. On zwiódł mnie z drogi po tym, jak przyszło do mnie napomnienie. Szatan zawsze zdradzi człowieka”.

25.30. Wysłannik powie: „Panie mój! Lud mój uznał Koran za coś, co należy odrzucić”.

25.31. Podobnie każdemu z proroków wyszukaliśmy jakiegoś wro-

³⁵⁷ Ci, którzy oddawali im cześć, poza Bogiem.

³⁵⁸ Ci, którym oddawali cześć.

³⁵⁹ Prorok (s) powiedział: „Szczęśliwym jest ten, kto zadaje się z szanowanymi i przyzwoitymi ludźmi” (Bihar al-Anłar). Imam Dżaład (a.s.) powiedział: „Unikaj złego towarzystwa, zły towarzysz jest bowiem jak wydobyty z pochwy miecz: wygląda pięknie, ale jego skutki są straszne” (Bihar al-Anłar). Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Najbardziej cenię tych z moich braci, którzy pokazują mi moje wady” (Al-Kafi).

ga spośród niegodziwców. Jednak twój Pan w zupełności wystarcza za Przewodnika i Zbawiciela na drodze prostej.

25.32. Niewierzący pytają: „Dlaczego Koran nie został objawiony mu od razu, w całości?”. My objawialiśmy go w taki sposób, aby umocnić twoje serce i objawialiśmy go fragment po fragmencie w ustalonym porządku.

25.33. Kiedy przychodzą do ciebie z fałszywymi przypowieściami, My objawiamy ci prawdę i najlepsze wyjaśnienie.

25.34. Ci, którzy zostaną (w Dniu Zmartwychwstania) skierowani twarzami w stronę Piekła, znajdą się w najgorszej sytuacji, bo najbardziej oddalili się od drogi prostej.

25.35. Daliśmy Mojżeszowi Torę i wyznaczyliśmy mu jego brata Aarona na pomocnika.

25.36. Powiedziliśmy im: „Idźcie obaj do ludu, który zlekceważył Moje znaki”. Później lud ten został przez Nas całkowicie zniszczony.

25.37. Lud Noego, który posłańców uznał za kłamców, został potopiony. To był wyraźny znak dla całej ludzkości, a dla niegodziwców przygotowaliśmy bolesną karę.

25.38. Ludy Ad, Thamud i lud Ar-Rass³⁶⁰ i wiele pokoleń mieszkających wśród nich,

25.39. każdy z nich otrzymał od Nas przypowieści ³⁶¹ i każdy został całkowicie zniszczony.

25.40. Mijali³⁶² przecież miasta, na które spadł zły deszcz i nie widzieli tego? Oni nie wierzą w zmartwychwstanie.

25.41. Kiedy cię widzą, drwią z ciebie, mówiąc: „To jest ten, którego Bóg powołał na swojego Wyśłannika?”

25.42. On oddaliłby nas od naszych bogów, gdybyśmy wytrwale nie byli przy nich”. Przejrzą na oczy, kiedy zobaczą, jaka kara ich czeka i wówczas zrozumieją, kto oddalił się od właściwej drogi.

25.43. Czy widziałeś tego, który swoje pragnienia obrał sobie za boga? Czy będziesz opiekunem kogoś takiego?

25.44. Czy wydaje ci się, że większość z nich słyszy i rozumie? Oni podobni są do trzody, ale zbłądzili z drogi bardziej niż trzoda.

³⁶⁰ Ar- Rass. Lud Studni, lud mieszkający przy studni (wodopoju). Nie można jednoznacznie określić, o który lud chodzi.

³⁶¹ W znaczeniu: ostrzeżenia.

³⁶² Mekkańczycy. To aluzja do tego, że podczas swych podróży mieli możliwość widzieć miejsce, w którym zniszczony został lud Lota („zły deszcz” oznacza tu grad kamieni)

25.45. Czy widzisz, jak Twój Pan wydłuża cień? Gdyby tylko zechciał, mógłby go zatrzymać. On wyznaczył słońce na przewodnika (cienia).

25.46. A później Bóg stopniowo przyciąga go ku sobie.

25.47. On uczynił dla was noc okryciem i odpoczynkiem, a dzień odrodzeniem.

25.48. On wysłał wiatr, jako radosną zapowiedź Swego miłosierdzia. On zsyła z nieba czystą wodę,

25.49. która daje życie obumarłej ziemi i abyście mogli napoić nią to, co stworzyliśmy: liczne trzody i wielu ludzi.

25.50. Rozdzielamy ją między nimi, aby pamiętali (o Nas), ale większość z nich odrzuca wszystko, za wyjątkiem swojej niewiary.

25.51. Gdybyśmy tylko zechcieli, moglibyśmy wysłać do każdego miasta kogoś ostrzegającego.

25.52. Nie słuchaj więc tego, co mówią niewierni i zwalczaj ich gorliwie za pomocą Koranu.

25.53. On uwolnił dwa wielkie morza. Jedne wypełnione wodą słodką i smaczną, drugie wypełnione wodą słoną i gorzką. I ustanowił między nimi barierę, nieprzekraczalną granicę.

25.54. On stworzył człowieka z wody i ustanowił dla niego więzy krwi i małżeństwa. Bóg jest Wszchemocny.

25.55. A oni czczą poza Bogiem to, co nie da im żadnych korzyści i nie może im nawet zaszkodzić. Niewierny zawsze jest pomocnikiem (szatana) przeciwko Bogu.

25.56. Wysłaliśmy cię tylko jako głosiciela dobrej nowiny oraz jako ostrzegającego.

25.57. Powiedz: „Nie proszę was o jakąś zapłatę za to, ale chciałbym, aby ci, którzy chcą, poszli ku swemu Panu”.

25.58. Zaufaj Żywemu, który nigdy nie umiera i głoś Jego chwałę. On zna wszystkie grzechy swoich sług.

25.59. On w sześć dni stworzył niebo i ziemię oraz wszystko, co jest pomiędzy nimi, a potem zasiadł na Tronie. Bóg jest Miłosierny, więc pytaj o Niego tego, który wie najlepiej.

25.60. Kiedy nakazuje się im: „Pokłońcie się Miłosiernemu”, oni pytają: „A któż to jest ten Miłosierny? Dlaczego mamy komuś oddawać pokłon na twój rozkaz?”. To zwiększa ich niechęć.

25.61. Błogosławiony ten, który umieścił na niebie gwiazdozbiory, źródło światła i lśniący księżyc.

25.62. On dla tych, którzy chcą pamiętać i być wdzięcznymi, stworzył noc i dzień, które następują po sobie.

25.63. Sługami Miłosiernego są ci, którzy żyją w pokorze, a kiedy głupcy ich prowokują, to odpowiadają: „Pokój (z wami)”.

25.64. I ci, którzy kłaniając się i stojąc, modlą się nocą do swojego Pana.

25.65. I ci, którzy proszą; „Panie nasz, ochroń nas przed karą Piekła, bo jest to wieczne cierpienie.

25.66. To najgorsze miejsce do zamieszkania i odpoczynku”.

25.67. I ci, którzy, gdy rozdają, postępują rozsądnie pomiędzy rozrzutnością a skąpstwem.

25.68. I ci, którzy nie oddają czci nikomu poza Bogiem, ani nie zabijają, tak jak Bóg tego zakazał, chyba że jest to zgodne z wyrokiem prawa. I ci, którzy nie dopuszczają się grzechu cudzołóstwa, a ten, który tak czyni, poniesie karę za swój grzech.

25.69. A kara dla niego będzie podwojona w Dniu Zmartwychwstania i będzie na wieki okryty hańbą.

25.70. Wyjątkiem będą ci, którzy okażą skruchę, uwierzą i będą czynić dobro. Im Bóg zamieni złe uczynki na dobre. Bóg jest najbardziej Przebaczający i Miłujący.

25.71. Ci, którzy okazują skruchę i postępują sprawiedliwie, zwracają się do Boga z pokorą.

25.72. Ci, którzy nie składają fałszywego świadectwa, a natrafiają na niegodziwe rozmowy, to oddalają się od nich z godnością.

25.73. I ci, którzy, gdy są im przypomniane znaki od ich Pana, nie są wobec nich ślepi i głusi.

25.74. I ci, którzy mówią: „Panie nasz, spraw, aby nasze żony i dzieci były radością naszych oczu i uczyn nas wzorem dla sprawiedliwych”.

25.75. To są ci, którzy w Raju otrzymają wspaniałe komnaty, bo okazali wytrwałność. Oni zostaną tam powitani i pozdrowieni słowami; „Pokój (z wami)”.

25.76. I zamieszkają tam na wieczność. To najlepsze miejsce do zamieszkania i odpoczynku.

25.77. Powiedz niewiernym: „Bóg nie zatroszczyłby się o was, gdyby nie wasza modlitwa. Ale skoro uznaliście za kłamstwo Jego objawienie³⁶³, kara dla was jest już nieunikniona”.

³⁶³ Uznano za kłamcę Proroka Muhammada (s).

26. POECI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

26.1. Ta. Sin. Mim.

26.2. Oto objawienia jasnej Księgi.

26.3. Zapewne zdręczasz się z tego powodu, że oni nie wierzą.

26.4. Wiedz, że gdybyśmy tylko tego zapragnęli, zesłalibyśmy im taki znak z nieba, przed którym ugięliby swoje karki.

26.5. Zawsze jest tak, że jak otrzymują nowe objawienie, to odwracają się od niego

26.6. i uznają je za kłamstwo, ale wkrótce przyjdą do nich wieści o tym, z czego się wyśmiewali.

26.7. Czy oni nie przyglądają się ziemi i nie widzą, ile wspaniałych par roślinności stworzyliśmy na niej?

26.8. W tym są wyraźne znaki, ale większość z nich nie uwierzyła.

26.9. Pan, Bóg Twój, jest Wielki i Miłujący.

26.10. Wspomnij, jak Pan twój nakazał Mojżeszowi: „Idź do ludu grzesznego.

26.11. Ludu Faraona. Czy oni nie okażą strachu przed Bogiem?”

26.12. Powiedział Mojżesz: „Panie mój, boję się, że uznają mnie za kłamcę.

26.13. Ściśnie się moje serce, a mój język będzie związany. Poślij z mną Aarona.

26.14. Oni oskarżają mnie o zbrodnię, boję się, że mnie zabiją”.

26.15. Usłyszał: „Nie (obawiaj się). Idźcie obaj z Moimi znakami, będziemy przy tobie i będziemy się przysłuchiwać.

26.16. Idź do Faraona i powiedz: >>Jesteśmy posłańcami od Pana światów.

26.17. Uwolnij lud Izraela i pozwól im odejść z nami<<”.

26.18. Faraon odpowiedział: „Czy nie byłeś wychowywany, jako dziecko, wśród nas? Czy nie żyłeś pośród nas przez wiele lat?

26.19. A potem zrobiłeś to, co zrobiłeś. Jesteś niewdzięcznikiem”.

26.20. Mojżesz powiedział: „Zrobiłem to, gdy byłem zagubiony.

26.21. A potem uciekłem od was, bo się was bałem, ale Pan mój dał mi mądrość i uczynił mnie jednym ze swoich posłańców.

26.22. Czy tak odpłacasz się za dobroć, którą mi teraz wypominasz, czyniąc z dzieci Izraela niewolników?”

- 26.23. Faraon zapytał: „A kimże jest ten Pan światów?”
- 26.24. Odpowiedział Mojżesz: „To Pan nieba i ziemi i wszystkiego, co znajduje się pomiędzy nimi. Czy uwierzycie w to?”
- 26.25. Faraon powiedział do osób go otaczających: „Nie słyszeliście (o tym)?”
- 26.26. Mojżesz mówił dalej: „To jest wasz Pan i Pan waszych przodków”
- 26.27. Faraon powiedział: „Ten posłaniec, który został do was wysłany, jest szalony!”
- 26.28. Mojżesz mówił (dalej): „On jest Panem Wschodu i Zachodu i wszystkiego, co jest między nimi. Czy możecie to zrozumieć?”
- 26.29. Faraon powiedział: „Jeżeli będziesz wierzył w innego boga niż ja, to rozkażę cię uwięzić”
- 26.30. Mojżesz powiedział: „A jeżeli pokażę wam coś oczywistego?”
- 26.31. Faraon odpowiedział: „Pokaż, jeżeli jesteś prawdomówny”
- 26.32. Mojżesz rzucił swoją laskę o ziemię, która zamieniła się w węża.
- 26.33. Wyciągnął swoją dłoń, która zajaśniała bielą w oczach patrzących.
- 26.34. Faraon powiedział do dworzan, którzy go otaczali: „To jest z pewnością uczony czarownik.
- 26.35. On za pomocą tych czarów chce wypędzić was z waszej ziemi. Co mi radzicie?”
- 26.36. Odpowiedzieli: „Nie odpowiadaj od razu jemu i jego bratu, a tymczasem wyślij posłańców do naszych miast.
- 26.37. Niech oni sprowadzą każdego uczonego czarownika”.
- 26.38. I w wyznaczonym czasie i miejscu zostali zgromadzeni czarownicy.
- 26.39. I zapytano lud: „Czy i wy się tu zgromadzicie?”
- 26.40. Jeżeli czarownicy zwyciężą, wtedy wszyscy pójdziemy za nimi”.
- 26.41. Czarownicy przybyli do Faraona i zapytali: „Czy otrzymamy nagrodę, jeśli wygramy?”
- 26.42. Faraon odpowiedział: „Tak i będziecie również w gronie moich zaufanych doradców”.
- 26.43. Mojżesz powiedział do nich: „Rzucie pierwsi, co macie rzucić”.
- 26.44. Rzucili wtedy swoje sznury i laski i powiedzieli: „Dzięki poędze Faraona będziemy zwycięzcami”.
- 26.45. Wtedy Mojżesz rzucił swoją laskę, a ona połknęła to, co oni wyczarowali.

- 26.46. Wtedy czarownicy upadli twarzami do ziemi.
- 26.47. I powiedzieli: „Uwierzyliśmy w Pana światów,
- 26.48. Boga Mojżesza i Aarona”.
- 26.49. Faraon powiedział: „Uwierzyliście w Niego bez mojego pozwolenia! Pewnie on jest waszym mistrzem, który nauczył was czarów. Ale wkrótce popamiętacie (mnie)! Rozkażę uciąć wam ręce i nogi po przeciwnych stronach i później was wszystkich ukrzyżuję!”.
- 26.50. Oni odpowiedzieli: „Nie szkodzi. I tak powrócimy do naszego Pana.
- 26.51. Pragniemy tylko, aby Pan wybaczył nam nasze grzechy, bo jesteśmy pierwszymi wśród wierzących”.
- 26.52. Objawiliśmy Mojżeszowi: „Wyrusz nocą z Moimi sługami. Na pewno będą was ścigać”.
- 26.53. I wysłał Faraon heroldów do swoich miast (którzy ogłaszali):
- 26.54. „To niewielka grupa.
- 26.55. Oni wywołali nasz gniew.
- 26.56. Jednak jest nas wielu i powinniśmy być czujni”.
- 26.57. I wyprowadziliśmy ich z ogrodów i źródeł.
- 26.58. Pozbawiliśmy bogactw, wspaniałych domostw i szlachetnych pozycji.
- 26.59. Tak się stało. I sprawiliśmy, że odziedziczyły to wszystko dzieci Izraela.
- 26.60. O wschodzie słońca lud Egiptu wyruszył za nimi w pościg.
- 26.61. A kiedy ujrzeli się wzajemnie, lud Mojżesza powiedział: „Doganiają nas”.
- 26.62. Mojżesz odpowiedział: „Nie. Jest ze mną mój Pan. On mnie poprowadzi”.
- 26.63. Nakazaliśmy Mojżeszowi: „Uderz swoją laską w morze”. Wtedy ono się rozstało, a każda jego część podobna była do wielkiej góry.
- 26.64. Pozwoliliśmy zbliżyć się Egipcjanom do nich.
- 26.65. Uratowaliśmy Mojżesza oraz tych, co byli razem z nim,
- 26.66. a Egipcjan potopiliśmy.
- 26.67. Jest w tym znak, ale większość z nich i tak nie uwierzyła.
- 26.68. Zaprawdę, twój Pan jest Wszchemogący i Miłosierny.
- 26.69. Przypomnij im historię Abrahama.
- 26.70. Zapytał on swojego ojca i lud swój: „Komu cześć oddajecie?”.
- 26.71. Odpowiedzieli: „Czcimy bożki i jesteśmy im wierni”.

26.72. (Abraham) zapytał: „Czy one was słyszą, kiedy się do nich modlicie?

26.73. Czy pomagają wam, czy mogą skrzywdzić was?”.

26.74. Odpowiedzieli: „Nie, ale czcili już ich nasi ojcowie”.

26.75. (Abraham) powiedział: „A czy wy przyjrzelście się temu,

26.76. czemu wy i wasi przodkowie, oddajecie cześć?

26.77. One są dla mnie wrogami, a nie jest nim Pan światów.

26.78. On jest moim stwórcą. On prowadzi mnie drogą prostą.

26.79. Jest tym, który daje mi jedzenie i picie,

26.80. a kiedy choruję, uzdrawia mnie.

26.81. On sprowadzi na mnie śmierć i przywróci do życia

26.82. i przebaczy mi w Dniu Sądu, mocno w to wierzę, moje grzechy.

26.83. Panie mój, daj mi mądrość i uczynź jednym ze sprawiedliwych.

26.84. Spraw, by pamiętały o mnie przyszłe pokolenia.

26.85. Uczynź mnie jednym ze spadkobierców Ogrodu Radości.

26.86. Przebacz mojemu ojcu, albowiem znalazł się wśród tych, którzy zbłądzili.

26.87. I nie zawstydz mnie w Dniu, kiedy oni powstaną z martwych.

26.88. W Dniu, w którym nie będzie korzyści z posiadanych majątków i synów,

26.89. a korzyść odniesie tylko ten, który stanie przed Bogiem z czystym sercem”.

26.90. Rajskie Ogrody przybliżają się do tych, którzy są bogobojni,

26.91. a Piekło ujrzą ci, którzy zbłądzili z drogi prostej.

26.92. Zostaną oni zapytani: „Gdzie są ci, którym oddawaliście cześć poza Bogiem?

26.93. Czy pomogą wam, czy pomogą samym sobie?”.

26.94. Oni zostaną tam wrzuceni razem z tymi, którzy zbłądzili

26.95. i wszystkimi pomocnikami szatana.

26.96. Kłócąc się między sobą, będą mówili (niewierni):

26.97. „Na Boga. Popelniliśmy wielki błąd,

26.98. kiedy uznaliśmy was za równych Panu światów.

26.99. Z prostej drogi zwiedli nas grzesznicy

26.100. i teraz nie mamy żadnych obrońców,

26.101. ani żadnych szczerych przyjaciół.

26.102. Gdyby dano nam możliwość powrotu, to z pewnością teraz byłibyśmy wśród wierzących”.

- 26.103. Jest w tym znak, ale większość ludzi nie wierzy.
- 26.104. Pan wasz jest Wszchemogący i Miłosierny.
- 26.105. Lud Noego wszystkich posłańców uznał za kłamców.
- 26.106. Powiedział Noe, ich brat: „Czy nie boicie się Boga?”
- 26.107. Jestem godnym zaufania posłańcem wysłanym do was.
- 26.108. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
- 26.109. Nie żądam od was żadnej zapłaty, najwspanialsza zapłata jest od Boga.
- 26.110. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
- 26.111. Czy mamy ci uwierzyć, skoro poszli za tobą tylko najędzniejsi spośród nas?”.
- 26.112. On odpowiedział: „Nie wiem nic o tym, co oni czynili wcześniej.
- 26.113. Bądźcie świadomi tego, że rozliczy ich z tego mój Pan.
- 26.114. Nie odtrączę tych, którzy uwierzyli.
- 26.115. Jestem tylko tym, który was ostrzegam”.
- 26.116. Oni powiedzieli: „Jeżeli tego nie zaprzestaniesz, ukamienujemy cię”.
- 26.117. Noe powiedział: „Panie mój, oni uznali mnie za kłamcę.
- 26.118. Rozstrzygnij stanowczo spór między nami, uratuj mnie i wierzących, którzy są przy mnie”.
- 26.119. I uratowaliśmy go i jego rodzinę, która była z nim na Arce.
- 26.120. Utopiliśmy tych, którzy pozostali (na lądzie).
- 26.121. Jest w tym znak, ale większość ludzi nie wierzy.
- 26.122. Pan wasz jest Wszchemogący i Miłosierny.
- 26.123. I lud Ad wszystkich posłańców uznał za kłamców.
- 26.124. Powiedział Hud, ich brat: „Czy nie boicie się Boga?”
- 26.125. Jestem godnym zaufania posłańcem wysłanym do was.
- 26.126. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
- 26.127. Nie żądam od was żadnej zapłaty, najwspanialsza zapłata jest od Boga.
- 26.128. Czy na każdym wzgórzu będziecie wznosić pomniki swojej próżności
- 26.129. i wznosić wspaniałe pałace z nadzieją, że będziecie żyć wiecznie?
- 26.130. A kiedy zagarniecie (władzę), nie postępujecie jak tyrani?
- 26.131. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
- 26.132. Bójcie się Boga, który dał wam to, o czym dobrze wiecie:

- 26.133. dał wam trzody i synów,
26.134. ogrody i źródła.
26.135. Zaprawdę, boję się kary, którą otrzymacie w Dniu Sądu”.
- 26.136. Oni powiedzieli: „Jest nam wszystko jedno, czy nas ostrzegasz, czy nie jesteś tym spośród tych, którzy ostrzegają.
26.137. Postępujemy tak, jak postępowali nasi przodkowie.
26.138. Nie będziemy za to ukarani”.
- 26.139. Oskarżyli go o kłamstwo, więc zostali unicestwieni. Jest w tym znak, ale większość ludzi nie wierzy.
26.140. Pan wasz jest Wszchemgocy i Miłosierny.
26.141. I lud Thamud wszystkich posłańców uznał za kłamców.
26.142. Powiedział Saleh, ich brat: „Czy nie boicie się Boga?
26.143. Jestem godnym zaufania posłańcem wysłanym do was.
26.144. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
26.145. Nie żądam od was żadnej zapłaty, najwspanialsza zapłata jest od Boga.
26.146. Wydaje się wam, że będziecie bezpieczni wśród tego, co posiadacie:
26.147. wśród ogrodów i źródeł,
26.148. wśród pól uprawnych i drzew palmowych o delikatnych owocach?
26.149. Wy, którzy w skałach wykuwaliście sobie domy, myślicie, że zawsze tak będzie?
26.150. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
26.151. Nie słuchajcie rozkazów ludzi grzesznych,
26.152. którzy szerzą niesprawiedliwość na ziemi i nie chcą żadnej poprawy”.
- 26.153. Oni powiedzieli: „Jesteś tylko jednym z opętanych.
26.154. Jesteś takim samym śmiertelnikiem jak my. Jeśli mówisz prawdę, to daj nam jakiś znak”.
- 26.155. On powiedział: „Oto wielbłądzica (znak dla was od mojego Pana), pozwólcie pić jej jednego dnia, a wy pijcie dnia następnego.
26.156. I nie krzywdźcie jej, bo dopadnie was kara w Dniu Sądu”.
- 26.157. Oni ją zabili a następnego dnia żalowali tego, co zrobili.
26.158. I spadła na nich kara. Jest w tym znak, ale większość ludzi nie wierzy.
26.159. Pan wasz jest Wszchemgocy i Miłosierny.
26.160. I lud Lota wszystkich posłańców uznał za kłamców.

- 26.161. Powiedział Lot, ich brat: „Czy nie boicie się Boga?
26.162. Jestem godnym zaufania posłańcem wysłanym do was.
26.163. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
26.164. Nie żądam od was żadnej zapłaty, najwspanialsza zapłata jest od Boga.
26.165. Czy wy z całego stworzenia wybieracie do obcowania mężczyzn,
26.166. a pozostawiacie kobiety, które stworzył dla was Pan? Jesteście ludem szerzącym zgorzenie”.
- 26.167. Oni powiedzieli: „Jeżeli nie przestaniesz (nas upominać) to zostaniesz wypędzony”.
- 26.168. On powiedział: „Jakże nienawidzę tego, co robicie.
26.169. Panie mój, chroń mnie i moją rodzinę przed tym, co oni czynią”.
- 26.170. I uratowaliśmy Lota i jego rodzinę,
26.171. za wyjątkiem jego starej żony, która pozostawała w tyle.
26.172. Jego lud został zniszczony.
26.173. Zesłaliśmy na nich gwałtowny deszcz, zły deszcz, który spadł na tych, których ostrzegano.
26.174. Jest w tym znak, ale większość ludzi nie wierzy.
26.175. Pan wasz jest Wszchemogący i Miłosierny.
26.176. I lud Al - Ajkat³⁶⁴ wszystkich posłańców uznał za kłamców.
26.177. Powiedział Szoajb, ich brat: „Czy nie boicie się Boga?
26.178. Jestem godnym zaufania posłańcem wysłanym do was.
26.179. Bądźcie więc bogobojni i słuchajcie mnie.
26.180. Nie żądam od was żadnej zapłaty, najwspanialsza zapłata jest od Boga.
26.181. Dobrze wymierzajcie. nie bądźcie wśród tych, którzy oszukują (innych).
26.182. I sprawiedliwie waście.
26.183. Nie okradajcie ludzi z ich dóbr. Nie czyńcie zła i nie szerście niesprawiedliwości na ziemi.
26.184. Bójcie się Tego, który stworzył was i przodków waszych”.
- 26.185. Oni powiedzieli: „Jesteś tylko jednym z opętanych.
26.186. Jesteś takim samym śmiertelnikiem jak my. Myślimy, że jesteś tylko kłamcą.

³⁶⁴ Midianici.

26.187. A jeżeli mówisz prawdę, to niech spadnie na nas kawałek nieba”.

26.188. On powiedział: „Pan mój wie najlepiej, co robicie”.

26.189. Oni jednak uznali go za kłamcę. I spadła na nich kara Dnia Zacienienia³⁶⁵. To była straszna kara tego Dnia.

26.190. Jest w tym znak, ale większość ludzi nie wierzy.

26.191. Pan wasz jest Wszchemgący i Miłosierny.

26.192. Z pewnością Koran jest objawieniem zesłanym przez Pana światów.

26.193. Przyniesionym przez Wiernego Ducha³⁶⁶

26.194. i przedłożonym twemu sercu

26.195. w czystym języku arabskim,

26.196. co było (zapowiedziane) w poprzednich pismach.

26.197. Czy nie było dla nich znakiem to, że wiedzieli o tym uczeni spośród dzieci Izraela?

26.198. Gdybyśmy objawili go komuś, kto nie jest Arabem,

26.199. a on recytowałby go im, też by nie uwierzyli.

26.200. Uczyniliśmy tak, że on przemknął (niezauważony) przez serca grzeszników.

26.201. Oni nie uwierzą w niego, dopóki nie ujrzą kary bolesnej,

26.202. która spadnie na nich nagle, kiedy nie będą się jej spodziewać.

26.203. Wtedy zapytają: „Czy otrzymamy jakieś odroczenie (kary)?”.

26.204. Czy oni chcą przyspieszyć karę od Nas?

26.205. Jak sądzisz? Jeżeli pozwolimy im korzystać z życia (w tym świecie) jeszcze przez wiele lat,

26.206. a później spadnie na nich kara, jak im to obiecano,

26.207. to czy będą mieli coś z tego, że pozwolono im korzystać z rozkoszy życia?

26.208. Żadne miasto nie zostało przez Nas zniszczone bez uprzedniego wysłania tam ostrzegającego,

26.209. aby ich upomniał. Nie jesteśmy niesprawiedliwi.

26.210. Koranu nie objawiły przeciw demony.

26.211. Nie mają takiego prawa, ani mocy (tworzenia).

26.212. Oni są całkowicie od tego odsunięci.

³⁶⁵ Lub „Cienia”. Być może chodzi o wulkaniczną chmurę pyłu.

³⁶⁶ Gabriel.

26.213. Nie módl się do nikogo innego poza Bogiem, abys nie stał się jednym z tych, których dosięgnie kara.

26.214. Ostrzeż swoich najbliższych i krewnych.

26.215. I rozwiń skrzydła swojej opieki nad tymi, którzy wiernie idą za tobą.

26.216. A jeśli cię nie słuchają, powiedz: „Nie mam nic wspólnego z tym, co robicie”.

26.217. Zaufaj Wszechmogącemu i Miłosiernemu,

26.218. który widzi cię, kiedy stajesz do modlitwy

26.219. i kiedy kłaniasz się Mu wraz z innymi, którzy się kłaniają.

26.220. On jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

26.221. Czy mam wam przekazać, na kogo zstępują demony?

26.222. One zstępują na każdego kłamcę i grzesznika.

26.223. One słuchają, ale większość z nich to kłamcy.

26.224. Za poetami podążają tylko ci, którzy błędzą.

26.225. Czy nie dostrzegasz, jak oni wędrują bez celu przez wszystkie doliny

26.226. i głoszą o tym, czego nie czynią?

26.227. Wyjątkiem są ci, którzy wierzą, spełniają dobre uczynki, wspominają Boga i bronią się, gdy zostają skrzywdzeni. niesprawiedliwi niebawem dowiedzą się, co ich czeka w miejscu, do którego powrócą.

27. MRÓWKI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

27.1. Ta. Sin. To są znaki Koranu i Jasna Księga,

27.2. przewodnictwo i dobra nowina dla wierzących,

27.3. którzy modlą się, płacą podatek i są przekonani, że będzie życie przyszłe.

27.4. Sprawiliśmy, że tym, którzy nie wierzą w życie przyszłe, ich uczynki wydają się piękne, dlatego błędzą.

27.5. To są ci, którym będą wymierzone najsurowsze kary i oni będą najbardziej przegrzonymi w życiu przyszłym.

27.6. Ty otrzymałeś Koran od Mądrego i Wszechwiedzącego.

27.7. Mojżesz ujrzał ogień i powiedział do swojej rodziny: „Pocze-

kajcie! Być może uda mi się przynieść płonąca żagiew, to się ogrzejecie, albo znajdę przy ogniu jakąś wiadomość”.

27.8. A kiedy podszedł do ognia, usłyszał: „Błogosławiony niech będzie ten, który jest w ogniu i ci, którzy są przy nim. Chwała niech będzie Bogu, Panu światów.

27.9. Mojżeszu! Ja jestem Twoim Panem, Potężny i Mądry.

27.10. Rzuć swoją laskę”. A kiedy zobaczył, że zmieniła się ona w pełzającego węża, odwrócił się plecami i zastygł w przerażeniu. Powiedzieliśmy: „Nie obawiaj się Mojżeszu, przy Mnie posłańcy nie muszą się niczego bać.

27.11. Wobec tych, którzy byli niesprawiedliwi, a później zamienili złe czyny na dobre, jestem Przebaczący i Miłujący.

27.12. Przyłóż dłoń do swego boku, a zajaśnieje bielą, cały czas będąc zdrową. To jeden z dziewięciu znaków³⁶⁷ dla Faraona i jego ludu, który nie jest ludem sprawiedliwym”.

27.13. A kiedy przybyły do nich Nasze znaki, po których powinni uwierzyć, oni powiedzieli: „To jest jedynie magia”.

27.14. Arogancko i niesprawiedliwie odrzucili Nasze znaki, chociaż poznali prawdę. Zobacz, jaki koniec spotkał tych, którzy szerzyli niesprawiedliwość.

27.15. Daliśmy wiedzę Dawidowi i Salomonowi, a oni mówili: „Chwała należy się Bogu, który wyniósł nas ponad swoich wierzących poddanych”.

27.16. Salomon, który był następcą Dawida, powiedział: „Ludzie! Nauczono nas mowy ptaków i obdarzono wszelkimi dobrodziejstwami. To wspaniałe błogosławieństwo”.

27.17. Do służenia Salomonowi powołano oddziały złożone z dżinów, ludzi i ptaków. Ustawiono je oddzielnie w szeregach.

27.18. Kiedy dotarli do Doliny Mrówek, jedna z nich rzekła:

³⁶⁷ (1) laska zamienia się w węża, (2) lśniaca ręka, (3) publiczny triumf nad magami, (4) wystąpienie powszechnego głodu w kraju, jak przepowiedział Mojżesz (a), (5) burza, (6) szarańcza, (7) występowanie chrząszczy w magazynach zboża i wszy wśród ludzi i zwierząt, (8) żaby i (9) deszcz krwi. Jednak nie ma jednej listy tych dziewięciu znaków, komentatorzy wymieniają różne, oprócz tych, które wymieniłem, są jeszcze rozstąpienie morza, strumienie wody ze skały po uderzeniu jej laską, manna i przepiórki. Według innych komentatorów z kolei chodzi o 9 rzeczy, które Mojżesz zabronił swemu ludowi: dodawanie Bogu współtowarzyszy, kradzież, cudzołóstwo, morderstwo, uprawianie czarów, lichwa, oskarżanie cnotliwych kobiet o niemoralność, uciekanie przed sprawiedliwą walką i przestrzeganie szabatu.

„Mrówki. Schrońmy się w naszych mrowiskach, bo Salomon i jego wojska zadcpczą nas, nawet tego nie zauważając”.

27.19. Uśmiechnął się Salomon, słysząc jej słowa i powiedział: „Panie mój, naucz mnie być wdzięcznym za łaski, którymi obdarzyłeś mnie i moich rodziców. Spraw, abym czynił dobro, które znajdzie u Ciebie uznanie i w swej łaskawości pozwól, abym był jednym z Twoich sprawiedliwych poddanych”.

27.20. Dokonał Salomon przeglądu ptaków i powiedział: „Dlaczego nie widzę dudka. Czy jest nieobecny?”

27.21. Ukarzę go surowo, a nawet zabiję, jeśli nie usprawiedliwi się w sposób wiarygodny”.

27.22. Nie upłynęło wiele czasu, kiedy zjawił się dudek i powiedział: „Dowiedziałem się czegoś, o czym ty nie wiesz. Przyleciałem do ciebie z Saby z wiarygodną informacją.

27.23. Otóż sprawuje tam rządy kobieta, która posiada wszystko i panuje na wspaniałym tronie.

27.24. Dowiedziałem się, że ona i jej lud zamiast Bogu, oddają cześć słońcu. Szatan sprawił, że to, co czynią, wydaje im się piękne i w ten sposób zwodzi ich tak, że nie odnajdą drogi prostej i nie będą nią kroczyć.

27.25. Nie oddają czci Bogu, który ujawnia tajemnice nieba i ziemi i wie o wszystkim, co skrywacie, a co uczyniliście jawnym.

27.26. To jest Bóg. Nie ma boga poza Nim, Panem najwspanialszego Tronu”.

27.27. Salomon powiedział: „Zobaczymy, czy powiedziałeś prawdę, czy jesteś jednym z kłamców.

27.28. Leć z listem ode mnie i dostarcz go im. Następnie wycofaj się i poczekaj na ich odpowiedź”.

27.29. Królowa powiedziała: „Doradcy moi. Otrzymałam szlachetny list

27.30. od Salomona, który napisał: >> W imię Boga Miłosiernego, Miłującego!

27.31. Nie wywyższajcie się, przybądźcie do mnie i bądźcie poddani Bogu<<.

27.32. Doradcy moi. Powiedzcie mi, co mam czynić w tej sprawie. Niczego nie zrobię bez waszej rady”.

27.33. Oni odpowiedzieli: „Jesteśmy silni i odważni, ale decyzja należy do ciebie. Przemyśl dobrze to, co nam rozkażesz”.

27.34. Ona odpowiedziała: „Władcy, którzy zdobywają miasta, niszczą je i upokarzają najznamienitszych mieszkańców. Zawsze tak robią.

27.35. Ja wyślę im dary i poczekam, jaką odpowiedź przyniosą mi posłowie”.

27.36. Kiedy (posłowie) przybyli do Salomona, on powiedział: „Czy chcecie powiększyć moje bogactwo waszym podarunkiem? Przecież skarby, które otrzymałem od Boga, są wspanialsze od tego, co wam dał. Nie rozkoszujcie się swoim darem.

27.37. Wracajcie do swojego ludu. Wkrótce przybędziemy do nich z wojskiem, któremu nie będą mogli stawić oporu i wypędzę ich z własnego kraju, poniżonych i upokorzonych”.

27.38. Salomon powiedział: „Moi dowódcy, który z was przyniesie mi jej tron, zanim oni przybędą tu w całkowitym poddaniu?”.

27.39. Dżinn Ifryt powiedział: „Przyniosę ci go, zanim zdążysz powstać z miejsca. Jestem wystarczająco silny i godny zaufania, aby tego dokonać”.

27.40. Człowiek posiadający wiedzę księgi powiedział: „Ja przyniosę ci go, zanim zdążysz mrugnąć okiem”. A kiedy Salomon ujrzał przed sobą tron, powiedział: „To dzięki łasce mego Pana, aby sprawdzić, czy będę wdzięczny czy niewdzięczny. Ten, kto jest wdzięczny, okazuje wdzięczność dla dobra swego, a kto jest niewdzięczny (niech wie, że) Pan mój jest Niezależny i Hojny”.

27.41. Powiedział także: „Sprawcie, aby ten tron był nie do rozpoznania, a przekonamy się, czy ona podąży drogą prostą, czy jest pośród tych, którzy błądzą”.

27.42. Kiedy przybyła, zapytano ją: „Czy to jest twój tron?”. Ona odpowiedziała: „Wydaje mi się, że mój. My już wcześniej otrzymaliśmy wiedzę i poddaliśmy się”.

27.43. A jednak to, co czciła poza Bogiem, a pochodziła przecież z ludu niewiernych, nie pozwalało jej całkowicie uwierzyć.

27.44. Powiedziano jej: „Wejdz do pałacu”. A kiedy go zobaczyła³⁶⁸, odsłoniła nogi, gdyż wydawało się jej, że stąpa po wodzie. Salomon powiedział: „Pałac ten jest wyłożony kryształem”. Ona powiedziała: „Panie mój. Sama sobie wyrządziłam krzywdę. Razem z Salomonem, poddaję się całkowicie Bogu, Panu światów”.

27.45. Do ludu Thamud posłaliśmy ich brata Saleha, który powiedział: „Czcijcie Boga!”. Oni od razu podzielili się na dwa, spierające się, stronnictwa.

³⁶⁸ Jego wnętrze.

27.46. Powiedział do nich: „Dlaczego tak łatwo przychodzi wam czynić zło, a nie czynicie dobra? Gdybyście poprosili Boga o przebaczenie, być może okazałby wam swoją łaskę”.

27.47. Oni powiedzieli: „Ty i ci, którzy są razem z tobą, są dla nas złą wróżbą”. On powiedział: „To znak dla was od Boga. Jesteście ludem, który będzie wystawiony na próbę”.

27.48. W mieście było dziewięciu ludzi, którzy wyrządzali niesprawiedliwość na ziemi, nie czyniąc nic dobrego.

27.49. Oni powiedzieli: „Przysięgamy na Boga, że w nocy zaatakujemy jego i jego rodzinę, a potem powiemy jego bliskim krewnym³⁶⁹, że nie byliśmy świadkami śmierci jego i jego rodziny, i że jesteśmy prawdomówni”.

27.50. Oni zaplanowali podstępne działanie, ale i Bóg miał swój plan, czego oni nie przewidzieli.

27.51. I zobacz, jak zakończył się ich podstęp. Zostali zniszczeni całkowicie, razem ze swym ludem.

27.52. Przez to, że byli niesprawiedliwi, pozostały tylko zgłiszcza po ich domostwach. Jest w tym znak dla ludzi wierzących.

27.53. Oszczędziliśmy tych, którzy wierzyli i bali się Boga.

27.54. Posłaliśmy Lota, do jego ludu, który zapytał: „Dlaczego dopuszczacie się tak plugawych czynów, skoro widzicie jasno?”

27.55. Udajecie się ze swoim pożądaniem do mężczyzn zamiast do kobiet? Jesteście głupcami”.

27.56. Ale jedyną odpowiedzią jego ludu było: „Wypędźmy Lota i jego rodzinę z miasta. Oni uważają się za ludzi bez grzechu”.

27.57. Uratowaliśmy Lota i jego rodzinę, za wyjątkiem jego żony, co do której postanowiliśmy, że pozostanie z innymi w tyle.

27.58. Zesłaliśmy na nich gwałtowny deszcz, zły deszcz, który spadł na tych, których ostrzegano.

27.59. Powiedz: „Chwała niech będzie Bogu. Pokój Jego poddanym, których sobie wybrał. Czyż nie lepszym jest Bóg od tych, których dodaje Mu się jako współtowarzyszy?”

27.60. To Bóg, który stworzył niebo i ziemię, który zsyła wam wodę z nieba i sprawia, że dzięki temu wyrosły wam piękne ogrody. Wy nie potrafiliście sprawić, aby wyrosły w nich drzewa. Czy jest jakiś inny bóg oprócz Niego? Nie ma. Oni są ludźmi, którzy przypisują Mu równych.

³⁶⁹ Opiekunowi, spadkobiercom.

27.61. To Bóg, który ziemię uczynił miejscem odpoczynku. Stworzył na niej rzeki i stabilnie stojące góry, i ustanowił barierę między dwiema wodami. Czy jest jakiś inny bóg oprócz Niego? Nie ma, ale większość z nich tego nie wie.

27.62. To Bóg, który wysłuchuje skrzywdzonego, gdy ten prosi Go o pomoc. To Bóg, który odsuwa od was zło i czyni was dziedzicami ziemi. Czy jest jakiś inny bóg oprócz Niego? Jak niewiele o tym myślicie.

27.63. To Bóg, który prowadzi was właściwą drogą w ciemnościach na lądzie i na morzu. On posyła wiatr, jako radosną zapowiedź swego miłosierdzia. Czy jest jakiś inny bóg oprócz Niego? Bóg jest ponad tym wszystkim, co Mu przypisują.

27.64. To Bóg, który daje początek stworzeniu, a później je powtarza. To Bóg, który oddał wam dobra nieba i ziemi. Czy jest jakiś inny bóg oprócz Niego? Powiedz im: „Przedstawcie na to dowody, jeżeli jesteście prawdomówni”.

27.65. Powiedz: „Nikt, poza Bogiem, nie wie o tym, co jest ukryte w niebie i na ziemi. Oni nie wiedzą też, kiedy będą wskrzeszeni”.

27.66. Oni niewiele wiedzą o życiu przyszłym. Nie chcą w nie uwierzyć, pozostają na nie ślepi.

27.67. Niewierzący mówią: „Czy naprawdę, gdy kości nasze i ojców naszych obróca się w proch, zostaniemy wskrzeszeni do nowego życia?”

27.68. Były już składane takie obietnice nam i ojcom naszym, ale to tylko mity naszych przodków”.

27.69. Odpowiedz im: „Udajcie się w podróż po ziemi, a zobaczycie, jaki koniec czeka grzeszników”.

27.70. Nie smuć się z ich powodu, nie niepokój się z powodu planów, jakie snują (przeciwko tobie).

27.71. Pytają: „Jeśli mówisz prawdę, to powiedz, kiedy obietnica będzie spełniona?”.

27.72. Odpowiedz: „Być może część tego, do czego się tak spieszyacie, już zbliżyło się do was”.

27.73. Pan twój okazuje miłosierdzie wszystkim ludziom, ale większość z nich nie okazuje wdzięczności.

27.74. Pan twój wie dobrze, co skrywają ich serca, a co czynią jawnie.

27.75. Nie ma w niebie ani na ziemi czegoś tak ukrytego, aby nie wspominała o tym jasna Księga.

27.76. Koran wyjaśnia dzieciom Izraela większość z tego, co ich różniło.

27.77. On jest drogą prostą i łaską dla ludzi wierzących.

27.78. Pan twój rozsądzi ich swoją mądrością, a jest On Wszechmogący i Mądry.

27.79. Zaufaj więc Bogu, bo prawda jest razem z tobą.

27.80. Nie sprawisz, aby umarli usłyszeli, ani nie zmusisz głuchych, aby usłyszeli wezwania, jeśli się od tego odwracają.

27.81. Nie wyprowadzisz ślepców z błędu. Twoje wezwanie usłyszą tylko ci, którzy uwierzyli w Nasze znaki i są całkowicie poddani³⁷⁰.

27.82. A kiedy wypełni się Słowo, wtedy wyprowadzimy z ziemi stwora³⁷¹, który przemówi do nich, gdyż oni nie mieli przekonania, co do Naszych znaków.

27.83. I nastanie Dzień, w którym z każdego ludu zbierzemy tych, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki i ustawimy ich w rzędach.

27.84. Kiedy przybędą, Bóg przemówi do nich: „Czy odrzuciliście Moje znaki, nawet nie próbując ich zrozumieć? Czy próbowaliście w ogóle coś (z nimi) zrobić?”

27.85. Wypełni się wobec nich Słowo za to, że byli grzesznikami, i zamilkną.

27.86. Czy oni nie wiedzą, że stworzyliśmy dla nich noc, aby mogli odpocząć, i dzień, aby mogli jasno widzieć? Są w tym znaki dla ludzi wierzących.

27.87. W Dniu, kiedy (aniołowie) zadną w trąby, będą przerażeni ci, którzy są w niebie i na ziemi. Wyjątkiem będą ci, których Bóg sobie upodobał. Wszyscy staną przed Nim z pokorą.

27.88. Wówczas dostrzeżesz góry, które zdawały się tobie być nieruchome, jak płynąć będą niczym chmury. To będzie dzieło Boga, który wszystko stworzył doskonałym. On wie o wszystkim, co robicie.

27.89. Ci, którzy staną (przed Bogiem) z dobrymi czynami, otrzymają nagrodę lepszą niż ich uczynki i w tym Dniu nie będą odczuwać strachu.

27.90. Ci, którzy staną ze złymi czynami, zostaną wrzuceni twarzą do ognia (piekielnego). Zostaną zapytani: „Czy kara, którą otrzymujecie, nie jest tylko za to, co uczyniliście?”

27.91. Powiedz (Muhammadzie): „Nakazano mi, abym tylko czcił Pana tego miasta, który je uświęcił, i który ma władzę nad wszystkim. Nakazano mi, abym był jednym z tych, którzy poddali Mu się całkowicie.

³⁷⁰ Są muzułmanami.

³⁷¹ W innych tłumaczeniach: zwierzę, straszydło, stworzenie, owad, bestia.

27.92. I nakazano mi, abym recytował Koran”. Jeżeli ktoś podąża drogą prostą, to robi to tylko dla swojego dobra. Tym, którzy zeszli z tej drogi, powiedz: „Jestem tylko tym, który was ostrzega”.

27.93. I dodaj: „Wszelka chwała należy się Bogu. On wkrótce objawi wam Swoje znaki, a wy je rozpoznacie. Pan wasz nie jest obojętny na to, co robicie”.

28. HISTORIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

28.1. Ta. Sin. Mim.

28.2. To są znaki jasnej Księgi.

28.3. Opowiemy ci prawdziwą historię Mojżesza i Faraona, dla ludzi wierzących.

28.4. Faraon był wyniosłym przywódcą na swojej ziemi. Podzielił swój lud na kasty, prześladując jedną z nich. Zabijał ich synów, oszczędzając jedynie kobiety. Był on jednym z tych, którzy szerzyli niesprawiedliwość.

28.5. My zechcieliśmy okazać miłosierdzie tym, którzy byli najbardziej poniżani na ziemi, uczynić ich przywódcami wierzących i dziedzi-
cami (ziemi).

28.6. Chcieliśmy dać im silną pozycję na ziemi, aby Faraon, Haman³⁷² i ich wojska zobaczyli w nich to, czego się obawiali.

28.7. Powiedzieliśmy matce Mojżesza: „Karm go piersią, a kiedy będziesz bała się o niego, wrzuc go do rzeki. Nie obawiaj się i nie smuć, oddamy ci go i uczynimy jednym z posłańców”.

28.8. I rodzina Faraona wychowała go na swojego przeciwnika i przyczynę swoich zmartwień. Faraon, Haman i ich wojska byli ludźmi grzesznymi.

28.9. Żona Faraona powiedziała: „On będzie radością dla moich i twoich oczu. Nie zabijaj go. Być może będziemy mieli z niego jakąś korzyść albo uznamy go za naszego syna”. Oni niczego nie podejrzewali.

³⁷² Minister, doradca Faraona lub imię naczelnego nadzorca robót w kamieniołomach (wówczas słowo Haman jest imieniem) ewentualnie najwyższy kapłan kultu Amona. Nie powinien być mylony z wymienionym w Biblii Hamanem, ministrem na dworze perskiego króla Ahaswerusa (Artakserksa I).

28.10. Serce matki Mojżesza wypełniła pustka. Chciała wszystko to ujawnić, ale uspokoiłiśmy jej serce, aby mogła pozostać wśród wierzących.

28.11. Powiedziała siostrze Mojżesza: „Pójdź za nim”. I ona obserwowała go z daleka, tak że oni o tym nie wiedzieli.

28.12. Uczyniliśmy, że on nie przyjmował mleka mamek, więc ona powiedziała: „Czy chcecie, abym wskazała wam rodzinę, która dla was zaopiekuje się nim i będzie mu szczerze oddana?”

28.13. I tak zwróciliśmy go jego matce, aby otarła łzy ze swoich oczu i więcej się nie smuciła i żeby wiedziała, że obietnice Boga są zawsze prawdziwe. Większość ludzi jednak tego nie wie.

28.14. Kiedy Mojżesz osiągnął dojrzałość i stał się silnym (mężczyzną), obdarzyliśmy go mądrością i wiedzą. Tak nagradzamy ludzi czyniących dobro.

28.15. Pewnego dnia udał się do miasta, niezauważony przez jego mieszkańców, i spostrzegł dwóch bijących się mężczyzn. Jeden z nich należał do jego ludu, drugi był z ludu jego wrogów³⁷³. Ten, który należał do jego ludu, poprosił go o pomoc przeciwko temu, który był jego wrogiem. Mojżesz uderzył go pięścią, powodując jego śmierć. Powiedział: „To przez szatana, największego wroga, który sprowadza z drogi prostej”.

28.16. Powiedział także: „Panie mój, zgrzeszyłem przeciwko sobie, przebacz mi”. I Bóg mu przebaczył. On jest najbardziej Przebaczącą i Miłującą.

28.17. Powiedział (Mojżesz). „Panie mój, przez miłosierdzie, które mi okazałeś, nigdy nie będę wspierał grzeszników”.

28.18. Następnego dnia udał się do miasta pełen obaw, zachowując czujność. Człowiek, który dzień wcześniej prosił go o pomoc, ponownie go wzywał na ratunek. Mojżesz powiedział do niego: „Ty na pewno jesteś w jawnym błędzie”.

28.19. I kiedy chciał wystąpić przeciwko innemu człowiekowi, który był wrogiem ich obu, ten (proszący o pomoc) powiedział: „Czy i mnie zamierzasz zabić, tak jak wczoraj zabiłeś? Czy chcesz być tyranem na ziemi, czy być wśród tych, którzy postępują sprawiedliwie?”

28.20. I oto nadbiegł z drugiego krańca miasta człowiek, który powiedział: „Mojżeszu, przywódcy naradzają się, aby cię zabić. Uciekaj stąd, ja naprawdę radzę ci to szczerze”.

³⁷³ Izraelita i Egipcjanin.

28.21. Uciekł więc stamtąd przestraszony i czujny. Powiedział: „Panie mój, uwolnij mnie od ludzi niesprawiedliwych”.

28.22. Skierował się do krainy Midian, mówiąc: „Ufam, że Pan mój pokieruje mnie właściwą drogą”.

28.23. Kiedy przybył do wód Midianu, spotkał tam mężczyzn pojących bydło. Na uboczu dostrzegł dwie oczekujące kobiety. Zapytał je: „Co się z wami dzieje?”. One odpowiedziały: „Nie możemy podejść do wodopoju z naszymi stadami, dopóki nie odejdą od niego pasterze, a ojciec nasz jest już bardzo stary”.

28.24. Wtedy on napoił ich stada, a potem skrył się w cieniu i powiedział: „Panie mój, potrzebuję jakiegokolwiek dobra, które zechcesz mi zesłać”.

28.25. Jedna z kobiet podeszła do niego nieśmiało i powiedziała: „Ojciec mój wzywa cię do siebie, aby wynagrodzić cię za to, żeś napoił nasze stada”. I kiedy Mojżesz przybył do niego, opowiedział mu swoją historię. On powiedział: „Nie lękaj się. Uciekłeś od ludzi niesprawiedliwych”.

28.26. Jedna z dwóch kobiet powiedziała: „Ojcze, przyjmij go do pracy, albowiem najlepiej wziąć na służbę człowieka silnego i godnego zaufania”.

28.27. (Jej ojciec) powiedział: „Oddam ci za żonę jedną z moich córek, jeżeli pozostaniesz u mnie na służbie przez osiem lat. Jeżeli zechcesz, możesz zostać na służbie przez lat dziesięć, ja nie będę cię do tego zmuszał. Jeżeli Bóg zechce, to poznasz mnie, jako jednego z ludzi sprawiedliwych”.

28.28. Mojżesz powiedział: „To jest umowa pomiędzy mną a tobą. Którego z tych dwóch terminów dopełnię, nie będzie to wobec mnie niesprawiedliwością. Bóg jest świadkiem naszej rozmowy”.

28.29. Kiedy Mojżesz zakończył swoją służbę, odszedł wraz ze swoją rodziną i ujrzał ogień u zbrocza góry. Powiedział: „Poczekajcie! Być może uda mi się przynieść płonąca żagiew, to się ogrzejecie, albo znajduję przy ogniu jakąś wiadomość”.

28.30. A kiedy tam dotarł, od prawej strony doliny dobiegł do niego głos wydobywający się z krzewu rosnącego w miejscu uświęconym. Usłyszał: „Mojżeszu! Ja jestem twoim Bogiem, Panem światów.

28.31. Rzuć swoją laskę”. A kiedy zobaczył, że zmieniła się ona w pełzającego węża, odwrócił się plecami i zastygł w przerażeniu. Powiedziano mu: „Mojżeszu, przybliż się i nie lękaj. Jesteś wśród tych, którzy mogą czuć się bezpieczni.

28.32. Włóż rękę pod swoją szatę, a zajaśnieje biała, cały czas będąc zdrową. Przyciśnij swoje ramię do ciała, a nie będziesz odczuwał strachu. To dwa znaki od twojego Pana dla Faraona i jego dworzana. To są ludzie grzeszni”.

28.33. Mojżesz powiedział: „Panie mój, zabiłem jednego z nich, boję się, że i mnie zabiją.

28.34. Mój brat Aaron jest sprawniejszy w mowie ode mnie. Poślij go ze mną i uczyni go moim współnikiem, który potwierdzi, co mówię, ponieważ boję się, że uznają mnie za kłamcę”.

28.35. Usłyszał Mojżesz: „Wzmocnię twoje ramię twoim bratem, a obaj otrzymacie ode mnie moc i dzięki Moim znakom oni was nie skrzywdzą. Obaj wraz z tymi, którzy pójdą za wami, będziecie zwycięzcami”.

28.36. A kiedy Mojżesz stanął przed nimi³⁷⁴ z Naszymi znakami, oni powiedzieli. „To jest jedynie magia. Nie słyszeliśmy o tym od naszych przodków”.

28.37. Mojżesz odpowiedział: „Mój Pan wie najlepiej, kto przynosi od Niego przewodnictwo i kto otrzyma ostateczne schronienie. Zaprawdę, grzesznicy nigdy nie osiągną szczęścia”.

28.38. Faraon odpowiedział: „Moi dworzanie. Nie ma innego boga poza mną. Hamanie, wypal dla mnie glinę i zbuduj mi wysoką wieżę, abym mógł wspiąć się do Boga Mojżesza, którego uznaję za kłamcę”.

28.39. Faraon i jego dworzanie postępowali arogancko i bezprawnie na swojej ziemi. Nie wierzyli w to, że staną przed Nami.

28.40. Pochwyciliśmy ich i wrzuciliśmy do morza. Zobacz, jaki koniec spotkał tych, którzy szerzyli niesprawiedliwość.

28.41. Uczyniliśmy ich przewodnikami, kierującymi ludzi do ognia piekielnego. W Dniu Zmartwychwstania nie znajdą żadnej pomocy.

28.42. Już na tym świecie dopadła ich Nasza klątwa, a w Dniu Zmartwychwstania znajdą się wśród przegranych.

28.43. Po unicestwieniu poprzednich pokoleń daliśmy Mojżeszowi księgę, jako światło, miłosierdzie i przewodnictwo dla ludzi po drodze prostej. Oby się opamiętali!

28.44. Nie byłeś przy tym, jak przy zachodnim zboczach góry dawałiśmy rozkazy Mojżeszowi. Nie byłeś także jednym ze świadków tego.

28.45. Powołałiśmy (po Mojżeszu) wiele pokoleń, którym daliśmy dużo czasu. Ty nie byłeś wśród ludu Midian, aby recytować im Nasze objawienie, wysyłałiśmy tam innych posłańców.

³⁷⁴ Faraonem i jego dworem.

28.46. Nie byłeś też przy zbroczu góry, kiedy wzywaliśmy Mojżesza. Ale teraz, dzięki Naszemu miłosierdziu, zostałeś posłany, aby ostrzec lud, który dotąd nie otrzymał proroctwa. Mogą cię wysłuchać.

28.47. W przeciwnym razie, gdyby spotkało ich nieszczęście za to, co czynili własnymi rękami, powiedzieliby: „Panie nasz, gdybyś wysłał do nas posłańca, to poszlibyśmy za Twoimi objawieniami i uwierzylibyśmy”.

28.48. Jednak, gdy tylko prawda od Nas do nich dotarła, powiedzieli: „Dlaczego on nie otrzymał tego samego, co dane było Mojżeszowi?”. A czy oni uwierzyli w to, co było w przeszłości objawione Mojżeszowi? Powiedzieli: „To tylko dwie księgi czarów³⁷⁵, które się wzajemnie uzupełniają. Nie wierzymy w żadną z nich”.

28.49. Powiedz: „Jeżeli mówicie prawdę, to przynieście mi księgę od Boga, która byłaby lepszym przewodnictwem po drodze prostej niż te dwie, a ja pójdę za nią”.

28.50. A jeżeli ci nie odpowiedzą, to wiedz, że oni podążają jedynie za swoimi namiętnościami. Kto bardziej błądzi niż ten, który podąża za swoimi namiętnościami bez przewodnictwa Boga? Zaprawdę, Bóg nie prowadzi ludzi grzesznych.

28.51. Objawialiśmy im Słowo (fragment po fragmencie), aby się opamiętali.

28.52. Ci, którym objawiliśmy księgę przed Koranem, uwierzyli w nią.

28.53. Kiedy jest im recytowana, mówią: „Wierzymy w nią, to jest prawda od naszego Pana, któremu już wcześniej byliśmy całkowicie poddani”.

28.54. Oni za swoją wytrwałość będą wynagrodzeni podwójnie. Oni dobrem za zło odpłacają i dzielą się tym, co im ofiarowaliśmy.

28.55. Odwracają się od próżnych rozmów, kiedy tylko je słyszą. Mówią wtedy: „My robimy to, co do nas należy, a wy róbcie to, co należy do was. Pokój z wami. Nie będziemy podążać razem z ignorantami”.

28.56. Nie możesz poprowadzić wszystkich, których kochasz. Bóg jednak prowadzi tych, których zechce. On wie najlepiej, kto jest na drodze prostej.

³⁷⁵ Tora i Koran.

28.57. Oni³⁷⁶ mówią: „Gdy pójdziemy za tobą, to będziemy musieli opuścić naszą ziemię”. Czy nie zostało dla nich przygotowane Bezpieczne Sanktuarium³⁷⁷, gdzie składane są owoce każdego rodzaju, jako pożywienie od Nas? Większość z nich jednak tego nie wie.

28.58. Zniszczyliśmy wiele miast, których niewdzięczni mieszkańcy radowali się życiem doczesnym. Ich domy, poza nielicznymi, pozostały niezamieszkane po ich zniknięciu. Tylko My jesteśmy dziedzicem wszystkiego.

28.59. Pan twój nigdy nie zniszczył miasta, dopóki nie posłał do jego matecznika posłańca z Naszymi znakami. Zniszczone zostały tylko te miasta, których mieszkańcy byli grzesznikami.

28.60. Jeżeli jest wam coś dane, to wiedźcie, że jest to jedynie radością i blaskiem tego życia. To, co jest u Boga, jest najlepsze i najtrwalsze. Czy tego nie rozumiecie?

28.61. Czy ten, który doczeka się spełnienia wspaniałej obietnicy, jest podobny do tego, który otrzymał radość w życiu doczesnym i który w Dniu Zmartwychwstania znajdzie się przed Bogiem wśród tych, którzy będą oskarżeni?

28.62. W tym Dniu Bóg zapyta: „I gdzie są ci, których przypisaliście mi jako współtowarzyszy i o których toczyliście spór?”

28.63. Ci, wobec których wypełniło się słowo³⁷⁸, powiedzieli: „Panie nasz! To są ci, których wprowadziliśmy w błąd, tak samo jak sami w błąd zostaliśmy wprowadzeni. Przed Twoim obliczem, wyrzekamy się ich. Oni nas nie czcili”.

28.64. Bałwochwalcy usłyszą: „Wezwijcie tych, których stawialiście na równi z Bogiem”. Oni zaczną ich wzywać, ale tamci im nie odpowiedzą. I zobaczą karę (której uniknęliby), gdyby tylko poszli za przewodnictwem.

28.65. W tym Dniu Bóg zapyta: „Co odpowiadaliście Moim posłańcom?”.

28.66. Tego dnia nie otrzymają żadnych wieści i nie będą się wzajemnie wypytywać.

28.67. Ci, którzy okażą skruchę, uwierzą i będą czynić dobro, być może osiągną sukces.

³⁷⁶ Mekkańczycy.

³⁷⁷ Mekka.

³⁷⁸ Zapadł na nich sprawiedliwy wyrok.

28.68. Pan twój stwarza, co zechce i wybiera, kogo zechce. Oni wyboru mieć nie będą. Chwała niech będzie Bogu. On jest ponad tym, co oni dodają Mu jako współtowarzyszy.

28.69. Pan twój wie, co oni skrywają w swych sercach, a co ujawniają.

28.70. On tylko jest Bogiem. Nie ma innego boga poza Nim. Jemu tylko należy się chwała w tym i przyszłym życiu. Do niego należy osąd, a wszyscy przed Nim staną.

28.71. Zapytaj ich: „Czy zastanowiliście się nad tym: gdyby zesłał Bóg na was niekończącą się noc, aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki bóg, poza Nim, mógłby zesłać wam światło? Czy o tym nie słyszeliście?”

28.72. Zapytaj ich: „Czy zastanowiliście się nad tym: gdyby Bóg zesłał na was niekończący się dzień, aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki bóg, poza Nim, mógłby zesłać wam noc dla odpoczynku? Czy tego nie dostrzegacie?”

28.73. On swoim miłosierdziem uczynił dla was i noc, i dzień, abyście mogli odpocząć i abyście mogli poszukiwać Jego szczodroblivości. Powinniście być za to wdzięczni.

28.74. W tym Dniu Bóg zapyta: „I gdzie są ci, których przypisaliście mi jako współtowarzyszy?”

28.75. Z każdego ludu wytypujemy świadka i nakazemy mu: „Przedstaw wasze dowody”. Wtedy zrozumieją, że prawda należy tylko do Boga, a to, co wymyślili, opuści ich.

28.76. Korah³⁷⁹ był z ludu Mojżesza, ale ich prześladował. Daliśmy mu tak wielkie skarby, że najsilniejsi mężczyźni nie mogliby unieść samych tylko kluczy do nich. Jego lud przemówił do niego: „Przestań się chełpić. Bóg nie miłuje tych, którzy się chełpią.

28.77. Z tym, czym obdarował cię Bóg, poszukuj drogi schronienia w życiu przyszłym. Nie zatrać się w życiu doczesnym, czynń dobro przez dobroć, którą okazał ci Bóg. Nie czynń niesprawiedliwości na tym świecie. Bóg nie miłuje tych, którzy szerzą niesprawiedliwość”.

28.78. On odpowiedział: „Wszystko to otrzymałem z powodu wiedzy, którą posiadam”. Czy on nie wiedział, że przed nim Bóg zniszczył całe pokolenia, potężniejsze i bogatsze od niego? Winni nie będą pytani o swoje grzechy.

³⁷⁹ Korah (arab. Karun) – arogancki bogacz i dworzanin Faraona. W Biblii Korah jest kuzynem Mojżesza, który zbuntował 250 żydów przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi.

28.79. I pokazał się swemu ludowi przyozdobiony bogactwem. Ci, którzy pragnęli chwały w życiu doczesnym krzyknęli: „Gdybyśmy posiadali tyle, co dostał Korah! On jest szczęśliwym bogaczem!”

28.80. Jednak ci, którzy posiedli (prawdziwą) wiedzę, powiedzieli: „Biada wam. Najlepsza nagroda dla tych, którzy wierzą i czynią dobro, pochodzi od Boga. Otrzymają ją ci, którzy są wytrwali”.

28.81. I sprawiliśmy wtedy, że ziemia pochłonęła jego i jego dom. Nie było nikogo, kto obroniłby go przed Bogiem, a i on sam też nie mógł się obronić.

28.82. Ci, którzy poprzedniego dnia chcieli być na jego miejscu, wołali: „Och! Bóg jest tym, który daje najwięcej tym, którym zechce i umniejsza tym, których sobie wybierze. Gdyby Bóg nie okazał nam łaski to i nas pochłonęłaby ziemia. Och, niewierzący nie osiągną sukcesu!”.

28.83. Miejsce zamieszkania w życiu przyszłym przygotowane będzie dla tych, którzy się nie wywyższają w tym życiu i nie szerzą niesprawiedliwości. Sukces zarezerwowany jest dla ludzi bogobojnych.

28.84. Kto przyjdzie z dobrym uczynkiem, otrzyma coś więcej niż ten uczynek. Kto przyjdzie z uczynkiem złym, otrzyma, jako zapłatę, jego równowartość.

28.85. Ten, który objawił ci Koran, sprawi, że powrócisz do miejsca ostatecznego powrotu. Powiedz: „Pan mój wie najlepiej, kto idzie za przewodnictwem, a kto złądził”.

28.86. Nie spodziewałeś się, że zostanie ci objawiona Księga, a to była łaska od Boga, dlatego nigdy nie wspieraj niewierzących.

28.87. Nie pozwól, aby oni odwrócili cię od znaków Boga, które zostały ci objawione. Módl się do swojego Boga i nie bądź jednym z bałwochwalców.

28.88. Nie módl się do żadnych innych bogów obok Boga. Nie ma innych bogów poza Nim. Wszystko zginie, tylko nie Jego oblicze. Do Niego należy osąd i wszyscy przed Nim staną.

29. PAJĄK

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

29.1. Alif. Lam. Mim.

29.2. Czy ludzie przypuszczają, że pozostaną pozostawieni w spokoju i nie zostaną poddani próbie, (tylko) dlatego że powiedzieli: „Wierzymy”?

29.3. Próbie byli poddani ci, którzy byli przed nimi. Bóg z pewnością odróżni mówiących prawdę od kłamców.

29.4. Czy ci, którzy postępują źle, sądzą, że zdołają przed Nami uciec? Jakże oni się myślą.

29.5. Jeżeli ktoś wierzy, że stanie przed Bogiem, niech wie, że termin nieuchronnie się zbliża. Bóg jest Wszechstyszący i Wszechwiedzący.

29.6. Ten, który podejmuje trud (na drodze Boga), podejmuje go dla siebie. Bóg jest Niezależny od wszystkich istot.

29.7. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, będą mieli odpuszczone grzechy i będą sownie wynagrodzeni za swoje uczynki.

29.8. Nakazaliśmy ludziom, aby okazywali dobroć swoim rodzicom. Jeżeli będą się z tobą spierać o to, abyś dodał Mi za współtowarzyszy to, o czym nie masz żadnej wiedzy, nie ulegaj im³⁸⁰. Do Mnie powrócisz i powiem ci, co uczyniłeś.

29.9. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, będą zaliczeni do grona ludzi sprawiedliwych.

29.10. Są wśród ludzi tacy, którzy mówią: „Wierzymy w Boga”. Jednak, kiedy przyjdzie im ponieść ofiarę dla Jego sprawy, uznają cierpienia, których doświadczają od innych ludzi, za karę od Boga. Kiedy jednak przychodzi od Boga pomoc, oni mówią: „My przecież zawsze byliśmy z wami”. Czyż Bóg nie wie najlepiej, co skrywają serca całego stworzenia³⁸¹?

29.11. Bóg z pewnością odróżni ludzi wierzących od hipokrytów.

29.12. Niewierzący mówią do wierzących: „Idźcie tą samą drogą co my, a poniesiemy ciężar waszych grzechów”. To są kłamcy. Oni nie poniosą żadnych z ich grzechów.

³⁸⁰ Imam Ali (a.s.) powiedział: „Nie można być posłusznym nikomu wbrew nakazom Boga” (Nahdz al-Balagha). Prorok (s) powiedział: „Pełne miłości spojrzenia dzieci na ich rodziców są aktem czci Boga” (Bihar al-Anfar).

³⁸¹ Imam Ali (a.s.) powiedział: „Zmiana okoliczności ujawnia naturę ludzi” (Nahdz al-Balagha).

29.13. Z pewnością będą dźwigać ciężar grzechów własnych i ciężar grzechów innych ludzi³⁸². W Dniu Zmartwychwstania zostaną zapytani o swoje kłamstwa.

29.14. Wcześniej posłaliśmy Noego do jego ludu i żył on wśród nich tysiąc lat, bez pięćdziesięciu. Potem przetoczył się po nich potop, bo byli ludźmi niesprawiedliwymi.

29.15. My uratowaliśmy Noego i tych, którzy byli z nim na Arce. Uczyniliśmy z tego znak dla wszystkich ludzi.

29.16. I (posłany był) Abraham, który powiedział do swego ludu: „Czcijcie Boga i bądźcie bogobojni. Gdybyście tylko wiedzieli, co jest dla was najlepsze!

29.17. Oddajecie cześć bożkom, zamiast Bogu (Jedynemu) i tworzycie kłamstwa. Ci, do których się modlicie poza Bogiem, nie zapewnią wam żadnych korzyści. Największa korzyść płynie od Boga, więc Jemu oddawajcie cześć i okazujcie wdzięczność. Wszyscy do Niego powróćcie”.

29.18. A jeśli przyniesione wam przesłanie uznacie za kłamstwo, to pamiętajcie, że inne ludy przed wami też uznały je za kłamstwo. Wyśłannik jest tylko po to, aby wam je w jasny sposób przekazać.

29.19. Czy oni nie widzieli, jak Bóg daje początek stworzeniu, a później je powtarza? To jest łatwe dla Boga.

29.20. Powiedz: „Udajcie się w podróż po ziemi i zobaczcie, jak Bóg dokonał pierwszego stworzenia”. Potem Bóg dokona aktu ostatniego stworzenia. Bóg ma władzę nad wszystkim.

29.21. On karze, kogo zechce i przebacza, komu zechce. Do niego wszyscy powróćcie.

29.22. Nie możecie przed Nim uciec ani tu na ziemi, ani w niebie. Poza Bogiem nie znajdziecie żadnego opiekuna i obrońcy.

29.23. Ci, którzy nie wierzą w Jego znaki i w to, że staną przed Nim, i stracili nadzieję na to, że (Bóg) okaże im Swoje miłosierdzie, są tymi, którzy poniosą bolesną karę.

29.24. Odpowiedzią ludu (Abrahama) było: „Zabijcie go lub spalcie”. Bóg jednak uratował go przed ogniem. Zaprawdę, jest to znak dla ludzi wierzących.

29.25. (Abraham) Powiedział: „Wzięliście sobie, poza Bogiem, za obiekt czci bożki i obdarzacie się wzajemną miłością w tym życiu. Jed-

³⁸² Tych, których zwiedli z drogi prostej.

nak w Dniu Zmartwychwstania wyprzecie się siebie wzajemnie i wzajemnie będziecie się oskarżać. A waszym miejscem pobytu będzie Piekło i nikt was przed tym nie ochroni”.

29.26. Lot uwierzył Abrahamowi, który powiedział: „Oddalę się do mego Pana. On jest Potężny i Mądry”.

29.27. I obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem, a jego potomkom podarowaliśmy prorocstwo i księgę. Nagrodziliśmy go w tym życiu, a w życiu przyszłym znajdzie się wśród sprawiedliwych.

29.28. (I (posłaliśmy) Lota, który przemówił do swego ludu: „Dopuszczacie się tak plugawych czynów, jakich przed wami nie dopuszczał się nikt na całym świecie.

29.29. Czy naprawdę udajecie się ze swoim pożądaniem do mężczyzn, napadacie ich na drogach i oddajecie się plugastwu podczas waszych spotkań?”. Jedyłą ich odpowiedzią było: „Jeśli mówisz prawdę, to sprowadź na nas karę Boga”.

29.30. On powiedział: „Panie mój, wspomóż mnie przeciwko tym niegodziwym ludziom”.

29.31. A kiedy do Abrahama przybyli nasi posłańcy³⁸³ z dobrą nowiną³⁸⁴, to powiedzieli: „Wkrótce zniszczymy mieszkańców tego miasta. To są ludzie grzeszni”.

29.32. On odpowiedział: „Ale tam jest Lot”. Oni powiedzieli: „My wiemy najlepiej, kto tam jest. Uratujemy jego i jego rodzinę, za wyjątkiem jego żony, która pozostanie w tyle”.

29.33. Później Nasi posłańcy udali się do Lota, on zasmucił się z ich powodu i poczuł bezsilność³⁸⁵. Oni powiedzieli: „Nie bój się i nie smuć. Uratujemy ciebie i twoją rodzinę, za wyjątkiem twojej żony, która pozostanie w tyle.

29.34. Ześlemy z nieba karę na mieszkańców tego miasta, za ich grzechy”.

29.35. I uczyniliśmy z tego (miasta) wyraźny znak dla ludzi rozumnych.

29.36. I do Midianitów (posłaliśmy) ich brata Szoajba, który przemówił: „Ludu mój! Czciście Boga, z nadzieją oczekujcie Dnia Sądu i nie szerzcie na ziemi niesprawiedliwości, wprowadzając zamieszanie”.

³⁸³ Aniołowie.

³⁸⁴ Dotycząca narodzin dziecka.

³⁸⁵ Bał się o ich los i wiedział, że w przypadku zagrożenia nie zdoła ich ochronić przez niegodziwym ludem.

29.37. Oni uznali go za kłamcę, wtedy spadło na nich trzęsienie ziemi, i rano leżeli (martwi) w swoich domach, twarzami do ziemi.

29.38. I zniszczyliśmy Ad i Thamud, a widok ich domostw jest dla was (wyraźnym znakiem). Szatan sprawił, że to, co robili, wydawało im się dobre, tak zwiódł ich z drogi prostej, chociaż widzieli jasno (co ich czeka).

29.39. Podobnie było z Korahem, Faraonem i Hamanem. Mojżesz przybył do nich z jasnymi dowodami, a oni pysznili się na ziemi, ale nie mogli Nas wyprzedzić (w działaniu).

29.40. Każdego z nich schwytałyśmy z powodu ich grzechów. Na niektórych z nich zesłałyśmy huragan kamieni, na innych przeraźliwy krzyk³⁸⁶, niektórych pochłonęła ziemia, inni utonęli. To nie Bóg ich skrzywdził, to oni sami wyrządzili sobie krzywdę.

29.41. Ci, którzy biorą sobie innych opiekunów niż Bóg, są podobni do pająka, który buduje sobie dom. Zaprawdę, najbardziej kruchym domem jest dom pająka. Gdyby tylko oni o tym wiedzieli.

29.42. Bóg dobrze zna to, co oni czczą poza Nim. On jest Potężny i Mądry.

29.43. Są to przypowieści, które dajemy ludziom, ale rozumieją je tylko ci, którzy posiadają wiedzę.

29.44. Bóg stworzył niebo i ziemię, kierując się prawdą. To jest znak dla ludzi wierzących.

29.45. Obwieszczaj to, co zostało ci objawione z Księgi i módl się. Modlitwa chroni przed niegodziwością i złem³⁸⁷. Wspominanie Boga jest najważniejsze. Bóg wie o wszystkim, co robicie.

29.46. Nie prowadź sporów z ludźmi księgi, chyba że w sposób uprzejmy, za wyjątkiem tych spośród nich, którzy są niesprawiedliwi. Powiedz: „Uwierzyliśmy w to, co zostało nam objawione i w to, co zostało objawione wam. Nasz Bóg i wasz Bóg, to Jedyny Bóg i Jemu jesteśmy poddani”.

29.47. Podobnie (jak im) zesłałyśmy tobie Księgę. Wierzą w nią ci, którzy wcześniej otrzymali (swoją) księgę³⁸⁸. Są i tacy (mieszkańcy Mekki), którzy wierzą w Koran. Nasze znaki odrzucają tylko niewierni.

³⁸⁶ Inne tłumaczenia: „podmuch”, „burza piaskowa”, „przerażający głos”.

³⁸⁷ W znaczeniu: od ich popełniania i przed nimi.

³⁸⁸ Torę. Jest to odniesienie do ludzi księgi współczesnych Prorokowi Muhammadowi (s).

29.48. Ty nigdy nie przekazywałaś innej księgi objawionej³⁸⁹, ani nie napisałaś żadnej swą prawą ręką. Gdyby tak było, kłamcy mieliby powody do wątpliwości³⁹⁰.

29.49. Naprawdę, są to wyraźne znaki w sercach ludzi posiadających wiedzę. Tylko niesprawiedliwi odrzucają Nasze znaki.

29.50. Mówią: „Dlaczego nie zostały mu zesłane znaki (cuda) od jego Pana?”. Powiedz: „Władza nad znakami należy wyłącznie do Boga, a ja jestem jedynie jawnie (was) ostrzegającym”.

29.51. Czy nie wystarczy im, że objawiliśmy ci Księgę, która jest im recytowana? W tym jest przecież wielkie miłosierdzie i przypomnienie dla ludzi wierzących.

29.52. Powiedz: „Bóg wystarczy za świadka pomiędzy mną a wami. On wie, co jest w niebie i na ziemi. Ci, którzy wierzą w kłamstwo, a nie wierzą w Boga, będą stratni.

29.53. Żądają od ciebie, abys przyspieszył karę. Gdyby jej termin nie został już ustalony, z pewnością już by na nich spadła. Ona przyjdzie do nich nagle, kiedy nie będą się jej spodziewali.

29.54. Żądają od ciebie, abys przyspieszył karę. Piekło na pewno pochłonie niewiernych.

29.55. Tego Dnia, kiedy kara dopadnie ich z góry i z dołu, On powie im: „Skosztujcie tego, co kiedyś zrobiliście”.

29.56. Moi wierzący poddani! Ziemia moja jest ogromna, więc oddawajcie (tylko) Mi cześć.

29.57. Każda dusza zakosztuje śmierci, a potem do Mnie powrócicie.

29.58. Wierzących, którzy czynili dobro, umieścimy w apartamentach Raju, poniżej którego płyną strumienie. Będą tam mieszkać przez wieczność. To wspaniała nagroda dla tych, którzy ponieśli trud,

29.59 którzy są wytrwali i ufają swojemu Panu.

29.60. Ileż to zwierząt nie troszczy się o pokarm dla siebie. Bóg obdarza ich i was. On jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

29.61. Jeżeli zapytasz ich: „Kto jest Stworzycielem niebios i ziemi, kto ujarzmił słońce i księżyc?”, z pewnością odpowiedzą :„Bóg”. To dlaczego odeszli (od prawdy)?

29.62. Bóg rozdaje hojnie Swe dobra tym, których wybierze i pomniejsza je. On wie o wszystkim, jest Wszechwiedzący.

³⁸⁹ Przed Koranem.

³⁹⁰ Tzn.: teraz mają wątpliwości, rozgłaszają kłamstwa, a nie mają ku temu żadnych podstaw.

29.63. Jeżeli zapytasz ich: „Kto zsyła wodę z nieba, którą ożywia ziemię po tym, jak umarła?”, z pewnością odpowiedzą: „Bóg”. Powiedz (wtedy): „Wszelka chwała należy się Bogu”, ale większość z nich tego nie rozumie.

29.64. Życie doczesne to tylko rozrywka i zabawa. Prawdziwym życiem będzie zamieszkanie w życiu przyszłym. Gdyby oni o tym wiedzieli!

29.65. Kiedy udają się na okręt, ze szczerą wiarą modlą się do Boga. A kiedy On bezpiecznie sprowadzi ich na ląd, od razu dodają Mu współtowarzyszy³⁹¹,

29.66. aby nie okazywać wdzięczności za to, co im ofiarowaliśmy. Radujcie się, wkrótce dowiecie się (co was czeka).

29.67. Czy oni nie widzą, że uczyniliśmy Mekkę bezpiecznym azyłem, podczas gdy wokoło ludzie giną³⁹²? Czy oni zawierzają kłamstwu i odrzucają błogosławieństwo Boga?

29.68. Któż może być bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wymyśla kłamstwa i ten, który kłamstwo uznaje za prawdę, gdy tylko ono do niego dotrze? Czy w Piekle nie ma mieszkań dla niewiernych?

29.69. Tych, którzy walczyli dla Nas, poprowadzimy Naszymi drogami. Bóg jest z tymi, którzy czynią dobro.

³⁹¹ Imam Sadik (a.s.) spytał człowieka, który poprosił go o wytłumaczenie mu, kim jest Bóg: „O sługo boży, czy byłeś kiedyś w łodzi, która zaczęła tonąć i nie było w pobliżu nikogo, kto mógłby cię uratować? Czy w tamtym momencie twoje serce nie szukało czegoś, co mogłoby cię wybawić z tej sytuacji? Tą siłą jest Bóg, który pomaga ludziom, gdy nie ma żadnego innego pomocnika” (Bihar al-Anfar).

³⁹² Dosł. „są chwytni”.

30. RZYMIANIE³⁹³

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

30.1. Alif. Lam. Mim.

30.2. Rzymianie zostali pokonani

30.3. w niedalekim kraju. Po tej porażce jednak zwyciężą

30.4. w ciągu niewielu lat. Decyzję, co do tego, co było przedtem i co będzie w przyszłości, podjął Bóg. W tym dniu wierzący będą szczęśliwi,

30.5. wspierani przez Boga. On pomaga, komu zechce. Bóg jest Wszechmocny i Miłosierny.

30.6. To jest boża obietnica³⁹⁴. Bóg dotrzymuje swoich obietnic, ale większość ludzi o tym nie wie.

30.7. Znąją jedynie powierzchowność życia na tym świecie, nie skupiają się wcale na życiu przyszłym.

30.8. Nie zastanawiają się nad sobą. Nie zastanawiają się nad tym, że Bóg stworzył niebo i ziemię oraz to wszystko, co jest pomiędzy nimi, zgodnie z prawdą i tylko na określony czas. Wielu z nich nie wierzy, że staną przez Nim.

30.9. Czy nie podróżowali po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Tamci (przed nimi) byli od nich silniejsi, uprawiali ziemię i zagospodarowali ją lepiej od nich. Posłańcy przybywali do nich z wyraźnymi znakami. Bóg ich nie skrzywdził, oni sami sobie wyrządzili krzywdę.

³⁹³ Dot. Wschodniego Cesarstwa Rzymskiego, stąd tytuł czasami również tłumaczony jest jako „Grecy” lub „Bizancjum”. Cesarstwo Wschodniorzymskie, później Cesarstwo Bizantyńskie (w literaturze można też spotkać formę Cesarstwo Bizantyjskie) – termin historiograficzny, używany od XIX wieku na określenie grekojęzycznego, średniowiecznego cesarstwa rzymskiego ze stolicą w Konstantynopolu. Używane zamiennie określenie Cesarstwo Wschodniorzymskie jest bardziej popularne w odniesieniu do okresu poprzedzającego upadek Cesarstwa Zachodniorzymskiego. Ze względu na dominację greckiej kultury, języka oraz ludności, Bizancjum było w wielu ówczesnych krajach Europy Zachodniej nazywane „Cesarstwem Greków”, podczas gdy formalnie (w tym dla ludności tego państwa) było to nadal Cesarstwo Rzymskie. Świat islamu znał Bizancjum pod nazwą Rûm (arab. „Ziemia Rzymian”).

³⁹⁴ Jest to przykład Boskiej przepowiedni zawartej w Koranie. Dotyczy to porażki, jaką odniosło Cesarstwo z Persami, gdzie utracili Damaszek (613 r.) i Jerozolimę (614 r.). Proroctwo dotyczy wojny 621 - 627, która zakończyła się wielkim zwycięstwem Cesarstwa, pod wodzą Herakliusza, nad Persami (dowodzonymi przez Razatesa) w Niniwie. Sura 30 została objawiona w Mekce, a więc przed hidżrą (emigracją Proroka do Medyny) w roku 622.

30.10. Zło, które spotkało ich na koniec, wynikało ze zła, które czynili, odrzucając i wysmiewając znaki Boga.

30.11. On daje początek stworzeniu, a później je powtarza. Wszyscy do Niego powrócicie.

30.12. W Dniu, kiedy nadejdzie godzina, winni będą rozpaczać.

30.13. Nie znajdują obrońców wśród współtowarzyszy, których dodawali Bogu i wyrzekną się ich.

30.14. W Dniu, kiedy nadejdzie Godzina, będą od siebie oddzieleni.

30.15. Ci, którzy uwierzyli i postępowali sprawiedliwie, będą radować się w Rajskich Ogrodach.

30.16. Ci, którzy nie uwierzyli, odrzucili Nasze znaki, a spotkanie z życiem przyszłym uznali za kłamstwo, będą ukarani.

30.17. Chwalcie Boga, gdy nadejdzie wieczór i poranek!

30.18. Chwała należy Mu się w niebie i na ziemi. Chwalcie Go wieczorem i kiedy nadejdzie południe.

30.19. On wyprowadza żywych z umarłych i umarłych z żywych oraz ożywia ziemię po tym, jak umarła. Podobnie i wy zostaniecie wskrzeszeni.

30.20. Wśród Jego znaków jest stworzenie was z prochu i rozprzestrzenienie ludzi po całej ziemi.

30.21. Wśród Jego znaków jest stworzenie wam żon z was samych, abyście przy nich odpoczywali i abyście się wzajemnie miłowali, i okazywali sobie miłosierdzie. W tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają.

30.22. Wśród Jego znaków jest stworzenie niebios i ziemi oraz różnorodność waszych języków i kolorów (skóry). To są znaki dla ludzi posiadających wiedzę.

30.23. Wśród Jego znaków jest twój sen w nocy i w dzień oraz poszukiwanie Jego szczodrości³⁹⁵. W tym są znaki dla ludzi, którzy słuchają.

30.24. Wśród Jego znaków jest to, że pokazuje wam błyskawice, abyście się bali i mieli nadzieję oraz to, że zsyła wam wodę z nieba i wraz z nią ożywia ziemię po tym, jak umarła. W tym są znaki dla ludzi, którzy są rozumni.

³⁹⁵ Niektóre tłumaczenia przekazują trochę inny sens, opisując, że znakiem jest „twój sen w nocy i dzień, kiedy poszukujesz Jego szczodrości”.

30.25. Wśród Jego znaków jest to, że z Jego nakazu niebo i ziemia są trwałe. Potem, kiedy wezwie was tylko raz, powstaniecie z grobów³⁹⁶.

30.26. Do Niego należą wszyscy w niebie i na ziemi. Wszyscy są Mu posłuszni.

30.27. On daje początek stworzeniu, a później je powtarza, a jest to dla Niego łatwe. On jest Najwyższym Autorytetem w niebie i na ziemi. Jest Potężny i Mądry.

30.28. On przytacza wam przypowieści dotyczące was samych. Czy wasi niewolnicy mają równy dostęp i są wam równi przy podziale waszego bogactwa, którym was obdarowaliśmy? Czy obawiacie się ich, tak jak obawiacie się siebie nawzajem? W ten sposób wyjaśniamy objawienia ludziom rozumnym.

30.29. Natomiast ci, którzy szerzą niesprawiedliwość, podążają beźmyślnie za swoimi namiętnościami. Kto więc poprowadzi drogą prostą tego, kogo Bóg z niej sprowadził? Oni nie znajdują pomocników.

30.30. Poświęćcie się więc z oddaniem religii (monoteistycznej), zgodnie z naturalnym instynktem, jakim obdarował was Bóg przy stworzeniu³⁹⁷. Nie można zmienić tego, co stworzył Bóg. To jest prawdziwa religia, ale większość ludzi o tym nie wie.

30.31. Zwracajcie się do Boga z pokorą, módlcie się i nie bądźcie razem z bałwochwalcami.

30.32. Ani razem z tymi, którzy dokonali podziału religii na odłamy, gdzie każdy z odłamów cieszy się z tego, co ma.

30.33. Kiedy na ludzi spada nieszczęście, to oni wzywają Boga i zwracają się do Niego z pokutą. A kiedy okaże im swoje miłosierdzie, niektórzy z nich przypisują Mu współtowarzyszy.

30.34. Czynią tak dlatego, aby nie okazywać wdzięczności Bogu za to, co im ofiarowaliśmy. Radujcie się, wkrótce dowiecie się (co was czeka).

30.35. Czy my zesłaliśmy im jakieś dowody świadczące o tych, których Mu dodają (za współtowarzyszy)?

30.36. Kiedy ludzie dostąpią Naszego miłosierdzia, cieszą się nim.

³⁹⁶ Dosł. „wyjście z ziemi”.

³⁹⁷ Al-Fitra, każdy człowiek w sposób naturalny (instynktowny) dąży do Boga. Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Naturą, jaką obdarzył Bóg ludzi jest monoteizm” (Al-Kafi); kiedy indziej, gdy spytano go o ten wers, powiedział: „Tym naturalnym instynktem jest islam” (Al-Kafi). Imam Bakir (a.s.) powiedział: „Bóg umieścił w naturze ludzkiej chęć poznania Go” (Al-Kafi). Prorok Muhammad (s) powiedział: „Każde dziecko rodzi się z naturalnym instynktem islamu, po czym jego rodzice wychowują je w innych religiach jak judaizm, chrześcijaństwo czy politeizm” (Muslim).

Jeżeli spadnie na nich cierpienie za to, co wcześniej zgotowali sobie własnymi rękami, popadają w rozpacz.

30.37. Czy oni nie dostrzegają, że Bóg rozdaje hojnie swe dobra tym, których wybierze i pomniejsza je? W tym są znaki dla wierzących.

30.38. Oddaj krewnemu to, co mu się słusznie należy, a także biednemu i podróżującemu. To jest najlepsze dla tych, którzy szukają oblicza³⁹⁸ Boga. Oni są tymi, którzy osiągną sukces.

30.39. Lichwa, którą praktykujecie, aby pomnożyć sobie kosztem majątków innych ludzi, niczego nie pomnaża u Boga. Płacenie podatku, co praktykujecie, aby szukać oblicza Boga, naprawdę was wzbogaca.

30.40. Bóg jest tym, który was stworzył i dał pożywienie. Potem was uśmierci i wskrzesi. Czy wśród współtowarzyszy, których Mu dodajecie, jest ktoś, kto uczyniłby coś takiego? Chwała niech będzie Bogu. On jest ponad tym, co Mu przypisujecie.

30.41. Niesprawiedliwość szerzy się na ziemi i morzu z powodu tego, co czynią ludzkie ręce. W ten sposób Bóg pozwala zakosztować tego, co sami czynią, aby mogli się nawrócić.

30.42. Powiedz: „Udajcie się w podróż po ziemi i zobaczą, jaki koniec spotkał tych, którzy byli przed wami. Większość z nich była bałwochwalcami”.

30.43. Skieruj twarz ku właściwej religii, zanim nadejdzie Dzień od Boga, a tego nie da się odwrócić. Tego Dnia ludzie zostaną rozdzieleni.

30.44. Ci, którzy nie wierzą, poniosą konsekwencję swej niewiary, ci, którzy postępują sprawiedliwie, zapewniają sobie nagrodę (w Raju).

30.45. Tak Bóg obdarzy Swoją łaską tych, którzy wierzą i czynią dobro. On nie kocha niewierzących.

30.46. Wśród Jego znaków jest to, że wysłał wiatr jako zwiastun dobrej nowiny, dając wam posmakować Swojego miłosierdzia, aby okręty popłynęły tak, jak On rozkaże i abyście mogli poszukiwać Jego hojności i dziękować za to.

30.47. Przed tobą wysyłaliśmy posłańców do ich ludów, z jasnymi dowodami. Potem przyszła zemsta na tych, którzy pozostali grzesznikami. Naszym obowiązkiem było pomóc wierzącym.

30.48. To Bóg wysłał wiatr, który wzbudza chmury. Bóg rozkłada je na niebie i rozdziela na części. Potem widzisz, jak wyprowadza z nich deszcz, który pada na tych z Jego sług, których On sobie wybierze, a oni się radują,

³⁹⁸ W sensie: Jego łaski, aprobaty, zadowolenia.

30.49. chociaż wcześniej, zanim (deszcz) został zesłany, byli pogrążeni w rozpacz.

30.50. Przyjrzyj się skutkom Bożego miłosierdzia, jak On ożywia ziemię po tym, jak ona umarła. On też ożywi zmarłych. On ma władzę nad wszystkim.

30.51. A gdyby On wysłał wiatr, a wszystko co wcześniej wyrosło, pożółkłoby, wówczas oni nadal byłiby niewierzącymi.

30.52. Ty nie możesz sprawić, aby umarli słyszeli, ani nie możesz sprawić, by głusi usłyszeli wołanie, kiedy odwróca się (od wiary).

30.53. Nie wyprowadzisz ślepców z ich błędu. Możesz jednak sprawić, że usłyszą ci, którzy wierzą w Nasze znaki i są całkowicie poddani Bogu³⁹⁹.

30.54. Bóg jest tym, który stworzył was słabymi, po słabości dał wam siłę, a po sile słabość i siwe włosy. On tworzy to, co zechce. Bóg jest Wszechwiedzący i Wszechmocny.

30.55. W Dniu, kiedy nadejdzie Godzina, grzesznicy będą przysięgać, że przebywali (na ziemi) tylko chwilę. W ten sposób zostali zwiedzeni.

30.56. Obdarzeni wiedzą i wiarą powiedzą (im): „Przeznaczono wam w Księdze czas aż do Dnia Zmartwychwstania i nadszedł Dzień Zmartwychwstania, ale wy o tym nie wiedzieliście”.

30.57. W tym Dniu grzeszników nie usprawiedliwi żadna wymówka i nie będzie przyjęta ich pokuta.

30.58. W Koranie przekazaliśmy im wszelkie przypowieści, a kiedy przedstawiś jakiś znak, niewierzący z pewnością powiedzą: „On jest tylko głosiicielem kłamstwa”.

30.59. Tak Bóg zamyka serca tych, którzy nie posiadają wiedzy.

30.60. Bądź wytrwały. Z pewnością obietnica Boga jest prawdziwa. Nie pozwól tym, którzy wątpią (co do prawdy), aby zachwiali twoją wiarą.

³⁹⁹ Są muzułmanami.

31. LUKMAN

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

31.1 Alif. Lam. Mim.

31.2. To są wersety mądrej Księgi,

31.3. wskazówki i miłosierdzie dla tych, którzy czynią dobro,

31.4. którzy odmawiają modlitwę i płacą podatek oraz tych, którzy wierzą w życie przyszłe.

31.5. To są ci, którzy podążają za przewodnictwem swojego Pana i są szczęśliwi.

31.6. Wśród ludzi znajdzie się i taki, który skupuje prześmiewcze opowieści, aby – nie mając żadnej wiedzy – zwieść innych z drogi Boga i wyśmiewać z tego, w co wierzą⁴⁰⁰. Dla takich kara będzie poniżająca.

31.7. A kiedy recytowane są mu Nasze wersety, odwraca się z dumą, jakby ich nie słyszał, jakby w jego uszach była głuchota. Powiedz mu o bolesnej karze.

31.8. Na tych, którzy spełniają dobre uczynki, czekają Ogrody Szczęścia.

31.9. Będą tam przebywać przez wieczność, zgodnie z prawdziwą obietnicą Boga. On jest Wszechmogący i Mądry.

31.10. On stworzył niebiosa bez widocznych wam filarów. Umieścił na ziemi stabilne góry, aby nie odchyłała się wraz z wami. Pozwolił rozmnożyć się wszelkiego rodzaju zwierzętom na całej ziemi. Zesłaliśmy wodę z nieba i pozwoliliśmy wzrosnąć parami wszelkim gatunkom życia.

31.11. Oto dzieło Boga. Pokażcie Mi teraz, co stworzyli ci inni, poza Nim? Nie! Niesprawiedliwi tkwią w ogromnym błędzie.

31.12. Daliśmy Lukmanowi⁴⁰¹ mądrość i powiedzieliśmy mu: „Bądź wdzięczny Bogu”. Kto okazuje wdzięczność (Bogu), ten okazuje wdzięczność dla swojego dobra. A jeżeli ktoś jest niewdzięczny, wiedz, że Bóg jest Niezależny i Godny Chwały.

⁴⁰⁰ Boga i wersety Koranu.

⁴⁰¹ Według niektórych komentatorów był jednym z proroków przedislamskiej Arabii, według większości komentatorów był jednak wyjątkowo pobożnym, prawym mędrcom, ale nie prorokiem. Był obdarzony mądrością i szacunkiem ludzi. Prawdopodobnie pochodził z Abisynii. Według niektórych interpretacji był krewnym Hioba (siostrzeńcem lub wnukiem).

31.13. Lukman nauczał swojego syna: „Mój synu. Nie dodawaj Bogu współtowarzyszy. Przypisywanie ich Bogu jest wielką niesprawiedliwością”.

31.14. Nakazaliśmy człowiekowi, aby okazywał dobroć swoim rodzicom. Jego matka nosiła go w bólach i po dwóch latach odstawiła go (od piersi). Powiedziliśmy: „Okazuj wdzięczność Mnie i twoim rodzicom. Do Mnie wszyscy powrócicie.

31.15. A jeśli będą przymuszać cię, abyś dodawał Mi współtowarzyszy, o których nic nie wiesz, nie słuchaj ich. Traktuj ich życzliwie w tym świecie, ale idź drogą tych, którzy dążą do Mnie. Wszyscy do Mnie powrócicie, a Ja powiem wam, co czyniliście”.

31.16. (Lukman mówił dalej⁴⁰²) „Mój synu, nawet gdyby to miało niewielki ciężar⁴⁰³, jak ziarno gorczycy, byłoby osadzone w skale, znajdowałoby się w niebie lub na ziemi, Bóg i tak wydobędzie to na jaw. Bóg jest Przenikliwy i wie o wszystkim.

31.17. Mój synu, módl się, popieraj to, co jest sprawiedliwe, zabraniaj tego, co jest złe. Bądź wytrwały, bez względu na to, co cię spotka. Takie jest najlepsze postępowanie⁴⁰⁴.

31.18. Nie odwracaj się z pogardą od ludzi i nie krocź dumnie po ziemi. Bóg nie kocha nikogo, kto jest wyniosły i dumny.

31.19. Bądź umiarkowany w krokach, jakie podejmujesz⁴⁰⁵ i wycisz swój głos, bo najbardziej odpychającym z głosów jest ryk osła”.

31.20. Czy nie widzicie, że Bóg poddał wam to, co jest w niebie i na ziemi oraz obdarzył was jawnie i skrycie Swoją łaską? Są jednak wśród ludzi tacy, którzy spierają się o Boga bez żadnej wiedzy, bez przewodnictwa i bez Mądrej Księgi.

31.21. Kiedy mówi się im: „Idźcie za objawieniem Boga”, oni mówią: „Nie! Będziemy szli za tym, za czym podążali nasi ojcowie”. Nawet wtedy (pójdą), gdy szatan będzie ich zzywał do kary ognia piekielnego?

31.22. Ten, który zwraca się twarzą do Boga, czyni dobro, uchwycił solidny filar. Do Boga należy koniec wszystkich spraw.

⁴⁰² Słowa cytowane w wersecie 14 i 15 są słowami Boga do ludzi. W wersecie 16 jest powrót do nauk przekazywanych przez Lukmana swojemu synowi z wersetu 13.

⁴⁰³ Alegoria każdego, nawet najdrobniejszego, uczynku.

⁴⁰⁴ Ludzi wierzących na drodze prostej.

⁴⁰⁵ „Bądź umiarkowany w swoim chodzie”, „chodź umiarkowanie (nie nazbyt szybko)”, co oznacza wyważone postępowanie.

31.23. Niech niewiara tego, który nie wierzy, nie zasmuca cię. Wszyscy powrócą do Nas i usłyszają, co czynili. Bóg najlepiej wie, co znajduje się w ich sercach.

31.24. Pozwalamy im cieszyć się przez krótki czas (w tym życiu), ale potem wymierzmy im surową karę.

31.25. A jeżeli zapytacie ich: „Kto stworzył niebo i ziemię?”, oni odpowiedzą: „Bóg”. Powiedz: „Chwała należy się tylko Bogu”. Większość z nich jednak tego nie wie.

31.26. Do Boga należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. Bóg jest Niezależny i Godny Chwały.

31.27. Gdyby wszystkie drzewa na ziemi były piórami, a wszystkie oceany, nawet gdyby ich ilość zwiększyć o siedem, były atramentem, to i tak nie wyczerpałyby się słowa Boga. Zaprawdę, Bóg jest Wszechmocny i Mądry.

31.28. Stworzenie was (wszystkich) i wskrzeszenie jest jak (stworzenie i wskrzeszenie) jednego człowieka. Zaprawdę, Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwidzący.

31.29. Czy nie widzicie, jak Bóg zmienia noc w dzień i dzień w noc, jak zmusił słońce i księżyc, aby służyły wam, płynąc w określonym czasie. Bóg wie o wszystkim, co robicie.

31.30. Jest tak, dlatego że Bóg jest prawdą, a to, co Jemu przypisujecie jako współtowarzyszy, to kłamstwo i dlatego że Bóg jest Wzniosły i Wielki.

31.31. Czy nie widzicie, że statki płyną po morzu z łaski Boga, abyście ujrzeli część Jego znaków? Zaprawdę, są w tym znaki dla każdego wytrwałego i okazującego wdzięczność.

31.32. Kiedy przykrywa ich fala, jak zadaszenie, wtedy wzywają Boga ze szczerą wiarą w Niego. Kiedy On sprowadza ich bezpiecznie na suchy ląd, to niektórzy z nich zaczynają wątpić, a Naszym znakom zaprzeczają tylko zdraźnieccy niewdzięcznicy.

31.33. Ludzie, bądźcie bogobojni i bójcie się Dnia, w którym żaden rodzic w niczym nie będzie mógł skorzystać z pomocy swego dziecka, ani dziecko, w niczym, nie będzie mogło skorzystać z pomocy swojego rodzica. Zaprawdę, obietnica Boga (o Dniu Zmartwychwstania) jest prawdziwa. Niech życie doczesne was nie zwiedzie, niech nie oszuka was co do Boga ten, który jest największym oszustem⁴⁰⁶.

⁴⁰⁶ Szatan.

31.34. Tylko Bóg zna termin nadejścia Godziny. On zsyła deszcz i wie, co kryją łona. Żaden człowiek nie wie, co spotka go jutro, żaden człowiek nie wie, na jakiej ziemi umrze. Bóg jest Wszechwiedzący i Wszechświadomy.

32. POKŁON

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

32.1 Alif. Lam. Mim.

32.2. Nie ma żadnej wątpliwości, że objawienie tej księgi pochodzi od Pana światów.

32.3. Czy oni mówią: „On to wszystko wymyślił?”. Nie (wymyślił)! To jest prawda, objawiona przez twojego Pana, abyś ostrzegał ludzi, do których nikt przed tobą nie przybył z ostrzeżeniem, i aby mogli iść drogą prostą.

32.4. To jest Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię oraz to wszystko, co jest między nimi, w ciągu sześciu dni, po czym w siódmym dniu osiadł na Tronie. Poza Nim, nie masz żadnego innego opiekuna i obrońcy. Pomyślcie o tym.

32.5. On Swoje rozkazy kieruje z nieba na ziemię, a te wracają do Niego w ciągu jednego dnia, który według waszego czasu trwa tysiąc lat.

32.6. Taki jest Bóg, który wie o wszystkim, co ukryte, a co jawne. Bóg jest Wszechmocny i Miłujący.

32.7. On każdą rzecz stworzył doskonałą. Tworzenie człowieka rozpoczął z gliny.

32.8. Następnie tworzył jego dzieci z cząstki nędznego płynu.

32.9. Później nadał jej cechy i natchnął Swoim duchem. Dał wam słuch, wzrok i serce, a tak mało okazujecie Mu wdzięczności.

32.10. Pytają: „Czy po naszym rozkładzie w ziemi powrócimy w nowym stworzeniu?”, ale nie wierzą, że staną przed swoim Bogiem.

32.11. Powiedz im: „Przyjdzie po was Anioł Śmierci, któremu zostalście powierzeni i zabierze was do waszego Pana”.

32.12. Gdybyś mógł zobaczyć winnych, jak opuszczają głowy przed swoim Panem i jak powiedzą: „Panie nasz, widzieliśmy i słyszeliśmy, więc odeślij nas z powrotem, a będziemy czynić dobro. Teraz już jesteśmy przekonani”.

32.13. Gdybyśmy tylko chcieli, to każdy znalazłby się na drodze prostej, ale prawdziwa jest Nasza obietnica, że zapełnimy Piekło dżinnami i ludźmi, wszystkim razem.

32.14. Zakosztujecie kary, bo zapomnieliście o spotkaniu z tym, wyznaczonym wam, Dniem. My też zapomnieliśmy o was i zakosztujecie kary, która będzie wiecznie trwać.

32.15. Oprócz tych, którzy wierzą w Nasze znaki, którzy oddają pokłon do ziemi, gdy tylko się im o nich przypomni i głoszą Naszą chwałę, nie okazując żadnej pychy.

32.16. Boki ich ciał zrywają się z łoża i bogobojaństwo z nadzieją, wzywają swojego Pana i rozdają z tego, co zostało im przez Nas ofiarowane.

32.17. Żadna dusza nie wie, jaka rozkosz dla ich oczu jest przed nią ukryta, za dobro, które czyniła.

32.18. Nie są sobie równi ci, którzy wierzą, z tymi, którzy są grzesznikami.

32.19. Wierzącym, którzy spełniali dobre uczynki, przeznaczone są miejsca w gościnnych Ogrodach Schronienia za to, co czynili.

32.20. Dla niewierzących miejscem schronienia będzie Ogień. Za każdym razem, kiedy spróbują się z niego wydostać, będą do niego wracać i usłyszą: „Zakosztujecie kary ognia (piekielnego), w którą nie wierzyliście”.

32.21. Sprawimy, że zakosztują mniejszej kary w tym świecie⁴⁰⁷, zanim posmakują wielkiej kary (w życiu przyszłym), aby mogli się nawrócić.

32.22. Czyż może być ktoś bardziej niesprawiedliwy niż ten, który został napomniany poprzez Nasze znaki, a potem się od nich odwrócił? Z pewnością weźmiemy odwet na grzesznikach.

32.23. Daliśmy już Mojżeszowi księgę⁴⁰⁸ - więc nie macie wątpliwości co do tego, że się z Nim spotkacie⁴⁰⁹ - i ustanowiliśmy przewodnictwo dla synów Izraela⁴¹⁰.

⁴⁰⁷ Prorok Muhammad (s) powiedział: „Mniejsza kara w tym świecie to trudy, problemy i choroby, jakich doświadcza człowiek w tym świecie” (Nur al-Thakalajn).

⁴⁰⁸ Torę.

⁴⁰⁹ Według niektórych komentatorów chodzi o tu o spotkanie z Mojżeszem lub spotkanie Mojżesza z Bogiem, lub spotkanie Proroka Muhammada z Mojżeszem podczas podróży nocnej.

⁴¹⁰ Tu także alternatywnie: Mojżesz jako przewodnik (przywódca) lub przewodnictwo księgi. Można też całe to wydarzenie, czyli ofiarowanie Mojżeszowi Tory przez Boga, traktować jako znak (przewodnictwo) od Pana.

32.24. I dopóki byli wytrwali, i wierzyli w Nasze znaki, wyznaczałem spośród nich przywódców, którzy kierowali tym ludem, zgodnie z Moimi przykazaniami.

32.25. Co do tego, w czym się poróżnili, to Bóg rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania.

32.26. Czyż nie jest dla nich przykładem to, ile pokoleń przed nimi zostało zniszczonych. Chodzą przecież po gruzach ich domostw. W tym są Nasze znaki. Czy oni nie będą posłuszni?

32.27. Czyż nie widzą tego, jak kierujemy wodę ku suchej ziemi i wyrasta z niej plon, który spożywają ich trzody i oni sami? Czy tego nie dostrzegają?

32.28. Mówią: „Jeżeli mówisz prawdę, to (powiedz) kiedy nadejdzie to zwycięstwo?”

32.29. Powiedz: „W dniu zwycięstwa nie pomoże niewiernym nawet to, gdyby uwierzyli, nie będzie żadnego odroczenia”.

32.30. Odwróć się od nich i czekaj. Oni także czekają.

33. SPRZYSIĘZENI⁴¹¹

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

33.1. Proroku! Bądź bogobojny, nie słuchaj niewierzących i obłudnych. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

33.2. Postępuj zgodnie z danym ci objawieniem od twojego Pana. Bóg ma pełną świadomość tego, co robicie.

33.3. Zaufaj Bogu. On wystarczy za Opiekuna.

33.4. Bóg nie stworzył człowieka z dwoma sercami w jednym ciele, tak jak nie uczynił waszymi matkami żon waszych, z którymi się rozwodzicie, mówiąc, że są jak plecy waszych matek⁴¹². Nie uczynił też z waszych synów adoptowanych, synów (prawdziwych). To są tylko

⁴¹¹ W poprzednich polskich tłumaczeniach (Surdel, Czachorowski) sura ta nosi tytuł „Sprzymierzeni” lub „Frakcje” (Bielawski.). Wydaje się, że lepiej oddaje sens tego tytułu słowo „Sprzysiężeni” jak w tzw. „Koranie Buczackiego”, z tego względu, że pomimo synonimiczności do sprzymierzonych, słowo to niesie za sobą lekki wydźwięk negatywny, a taką rolę właśnie mieli owi sprzysiężeni (żydzi i mekkańczycy oblegający Medynę i mieszkających tam muzułmanów). W tłumaczeniach zagranicznych spotykamy także rozbieżność w tytułach tej sury, np. „Ugrupowania”, „Konfederaci”, „Sojusznicy”, itp.

⁴¹² Jest to zwrot, w którym mężczyzna (w Arabii przedislamskiej) oznajmiał, że chce rozstać się ze swoją żoną.

słowa wychodzące z waszych ust. Bóg wypowiada prawdę i prowadzi drogą prostą.

33.5. Nazywajcie adoptowane dzieci imionami ich ojców, to będzie sprawiedliwsze u Boga. A jeśli nie znacie ich ojców, niech są waszymi braćmi w wierze i protegowanymi. Nie będziecie mieli grzechu, jeśli popełnicie mimowolnie błąd. Grzech będzie wtedy, jeśli zaplanowaliście to wcześniej w waszych sercach. Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

33.6. Prorok jest wierzącym bliższy niż ich własne dusze, a jego żony są dla nich matkami. Krewni, zgodnie z tym, co mówi Księga, mają większe prawa wobec siebie niż inni wierni i muhadżirowie⁴¹³, ale musicie okazywać dobroć swoim przyjaciółom. Oto co jest zapisane w Księdze.

33.7. Zawarliśmy przymierze z prorokami i z tobą oraz z Noem, Abrahamem, Mojżeszem i

z Jezusem, synem Marii. Otrzymaliśmy od nich uroczyste zobowiązanie,

33.8. aby mógł Bóg zapytać prawdomównych o ich szczerość i przygotować dla niewiernych bolesną karę.

33.9. Wierzący, przypomnijcie sobie okazane wam miłosierdzie Boga, kiedy szły przeciw wam (wrogie) siły. Zesłaliśmy przeciwko nim wiatr i niewidzialne dla was zastępy. Bóg widział, co uczyniliście,

33.10. kiedy zaatakowali was z góry i z dołu, kiedy oczy wasze wypełniły się szaleństwem, a serca podeszły wam do gardeł, a przez głowę przebiegały wam różne myśli o Bogu.

33.11. Wtedy wierzący zostali poddani próbie i drżeli bardzo wstrząśnięci.

33.12. Przypomnijcie sobie hipokrytów i tych, których serca toczyła choroba (niepewności), którzy mówili: „Bóg i Jego Wysłannik niczego nam nie obiecali – oprócz iluzji”.

33.13. A część z nich rzekła: „Ludzie z Jasribu⁴¹⁴, nie dacie sobie rady, więc zawróćcie”. A inna część prosiła Proroka o zezwolenie na to, mówiąc: „Nasze domy pozostały bez ochrony”. Ale ich domy nie były bez ochrony, oni jedynie chcieli uciec.

33.14. Gdyby wróg wdarł się do miasta ze wszystkich stron, to oni, po chwili wahania, wyparliby się swojej wiary.

⁴¹³ Por. przyp. do wersetu 9:100.

⁴¹⁴ Jasrib – nazwa Medyny przed przybyciem do niej Proroka Muhammada (s).

33.15. A przecież wcześniej zawarli przymierze z Bogiem, że nigdy nie będą uciekać. Zobowiązania wobec Boga będą rozliczone.

33.16. Powiedz: „Na nic zda wam się ucieczka przed śmiercią (naturalną) lub zabiciem, nie będziecie już długo korzystać z życia”.

33.17. Powiedz: „Kto może sprzeciwić się woli Boga, jeśli On zechce was ukarać lub zechce okazać wam łaskę?”. Oni nie znajdują sobie zamiast Boga innego opiekuna i pomocnika.

33.18. Bóg dobrze zna tych spośród was, którzy powstrzymują innych (od walki) i tych, którzy mówią: „Przyłączcie się do nas”, ale sami nie okazują wielkiej chęci (do walki).

33.19. Oni wykazują się skąpstwem wobec was. Kiedy dopada ich strach, patrzą na ciebie, przewracając oczami jak ktoś, kto omdlewa wobec nadchodzącej śmierci. A kiedy strach ich opuszcza, biczą cię ostrym językiem, zachłanni na wasze dobra. Oni nie są wierzący, a ich działania Bóg uczyni daremnymi. To jest łatwe dla Boga.

33.20. Wydaje im się, że sprzysiężeni nie odeszli (więc nadal się ich boją). A gdyby sprzysiężeni wrócili, to oni woleliby być na pustyni, wśród Beduinów i tylko wypytywać o ciebie. Gdyby zostali wśród was, niewiele by walczyli.

33.21. Każdy, kto szuka Boga, wierzy w Dzień Sądu i zwraca się do Boga, ma piękny przykład w Wysłanniku (Muhammadzie).

33.22. Kiedy wierzący ujrzeli sprzysiężonych, powiedzieli: „Oto jest to, co przepowiedział⁴¹⁵ nam Bóg i Jego Wysłannik. Bóg i Jego Wysłannik mówili prawdę”. To pogłębiło ich wiarę i zwiększyło ich poddanie się (Boga).

33.23. Wśród wierzących są tacy, którzy dochowują wierności przymierz, które zawarli z Bogiem. Są tacy, którzy już je wypełnili, ale inni jeszcze wyczekują i w ogóle się nie zmienili.

33.24. Dzieje się tak, aby Bóg mógł wynagrodzić prawdomównych za ich szczerść i, jeśli zechce, ukarać hipokrytów lub przyjąć ich skrucę. Bóg jest najbardziej Przebaczający i Miłujący.

33.25. Bóg odesłał niewiernych przepelnionych gniewem⁴¹⁶ i niczego dobrego oni nie zyskali. On (tak) uchronił wiernych od walki. Bóg jest Wszechmocny i Mądry.

33.26. Wyprowadził z twierdz tych spośród ludzi księgi, którzy po-

⁴¹⁵ Dosł. „obiecany”, ale w sensie przepowiedni, która właśnie wtedy się ziściła.

⁴¹⁶ Lub „Bóg odesłał niewiernych okrytych Jego gniewem”.

magali niewiernym i wlał w ich serca strach. Niektórych z nich zabiliście, resztę wzięliście do niewoli.

33.27. Bóg podarował wam ich krainę, domostwa, majątki i ziemię, na której jeszcze nie byliście. Bóg ma władzę nad każdą rzeczą.

33.28. Wyśłanniku, powiedz swoim żonom: „Jeżeli pragniecie tylko życia na tym świecie i jego bogactw, to chodźcie do mnie, dam wam te dobrodziejstwa i pięknie pozwolę odejść.

33.29. Jeżeli jednak pragniecie Boga i Jego Wyśłannika oraz życia przyszłego, Bóg przygotował wspaniałą nagrodę dla tych z was, które czynią dobro”.

33.30. Żony Wyśłannika! Jeżeli któraś z was popełni grzech, kara dla niej będzie podwojona. To jest łatwe dla Boga.

33.31. Każda z was, która jest posłuszna Bogu i Jego Wyśłannikowi oraz czyni dobro, otrzyma podwójną nagrodę i przygotowaliśmy dla niej bogate zaopatrzenie (w Raju).

33.32. Żony Wyśłannika! Nie jesteście jak inne kobiety. Jeśli boicie się Boga, nie bądźcie uległe w swoich słowach, aby nie pożądał was ten, którego serce draży choroba. Wypowiadajcie się z godnością.

33.33. Pozostawajcie w swych domostwach i nie okazujcie swych wdzięków jak w czasach niewiedzy⁴¹⁷. Módlcie się, płacicie podatek i bądźcie posłuszne Bogu i Jego Wyśłannikowi. Zaprawdę, Mieszkańcy Domu (Wyśłannika) ⁴¹⁸, Bóg chce odsunąć od was wszelką nieczystość i uczynić was osobami bez skazy.

33.34. Pamiętajcie o tym, co jest wam recytowane w waszych domostwach, z Bożego objawienia i Bożej Mądrości. Bóg jest Przenikliwy i Wszechświadomy.

33.35. Zaprawdę - poddani i poddane całkowicie Bogu⁴¹⁹, wierzący i wierzące, prawdomówni i prawdomówne, cierpliwi i cierpliwe, pokorni i pokorne, dający i dające jałmużnę, poszcząjący i poszczące, zachowujący i zachowujące niewinność, modlący i modlące się często do Boga - Bóg przygotował dla was przebaczenie i wspaniałą nagrodę.

⁴¹⁷ Przed islamem.

⁴¹⁸ Krewni Proroka. Ludzie domu Proroka(s) (Ahl - ul Bayt): Ali (a), Fatima, Hussajn (a) i Hassan.

⁴¹⁹ Według wielu przekazów wers ten został objawiony w domu żony Proroka, Umm Salamy, kiedy obecni byli w nim Imam Ali (a.s.), Fatima (a.s.), Imam Hasan (a.s.) i Imam Husejn (a.s.) – Prorok (s) okrył ich swą szatą mówiąc: „Boże, oto ludzie mojego domu, oczyść ich z wszelkiej nieczystości”.. Kiedy Umm Salama próbowała wejść pod szatę, Prorok (s) zapewnił ją, że jest prawą i dobrą osobą, powstrzymał ją jednak, sugerując w ten sposób, że nie jest częścią Ahlul Bejt. Według tradycji szyickiej wers ten pokazuje, że termin „ludzie Domu” odnosi się do konkretnych osób a nie do całej rodziny Proroka (np. jego żon) oraz jest dowodem boskiej ochrony tych osób przed grzechem.

33.36. Jeżeli Bóg i Jego Wysłannik podejmą decyzję w jakiejś sprawie, to nikt z wierzących, czy to mężczyzna czy kobieta, nie mogą w tej sprawie podjąć swojej decyzji. A kto nie posłucha Boga i Jego Wysłannika, ten z pewnością popadnie w błąd.

33.37. Kiedy powiedziałeś do tego, którego Bóg obdarzył swoją łaską, i którego ty obdarzyłeś swoim dobrodziejstwem⁴²⁰: „Zatrzymaj swoją żonę przy sobie i bój się Boga”, to skrywałeś w sercu, w obawie przed ludźmi to, co Bóg zamierzał ujawnić. Prawem Boga jest, abyś to jego się obawiał. Kiedy tylko on rozstał się z nią, wypełniając względem niej wszystkie powinności, tobie daliśmy ją za żonę, aby wierni nie mieli wątpliwości, co do małżeństw z żonami ich przybranych synów, kiedy oni wywiążą się ze wszystkich swoich zobowiązań. Nakazy Boga trzeba wypełniać.

33.38. Prorok nie popełnia grzechu, wypełniając to, co Bóg mu nakazał. Takie prawo Boga już obowiązywało wcześniej wśród tych, którzy przeminęli. Nakazy Boga są postanowieniami obowiązującymi

33.39. tych, którzy przekazują Jego przesłanie, boją się Go i nikogo innego poza Nim się nie obawiają. Bóg najlepiej wszystko rozlicza.

33.40. Muhammad nie jest ojcem żadnego z was, ale jest Wysłannikiem Boga i Pieczęcią Proroków⁴²¹. Bóg jest Wszzechwiedzący.

33.41. Wierzący, pamiętajcie o Bogu, jak najczęściej wspominając go⁴²².

33.42. Wychwalajcie go rano i wieczorem.

33.43. On udziela wam błogosławieństwa i wysłuchuje prośb aniołów, aby wyprowadzić was z ciemności ku światłu. Bóg okazuje miłosierdzie wierzącym.

33.44. Ich przywitaniem w Dniu (Zmartwychwstania), kiedy staną przed Nim, będzie „Pokój”. Bóg przygotował dla nich wspaniałą nagrodę.

33.45. Wysłanniku, posłaliśmy cię jako świadka, zwiastuna dobrej nowiny i ostrzegającego.

33.46. I jako zapraszającego do Boga, za Jego przyzwoleniem oraz jako źródło oświecenia.

33.47. Głoś wiernym dobra nowinę, że łaska Boga wobec nich będzie wielka.

⁴²⁰ Zaid ibn Harith, usynowiony przez Proroka (s) (zwracał się do niego „Mój synu”).

⁴²¹ Tzn. ostatnim prorokiem posłanym przez Boga do ludzi.

⁴²² Nie chodzi tu tylko o akt modlitwy, ale o ciągle pamiętanie o Bogu we wszystkim, co robimy.

33.48. Nie słuchaj niewiernych i hipokrytów, nie zwracaj uwagi na ich obraźliwe słowa, ufaj Bogu. On wystarcza jako Opiekun.

33.49. Wierzący! Jeżeli wzięliście sobie za żony wierzące kobiety i nie zbliżyliście się do nich, to biorąc z nimi rozwód, nie ma potrzeby wyznaczać im okresu oczekiwania. Wyposaźcie je i rozejdźcie się z nimi w sposób godny.

33.50. Wysłanniku! Postanowiliśmy, że dozwolone są tobie twoje żony, którym dałeś wiano i te niewolnice, które ofiarował ci Bóg jako zdobycz (wojenną), i córki twojego stryja, i córki twoich ciotek ze strony ojca, i córki twojego wuja ze strony matki, i córki twoich ciotek ze strony matki, które emigrowały z tobą oraz taka wierząca kobieta, która sama ofiarowuje się Wysłannikowi, jeśli tylko zechce pojąć ją za żonę. To prawo przysługujące jedynie tobie, z wyłączeniem innych wiernych. Bóg dobrze wie, jakie prawa im ustanowił odnośnie ich żon i niewolnic i nie musisz odczuwać zakłopotania. Bóg jest Przebaczający i Miłujący.

33.51. Możesz odesłać każdą z nich i przyjąć tę, którą zechcesz i zapragniesz⁴²³. Jeżeli później zechcesz przyjąć tę, którą wcześniej odesłałeś, nie będzie w tym żadnej twojej winy. To najlepsze, co możesz zrobić, aby były szczęśliwe i aby się nie smuciły, a cieszyły z tego, co im dajesz. Bóg wie, co skrywają wasze serca. On jest Wszzechwiedzący i Dobry.

33.52. Poza nimi nie są ci dozwolone inne kobiety, ani nie wolno ci zamieniać ich na inne żony, chociażby piękność ich cię zachwycała, oprócz tych, które wzięte są do niewoli. Bóg widzi każdą rzecz.

33.53. Wierzący! Nie wchodźcie do siedziby Wysłannika na posiłek o niewłaściwej porze, jeżeli nie otrzymacie na to pozwolenia. Jeżeli jesteście zaproszeni, to możecie wejść, a po spożyciu posiłku wyjdźcie szybko, bez wdawania się w niepotrzebne rozmowy. To może krępować Wysłannika, który będzie wstydział się wam to powiedzieć (abyście opuścili jego dom). Ale Bóg nie wstydzi się prawdy. Jeżeli chcecie prosić o coś jego żony, to proście z za zasłony. Tak będzie najlepiej dla waszych i ich serc. Nie godzi się wam stawiać Wysłannika Boga w kłopotliwym położeniu i jest wam zabronione poślubianie wdów po nim. W oczach Boga byłby to wielki grzech.

33.54. Jeżeli coś ujawniacie lub ukrywacie, to i tak Bóg wie o wszystkim.

⁴²³ Dotyczy to przebywania w towarzystwie kobiet już poślubionych przez Proroka (s), a nie, jak zdarza się napotkać (choć bardzo rzadko) i taką interpretację, że dotyczy to także tych kobiet, które chciałyby go poślubić.

33.55. Nie mają one⁴²⁴ żadnego grzechu, jeśli pokazują się (bez zasłony) swoim ojcom, swoim synom i braciom, bratanekom, siostrzeńcom, kobietom (z którymi się spotykają) i swoim niewolnicom⁴²⁵. Strzeżcie się Boga! On jest świadkiem każdej rzeczy.

33.56. Zaprawdę, Bóg i Jego aniołowie błogosławią Wysłannika. Wierząc, módlcie się za niego do Boga i wypowiadajcie jego imię, dodając błogosławieństwo.

33.57. Ci, którzy obrażają Boga i Jego Wysłannika, będą przez Boga przekłęci w tym życiu i życiu przyszłym. Bóg przygotował dla nich poniżającą karę.

33.58. Ci, którzy bez żadnej przyczyny obrażają wierzących i wierzące, sami się poniżają i wielce grzeszą.

33.59. Wysłanniku! Powiedz swoim żonom i córkom, a także żonom i córkom wierzących, aby przedłużały swoje szaty (dla szczelnego zakrycia się). Po tym będą rozpoznawane i unikną napastliwości. Bóg jest najbardziej Przebaczący i Współczujący.

33.60. Jeżeli hipokryci i ci, których serca toczy nienawiść oraz ci, którzy sięją zamęt w Medynie, nie zaprzestaną swoich działań, My z pewnością pchniemy ciebie przeciwko nim i w krótkim czasie przestaną być twoimi sąsiadami.

33.61. Będą przekłęci i gdziekolwiek się ich złapie, należy ich zniszczyć.

33.62. Tak uczyniono z tymi, którzy byli wcześniej i nie znajdziesz zmiany w postępowaniu Boga.

33.63. Ludzie pytają cię o Godzinę. Powiedz im: „To wie tylko Bóg”. Skąd ty masz to wiedzieć, może ona jest już blisko?

33.64. Bóg wyklął niewiernych i przygotował dla nich ogień (piekielny).

33.65. Będą w nim przebywać całą wieczność. Nie znajdą sobie żadnego obrońcy ani pomocnika.

33.66. W Dniu, kiedy ich twarze zwrócone będą do ognia, powiedzą: „Och, gdybyśmy byli posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi”.

33.67. Powiedzą: „Panie nasz, byliśmy posłuszni naszym przywódcom i naszym dostojnikom i to oni sprowadzili nas z drogi prostej.”

33.68. Panie nasz, ukarż ich podwójnie i obłóż Swoją kłątwą”.

⁴²⁴ Żony Proroka (s).

⁴²⁵ Dotyczy to także dziadków i wnuków, stryjów i wujów.

33.69. Wierzący! Nie bądźcie podobni do tych, którzy obrażali Mojżesza. Bóg oczyścił go z tych oszczerstw i wyróżnił go szczególnie.

33.70. Wierzący! Strzeżcie się Boga i mówcie wprost.

33.71. Wówczas Bóg sprawi, że wasze uczynki będą dobre i przebaczy wam grzechy wasze. Kto jest posłuszny Bogu i Jego Wysłannikowi, ten osiągnie wielki sukces.

33.72. Zaproponowaliśmy niebiosom, ziemi i górą odpowiedzialność za wiarę, ale odmówiły wzięcia jej na siebie, obawiały się tego. Poniósł ją człowiek, który jednak jest niesprawiedliwy i bezradny.

33.73. Dzięki temu Bóg będzie mógł ukarać hipokrytów i hipokrytki, bałwochwalców i bałwochwalczynie oraz przyjąć skrucę wierzących mężczyzn i kobiet. Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

34. SABA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

34.1. Chwała Bogu, do którego należy wszystko, co jest w niebie i na ziemi. Chwała Mu w życiu przyszłym. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

34.2. On wie o wszystkim, co wnika w ziemię i co z niej wychodzi, co schodzi z nieba i co się do niego wznosi. On jest Miłosierny i Przebaczący.

34.3. Niewierzący mówią: „Godzina (Sądu) nigdy dla nas nie nadejdzie”. Powiedz: „Ależ, na mego Pana, ona z pewnością przyjdzie i na was. Bóg wie najlepiej o wszystkim, co jest ukryte”. Nic, nawet najbliższy pył w niebie i na ziemi, a może coś nawet lżejszego lub cięższego nie ujdzie Jego uwadze. Wszystko jest zapisane w Jasnej Księdze,

34.5. aby wynagrodzić wierzących, czyniących dobro. To są ci, którzy otrzymają przebaczenie i wszelkie dobra.

34.5. Ci, którzy zaprzeczają Naszym znakom i podważają je, są tymi, których czeka kara w męczarniach.

34.6. Ci, którzy zostali obdarzeni mądrością, wiedzą, że to, co zostało objawione przez twego Pana, jest prawdą i prowadzi ku drodze Wszechmocnego i Godnego Chwały.

34.7. Jednak niewierzący drwią: „Czy mamy wskazać wam człowieka, który głosi, że jak obrócić się w proch, to zostanieie wskrzeszeni do nowego życia?”

34.8. Czy on wymyślił kłamstwo przeciwko Bogu, czy opętały go dżiny?”. Ależ nie! To ci, którzy nie uwierzyli w życie przyszłe, są udręczeni i głęboko zagubieni.

34.9. Czy nie zastanawiają się nad tym, co jest przed nimi i za nimi, w niebie i na ziemi? Jeśli zechcemy, możemy spowodować, że ziemia zapadnie się pod nimi albo spadną na nich kawałki nieba. W tym jest znak dla każdego pobożnego sługi.

34.10. Obdarzyliśmy Dawida Naszą łaską: „Góry i ptaki, głoście chwałę Boga razem z nim”. I uczyniliśmy dla niego żelazo miękkim⁴²⁶.

34.11. (Rzekliśmy) „Stwórz idealną zbroję, dodaj siatkę pancerza i dobrze ją wymierz⁴²⁷. I czyńcie dobro, Ja widzę wszystko, co robicie”.

34.12. Daliśmy Salomonowi władzę nad wiatrem. Wiatr poranny i wiatr wieczorny wiał przez miesiąc. Sprawiliśmy, że popłynęło dla niego źródło stopionej miedzi. Z rozkazu Boga pracowały dla niego niektóre z dżinów. Gdyby uchylały się od jego wykonania, zakosztowałyby męki w ogniu piekielnym.

34.13. Budowały dla niego to, czego sobie zażyczył: przybytki⁴²⁸, posągi, misy ogromne jak sadzawki, ciężkie kotły. (Powiedzieliśmy) „Ludzie z rodu Dawida, okazujcie wdzięczność”, ale niewiele z moich sług jest wdzięczna.

34.14. A kiedy postanowiliśmy, że (Salomon) umrze, to nic im nie wskazywało (dżinom) na jego śmierć, z wyjątkiem owada z ziemi, który pożerał jego łaskę. Potem, kiedy upadł, stało się jasne dla dżinów, że gdyby знаły to, co ukryte, nie trudziłyby się w takim upokorzeniu.

34.15. Lud Saby otrzymał znak w postaci dwóch ogrodów z lewej i prawej strony. „Jedzcie z tego, co dał wam Pan i bądźcie wdzięczni. To piękna kraina, Bóg jest Przebaczający”.

34.16. Oni jednak odwrócili się od Boga, więc zesłaliśmy na nich powódź z (zerwanej) tamy. I zamieniliśmy ich wspaniałe ogrody na dwa rodzaje gorzkich owoców: z tamaryszek i drzew sidr.

34.17. Odplaciliśmy im za ich niewdzięczność. Czy my ukaralibyśmy w ten sposób kogoś innego niż niewdzięczników?

34.18. Pomiędzy nimi a krainami, którym błogosławiliśmy, umieści-

⁴²⁶ Tzn.: posiadał wiedzę z zakresu obróbki żelaza, produkcji broni itp.

⁴²⁷ Większość tłumaczeń polskich: odnosi się do stworzenia kolczugi i wymierzania ich oczek (pierścieni).

⁴²⁸ W innych tłumaczeniach: świątynie.

liśmy wiele znaczących miast i ułatwiliśmy im podróż do nich. Powiedzieliśmy: „Możecie tam podróżować bezpiecznie w dzień i w nocy”.

34.19. Oni zamiast podziękować Bogu, powiedzieli: „Panie nasz, wydłuż nasze podróże”⁴²⁹. W ten sposób sami wyrządzili sobie krzywdę. Stali się prześmiewczą opowieścią dla innych i rozproszyliśmy ich we wszystkich kierunkach. W tym są znaki dla każdego wytrwałego (w wierze) i wdzięcznego.

34.20. Wypełniło się pokuszenie Iblisa wobec nich. Za wyjątkiem nielicznej grupy wiernych, oni poszli za nim.

34.21. (Iblis-Szatan) zawładnął nad nimi tylko po to, abyśmy mogli odróżnić tych, którzy wierzą w życie przyszłe od tych, którzy zwątpili w nie. Twój Pan jest Strażnikiem Wszystkiego.

34.22. Powiedz (niewiernym): „Wezwijcie tych, których wzywaliście poza Bogiem. Oni nie mają władzy nawet nad ciężarem pyłku w niebie ani na ziemi. Nie mają tam żadnej władzy. Bóg nie ma wśród nich pomocników”.

34.23. Wstawić się u Boga można jedynie za tych, na których On zezwoli. A kiedy ich serca wyzbęda się strachu⁴³⁰, zapytają ich: „Co powiedział wasz Pan?” Oni odpowiedzą: „Prawdę”. Bóg jest Wzniosły i Wielki.

34.24. Zapytaj: „Kto rozdaje dobra nieba i ziemi?”. I odpowiedz: „Bóg, zatem my (muzułmanie) albo jesteśmy na drodze prostej, albo tkwimy w wielkim błędzie lub wy (bałwochwalcy) podążacie drogą prostą lub błędzie”.

34.25. Powiedz: „Wy nie zostaniecie zapytani o nasze grzechy, a my nie będziemy wypytywani o wasze uczynki”.

34.26. Powiedz: „Pan nasz zbierze nas wszystkich i rozsądzi między nami zgodnie z prawdą. On jest Sędzią Wszechwiedzącym”.

34.27. Powiedz: „Pokażcie mi tych, których dodajecie mi, jako współtowarzyszy? Nie! On jest Bogiem Potężnym i Mądrym”.

34.28. Wysłaliśmy cię do wszystkich ludzi, jako zwiastuna dobrej nowiny i jako ostrzegającego, ale większość ludzi o tym nie wie.

34.29. Pytają: „Jeżeli mówisz prawdę, to kiedy wypełni się ta obietnica?”.

34.30. Odpowiedz: „Wam dana jest obietnica Dnia, którego nadejścia nie będziecie mogli odroczyć, nawet o godzinę, ani przyspieszyć”.

⁴²⁹ Chcieli podróżować dalej w celu powiększenia swoich zysków z handlu.

⁴³⁰ Tych (np. aniołów), którzy mogliby się wstawić za kogoś do Boga.

34.31. Niewierzący mówią: „Nie wierzymy w Koran ani w to, co było przed nim”. Gdybyś tylko mógł to zobaczyć, jak niesprawiedliwi staną przed swoim Panem i będą wzajemnie się oskarżać. Ci, którzy byli słabi powiedzą do tych, którzy okazywali wyższość: „Gdyby nie wy, to z pewnością byśmy uwierzyli”.

34.32. Ci, którzy się wywyższali, powiedzą do słabych: „Przecież to nie my odsuwaliśmy was od przewodnictwa, kiedy przybyło do was. Zaprawdę, wy sami byliście grzeszni”.

34.33. A słabi powiedzą do tych, którzy się wywyższali: „Ależ nie! To wasze knowania nocą i dniem, sprawiły, że nie uwierzyliśmy w (Jedynego) Boga i dodawaliśmy Mu współtowarzyszy”. I wszyscy będą ukrywać swój żal, kiedy ujrzą swoją karę. Nałożymy okowy na szyje tych, którzy nie uwierzyli. Nie zostaną ukarani za coś innego poza tym, co uczynili.

34.34. Zawsze, kiedy wysyłaliśmy posłańca do jakiegoś miasta, jego mieszkańcy mówili: „Nie wierzymy w to, z czym was przysłano”.

34.35. Mówią także: „Jesteśmy bogatsi, mamy więcej dzieci i nie będziemy ukarani”.

34.36. Powiedz: „Pan mój dodaje majątku tym, którym zechce, ale i ujmuje tym, którym zechce, ale większość ludzi o tym nie wie”.

34.37. Przez wasze majątki i przez wasze dzieci wy nie przybliżycie się do Nas, tylko ci, którzy wierzą i czynią dobro. Oni za to, co czynili, będą wynagrodzeni podwójnie i będą przebywać w bezpiecznych rajskich apartamentach.

34.38. Ci, którzy zaprzeczają Naszym znakom i podważają je, zostaną ukarani.

34.39. Powiedz: „Pan mój powiększa dobra i pomniejsza je tym spośród swoich sług, którym zechce. Jeżeli rozdacie coś (z tego), On wam to zastąpi. Bóg jest najhojniejszym Ofiarodawcą”.

34.40. W Dniu, kiedy Bóg zbierze wszystkich (bałwochwalców), zapyta aniołów: „Czy oni oddawali wam cześć?”.

34.41. Oni odpowiedzą: „Chwała należy się Tobie. Ty jesteś naszym Opiekunem, wypieramy się ich. Oni oddawali cześć dżinnom i większość z nich uwierzyła w nie”.

34.42. W tym Dniu wzajemnie sobie nie pomożecie, ani sobie nie zaszkodzicie. Ci, którzy wyrządzali niesprawiedliwość, usłyszą: „Zakosztujcie kary ognia (piekielnego), któremu zaprzeczaliście”.

34.43. Kiedy recytowane są im Nasze wyraźne znaki, oni mówią: „To jest tylko człowiek, który chce odwieść nas od tego, co czcili nasi

ojcowie”. Mówią też: „To wszystko jest kłamstwem wymyślonym przez niego”. Niewierzący, gdy przychodzi do nich prawda, mówią: „To na pewno są czary”.

34.44. My nie daliśmy im wcześniej żadnej księgi ani nie posyłaliśmy im, przed tobą, kogoś, kto by ich ostrzegał.

34.45. Ci, którzy byli przed nimi, także zaprzeczali prawdzie, a nie osiągnęli nawet jednej dziesiątej tego, co My im daliśmy. Naszych posłańców uznali za kłamców. Jakże wielki był Mój gniew.

34.46. Powiedz: „Upominam was, co do jednej rzeczy: „Módlcie się do Boga parami lub pojedynczo, a potem pomyślcie. Wasz pobratymiec (Muhammad) nie jest szalony. On was tylko ostrzega przed nadchodzącą surową karą”.

34.47. Powiedz: „Nie żądam od was żadnej zapłaty, to wam będzie odpłacone. Moja zapłata jest wyłącznie u Boga. On jest Świadkiem każdej rzeczy”.

34.48. Powiedz: „Mój Pan niszczy (fałsz) prawdą. On najlepiej zna to, co jest ukryte”.

34.49. Powiedz: „Prawda nadeszła. Kłamstwo nie może niczego stworzyć ani przywrócić”.

34.50. Powiedz: „Jeśli się myślę, to oszukuję wyłącznie samego siebie. Jeżeli idę drogą prostą, to tylko dlatego, że kieruję się tym, co objawił mi Bóg. On jest Wszechsłyszający i Najbliższy”.

34.51. Gdybyś mógł ujrzeć, jak będą przerażeni (w Dniu Zmartwychwstania). Nie będą w stanie uciekać i chwytani będą w pobliżu miejsc (swojego pochówku).

34.52. Będą mówić: „Teraz we wszystko wierzymy⁴³¹ „. Jak mają teraz uwierzyć, kiedy są już tak daleko (od życia doczesnego)?

34.53. Nie uwierzyli przedtem, tylko snuli swoje przypuszczenia, będąc oddalonymi (od wiedzy).

34.54. Zostanie postawiona bariera pomiędzy nimi a tym, czego pragnęli. Tak jak uczyniono to wcześniej wobec tych, którzy byli im podobni. Jakże wielkie było ich zwątpienie.

⁴³¹ Boga, Jego wysłannika i Koran.

35. STWÓRCA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

35.1. Chwała niech będzie Bogu, Stwórcy niebios i ziemi, który uczynił anioły posłańcami dwu, trzy i czteroskrzydłymi. On daje Swojemu stworzeniu to, co zechce. Bóg ma władzę nad wszystkim.

35.2. Nikt nie może powstrzymać jakiegokolwiek miłosierdzia, które Bóg zechce okazać ludziom, a cokolwiek On powstrzyma, tego później już nikt zesłać nie może. On jest Wszchemocny i Mądry.

35.3. Ludzie, pamiętajcie o błogosławieństwach Boga, jakimi was obdarza. Czy istnieje jakiś inny stwórca, poza Bogiem, który zaopatruje was z nieba i ziemi? Nie ma innego boga, jak tylko On. Dlaczego jesteście odwrócenii (od wiary w Niego)?

35.4. Jeżeli uznają cię za kłamcę, to wiedz, że i posłańców Boga, którzy byli przed tobą, też uznawano za kłamców. Wszystkie te sprawy powrócą do Boga.

35.5. Ludzie, wszystkie obietnice Boga są prawdziwe, nie pozwólcie, aby życie w świecie doczesnym was zwiodło. Nie pozwólcie, aby zwiódł was największy kłamca.

35.6. Bo to właśnie szatan jest waszym największym wrogiem, więc traktujcie go jak wroga. On wzywa swoich wyznawców tylko po to, aby stali się mieszkańcami ognia (piekielnego).

35.7. Ci, którzy nie uwierzyli, podlegają najsurowszej karze. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, otrzymają przebaczenie i wspaniałą nagrodę.

35.8. A co będzie z kimś takim, któremu zło, jakie wyrządzał, było przedstawiane jako dobro i dobrem było w jego oczach? Bóg prowadzi drogą prostą, kogo tylko zechce i kogo tylko zechce, sprowadza z niej. Niech więc dusza twoja nie martwi się o niego. Bóg wie o wszystkim, co oni czynią.

35.9. Bóg jest tym, który zsyła wiatr, aby skłębić chmury i posyła je w kierunku wyschniętej ziemi, którą ożywia. Podobnie będzie ze zmarłym wstaniem.

35.10. Jeżeli ktoś szuka chwały, niech wie, że wszelką chwałę można znaleźć jedynie u Boga. Do Niego kierują się wzniosłe słowa i dobre uczynki, które On uwzniosła. Natomiast tych, którzy planują zło, czeka straszna kara, a ich plany spełzną na niczym.

35.11. Bóg stworzył was z prochu ziemi, później z kropli nasienia, a następnie połączył was w pary. Żadna kobieta nie zostaje brzemienną i nie urodzi bez Jego wiedzy. I żadnemu starszemu człowiekowi nie przyznaje się (dodatkowego) życia ani jego długość życia nie jest zmniejszona, a wszystko to jest opisane w Księdze. To jest łatwe dla Boga.

35.12. Nie są jednakowe dwa wielkie morza. Jedne wypełnione wodą słodką i smaczną, drugie wypełnione wodą słoną i gorzką. Z obu spożywacie delikatne mięso i z obu wydobywacie ozdoby, które nosicie. I widzisz na nich płynące statki, poszukujące Jego łaski, abyście mogli okazywać Mu wdzięczność.

35.13. On zmienia noc w dzień i dzień w noc. On zmusił słońce i księżyc, aby służyły wam, płynąc w określonym czasie. Taki jest Bóg, wasz Pan. Do Niego należy cała władza, a ci, których dodajecie Mu jako współtowarzyszy, nie posiadają nawet łupinki z pestki daktyla.

35.14. Jeśli zwrócić się do nich (z modlitwą), to nie usłyszą waszego wezwania, a nawet gdyby usłyszeli, to nie odpowiedzą. W Dniu Zmartwychwstania zaprą się stawiania ich na równi z Bogiem. Nikt nie może cię lepiej poinformować (o prawdzie) niż Ten, który jest Wszeczwiedzący.

35.15. Ludzie! Wy jesteście ubodzy wobec Boga, a Bóg jest Bogaty i Godny Chwały.

35.16. Gdyby Bóg tylko zechciał, mógłby was zniszczyć i ustanowić nowe pokolenie.

35.17. Nie jest to dla Boga trudne.

35.18. Żadna dusza niosąca ciężar własnego brzemienia nie poniesie brzemienia win kogoś innego. Jeżeli ktoś uginający się pod brzemieniem swych win będzie wzywał pomocy do poniesienia tego ciężaru, nikt mu w tym nie pomoże, nawet jego krewny. Ty możesz ostrzec (skutecznie) tylko tych, którzy boją się swego Pana, chociaż Go nie widzą i modlą się (do Niego). A jeżeli ktoś dokonuje oczyszczenia, czyni to tylko dla własnego dobra. Ostatecznie wszyscy powrócą do Boga.

35.19. Nie są sobie równi: ślepcy i ci, którzy widzą,

35.20. tak jak ciemności i jasność,

35.21. cień i ciepło słoneczne,

35.22. a także żywi i umarli nie są sobie równi. Zaprawdę, Bóg pozwala słyszeć temu, komu zechce, a ty nie możesz sprawić, aby słyszeli ci, którzy są w grobach.

35.23. Jesteś tylko ostrzegającym.

35.24. Zostałeś wysłany z prawdą, jako zwiastun dobrej nowiny i jako ostrzegający. Nie ma żadnego ludu, do którego nie byłby posłany ostrzegający.

35.25. Jeżeli uznają cię za kłamcę, to wiedz, że i ci przed nimi tak czynili (wobec posłańców). Posłańcy przychodzili do nich z wyraźnymi znakami, pismami i oświecającymi księgami.

35.26. Potem pochwyciliśmy tych, którzy nie uwierzyli. Jakże wielki był Mój gniew.

35.27. Czy nie widziałeś, że to Bóg zsyła na ziemię wodę z nieba i dzięki niej tworzymy różnobarwne rodzaje owoców? A w górach przepłatają się pasma czerwone, białe, różnokolorowe i czarne niczym kruk.

35.28. Podobnie jest z ludźmi, zwierzętami i trzodami - mają różne kolory. Boga boją się tylko ci, spośród jego sług, którzy są mądrzy. Bóg jest Wszechmocny i Przebaczący.

35.29. Tylko ci, którzy czytają Koran, modlą się i rozdają, jawnie lub skrycie, z tego, czym obdarował ich Bóg, mają nadzieję na zysk, którego nigdy nie utracą.

35.30. To Bóg daje pełną zapłatę i dzięki Swej łasce jeszcze ją powiększy. Bóg jest Łaskawy i Okazujący Wdzięczność.

35.31. To, co zostało objawione tobie w Księdze, jest potwierdzeniem tego, co było już objawione przed nią. Bóg dobrze zna i widzi Swoje sługi.

35.32. Potem uczyniliśmy dziedzicami Księgi tych spośród Naszych sług, których sobie wybraliśmy. Są wśród nich tacy, którzy sami wyrządzą sobie niesprawiedliwość, tacy, którzy idą drogą pośrednią i tacy, którzy za przyzwoleniem Boga górują nad innymi, spełniając dobre uczynki. To jest łaska Boga.

35.33. Oni wejdą do Rajskich Ogrodów. Zostaną przyozdobieni bransoletami ze złota i pereł, nałożą szaty z jedwabiu.

35.34. Będą mówić: „Chwała Bogu, który odsunął od nas wszelkie zmartwienia. Pan nasz jest Przebaczący i Okazujący Wdzięczność.

35.35. On w Swej łasce umieścił nas w miejscu wiecznego pobytu, gdzie nie będziemy odczuwać trudu i zmęczenia”.

35.36. Tych, którzy nie wierzą, czeka ogień w Piekło. Nie umrą od niego, ale nie doznają też żadnej ulgi od bólu i cierpienia. Tak odpłacamy każdemu niewierzącemu.

35.37. I będą krzyczeć: „Panie nasz, zabierz nas stąd, a my już będziemy czynić dobro. Nie będzie tak, jak było to wcześniej!”. Bóg prze-

mówi do nich: „Czyż nie dałem wam dostatecznie długiego życia, aby ten, który się zastanowił, mógł się opamiętać? I przybył do was ten, który ostrzegał. Zakosztujcie więc kary, bo niesprawiedliwi nie mają żadnego pomocnika”.

35.38. Bóg wie o wszystkim, co jest ukryte w niebie i na ziemi. On wie dobrze, co kryją serca (wszystkich ludzi).

35.39. On jest tym, który uczynił was spadkobiercami waszych poprzedników. Ten, kto nie uwierzył, sprawia, że zwróci się przeciw niemu jego niewiara, która potęguje niechęć Jego Pana. Niewiara niewierzących przyczyni się do ich zguby.

35.40. Powiedz: „Czy widzieliście tych, których przypisujecie Bogu jako współtowarzyszy? Pokażcie mi, co oni stworzyli na ziemi, jaki był ich udział w tworzeniu niebios?”. Czy daliśmy im księgę jako objawienie, według którego mogliby postępować? Tak nie było, a wzajemne obietnice niesprawiedliwych są tylko oszustwem.

35.41. To Bóg podtrzymuje niebo i ziemię, aby się nie rozpadły. A gdyby zaczęły się rozpadać, nikt by tego nie powstrzymał, poza Nim. On jest Łaskawy i Przebaczający.

35.42. Oni przysięgali na Boga, dając uroczyste słowo, że jeśli przyjdzie do nich ten, który będzie ostrzegał, to pójdą drogą prostą, gorliwiej od innych ludów. Kiedy jednak przybył do nich ten, który ostrzega, to niechęć w nich tylko się powiększyła.

35.43. Stali się bardziej wyniośli na ziemi i snuli podstępne plany. Jednak podstępne plany obracają się przeciwko tym, którzy je tworzą. Czy oni są zapatrzeni tylko w zwyczaje swoich ojców? Ty nie znajdziesz niczego, czym można by zastąpić zwyczaje Boga i nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnej niekonsekwencji.

35.44. Czyż oni nie wędrowali po ziemi i nie widzieli, jaki zły los spotkał tych, którzy byli przed nimi? A przecież ci przed nimi byli od nich potężniejsi. Nic z tego, co jest w niebie i na ziemi, nie może osłabić (i pokonać) Boga. On jest Wszechwiedzący i Wszechmocny.

35.45. Gdyby Bóg chciał ukarać tych ludzi za to, co czynią, to na ziemi nie byłoby żadnej żywej istoty. On jednak odroczył karę na określony czas, a kiedy nadejdzie ten termin, to zrozumieją, że Bóg dobrze widział swoje służby⁴³².

⁴³² I sprawiedliwie je osądzi.

36. JA SIN

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 36.1. Ja. Sin.
36.2. Na Koran pełen mądrości.
36.3. Ty jesteś jednym z Posłańców⁴³³
36.4. na drodze prostej.
36.5. Oto objawienie od Wszechmocnego i Miłującego,
36.6. abyś ostrzegł lud, którego przodkowie nie byli ostrzegani, dlatego są ignorantami.
36.7. Słowo już się wobec nich wypełniło, a oni nadal nie wierzą.
36.8. Na ich szyje założyliśmy okowy sięgające do podbródków, więc ich głowy są zadarte i unieruchomione.
36.9. Przed nimi i za nimi umieściliśmy zasłonę, zakrywając ich tak, że nie mogą niczego dojrzeć.
36.10. Jest im obojętne, czy ich ostrzegasz, czy ich nie ostrzegasz. Oni i tak nie uwierzą.
36.11. Ty możesz ostrzec tylko tego, który wierzy w przesłanie (Koranu) i boi się Miłosiernego, chociaż Go nie widzi. Przekaż mu radosną nowinę o przebaczeniu i wspaniałej nagrodzie.
36.12. Z pewnością, to My ożywiamy zmarłych. Zapisujemy ich wcześniejsze czyny oraz to, co po sobie pozostawili w jasnym rejestrze.
36.13. Przytocz im przypowieść o mieszkańcach miasta, do którego przybywali posłańcy.
36.14. Najpierw posłano dwóch, ale mieszkańcy uznali ich za kłamców. Wtedy wysłaliśmy trzeciego, aby im pomógł. Powiedzieli: „Przybyliśmy do was, jako posłańcy”.
36.15. Odpowiedzieli (im mieszkańcy): „Jesteście takimi samymi ludźmi jak my. Miłosierny Bóg niczego wam nie objawił. Jesteście kłamcami”.
36.16. Powiedzieli (posłańcy): „Pan nasz wie, że jesteśmy posłańcami do was.
36.17. Jedynym naszym obowiązkiem jest tylko jasne przekazanie wam (Jego przesłania)”.
36.18. Odpowiedzieli (mieszkańcy): „Widzimy w was złą wróżbę.

⁴³³ Muhammad (s) jest Prorokiem, Posłańcem i Wysłannikiem Boga.

Jeżeli nie zaprzestaniecie, to was ukamienujemy i spadnie na was bolesna kara”.

36.19. (Posłańcy odpowiedzieli): „Zła wróżba zostanie przy was. Mówicie tak dlatego, że zostaliście ostrzeżeni? Nie! To dlatego, że jesteście ludźmi, którzy przekroczyli wszelkie dozwolone granice”.

36.20. I oto nadbiegł z drugiego krańca miasta człowiek, który powiedział (do mieszkańców): „Ludu mój, idźcie za tymi posłańcami.

36.21. Idźcie za tymi, którzy nie chcą od was żadnego wynagrodzenia i którzy postępują drogą prostą.

36.22. Dlaczego nie miałbym oddawać czci Temu, który mnie stworzył i do którego wszyscy powrócicie?

36.23. Czy mam wybrać sobie, poza Nim, jeszcze jakiś innych bogów? Przecież, gdyby Miłosierny Bóg zechciał mnie skrzywdzić, to ich wstawiennictwo nic by mi nie pomogło ani by mnie nie ocaliło.

36.24. W takim przypadku byłbym całkowicie zagubiony.

36.25. Ja uwierzyłem w waszego Pana. Wysłuchajcie mnie!”.

36.26. I usłyszał (po tym, jak go zabili): „Wejdz do Raju”. On powiedział: „Gdyby tylko mój lud wiedział,

36.27. jak mój Pan mi przebaczył i uczynił mnie jednym z wybranych”.

36.28. Po nim nie zesłaliśmy do jego ludu niebiańskich zastępów; nie musieliśmy nikogo wysłać.

36. 29. Wystarczył tylko jeden krzyk (anioła)⁴³⁴ i zginęli.

36.30. Biada sługom moim! Nie przyszedł do nich ani jeden posłaniec, z którego by nie sztydzili.

36.31. Czy oni nie widzą, ile pokoleń unicestwiliśmy przed nimi i że oni już nigdy do nich nie powrócą?

36.32. Oni wszyscy, razem, staną przed Bogiem.

36.33. Znakiem dla nich była martwa ziemia, którą ożywiliśmy. I z niej daliśmy im ziarno, aby mogli z niego spożywać.

36.34. Na ziemi umieściliśmy ogrody pełne palm i winorośli. Sprawiliśmy, że z ziemi trysnęły źródła (wody),

36.35. aby mogli spożywać owoce ziemi i te, które wyrosły dzięki pracy ich rąk. Czy oni nie będą za to wdzięczni?

36.36. Chwała niech będzie Bogu za to, że stworzył w parach wszystko, co rodzi ziemia, ludzi i to, czego oni nie znają.

⁴³⁴ Podmuch.

36.37. Znakiem dla nich jest noc, z której zdejmujemy dzień i oni pogrążają się w ciemnościach.

36.38. I słońce, które dąży do miejsca, gdzie być powinno, zgodnie z zamysłem Boga Wszechmocnego i Wszechwiedzącego.

36.39. I księżyc, któremu wyznaczyliśmy fazy, aż staje się podobny do suchej gałązki palmowej.

36.40. Słońce nie może dogonić księżyca, tak jak noc nie wyprzedzi dnia. Każde z nich płynie po swojej orbicie.

36.41. Innym znakiem dla nich jest to, że przenieśliśmy ich potomstwo na załadowany statek⁴³⁵.

36.42. I to, że stworzyliśmy dla nich coś podobnego, do czego wsiadają⁴³⁶.

36.43. Moglibyśmy ich potopić, gdybyśmy tego chcieli. Wówczas nie znaleźliby żadnej pomocy i nie byłiby uratowani.

36.44. Dzięki naszemu miłosierdziu będą cieszyć się życiem tylko do pewnego czasu.

36.45. Mówi się do nich: „Bójcie się tego, co było i tego, co będzie, a może dostąpicie miłosierdzia (Bożego)”.

36.46. Jednak oni odwracali się od każdego wyraźnego znaku, który zsyłał im ich Pan.

36.47. A kiedy mówi się do nich: „Dzielcie się tym, czym obdarował was Bóg”, to ci, którzy nie wierzą, zwracają się do wierzących: „Czy mamy nakarmić kogoś, kogo Bóg może nakarmić, jeśli tylko On tego zechce? Musisz być w wielkim błędzie”.

36.48. Mówią jeszcze: „Jeśli mówisz prawdę, to powiedz, kiedy obietnica będzie spełniona?”.

36.49. Wszystko, na co mogą czekać, to tylko pojedynczy krzyk (podmuch), który ich pochwyci, kiedy będą zajęci sporem.

36.50. Nie zdążą sporządzić testamentu ani powrócić do swoich rodzin.

36.51. Kiedy odezwą się (anielskie) trąby, powstaną ze swoich grobów i uciekną do swego Pana.

36.52. Powiedzą: „Biada nam. Kto wskrzesił nas z miejsca spoczynku? Spełnia się to, co obiecał Miłosierny i prawdę mówili posłańcy”.

⁴³⁵ Arkę.

⁴³⁶ Dotyczy to środków transportu lądowego i wodnego (wozy, łodzie itp.).

36.53. Wystarczy jeden krzyk⁴³⁷ i wszyscy staną prze Nami.

36.54. W tym Dniu żadna dusza nie dozna niesprawiedliwości. Otrzymacie zapłatę tylko za to, co czyniliście.

36.55. Tego Dnia tylko mieszkańcy Raju będą czerpać zadowolenie ze swoich uczynków.

36.56. Oni i ich nieskazitelne małżonki będą wypoczywać w cieniu na wygodnych łożach.

36.57. Będą tam mieli owoce i wszystko, o co tylko poproszą.

36.58. (Usłyszają:), „Pokój” – słowo (pozdrowienia) od Miłosiernego Pana.

36.59. Niech tego Dnia grzesznicy trzymają się z dala (od bogobojnych).

36.60. Czyż nie przykazałem wam, synowie Adama, abyście nie czcili szatana, bo jest on waszym jawnym wrogiem?

36.61. Droga prosta to oddawanie czci Mnie.

36.62. Szatan sprowadził z drogi prostej wielu z was, dlaczego tego nie zrozumieliście?

36.63. Oto Piekło, które zostało wam obiecane.

36.64. Płońcie w nim dzisiaj za to, że uporczywie nie chcieliście uwierzyć.

36.65. Tego Dnia zapieczętujemy im usta i przemówią do Nas ich ręce, a nogi same zaświadczą o tym, co uczynili.

36.66. Gdybyśmy tylko chcieli, to moglibyśmy ich oślepić. Wtedy w pośpiechu ruszyliby na poszukiwanie właściwej drogi, ale jakże mogliby ją dostrzec?

36.67. Gdybyśmy tylko chcieli, to moglibyśmy na miejscu przemienić ich tak, że nie byłiby w stanie iść do przodu ani zawrócić.

36.68. Komu dajemy długie życie, osłabiamy go na starość. Czy oni tego nie rozumieją?

36.69. My nie nauczyliśmy go⁴³⁸ poezji, nie byłoby to dla niego stosowne. To jest tylko napomnienie i jasny Koran,

36.70. aby ostrzec wszystkich żyjących i wypełnić słowo dane niewiernym.

36.71. Czy oni nie widzieli, że wśród Naszego dzieła stworzenia uczyniliśmy dla nich trzody, których są właścicielami?

⁴³⁷ Por. przyp. do wer.11:67.

⁴³⁸ Muhammada (s).

36.72. One są ich poddanymi. Na niektórych podróżują, a niektóre spożywają.

36.73. Są im pożyteczne także pod innym względem, dzięki nim mają co pić. Czy nie powinni być wdzięczni?

36.74. Jednak wzięli sobie (za obiekt czci) innych bogów poza Bogiem (Jedynym), mając nadzieję, że oni ich wspomogą.

36.75. Oni nie mogą im jednak pomóc, chociażby byli przygotowaną armią⁴³⁹.

36.76. Niech nie zasmucają cię ich (obraźliwe) słowa. My dobrze wiemy, co oni skrywają, a co jawnie głoszą.

36.77. Czy człowiek nie widzi tego, że to My stworzyliśmy go z kropli nasienia, a pomimo tego jest zaciekłym wrogiem (siebie samego⁴⁴⁰)?

36.78. Przedstawia Nam swoje przypowieści, a zapomina, jak został stworzony. Mówi: „Kto ożywi nasze kości, kiedy one się rozpadną?”.

36.79. Powiedz: „Ożywi je Ten sam, który powołał je do życia za pierwszym razem. On ma wiedzę o każdym stworzeniu.

36.80. On rozniecił ogień w zielonym drzewie i teraz z niego rozpalacie”.

36.81. Czy Stwórca nieba i ziemi nie może stworzyć czegoś na ich podobieństwo⁴⁴¹? Może! On jest Najwspanialszym Stwórcą i Wszechwiedzącym.

36.82. Kiedy Bóg zechce jakiejś rzeczy, wyda tylko rozkaz: „Bądź” i ta rzecz się staje.

36.83. Chwała niech będzie Temu, który ma nieograniczoną władzę nad wszystkim. Do Niego wszyscy powrócicie.

⁴³⁹ Zetknąłem się różnymi interpretacjami jak i tłumaczeniami drugiej części tego wersetu. 1. Bożki, nawet gdyby były armią, nie mogą im pomóc przeciwko Bogu - to właściwie wynika i z mojego przekładu. 2. Bałwochwálcy właściwie są armią, która jest gotowa walczyć za swoje bożki. 3. Bożki, jako zastęp będą przeciw bałwochwálcom (wyprą się ich) w Dniu Zmartwychwstania. 4. Bożki są przedstawiane w opowieściach bałwochwálców jako armia.

⁴⁴⁰ Według innych interpretacji chodzi o to, że człowiek ma w naturze skłonność do nieposłuszeństwa Bogu.

⁴⁴¹ Ludzi.

37. SZEREGI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 37.1. Na stojących w szeregach (aniołów),
- 37.2. wytrwale dających odpór,
- 37.3. którzy recytują Koran.
- 37.4. Wasz Bóg jest Jedyny.
- 37.5. On jest Panem nieba i ziemi oraz wszystkiego, co jest pomiędzy nimi i jest Panem wschodów (słońca).
- 37.6. Najniższe niebo ozdobiliśmy pięknem gwiazd
- 37.7. i dla ochrony przed zbuntowanymi demonami.
- 37.8. Aby nie mogli podsłuchać niczego z najwyższego zgromadzenia (aniołów), będą rażeni ze wszystkich stron (ognistymi pociskami).
- 37.9. Odrząceni, czeka ich wieczne cierpienie.
- 37.10. A jeżeli komuś uda się podsłuchać choćby słowo, dosięgnie go przenikający płomień.
- 37.11. Zapytaj ludzi, czy ich ciała są silniejsze od ciał tych, których stworzyliśmy (w niebie). Ludzie są przecież stworzeni z lepkiej gliny.
- 37.12. Dziwisz się im (że zaprzeczają prawdzie), a oni się z tego śmieją.
- 37.13. A jak im się (o niej) przypomina, oni nie zwracają na to uwagi.
- 37.14. A kiedy widzą znak, szydzą z niego.
- 37.15. Mówią: „To nic innego jak zwykłe czary.
- 37.16. Kiedy umrzemy i zostanie z nas tylko proch i kości, czy powrócimy do życia?
- 37.17. Razem z naszymi przodkami?”
- 37.18. Powiedz: „Tak będzie i zostaniecie całkowicie upokorzeni”.
- 37.19. Wystarczy jeden krótki krzyk⁴⁴², a będą widzieć.
- 37.20. Powiedzą: „Biada nam, nastał Dzień Sądu”.
- 37.21. (Usłyszą) „Oto Dzień wydania wyroku, w który nie wierziliście”.
- 37.22. (Aniołowie) zbierzcie tych, którzy byli niesprawiedliwi i ich współników oraz tych, którym oddawali cześć
- 37.23. poza Bogiem i zaprowadźcie ich na drogę do Piekła.

⁴⁴² Por. przyp. do wer.11:67.

- 37.24. Zatrzymajcie ich, gdyż będą zapytani:
37.25. „Cóż się wam stało? Dlaczego wzajemnie nie wspieracie się?”
37.26. Oto w tym Dniu będą całkowicie ulegli.
37.27. Będą wypytywać się wzajemnie, zadając pytania:
37.28. Jedni powiedzą: „Dlaczego przychodziliście do nas pod pozorem prawości?”
37.29. Drudzy odpowiedzą: „Było wręcz przeciwnie. To wy, byliście niesprawiedliwi.
37.30. My nie mieliśmy nad wami żadnej władzy. Byliście ludźmi zbuntowanymi (przeciwko Bogu).
37.31. Teraz wypełniło się słowo naszego Pana wobec nas. Z pewnością tego doświadczymy⁴⁴³.
37.32. Pozwoliliśmy wam zejść z drogi prostej, bo sami pobłądziliśmy”.
37.33. Rzeczywiście, w tym Dniu oni razem będą ukarani.
37.34. Tak doświadczamy grzeszników.
37.35. Zaprawdę, kiedy mówiono im: „Nie ma Boga oprócz Niego”, oni zachowywali się wyniośle.
37.36. Mówili: „Czy mamy zrezygnować z naszych bogów z powodu jakiegoś szalonego poety?”
37.37. Nie! On przyniósł wam prawdę i potwierdził przesłanie poprzednich posłańców.
37.38. Zaprawdę, wy zasmakujecie kary bolesnej.
37.39. Dostaniecie zapłatę tylko za to, co czyniliście.
37.40. Za wyjątkiem wybranych (i szczerych) sług Boga.
37.41. Oni otrzymają wspaniałe dary.
37.42. Owoce i zaszczyty
37.43. w Rajskich Ogrodach.
37.44. Tam wypoczywać będą na wygodnych łóżach, zwróceni do siebie twarzami.
37.45. Z najczystszej źródła podawany im będzie puchar z napojem
37.46. jasnym i wybornym dla pijących go.
37.47. Nieszkodliwy napój, który nie odurza.

⁴⁴³ Dotyczy to obiecanej kary.

- 37.48. Będą z nimi dziewice, z dużymi oczami⁴⁴⁴, o niewinnym i powściągliwym spojrzeniu,
- 37.49. nieskazitelne jak perły bez skazy.
- 37.50. Zwróceni do siebie będą ze sobą rozmawiać.
- 37.51. Jeden z nich opowie: „Miałem przyjaciela.
- 37.52. Pytał mnie: >> Czy jesteś jednym z wierzących?
- 37.53. Czy kiedy umrzemy i zostanie z nas tylko proch i kości, to będziemy osądzeni?”<<.
- 37.54. I powie: „Spójrście w dół”.
- 37.55. On także spojrzy i ujrzy swojego przyjaciela w środku Piekła.
- 37.56. I powie (opowiadający): „Na Boga, omal nie doprowadziłeś mnie do zguby.
- 37.57. Gdyby nie miłosierdzie Boga, byłbym jednym z tych, których trawi piekielny ogień”.
- 37.58. I zapyta innych: „Czy my już więcej nie doświadczymy śmierci
- 37.59. poza tą, która już przysłała do nas po raz pierwszy? I nie spotka nas już kara?”.
- 37.60. Tak, i to jest wasz największy sukces.
- 37.61. Na taki sukces niech pracują trudzący się (na drodze prostej).
- 37.62. Czy taka uczta nie jest lepsza od drzewa Az - Zakkum?
- 37.63. Uczyniliśmy je pożywieniem dla grzeszników.
- 37.64. Drzewo to wyrasta z dna piekła.
- 37.65. Wydaje owoce niczym głowy demonów⁴⁴⁵.
- 37.66. Grzesznicy będą z niego jedli i napełniali swoje brzuchy.
- 37.67. Popijać to będą wrzącą wodą.
- 37.68. I powrócą do Piekła.
- 37.69. Oni spotkali swoich przodków błędzących po złej drodze.
- 37.70. A jednak poszli w ich ślady.
- 37.71. Już przed nimi błędziło wiele ludów.
- 37.72. Wysyłałiśmy do nich ostrzegających spośród nich samych.

⁴⁴⁴ Niektórzy uważają, że chodzi tu o hurysy. Uznałem, że wyjaśnienia, co do (rajskich) dziewic, dziewcząt, służących dziewcząt (zwracam uwagę, że Koran mówi też o służących - młodzieńcach) nie są jednoznaczne a przy okazji postacie te wywołują różne dyskusje, dlatego tam, gdzie pada słowo „hurysy”, staram się zachować, a w innych przypadkach - nie. Samo tłumaczenie słowa „hurysy” budzi kontrowersje, od najprostszych (dziewice, służące) do najdziwniejszych (owoc winogrona). Osobiście uważam, że w niektórych przypadkach te opisy raju są prawdopodobnie alegorią szczęścia i rajskich rozkoszy, wcale nieutożsamianych z seksem, jak chcą przeciwnicy islamu.

⁴⁴⁵ Drzewo goryczy zasiane ziarnem zła, wydające owoce nad wyraz niesmaczne i gorzkie.

- 37.73. I spójrz, jaki zły spotkał ich koniec.
37.74. Za wyjątkiem tych sług Boga, którzy szczerze wierzyli.
37.75. Wzywał Nas Noe, a My najlepiej odpowiadamy na modlitwy.
37.76. I uratowaliśmy jego i jego rodzinę przed wielkim nieszczęściem.
37.77. Sprawiliśmy, że ocalały jego dzieci,
37.78. a jego samego uczyniliśmy niezapomnianym dla potomnych:
37.79. „Pokój Noemu, pośród wszystkich ludów”.
37.80. Tak nagradzamy czyniących dobro.
37.81. On jest wśród Naszych szczerze wierzących sług.
37.82. Inni zostali później utopieni.
37.83. Do obozu jego stronników należał Abraham.
37.84. On przybył do swego Pana z sercem czystym⁴⁴⁶.
37.85. I powiedział do ojca swego i jego ludu: „Komu cześć oddacie?”
37.86. Podążacie za ogromnym kłamstwem, szukając innych bogów poza Bogiem (Jedynym).
37.87. Cóż wy zatem myślicie o Panu światów?”
37.88. Następnie spojrzął w gwiazdy
37.89. i powiedział: „Jestem chory”,
37.90. więc odwrócili się od niego i odeszli.
37.91. Wówczas on zwrócił się do ich bożków⁴⁴⁷: „Dlaczego nie spożywacie (złożonych ofiar)?
37.92. Cóż wam jest, że nie odpowiadacie?”
37.93. I zwrócił się przeciwko nim, uderzając je swoją prawicą.
37.94. Wówczas ludzie podbiegli do niego.
37.95. On powiedział: „Czciecie to, co sami wykuliście (w kamieniu),
37.96. kiedy to Bóg stworzył was i wszelkie wasze dzieła?”
37.97. Oni powiedzieli: „Zbudujcie dla niego stos i wrzucie go do ognia”.
37.98. Taki podły plan uknuli przeciw niemu, ale My sprawiliśmy, że upadli.
37.99. Abraham powiedział: „Odchodzę do mojego Pana. On mnie poprowadzi”.

⁴⁴⁶ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Czyste serce to takie, w którym podczas spotkania z Bogiem nie ma nic prócz Niego” (Al-Kafi). Powiedział również: „Serce jest świątynią Boga, niech nie mieszka więc w nim nikt inny oprócz Niego” (Al-Kafi).

⁴⁴⁷ Byli w formie posążków.

37.100. Modlił się: „Panie mój, obdarz mnie sprawiedliwym (synem)”.

37.101. Przekazaliśmy mu dobrą nowinę o narodzinach chłopca obdarzonego cierpliwością⁴⁴⁸.

37.102. A kiedy przy boku ojca osiągnął on wiek dojrzały, Abraham rzekł: „Mój synu, widziałem we śnie, jak składam cię w ofierze. Zastanów się nad tym i powiedz mi, co myślisz”. Syn jego powiedział: „Ojczy, czyż co ci nakazano. Jeśli Bóg zechce, ujrzysz mnie wytrwałym (w wierze)”.

37.103. I kiedy obaj poddali się (woli Boga), i Abraham ułożył syna twarzą do ziemi,

37.104. zawołaliśmy do niego: „Abrahamie!

37.105. Wypełniłeś zalecenie ze snu, który uznałeś za prawdę. Tak nagradzamy czyniących dobro.

37.106. To była ostateczna próba”.

37.107. I wybawiliśmy go⁴⁴⁹ wielką ofiarą.

37.108. Uczyniliśmy Abrahama niezapomnianym dla potomnych:

37.109. „Pokój Abrahamowi!”.

37.110. Tak nagradzamy czyniących dobro.

37.111. On jest wśród Naszych szczerze wierzących sług.

37.112. Przekazaliśmy mu też dobrą nowinę o Izaaku, jednym ze sprawiedliwych proroków.

37.113. Obdarzyliśmy obu błogosławieństwem: jego⁴⁵⁰ i Izaaka. Wśród ich potomków jest wielu czyniących dobro i wielu grzeszących przeciwko sobie samym.

37.114. Obdarzyliśmy też błogosławieństwem Mojżesza i Aarona.

37.115. Uchroniliśmy ich obu i ich lud od wielkiego nieszczęścia.

37.116. Wspieraliśmy ich i oni byli zwycięzcami.

37.117. Daliśmy im księgę wyjaśniającą

37.118. i poprowadziliśmy ich drogą prostą.

37.119. Uczyniliśmy ich niezapomnianymi dla potomnych:

37.120. „Pokój Mojżeszowi i Aaronowi!”

37.121. Tak nagradzamy czyniących dobro.

⁴⁴⁸ Był to Ismael, syn pierworodny Abrahama.

⁴⁴⁹ Ismaela, który ostatecznie nie był złożony w ofierze (Bóg nigdy nie wymagał składania ofiar z ludzi). Samo słowa „ofiara” w tym wersecie oznacza nie tylko złożenie zwierzęcia w ofierze w miejsce syna, ale przede wszystkim bezwarunkowe podporządkowanie i poświęcenie się Abrahama dla Boga.

⁴⁵⁰ Wg jednych tłumaczy, chodzi o Abrahama, według innych o Ismaela lub o błogosławieństwo Abrahama poprzez jego syna Ismaela.

- 37.122. Obydwoj sę wśród Naszych szczerze wierzących sług.
 37.123. Eliasz był także jednym z posłańców.
 37.124. Zapytał on swój lud: „Czy będziecie bogobojni?
 37.125. Jak możecie modlić się do Baala⁴⁵¹ i porzucić najlepszego
 Stwórcę,
 35.126. Jedynego Boga, waszego Pana i Pana waszych przodków?”.
 35.127. A oni nazwali go kłamcą, więc wszyscy zostaną poprowa-
 dzeni (do Piekła),
 37.128. za wyjątkiem naszych najwierniejszych sług.
 37.129. Uczyniliśmy Eliasza niezapomnianym dla potomnych:
 37.130. „Pokój Eliaszowi!”.
 37.131. Tak nagradzamy czyniących dobro.
 37.132. On jest wśród Naszych szczerze wierzących sług.
 37.133. Lot był również jednym z Naszych posłańców.
 37.134. Ocaliliśmy jego i jego rodzinę.
 37.135. Za wyjątkiem starej kobiety, która pozostała w tyle
 37.136. i unicestwiliśmy całkowicie pozostałych.
 37.137. Przechodźcie obok (ruin) ich siedzib co rano
 37.138. i wieczorem⁴⁵², i nie zastanawiacie się?
 37.139. Jednym z posłańców był i Jonasz.
 37.140. Kiedy schronił się na przeciążonym statku,
 37.141. ciągnięto losy i Jonasz przegrał.
 37.142. Połknęła go wielka ryba⁴⁵³, bo był winny (zwałpienia).
 37.143. Gdyby nie był jednym z tych, co wychwalają Boga,
 37.144. pozostałby w brzuchu wielkiej ryby aż do Dnia Zmartwych-
 wstania.
 37.145. Później wyrzuciliśmy go na pustynię i chorował.
 37.146. Sprawiliśmy, że wyrosło nad nim drzewo tykwy.
 37.147. I posłaliśmy go do ponad stu tysięcy (ludzi),
 37.148. i oni mu uwierzyli, a My daliśmy im jeszcze czas radowania
 się (życiem doczesnym).

⁴⁵¹ Baal to imię jednego z „bogów” czczonych w starożytnym Kanaanie i Fenicji. Kult Baala zaistniał w żydowskim życiu religijnym w czasach Sędziów (Księga Sędziów 3,7) i rozprzestrzenił się w Izraelu i Judei. Słowo „baal” oznacza „pan”. Baala uważano za „boga” płodności, który sprawiał, że ziemia wydawała plony, a ludziom rodziły się dzieci.

⁴⁵² Kiedy wyrusza i wraca karawana. Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Wy też przechodźcie koło tych ruin za każdym razem, kiedy czytacie ten wers Koranu” (Nur al-Thakalajn).

⁴⁵³ Lub: wieloryb.

37.149. Zapytaj ich⁴⁵⁴: „Czy uważacie, że mój Pan ma córki⁴⁵⁵, kiedy wy dla siebie pragniecie synów?

37.150. Czy Bóg stworzył aniołów płci żeńskiej? Czy oni mogą o takim czymś zaświadczyć?”

37.151. To ich kolejne wielkie kłamstwo, kiedy mówią:

37.152. „Bóg zrodził”. Oni są kłamcami.

37.153. Czy Bóg wywyższył córki ponad synów?

37.154. Cóż z wami jest? Jak myślicie?

37.155. Czy wy w ogóle się zastanawiacie?

37.156. Czy możecie okazać jakiś jasny dowód (na to)?

37.157. Jeżeli mówicie prawdę, pokażcie własną księgę.

37.158. Oni twierdzą, że Bóg jest spokrewniony z dżinnami, podczas gdy dżinny dobrze wiedzą, że będą osądzone.

37.159. Chwała niech będzie Bogu, który jest ponad tym wszystkim, co Mu przypisują.

37.160. Niczego nie przypisują Bogu tylko ci, którzy Mu szczerze służą.

37.161. Wy i to, czemu oddajecie cześć,

37.162. nie możecie skusić nikogo do wystąpienia przeciwko Bogu,

37.163. za wyjątkiem tych, którzy będą płonąć w ogniu piekielnym.

37.164. Mówią (anioły): „Każdy z nas ma i zna swoje miejsce.

37.165. Stoimy w szeregach

37.166. i głosimy chwałę Pana”.

37.167. Niewierni mówili:

37.168. „Gdybyśmy otrzymali takie napomnienie, jakie otrzymali nasi przodkowie,

37.169. to z pewnością bylibyśmy wiernymi sługami Boga”.

37.170. Ale oni w Niego nie uwierzyli i niebawem dowiedzą się (co ich czeka).

37.171. Naszym sługom, posłańcom, zostało wcześniej dane Nasze słowo,

37.172. że to oni otrzymają pomoc,

37.173. a Nasze zastępy będą zwycięskie.

37.174. Oddał się więc od niewiernych na chwilę (Muhammadzie)

37.175. i obserwuj. Oni także zobaczą (swoją klęskę).

⁴⁵⁴ Niewierzących mieszkańców Mekki.

⁴⁵⁵ Niewierzący twierdzili, że anioły są córkami Boga. Por. także przyp. do wersetu 4:117.

- 37.176. Czy oni chcą przyspieszyć Naszą karę?
37.177. Kiedy ona wedrze się na ich podwórze, poranek ostrzeganych będzie nieszczęśliwy.
37.178. Oddał się więc od niewiernych na chwilę (Muhammadzie)
37.179. i obserwuj. Oni także zobaczą (swoją klęskę).
37.180. Niech będzie wywyższony twój Pan, Pan wszelkiej chwały, który jest ponad tym wszystkim, co Mu przypisują.
37.181. Pokój posłańcom.
37.182. Chwała Bogu, Panu światów.

38. SAAD

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 38.1. Saad. Na Koran przestrzegający!
38.2. Niewierzący są pogrążeni w arogancji i nieposłuszeństwie.
38.3. Ileż pokoleń unicestwiliśmy przed nimi. Wzywały one pomocy, ale nie było już czasu na ucieczkę.
38.4. Są zdziwieni, że ostrzegający jest jednym z nich. Niewierni mówią: „To czarownik i wielki kłamca.
38.5. On zamienia wszystkich bogów na Jednego Boga? To jest bardzo dziwne”.
38.6. Ich przywódcy oddalili się, mówiąc: „Idźcie i trwajcie przy wierze w swoich bogów. To jest dla was rzecz najbardziej pożądana.
38.7. Nie słyszeliśmy o czymś podobnym we wcześniejszej religii⁴⁵⁶. To są tylko jego⁴⁵⁷ wymysły.
38.8. I tylko jemu, spośród nas wszystkich, zostało zesłane to przypomnienie⁴⁵⁸”. Zaprawdę, oni nie wierzą w Moje przypomnienie, oni jeszcze nie zasmakowali kary ode Mnie.
38.9. Czy oni posiadają skarby miłosierdzia twego Pana, Wszemmocnego i Obdarowującego?
38.10. Czy do nich należy wszystko to, co jest w niebie i na ziemi oraz to, co jest pomiędzy nimi? Jeżeli tak, to niech spróbują wznieść się do niebios.

⁴⁵⁶ Chodzi o religię, która była w Arabii przedislamskiej.

⁴⁵⁷ Muhammada (s).

⁴⁵⁸ Koran.

38.11. Armia sprzymierzonych grzeszników zostanie tutaj rozbita.

38.12. Przed nimi już zaprzeczał (swoim posłańcom) lud Noego, Ad, Faraon – władca pali⁴⁵⁹.

38.13. Sprzymierzonymi grzesznikami byli również: lud Thamud, lud Lota, Midianici.

38.14. Każdy z nich nie uwierzył posłańcom i dlatego moja kara była nieunikniona.

38.15. Teraz mogą spodziewać się pojedynczego krzyku⁴⁶⁰, po którym się nie przebudzą.

38.16. Oni mówią: „Panie nasz, dlaczego nie przyspieszasz kary dla nas przed Dniem Rozliczenia?”

38.17. Okaż cierpliwość wobec tego, co mówią i pamiętaj o naszym słudze Dawidzie, który był potężny i całkowicie posłuszny.

38.18. Podporządkowaliśmy mu góry, aby oddawały razem z nim cześć Bogu o zachodzie i wschodzie słońca.

38.19. I wszystkie ptaki były mu posłuszne i oddawały cześć Bogu.

38.20. Umocniliśmy jego królewską władzę, daliśmy mu mądrość i zdolność sprawiedliwego rozsądzania spraw.

38.21. Czy słyszałeś opowieść o kłócących się, którzy wspięli się po ścianie do przybytku?

38.22. Kiedy weszli do Dawida, on przestraszył się ich. Powiedzieli do niego: „Nie obawiaj się. My dwaj prowadzimy spór. Jeden z nas zgrzeszył przeciw drugiemu, rozsądz sprawiedliwie między nami i wprowadź nas na drogę prostą”.

38.23. (Jeden z nich powiedział): „To jest mój brat. On ma dziewięćdziesiąt dziewięć owiec, a ja mam tylko jedną owcę. Brat mój wywarł na mnie presję, abym mu ją oddał”.

38.24. Dawid powiedział: „On postąpił wobec ciebie niesprawiedliwie, żądając od ciebie przyłączenia twojej owcy do jego stada. Zprawdę, wielu ludzi, których łączą interesy, postępuje wobec siebie niesprawiedliwie. Wyjątkiem są ci, którzy wierzą i czynią dobro, ale jest ich niewiele”. I wtedy Dawid domyślił się, że My poddajemy go

⁴⁵⁹ Pale: tłumaczone także, jako: „paliki”, „twierdze”, „zastępy”, „kolumny”, „maszty” od namiotów. Jest to podkreślenie potęgi Faraona (dużo tych namiotów oznaczało liczną armię) jako władcy, stąd w niektórych tłumaczeniach znajdujemy po prostu „Faraon – potężny władca”, dlatego że powiedzenie „na palach” mogło też oznaczać znaczne siły. W innej interpretacji pale namiotów to piramidy lub pale tortur.

⁴⁶⁰ Por. przyp. do wer.11:67.

próbie. Zaczął prosić Boga o przebaczenie. Upadł na twarz, wyrażając skruchę⁴⁶¹.

38.25. Przebaczyliśmy mu i wywyższyliśmy miejscem przy Nas, do którego powróci.

38.26. Powiedziliśmy mu: „Dawidzie, uczyniliśmy cię władcą na ziemi. Dlatego będziesz sprawiedliwie sądził swój lud. Nie postępuj zgodnie ze swymi namiętnościami, aby nie odwróciło cię to od drogi Boga. Zaprawdę, ci, którzy schodzą z drogi Boga, ponoszą surową karę za to, że zapomnieli o Dniu Rozliczenia”.

38.27. Nie dla Swojej uciechy stworzyliśmy niebo i ziemię, i wszystko, co jest między nimi. Tak myślą tylko ci, którzy nie wierzą. Dlatego biada tym, którzy nie uwierzyli; będą cierpieć w ogniu piekielnym.

38.28. Czy tych, którzy wierzą i prowadzą prawe życie, powinniśmy traktować tak, jak traktujemy tych, którzy popełniają zło na ziemi? Czy mamy traktować sprawiedliwych tak, jak traktujemy niesprawiedliwych?

38.29. Oto jest błogosławiona Księga, którą zesłaliśmy ci po to, aby oni rozważali jej wersety i aby ci, którzy posiadają rozum, się opamiętali.

38.30. Obdarowaliśmy Dawida (synem) Salomonem, który był Naszym wiernym sługą okazującym skruchę.

38.31. Pewnego popołudnia pokazano mu szlachetne i szybkie konie.

38.32. (Salomon) powiedział: „Bardziej podobały mi się rzeczy materialne niż oddawanie czci mojemu Panu aż do chwili, gdy słońce zaśloniła noc.

38.33. Niech ono powróci!” . Potem on (i inni) przetarli nogi i szyje⁴⁶².

38.34. I poddaliśmy Salomona próbie, usadawiając na jego tronie (martwe) ciało. Salomon ukorzył się.

38.35. Powiedział: „Panie mój, przebacz mi i daj mi królestwo, którego nikt po mnie mieć nie będzie. Ty jesteś Wspaniałym Darczyńcą”.

⁴⁶¹ Chodzi tu albo o wybaczenie za to, że początkowo źle osądził obu mężczyzn, bojąc się ich, albo za to, że rozsądził ich sprawę tylko na podstawie słów jednego z nich, nie wysłuchując drugiego. Według innych, nielicznych jednak, komentatorów prosił o wybaczenie nie dla siebie tylko dla winnego spośród tych dwóch braci.

⁴⁶² Według przekazu w Bihar al-Anlar, kiedy Salomon oglądał i podziwiał konie, zaszło słońce i minęła pora przedwieczornej modlitwy. Gdy Salomon to zauważył, poprosił aniołów o przywrócenie słońca, by mógł odprawić modlitwę. Według tego samego przekazu przetarcie nóg i szyi odnosi się do ablucji przed modlitwą Salomona i jego ludzi, zgodnie z ich prawem religijnym.

38.36. Daliśmy mu władzę nad wiatrem, który na jego rozkaz wiał delikatnie tam, gdzie on tylko zechciał

38.37. i demony, które budowały i nurkowały⁴⁶³,

38.38. i innych, których zakuł w kajdany⁴⁶⁴.

38.39. Usłyszał: „To są Nasze dary dla ciebie. Możesz z nich hojnie obdarowywać lub zachować je dla siebie. Nie będziesz za to rozliczony”.

38.40. Zasłużył na wspaniałe miejsce przy Nas i najlepsze miejsce wypoczynku.

38.41. Przypomnij sobie Hioba, który wołał do swojego Pana: „Szatan dotknął mnie nieszczęściem i cierpieniem”.

38.42. I usłyszał: „Uderz stopą w ziemię, a pojawi się orzeźwiająca woda, którą się obmyjesz, i której się napijesz”.

38.43. W Swojej łasce daliśmy mu rodzinę dwukrotnie większą (niż przedtem), aby ludzie rozumni o tym pamiętali.

38.44. Nakazaliśmy mu: „Zwiń w ręce cienkie różgi i smagaj się nimi. Wytrwaj w swoim zobowiązaniu”⁴⁶⁵. I znaleźliśmy go niezachwianego (w wierze). To był wspaniały Nasz sługa, zawsze Nam posłuszny.

38.45. I wspomnij Nasze sługi: Abrahama, Izaaka, Jakuba, oni byli silni (w wierze) i przenikliwi.

38.46. Byli wybrani, aby przypominać ludziom o życiu przyszłym.

38.47. Zostali wybrani, gdyż należeli do najbardziej sprawiedliwych.

38.48. I wspomnij Ismaela, Eliasza i Zul-Kifla, oni także należeli do najbardziej sprawiedliwych.

38.49. To jest przypomnienie: Bogobojni zasłużyli na wspaniałe miejsce (odpoczynku).

38.50. Rajskie Ogrody, których bramy będą dla nich otwarte.

38.51. Będą tam odpoczywać i prosić o różne owoce i napoje.

38.52. Będą z nimi niewiasty⁴⁶⁶ o niewinnym spojrzeniu. Wszystkie one będą w tym samym wieku.

38.53. To zostało obiecane na Dzień Rozliczenia.

38.54. Dobra przez Nas ofiarowane nigdy się nie wyczerpią.

38.55. Tak się stanie. Dla tych, którzy się buntowali, przygotowano bolesne miejsce powrotu.

38.56. Piekło, w którym będą płonąć, to żalosne miejsce do odpoczynku.

⁴⁶³ Wydobywając skarby morza.

⁴⁶⁴ Dżinny.

⁴⁶⁵ Zobowiązał się, że zawsze będzie po stronie Boga, bez względu na nieszczęścia, które spadły na niego.

⁴⁶⁶ Por. przyp. do wer. 37:48.

- 38.57. Zakosztują tam wrzącej wody i lodowatego, zgniłego napoju
38.58. oraz cierpienia różnego rodzaju.
- 38.59. (Usłyszają ich przywódcy): „Oto tłum, który podążał ślepo za wami”. (Oni powiedzą): „Nikt ich nie będzie witał, oni będą palić się w ogniu piekielnym”.
- 38.60. (Zwodzeni powiedzą): „To was nikt nie wita. To wyście nas tu doprowadzili, jakże to nieszczęśne miejsce pobytu”.
- 38.61. Powiedzą też: „Panie nasz, ktokolwiek nas tu sprowadził, zadaj mu podwójną mękę w ogniu”.
- 38.62. I dodadzą: „Dlaczego nie widzimy tu ludzi, których uważaliśmy za niegodziwców,
38.63. z których sztydziłiśmy? Czy tylko nasz wzrok ich nie dosięga?”
- 38.64. Tak mieszkańcy Piekiła będą kłócić się między sobą.
- 38.65. Powiedz: „Ja jestem tylko ostrzegającym napomnieniem. Nie ma innego boga, jak tylko Jeden Wszchemogący Bóg.
- 38.66. Pan nieba i ziemi oraz tego, co jest między nimi. Potężny i Przebaczający”.
- 38.67. Powiedz: „To jest wspaniała nowina,
38.68. ale wy się od niej odwracacie.
- 38.69. Nie wiedziałem wcześniej o najwyższym zgromadzeniu i sporze, jaki tam toczono⁴⁶⁷.
- 38.70. Zostało mi tylko objawione, że jestem jawnie ostrzegającym”.
- 38.71. Twój Pan powiedział do aniołów: „Stworzę człowieka z gliny.
38.72. Kiedy go ostatecznie uformuję i tchnę w niego Mojego Ducha, oddajcie mu pokłon”.
- 38.73. Oni wszyscy, razem, pokłonili się,
38.74. za wyjątkiem Iblisa. Okazał się zbyt dumny i niewierny.
- 38.75. Zapytał Bóg: „Iblisie, co powstrzymało cię przed pokłonem temu, co stworzyłem Moimi rękami? Czy jesteś zbyt dumny? Czy zbuntowałaś się?”.
- 38.76. Iblis odpowiedział: „Dlatego, że jestem lepszy od niego. Stworzyłeś mnie z ognia, a jego tylko z gliny”.
- 38.77. Bóg powiedział: „Odejdź stąd. Jesteś wśród poniżonych”.
- 38.78. Przekleństwo Moje będzie nad tobą do Dnia Sądu.
- 38.79. Iblis prosił: „Panie, odrocz swój wyrok do Dnia Zmartwychwstania”.

⁴⁶⁷ Spór wywołany przez szatana (Iblisa).

38.80. Bóg powiedział: „Jesteś wśród tych, którym odroczone wyrok,
38.81. aż do wyznaczonego Dnia”.

38.82. Iblis (szatan) powiedział: „Zatem na Twoją chwałę będę ich
wszystkich zwodził z Twojej drogi,

38.83. za wyjątkiem tych z Twoich sług, którzy są Ci szczerze oddani”.

38.84. Bóg powiedział: „To jest prawda, a prawda jest we wszystkim,
co mówię.

38.85. Napełnię Piekło tobą i wszystkimi, którzy za tobą pójdą”.

38.86. Powiedz: „Nie chcę od was żadnej zapłaty, ani nie jestem
z tych, którzy nakładają na ludzi więcej niż mogą udźwignąć.

38.87. Koran jest tylko przypomnieniem dla świata

38.88. i dowiecie się o tym w swoim czasie”.

39. TŁUMY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

39.1. Księgę tę objawił Bóg Wszechmocny i Mądry.

39.2. Zawiera ona tylko prawdę, więc czcij Boga poświęcając swoją
wiarę tylko jemu.

39.3. Czyż nie Bogu należy się szczerza wiara? Ci, którzy za opiekunów
biorą sobie kogoś innego niż Bóg, mówią: „Służymy im tylko po
to, aby one przybliżyły nas do Boga”. Bóg osądzi różnice między nimi.
Bóg nie prowadzi tych, którzy są kłamcami i bluźniercami.

39.4. Gdyby Bóg zachciał mieć potomstwo, to wybrałby go sobie
spośród tego, co stworzył. Chwała Mu. On jest Bogiem, Jedynym
i Zwycięskim.

39.5. On stworzył niebiosy i ziemię w określonym celu. On przy-
krywa nocą dzień i noc przykrywa dniem. Reguluje drogą słońca i księ-
życa, które poruszają się w przeznaczonym dla nich czasie. Czyż On nie
jest Wszechmocny i Przebaczący?

39.6. On stworzył was z jednego człowieka. Temu człowiekowi stwo-
rzył, z niego samego, partnerkę, czyniąc ich parą. Zesłał wam osiem par
z czterech gatunków trzód⁴⁶⁸. On stwarza was w łonach waszych matek,
w postępujących po sobie etapach rozwoju, w trzech osłonach ciemno-

⁴⁶⁸ Po dwie pary owiec, kóz, wielbłądów i krów (zob. 6:143-144).

ści⁴⁶⁹. Taki jest Bóg, wasz Pan. Do Niego należy wszelka władza. Nie ma innego boga poza Nim. Jak mogliście się od Niego odwrócić?

39.7. Wasz brak okazywania wdzięczności w niczym Bogu nie ujmuje. On jest Niezależny, ale nie akceptuje braku wiary u swoich sług. Jeżeli okazujecie wdzięczność, to Jemu się to podoba. Żaden człowiek nie musi nieść brzemienia drugiego człowieka. Z czasem wszyscy do Niego powrócicie, a On powie wam o wszystkim, co uczyniliście. Bóg wie, co skrywają wasze serca.

39.8. Kiedy człowieka dotknie jakieś nieszczęście, on modli się do Niego i okazuje skruchę. Kiedy Bóg obdarza go swoim miłosierdziem, człowiek zapomina o tym, o co się modlił i dodaje Bogu współtowarzyszy. Robi tak dlatego, aby zwieść innych z drogi prostej. Powiedz (takiemu człowiekowi): „Naciesz się chwilowo swoją niesprawiedliwością, bowiem będziesz więźniem ognia piekielnego”.

39.9. Czy nie jest lepiej być takim, który szczerze modli się nocą do Boga, bijąc pokłony i stojąc oraz myśli z obawą o życiu przyszłym i ma nadzieję, że Bóg okaże mu swoje miłosierdzie? Powiedz: „Czy są równi ci, którzy mają wiedzę, z tymi, którzy jej nie mają?”⁴⁷⁰. Zastanawiają się nad tym tylko ci, którzy słuchają (napomnienia).

39.10. Powiedz: „Wierzący słudzy Boga, bójcie się waszego Pana. Dobrem będzie odplacone tym, którzy czynią dobro w tym życiu. Ziemia Boga jest ogromna. Wytrwali otrzymają swoją nagrodę bez żadnego rozliczenia”.

39.11. Powiedz: „Nakazano mi czcić Boga, poświęcając moją wiarę⁴⁷¹ wyłącznie Jemu.

39.12. Nakazano mi, abym był pierwszym z tych, którzy całkowicie się Mu poddali”⁴⁷².

39.13. Powiedz: „Szczerze obawiam się kary w Dniu Sądu, gdybym nie był posłuszny memu Panu”.

39.14. Powiedz: „Oddaję cześć Bogu (Jedynemu), Jemu tylko poświęcam swoją wiarę.

⁴⁶⁹ Może to oznaczać na przykład: ścianę brzucha, ścianę macicy i wody płodowe.

⁴⁷⁰ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Uważajcie, od kogo czerpicie wiedzę. Wiedziecie, że w każdej epoce są sprawiedliwe i wiarygodne osoby z nas, Ahlul Bejt, które odrzucają wypaczenia fanatyków, bezpodstawne twierdzenia zbłąkanych i usprawiedliwienia ignorantów, oczyszczając religię”(Al-Kafi). Powiedział również: „My (Ahlul Bejt) jesteśmy tymi, którzy mają wiedzę; nasi wrogowie są tymi, którzy jej nie mają, zaś ci, którzy za nami podążają, są ludźmi dobrego zrozumienia” (Madżma al-Bajan).

⁴⁷¹ Lub: religię.

⁴⁷² Czyli byli muzułmanami.

39.15. Wy czcicie sobie, kogo chcecie poza Nim”. Powiedz: „Naprrawdę przegraliśmy w Dniu Zmartwychwstania będą ci, którzy tracą swe dusze i dusze swoich bliskich”. Czy to nie jest wielka przegrana?

39.16. Będą okryci ogniem od góry i z dołu. W ten sposób Bóg wzbudza strach w swoich sługach: „O, Moi słudzy, bójcie się Mnie”.

39.17. Dla tych, którzy oddalili się od kultu Taghuta⁴⁷³ i zwrócili się do Boga, jest dobra nowina. Przekaż więc tę dobrą nowinę moim sługom,

39.18. którzy wsłuchują się w Moje słowa i podążają za tym, co jest w nich najlepsze (dla nich). To są ci, których Bóg prowadził drogą prostą. To są ci, którzy posiadają rozum.

39.19. A co z kimś, komu wyznaczono już karę? Czy możesz uratować tego, który jest już w ogniu?

39.20. Dla tych, którzy boją się swego Pana, są przygotowane majestatyczne, ułożone piętami, apartamenty z przepływającymi pod nimi strumieniami. To jest obietnica Boga, a Bóg nigdy nie łamie Swojej obietnicy.

39.21. Czy nie widziałeś, że Bóg zsyła z nieba wodę i umieszcza ją w podziemnych źródłach? Następnie sprawia, że dzięki niej wyrastają rośliny o różnych barwach. Potem one przekwitają i żółkną, a na koniec łamią się i usychają? To powinno być przypomnieniem dla tych, którzy posiadają rozum.

39.22. A co z tym, którego serce Bóg otworzył na islam tak, że podąża za światłem od swego Pana? Biada niech będzie tym, których serca pozostają zamknięte na ostrzeżenia płynące od Boga. Oni błądzą (w ciemnościach).

39.23. Bóg objawił najwspanialszą i spójną opowieść: Koran z powtarzającymi się, podobnymi do siebie wersetami, których treść sprawia, że bogobojnym cierpnie skóra. Potem jednak ich skóra mięknie i serca stają się otwarte na przesłanie Boga. Taka jest droga Boga! Prowadzi nią, kogo zechce, a kogo Bóg sprowadzi z drogi prostej, ten nie będzie miał przewodnika.

39.24. A co z tymi (niesprawiedliwymi), którzy nie zdołają uchronić swego oblicza przed karą w Dniu Zmartwychwstania? Będzie powiedziane niesprawiedliwym: „Zakosztujcie kary, na którą zapracowaliście”.

⁴⁷³ Najczęściej tłumaczone, w szerszym znaczeniu, jako bożki, idole itp.

39.25. Już ci, którzy byli przed nimi, zaprzeczali prawdzie, więc kara spadła na nich stąd, skąd nigdy by się jej nie spodziewali.

39.26. Bóg sprawił, że doznali poniżenia już w tym życiu, a kara (dla grzeszników) w życiu przyszłym będzie jeszcze bardziej dotkliwa. Gdyby tylko o tym wiedzieli!

39.27. W Koranie przytoczyliśmy ludziom różne przypowieści, może oni się opamiętają?

39.28. Koran jest w języku arabskim, nie ma w nim żadnych niejasności, więc powinni być bogobojni.

39.29. Bóg przytacza przypowieść o człowieku, który ma wielu panów kłócących się ze sobą i porównuje go do niewolnika, który ma tylko jednego pana⁴⁷⁴. Czy ich sytuacja jest taka sama? Chwała należy się tylko Bogu (Jedynemu), ale większość z nich o tym nie wie.

39.30. Z pewnością ty umrzesz (Muhammadzie) i oni umrą.

39.31. W Dniu Zmartwychwstania, przed obliczem waszego Pana, będziecie toczyć spór między sobą.

39.32. Kto może być bardziej niesprawiedliwym niż ten, który kłamie przeciwko Bogu i który kłamstwem nazywa prawdę, kiedy ona do niego przychodzi? Czy Piekło nie będzie sprawiedliwym miejscem dla niewiernych?

39.33. Ci, którzy głoszą prawdę i wierzą w nią, są sprawiedliwi.

39.34. Oni otrzymają od swojego Pana, co tylko zechcą. Taka jest nagroda dla ludzi czyniących dobro.

39.35. Bóg odpuści im ich (wcześniejsze) grzechy, a za dobro, które uczynili, wynagrodzi ich czymś jeszcze piękniejszym.

39.36. Czy Bóg nie wystarczy Swojemu słudze? Oni straszą cię tym, co stawiają na równi z Nim. Jeżeli Bóg sprowadzi kogoś z drogi prostej, nie znajdzie się już nikt, kto go poprowadzi.

39.37. A jeżeli Bóg kogoś prowadzi drogą prostą, to nikt nie zdoła go z niej sprowadzić. Czy Bóg nie jest Wszechmocny i Odplacający?

39.38. Jeżeli zapytasz ich: „Kto stworzył niebo i ziemię?”, to oni odpowiedzą: „Bóg”. Powiedz: „To dlaczego stawiacie na równi z Nim jakieś bożki? Jeśli Bóg zechciałby sprowadzić na mnie jakieś nieszczęście, to czy te bożki, do których się modlicie poza Bogiem, uchronią mnie przed tym? A jeśli Bóg zechce obdarzyć mnie swoim miłosierdziem,

⁴⁷⁴ Przypowieść o wielu kłócących się panach i jednym panu dotyczy odpowiednio wielu bóstw i Boga Jedynego oraz korzyści płynących z monoteizmu.

bożki mogą to powstrzymać?”. Powiedz: „Wystarczy mi Bóg. Na nim polegają wszyscy ludzie ufni”.

39.39. Powiedz: „Ludu mój, czyńcie wszystko, co w waszej mocy, a ja zrobię, co w mojej mocy i na pewno przekonacie się,

39.40. kto będzie poniżony karą (w życiu doczesnym), a kto otrzyma karę wieczną (w życiu przyszłym)”.

39.41. Zaslaliśmy ci Księgę zawierającą prawdę przeznaczoną dla wszystkich ludzi. Jeżeli ktoś idzie drogą prostą, czyni to z pożytkiem dla siebie, jeżeli zbłądził, zgubił samego siebie, a ty nie masz obowiązku być ich stróżem.

39.42. Bóg zabiera dusze w chwili, gdy ludzie umierają i zabiera je, gdy ludzie śpią. Zatrzymuje te (dusze ludzi), o których śmierci zdecydował, a inne odsyła na późniejszy termin. W tym są znaki dla ludzi, którzy myślą.

39.43. Czy oni wzięli sobie jakiś innych wstawiających się (za nich) poza Bogiem? Zapytaj ich: „A co jeśli oni nie mają żadnej mocy i niczego nie pojmują?”.

39.44. Powiedz: „Wstawiennictwo zależy od Boga. Do Niego należy wszelka władza nad niebem i ziemią. Wszyscy do Niego powrócicie”.

39.45. Kiedy wspomina się Jedyne Boga, serca tych, którzy nie wierzą w życie przyszłe, kurczą się z niechęcią, a kiedy wspomina się o bóstwach poza Bogiem, są one pełne radości.

39.46. Powiedz: „Boże, Stwórco nieba i ziemi, który wiesz o wszystkim, co jest ukryte i co jest jawne! Ty będziesz rozstrząsał różnice między Swoimi sługami”.

39.47. Gdyby ci, którzy byli niesprawiedliwi, posiadali wszystko, co jest na ziemi, a nawet dwa razy więcej, to chętnie by to oddali, aby uniknąć straszliwej kary w Dniu Zmartwychwstania. Bóg jednak pokaże im to, czego się nie będą spodziewać.

39.48. Zobaczcie całe zło, które uczynili i obejmie ich to, z czego szydzili⁴⁷⁵.

39.49. Kiedy na człowieka spadnie jakieś nieszczęście, modli się do Nas. Kiedy okażemy mu Swoje miłosierdzie, on mówi: „To, co osiągnąłem, zawdzięczam tylko wiedzy (Boga o tym, co osiągnąłem⁴⁷⁶)”. Tak My poddamy ludzi próbie, ale większość z nich tego nie wie.

⁴⁷⁵ Kara w życiu przyszłym, ogień piekielny.

⁴⁷⁶ Lub :swojej wiedzy.

39.50. Ci, którzy byli przed nimi, też tak mówili i nie pomogło im to, co osiągnęli.

39.51. Dosięgnęło ich zło tego, co osiągnęli. Tych, którzy są niesprawiedliwi, też dosięgnie zło ich osiągnięć i nie będą w stanie tego powstrzymać.

39.52. Czy oni nie wiedzą, że Bóg rozdaje dobra tym, którym zechce i zabiera je (tym, którym zechce)? W tym są znaki dla wierzących.

39.53. Powiedz: „Słudzy Boga, którzy zgrzeszyliście, nie traćcie nadziei na Boże miłosierdzie, albowiem Bóg odpuszcza wszystkie grzechy. On jest Przebaczący i Miłujący.

39.54. Nawróćcie się na swojego Pana i poddajcie Mu się całkowicie, zanim spadnie na was kara, bo wtedy nie będzie już nikogo, kto by wam pomógł.

39.55. Podążajcie najlepszą z dróg, jaką wskazał wam wasz Pan, zanim spotka was kara, kiedy najmniej się tego spodziewacie”.

39.56. Aby nikt⁴⁷⁷ nie powiedział: „Jak mi przykro, że zaniedbałem swój obowiązek wobec Boga i byłem wśród szyderców”.

39.57. Albo, żeby nie powiedziano: „Gdyby Bóg mnie prowadził, byłbym wśród tych, co boją się Boga”

39.58. lub, żeby nikt nie mówił, kiedy ujrzy karę: „Gdybym mógł tylko powrócić, to na pewno byłbym wśród tych, którzy czynią dobro”.

39.59. Przecież przyszły do was Moje znaki, ale uznaliście je za kłamstwo. Okazaliście arogancję i byliście wśród niewiernych.

39.60. W Dniu Zmartwychwstania ujrzycie zrozpaczone twarze tych, którzy kłamali o Bogu. Czy Piekło nie jest właściwą karą dla tych, którzy okazali arogancję?

39.61. Bóg zbawi sprawiedliwych i da im bezpieczne schronienie. Nie spotka ich nic złego i nie będą się smucić.

39.62. Bóg jest Stwórcą wszystkich rzeczy i nad każdą rzeczą ma władzę.

39.63. On ma klucze do bram niebios i ziemi. Ci, którzy nie uwierzyli w Jego znaki, są straceni.

39.64. Powiedz: „Głupcy, czy wy każecie mi oddawać cześć komuś innemu niż Bóg?”

39.65. Zostało ci objawione i tym (posłańcom), którzy byli przed tobą: „Jeśli kiedykolwiek oddacie cześć bożkom, wszystkie wasze uczynki zostaną uznane za nieważne i będziecie wśród przegranych”.

⁴⁷⁷ Dosłownie: „dusza”.

39.66. Dlatego czcij Boga Jedyneho i bądź wśród tych, którzy okazują Mu wdzięczność.

39.67. Oni nie są w stanie ocenić wielkości Boga. On w Dniu Zmartwychwstania pochwyci całą ziemię lewą ręką, a niebiosą ściśnie swoją prawicą. Chwała Mu. On jest ponad tymi, których dopisują Mu jako współtowarzyszy.

39.68. Gdy odezwią się (anielskie) trąby, wszyscy w niebie i na ziemi omdleją jak rażeni piorunem, oprócz tych, których Bóg zechce oszczędzić. Kiedy zadną w trąby ponownie, wszyscy powstaną i będą patrzeć (zadziwieni).

39.69. Ziemia rozjaśni się blaskiem swego Pana. Zostanie przed nimi położona księga (czynów ludzi i dzinnów), sprowadzeni będą prorocy i świadkowie. Zostaną sprawiedliwie osądzeni, nikt nie dozna niesprawiedliwości.

39.70. Każda dusza dostanie zapłatę za to, co zrobiła. Bóg wie najlepiej, co oni uczynili.

39.71. Tłumy niewiernych poprowadzone zostaną do Piekła, a kiedy tam przybędą i otworzą się jego bramy, strażnicy Piekła zapytają: „Czyż nie przybywali do was posłańcy, wybrani spośród was, którzy recytowali wam objawienie waszego Pana i ostrzegali was przed tym Dniem?”. Oni odpowiedzą: „Tak było”. I spełniona zostanie obietnica kary dana niewiernym.

39.72. I usłyszą: „Wejdźcie przez bramy Piekła, zostaniecie tam na wieki. Jakże straszne to miejsce przeznaczenia”.

39.73. Ci, którzy bali się swojego Pana, będą tłumnie prowadzeni do Raju. Kiedy do niego dotrą i otworzą się jego bramy, strażnicy Raju powiedzą: „Pokój wam, odnieśliście sukces. Dlatego zostaniecie tu na wieki”.

39.74. Oni powiedzą: „Wszelka chwała należy się Bogu, który spełnił Swoją obietnicę wobec nas i uczynił nas dziedzicami ziemi. Teraz możemy zamieszkać w Raju, gdziekolwiek zechcemy”. To wspaniała nagroda dla trudzących się (na drodze Boga).

39.75. Zobaczysz aniołów unoszących się wokół tronu, wielbiących i wysławiających swego Pana. Gdy wszyscy zostaną sprawiedliwie osądzeni, zostanie powiedziane: „Chwała Bogu, Panu Światów”.

40. PRZEBACZAJĄCY⁴⁷⁸

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

40.1. Ha. Mim.

40.2. Księgę tę objawił Bóg Wszechmocny i Wszechwiedzący.

40.3. Przebaczący grzechy, Przyjmujący Skruchę, Surowy w karaniu i Pełen Łaski. Nie ma innego boga poza Nim. Do Niego wszystko ostatecznie powraca.

40.4. Nikt nie sprzeciwia się objawieniom Boga, z wyjątkiem tych, którzy nie uwierzyli. Niech nie zwiedzie cię ich krzątania w tej krainie.

40.5. Przed nimi sprzeciwiał się (objawieniom Boga) lud Noego oraz inne ludy, które nastały po nich. Każdy z tych ludów spiskował przeciw posłańcowi, który do nich przychodził. Spierali się i używali kłamstw, próbując obalić prawdę. Ukaralem ich więc, a moja kara była straszna.

40.6. Tak wypełni się słowo dane niewiernym przez twojego Pana, że staną się mieszkańcami Piekła.

40.7. Ci, którzy niosą tron (Boga) i gromadzą się wokół niego, wielbią Boga i głoszą Jego chwałę. Proszą o przebaczenie dla tych, którzy uwierzyli: „Panie nasz, miłosierdzie Twoje i wiedza obejmują wszystko. Przebacz tym, którzy się nawrócili i podążają Twoją drogą, i oszczędzić im kary w ogniu piekielnym.

40.8. Panie nasz, wpuść ich do Rajskich Ogrodów, które obiecałeś dla nich i dla sprawiedliwych spośród ich rodziców, małżonków i dzieci. Ty jesteś Wszechmocny i Mądry!

40.9. I chroń ich od popełniania złych uczynków. Kogokolwiek uchronisz od złych uczynków, to w tym Dniu przebaczysz mu. To będzie (jego) największy sukces”.

40.10. Ci, którzy nie uwierzyli, usłyszają: „Niechęć Boga do was jest większa niż wasza nienawiść do samych siebie, dlatego że zostaliście wezwani, aby uwierzyć, a nie uwierzyliście”.

40.11. Oni powiedzą: „Panie nasz! Dwa razy byliśmy w śmierci i dwa razy powołałeś nas do życia⁴⁷⁹. Teraz, kiedy wyznajemy nasze grzechy, czy jest (jeszcze dla nas) jakaś droga wyjścia?”.

⁴⁷⁸ Inny tytuł nadawany tej surze przez tłumaczy to „Wierzący” lub „Wierny”. Tytuł ten nawiązuje do postaci z wersetu 28.

⁴⁷⁹ Chodzi o stan przed narodzeniem (pierwszy stan śmierci, czyli braku życia w ciele, które będzie dopiero kształtowane w łonie matek wraz z tchnieniem ducha), narodzenie, śmierć i zmartwychwstanie.

40.12. Usłyszają: „Stało się tak, dlatego że gdy objawiono wam, że jest jeden Bóg, to nie uwierzyliście. Kiedy jednak zaczęto dodawać Mu współtowarzyszy, to uwierzyliście i w Niego⁴⁸⁰. Dlatego został na was wydany wyrok przez Boga Wyniosłego i Wielkiego”.

40.13. On jest tym, który objawia wam Swoje znaki i zsyła wam zaopatrzenie z nieba, ale pamiętają o tym tylko ci, którzy zwracają się ku Niemu.

40.14. Dlatego wzywajcie Boga, oddając Mu się całkowicie, nawet jeśli niewiernym się to nie podoba.

40.15. On jest tym, który wywyższa wszystkie poziomy, On jest władcą majestatycznego tronu. On zsyła Ducha swego przykazania, wybranemu spośród swoich sług, aby ostrzegał (ludzi) przed Dniem Sądu.

40.16. To jest Dzień, w którym czyny wszystkich zostaną ujawnione. Żaden z nich nie ukryje niczego przed Bogiem. Do kogo będzie należeć cała władza w tym Dniu? Do Boga, Jedynego i Wszechmocnego.

40.17. Tego Dnia każda dusza otrzyma zapłatę za to, co zrobiła. W tym Dniu nie będzie niesprawiedliwości. Bóg jest szybki w rozliczaniu.

40.18. Ostrzegaj ich przed tym nadchodzącym Dniem. Kiedy nadejdzie, serca podejną im do gardeł z przerażenia. Niesprawiedliwi nie będą mieli ani przyjaciela, ani orędownika, którego by wysłuchano.

40.19. On dostrzeże zdradę w ich oczach⁴⁸¹ i wie, co skrywają ich serca.

40.20. Bóg osądza sprawiedliwie, podczas gdy ci, których dodają Mu jako współtowarzyszy, nie mogą nikogo osądzić. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwidzący.

40.21. Podróżowali przecież po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Oni byli potężniejsi od nich i pozostawili po sobie wiele śladów (swojej obecności i potęgi). A jednak Bóg ich ukarał za ich grzechy i nie znaleźli żadnego przed Nim obrońcy.

40.22. Przychodzili do nich posłańcy z jasnymi dowodami, będący jednymi z nich, a oni i tak nie uwierzyli. Dlatego Bóg ich ukarał. Bóg jest Siłny i Surowy w karaniu.

40.23. Wysłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami i wyrazistym autorytetem

⁴⁸⁰ Werset ten, moim zdaniem, jednoznacznie wskazuje, że formą kultu wielu Arabów był już henoteizm a nie politeizm.

⁴⁸¹ Zdrada, a właściwie zdradzieckość w oczach według komentatorów, oznacza grzechy popełniane oczami, na przykład patrzeć na to, co zakazane.

40.24. do Faraona, Hamana i Koraha, ale oni powiedzieli: „On jest czarownikiem i wielkim kłamcą”.

40.25. I kiedy objawił im prawdę od Nas, oni powiedzieli: „Zabijemy ich synów, pozostawiając przy życiu kobiety”. Jednak plany niewiernych zawsze spełzną na niczym.

40.26. Faraon powiedział: „Pozwólcie mi samemu zabić Mojżesza, niech się odwołuje do swego Pana. Obawiam się, że może zmienić naszą religię lub wszcząć bunt w naszym kraju”.

40.27. Mojżesz powiedział: „Mój Pan jest i waszym Panem. Rzeczywiście szukam u niego schronienia przed każdym tyranem, który nie wierzy w Dzień Sądu”.

40.28. A pewien wierzący skrycie człowiek z rodu Faraona powiedział: „Chciecie zabić tego człowieka tylko dlatego, że powiedział, iż jego Panem jest Bóg i przedstawił jasne dowody od waszego Pana? Przecież jeśli kłamie, to kłamstwo to obróci się przeciwko niemu. Ale jeśli mówi prawdę, to część z tego, przed czym przestrzegał, zwróci się przeciwko tobie. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi przekraczających granicę kłamców.

40.29. Ludu mój, dziś macie władzę i panujecie na ziemi. Ale kto uchroni was przed karą Boga, gdy ona spadnie na was?”. Faraon powiedział: „Macie iść za tym, co ja uznam za stosowne, poprowadzę was właściwą drogą”.

40.30. Ten, który wierzył, powiedział: „Ludu mój! Boję się, że przyjdzie dzień, który skończy się dla was tak, jak dla ludów, które przed wami sprzeciwiły się (Bogu).

40.31. Spadnie na was kara, podobnie jak na sprzeciwiające się ludy Noego, Ad, Thamud i te, które przyszły po nich. Bóg nie chce żadnego zła dla swoich sług.

40.32. Ludu mój! Boję się o was, kiedy przyjdzie Dzień, w którym będziecie się wzajemnie nawoływać (do udzielenia pomocy).

40.33. To będzie Dzień, w którym będziecie chcieli zawrócić i uciec. Ale nic nie uchroni was przed Bogiem. Kogo Bóg sprowadzi z drogi prostej, ten nie znajdzie już innego przewodnika”.

40.34. Wcześniej przybył już do was Józef z jasnymi dowodami, ale wy zawsze wątpiliście w jego przesłanie. A kiedy umarł, powiedzieliście: „Bóg już nie pošle po nim żadnego innego posłańca”. Bóg tak wprowadza w błąd tych, którzy przekraczają granice i wątpią.

40.35. Oni zaprzeczają objawieniom Boga, nie mając żadnych argumentów. To odrażająca cecha w oczach Boga i tych, którzy uwierzyli. Tak Bóg zamyka serca każdego dumnego tyrana.

40.36. Faraon powiedział: „Hamanie, zbuduj dla mnie wysoką wieżę, abym miał drogę do nieba na wyciągnięcie ręki.

40.37. Drogę do nieba, którą udam się do Boga Mojżesza, którego⁴⁸² tak naprawdę - uważam za kłamcę”. W ten sposób złe uczynki Faraona jemu samemu wydały się dobre i został odsunięty od drogi prostej. Plan Faraona zakończył się porażką.

40.38. Ten, który uwierzył, powiedział: „Ludu mój! Chodźcie ze mną, a poprowadzę was właściwą drogą.

40.39. Ludu mój! Życie tego świata nie jest niczym innym, jak tylko ulotną przyjemnością, ale życie przyszłe jest wiecznym miejscem do zamieszkania.

40.40. Każdy, kto dopuszcza się niesprawiedliwości, będzie za to rozliczony. Każdy, kto jest sprawiedliwy, czy to wierzący mężczyzna czy to wierząca kobieta, wejdzie do Raju, gdzie otrzyma wszelkie dobra.

40.41. Ludu mój! Ja nawołuję dla was zbawienia, a wy nawołujecie mnie do Piekła?

40.42. Nawołujecie mnie, abym przestał wywyższać Boga (jedynego) i dodał Mu współtowarzyszy, o których nic nie wiem, a ja wzywam was do Wszemmocnego i Przebaczającego.

40.43. Na pewno to, do czego wzywacie mnie, abym uwierzył, nie posiada żadnej mocy w tym świecie i nie będzie miało żadnej mocy w życiu przyszłym. Na pewno wszyscy powrócimy do Boga i grzesznicy zamieszkają w Piekło.

40.44. Niebawem przypomniecie sobie to, co teraz mówię. Powierzam moją sprawę Bogu. On widzi wszystkie swoje sługi”.

40.45. Bóg uratował go przed złem, które wobec niego planowali, a ludowi Faraona przygotowano najstraszniejszą karę.

40.46. Ogień, w którym będą paleni rano i wieczorem. A w Dniu, kiedy nadejdzie Godzina (Zmartwychwstania), powiedziane będzie: „Najsurowsza kara spadnie na lud Faraona”.

40.47. Kiedy znajdą się w ogniu (piekielnym), będą się kłócić między sobą. Poddani powiedzą do swoich wyniosłych przywódców: „Poszliśmy za wami. Czy możecie nas teraz uwolnić od cierpienia w ogniu?”.

40.48. Ci, którzy okazywali wyniosłość, powiedzą: „Przecież i my znaleźliśmy się w ogniu. Bóg już osądził Swoje sługi”.

40.49. Będący w ogniu powiedzą do strażników Piekła: „Czy może-

⁴⁸² Tzn. Mojżesza.

cie pomodlić się do waszego Pana, aby chociaż na jeden dzień złagodził nasze cierpienie?”.

40.50. Strażnicy zapytają: „Czy posłańcy, którzy byli jednymi z was, nie przyszli do was z jasnymi znakami?”. Odpowiedzą (grzeszni): „Tak”. Powiedzą im (strażnicy): „Módlcie się więc sami”. Jednak modlitwy niewiernych zawsze są daremne.

40.51. Z pewnością My pomożemy Naszym posłańcom i Naszym wierzącym w tym życiu i w Dniu, kiedy zjawią się świadkowie.

40.52. W tym dniu skrucha niesprawiedliwych nie przyniesie im korzyści. Zostali potępieni i przeznaczone jest dla nich najgorsze miejsce do zamieszkania.

40.53. Wskazaliśmy Mojżeszowi drogę prostą. Sprawiliśmy, że dzieci Izraela odziedziczyły Torę,

40.54. jako przewodnictwo i napomnienie dla tych, którzy są rozumni.

40.55. Bądź więc wytrwały (Muhammadzie), bo z pewnością wypełni się obietnica Boga. Proś o przebaczenie za swój grzech i głoś chwałę Boga wieczorem i rankiem.

40.56. Serca tych, którzy zaprzeczają znakom Boga bez żadnych dowodów, przepelnione są poczuciem wielkości, której nigdy nie osiągną. Szukaj więc schronienia u swego Boga. On jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

40.57. Stworzenie niebios i ziemi jest czymś bardziej wspaniałym niż stworzenie istoty ludzkiej, ale większość ludzi o tym nie wie.

40.58. Ślepcy i ci, którzy widzą, nie są tacy sami, tak jak ci, którzy wierzą i czynią dobro, nie są tacy sami jak ci, którzy czynią zło. Niewiele się nad tym zastanawiacie.

40.59. Godzina (sądu) z pewnością nadejdzie i nie ma co do tego żadnych wątpliwości. Jednak większość ludzi w to nie wierzy.

40.60. Wasz Pan powiedział: „Wzywajcie mnie, a odpowiem wam. Ale ci, którzy są zbyt dumni, by Mnie czcić, wejdą do piekła okryci hańbą”.

40.61. To Bóg ustanowił dla was noc, abyście mogli odpoczywać i dzień, abyście mogli widzieć. Zaprawdę, Bóg jest Panem miłosierdzia, ale większość ludzi nie okazuje Mu wdzięczności.

40.62. Takim jest Bóg, wasz Pan, Stwórca wszystkich rzeczy. Nie ma boga poza Nim. Jak mogliście odwrócić się od Niego?

40.63. Odwracają się ci, którzy odrzucają znaki Boga.

40.64. Bóg jest tym, który uczynił dla was ziemię nadającą się do zamieszkania, a niebo potężną kopułą. Nadał wam kształt i uczynił go doskonałym. On jest tym, który zsyła wam wszelkie dobra. Taki jest Bóg, wasz Pan. Chwała Bogu, Panu światów.

40.65. On jest żywym Bogiem i nie ma innego boga poza Nim. Módlcie się więc (tylko) do Niego i całkowicie Mu zaufajcie. Chwała Bogu, Panu światów.

40.66. Powiedz: „Kiedy otrzymałem objawienie, zakazano mi czcić to, do czego wy się modlicie poza Bogiem. Polecono mi poddać się całkowicie Bogu (Jedynemu)”.

40.67. On jest tym, który stworzył was z prochu (ziemi), później już z kropli nasienia, a potem z przylegającej grudki skrzepniętej krwi. Następnie wyprowadza was jako niemowlęta i pozwala osiągnąć dojrzałość. A później starzejecie się, chociaż niektórzy z was umrą wcześniej. Osiągacie wiek wam wyznaczony (przez Boga). Wszystko to powinno was czegoś nauczyć.

40.68. On jest tym, który daje życie i sprowadza śmierć. A kiedy postanowi, że coś ma być, nakazuje tylko „Bądź!” i to się staje.

40.69. Czy nie widzisz tych, którzy zaprzeczają znakom Boga? Jakże daleko oni oddalili się od prawdy.

40.70. Ci, którzy za kłamstwo uznali Księgę i to, co głosili posłańcy, niedługo przekonają się (kto miał rację),

40.71. kiedy zostaną zakuci w łańcuchy, okowy zostaną założone na ich szyje i będą wleczeni do wrzątku,

40.72. a następnie wrzuceni do ognia.

40.73. Będą zapytani: „Gdzie są bożki, które czciliście obok Boga?”.

40.74. Odpowiedzą: „Porzuciły nas. Modliliśmy się do czegoś, co było niczym”. Tak Bóg sprowadza z drogi niewiernych.

40.75. To dlatego, że kroczyliście po ziemi zuchwale i wyniosłe.

40.76. Przekroczycie bramy Piekła, by w nim zamieszkać. To jest złe miejsce pobytu (przygotowane) dla tych, którzy okazywali zarozumiałość.

40.77. Bądź więc wytrwały (Muhammadzie), bo z pewnością wypełni się obietnica Boga. Niezależnie od tego, czy pokażemy ci teraz część tego, co im obiecaliśmy, czy też wcześniej zabierzemy cię do Nas, wszyscy staną przed Bogiem.

40.78. Już przed tobą wysyłaliśmy posłańców. Byli wśród nich tacy, o których ci opowiedzieliśmy i tacy, o których ci nie opowiedzieliśmy.

Żaden z nich jednak nie objawił znaku⁴⁸³ bez pozwolenia Boga. Wtedy, kiedy zostanie wydany rozkaz Boga, odbędzie się sprawiedliwy sąd i ci, którzy głosili kłamstwa, będą przegrani.

40.79. Bóg dał wam zwierzęta, abyście na jednych jeździli, a inne spożywali.

40.80. Macie też z nich inne korzyści, które zaspakajają potrzeby waszych organizmów. Na nich i na statkach przemieszczacie się.

40.81. Bóg objawia wam Swoje znaki, które z nich odrzucicie?

40.82. Oni podróżowali przecież po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Oni byli potężniejsi od nich i pozostawili po sobie wiele śladów. Wszystko to, czego dokonali, na nic im się jednak nie przydało.

40.83. Kiedy posłańcy, którzy byli jednymi z nich, przyszedli do nich z jasnymi dowodami, radowali się wiedzą⁴⁸⁴, którą posiadali, a to, z czego się wyśmiewali, było przyczyną ich upadku.

40.84. A kiedy dojrzeli Naszą karę, powiedzieli: „Wierzymy tylko w Jedyne Boga i odrzucamy to, co dodawaliśmy Mu jako współtowarzyszy”.

40.85. Lecz uwierzenie po tym, jak zobaczyli nadchodzącą karę, nie mogło już im w niczym pomóc. Takie od zawsze jest prawo Boga wobec Jego sług. Niewierni zostaną ukarani.

41. SZCZEGÓŁOWE WYJAŚNIENIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

41.1. Ha. Mim.

41.2. Objawienie od Miłosiernego i Miłującego.

41.3. Ta Księga to szczegółowe wyjaśnienie wersetów, Koran recytowany w języku arabskim, dla ludzi posiadających wiedzę.

41.4. To zwiastun dobrej nowiny i ostrzeżenie, ale większość ludzi nie wierzy w to i nie chce tego słuchać.

41.5. Mówią: „Nasze serca są zamknięte na to, do czego nas namawiasz, jesteśmy na to głusi, a między nami a tobą jest bariera. Więc rób sobie co chcesz, a my i tak będziemy postępować po swojemu”.

⁴⁸³ Lub: dokonał cudu.

⁴⁸⁴ Rozumieć to można także, jako „religią” (którą wyznawali ich przodkowie).

41.6. Powiedz: „Jestem takim samym człowiekiem jak wy, ale zostało mi objawione, że wasz Bóg jest Bogiem Jedynym. Zwracajcie się więc tylko do Niego i proście o przebaczenie. Biada tym, którzy modlą się do wielu bogów,

41.7. którzy nie płacą podatku i nie wierzą w życie przyszłe.

41.8. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, otrzymają niekończącą się nagrodę”.

41.9. Powiedz: „Czy naprawdę nie wierzycie w Tego, który stworzył ziemię w ciągu dwóch dni i równacie Go ze swoimi bożkami? On jest Panem światów.

41.10. On umieścił na niej góry, wznoszące się ponad nią i obsypał ją obfitością. W ciągu czterech dni przydzielił jej dobra dla wszystkich proszących (mieszkańców ziemi).

41.11. Kiedy spojrzął ku niebu, gdy było jeszcze jak dym, powiedział do niego i do ziemi >>Bądźcie poddane dobrowolnie lub wbrew swej woli!<<. One odpowiedziały: >>Poddajemy się chętnie<<.

41.12. I stworzył z nich w ciągu dwóch dni siedem niebios, przypisując każdemu określoną funkcję”. Na najniższym niebie umieściliśmy lampy dla ozdoby i bezpieczeństwa (podróżujących). Taki jest porządek (wszechświata) ustanowiony przez Wszchemocnego i Wszchwiedzącego.

41.13. Jeżeli oni odwrócą się (od znaków Boga), to powiedz im: „Ostrzegam was przed karą pioruna, podobną do tej kary, jaka spotkała ludy Ad i Thamud”.

41.14. Kiedy ze wszystkich stron przychodzili do nich posłańcy z ostrzeżeniem: „Czujcie Boga, nie ma innego boga poza Nim”, oni odpowiadali: „Gdyby Bóg zechciał, to zesłałby anioły, dlatego nie wierzymy w to, z czym do nas przyszliście”.

41.15. Lud Ad był na ziemi bardzo arogancki i sprzeciwiał się prawdzie, nie mając żadnych ku temu podstaw. Mówili: „Któż jest potężniejszy od nas?”. Czy nie wiedzieli, że Bóg, który ich stworzył, jest potężniejszy od nich? Oni odrzucili wszystkie Nasze znaki.

41.16. Wysłaliśmy przeciw nim gwałtowny wiatr, na kilka przerażających dni, aby zakosztowali dotkliwej kary już w tym życiu. Kara w życiu przyszłym będzie jeszcze straszniejsza i nikt nie przyjdzie im z pomocą.

41.17. Lud Thamud natomiast był prowadzony drogą prostą, ale oni woleli być jak błądzący ślepcy niż iść za przewodnictwem. Wtedy dotknęła ich kara niebiańskiego gromu za to, co sobie sami przygotowali.

41.18. Uratowaliśmy jednak tych, którzy uwierzyli i stali się bogobojni.

41.19. W Dniu (Zmartwychwstania), kiedy wrogowie Boga zostaną wezwani do ognia (piekielnego), będą ustawieni w szeregach.

41.20. Kiedy dotrą do niego ich uszy, oczy i skóra, będą świadczyć przeciwko nim, co do ich uczynków.

41.21. Będą pytali się swoich skór: „Dlaczego świadczyliście przeciwko nam?”. One odpowiedzą: „Bóg kazał nam mówić. On jest tym, który sprawia, że wszystko przemawia. On jest tym, który stworzył was po raz pierwszy, a teraz do Niego powróciliście”.

41.22. Nie możecie ukryć się przed własnym słuchem, oczami lub skórą tak, aby one nie były świadkami tego, co robicie. Wydawało się wam, że Bóg nie jest świadomy tego, co robicie?

41.23. To właśnie takie wyobrażenie, jakie mieliście o waszym Panu, doprowadziło do tego, że znaleźliście się wśród przegranych.

41.24. Jeśli oni⁴⁸⁵ uparcie trwać będą przy tym, to ich miejscem pobytu będzie Piekło. A jeśli zaczną prosić o łaskę, to łaska nie zostanie im okazana.

41.25. Przydzieliliśmy im towarzyszy⁴⁸⁶, którzy upiększyli w ich oczach to, co robili w przeszłości i to, co zrobią w przyszłości. W ten sposób spełni się wobec nich ta obietnica, która już została wypełniona wobec poprzednich społeczności dżinnów i ludzi. Oni będą wśród przegranych.

41.26. Ci, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: „Nie słuchajcie tego, co jest w Koranie i przeszkadzajcie recytującemu, a być może odniesiecie zwycięstwo”.

41.27. Zaprawdę, My wymierzmy surową karę tym, którzy nie uwierzyli. Odplącimy im według najgorszego z ich uczynków.

41.28. Ogień jest zapłatą dla wrogów Boga. Będą tam przebywać na wieki. To zapłata za to, że odrzucili Nasze znaki.

41.29. Ci, którzy nie uwierzyli (w znaki Boga), powiedzą: „Panie nasz. Wskaż nam tych, spośród dżinnów i ludzi, którzy sprowadzili nas z drogi prostej. Zdepczemy ich naszymi stopami, ponizymy ich”.

41.30. Do tych, którzy głosili: „Bóg jest naszym Panem” i podążyli drogą prostą, przyjdą aniołowie i powiedzą: „Nie będziecie się już bać ani smucić. Radujcie się dobrą nowiną, że obiecany Raj został już dla was przygotowany.

⁴⁸⁵ Ci, którzy są przegrani w oczach Boga.

⁴⁸⁶ Dżinnów lub ludzi, którzy zwodzą innych z drogi prostej.

41.31. Jesteśmy waszymi opiekunami w tym życiu i w życiu przyszłym. Będziecie mieć wszystko, czego tylko zapragną wasze dusze. Otrzymacie wszystko, o co poprosiliście w modlitwie.

41.32. Taka jest gościnność Boga Przebaczającego i Miłosiernego”.

41.33. Nikt nie wypowiada piękniejszych słów niż ten, który się modli i spełnia dobre uczynki, mówiąc: „Zaprawdę, jestem wśród tych, którzy poddali się całkowicie (Bogu)”⁴⁸⁷.

41.34. Nie ma równości pomiędzy tym, co złe, a tym, co dobre. Zło odrzucając dobrem. Dzięki temu twój wróg może stać się twoim najlepszym przyjacielem.

41.35. Nikt nie może tego osiągnąć⁴⁸⁸ poza tymi, którzy są wytrwali. Nikt nie może tego osiągnąć, z wyjątkiem tych, którzy są obdarzeni szlachetnością⁴⁸⁹.

41.36. A jeśli jesteś kuszony przez szatana, szukaj schronienia u Boga, ponieważ On jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

41.37. Znakami Boga są: dzień i noc, słońce i księżyc. Nie módlcie się ani do słońca, ani do księżycy. Jeżeli wierzycie, to módlcie się (tylko) do Boga, który je stworzył.

41.38. Oni są zbyt hardzi, aby to czynić, natomiast ci, którzy są blisko twego Pana, sławią Go niestrudzenie nocą i dniem⁴⁹⁰.

41.39. Wśród Jego znaków jest i to, że widzisz surową ziemię, a kiedy Bóg zsyła na nią deszcz, to ona ożywa i pulchnieje. Ten, który ją ożywił, może ożywić i zmarłych. On jest Wszechmocny.

41.40. Nie ukryje się przed Nami ten, który odrzuca Nasze znaki. Kim być lepiej, tym, który będzie wrzucony do Piekła, czy tym, któremu bezpiecznie minie Dzień Zmartwychwstania? Zrobicie co zechcecie, ale On widzi wszystko, co czynicie.

41.41. Ci, którzy odrzucili napomnienia Koranu, kiedy został objawiony, będą ukarani. To jest cudowna Księga⁴⁹¹.

41.42. Z żadnej strony nie dotknie go⁴⁹² kłamstwo. To jest objawienie od (Boga) Mądrego i Godnego Chwały.

41.43. Objawiono ci tylko to, co zostało zesłane już innym posłań-

⁴⁸⁷ Znaczenie: jestem wśród tych, którzy są muzułmanami.

⁴⁸⁸ Tzn. takiego stanu duchowości, kiedy na zło potrafi się odpowiedzieć dobrem.

⁴⁸⁹ Dosł.: „którzy mają wielkie szczęście”.

⁴⁹⁰ Według komentatorów chodzi albo o aniołów, albo o ludzi bliskich Bogu.

⁴⁹¹ Dosł.: „potężna” tzn. niezrównana, wspaniała, Księga nad księgami, itp.

⁴⁹² Koranu.

com przed tobą. Bóg jest Panem przebaczenia i surowej kary.

41.44. Gdybyśmy objawili go w innym języku (niż arabski), oni powiedzieliby: „Gdyby tylko jego wersety były szczegółowo wyjaśnione⁴⁹³. Dlaczego (Wysłannik) Arab ma Koran niearabski?”. Powiedz: „On jest przewodnictwem (po drodze prostej) i uzdrowieniem (duchowym) dla tych, którzy wierzą. Ci, którzy nie wierzą, pozostaną głusi i ślepi, jak gdyby zwracano się do nich z daleka”.

41.45. Daliśmy wcześniej księgę Mojżeszowi, ale i co do niej toczono spory. Gdyby nie wcześniejsza decyzja twojego Pana, zostaliby natychmiast rozsądzeni. Rzeczywiście, mają zbyt wiele wątpliwości (co do Koranu).

41.46. Kto czyni sprawiedliwość, czyni to dla własnego dobra, a kto czyni zło, czyni to na własną zgubę. Twój Pan nigdy nie jest niesprawiedliwy wobec swoich sług.

41.47. Tylko On wie, kiedy nadejdzie Godzina (Sądu). Bez jego wiedzy żaden owoc nie wyjdzie ze swej osłony i żadna kobieta nie urodzi. Nadejdzie dzień, kiedy Bóg zapyta ich: „Gdzie są te bożki, które postawiliście obok Mnie?”. Powiedzą: „Oznajmiamy Ci, że nikt z nas tego nie wie”.

41.48. Bożki, którym oddawali cześć, wyrzekną się ich i oni zrozumieją, że nic ich nie uchroni.

41.49. Człowiek niestrudzenie modli się o rzeczy dobre (dla niego), ale kiedy dosięgają go przeciwności, rozpacza i traci nadzieję.

41.50. A kiedy pozwolimy mu zakosztować Naszego miłosierdzia po nieszczęściu, które go dotknęło, on powie: „To mi się należało i nie sądzę, że nadchodzi Godzina. Nawet jeśli powrócę do mojego Pana, to otrzymam od Niego to, co najlepsze”. Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli, ukazemy wszystko, co uczynili i poddamy ich surowej karze.

41.51. Kiedy okazujemy człowiekowi Nasze miłosierdzie, on odwraca się i oddala (od wiary). Kiedy dotknie go nieszczęście, wtedy modli się do nas żarliwie.

41.52. Powiedz: „Jak uważacie? Jeśli Koran pochodzi od Boga, a wy przestajecie wierzyć, to czy może być ktoś w większym błędzie niż ci, którzy tak zbłądzili?”.

41.53. Wkrótce objawimy nasze znaki na horyzontach (świata)

⁴⁹³ To wtedy by uwierzyli.

i w nich samych, aż zrozumieją, że to⁴⁹⁴ jest prawdą. Czy (aby uwierzyć) nie wystarczy, że Bóg jest świadkiem wszystkiego?

41.54. Czy oni nadal nie wierzą, że staną przed swoim Panem. On ogarnia każdą rzecz (tego świata).

42. RADA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

42.1. Ha. Mim.

42.2. Ajn . Sin . Kaf.

42.3. W ten sposób Bóg, Wszchemocny i Mądry, zesłał objawienie tobie (Muhammadzie) i posłańcom, którzy byli przed tobą.

42.4. Do Niego należy to, co jest w niebie i to, co jest na ziemi. On jest Wzniosły i Wielki.

42.5. Niebiosa niemal się rozpadają⁴⁹⁵ nad nimi⁴⁹⁶, kiedy aniołowie chwalą i sławią swego Pana oraz proszą o przebaczenie dla tych, którzy są na ziemi. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

42.6. Nie jesteś stróżem tych, którzy dodali Mu współtowarzyszy. Bóg ich obserwuje.

42.7. Objawiliśmy ci Koran w języku arabskim, abyś mógł ostrzec Matkę Miast⁴⁹⁷ i wszystkich mieszkańców wokół niej oraz abyś przypomniał im, że w Dniu Zmartwychwstania, który nadejdzie na pewno, część z nich znajdzie się w Raju, a reszta w Piekło.

42.8. Gdyby tylko Bóg zechciał, uczyniłby ludzi jednym narodem, jednak On obdarza Swoim miłosierdziem tych, których wybierze, a grzesznicy nie mają żadnych opiekunów i obrońców.

42.9. Oni wzięli sobie innych opiekunów niż Bóg, ale tylko On jest prawdziwym opiekunem. On wskrzesza zmarłych i ma władzę nad każdą rzeczą.

42.10. Jeżeli toczycie spór, co do Jego objawienia, to tylko Bóg go rozsądzi. Powiedz: „Taki jest Bóg, mój Pan. Tylko Jemu ufam i tylko ku Niemu się zwracam”.

⁴⁹⁴ Koran, istnienie Boga lub islam.

⁴⁹⁵ Z powodu Majestatu Boga lub od żarliwej modlitwy aniołów.

⁴⁹⁶ Aniołami.

⁴⁹⁷ Mekkę.

42.11. On jest Stwórcą nieba i ziemi. On stworzył was w parach, podobnie trzody wasze są w parach. W ten sposób zapewnił wam rozmnażanie się. Nic nie może równać się z Bogiem. On jest Wszechsłyszający i Wszechwidzący.

42.12. On dysponuje kluczami nieba i ziemi⁴⁹⁸. On powiększa dobra tym, którym zechce i odbiera je tym, którym zechce. Bóg wie o wszystkim.

42.13. Bóg ustanowił dla was tę samą religię, jaką ustanowił Noemu i jaką tobie objawił. Wyznawcami jej byli także: Abraham, Mojżesz i Jezus. Nakazaliśmy im: „Dbajcie o jedność religii, nie rozdzielajcie jej (na odłamy)”. Przerasta bałwochalców to, do czego ich wzywasz. Bóg na Swoje sługi wybiera, kogo zechce i prowadzi drogą prostą tych, którzy się nawrócą.

42.14. Kiedy przyszła do nich wiedza, zaczęli się dzielić między sobą i wzajemnie nienawidzić⁴⁹⁹. Gdyby nie to, że Bóg już wcześniej odrzucił im termin (kary), to zostałyby natychmiast osądzeni. Późniejsze pokolenia, które otrzymały Księgę, są pełne wątpliwości.

42.15. Dlatego ty nauczaj, idź drogą prostą i nie daj się zwieść ich namiętnościom. Powiedz: „Wierzę we wszystkie księgi zesłane przez Boga. Nakazano mi szerzyć między wami sprawiedliwość⁵⁰⁰. Bóg jest naszym Panem i waszym Panem. My mamy nasze czyny, a wy macie wasze czyny. Nie ma sporu między wami a nami⁵⁰¹. Bóg zbierze nas wszystkich razem i wszyscy do Niego powrócimy”.

42.16. Bezwartościowe są w oczach Boga argumenty tych, którzy zaprzeczają Jego religii, po tym jak uwierzyli. Ściągają na siebie gniew Boży i czeka ich bolesna kara.

42.17. Bóg jest tym, który zesłał Księgę zawierającą prawdę i prawo⁵⁰². Czego to powinno cię nauczyć? Być może tego, że Godzina (Sądu) jest już blisko.

42.18. Niewierzący starają się ją przyspieszyć⁵⁰³, lecz wierzący boją się jej i wiedzą, że to jest prawda. Ci, co w nią nie wierzą, bardzo zblądzili.

42.19. Bóg jest łaskawy dla swoich sług i rozdaje dobra, komu zechce. On jest Wszechmogący i Wszechmocny.

⁴⁹⁸ Tzn.: sprawuje władzę nad niebem i ziemią, kontroluje je.

⁴⁹⁹ Wcześniejsze społeczności religijne, takie jak żydzi i chrześcijanie.

⁵⁰⁰ Też: „sądzić was sprawiedliwie”.

⁵⁰¹ Tzn.: wierzymy w tego samego Boga.

⁵⁰² Dośł. „Wagę (miarę)”, rozróżnienia dobra i zła, odmierzania ludzkich czynów.

⁵⁰³ Aby udowodnić, że nie jest to prawda.

42.20. Podwoimy plon tym, którzy chcą (dobrych) żniw w postaci przyszłego życia. Tym, którzy pragną dóbr życia doczesnego, damy ich część, ale nie będą mieli żadnego udziału w dobrach życia przyszłego.

42.21. Czyż ich idole nie ustanowili dla nich religii, która jest sprzeczna z nauką Boga?⁵⁰⁴ Gdyby nie to, że Bóg już wcześniej odroczył im termin (kary), to zostaliby natychmiast osądzeni. A niesprawiedliwi będą ukarani boleśnie.

42.22. Zobaczysz niesprawiedliwych, przerażonych tym, co zrobili, a tym samym zostanie im odpłacone. Ci, którzy uwierzyli i czynili dobro, będą przebywać w Rajskich Ogrodach. Oni otrzymają od swego Pana wszystko, czego tylko zapragną. To jest wielkie błogosławieństwo.

42.23. To jest dobra nowina dla sług Boga, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki. Powiedz: „Nie żądam od was żadnej zapłaty⁵⁰⁵, a jedynie tego, abyście miłowali moich bliskich”⁵⁰⁶. Kto spełnia dobry uczynek, ten zostanie wynagrodzony ponad to. Bóg jest Przebaczący i Doceniający.

42.24. Oni mówią: „To są jego kłamstwa przeciwko Bogu”. Przecież, gdyby Bóg zechciał, to zamknąłby twoje serce (na objawienie). Bóg wymazuje fałsz i potwierdza prawdę Swoimi słowami. Jest w pełni świadomy, co skrywają ludzkie serca.

42.25. On jest tym, który przyjmuje skruchę od swoich sług i odpuszcza grzechy. Jest w pełni świadomy wszystkiego, co robicie.

42.26. Bóg odpowiada na modlitwy wierzących, którzy czynią dobro i obdarza ich Swoimi łaskami. Natomiast niewierni będą srogo ukarani.

42.27. Gdyby Bóg bez ograniczeń rozdawał dobra Swoim sługom, to oni zapewne podnieśliby bunt na ziemi. On rozsądnie rozdziela Swoje dobra i daje tylko temu, komu zechce. Bóg widzi i wie o wszystkim, co czynią Jego sługi.

42.28. On jest tym, który zsyła deszcz, kiedy ludzie są już w rozpacz i szerzy swoje miłosierdzie. On jest jedynym Opiekunem i Najbardziej Godnym Chwały.

42.29. Jednym z Jego znaków jest stworzenie nieba i ziemi oraz

⁵⁰⁴ Przesłanie tego wersetu jest wyraźne: religia i prawa Boga były zmieniane, także przez różnych religijnych przywódców (dlatego użyłem słowa „idole”, które w swoim pierwotnym znaczeniu wskazywało właśnie na bożki, a w znaczeniu dzisiejszym oznacza także kogoś, kto ma wpływ na innych, kogo czyni się obiektem kultu, uważa się go za jakiś autorytet) i dlatego właśnie, przez te zmiany, Bóg ponownie objawił swoją religię poprzez Koran zesłany Muhammadowi (s).

⁵⁰⁵ Za przekazywanie objawienia Bożego.

⁵⁰⁶ Imam Sadżdżad (a.s.) powiedział: „Chodź tu o miłość do nas, Ahlul Bejt” (Tafsir al-Furat al-Kufi). Imam Bakir (a.s.) powiedział: „Chodź tu o bezgrzesznych Imamów” (Al-Kafi).

zwierząt, które tam umieścił. Bóg ma władzę zebrać je razem, kiedy tylko zechce.

42.30. A jeżeli spotka was jakieś nieszczęście za to, co uczyniliście, Bóg może wam przebaczyć.

42.31. Nie macie żadnej władzy na ziemi⁵⁰⁷. Poza Bogiem nie macie żadnego sprzymierzeńca ani pomocnika.

42.32. Wśród Jego znaków są także statki płynące przez morza, unoszące się nad nimi niczym wzgórze.

42.33. Jeżeli Bóg tylko tego zechce, wiatr ustaje i statki te zatrzymują się na powierzchni mórz. W tym są znaki dla każdego wytrwałego i wdzięcznego człowieka.

42.34. Może też zniszczyć je za to, co ludzie uczynili, ale On wiele wybacza⁵⁰⁸.

42.35. Ci, którzy zaprzeczają znakom Boga, niech wiedzą, że nie będzie dla nich schronienia.

42.36. Wszystko, co zostało wam dane, jest przemijającym dobrem doczesnego życia. A to, co ma Bóg, będzie lepsze i trwalsze, a przeznaczone jest dla tych, którzy wierzą i ufają swemu Panu,

42.37. i dla tych, którzy wystrzegają się ciężkich grzechów, obrzydliwości, i którzy potrafią wybaczyć, kiedy są zagniewani,

42.38. i dla tych, którzy słuchają swojego Pana, modlą się, którzy zasięgają rad innych, gdy mają podjąć decyzję i rozdają z tego, co im ofiarowaliśmy,

42.39. i dla tych, którzy bronią się, gdy są atakowani.

42.40. Uczciwą zapłatą za zło jest takie samo zło, ale ci, którzy wybaczą i wprowadzają zgodę, są wynagradzani przez Boga. On nie miłuje niesprawiedliwych.

42.41. Jednak w przypadku tych, którzy biorą odwet za krzywdę, nie można ich za to winić.

42.42. Winić można tych, którzy wyrządzają krzywdę i ci, którzy bez powodu są agresorami⁵⁰⁹. Ich czeka bolesna kara.

42.43. Jeśli jednak ktoś okazuje cierpliwość i wybacza, podejmuje dobrą decyzję.

⁵⁰⁷ Ażeby sprzeciwić się lub uciec Bogu. Jednocześnie, jeżeli człowiek ma nad czymś przewagę, np. nad zwierzętami, to tylko z łaski Boga.

⁵⁰⁸ Znaczenie (wers. 33-34): Bóg jeśli nie chce, nie musi (choć może) od razu karać za grzech, może go wybaczyć. Człowiek mądry zrozumie to i będzie wdzięczny Bogu.

⁵⁰⁹ Lub: nie będąc sprowokowani do agresji, bez doznania wcześniejszej krzywdy.

42.44. Nie będzie żadnego obrońcy dla tego, kogo Bóg sprowadzi z drogi (prostej). Ci, którzy ujrzą nadchodzącą karę, powiedzą: „Czy jest jakaś droga powrotu?”

42.45. Zobaczysz, jak staną przed Piekłem upokorzeni, spuszczać wzrok i ukradkiem będą spoglądać w jego kierunku. Wierzący powiedzą: „Zgubieni w Dniu Zmartwychwstania są ci, którzy zgubili samych siebie i swoich najbliższych”. Karą dla niesprawiedliwych będzie wieczne cierpienie.

42.46. Nie będą mieli obrońców, którzy by ich wspierali przed Bogiem. A kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie ma już powrotu.

42.47. Odpowiedzcie swojemu Panu, zanim nadejdzie dzień od Boga, którego nie można cofnąć. Tego Dnia nie będziecie mieli schronienia ani możliwości obrony.

42.48. Jeśli się odwrócą, to wiedz, że nie wysłaliśmy cię jako ich stróża. Twoim jedynym zadaniem jest przekazanie im przesłania. Kiedy obdarzamy ludzi miłosierdziem, stają się oni wyniośli, a kiedy spadają na nich nieszczęścia, w wyniku ich własnych czynów, stają się niewdzięczni.

42.49. Do Boga należy wszystko, co jest w niebie i wszystko, co jest na ziemi. On stwarza to, co zechce. On daje córki, komu zechce i synów, komu zechce

42.50. lub obdarza synami i córkami jednocześnie. On także czyni bezpłodnym, kogo zechce. On jest Wszzechwiedzący i Wszchemocny.

42.51. Żaden człowiek nie może usłyszeć bezpośrednio Boga, jedynie przez objawienie, przez zasłonę lub przez wysłannika⁵¹⁰, który przychodzi za pozwoleniem Boga, przekazuje z objawienia to, na co On pozwoli. On zaprawdę jest Wielki i Mądry.

42.52. W ten sposób ty otrzymałeś Ducha z Naszego rozkazu. Przedtem nie wiedziałeś, czym jest Księga i prawdziwa wiara. Objawienie to uczyniliśmy światłem, które prowadzi każdego, kogo wybierzemy spośród naszych sług. Z pewnością ty prowadzisz ludzi ku drodze prostej,

42.53. drodze Boga, do którego należy wszystko, co jest w niebie i wszystko, co jest na ziemi. Czyż wszystko nie powróci ostatecznie do Boga?

⁵¹⁰ Tu: aniola.

43. OZDOBY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 43.1. Ha. Mim.
43.2. Na Księgę Jasną!
43.3. Zesłaliśmy Koran w języku arabskim, abyście zrozumieli.
43.4. On – Koran wzniosły i mądry – jest przechowywany u nas w Matce Ksiąg⁵¹¹.
43.5. Czy mamy wam zabrać to napomnienie, dlatego że jesteście ludem grzesznym?
43.6. Jakże wielu proroków wysyłaliśmy do ludów, które były przed wami.
43.7. Zawsze, kiedy przychodził do nich prorok, wyśmiewali go.
43.8. I unicestwiliśmy tych, którzy byli od nich⁵¹² potężniejsi i przemięli. Uczyniliśmy ich przykładem z przeszłości.
43.9. Kiedy zapytasz ich: „Kto stworzył niebo i ziemię?”, odpowiadają: „Stworzył je Wszechmocny i Wszechwiedzący”.
43.10. On ziemię uczynił waszym siedliskiem i wyznaczył na niej drogi dla was, abyście poszli drogą prostą.
43.11. On zsyła dokładnie odmierzoną ilość wody z nieba, aby ożywić nią martwe ziemie, podobnie jak i was wskrzesi.
43.12. On jest tym, który w parach stworzył każdy rodzaj istnienia i stworzył dla was statki oraz zwierzęta, na których się przemieszczacie,
43.13. i abyście mogli, siedząc na nich wygodnie, wspominać łaskę swego Pana i mówić: „Chwała Bogu, który ujarzmił je dla nas. Sami nie moglibyśmy tego dokonać.
43.14. Z pewnością powrócimy do naszego Pana”.
43.15. Oni uznali, że niektórzy z Jego sług są Jego dziećmi. Zaprawdę, ludzie potrafią być wielkimi niewdzięcznikami.
43.16. Czy On wybiera dla Siebie córki z tego, co stwarza, a was obdarował synami⁵¹³?
43.17. Kiedy któremuś z nich przynoszą wiadomość o narodzinach córki, co przypisują Bogu, jego twarz staje się chmurna, przepętnia go żal i złość.

⁵¹¹ Mądrości Boga, przykazania Boga, zapisane są w niebiańskiej Matce Ksiąg. Bóg w Swej mądrości zesłał ją (jej część?) w postaci Koranu, w języku arabskim.

⁵¹² Arabów, mekkańczyków.

⁵¹³ Por. 16:57

43.18. (Mówią:) „Po co potomstwo wychowywane wśród ozdób i nielogiczne w sporach⁵¹⁴?”

43.19. Twierdzą także, że aniołowie, którzy są sługami Miłosiernego, są kobietami. Czy byli świadkami ich stworzenia? Ich słowa będą spisane i będą o to wypytywani.

43.20. Mówią także: „Gdyby Miłosierny tylko tego zechciał, to nie oddawalibyśmy im czi”. Oni nie wiedzą, co mówią, tylko snują domysły⁵¹⁵.

43.21. Czy my wcześniej objawiliśmy im⁵¹⁶ jakąś księgę, której zapisów tak mocno się trzymają?

43.22. Nie (objawiliśmy), ale oni mówią: „Zastaliśmy naszych ojców przywiązanych do swojej wiary i my podążamy za ich przykładem”.

43.23. Podobnie było, kiedy wysyłaliśmy z ostrzeżeniem naszych posłańców do dawnych ludów. Bogaci spośród nich⁵¹⁷ mówili: „Zastaliśmy naszych ojców przywiązanych do swojej wiary i my podążamy za ich przykładem”.

43.24. Posłaniec pytał: „Nawet, jeśli pokażę wam lepszą religię, nadal będziecie szli za przykładem waszych ojców?”. Oni odpowiadali: „Nie wierzymy w to, z czym cię do nas przysłano”.

43.25. I odpłaciliśmy im za to. Spójrz, jaki był koniec odrzucających (przesłanie od Boga).

43.26. Wspomnij, jak Abraham powiedział do swego ojca i do swego ludu: „Nie ponoszę winy za to, w co wierzycie

43.27. poza Bogiem, który mnie stworzył. On mnie prowadzi”.

43.28. I te słowa stały się trwałym dziedzictwem dla jego potomnych, aby mogli się nawracać.

43.29. Pozwoliłem im i ich ojcom⁵¹⁸ na duży udział w dobrach życia doczesnego, dopóki nie dotarła do nich prawda i przybył Wyśłannik wyjaśniający (przesłanie).

43.30. A kiedy prawda do nich dotarła, powiedzieli: „To jest tylko zwykła magia i dlatego odrzucamy to”.

⁵¹⁴ W niektórych tłumaczeniach: „niezdolne do walki”.

⁵¹⁵ Ludzie nie mogą winić Boga za swoje bałwochwalstwo, ponieważ mamy wolność wyboru, czy czcić samego Boga, czy nie.

⁵¹⁶ Arabom.

⁵¹⁷ Lub: „ich przywódcy”.

⁵¹⁸ Arabom.

43.31. Mówią: „Dlaczego ten Koran nie został objawiony jakiemuś znaczącemu mieszkańcowi dwóch miast⁵¹⁹?”

43.32. Czy to oni rozdzielają łaski twego Pana? To My daliśmy im wiele dóbr w tym życiu i wywyższyliśmy wielu z nich nad innymi, aby mogli brać ich do siebie na służbę. Miłosierdzie od twego Pana jest o wiele lepsze niż to wszystko, co udało im się zgromadzić.

43.33. Gdyby nie to, że wszyscy ludzie mogliby stać się jednym narodem (niewiernych), to każdemu, kto nie wierzy, dalibyśmy srebrne dachy i schody, po których mogliby się wspinać.

43.34. I dalibyśmy im srebrne drzwi do ich domów i srebrne łoża, na których by leżeli i wypoczywali,

43.35. i złote ozdoby. Ale to wszystko jest tylko tymczasowym dobrem w życiu doczesnym. Dla sprawiedliwych jest życie przyszłe u boku twego Pana.

43.36. Temu, który unika wspomnienia Miłosiernego, damy szatana za przyjaciela.

43.37. Tacy przyjaciele sprowadzają człowieka z drogi prostej i utrzymują go w przekonaniu, że nadal nią podąża.

43.38. A kiedy taki człowiek już stanie przed Nami, to powie: „Szko-
da, że pomiędzy tobą (szatanie) a mną nie była taka odległość, jak przestrzeń pomiędzy jednym a drugim wschodem. Byłeś złym przyjacielem”.

43.39. Usłyszysz: „Te słowa nie przyniosą ci teraz żadnej korzyści. Wspólnie grzeszyliście i będziecie mieli równy udział w karze”.

43.40. Czy jesteś w stanie sprawić, aby głuchy usłyszał? Czy możesz prowadzić ślepego albo tego, który zbłądził bardzo daleko?

43.41. Możemy zabrać cię (wcześniej)⁵²⁰, ale i tak się na nich pomścimy.

43.42. Możemy też pokazać ci to, co im obiecaliśmy, ponieważ mamy całkowitą władzę nad nimi.

43.43. Postępuj więc zgodnie z tym, co zostało ci objawione. Ty na pewno jesteś na drodze prostej.

43.44. To jest przypomnienie⁵²¹ dla ciebie i twego ludu. Będziecie z tego rozliczani.

⁵¹⁹ Jakby chcieli dopowiedzieć: „wtedy byśmy uwierzyli”. Dwa miasta to Mekka i At-Taif (a nie Jasrib-Medyna, jak piszą niektórzy komentatorzy). At-Taif, było wówczas znaczącym miastem jak Mekka, położonym w krainie Hidżaz około 60 km na południowy wschód od Mekki.

⁵²⁰ Czyli jak umrze prorok Muhammad (s).

⁵²¹ Koran.

43.45. Gdybyś zapytał posłańców, którzy byli przed tobą, czy wyznaczyliśmy jakiś innych bogów, poza Miłosiernym, którym należy oddawać cześć.

43.46. Posłaliśmy (przecież) z Naszymi znakami Mojżesza do Faraona i jego dworzan. Powiedział wtedy: „Jestem posłańcem od Pana światów”.

43.47. I kiedy pokazał im Nasze znaki, oni wyśmiewali go.

43.48. A każdy pokazany im znak był mocniejszy od poprzedniego. Tak karaliśmy ich, aby mogli się nawrócić.

43.49. Powiedzieli: „Czarowniku! Módl się za nas do swojego Pana, zgodnie z przymierzem, które zawarł z tobą, a my na pewno będziemy podążać drogą prostą”.

43.50. Ale kiedy zdjęliśmy z nich cierpienie, oni natychmiast złamali swoją obietnicę.

43.51. Faraon powiedział do swego ludu: „Ludu mój! Ja jestem władcą królestwa Egiptu i rzek płynących u moich stóp. Czy tego nie widzicie?

43.52. Czy ja nie jestem lepszy niż ten nikczemnik, który nie potrafi się wysłowić?

43.53. Dlaczego nie ozdobiono go bransoletami ze złota, dlaczego nie towarzyszą mu aniołowie?”

43.54. Tak Faraon omamił swój lud, a on był mu posłuszny. To byli ludzie niegodziwi.

43.55. Kiedy nas rozgniewali, ukaraliśmy ich i wszyscy utonęli.

43.56. I sprawiliśmy, że przeszli do historii jako (zły) przykład dla innych.

43.57. Kiedy przywołano im przykład syna Marii, oni sprzeciwili się⁵²².

43.58. Mówili: „Czyż nasi bogowie nie są lepsi od Jezusa?”. Oni natomiast powołują się na przykład Jezusa tylko po to, aby toczyć z tobą spór⁵²³, ponieważ są ludem kłótliwym.

43.59. Jezus był tylko sługą, którego pobłogosławiliśmy i uczyniliśmy wzorem dla dzieci Izraela.

43.60. Gdybyśmy chcieli, uczynilibyśmy niektórych z was aniołami, którzy zastąpiłby was (w misji) na ziemi⁵²⁴.

⁵²² Jezus (a) był przywoływany jako przykład Boskiego planu, Boskiej mocy, a także jako przykład tego, że nie powinien być obiektem kultu.

⁵²³ Mekkańczycy natomiast wykorzystywali chrześcijański kult Jezusa (a) do pokazania Muhammadowi (s), że można czcić Boga w wielu osobach i do udowodnienia, że ich religia nie jest zła.

⁵²⁴ Ponieważ niewierni często dziwili się, że Bóg wysyłał z przesłaniem zwykłych ludzi (swoich posłańców), a nie aniołów (których taką estymą darzyły ludy, do których przybywali posłańcy), Bóg mówi, że gdyby chciał, mógłby to oczywiście zrobić, ale wskazuje też, że prorocy wybrani przez Niego są ważniejsi niż aniołowie.

43.61. On⁵²⁵ jest zwiastunem Godziny (Sądu). Uwiercie w nią i chodźcie za Mną, to jest droga prosta.

43.62. Niech nie powstrzyma was przed tym szatan. On jest waszym największym wrogiem.

43.63. Kiedy Jezus przyszedł z jasnymi znakami, powiedział: „Przyszedłem do was z mądrością i aby wyjaśnić wam to, co do czego się różnicie. Bójcie się Boga i wysłuchajcie mnie!

43.64. Bóg jest moim Panem i waszym Panem, więc czcicie Go - to jest droga prosta”.

43.65. Ale różne ugrupowania spośród nich poróżniły się między sobą. Biada więc niesprawiedliwym z powodu cierpień Dnia bolesnego⁵²⁶.

43.66. Czy oni wierzą w to, że jak niespodziewanie nadejdzie Godzina, to oni tego nawet nie zauważą?

43.67. W tym dniu ci, którzy byli przyjaciółmi, staną się dla siebie wrogami, z wyjątkiem tych, którzy boją się Boga.

43.68. Bóg powie do nich: „O śłudzy Moi, w tym Dniu nie będziecie się bać ani smucić.

43.69. Byliście tymi, którzy uwierzyli w Nasze znaki i poddali się całkowicie Bogu.

43.70. Wejdźcie do Rajskiego Ogrodu wraz ze swoimi żonami i radujcie się”.

43.71. Wszystko, czego tylko zapragną ich dusze i co sprawi radość dla ich oczu, będzie im podawane na złotych tacach i w złotych pucharach. Będą tam żyć wiecznie.

43.72. Usłyszają: „Raj ten jest wam dany, jako dziedzictwo za to, co uczyniliście.

43.73. Znajdziecie w nim wszelkiego rodzaju owoce, które możecie spożywać”.

43.74. Grzesznicy z pewnością trafią za karę do Piekła. Będą tam przebywać przez wieczność.

43.75. Ona nie będzie im skrócona, więc będą pogrążeni w rozpacz.

43.76. To nie my ich skrzywdziliśmy, to oni skrzywdzili samych siebie.

43.77. Będą wołać: „Maliku⁵²⁷! Niech Twój Pan zabije nas!”. On odpowie. „Z pewnością tu pozostaniecie”.

⁵²⁵ Według niektórych „on” oznacza tu Koran, według innych Jezusa (a). Bliższe jest mi wskazanie, że chodzi w tym fragmencie o Koran.

⁵²⁶ Dla przypomnienia: jedna z form określająca Dzień Sądu, podobnie jak słowo „Godzina”.

⁵²⁷ Malik jest imieniem anioła, nadzorcy Piekła.

43.78. Objawiliśmy wam prawdę, ale większość z was nienawidzi prawdy.
43.79. Czy oni⁵²⁸ mają jakiś podstępny plan? My także mamy plan (wobec nich).

43.80. Czy oni myślą, że My nie słyszymy ich najskrytszych myśli i nie słyszymy ich potajemnych narad. Nasi posłańcy są wśród nich i wszystko zapisują.

43.81. Powiedz: „Gdyby Miłosierny miał dziecko, byłbym pierwszym, który oddawałby mu cześć”.

43.82. Chwała Panu, Władcy niebios i ziemi, Panu Tronu. On jest ponad tym, co Mu przypisują.

43.83. Pozwól im popełniać błędy i radować się, dopóki nie nadejdzie Dzień, który został im obiecany.

43.84. On jest tym, który jest Bogiem w niebie i Bogiem na ziemi. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

43.85. Błogosławiony Ten, który ma władzę nad niebem i ziemią oraz nad tym, co jest między nimi. Tylko On zna Godzinę i do Niego powrócicie.

43.86. Ci, którym oni oddają cześć poza Bogiem, nie będą mogli wstawiać się za nikim u Boga. Wyjątkiem są ci, którzy dadzą świadectwo prawdzie i mają wiedzę⁵²⁹.

43.87. Kiedy zapytasz ich: „Kto was stworzył?”, oni na pewno odpowiedzą: „Bóg”. Dlaczego więc oddalili się (od prawdy)?

43.88. Wyśłannik odpowie: „Panie mój, to są ludzie niewierzący”.

43.89. Przebacz im i zwróć się do nich: „Pokój (z wami)”. Oni wkrótce (wszystkiego) się dowiedzą.

44. DYM

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

44.1. Ha. Mim.

44.2. Na Jasną Księżę.

44.3. Objawiliśmy ją podczas błogosławionej nocy, ponieważ My jesteśmy Ostrzegający.

44.4. Podczas tej nocy wszystkie sprawy są ustalone,

⁵²⁸ Bałwochwalczy.

⁵²⁹ Np. Jezus (a) i aniołowie, którzy są obiektem kultu, ale wcale o to nie zabiegali i dzieje się to wbrew woli Boga.

44.5 jako Nasze nakazy. My zawsze wysyłaliśmy posłańców (z napomnieniami).

44.6. To jest akt miłosierdzia od twojego Pana. On jest Wszechsłyszający i Wszechwiedzący.

44.7. Jeżeli wierzycie, to wiecie, że jest On Panem nieba i ziemi oraz wszystkiego, co jest między nimi.

44.8. Nie ma innego boga poza Nim. On ma władzę nad życiem i śmiercią. Taki jest wasz Pan, Pan waszych przodków.

44.9. Jednak oni wątpią i radują się (życiem doczesnym).

44.10. Poczekaj więc na dzień, w którym z nieba zaczną wydobywać się dym,

44.11. który ogarnie ludzi. To będzie bolesna kara.

44.12. (Powiedzą) „Panie nasz, odroczone karę, już uwierzyliśmy”.

44.13. Teraz się opamiętali, a przecież przychodził do nich Wysłannik z napomnieniami.

44.14. Nie wierzyli mu i mówili: „Ktoś go tego wyuczył, on jest szalony”.

44.15. My odroczymy karę na pewien czas, a wy i tak powrócicie⁵³⁰.

44.16. Tego Dnia, gdy pochwycimy ich mocnym uściskiem, zostanie im to odpłacone.

44.17. Przed nimi poddaliśmy próbie lud Faraona. Przyszedł do nich szlachetny posłaniec⁵³¹.

44.18. Powiedział: „Oddajcie sługi Boga⁵³². Jestem posłańcem godnym zaufania.

44.19. Nie sprzeciwiajcie się Bogu. Przychodzę do was z wyraźnymi znakami.

44.20. Szukam schronienia u mego i waszego Pana, abyście mnie nie ukamienowali.

44.21. A jeżeli mi nie wierzycie, pozwólcie odejść w pokoju”.

44.22. Mojżesz zawołał do swego Pana: „Oni są ludem grzesznym!”.

44.23. Bóg powiedział: „Wyrusz nocą z Moimi sługami. Na pewno będą was ścigać.

44.24. Przejdź morze w spokoju, to ich wojska będą potopione”.

44.25. Ileż wspaniałych ogrodów i źródeł oni pozostawili

⁵³⁰ Powrócą do tego, co robili wcześniej, czyli do sporów lub do wiary przodków. Werset wskazuje na to, że to odroczenie kary nic nie da, bo szybko osoby niesprawiedliwe powrócą do grzechu.

⁵³¹ Mojżesz (a).

⁵³² Lud Izraela.

- 44.26. i pól uprawnych, i miejsc wspaniałych,
44.27. i dobrodziejstw, którymi się radowali.
44.28. Jednak inny lud otrzymał to wszystko w spadku.
44.29. Ani niebo, ani ziemia nie płakały nad nimi, ani nie otrzymali
żadnego odroczenia (w wykonaniu kary).
44.30. Oswobodziliśmy lud Izraela od prześladowań
44.31. ze strony Faraona. On był największym despotą wśród
grzeszników.
44.32. Świadomie uczyniliśmy ich (wtedy) ludem wybranym spo-
śród wszystkich innych ludów.
44.33. Zesłaliśmy ludziom wiele wyraźnych znaków, poddając ich
oczywistej próbie.
44.34. Oni⁵³³ mówią:
44.35. „Jest tylko jedna śmierć i my nie będziemy wskrzeszeni.
44.36. Jeżeli jednak mówisz prawdę, to niech powrócą do nas nasi
ojcowie”.
44.37. Czy oni są lepsi od ludu Tubby⁵³⁴ i innych przed nimi? Znisz-
czyliśmy ich za ich niesprawiedliwość.
44.38. Nie dla Swojej uciechy stworzyliśmy niebo i ziemię, i wszyst-
ko, co jest między nimi.
44.39. Stworzyliśmy je w określonym celu, ale większość z nich tego
nie wie.
44.40. Ich wszystkich czeka Dzień Sądu.
44.41. To Dzień, w którym na nic zdadzą się przyjaźnie. Nikt nie
będzie mógł nikomu pomóc i sam nie otrzyma pomocy.
44.42. Wyjątkiem będą ci, którym Bóg okaże łaskę. On jest Wszech-
władny i Miłujący.
44.43. Na pewno drzewo Az - Zakkum
44.44. będzie pożywieniem grzesznika.
44.45. Pożywienie to jest jak roztopiony metal gotujący się w ich
brzuchach,
44.46. niczym wrząca woda.
44.47. (Nakażemy Aniołom) „Pochwyćcie go i wrzucie w środek
ognia piekielnego!

⁵³³ Mekkańczycy, którzy nie uwierzyli w Jedyne Boga.

⁵³⁴ Tytuł władców ludu Himjar (teren dzisiejszego Jemenu) przyjmowany od imienia pierwszego ich władcy o tym imieniu. Tubba oznacza: „Ten, który podąża za słońcem jak cień”. Lud Himjar był częścią królestwa Saby.

- 44.48. Zadajcie mu mękę, polewając jego głowę wrzątkiem”.
- 44.49. (Grzesznik usłyszysz): „Zakosztuj tego, podobno byłeś potężny i szlachetny.
- 44.50. Teraz doświadczasz tego, w co nie wierzyłeś”.
- 44.51. Tymczasem ci, którzy bali się Boga, będą przebywać w bezpiecznym miejscu.
- 44.52. Wśród ogrodów i strumieni.
- 44.53. Odziani w jedwab i brokat⁵³⁵ będą zwrócenii do siebie twarzami.
- 44.54. Tak będzie. I damy im hurysy⁵³⁶ o najpiękniejszych oczach.
- 44.55. Będą tam życzyć sobie wszelkiego rodzaju owoce. Będą tam bezpieczni.
- 44.56. Po doświadczeniu pierwszej śmierci, już śmierć ich nie dosięgnie. Bóg uchronił ich przed karą ognia piekielnego.
- 44.57. To akt Bożego miłosierdzia i (ich) wielki sukces.
- 44.58. (Dlatego) Koran objawiliśmy dla zrozumienia w twoim języku, aby oni tego wysłuchali.
- 44.59. Oczekuj więc, tak jak i oni oczekują⁵³⁷.

45. RZUCONE NA KOLANA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 45.1. Ha. Mim.
- 45.2. Objawienie Koranu pochodzi od Boga Potężnego i Mądrego.
- 45.3. W niebie i na ziemi są znaki dla wierzących.
- 45.4. W waszym stworzeniu i stworzeniu wszystkich zwierząt są wody dla ludzi, którzy mają pewność (wiary).
- 45.5. W przemienności nocy i dnia i w darze Bożym, które zsyłane z nieba ożywia martwą ziemię, i w zmienności wiatru są znaki dla ludzi, którzy rozumieją.
- 45.6. To są prawdziwe znaki Boga, które wam recytuję. Czy oni uwierzą w jakieś inne objawienie o Bogu i o Jego znakach?
- 45.7. Bieda każdemu grzesznikowi, który kłamie.

⁵³⁵ Gruba tkanina z wypukłym wzorem, przeplatana srebrem lub złotem.

⁵³⁶ Por. przyp. do wer. 37:48.

⁵³⁷ Muhammad ma oczekiwać spełnienia się Bożych obietnic, podczas gdy oni oczekują, że one się nie spełnią.

45.8. On słyszy recytację znaków Bożych i nadal jest uparty, i dumny, jakby nic nie słyszał. Zapowiedz mu więc bolesną karę.

45.9. Kiedy dowiaduje się czegoś o naszych objawieniach, kpi z nich. Na takich jak on czeka kara haniebna.

45.10. Czeka na nich Piekło. Nie uratuje ich to, co zgromadzili w tym życiu, nie pomoże im to, co sobie wybrali na patronów poza Bogiem. Spotka ich straszna kara.

45.11. Koran jest drogą prostą. Ci, którzy nie uwierzyli w znaki swego Pana, będą boleśnie ukarani.

45.12. Bóg jest tym, który powierzył wam morze, aby statki mogły po nim pływać zgodnie z Jego nakazem i abyście poszukiwali Jego miłosierdzia. Bądźcie Mu wdzięczni.

45.13. On powierzył wam to, co jest w niebie i na ziemi. To wszystko jest od Niego. W tym są zawarte znaki dla ludzi, którzy się nad tym zastanawiają.

45.14. Powiedz tym, którzy wierzą, aby wybaczyli tym, którzy nie mają nadziei na dni Boga⁵³⁸. Oczekuj, a On sprawiedliwie wynagrodzi ludzi według tego, co czynili.

45.15. Każdy, kto szerzy sprawiedliwość, czyni to dla własnej korzyści, a kto czyni niesprawiedliwość, działa na własną szkodę. Wszyscy powrócicie do waszego Pana.

45.16. Dzieciom Izraela daliśmy księgę (Torę), osąd i prorocstwo. Zaopatrzyliśmy ich w dobre rzeczy i wywyższyliśmy ponad inne ludy.

45.17. Daliśmy im jasne przykazania, co do których zaczęli się spierać między sobą – przez wzajemną zawiść – dopiero wówczas, kiedy dotarła do nich wiedza⁵³⁹. Pan twój w Dniu Zmartwychwstania rozstrzygnie między nimi to, o co się spierali.

45.18. Wprowadziliśmy cię na drogę Naszego nakazu. Podążaj nią i nie ulegaj pokusom tych, którzy nie mają wiedzy.

45.19. Oni nie uchronią cię przed Bogiem. Niesprawiedliwi będą dla siebie wzajemnie opiekunami. Opiekunem sprawiedliwych będzie Bóg.

45.20. To są jasne znaki dla ludzi, droga prosta i miłosierdzie dla tych, którzy mają pewność (wiary).

⁵³⁸ Według komentatorów chodzi o Dzień Zmartwychwstania i Sądu.

⁵³⁹ Mamy dwie interpretacje tego fragmentu, według pierwszej chodzi tu dalej o Izraelitów i w tym przypadku wiedza to Tora i przesłanie Mojżesza lub też chodzi tu o żydów z Medyny i wtedy wiedza to Koran i islam.

45.21. Czy ci, którzy dopuszczają się złych czynów, myślą, że My będziemy ich uważać za równych tym, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki? Czy myślą, że ich życie i śmierć będą takie same (jak wierzących)? Naprawdę, źle to osądzają.

45.22. Bóg stworzył niebo i ziemię, kierując się prawdą, aby zapłacić każdej duszy za to, co czyniła, bez najmniejszej niesprawiedliwości.

45.23. Spójrz na tego, który wziął sobie za boga własne namiętności, przez co Bóg świadomie sprowadził go z drogi. Uczynił go głuchym i ślepym⁵⁴⁰ i zamknął jego serce (na wiedzę). Kto teraz, zamiast Boga, poprowadzi go właściwą drogą? Czy zastanawiacie się nad tym?

45.24. Oni mówią: „Jest tylko to życie. Żyjemy i umieramy, a wszystko co nas może zniszczyć to jedynie przemijający czas”. Oni nic o tym nie wiedzą, a te słowa to tylko ich domysły.

45.25. Kiedy, jako dowód, recytowane są im Nasze znaki, jedynym ich argumentem są słowa: „Jeżeli mówisz prawdę, to niech powrócą do nas nasi ojcowie”.

45.26. Powiedz: „To Bóg daje wam życie i sprowadza na was śmierć. Potem zbierze was wszystkich w Dniu Zmartwychwstania, który z pewnością nadejdzie. Jednak większość ludzi nic o tym nie wie”.

45.27. Bóg jest władcą nieba i ziemi. W Dniu, kiedy nadejdzie Godzina (Sądu), zgubieni będą ci, którzy kierowali się kłamstwem.

45.28. Ujrzysz wtedy ludy rzucone na kolana. Każdy z nich będzie wzywany do księgi swoich (uczynków). (Usłyszą) „Dziś jest czas zapłaty za to, co robiliście.

45.29. To jest Nasza księga, która świadczy prawdą przeciwko wam. Wszystko co zrobiliście, zostało przez Nas spisane”.

45.30. Tym, którzy czynili dobro, Bóg okaże Swe miłosierdzie. To będzie ich wielki sukces.

45.31. Tym, którzy nie uwierzyli, będzie powiedziane: „Czyż nie recytowano wam Naszych znaków? Wy jednak byliście zbyt dumni i staliście się ludem grzesznym”.

45.32. Kiedy ostrzegano: „Obietnica Boga się spełni i nie ma wątpliwości, że nadejdzie Godzina (Sądu)”, mówili: „Nie wiemy, czym jest ta Godzina. Snujemy tylko przypuszczenia, ale nie wierzymy w nią”.

⁵⁴⁰ Dosł. „zapieczętował uszy” i „położył zasłonę na oczy”. Oczywiście nie chodzi o dosłowne uczynienie kogoś głuchym i ślepym, a o to, że taki człowiek nie chce słuchać prawdy i nie dostrzega dowodów istnienia Jedyne Boga.

45.33. I zostaną im okazane ich złe uczynki, i zostaną objęci tym, z czego kpili⁵⁴¹.

45.34. Będzie im powiedziane: „Dzisiaj skazujemy was na zapomnienie, tak jak wy zapomnieliście o spotkaniu w tym Dniu. Teraz waszym miejscem pobytu będzie ogień piekielny i nikt nie jest w stanie wam pomóc.

45.35. To dlatego, że kpiliście ze znaków Boga i zwiodło was życie doczesne”. Nikt ich w tym Dniu nie wyprowadzi z ognia i nigdy już nie powrócą do łask (Boga).

45.36. Chwała niech Będzie Bogu, Panu nieba i ziemi, Władcy światów!

45.37. Jego jest majestat w niebie i na ziemi. On jest Wszechmocny i Mądry.

46. WYDMY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

46.1. Ha. Mim.

46.2. Objawienie Koranu pochodzi od Boga Potężnego i Mądrego.

46.3. Stworzyliśmy niebo i ziemię oraz to, co jest między nimi, kierując się prawdą i na czas określony. Jednak ci, którzy nie wierzą, odwracają się od tego, przed czym są ostrzegani.

46.4. Powiedz: „Czy widzieliście tych, do których modlicie się poza Bogiem? Pokażcie mi, jaką część ziemi oni stworzyli. Czy są częścią niebios? Pokażcie mi jakąkolwiek księgę przed Koranem albo jakąkolwiek utrwaloną wiedzę⁵⁴² (która potwierdza wasze bałwochwalstwo), jeśli mówicie prawdę”.

46.5. Nikt bardziej nie zbłądził niż ten, który modli się do kogoś poza Bogiem, do tych, którzy mu nie odpowiedzą aż do Dnia Zmartwychwstania, i nie słyszą tych modlitw.

46.6. Kiedy ludzie zostaną wskrzeszeni, te bożki staną się ich wrogami i potępią ich bałwochwalstwo.

46.7. Kiedy są recytowane Nasze znaki, jasne dowody, to ci, którzy usłyszeli tę prawdę i nie uwierzyli w nią, mówią: „To jest tylko zwykłą magią”.

⁵⁴¹ Kara, ogniem piekielnym.

⁵⁴² Tzn. tradycję.

46.8. Albo twierdzą: „On to wszystko wymyślił”. Powiedz: „Jeżeli ja to wymyśliłem, to nie będziecie mogli ochronić mnie przed Bogiem. Bóg dobrze wie o wszystkim, co planujecie. On wystarczy, jako świadek między mną a wami. On jest Przebaczący i Miłujący.

46.9. Nie jestem żadnym wyjątkiem wśród posłańców, jednak nie wiem, co stanie się ze mną i z wami. Podążam tylko za danym mi objawieniem i wyraźnie was ostrzegam”.

46.10. Powiedz: „Pomyślcie, co będzie z wami, jeśli Koran pochodzi od Boga, a wy w niego nie uwierzyliście? Nawet jeden z synów Izraela⁵⁴³ uwierzył i zaświadczył, że jest to prawda, a wy jesteście na to zbyt dumni”. Bóg z pewnością nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

46.11. Niewierzący mówią o tych, którzy uwierzyli: „Gdyby z przyjęcia tego Koranu wynikała jakaś korzyść, to my z pewnością uwierzylibyśmy w niego pierwsi”. Ponieważ nie są jednak prowadzeni drogą prostą, to mówią: „Koran to oparte na mitach kłamstwa”.

46.12. Wcześniej została objawiona Mojżeszowi Tora, jako przewodnictwo i miłosierdzie od Boga. Koran zesłany jest w języku arabskim, potwierdza poprzednie objawienia, ostrzega niesprawiedliwych i niesie dobrą nowinę dla tych, którzy czynią dobro.

46.13. Ci, którzy głoszą: „Naszym Panem jest Bóg” i podążają drogą prostą, nie doznają smutku i lęku.

46.14. Zamieszkają w (Rajskim) Ogrodzie. To jest nagroda za to, co czynili.

46.15. Nakazaliśmy człowiekowi okazywać życzliwość swoim rodzicom. Matka z trudem go nosiła i z trudem urodziła. Okres od poczęcia do odstawienia od piersi powinien trwać trzydzieści miesięcy. Kiedy człowiek osiągnie dojrzałość i osiągnie wiek czterdziestu lat, powinien powiedzieć: „Panie mój, pokieruj mną, abym docenił błogosławieństwa, którymi obdarzyłeś mnie i moich rodziców, oraz abym czynił dobro, które Ci się podoba. Okaż mi Swoje miłosierdzie i obdarz dobrym potomstwem. Uwierzyłem w Ciebie i jestem jednym z całkowicie Ci poddanych”.

46.16. To są ci, od których przyjmujemy dobre uczynki, a wybaczymy im zło, którego się dopuszczają⁵⁴⁴. Oni zamieszkają w (Rajskim)

⁵⁴³ Abdullah ibn Salam - był towarzyszem proroka Muhammada (s) i żydem, który przyjął islam. Zmarł w Medynie. Według innych interpretacji chodzi tu o Mojżesza (a).

⁵⁴⁴ Człowiek, nawet najbardziej wierzący, nie jest istotą doskonałą, więc może przytrafić mu się czyn (nawet nieintencjonalnie), który jest złem w oczach Boga. Jednak wiara i dobro, które czyni, są tak ważne, że Bóg odpuści mu grzechy.

Ogrodzie, zgodnie z prawdziwą obietnicą, która została im złożona⁵⁴⁵.

46.17. Są tacy, którzy mówią (z odrazą) do swoich rodziców: „Wstyd mi za was! Mówicie mi, że powstanę z martwych, kiedy tyle pokoleń przede mną już przeminęło?”. Rodzicie ci modlą się za niego i mówią mu: „Biada ci! Prosimy uwierz w to. Obietnice Boga są prawdą”. On im odpowiada: „To są tylko baśnie naszych przodków”.

46.18. Na takich ludzi wyrok już zapadł, podobnie jak na dzinny i ludzi, którzy już przeminęli. Oni są zgubieni.

46.19. Wszyscy będą sprawiedliwie ocenieni odpowiednio do swoich czynów. Otrzymają od Boga zapłatę za to, co zrobili i nikt nie zostanie oszukany.

46.20. Tym, którzy nie uwierzyli, zostanie powiedziane w Dniu, w którym staną przed Piełem: „W życiu doczesnym roztrwoniliście swoje majątki, cieszyliście się tym, a teraz otrzymacie za to zapłatę. Poniżającą karę za to, że byliście na ziemi hardzi i buntowaliście się bez żadnego powodu”.

46.21. Przypomnij sobie tego⁵⁴⁶, który był z ludu Ad, jak ostrzegał swoich braci na skraju wydm. Nie był on pierwszym i ostatnim z ostrzegających. Mówił: „Czujcie Boga, nie ma innego boga poza Nim. Naprawdę obawiam się strasznej kary nałożonej na was w tym Wielkim Dniu (Sądu)”.

46.22. Oni odpowiedzieli: „Przybyłeś tu, aby odciągnąć nas od wiery w naszych bogów? Jeżeli mówisz prawdę, to pokaż nam to, czym nam grozisz”.

46.23. On powiedział: „Władza nad tym należy tylko do Boga. Ja ukazuję wam tylko to, z czym wysłano mnie do was, ale widzę, że żyjecie w wielkiej nieświadomości”.

46.24. A kiedy ujrzeli to (czym im groził) w postaci chmury rozprzestrzeniającej się nad ich doliną, powiedzieli: „To tylko chmura, która przynosi deszcz”. Ależ nie. Nadeszło to, czego tak (drwiąco) się domagali, huragan, który niesie straszną karę.

46.25. On niszczy wszystko z rozkazu swego Pana. Rano pozostały tylko ich domostwa. Tak odpłacamy grzesznym ludom.

46.26. A przecież sprawiliśmy, że byli silniejsi niż wy teraz jesteście. Daliśmy im słuch, wzrok i serca. Ale słuch, wzrok i serca na nic im się nie przydały, bo nie uwierzyli w znaki Boga. Dopadło ich to, z czego drwili.

⁵⁴⁵ Falszywe obietnice składa szatan.

⁵⁴⁶ Hud.

46.27. Zniszczyliśmy wiele miast wokół was po tym, jak objawiliśmy im Nasze znaki, aby mogli się nawrócić.

46.28. Dlaczego nie pomogli im ci, do których modlili się poza Bogiem, aby zbliżyć się do Niego⁵⁴⁷? Przeciwnie, oni⁵⁴⁸ odwrócili się od nich. To była tylko ułuda, którą sami sobie stworzyli.

46.29. Przystaliśmy do ciebie grupę dzinnów, aby wysłuchali werse-
tów Koranu. Mówili do siebie: „Wysłuchajmy tego uważnie”. A kiedy
skończyli słuchać, poszli do swojego ludu, aby go ostrzec.

46.30. Powiedzieli: „Ludu nasz! Wysłuchaliśmy Księgi, która została
zesłana po Mojżeszu. Ona potwierdza wcześniejsze objawienia i prowa-
dzi ku prawdzie oraz ku drodze prostej.

46.31. Ludu nasz! Odpowiedzcie na wezwania Wysłannika Boga.
Uwierzcie w Niego, a on wybaczy wam wasze grzechy i ochroni przed
bolesną karą.

46.32. Ten, który nie odpowie na wezwania Wysłannika Boga, nie
może przecież przeciwstawić się władzy Boga na ziemi i nie znajdzie dla
siebie żadnych opiekunów poza Nim. Tacy są zgubieni”.

46.33. Czy oni nie zdają sobie sprawy, że Bóg, który stworzył nie-
biosa i ziemię i nawet się przy tym nie zmęczył, jest w stanie wskrzesić
umarłych? Zaprawdę, On ma władzę nad wszystkim.

46.34. W Dniu, kiedy zostaną postawieni przed ogniem (piekiel-
nym), zostaną zapytani: „Czy to nie jest prawdziwe?”. Odpowiedzą:
„Na naszego Pana – jest (prawdziwe)”. I powie im Pan: „Zakosztujcie
więc kary za to, że nie uwierzyliście”.

46.35. Bądź więc wytrwały tak, jak wytrwali byli najbardziej zde-
terminowani posłańcy. Nie pros o to, aby przyspieszyć nadejście Dnia
(Zmartwychwstania). W tym Dniu zobaczą to, co zostało im obiecane,
i będzie im się zdawać, że przebywali w grobach zaledwie jedną godzinę
z całego dnia. To jest przesłanie: Nie zostanie ukarany nikt więcej, ani-
żeli ci, którzy byli grzesznikami.

⁵⁴⁷ Werset ten jednoznacznie wskazuje, podobnie jak 40:12, że formą kultu wielu ludów opisanych w Koranie był już henoteizm, a nie politeizm. Dlatego też, idąc zresztą za przykładem innych tłumaczy, przyjąłem prawie wszędzie zwrot „poza Bogiem”, a nie „zamiast Boga”, jeśli chodzi o bałwochwalstwo tych plemion. Oczywiście nie ma tu odniesienia do chrześcijaństwa, gdzie w znakomitej większości mamy do czynienia ze specyficznie pojmovanym monoteizmem objawiającym się w trójcy i w praktyce kult tych trzech osób nie jest równorzędny, a jednocześnie wieki tradycji rozszerzyły go o inne osoby (np. kult maryjny).

⁵⁴⁸ Tzn. ich bożki.

47. MUHAMMAD (s)

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

47.1. Bóg udaremnia wszystkie czyny tych, którzy nie uwierzyli i odciągają innych od Jego drogi.

47.2. Tym, którzy wierzą, czynią dobro i uwierzyli w objawienie dane Muhammadowi, które jest prawdą pochodzącą od Boga, On wybaczy grzechy i uczyni ich lepszymi.

47.3. Jest tak, ponieważ niewierzący poszli za kłamstwem, a wierzący poszli za prawdą od swojego Pana. W ten sposób Bóg przedstawia ludziom przypowieści.

47.4. Jeżeli spotkacie się w walce z tymi, którzy nie wierzą, uderzajcie ich po szyjach. Jak osłabną, zwiążcie ich mocno. Potem okazujcie im łaskę i uwalnijcie ich albo bierzcie za nich okup, dopóki ciężar wojny się nie skończy. Tak macie czynić. Gdyby tylko Bóg zechciał, to sam by ich pokonał, ale przez nich Bóg poddaje próbie wielu z was. Jeśli chodzi o tych, którzy zginą na drodze Boga, ich czyny nie będą nadaremne.

47.5. On ich poprowadzi i naprostuje ich ścieżki.

47.6. Wprowadzi ich do Raju, o którym słyszeli.

47.7. Wierzący! Jeśli wspieracie Boga, On was wesprze i wzmocni waszą pozycję.

47.8. Ci, którzy nie wierzą, będą skazani na wieczne potępienie i Bóg udaremni wszystkie ich czyny.

47.9. Będzie tak dlatego, że oni zniechęcili wszystko, co objawił Bóg, więc on zniweczył ich dzieła.

47.10. Czy oni nie podróżowali po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Bóg ich unicestwił i niewierni skończą tak samo.

47.11. Będzie tak, dlatego że opiekunem wierzących jest Bóg, a niewierni nie mają żadnego opiekuna.

47.12. Bóg sprawia, że ci, którzy wierzą i czynią dobro, wejdą do Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. A ci, którzy nie wierzą, (w życiu doczesnym) cieszą się i jedzą jak zwierzęta. Ogień (piekielny) będzie ich miejscem pobytu.

47.13. Ileż to miast potężniejszych od tego, które ciebie wyгнаło, zniszczyliśmy. One nie miały żadnego opiekuna.

47.14. Czy ten, który opiera się na mocnych dowodach od swego Pana, jest podobny do tego, któremu upiększono jego złe postępowanie tak, że czerpie przyjemność z oddawania się swoim namiętnościom?

47.15. Tak opisano Raj⁵⁴⁹, do którego wejść sprawiedliwi: Będą w nim płynąć strumienie - zawsze świeżej - wody, strumienie pełne mleka, którego smak się nie zmieni oraz strumienie wina, dające radość pijącym i strumienie oczyszczonego miodu. Będą tam im dostępne wszelkiego rodzaju owoce i obejmie ich miłosierdzie Pana. Czyż ciesząc się takim szczęściem są podobni tym, którzy na zawsze przebywają w ogniu piekielnym i piją wrzącą wodę, która rozrywa ich wnętrzności?

47.16. Wśród nich⁵⁵⁰ są tacy, którzy cię słuchają, ale kiedy wychodzą od ciebie, pytają tych, którzy posiadają wiedzę: „Cóż on takiego powiedział?” To są ci, na których sercach Bóg położył pieczęć i którzy poszli za swoimi namiętnościami.

47.17. Jeśli chodzi o tych, którzy są prowadzeni drogą prostą, On zwiększa ich pewność siebie, kiedy nią podążają i wzmacnia ich bogobojność.

47.18. Czy oni oczekują czegoś innego niż Godzina (Sądu), która nagle spadnie na nich? Znaki ją zapowiadające już objawiono. Na cóż zdadzą się ich błagalne zapewnienia, kiedy ona nadejdzie?

47.19. Dlatego wiedz: Nie ma innego boga poza Nim. Jego proś o przebaczenie grzechów twoich oraz wszystkich wierzących mężczyzn i kobiet. Bóg wie zawsze, gdzie przebywasz i gdzie się udajesz⁵⁵¹.

47.20. Wierzący często mówią: „Dlaczego nie zostanie zesłana nowa sura⁵⁵² (dotycząca walki)?”. A gdy zostaje zesłana i dotyczy walki to ci, w których sercach jest choroba, patrzą na ciebie spojrzeniem idącego na śmierć. Biada im.

47.21. Powinni okazywać posłuszeństwo i wypowiadać właściwe słowa. Kiedy ich sprawa będzie podlegać rozstrzygnięciu, to zaprawdę, byłoby lepiej dla nich, gdyby byli uczciwi wobec Boga.

47.22. A może wy (hipokryci) odwrócić się (od wiary) i będziecie siać niesprawiedliwość na ziemi, i zrywać więzy krwi?

47.23. To ich przeklął Bóg i uczynił głuchymi i ślepymi (na prawdy wiary).

⁵⁴⁹ Nie można wykluczyć, że opis Raju jest alegorią szczęścia, które niewątpliwie czeka w nim sprawiedliwych.

⁵⁵⁰ Dotyczy to hipokrytów wśród mieszkańców Medyny.

⁵⁵¹ Bóg wie zawsze, co robi człowiek i gdzie się znajduje. Nic się przed Nim nie ukryje.

⁵⁵² Nowy rozdział Koranu.

47.24. Dlaczego nie pomyślą o tym, co jest w Koranie, a może ich serca są (na to) zamknięte?

47.25. Tych, którzy poznali prawdę o przewodnictwie (Boga) i odwrócili się (od wiary), skusił szatan fałszywą obietnicą nagrody w tym życiu.

47.26. Nagrody za to, że (hipokryci) powiedzieli tym, którzy z nienawiścią traktują objawienie Boże: „Będziemy wam posłuszni w niektórych sprawach”. Ale Bóg zna ich najskrytsze myśli.

47.27. A co wówczas, kiedy zabiorą ich aniołowie (na śmierć), bijąc ich po twarzach i po plecach?

47.28. Stanie się tak, ponieważ zwrócili się ku temu, co nie podoba się Bogu i zniechęcili to, co Jemu się podoba. Dlatego Bóg udaremni wszystkie ich czyny.

47.29. Czy ci, których serca przepęlnia nienawiść, myślą, że Bóg nie ujawni ich zawiści?

47.30. Gdybyśmy tylko zechcieli, pokazalibyśmy ich tobie, a ty rozpoznałbyś ich po charakterystycznych cechach. Rozpoznasz ich po kłamstwach, które wypowiadają. Bóg wie, co czynią.

47.31. Będziemy poddawać was próbom, aby rozpoznać tych, którzy walczą z determinacją na drodze Boga, są wytrwali i poddawać (będziemy) próbie wasze deklaracje.

47.32. Ci, którzy nie wierzą, odrzucają ścieżkę Boga i sprzeciwiają się Wysłannikowi po tym, jak zostało im objawione przewodnictwo, nie mogą skrzywdzić Boga w najmniejszym stopniu. Zamiast tego Bóg udaremni wszystkie ich czyny.

47.33. Wierzący! Bądźcie posłuszni Bogu i okazujcie posłuszeństwo Bogu, aby wasze czyny nie okazały się daremne.

47.34. Tym, którzy nie uwierzyli i odrzucili drogę Boga, a potem umarli, jako niewierni, Bóg nigdy nie przebaczy.

47.35. Nie słabnijcie i nie wzywajcie do pokoju, kiedy będziecie mieli przewagę, gdyż Bóg jest z wami i nie uczyni waszych czynów daremnymi.

47.36. Ziemskie życie to nic innego jak zabawa i próżność. Ale jeżeli wierzycie i boicie się Boga, to On was wynagrodzi, nie prosząc o żadne bogactwa.

47.37. Gdyby Bóg zapytał o wasze majątki, nalegał, abyście mu je oddali, to ukazałby waszą słabość przez wasze skąpstwo⁵⁵³.

⁵⁵³ Werset ten mówi nam, że Bóg doskonale wie, iż człowiek nie jest doskonały. Bóg zna nasze słabości i nad wszystkim ma kontrolę.

47.38. Wzywani jesteście do wydawania (z waszych majątków) na drodze Boga, ale są wśród was skąpcy. Okazując skąpstwo, skąpicie sobie samym. Bóg jest Bogaty, a wy biedni. Jeżeli odwrócicie się (od wiary w Niego), to On na wasze miejsce powoła inny lud, który będzie lepszy od was.

48. ZWYCIĘSTWO

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 48.1. Daliśmy ci wyraźne zwycięstwo⁵⁵⁴,
48.2. aby Bóg przebaczył ci twoje przeszłe i przyszłe grzechy, dopełnił Swojego miłosierdzia względem ciebie i poprowadził drogą prostą.
48.3 Tak Bóg ochrania cię Swoim trwałym wsparciem.
48.4. On jest tym, który zesłał spokój w serca wierzących, aby zwiększyć ich wiarę. Do Boga należą siły nieba i ziemi. Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.
48.5. On wprowadzi wierzących mężczyzn i wierzące kobiety do Ogrodów, poniżej których płyną strumienie, aby zamieszkali tam na wieki. On odpuści im ich grzechy. To w Jego oczach jest wielkim triumfem.
48.6. Bóg ukarze hipokrytów i hipokrytki, bałwochwalców i bałwochwalczynię, którzy mają złą opinię o Bogu. Zło obróci się przeciwko nim. Bóg pogniewał się na nich, przeklął ich i przygotował dla nich Piekło. Cóż za nieszczęsne przeznaczenie!
48.7. Do Boga należą wojska nieba i ziemi. Bóg jest Wszechmocny i Mądry.
48.8. Wysłaliśmy ciebie jako świadka, zwiastuna dobrej nowiny i jako ostrzegającego.
48.9. Abyście wierzyli w Boga i Jego Wysłannika, wspierali go i szanowali. Chwalcie Pana rano i wieczorem.
48.10. Ci, którzy składają tobie przysięgę wierności, składają ją Bogu. Ręka Boga jest na ich rękach⁵⁵⁵. Jeżeli ktoś złamie przysięgę, czyni to na własną zgubę. Ten, kto dotrzyma złożonego Bogu przyrzeczenia, otrzyma od Niego wspaniałą nagrodę.

⁵⁵⁴ Dotyczy to pokojowego porozumienia w al-Hudajbijah (6 rok Hidżry/ 628 r.) i ogłoszenie pokojowego wejścia (bez walki) do Mekki (8 H / 630 r.).

⁵⁵⁵ Tzn., że Bóg jest świadkiem tej przysięgi.

48.11. Beduini, którzy pozostaną na tyłach, powiedzą: „Musieliśmy zająć się naszym dobytkiem i naszymi rodzinami, poprosz więc o przebaczenie dla nas”. Słowa, które wypowiadają, nie oddają tego, co mają w sercach. Powiedz: „Kto was ochroni przed Bogiem, jeśli On zechce dla was jakiegoś nieszczęścia lub jeśli zechce dla was jakiegoś błogosławieństwa?”, Bóg dobrze wie, co robicie.

48.12. Skrycie wierzyliście, że Wysłannik i wierzący nigdy nie powrócą do swoich rodzin, i ta pewność radowała wasze serca. Mieliliście złe myśli i ponieśliście stratę.

48.13. Każdemu niewiernemu, który nie wierzy w Boga i Jego Wysłannika, przygotowaliśmy ogień piekielny.

48.14. Bóg jest władcą nieba i ziemi. On okazuje łaskę, komu zechce i karze, kogo zechce. Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

48.15. Kiedy wyruszyście po zdobycze wojenne⁵⁵⁶, ci, którzy pozostawali na tyłach, powiedzą: „Idziemy z wami”. Oni chcą zmienić rozkaz Boga. Powiedz im: „Nie pójdziecie z nami. Tak już wcześniej nakazał Bóg”. Oni odpowiedzą; „Nie jest tak, a wy nam zazdrościcie”⁵⁵⁷. Jest wręcz przeciwnie, ale oni niewiele lub w ogóle nic, rozumieją.

48.16. Powiedz Beduinom, którzy pozostawali na tyłach: „Będziecie wezwani przeciwko wielkiemu i silnemu ludowi. Będziecie z nimi walczyć, chyba że się poddadzą. Jeśli będziecie posłuszni, Bóg was wspaniale wynagrodzi. Ale jeśli uciekniecie⁵⁵⁸, tak jak wcześniej uciekaliście, On odpłaci wam karą bolesną”.

48.17. Nie ma winy po stronie ślepych, nie ma winy po stronie kalekich i nie ma winy po stronie chorych, jeśli nie walczą. Tych, którzy są posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi, wpuści Bóg do Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. A tym, którzy się odwracają, Bóg odpłaci karą bolesną.

48.18. Bóg był zadowolony z wierzących, kiedy pod drzewem⁵⁵⁹ złożyli ci przysięgę wierności. Bóg dobrze wiedział, co skrywają ich serca. Zesłał na nich spokój i nagroził bliskim zwycięstwem⁵⁶⁰

48.19. i dużą ilością wojennych zdobyczy. Bóg jest Wszechwładny i Mądry.

⁵⁵⁶ Dotyczy to kampanii przeciwko miastu Khaibar (początek 7 H./ rok 628). Doszło tam do bitwy między zamieszkującymi ją żydami a muzułmanami.

⁵⁵⁷ Tego, że przedtem się nie narażali i pozostali na tyłach („w tyle”).

⁵⁵⁸ Dosł. : „odwrócić się”.

⁵⁵⁹ W al-Hudajbijah.

⁵⁶⁰ Kampania przeciwko miastu Khaibar.

48.20. Bóg obiecał wam, że zyskacie wiele zdobyczy. W ten sposób przyspieszył to dla was, powstrzymał ludzi przed agresją przeciwko wam i uczynił to znakiem dla wierzących. Tak Bóg prowadzi was po drodze prostej.

48.21. Są i inne dobra, których nie zdołaliście zdobyć, ale Bóg objął je Swą Mocą. Zaprawdę, On ma władzę nad wszystkim.

48.22. A gdyby ci, którzy nie uwierzyli, walczyli przeciwko wam, to z pewnością uciekliby (przed wami), bo nie mają żadnych opiekunów, ani pomocników.

48.23. Takie jest odwieczne prawo Boga i nie znajdziesz w nim żadnych zmian.

48.24. On jest tym, który w dolinie Mekki powstrzymał ich (agresywne) ręce przeciwko wam i wasze (agresywne) ręce przeciwko nim po tym, jak dał wam zwycięstwo nad nimi⁵⁶¹. Bóg widzi wszystko, co robicie.

48.25. To są ci, którzy nie uwierzyli i nie dopuścili was do Świętego Meczetu⁵⁶² oraz nie pozwolili, aby wasze zwierzęta ofiarne dotarły do miejsca przeznaczenia. Gdyby nie wierni mężczyźni i wierne kobiety (mieszkający w Mekce), których nawet nie znałeś, doszłoby do walki. Zupełnie nieświadomie popełniłbyś grzech, traktując ich (w walce). W ten sposób Bóg dopuszcza do swego miłosierdzia, kogo chce. Gdyby jednak oni⁵⁶³ byli rozdzieleni, to ukaralibyśmy tych, którzy nie uwierzyli, ogromnym cierpieniem.

48.26. Serca tych, którzy nie uwierzyli, wypełniła agresywna pogarda do prawdy, wywodząca się z okresu ciemności⁵⁶⁴. Bóg zesłał poczucie spokoju i bezpieczeństwa na Wysłannika i wiernych i przekazał im słowa sprawiedliwości, do czego mieli prawo i byli tego godni. Bóg wie o wszystkim.

48.27. Bóg wypełnił prawdziwą wizję, którą miał Wysłannik: „Zgodnie z wolą Boga wejście bezpiecznie do Świętego Meczetu z ogolonymi głowami lub obciętymi włosami, bez uczucia strachu. Ale Bóg wie więcej, niż wy wiecie i przygotował wam nadchodzące zwycięstwo”.

48.28. On posłał Swojego Wysłannika z przewodnictwem i religią prawdziwą, wywyższając ją ponad wszystkie inne religie. Bóg wystarczy jako świadek.

⁵⁶¹ Układ w al-Hudajbijah.

⁵⁶² Al - Kaaba.

⁵⁶³ Wierzący i niewierzący. Bóg nie dopuścił do walki o Mekkę, ponieważ wśród jej mieszkańców byli także muzułmanie.

⁵⁶⁴ Arabii przed islamem.

48.29. Muhammad jest Wysłannikiem Boga. Ci, którzy są z nim, są surowi wobec niewiernych, ale współczujący między sobą. Widzisz ich kłaniających się, padających na twarz, szukających błogosławieństwa Boga i Jego aprobaty. Ich twarze noszą znamiona od wybijania pokłonów. Taka jest przypowieść o nich w Torze i w Ewangelii. Są jak roślina, która kielkuje, staje się silna, gęstnieje i umacnia się na łodydze, niosąc radość temu, kto ją zasiał. To doprowadza do wściekłości niewiernych. Bóg obiecał tym, którzy wierzą i czynią dobro, przebaczenie i wspaniałą nagrodę.

49. KOMNATY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

49.1. Wierzący! Nie wyprzedzajcie (w słowach) Boga i Jego Wysłannika. Bądźcie bogobojni. Bóg jest Wszechsłyszący i Wszechwiedzący.

49.2. Wierzący! Nie podnoście głosu ponad głos Wysłannika. Nie mówcie do niego tak głośno, jak rozmawiacie między sobą, aby wasze czyny nie były udaremnione, kiedy nie będziecie nawet o tym wiedzieć.

49.3. Ci, którzy ściszą swój głos przed Wysłannikiem Boga, to są ci, których serca Bóg poddał próbie pobożności. Otrzymają oni dar przebaczenia i wspaniałą nagrodę.

49.4. Z pewnością większość z tych, którzy wzywają cię zza ścian twoich komnat, niewiele rozumie⁵⁶⁵.

49.5. Lepiej byłoby dla nich, gdyby po prostu poczekali, aż sam wyjdiesz do nich. Ale (szczęśliwie dla nich) Bóg jest Przebacząjący i Miłujący.

49.6. Wierzący! Jeśli człowiek niesprawiedliwy przyniesie wam jakąś wiadomość, upewnijcie się co do niej, abyście nie skrzywdzili ludzi z powodu swej ignorancji i abyście nie musieli żałować tego, co zrobiliście⁵⁶⁶.

49.7. Pamiętajcie, że jest wśród was Wysłannik Boga. Gdyby posłuchał was w wielu sprawach, to z pewnością wpadlibyście w kłopoty. Bóg dał wam umiłowanie wiary i uczynił ją piękną w waszych sercach.

⁵⁶⁵ Nie chodzi tylko o brak manier, jak komentują niektórzy, ale przede wszystkim o szacunek i zrozumienie dla Proroka (s), jego misji i prawa do zwykłego odpoczynku, jaki powinien mieć człowiek o tak dużej odpowiedzialności za całe społeczeństwo ludzkie.

⁵⁶⁶ Nie dotyczy to tylko najważniejszych spraw związanych z Bogiem, Prorokiem (s), wiarą, ale także zwykłej plotki.

Sprawił, że brzydziecie się brakiem wiary, niesprawiedliwością i nieposłuszeństwem. To są ci, którzy idą drogą prostą.

49.8. To jest miłosierdzie i łaska od Boga. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

49.9. Jeżeli dwie grupy wierzących walczą ze sobą, zaprowadź pokój między nimi. Jeżeli jedna z nich zgrzeszyła przeciw drugiej, walcz przeciwko tej, która zgrzeszyła, dopóki nie podporządkuje się rozkazom Boga. Kiedy to się stanie, zaprowadź pokój między nimi, postępuj sprawiedliwie i bezstronnie. Bóg miłuje ludzi sprawiedliwych.

49.10. Wszyscy wierni są braćmi, niech więc bracia pojedną się między sobą i będą świadomi Boga, aby mogli otrzymać miłosierdzie⁵⁶⁷.

49.11. Wierzący! Niech jedni ludzie nie wyśmiewają innych, bo ci wyśmiewani mogą być lepsi od nich. Niech żadna kobieta nie wyśmiewa się z innych kobiet, bo mogą być lepsze od niej. Nie obrażajcie się wzajemnie, nie obrzucajcie się wzajemnie wyzwiskami. Jakże złe jest obrzucanie wyzwiskami przez kogoś, kto osiągnął wiarę. Ten, kto nie okazuje skruchy, jest niesprawiedliwym.

49.12. Wierzący! Nie bądźcie podejrzliwi, bo podejrzliwość w wielu przypadkach jest grzechem. Nie szpiegujcie się nawzajem, nie obmawiajcie jeden drugiego. Czy ktokolwiek z was chciałby zjeść ciało swojego zmarłego brata? Z pewnością brzydziecie się tym. Bójcie się Boga. Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

49.13. Ludzie! Stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was odrębnymi ludami i plemionami, abyście się wzajemnie poznawali. Najlepsi z was, w oczach Boga, są bogobojni. Bóg jest Wszechwiedzący i Wszechświadomy.

49.14. Beduini mówią: „Już wierzymy!”. Powiedz im: „Wy nie uwierzyliście. Powinniście raczej powiedzieć, że poddaliście się (islamowi), bo prawdziwa wiara jeszcze nie weszła do waszych serc. Jeżeli jednak będziecie okazywać posłuszeństwo Bogu i jego Wysłannikowi, to Bóg w niczym nie umniejszy waszych czynów. Bóg jest najbardziej Przebaczący i Miłujący”.

⁵⁶⁷ Imam Sadik (a.s.) powiedział: „Muzułmanie są dla siebie braćmi, są dla siebie nawzajem swymi oczami i przewodnikami. Nigdy nie zdradzają swojego zaufania. Nigdy się nie krzywdzą. Nigdy się nie oszukują. Nigdy nie łamią składanych sobie obietnic” (Al-Kafi). Oprócz swojego ogólnego znaczenia dotyczącego braterstwa wszystkich muzułmanów, wers ten odnosi się również do konkretnego zajścia z życia wczesnej wspólnoty muzułmańskiej: po objawieniu tego wersu Prorok (s) dobrał muhadżirów i ansarów w pary, ogłaszając ich braćmi, samemu wybierając na swego brata Imama Alego (a.s.).

49.15. Wiernymi są tylko ci, którzy uwierzyli w Boga i Jego Wyśłannika, i nie mają żadnych wątpliwości. Walczą o sprawę Boga swoim majątkami i osobami. To są szczerze wierzący.

49.16. Powiedz: „Czyż zamierzacie pouczać Boga o waszej religii, skoro Bóg wie o wszystkim, co jest w niebie i co jest na ziemi?”

49.17. Oni uznają, że zrobili ci przysługę, bo przyjęli islam. Powiedz: „Nie myślcie, że zrobiliście mi przysługę, przyjmując islam. Jeżeli chcecie powiedzieć prawdę, to wiedźcie, że Bóg okazał wam łaskę i poprowadził was ku prawdziwej religii”.

49.18 Bóg zna wszystkie tajemnice nieba i ziemi i widzi wszystko, co robicie.

50. KAF

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

50.1. Kaf. Na wspaniały Koran!

50.2. Oni rzeczywiście byli bardzo zaskoczeni, że ostrzegający, który do nich przyszedł, jest jednym z nich. Niewierni powiedzieli: „To jest bardzo dziwne.

50.3. Jeżeli umrzemy i obrócimy się w proch, to powrót jest niemożliwy”.

50.4. My wiemy, jak dalece ziemia ich pochłonie, ale mamy księgę, gdzie wszystko zostanie zachowane.

50.5. Ale oni prawdę uznali za kłamstwo i są zupełnie zagubieni.

50.6. Czy oni nie widzą nieba nad sobą i jak je stworzyliśmy, i ozdobiliśmy, i że nie ma w nim żadnej skazy?

50.7. Czy nie widzą ziemi, jak ją rozprzestrzeniliśmy i mocno osadziliśmy na niej góry, i stworzyliśmy na niej, w parach, wszelkie rodzaje wspaniałych roślin?

50.8. W tym jest nauka i przypomnienie dla każdego sługi, który się nawraca.

50.9. To My zsyłamy błogosławioną wodę z nieba i stworzyliśmy z niej ogrody oraz zboże do zbioru.

50.10. I palmy daktylowe ze zwisającymi piętrowo gronami owoców,

50.11. jako pożywienie dla naszych sług. Dzięki wodzie ożywiamy martwe ziemie. Podobnie będzie ze zmartwychwstaniem.

50.12. Prawdę za kłamstwo uznał także lud Noego, podobnie uczynili mieszkańcy Ar-Rass,

i lud Thamud⁵⁶⁸;

50.13. plemię Ad, Faraon i pobratymcy Lota,

50.14. a także: lud Al - Ajkat⁵⁶⁹ i mieszkańcy Tubby⁵⁷⁰. Oni wszyscy nie uwierzyli posłańcom i za to spadła na nich kara od Nas.

50.15. Nie byliśmy zmęczeni pierwszym stworzeniem, to dlaczego powątpiewają w nowe stworzenie (poprzez zmartwychwstanie)?

50.16. Stworzyliśmy człowieka i wiemy, co podszeptuje mu jego dusza. Jesteśmy bliżej niego niż jego żyła na szyi.

50.17. Dwaj obserwujący aniołowie siedzą po jego prawej i lewej stronie i wszystko zapisują⁵⁷¹.

50.18. Nie ma słów wypowiedzianych przez człowieka, które umknęłyby uwadze jednego z obserwujących.

50.19. Kiedy ból śmierci przyniesie ze sobą prawdę, mówią (do człowieka): „To przed tym usiłowałeś uciec”.

50.20. I zadną w trąbę. Oto nadchodzi obiecany Dzień.

50.21. Każda dusza przyjdzie z aniołem, który ją poprowadzi⁵⁷², i z aniołem, który będzie świadczył⁵⁷³.

50.22. Powiedzą mu: „Byłeś tego nieświadomy, ale teraz zrzucamy z ciebie zasłonę, abyś widział wyraźnie”⁵⁷⁴.

50.23. Jeden z aniołów⁵⁷⁵ powie: „Oto co przygotowałem (przeciw niemu)”.

50.24. (Ogłosimy wyrok) „Obaj wrzucie do Piekła każdego uparte-
go i kłamliwego niewiernego,

50.25. który powstrzymywał siebie i innych od czynienia dobra,
który siał zwątpienie

50.26. i który dodawał Bogu współtowarzyszy. Obaj wrzucie go do
cierpienia ogromnego”.

⁵⁶⁸ Por. przyp. do wer. 25:38.

⁵⁶⁹ Por. przyp. do wer. 15:78; 26:176.

⁵⁷⁰ Por. przyp. do wer. 44:37.

⁵⁷¹ Wszystko co człowiek robi. Anioł siedzący z prawej strony spisuje dobre uczynki, anioł z lewej złe.

⁵⁷² Według komentatorów chodzi o anioła, który w przyszłym życiu doprowadza ludzi do ich ostatecznego miejsca przebywania.

⁵⁷³ Jeden wskaże na dobre, a drugi na złe uczynki.

⁵⁷⁴ Co człowiek czynił i co zostało zapisane.

⁵⁷⁵ Ten, który przyjdzie jako świadek.

50.27. Kuszący go szatan powie: „Panie nasz! Nie ja spowodowałem, że on się zbuntował, to on sam tak daleko zbłądził”.

50.28. Bóg odpowie: „Nie sprzeczczać się w Mojej obecności. Już wcześniej ostrzegałem was (przed tym Dniem)

50.29. i nic z Moich decyzji nie zostanie zmienione. Bóg nigdy nie jest niesprawiedliwy wobec swoich sług”.

50.30. Tego Dnia zapytamy Piekła: „Czy jesteś już wypełnione (grzesznikami)?”. Ono odpowie (z zadowoleniem): „A przybędą jeszcze?”.

50.31. Raj będzie przybliżony bogobojnym, jest dla nich przeznaczony.

50.32. To jest obietnica złożona każdemu, kto się nawrócił i był wierny.

50.33. Kto w skrytości bał się Boga i przychodził z sercem pełnym skruchy.

50.34. (Tacy usłyszą) „Wejdźcie w pokój (do Raju), to jest Dzień (do) wieczności”.

50.35. Będą tam mieli wszystko, czego zapragną, a Mamy o wiele więcej.

50.36. Ileż pokoleń, o wiele potężniejszych, unicestwiliśmy przed nimi. Udajcie się w podróż po ziemi i sprawdźcie, czy oni mogli znaleźć jakieś schronienie (przed Bogiem)?

50.37. Jest w tym napomnienie dla każdego, kto ma serce (dla wiary), chce słuchać i dawać świadectwo.

50.38. Stworzyliśmy niebo i ziemię, i wszystko, co jest między nimi w sześć dni, i nie zmęczyło to Nas.

50.39. Znoś cierpliwie to, co mówią i wysławiaj chwałę twego Pana przed wschodem i przed zachodem słońca.

50.40. Wychwalaj Go w określonych porach nocy i po pokłonach, które Mu oddajesz.

50.41. Przysłuchuj się jak, w tym Dniu, kiedy wzywający (anioł) przywoływać będzie z nieodległego miejsca,

50.42. oni usłyszą krzyk⁵⁷⁶ i nastąpi Dzień Zmartwychwstania.

50.43. To My dajemy życie i My przynosimy śmierć, i do nas wszyscy powrócą (na Sąd).

50.44. W tym Dniu ziemia się rozstąpi i zaczną pospiesznie przybywać (z martwych). To nie jest dla Nas nic trudnego.

⁵⁷⁶ Por. przyp. do wer.11:67.

50.45. My dobrze wiemy, co oni mówią, a ty do niczego nie zmuszaj ich siłą. Ostrzegaj, powołując się na Koran, tych, którzy obawiają się Mojej groźby.

51. ROZPRASZAJĄCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 51.1. Na (wiatry) mocno rozpraszające
- 51.2. i te (chmury) niosące ciężary,
- 51.3. i te (statki) poruszające z lekkością⁵⁷⁷,
- 51.4. i na tych (aniołów) rozdzielających rozkazy,
- 51.5. to, co zostało wam obiecane, jest prawdą.
- 51.6. Dzień Sądu wkrótce nadejdzie.
- 51.7. Na niebo pełne gwiazdzistych szlaków!
- 51.8. Różnicie się w swoich poglądach⁵⁷⁸.
- 51.9. Odrzuceni są ci, którzy się odwrócili (od wiary i Koranu).
- 51.10. Niech zginą kłamcy,
- 51.11. którzy radują się swoją ignorancją.
- 51.12. Pytają: „Kiedyż to nadejdzie ten Dzień Sądu?”.
- 51.13. Wtedy, gdy zostaną wrzuceni do ognia (piekielnego).
- 51.14. (I usłyszą) „Zakosztujcie waszej kary. To jest właśnie to, co chcieliście przyspieszyć”⁵⁷⁹.
- 51.15. Ale pobożni będą wśród Ogrodów i strumieni.
- 51.16. Przyjmą nagrodę od swego Pana, ponieważ wcześniej byli sprawiedliwi.
- 51.17. Niewiele sypiali w nocy (modląc się),
- 51.18. a o świcie prosili o przebaczenie.
- 51.19. Część ich majątków została przeznaczona dla żebrzących

⁵⁷⁷ Wersety 1-3 mogą odnosić się do sił przyrody, które działają z rozkazu Boga, jak np. wiatr, który rozprasza chmury, zbija je w ciężkie deszczowe obłoki lub delikatnie przyczynia się do tego, że statki pływają bezpiecznie po morzach. Siły przyrody są pod rozkazami Boga, rozkazami, które rozdzielają najważniejsi z aniołów (werset 4), podobnie jak Boże objawienia były przekazywane prorokom przez wybranych aniołów (np. Gabriela).

⁵⁷⁸ Według części komentatorów: poglądach co do Koranu, jedni w niego wierzą inni nie. Według innych komentatorów chodzi o różne poglądy niewierzących na temat Proroka: że jest magiem, poetą, opętanym itd..

⁵⁷⁹ Jak w poprzednich wielu wersetach, ta prośba o przyspieszenia Dnia Sądu była podszyta kpina i niewiarą, z jednoczesną chęcią ośmieszenia proroków i udowodnienia im, że mówią nieprawdę.

i biednych.

51.20. Na ziemi jest wiele znaków dla tych, którzy są przekonani (do prawdy).

51.21. Są one i w was samych. Czy tego nie dostrzegacie?

51.22. W niebie jest dla was wiele dóbr i to, co zostało wam obiecane.

51.23. Na Pana nieba i ziemi, jest to tak prawdziwe, jak to, że potraficie mówić.

51.24. Czy dotarła do ciebie opowieść o godnych szacunku gościach Abrahama?

51.25. Kiedy przybyli do niego, powiedzieli: „Pokój (tobie)”. On odpowiedział: „Pokój wam, o nieznajomi”.

51.26. Potem wymknął się do swojej rodziny i przyniósł utuczone (pieczone) cielę.

51.27. Położył je przed nimi i zapytał: „Nie będziecie tego jedli⁵⁸⁰?”.

51.28. Bał się ich, a oni powiedzieli: „ Nie obawiaj się. Przychodzimy do ciebie z dobrą nowiną o twoim synu, który będzie bardzo mądry”.

51.29. Wówczas żona Abrahama podeszła z płaczem i bijąc się po twarzy, powiedziała: „Przecież jestem stara i niepłodna”.

51.30. Oni powiedzieli: „Tak postanowił twój Pan. On jest Mądry i Wszzechwiedzący”.

51.31. Abraham zapytał: „Z jaką misją was posłano?”.

51.32. Odpowiedzieli: „Udajemy się do ludu grzeszników,

51.33. aby zrzucić na nich deszcz kamieni z wypalanej gliny.

51.34. One są oznaczone symbolem Boga i przeznaczone dla każdego grzesznika”.

51.35. Następnie pozwoliliśmy odejść wszystkim wierzącym, którzy byli wśród tego grzesznego ludu,

51.36. a znaleźliśmy tylko jeden dom, gdzie mieszkali ci, którzy byli całkowicie poddani Bogu⁵⁸¹.

51.37. I w tym ustanowiliśmy znak dla ludzi, którzy boją się kary bolesnej.

51.38. (Znak jest też w opowieści) o Mojżeszu. Wysłaliśmy go do Faraona z Naszymi znakami i mocą czynienia cudów.

⁵⁸⁰ Pytanie padło po tym, jak aniołowie nie zjedli poczęstunku.

⁵⁸¹ Był to dom Lota.

51.39. Ale on (Faraon) odwrócił się od nich przekonany o swojej potędze i powiedział: „Jest czarownikiem lub został opętany”.

51.40. Ukaraliśmy więc jego i jego wojska, wrzuciliśmy ich do morza, bo on był winny (niesprawiedliwości).

51.41. (Znak jest też w opowieści) o ludu Ad. Wysłaliśmy przeciwko nim niszczący huragan,

51.42. który obrócił w pył wszystko, co napotkał.

51.43. (Znak jest też w opowieści) o ludzie Thamud. Powiedzieliśmy im: „Radujcie się (tym życiem) jeszcze przez jakiś czas”.

51.44. Lecz oni przeciwstawili się rozkazowi swego Pana, więc uderzył ich piorun, kiedy na niego spojrzeli.

51.45. Nie mogli wstać ani znaleźć pomocy.

51.46. A wcześniej (unicestwiliśmy) lud Noego. To byli bardzo grzeszni ludzie.

51.47. A niebios? Wzmocniliśmy je Naszą mocą i nadal je powiększamy.

51.48. A ziemia? Rozszerzyliśmy ją i wspaniale ją (dla was) zaprojektowaliśmy.

51.49. Wszystko stworzyliśmy w parach, pomyślcie o tym.

51.50. (Powiedz) „Uciekajcie do Boga. On posłał mnie, abym was ostrzegał.

51.51. Nie stawiajcie obok Niego innych bogów. On posłał mnie, abym was ostrzegał”.

51.52. Podobnie było ze wszystkim posłańcami. Nie było takiego, który by nie usłyszał: „Jest czarownikiem lub został opętany”.

51.53. Czy oni przekazywali to sobie z pokolenia na pokolenie? Nie! Każdy z nich (z osobna) był ludem występny.

51.54. Odwróć się więc od nich, a nie będziesz winny.

51.55. Ostrzegaj ich. Ostrzeżenie przynosi korzyść wiernym.

51.56. Stworzyłem dzinny i ludzi tylko po to, aby Mnie czcili.

51.57. Nie chcę od nich żadnych darów, nie chcę, aby Mnie żywili.

51.58. To Bóg jest tym, który najwięcej ofiarowuje. On jest posiadaczem wielkiej siły i władzy.

51.59. Przyjdzie czas na tych, którzy są niesprawiedliwi, tak jak przyszedł czas na tych, którzy byli tacy jak oni. Niech nie żądają ode mnie, abym to przyspieszył.

51.60. Biada im w tym obiecany Dniu z powodu tego, że nie uwierzyli.

52. GÓRA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 52.1. Na Górę (Synaj).
- 52.2. Na Księgę spisana
- 52.3. na rozłożonym pergaminie.
- 52.4. Na często odwiedzany Dom⁵⁸².
- 52.5. Na wzniesione sklepienie.
- 52.6. Na wzburzone morze,
- 52.7 z pewnością nadejdzie kara od twojego Pana
- 52.8 i nic nie zdoła tego odwrócić.
- 52.9. W tym Dniu zadrży niebo,
- 52.10. i góry się poruszą.
- 52.11. Biada w tym Dniu kłamliwym niewiernym,
- 52.12. którzy spierali się na próżno.
- 52.13. W tym dniu zostaną zepchnięci w ogień piekielny,
- 52.14. (i usłyszają) „To jest ogień, który uznaliście za kłamstwo.
- 52.15. Myślicie, że to czary? Czy nadal jesteście ślepcami?
- 52.16. Płońcie w nim wytrwale, ale niezależnie od tego, czy będziecie cierpliwi, czy niecierpliwi, to jest tylko zapłata za to, co robiliście (w życiu doczesnym)”.
- 52.17. Bogobojni znajdą się w Raju i będą szczęśliwi.
- 52.18. Będą radować się tym, co dał im Pan, a On uchronił ich od cierpień w Piekło.
- 52.19. (Usłyszają) „*Jedzcie i pijcie z radością* za to, co uczyniliście.
- 52.20. Odpoczywajcie na łożach ustawionych w rządzcie”. Damy im za żony hurysy o wielkich oczach.
- 52.21. Tych, którzy uwierzyli, a ich dzieci podążyły za nimi w wierze, połączymy z ich potomstwem. Nie sprawimy, że ich czyny będą daremne. Każdy człowiek jest zakładnikiem tego, co czynił.
- 52.22. Dostarczymy im takich owoców i mięs, jakich tylko zapragną.
- 52.23. Będą podawać sobie puchary, w których nie będzie napoju, który uwalnia bezmyślną mowę i pobudza do grzechu.
- 52.24. Będą im usługiwać młodzieńcy, czyści jak najbardziej ukryte perły.

⁵⁸² Chodzi tu o „niebiańską Kaabę” znajdującą się w trzecim, szóstym bądź siódmym poziomie nieba lub też o Kaabę ziemską.

- 52.25. Będą pytać się wzajemnie
52.26. i mówić: „Przedtem baliśmy się o siebie i o nasze rodziny.
52.27. Ale Bóg okazał nam miłosierdzie i oszczędził nam cierpienia w ognistym poddmuchu.
52.28. Przedtem modliliśmy się do Niego. On jest Dobry i Miłosierny”.
- 52.29. Napominaj ich nadal. Nie jesteś przecież, z łaski Twego Pana, ani czarownikiem, ani opętanym.
52.30. Będą mówić: „On jest poetą. Poczekamy, aż los się od niego odwróci”.
- 52.31. Odpowiedz: „Czekajcie więc. Ja poczekam razem z wami”.
- 52.32. Czy to ich umysły nakazują im to (mówić), czy po prostu są ludem buntowników?
- 52.33. Będą mówić: „On to⁵⁸³ wymyślił”. Oni nadal nie będą wierzyć.
52.34. Jeśli mówią prawdę, to niech ułożą coś podobnego.
52.35. Czy zostali stworzeni bez udziału w tym kogokolwiek, czy sami są stwórcami?
- 52.36. Czy oni stworzyli niebo i ziemię? Nie! Ale nadal nie mają pewności.
52.37. Czy posiadają skarby twojego Pana? Czy mają władzę?
52.38. Czy wspięli się po drabinie, z której słuchali (głosu Boga)? Jeśli tak, niech przyjdzie ten, który słuchał i pokaże dowód.
52.39. Myślicie, że Bóg ma córki, a wy synów?
52.40. Czy ty, Wyśłanniku, prosisz ich o jakieś wynagrodzenie i przez to popadli w długi?
- 52.41. Czy mają wiedzę o tym, co przed nimi jest ukryte⁵⁸⁴ i spisują to?
52.42. Czy mają jakiś podstępny plan? To sami niewierni padną jego ofiarą.
52.43. Czy oni mają jakiegoś boga poza Bogiem (Jedynym)? Bóg przewyższa wszystko, co oni z Nim kojarzą.
52.44. Oni, nawet gdyby zobaczyli, jak spada na nich niebo, powiedzieliby, że to chmury się spiętrzają.
52.45. Pozostaw ich zatem do tego Dnia, kiedy porazi ich piorun.
52.46. W tym dniu na nic zdadzą się ich podstępny. Nikt im nie pomoże.

⁵⁸³ Koran.

⁵⁸⁴ Może to być przyszłość, którą zna tylko Bóg, może to być Umm al-kitab (Matka Księgi – 13:39; 43:4) lub to, co jest alegorią w Koranie, to co w islamie jest mistyką (3:7).

52.47. Dla niesprawiedliwych jest przygotowana jeszcze inna kara⁵⁸⁵, ale większość z nich nawet o tym nie wie.

52.48. Czekaj więc cierpliwie na Sąd twego Pana, bo jesteś w Naszych oczach⁵⁸⁶ i głosź chwałę twego Pana, kiedy wstajesz (rankiem).

52.49. I chwal Go nocą, i kiedy znikają gwiazdy (o świcie).

53. GWIAZDA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

53.1. Na spadającą gwiazdę.

53.2. Wasz pobratymiec⁵⁸⁷ się nie myli i nie został zwiedziony z drogi prostej.

53.3. Nie wypowiada się pod wpływem kaprysu.

53.4. To jest tylko objawienie, które mu zesłano.

53.5. Przekazał mu to (anioł) posiadający moc⁵⁸⁸.

53.6. Posiadający siłę. Wstąpił

53.7. na najwyższy horyzont, a

53.8. następnie zbliżył się - pozostając w zawieszeniu -

53.9. na odległość dwóch łuków, a nawet bliżej.

53.10. I objawił swemu słudze to, co miał objawić.

53.11. Serce nie zwiodło go⁵⁸⁹ w tym, co zobaczył.

53.12. Będziecie więc spierać się z nim o to, co widział?

53.13. I ujrzał go ponownie⁵⁹⁰

53.14. przy drzewie sidr, na nieprzekraczalnej granicy⁵⁹¹.

53.15. W pobliżu którego jest Ogród Schronienia.

53.16. Drzewo sidr okryte było tym, co je okrywało⁵⁹².

53.17. Jego (Proroka) spojrzenie nie błędziło, ani nie przekraczało miary.

⁵⁸⁵ Ogień piekielny.

⁵⁸⁶ Obserwowany i zarazem chroniony.

⁵⁸⁷ Prorok Muhammad (s). Słowa są skierowane do Kurajczytów.

⁵⁸⁸ Gabriel.

⁵⁸⁹ Muhammada (s).

⁵⁹⁰ Podczas Nocnej Podróży.

⁵⁹¹ Enigmatyczny termin, co do którego komentatorzy nie mają żadnej pewności, według niektórych chodzi o kraniec Raju, według innych jest to granica między szóstym a siódmym niebem lub miejsce w Raju, gdzie przebywają prorocy.

⁵⁹² Światłością Boga.

- 53.18. I ujrzał największe ze znaków swego Pana.
- 53.19. A czy wy widzieliście Al-Lat i Al-Uzza
- 53.20. i tę trzecią: Manat⁵⁹³?
- 53.21. Przypisujecie Bogu córki, podczas gdy sami chcecie tylko synów.
- 53.22. To dziwny i niesprawiedliwy podział.
- 53.23. To są tylko imiona, które wymyśliliście wy i wasi przodkowie. Bóg nie dał im żadnej władzy. Oni kierują się tylko swoimi domysłami i swoimi pragnieniami, chociaż otrzymali jasne przewodnictwo od ich Pana.
- 53.24. Czy człowiek musi mieć wszystko, czego zapragnie?
- 53.25. To do Boga należy życie przyszłe i życie doczesne.
- 53.26. Wielu aniołów jest w niebiosach, których wstawienictwo nic nie pomoże, chyba że
- Bóg pozwoli wstawić się za tymi, za których chce (aby się wstawić) i tymi, którzy znajdą u Niego aprobatę.
- 53.27. Ci, którzy nie wierzą, nadają aniołom imiona żeńskie.
- 53.28. Oni nic o tym nie wiedzą. Kierują się tylko swoimi domysłami, a domysły nie zastąpią prawdy.
- 53.29. Unikaj tych, którzy odwrócili się od wiary w Boga i którzy nie pragną niczego więcej jak tylko (dobrego) życia w tym świecie.
- 53.30. To jest kres ich możliwości poznawczych. Twój Pan wie najlepiej, kto zszedł z drogi prostej. On wie najlepiej, kto nią podąża.
- 53.31. Do Boga należy to, co jest w niebiosach i to, co jest na ziemi. On odpłaci tym, którzy czynią niesprawiedliwość, a tym, którzy czynią dobro, wynagrodzi czymś najwspanialszym.
- 53.32. Tym, którzy unikają rażących grzechów i nieprzyzwoitości, a dopuszczają się jedynie niewielkich błędów, twój Pan wspomniałomyślnie przebaczy. On was dobrze zna, odkąd stworzył was z gliny i odkąd byliście embrionami w łonach waszych matek. Dlatego nie wywyższajcie się. On wie najlepiej, kto jest bogobojny.
- 53.33. Czy widziałeś tego, który odwrócił się od prawdy,
- 53.34. który niewiele dawał od siebie, a potem przestał (dawać) w ogóle?
- 53.35. Czy on ma wiedzę o tym, co ukryte i może przewidzieć, co będzie?
- 53.36. Czyż nie został powiadomiony o tym, co znajduje się w księdze Mojżesza

⁵⁹³ Por. przyp. do wer.4:117.

- 53.37. i Abrahama, który wierzył w przekaz Boga:
- 53.38. o tym, że żaden człowiek niosący swoje brzemię, nie poniesie
brzemienia win kogoś innego
- 53.39. i że człowiek dostanie tyle, na ile sobie zapracował,
- 53.40. i że jego praca będzie obserwowana,
- 53.41. i że zostanie za nią odpowiednio wynagrodzony,
- 53.42. i że Bóg decyduje o ostatecznym zakończeniu wszystkiego,
- 53.43. i że On decyduje o tym, iż ludzie się śmieją i płaczą,
- 53.44. i że On jest tym, który przynosi śmierć i daje życie,
- 53.45. i że On stworzył pary męsko – żeńskie
- 53.46. z uwolnionej kropli nasienia,
- 53.47. i że On wskrzesi do drugiego życia,
- 53.48. i że On wzbogaca i rozdaje dobra,
- 53.49. i że On jest Panem Syriusza⁵⁹⁴,
- 53.50. i że On unicestwił pradawny lud Ad,
- 53.51. i wytracił plemię Thamud,
- 53.52. a wcześniej lud Noego, który był najbardziej niegodziwy
i niesprawiedliwy,
- 53.53. i że to On zniszczył te zniszczone miasta (Sodomę i Gomorę),
- 53.54. i że przykryło je to, co na nie spadło,
- 53.55. więc w który z darów Boga wątpisz?
- 53.56. Oto (Wysłannik) ostrzegający, jak ostrzegającymi byli (po-
słańcy) przed nim.
- 53.57. Zbliżający się Sąd jest nieuchronny.
- 53.58. Nikt poza Bogiem nie może tego Dnia ujawnić⁵⁹⁵.
- 53.59. Czy ta wiadomość was zadziwia?
- 53.60. Śmiejecie się zamiast płakać?
- 53.61. Bawicie się?
- 53.62. (Lepiej) padnijcie na twarz przed Bogiem i oddajcie Mu
cześć!

⁵⁹⁴ Syriusz w gwiazdozbiore Wielkiego Psa był obiektem kultu wielu plemion (w tym arabskich przed islamem) i ludów. Starożytni Egipcjanie czcili go jako bóstwo. Utożsamiany był z Izydą, boginią magii i rodziny, żoną władcy zaświatów, Ozyrysa. Prawdopodobnie najstarsza znana świątynia na świecie – Gobekli Tepe także wybudowana była dla kultu Syriusza.

⁵⁹⁵ Tzn. nikt inny nie wie, kiedy on nadejdzie i tylko Bóg może go rozpocząć.

54. KSIĘŻYC

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

54.1. Przybliżyła się Godzina i księżyc rozdzielił się.

54.2. Zawsze, kiedy widzą jakiś znak⁵⁹⁶, odwracają się i mówią: „To tylko czary”.

54.3. Oni odrzucili prawdę i idą za własnymi wyobrażeniami. Wszystko jednak ma swój wyznaczony czas.

54.4. Napomnienia, które do nich dotarły, były wystarczające, aby ich ostrzec.

54.5. Była w nich doskonała mądrość, ale wszystkie te ostrzeżenia nie przyniosły żadnego skutku.

54.6. Odwróć się od nich w tym Dniu, kiedy wzywający (anioł) przywoływać będzie do rzeczy najstraszniejszych.

54.7. Z pokorą w oczach oni wyjdą z grobów jak rozproszona szarńca.

54.8. Spiesznie podejną do wzywającego i niewierzący powiedzą: „To jest trudny dzień”.

54.9. Kiedyś lud Noego odrzucił prawdę, a Naszego sługę uznali za kłamcę. Powiedzieli: „On jest szaleńcem”. I odrzucili go.

54.10. On modlił się, więc do swego Pana: „Odrzucili mnie. Proszę, przyjdź mi z pomocą”.

54.11. Wtedy otworzyliśmy wrota nieba i zrzuciliśmy wodę.

54.12. Woda trysnęła też z ziemi. Oba te potoki wody spotkały się, aby wypełnić przeznaczenie.

54.13. I unieśliśmy go na czymś⁵⁹⁷, co było zrobione z połączonych belek i (wiązań z) palmowych włókien⁵⁹⁸.

54.14. Płynęli pod Naszą opieką, jako nagroda dla tego, którego odrzucono.

54.15. I uczyniliśmy z tego (wydarzenia) znak dla przyszłych pokoleń. Ale czy są tacy, którzy to wspominają?

54.16. Jakaż wtedy była Moja kara i Moje ostrzeżenia!

⁵⁹⁶ Cud.

⁵⁹⁷ Noego na Arce.

⁵⁹⁸ Większość tłumaczy rosyjskich, niemieckich i brytyjskich stosuje zapis: „i gwoździ”. Profesor Bielewski oraz Ivan Hrbek tłumaczą ten fragment jako „włókna palmowe”. Chodzi o sposób wiązania (łączenia).

54.17. Koran uczyniliśmy jasnym ostrzeżeniem. Czy jest ktoś, kto to rozpamiętuje?

54.18. Lud Ad zaprzeczył prawdzie. Jaka wtedy była Moja kara i Moje ostrzeżenia?

54.19. Wysłaliśmy przeciwko nim niszczący huragan, w tym dniu nieustającego cierpienia.

54.20. Usunął ludzi tak, jakby wrywał drzewa palm z korzeniami.

54.21. Jakaż wtedy była Moja kara i Moje ostrzeżenia!

54.22. Koran uczyniliśmy jasnym ostrzeżeniem. Czy jest ktoś, kto by się tym przejął?

54.23. Lud Thamud uznał Nasze ostrzeżenia za kłamstwa.

54.24. Powiedzieli: „Czy mamy podążyć za jednym z nas? Za człowiekiem? Wtedy byśmy dopiero zbłądzili. Musielibyśmy być szaleni.

54.25. Dlaczego tylko jeden z nas miałby otrzymać ostrzeżenie? On na pewno jest zadowolonym z siebie kłamcą!”.

54.26. Jutro dowiedzą się, kto jest zadowolonym z siebie kłamcą.

54.27. Ześlemy im wielbłądzącę, aby ich wypróbować⁵⁹⁹. Obserwuj ich i bądź cierpliwy.

54.28. Powiedz im, że woda będzie dzielona między nich a wielbłądzącę. Niech przychodzą pić tylko w wyznaczonym dla nich czasie.

54.29. Jeden z nich, którego o to poprosili, odważył się i ją zabił⁶⁰⁰.

54.30. Jakaż wtedy była Moja kara i Moje ostrzeżenia!

54.31. Posłaliśmy im tylko jeden krzyk (podmuch) i stali się jak wyschnięte gałązki budującego zagrody (dla bydła).

54.32. Koran uczyniliśmy jasnym ostrzeżeniem. Czy jest ktoś, kto by się tym przejął?

54.33. Lud Lota także uznał ostrzeżenia za kłamstwa.

54.34. Posłaliśmy im huraganowy deszcz kamieni i tylko rodzinę Lota uratowaliśmy przed świtem.

54.35. To było Nasza łaska. Tak wynagradzamy tych, którzy okazują wdzięczność.

54.36. Lot ostrzegął ich przed Naszą surowością, ale oni nie uwierzyli w te ostrzeżenia.

⁵⁹⁹ Por. 7:73-7:77.

⁶⁰⁰ Por. przyp. do wer. 7:77.

54.37. Oni uporczywie żądali od niego, aby wydał im swoich gości. Wtedy oslepiliśmy ich i powiedzieliśmy: „Spróbujcie Mojej kary i Mojego ostrzeżenia”.

54.38. I wcześniej rano spadła na nich zapowiedziana kara.

54.39. (Usłyszeli) „Spróbujcie Mojej kary i Mojego ostrzeżenia”.

54.40. Koran uczyniliśmy jasnym ostrzeżeniem. Czy jest ktoś, kto by się tym przejął?

54.41. I do ludu Faraona przybywali ostrzegający.

54.42. Oni także wszystkie Nasze znaki uznali za kłamstwo, więc schwytailiśmy ich jak przystało na Wszechwładnego i Wszechmocnego.

54.43. Czy niewierni wśród was są lepsi od tamtych? Czy w księgach są zapisy, które was uniewinniają?

54.44. A może powiecie⁶⁰¹: „Jesteśmy zjednoczeni, więc zwyciężymy”.

54.45. Ale ta jedność zostanie rozbita i oni uciekną (w popłochu).

54.46. Godzina (Sądu) jest już dla nich wyznaczona i będzie ona (dla nich) bolesna i gorzka.

54.47. Niesprawiedliwi tkwią w błędzie i szaleństwie.

54.48. W Dniu, kiedy zostaną zawleczeni twarzami do ognia piekielnego, będzie im powiedziane: „Skosztujcie dotknięcia Piekła”.

54.49. Wszystko, co stworzyliśmy, jest precyzyjnie dopasowane⁶⁰².

54.50. Wystarczy jedno Moje słowo i Mój rozkaz jest wypełniony w mgnieniu oka.

54.51. Unicestwiliśmy wiele ludów przed wami, ale czy jest ktoś, kto to rozpamiętuje?

54.52. Wszystko, co zrobili, jest w księgach (ich czynów).

54.53. Zapisane jest tam wszystko: czyny wielkie i małe.

54.54. Zaprawdę wszyscy sprawiedliwi będą wśród Ogrodów i strumieni,

54.55. w miejscu Boskiej prawdy, w obecności Wszechmocnego Władcy.

⁶⁰¹ Mekkańczycy.

⁶⁰² Samo w sobie (jako organizmy), doskonale w proporcjach i dopasowane do porządku wszechświata.

55. MIŁOSIERNY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 55.1. Miłosierny,
55.2. nauczył Koranu.
55.3. On stworzył człowieka
55.4. i nauczył go mówić.
55.5. Słońce i księżyc płyną w określonym czasie.
55.6. Trawy⁶⁰³ i drzewa się kłaniają.
55.7. On stworzył niebiosa i ustanowił wagę⁶⁰⁴,
55.8. abyście nie przekraczali granic tego, co ustanowione.
55.9. Nie oszukujcie, ważąc, nie powodujcie strat (innym i sobie).
55.10. On ustanowił ziemię dla swoich stworzeń.
55.11. Są na niej wszelkie rodzaje owoców i palmy ze zwisającymi
gronami.
55.12. I ziarna w kłosach, i przyprawy.
55.13. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie
za kłamstwo?
55.14. Stworzył (Bóg) człowieka z gliny suchej (i twardej) jak glina
garniarza.
55.15. I stworzył dżiny z czystego ognia.
55.16. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie
za kłamstwo?
55.17. On jest Panem dwóch wschodów i dwóch zachodów⁶⁰⁵.
55.18. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie
za kłamstwo?
55.19. On uwolnił dwie wielkie wody⁶⁰⁶, aby mogły się spotkać.
55.20. I postawił pomiędzy nimi barierę, której nie przekra-
czają.

⁶⁰³ Lub: gwiazdy.

⁶⁰⁴ W szerszym znaczeniu możemy to rozumieć jako równowagę w świecie czy też prawo, którego należy przestrzegać.

⁶⁰⁵ Chodzi zapewne o to, że gdy na jednej półkuli świata słońce wschodzi, to dla drugiej zachodzi i odwrotnie. Użycie zatem formuły o dwóch wschodach i zachodach wskazuje na to, że Bóg jest Panem całego świata. Sam ten werset jest jednym z tych, które wskazują na cudowność Koranu, wszak wówczas sądzono, że ziemia jest płaska, więc nie mogłoby zachodzić takie zjawisko jak jednoczesny wschód i zachód słońca dla przeciwnych stron świata.

⁶⁰⁶ W sensie dwóch ogromnych zasobów wody na ziemi; wody słodkiej i słonej.

55.21. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.22. Z obu tych wód pochodzą perły i korale.

55.23. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.24. Do niego należą płynące statki wyniesione nad morzami naszymi góry.

55.25. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.26. Wszystko, co jest na ziemi, przeminie,

55.27. tylko obecność twego Pana jest nieprzemijająca, pełna majestatu i chwały.

55.28. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.29. Do Niego kierują swoje błagania wszyscy mieszkańcy nieba i ziemi, a On codziennie objawia Swą moc.

55.30. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.31. My niebawem znajdziemy czas tylko dla was, dla Naszych dwóch najzaciejszych stworzeń (ludzi i dżinnów).

55.32. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.33. Społeczności dżinnów i ludzi! Jeśli potraficie przeniknąć przez granice nieba i ziemi, to idźcie i przenikajcie. Ale nie zrobicie tego, jeśli Bóg nie da wam takiej władzy.

55.34. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.35. Czysty ogień i roztopiona miedź zostanie wysłana przeciwko wam (ludzie i dżinny) i nie będziecie mogli sobie wzajemnie pomóc.

55.36. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.37. Zrozerwie się niebo i stanie się czerwone jak gorejący czerwienią olej⁶⁰⁷.

55.38. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

⁶⁰⁷ Lub: „czerwone jak czerwona (wyprawiana) skóra”.

55.39. Tego dnia żaden człowiek ani żaden dzin nie zostanie zapytany o swoje grzechy.

55.40. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.41. Grzesznicy zostaną rozpoznani po charakterystycznych cechach. Zostaną pochwyceni za włosy i nogi.

55.42. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.43. To jest Piekło, w które nie wierzyli grzesznicy.

55.44. Będą krążyć między ogniem piekielnym a wrzącą wodą.

55.45. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.46. Na tego, który obawia się stanąć przed swoim Panem, czekają dwa Ogrody –

55.47. które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo? –

55.48. pełne (różnych) drzew o rozłożystych gałęziach.

55.49. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.50. W nich płyną dwa źródła.

55.51. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.52. W nich są wszelkiego rodzaju owoce, dobrane w parach.

55.53. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.54. Ci, którzy tam zamieszkają, będą odpoczywać, podparci, na (wspaniałych) łożach, okrytych brokatem. Wszystkie owoce z obu Ogrodów będą im dostępne.

55.55. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.56. Będą tam niewiasty spuszczone skromnie wzrok, których nie dotknął żaden mężczyzna lub dzinn –

55.57. które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo? –

55.58. czyste jak rubiny i korale.

55.59. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.60. Czy nagrodą za dobro może być coś innego niż (jeszcze więk-

sze) dobro?

55.61. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.62. Poza tymi Ogrodami będą jeszcze dwa inne –

55.63. które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo? –

55.64. w gęstej zieleni.

55.65. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.66. W obu będą obficie tryskające źródła.

55.67. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.68. W nich są wszelkie owoce i palmy daktylowe, i granaty.

55.69. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.70. I w nich będą służące, dobre i piękne.

55.71. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.72. Czyste hurysy mieszkające w namiotach

55.73. – które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo? –

55.74. których wcześniej nie dotknął żaden człowiek i dzinn.

55.75. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.76. Będą odpoczywać, podparci, na zielonych poduszkach i na ozdobnych dywanach.

55.77. Które zatem z dobrodziejstw, które dał wam Pan, uważacie za kłamstwo?

55.78. Niech będzie błogosławione imię twego Pana, pełnego majestatu i blasku.

56. NIEUNIKNIONE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 56.1. Kiedy nadejdzie to, co nieuniknione⁶⁰⁸,
- 56.2. już nikt temu nie zaprzeczy.
- 56.3. Wydarzenie, które jednych poniży, a drugich wywyższy,
- 56.4. kiedy ziemia zadrży od wstrząsu,
- 56.5. a góry roztrzaskane zaczną się kruszyć
- 56.6. i całkowicie zmieniają się w pył.
- 56.7. Staniecie w trzech grupach.
- 56.8. Jedni z prawej strony. Co stanie się z tymi, którzy będą po prawej stronie⁶⁰⁹?
- 56.9. Drudzy z lewej strony. Co stanie się z tymi, którzy będą po lewej stronie⁶¹⁰?
- 56.10. I najgorliwsi (w wierze). Oni będą pierwszymi.
- 56.11. Będą blisko Boga
- 56.12. w Ogrodach szczęśliwości.
- 56.13. Wielu z nich pochodzi z pierwszych pokoleń.
- 56.14. Niewielu jest z pokoleń późniejszych⁶¹¹.
- 56.15. Odpoczywać będą na łożach wyszywanych złotem,
- 56.16. podparci, zwrócenii do siebie twarzami.
- 56.17. Wśród nich krążyć będą nieśmiertelni młodzieńcy
- 56.18. z pucharami i dzbanami wypełnionymi napojem z tryskających źródeł,
- 56.19. po którym nie rozboli ich głowa, ani nie będą oszołomieni.
- 56.20. Będą podawać im owoce, jakich tylko sobie zażyczą,
- 56.21. i mięso ptaków, jakiego zapragną.
- 56.22. Będą także hurysy z pięknymi oczami
- 56.23. podobne do ukrytych pereł.
- 56.24. To nagroda za to, co uczynili (w życiu doczesnym).

⁶⁰⁸ Dzień Zmartwychwstania.

⁶⁰⁹ Będą szczęśliwi.

⁶¹⁰ Będą nieszczęśliwi. Niektóre z tłumaczeń, zamiast pytania, dają od razu odpowiedź, tak jak w tym i poprzednim przypisie.

⁶¹¹ W wersetach 13-14 mamy podział pokoleń. Pierwsze pokolenia, z których wielu znajdzie się w Raju w obecności Boga, to ludzie z pokoleń, które miały posłańców i proroków do Muhammada (s) łącznie. Późniejsze pokolenia, to te po Proroku Muhammadzie (s).

- 56.25. Nie usłyszą tam bezmyślnej mowy ani kuszenia do grzechu,
 56.26. tylko słowa „Pokój, pokój (wam)”.
- 56.27. A ci po prawej? Co stanie się z tymi, którzy będą po prawej stronie?
- 56.28. Będą wśród drzew sidr bez cierni
 56.29. i wśród pachnących drzew z kiściami owoców,
 56.30. i w szerokim cieniu,
 56.31. i płynącej wody,
 56.32. i obfitości owoców -
 56.33. w nieskończonej ilości i niezakazanych.
 56.34. Będą leżeć na uniesionych łożach.
 56.35. Stworzyliśmy je doskonałymi
 56.36. i uczyniliśmy nieskazitelnymi⁶¹²
 56.37. i kochającymi; w równym wieku.
 56.38. To dla stojących po prawej stronie.
 56.39. I wśród tej grupy wielu pochodzi z pierwszych pokoleń,
 56.40. ale jest i wielu z pokoleń późniejszych.
- 56.41. A ci po lewej? Co stanie się z tymi, którzy będą po lewej stronie?
- 56.42. Będą wśród palącego wiatru i wrzącej wody.
 56.43. W cieniu gęstego dymu,
 56.44. który nie orzeźwia i nie daje wytchnienia.
 56.45. Wcześniej pławili się w luksusie
 56.46. i trwali w wielkim grzechu.
 56.47. Mówili wtedy: „Czy naprawdę, gdy umrzemy, a nasze kości obrócą się w proch i pył, zostaniemy wskrzeszeni do nowego życia?
 56.48. I nasi dawni przodkowie też?”
 56.49. Powiedz: „Tak, ci dawni i ci niedawni.
 56.50. Wszyscy zostaną zebrani w wyznaczonym Dniu.
 56.51. Wy, którzy zbłądziliście i zaprzeczaliście prawdzie,
 56.52. będziecie się posilać z drzewa Az-Zakkum.
 56.53. Wypełnicie nim swoje brzuchy.
 56.54. Będziecie pić wrzątek,

⁶¹² Chodzi o te wierzące kobiety świata, które wejdą do rajy na podstawie swojej wiary i dobrych uczynków. Bóg uczyni je młodymi, bez względu na to, w jakim wieku umarły i uczyni je pięknymi, niezależnie od tego, czy były piękne na świecie; i uczyni je dziewicami, niezależnie od tego, czy umarły dziewicami, czy po porodzie. Gdyby ich mężowie również weszli z nimi do Raju, będą z nimi połączeni.

- 56.55. jak spragnione wody wielbłądy”.
- 56.56. Taka będzie dla nich uczta w Dniu Sądu.
- 56.57. Stworzyliśmy was, dlaczego więc nie chcecie uwierzyć.
- 56.58. Czy widzieliście nasienie, jakie wydzielacie?
- 56.59. To wy je stworzyliście, czy to My je stworzyliśmy?
- 56.60. Postanowiliśmy, że będziecie umierać i nikt nie może Nam przeszkodzić
- 56.61. zastępować was nowymi pokoleniami podobnymi do was lub stworzyć was na nowo w postaci zupełnie wam nieznanej.
- 56.62. Wiecie przecież o pierwszym stwarzaniu, dlaczego się nad tym nie zastanowicie?
- 56.63. Czy kiedykolwiek zastanowiliście się nad swoimi uprawami?
- 56.64. Czy to wy powodujecie ich wzrost, czy My to czynimy?
- 56.65. Gdybyśmy tylko zechcieli, moglibyśmy zamienić je w pył, a wówczas podnieśliście lament:
- 56.66. „Zostaliśmy ukarani wielką stratą.
- 56.67. Pozbawiono nas wszystkiego!”.
- 56.68. Czy zastanowiliście się nad wodą, którą pijecie?
- 56.69. Czy to wy zsyłacie ją z chmur, czy to My czynimy?
- 56.70. Gdybyśmy tylko chcieli, to uczynilibyśmy ją gorzką. Dlaczego nie jesteście wdzięczni?
- 56.71. Czy zastanowiliście się nad ogniem, który rozpalacie?
- 56.72. Czy to wy stworzyliście potrzebne do tego drzewo, czy to My jesteśmy jego Stwórcą?
- 56.73. Uczyniliśmy go (ogień) napomnieniem⁶¹³ i dobrodziejstwem dla podróżujących przez pustynię.
- 56.74. Chwal więc imię twego Wielkiego Pana.
- 56.75. Przysięgam na położenie znikających gwiazd⁶¹⁴,
- 56.76. a gdybyście tylko wiedzieli, jak ważna to przysięga.
- 56.77. To jest Szlachetny Koran,
- 56.78. zawarty w chronionej Księdze⁶¹⁵.

⁶¹³ Mowa tu o tym, że ogień przypomina ludziom o ogniu piekielnym.

⁶¹⁴ Według niektórych współczesnych komentatorów ten fragment może dotyczyć, stosunkowo niedawno odkrytych, czarnych dziur.

⁶¹⁵ Matce Książ (Wiecznej Tablicy).

- 56.79. Nikt, kto nie jest oczyszczonym, nie może⁶¹⁶ go dotykać.
56.80. On jest objawieniem zsyłanym przez Pana światów.
56.81. Czy i tę opowieść lekceważycie?
56.82. I z odrzucania go (Koranu) uczyniliście swój sposób na życie?
56.83. Kiedy dusza (umierającego) podchodzi do gardła
56.84. i patrzycie na to.
56.85. My jesteśmy bliżej niego niż wy, chociaż tego nie widzicie.
56.86. Jeżeli więc nie wierzycie, że będziecie sądzeni,
56.87. a to, co mówicie jest prawdą, to dlaczego nie sprawicie, że
ona do niego powróci?
56.88. Jeżeli on był jednym z tych, którzy byli blisko Mnie,
56.89. to czeka na niego wygoda, dostatek i Ogród szczęśliwości.
56.90. Jeżeli był jednym z tych, co mają stanąć po prawej stronie,
56.91. to usłyszy od swoich towarzyszy stojących po prawicy: „Pokój
tobie”.
56.92. Jeżeli jednak był tym, którzy odrzucili prawdę i zbłądzili,
56.93. to zostanie ugoszczony wrzątkiem
56.94. i będzie palony w ogniu.
56.95. Zaprawdę, wszystko to z pewnością się wydarzy.
56.96. Chwal więc imię twego Pana, (Boga) Wspaniałego.

57. ŻELAZO

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 57.1. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi chwałę Boga.
On jest Wszechmogący i Mądry.
57.2. On jest władcą niebios i ziemi. On daje życie i sprowadza
śmierć. On ma władzę nad wszystkim.
57.3. On jest Pierwszy i Ostatni, Jawny i Ukryty. On ma wiedzę
o wszystkim.
57.4. On jest tym, który stworzył niebiosy i ziemię w ciągu sze-
ściu dni, a następnie osiadł na tronie. On wie, co wchodzi w ziemię
i co z niej wychodzi, co zstępuje z nieba i co do niego wstępuje.

⁶¹⁶ Lub „nie powinien”. Zapis ten dotyczy Matki Książ, którą mogą dotykać jedynie najbardziej szlachetne z aniołów. A także tego, że aby czytać (a nawet dotknąć) egzemplarz Koranu, powinno się dokonać ablucji, jak przed modlitwą.

Gdziekolwiek byście nie byli, On jest z wami. Bóg widzi wszystko, co czynicie.

57.5. On jest władcą niebios i ziemi. On decyduje o wszystkim.

57.6. On sprawia, że noc staje się dniem, a dzień nocą. On wie, co skrywają wasze serca.

57.7. Wiercie w Boga i Jego Wysłannika i rozdawajcie z tego, co On dał wam w dziedzictwo⁶¹⁷. Ci spośród was, którzy wierzą i wydają⁶¹⁸, otrzymają wielką nagrodę.

57.8. Co się z wami dzieje? Dlaczego nie chcecie uwierzyć w Boga, skoro Wysłannik nawołuje was do wiary w waszego Pana? Przecież On zawarł już z wami przymierze, czy nie wierzycie w nie⁶¹⁹.

57.9. On jest tym, który zsyła na Swojego sługę wyraźne znaki, aby was wyprowadzić z ciemności do światła. Bóg jest dla Was Miłosierny i Miłujący.

57.10. Co się z wami dzieje? Dlaczego nie wydajecie (swoich majątków) na drodze Boga? Przecież Bóg i tak jest dziedzicem wszystkiego, co jest w niebie i na ziemi. Nie jesteście sobie równi. Wyżej cenieni są ci, którzy rozdawali (ze swoich majątków) i walczyli na drodze Boga przed zwycięstwem⁶²⁰, niż ci, którzy wydawali i walczyli po zwycięstwie. Ale Bóg im wszystkim obiecał to, co najlepsze. Bóg wie najlepiej, co czynicie.

57.11. A kto da Bogu kredyt sprawiedliwości⁶²¹, temu Bog odda podwójnie i otrzyma wspaniałą nagrodę.

57.12. W Dniu, kiedy ujrzysz wierzących mężczyzn i wierzące kobiety, i jak ich bijący blask będzie się rozprzestrzeniał po prawej stronie, oni usłyszą: „Dziś dla was wspaniała wiadomość. Będziecie przebywać wiecznie w Ogrodach z płynącymi pod nimi strumieniami. Osiągnęliście wspaniałą sukces”.

57.13. W tym Dniu obłudni mężczyźni i obłudne kobiety powiedzą do wierzących: „Poczekajcie na nas, abyśmy mogli wchłonąć, chociaż trochę, waszego blasku”.. Usłyszą odpowiedź: „Jeśli możecie, to zawróćcie i odnajdźcie własny blask”. I wtedy pomiędzy nimi zostanie wzniesiony mur z bramą. Od jego wewnętrznej strony będzie miłosierdzie, a od strony zewnętrznej cierpienie.

⁶¹⁷ Dziedzictwo po poprzednich ludach.

⁶¹⁸ Ze swoich majątków, dla sprawy Boga.

⁶¹⁹ Chodzi o przymierze wspomniane w Koranie w wersji 7:172.

⁶²⁰ Nad Mekką.

⁶²¹ Czyli z pełną świadomością poświęcili swe majątki.

57.14. Obludni będą wołać (do wierzących): „Czyż nie byliśmy razem z wami?”, a wierzący odpowiedzą: „Byliście, ale oszukaliście wasze własne dusze, wyczekiwaliście, wątpiliście i daliście się zwieść waszym namiętnościami, aż przyszedł rozkaz Boga. Kusiciel⁶²² oszukał was w sprawie Boga.

57.15. Dlatego dziś nie będzie przyjęty od was żaden okup, podobnie jak od tych, którzy w ogóle nie wierzyli. Waszym ostatecznym miejscem zamieszkania będzie ogień piekielny, on zawładnie wami. Jakże to nędzny kres waszej wędrówki”.

57.16. Czy nie nastał już czas, aby ci, którzy wierzyli, upokorzyli swoje serca na przesłanie Boga i prawdę, która jest tutaj objawiona? Niech nie będą podobni do wyznawców poprzednich ksiąg objawionych, których serca z czasem stwardniały i wielu z nich stało się ludźmi grzesznymi.

57.17. Wiedźcie, że to Bóg ożywia ziemię, kiedy ona umrze. W ten sposób wyjaśniamy wam Nasze znaki, abyście zrozumieli.

57.18. Z pewnością tym mężczyznom i kobietom, którzy dawali jałmużnę i udzielili Bogu kredytu sprawiedliwości, On zwróci podwójnie i da im wspaniałą nagrodę.

57.19. Ci, którzy uwierzyli w Boga i Jego posłańców, są prawdomówni i będą świadkami przed obliczem swego Pana. Oni otrzymają nagrodę i blask. Ci, którzy nie uwierzyli i odrzucili Nasze znaki, znajdują się w Piekło.

57.20. Wiedźcie, że życie doczesne jest tylko igraszką, zabawą, fałszywą ozdobą, wywyższaniem się, pogonią za majątkiem i rywalizacją, co do ilości potomstwa. To jak przypowieść o obfitym deszczu, dzięki któremu wzrastające rośliny sprawiają radość siewcy⁶²³. A potem roślinność żółknie, usycha i zmienia się w pył. A w życiu przyszłym czeka wieczna kara lub przebaczenie od Boga i (wieczna) radość. Natomiast życie na tym świecie jest tylko chwilową iluzją szczęścia.

57.21. Rywalizujcie więc między sobą, ale w poszukiwaniu Boskiego przebaczenia i drogi do Raju, rozległego jak niebo i ziemia, przygotowanego dla tych, którzy uwierzyli w Boga i Jego Wysłannika. To jest łaska od Boga. On okazuje ją, komu tylko zechce. On jest władcą niezmierzonej łaski.

⁶²² Szatan.

⁶²³ Lub: „niewiernemu”.

57.22. Nie dotknie ziemi żaden kataklizm, nie spotka was żadne nieszczęście, które nie zostałyby wcześniej, nim zostanie wywołane, zapisane w Księdze⁶²⁴. To nie sprawia Bogu żadnej trudności.

57.23. Jest tak dlatego, abyście nie rozpaczali nad tym, co wam umknęło i nie radowali się nadmiernie z tego, co otrzymaliście (w tym życiu). Bóg nie miłuje ludzi zarozumiałych i dumnych,

57.24. ani tych, którzy są skąpi (wobec sprawy Boga) i namawiają do skąpstwa innych. A ci, którzy się odwracają (od wiary), niech wiedzą, że Bóg jest Niezależny i Godny Chwały.

57.25. Wysyłałiśmy już posłańców od Nas z jasnymi dowodami, księgami i prawem, aby ludzie wiedzieli, jak postępować sprawiedliwie. Zesłaliśmy (ludziom) żelazo, które może służyć do przemocy, ale daje też ludziom wiele korzyści. Wszystko to dlatego, aby Bóg zobaczył, kto Mu służy i pomaga Jego posłańcom w tym, co niewidzialne⁶²⁵. Bóg jest Wielki i Wszchemocny.

57.26. Powołałiśmy Noego i Abrahama. Ich potomkom daliśmy prorocstwo i księgę i było wśród nich wielu, którzy kroczyli drogą prostą. Było jednak i wielu takich, którzy byli niegodziwi.

57.27. Potem śladem Abrahama i Noego wysłałiśmy wielu posłańców. Posłałiśmy Jezusa, syna Marii, który otrzymał od nas Ewangelię. Jego naśladowców uczyniliśmy ludźmi łagodnymi, serca ich wypełniłiśmy miłosierdziem. Oni, chociaż im tego nie nakazaliśmy, ustanowili monastycyzm, aby znaleźć zadowolenie w oczach Boga. Jednak nie uszanowali tam praw, których powinni przestrzegać. Tych z nich, którzy uwierzyli, nagrodziłiśmy, ale wielu z nich zbuntowało się (przeciw Bogu).

57.28. Wierzący! Bójcie się Boga i wiercie w Jego Wysłannika, a On wynagrodzi was podwójnie w Swej łaskawości i przyda wam blasku, wśród którego będziecie kroczyć. Bóg wam przebaczy, bo On jest Przebaczający i Miłujący.

57.29. Niech wiedzą ludzie księgi, że nie mają żadnej władzy nad łaską Boga, którą On tylko zarządza. On okazuje łaskę, komu zechce. Bóg jest Władcą łaski nieustającej.

⁶²⁴ Może to oznaczać Boskie Prawo, Księgę czynów lub Koran. Chodzi o to, że nic nie dzieje się przypadkiem, bez woli i wiedzy Boga.

⁶²⁵ Np. wiara, religia.

58. SKARŻĄCA SIĘ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

58.1. Bóg usłyszał słowa kobiety, która skarżyła się Bogu i spierała się z tobą w sprawie jej męża. Bóg wysłuchał waszych rozmów⁶²⁶. Bóg jest Wszechsłyszający i Wszechwidzący.

58.2. Ci spośród was, którzy rozstają się ze swoimi żonami poprzez zwyczaj zihar - a one przecież nie są ich matkami, bo matki to te, które ich urodziły - niech wiedzą, że są to słowa godne potępienia i odrażające kłamstwo. Jednak, zaprawdę, Bóg jest Odpuszczający (grzechy) i Przebaczący!

58.3. Ci, którzy oddalają się od swoich żon, mówiąc, że są one jak plecy ich matek, a potem wyrzekają się tych słów, muszą odpokutować, uwalniając niewolnika, zanim znów do siebie powrócą. Taki jest nakaz. Bóg jest świadomy wszystkiego, co robicie.

58.4. Jeżeli ktoś nie ma takiej możliwości, musi przez dwa kolejne miesiące pościć, zanim znów będzie mógł dotknąć swoją żonę. Kto i tego uczynić nie może, musi nakarmić sześćdziesięciu biednych. To wszystko, abyście wierzyli w Boga i Jego Wysłannika. To są nakazy, których nie możecie łamać. Na niewiernych czeka bolesna kara.

58.5. Ci, którzy występują przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi, będą upokorzeni, tak jak upokorzeni zostali ci, którzy byli przed nimi. My zesłaliśmy wyraźne znaki. Na niewiernych czeka bolesna kara.

58.6. W Dniu, kiedy Bóg wskrzesi ich wszystkich, będą powiadomieni o tym, co czynili. Bóg podsumował to wszystko, o czym oni zapomnieli. Bóg jest świadkiem wszystkich rzeczy.

58.7. Czy zapomnieliście, że Bóg wie o wszystkim, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? Nie może odbyć się poufna rozmowa między trzema osobami, aby Bóg nie był czwartym (jej uczestnikiem); lub między pięcioma osobami, aby On nie był szóstym. Czy mniej, czy

⁶²⁶ Żona Aus ibn Samata o imieniu Khaula przyszła do Proroka (s) ze skargą na swojego męża, który nie chcąc z nią współżyć, odtrącił ją, mówiąc; „Jesteś dla mnie jak plecy mojej matki” (lub: „Twoje ciało jest dla mnie jak plecy mojej matki”). Był to zwyczaj (zwany „zihar”) zaprzestania stosunków małżeńskich, jeszcze sprzed czasów muzułmańskich. Sytuacja kobiety była nie do pozazdroszczenia. Nie uzyskawszy formalnego rozwodu, nie mogła ponownie wziąć ślubu. Będąc w stanie swoistego zawieszenia, zwróciła się o pomoc do Proroka (s), który oznajmił, że nie udzieli jej pomocy, dopóki nie zostanie mu w tej sprawie objawiony werset. Bóg słysząc tę rozmowę, zesłał objawienie, w którym zwyczaj ten został potępiony.

więcej, On jest zawsze z nimi, gdziekolwiek się znajdują. Następnie, w Dniu Zmartwychwstania, poinformuje ich o tym, co uczynili. Bóg wie wszystko.

58.8. Czy nie widziałeś tych, którym zakazano tajnych spotkań, jak łamali zakaz i naradzali się w celu popełnienia grzechu, przestępstwa i nieposłuszeństwa wobec Wysłannika? Kiedy przychodzą do ciebie, witają cię innym pozdrowieniem niż tym, którym Bóg cię pozdrawia⁶²⁷. Mówią do siebie: „Bóg nie ukarze nas za nasze wypowiedzi”. Ich jedyną zapłatą będzie Piekło, w którym będą płonąć. Cóż za nieszczęsne miejsce przeznaczenia.

58.9. Wierzący! Jeżeli naradzacie się potajemnie, to nie w celu popełnienia grzechu, przestępstwa i nieposłuszeństwa wobec Wysłannika. Naradzajcie się w sprawie zaufania i posłuszeństwa (wobec Wysłannika). Strzeżcie się Boga, przed którym będziecie zgromadzeni.

58.10. Potajemne spotkania (w celu szerezenia grzechu) zwoływane są z inspiracji szatana, aby wierzący byli zaniepokojeni. To jednak w niczym im nie zaszkodzi, chyba że pozwoli na to Bóg. W Bogu więc niech pokładają zaufanie.

58.11. Wierzący! Kiedy mówi się wam: „Zróbcie miejsce na waszym zgromadzeniu⁶²⁸”, to zróbcie je, przecież Bóg uczyni dla was wiele miejsca⁶²⁹. A kiedy mówi się wam: „Wstańcie i wyjdźcie”, to wstańcie i wyjdźcie, bowiem Bóg wywyższy tych, którzy wierzą i którzy otrzymali wiedzę.

58.12. Wierzący! Jeżeli chcecie na osobności narodzić się z Wysłannikiem, to przed takim spotkaniem dajcie jałmużnę. To będzie dla was dobre i oczyszczające. Jeżeli nie stać was, to wiedźcie, że Bóg i tak jest najbardziej Przebaczący i Miłujący. Bóg wie o wszystkim, co czynicie.

58.13. Jeżeli obawiacie się dać jałmużnę przed takim spotkaniem i nie uczynicie tego, a Bóg wam wybaczy, to módlcie się i płąćcie obowiązkowy podatek⁶³⁰, bądźcie posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi. Bóg wie najlepiej, co robicie.

⁶²⁷ Lub: „niż te, które nakazał Bóg”.

⁶²⁸ Sobie nawzajem.

⁶²⁹ W Raju.

⁶³⁰ W tym wersecie wyraźnie są rozdzielone i wskazane: dobrowolna jałmużna (sadaka) i obowiązkowy podatek (zakat). W wielu tłumaczeniach nie jest to jednoznacznie rozdzielane (w całym Koranie). W przypadku jałmużny i podatku, należałoby dokładnie prześledzić kontekst tekstu koranicznego i czas objawienia, ponieważ sadaka i zakat nie były ustanawiane w jednym czasie.

58.14. Czy nie widzisz tych, którzy nawiązują przyjaźnie z tymi, którzy nie są mili Bogu? Oni nie są jednymi z was ani nie są jednymi z nich i świadomie składają fałszywe przysięgi.

58.15. Bóg przygotował dla nich bolesną karę. Zaprawdę, to co robią, jest złe.

58.16. Uczynili ze swoich przysięg tarczę ochronną i odsunęli innych od drogi Boga. Otrzymają za to karę, która ich upokorzy.

58.17. Ich majątki i liczne potomstwo nie uchronią ich w najmniejszym stopniu przed Bogiem. Znajdą się w Piekle, gdzie zamieszkają na wieki.

58.18. W Dniu, kiedy Bóg ich wskrzesi, będą przysięgać Bogu, tak jak teraz tobie przysięgają, wierząc, że to im pomoże. Oczywiście oni są kłamcami.

58.19. Władzę nad nimi przejął szatan i sprawił, że oni zapomnieli oddawać cześć Bogu. To są stronnicy szatana. Z pewnością stronnictwo szatana poniesie klęskę.

58.20. Ci, którzy występują przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi, będą wśród najbardziej upokorzonych.

58.21. Bóg postanowił: „Z pewnością to Ja i Moi posłańcy będziemy zwycięzcami”. Bóg jest Wszechmocny i Potężny.

58.22. Wśród wierzących w Boga i w Dzień Sądu nie znajdziesz takich, którzy miłują ludzi występujących przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi, choćby byli ich ojcami, synami, braćmi czy krewnymi. On wpisał w ich serca wiarę i wzmocnił Swoim duchem. On wprowadzi ich do Ogrodów, pod którymi płyną strumienie i zamieszkają tam na wieki. Bóg jest z nich zadowolony i oni są zadowoleni z Niego. Oni są stronnikami Boga, a stronnictwo Boga odniesie zwycięstwo.

59. ZGROMADZENIE⁶³¹

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

59.1. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi chwałę Boga. On jest Wszehmogący i Mądry.

59.2. On jest tym, który wygnał ze swoich domów tych spośród ludzi księgi, którzy nie uwierzyli. Było to podczas pierwszego zgromadzenia. Nie wierzyliście, że oni odejdą, a oni wierzyli, że ich warownie ich ochronią przed Bogiem. Ale Bóg przyszedł do nich od tej strony, z której się Go nie spodziewali i natchnął ich strachem. Oni zdemolowali swe domy własnymi rękami i rękami wiernych. Niech będzie to lekcją dla ludzi, którzy widzą jasno.

59.3. Gdyby Bóg nie zdecydował o ich wygnaniu, to (Jego) kara spadłaby na nich już w tym życiu. W życiu przyszłym czeka ich kara ognia.

59.4. Będzie tak, dlatego że oni sprzeciwili się Bogu i Jego Wysłannikowi. Kto się sprzeciwia Bogu i Jego Wysłannikowi, tego Bóg surowo ukarze.

59.5. Bez względu na to, czy ścięliście jakieś palmowe drzewa, czy pozostawiliście je osadzone na swych korzeniach, uczyniliście to za przyzwoleniem Boga, aby móc upokorzyć grzeszników⁶³².

59.6. To, czym Bóg obdarował Wysłannika, jako zdobyczą wojenną od nich, nie wymagało od was posłania konnicy albo wielbłądów. Bóg daje swoim posłańcom władzę nad tym, co zechce, bo On ma władzę nad wszystkim.

59.7. Wszystko, co Bóg daje Swojemu Wysłannikowi, jako wojenną zdobycz na mieszkańcach miast, należy do Boga i Wysłannika, a także do jego bliskich krewnych, do sierot, do biedaków, do podróżujących, aby nie było tylko rozdzielone pośród najbogatszych wśród was. To,

⁶³¹ Nawiązanie do wygnania plemion żydowskich z Medyny, które spiskowały przeciwko Prorokowi (s) i muzułmanom. Ten rozdział opisuje spotkanie wiernych z plemieniem Banu Nadir. Przed wygnaniem odbyło się zgromadzenie mieszkańców Medyny. Tytuł rozdziału Al-Haszr najczęściej tłumaczy się jako „Zgromadzenie”, rzadziej rozdział nosi tytuł Exodus (w polskim tłumaczeniu z XIX wieku użyto słowa „Wychodźstwo”), nawiązując właśnie do pierwszego przesiedlenia plemienia żydowskiego Banu Nadir i poprzedzającego go zgromadzenia. W tłumaczeniach stosuje się zapis – w wersecie 2- „podczas pierwszego zgromadzenia” (lub, rzadziej, „podczas pierwszego wygnania”). Drugie zgromadzenie ludzi, może być tym, które nastąpi w Dniu Zmartwychwstania, gdzie i tam rozdzieli się sprawiedliwych od grzeszników.

⁶³² Podczas potyczki z plemieniem Banu Nadir, muzułmanie w celach strategicznych wycięli część drzew.

co daje wam Wysłannik, możecie zabrać, ale nie bierzcie tego, co wam zakazał. Bądźcie bogobojni. Bóg jest straszny, kiedy wymierza karę.

59.8. Jest to także dla ubogich muhadżirów⁶³³, których wypędzono z ich posiadłości i pozbawiono dobytku, gdy szukali łaski i aprobaty Boga, i chcieli pomóc Bogu i Jego Wysłannikowi. To są ludzie szczerzej wiary.

59.9. Ci, którzy osiedlili się w Medynie i przyjęli islam jeszcze przed nimi, miłują tych, którzy do nich przybyli i nie zazdroszczą niczego, co jest im⁶³⁴ dawane. Ich dobro przedkładają nad dobro własne, nawet, gdyby sami byli biedni. Ci, którzy stronią od chciwości, będą zwycięzcami.

59.10. Ci, którzy uwierzyli po nich, mówią: „Panie, wybacz nam i braciom naszym, którzy wyprzedzili nas w wierze. Nie napełniaj naszych serc niechęcią do tych, którzy uwierzyli. Panie, Ty jesteś Współczujący i Miłujący”.

59.11. Czy zastanawiałeś się nad postawą hipokrytów? Mówili do swoich braci spośród ludzi księgi, którzy nie uwierzyli: „Jeżeli zostaniecie wypędzeni (z Medyny), to my na pewno pójdziemy z wami i nigdy nie wystąpimy przeciwko wam. Jeżeli będą z wami walczyć, to na pewno wam pomożemy”. Bóg jest świadkiem, że to są kłamcy.

59.12. Jeżeli tamci zostaną wypędzeni, to oni z nimi nie pójną. Jeżeli będzie walka, to oni im nie pomogą, a nawet jeśli zaczną im pomagać, to szybko uciekną i tamci nie otrzymają żadnej pomocy.

59.13. Oni boją się was bardziej niż Boga. To są ludzie, którzy nic nie rozumieją.

59.14. Oni nigdy nie zjednoczą się, aby walczyć z wami, chyba że będą w ufortyfikowanych miastach lub za obronnymi murami. Oni walczą odważnie, ale między sobą. Tobie się wydaje, że są zjednoczeni, a tymczasem ich serca są podzielone. Jest tak, dlatego że są to ludzie, którzy nic nie rozumieją.

59.15. Jakże podobni są do tych⁶³⁵, którzy byli krótko przed nimi⁶³⁶. Oni zakosztowali skutków swego złego postępowania. Jest dla nich przygotowana bolesna kara.

59.16. (Hipokryci) są podobni do szatana, który namawia człowieka: „Nie wierz”. Kiedy człowiek go posłucha i jest niewierzący, szatan mówi: „Wyrzekam się ciebie. Boję się Boga, Pana światów”.

⁶³³ Por. przyp. do wer. 9:100.

⁶³⁴ Tzn. muhadżirom.

⁶³⁵ Żydów Banu Kajnuka.

⁶³⁶ Żydami Banu Nadir.

59.17. Przeznaczeniem ich obu⁶³⁷ jest Piekło. Zamieszkają w nim. Oto nagroda dla grzeszników.

59.18. Wierzący! Przestrzegajcie swoich obowiązków wobec Boga. Zwracajcie uwagę na to, jaką przyszłość sobie przygotowujecie. Strzeżcie się Boga, On wie o wszystkim, co robicie.

59.19. Nie upodabniajcie się do tych, którzy zapomnieli o Bogu, bo On spowodował, że zapomnieli o swoich duszach. Oni są grzesznikami.

59.20. Nie są sobie równi mieszkańcy Piekła i mieszkańcy Raju. Mieszkańcy Raju są zwycięzcami.

59.21. Gdybyśmy objawili Koran jakiejś górze, zobaczylibyście, jak ona drży i rozpada się z obawy przed Bogiem. Przytaczamy te przypowieści ludziom, aby się zastanowili.

59.22. On jest Bogiem (Jedynym). Nie ma innego boga poza Nim. On ma wiedzę o tym, co jawne i co ukryte. On jest Miłosierny i Miłujący.

59.23. On jest Bogiem (Jedynym). Nie ma innego boga poza Nim. To jest Władca, Święty, Niosący Pokój, Zbawca, Obrońca, Wszchemocny, Potężny, Godny Chwały. Chwała Bogu Wywyższonemu ponad to, co Mu przypisują.

59.24. On jest Bogiem (Jedynym). Stworzycielem, Twórcą, Kreatorem. Do Niego należą najpiękniejsze imiona. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi Jego chwałę. On jest Wszchemocny i Mądry.

60. PODDANE PRÓBIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

60.1. Wierzący! Nie bierzcie sobie za przyjaciół moich i waszych wrogów. Wy okazujecie im przyjaźń, a oni odrzucają prawdę, która do was przyszła. Prześladowają Wysłannika i was samych, bo wierzycie w Boga, waszego Pana. Jeżeli jesteście gotowi walczyć na drodze Boga, chcecie szukać Mojego zadowolenia, to jak możecie skrycie się z nimi przyjaźnić? Ja wiem o wszystkim, co ukrywacie i co czynicie jawnie. Kto tak postępuje, już zbłądził z drogi prostej.

60.2. Jeżeli ich napotkacie, to oni będą waszymi wrogami. Ranić was będą swoimi rękami i językami. Oni pragną, abyście byli niewiernymi.

⁶³⁷ Szatana i hipokryty.

60.3. W Dniu Zmartwychwstania na nic zdadzą się wasze majątki i wasze potomstwo. To Bóg będzie was osądzał. On dobrze widzi, co robicie.

60.4. Piękny przykład (wiary) dali wam Abraham i ci, którzy byli razem z nim. Powiedzieli do swego ludu: „Nie chcemy mieć nic wspólnego z wami i z tym, co czcicie poza Bogiem. Wyrzekamy się was. Wrogość i nienawiść pojawiły się między nami a wami, na zawsze, chyba że uwierzycie w Jedyne Boga”. Wyjątkiem były słowa Abrahama skierowane do swojego ojca: „Poproszę o przebaczenie dla ciebie, bo nie mam takiej władzy, aby cię przed Bogiem uchronić”. (Modlił się): „Panie nasz! Ufamy Tobie i poddajemy się Tobie. Ty jesteś naszym ostatecznym przeznaczeniem.

60.5. Panie nasz! Nie czyni nas próbą dla niewiernych. Wybacz nam Panie nasz! Ty jesteś Wszechmocny i Mądry”.

60.6. Oni są pięknym przykładem dla was i dla wszystkich, którzy oczekują z nadzieją spotkania z Bogiem i wierzą w Dzień Sądu. Ci, którzy nie uwierzyli, niech wiedzą, że Bóg jest Niezależny i Godny Chwały.

60.7. Jeżeli Bóg zechce, to ustanowi (prawdziwą) przyjaźń między wami a tymi, którzy są teraz waszymi wrogami. Bóg jest Wszechmocny, Przebaczący i Miłujący.

60.8. Bóg nie zabrania wam okazywania życzliwości i sprawiedliwości tym, którzy nie walczyli z wami z powodu waszej religii i którzy nie wypędzali was z waszych domów. Bóg miłuje ludzi sprawiedliwych.

60.9. Bóg zabrania wam wyłącznie tego, abyście przyjaźnili się z tymi, którzy walczyli z wami z powodu waszej religii i którzy wypędzali was z waszych domów, a także pomagali was wypędzać. Ci, którzy przyjaźnią się z takimi ludźmi, są niesprawiedliwi.

60.10. Wierzący! Jeżeli z wypędzonymi przybędą wierzące kobiety, poddajcie je próbie (wiary). Bóg wie najlepiej, czy są wierzące. Jeżeli okaże się, że są wierzące, nie odsyłajcie ich do niewiernych. One nie mogą być ich żonami, a oni nie mogą być ich mężami. Jeżeli były zamężne, oddajcie ich mężom wiano, które wniesli. Później nie będziecie mieli grzechu, jeśli je poślubicie i teraz wy wniesiecie im wiano. Nie pozostawajcie w związkach małżeńskich z kobietami niewierzącymi. Niech one dołączą do niewiernych, ale wówczas wy musicie mieć oddane wiano, które im wniesliście, oni zaś niech proszą o to, co oni wydali na wiano. Tak postanowił Bóg. On jest Sędzią między wami. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

60.11. Jeżeli ktoś z żon wiernych, odejdą do niewiernych, a wy zechcecie się zemścić, to spłaćcie tych, od których odeszły żony, równowartość utraconego wiana. I bójcie się Boga, w którego wierzycie.

60.12. Wysłanniku! Kiedy kobiety, które uwierzyły, przybędą do ciebie, aby złożyć ci przysięgę, że nie będą dodawać Bogu żadnych współtowarzyszy, że nie będą kraść, że nie będą cudzołożyć, że nie będą zabijać swoich dzieci, że nie dopuszczą się krzywoprzysięstwa,

świadomie kłamiąc każdą częścią swego ciała, i że nie będą ci nieposłuszne w tym, co jest sprawiedliwe, to taką ich przysięgę przyjmij. Proś Boga o przebaczenie dla nich! Bóg jest Przebaczający i Mądry!

60.13. Wierzący! Nie zaprzyjaźniajcie się z tymi, którzy narazili się na gniew Boga. Oni nie wierzą w życie przyszłe, tak jak niewierni nie wierzą w zmartwychwstanie umarłych.

61. SZEREG

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

61.1. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi chwałę swego Boga. On jest Wszechwładny i Mądry.

61.2. Wierzący! Dlaczego opowiadacie o czymś, czego i tak nie uczynicie.

61.3. W oczach Boga mówienie o czymś, czego i tak się nie zrobi, jest wielkim grzechem.

61.4. Bóg miłuje tych, którzy walczą za Jego sprawę, ustawieni w zwartym szeregu, jakby byli nieprzebytym murem.

61.5. Wspomnij, jak Mojżesz przemówił do swego ludu: „Ludu mój! Dlaczego mnie krzywdzicie, skoro wiecie na pewno, że jestem posłańcem Boga do was wysłanym?”. I kiedy oni odwrócili się od drogi prostej, Bóg sprawił, że i ich serca się odwróciły (od wiary). Bóg nie prowadzi drogą prostą grzeszników.

61.6. Wspomnij, jak Jezus, syn Marii, powiedział: „Dzieci Izraela! Zostałem wysłany, aby potwierdzić to, co wcześniej było objawione i zapisane w Torze i potwierdzić nadejście po mnie Wysłannika o imieniu Ahmad⁶³⁸ „. Ale kiedy on przybył, oni powiedzieli: „To są tylko czary”.

⁶³⁸ Zgodnie z arabskim zapisem tego imienia jest ono tożsame z imieniem Muhhammad, Mahmud, Hamid, stąd wiadomo, że to słowa Jezusa (a) zwiastowały proroka Muhammada (s).

61.7. Kto wyrządza większe zło niż ten, który wypowiada kłamstwa przeciwko Bogu w chwili, kiedy jest mu objawiany islam? Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

61.8 Jakby swoimi (kłamliwymi) ustami pragnęli zgasić światło Boga. Jednak Bóg uczyni swoje światło doskonałym, nie zwracając uwagi na to, jak bardzo nie będzie się to podobać niewiernym.

61.9. To On posłał Wysłannika z przewodnictwem po drodze prostej i z religią prawdy⁶³⁹, aby odniosła ona zwycięstwo nad innymi religiami, nie zwracając uwagi na to, jak bardzo nie będzie się to podobać tym, którzy czczą innych bogów.

61.10. Wierzący, czy mam pokazać, jakie należy spełnić warunki, aby uniknąć bolesnej kary?

61.11. Wiercie w Boga i Jego Wysłannika. Walczcie na drodze Boga swoimi majątkami i duszami. Wiedźcie, że to jest dla was najlepsze.

61.12. Wówczas Bóg wybaczy wam wasze grzechy i wprowadzi was do Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Zamieszkacie w Raju we wspaniałych siedzibach. To będzie (wasz) wielki sukces.

61.13. Dodatkowo Bóg obdaruje was tym, co kochacie: pomocą Boga i nieuchronnym zwycięstwem. Przekaż więc wierzącym dobrą nowinę.

61.14. Wierzący! Bądźcie pomocnikami Boga. Jezus, syn Marii, powiedział do swoich uczniów: „Kto będzie moim pomocnikiem na drodze Boga?”. Uczniowie odpowiedzieli: „My jesteśmy pomocnikami (na drodze) Boga”. I tak, część z dzieci Izraela uwierzyła, a część pozostała niewierna. Wtedy wzmocniliśmy tych, którzy uwierzyli, przeciwko ich wrogom i to oni zwyciężyli.

62. DZIEŃ ZGROMADZENIA (PIĄTEK)

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

62.1. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi chwałę swego Boga. Chwała niech będzie Władcy, Świętemu, Wszchemocnemu i Mądrymu!

62.2. On do ludzi prostych posłał, spośród nich samych, Wysłannika, który głosi im Jego znaki, dokonuje ich oczyszczenia, uczy ich Księgi i mądrości, bo wcześniej tkwili w nieświadomości.

⁶³⁹ Islamem.

62.3. I do innych spośród nich, którzy jeszcze do nich nie dołączyli. Bóg jest Wszechmocny i Mądry.

62.4. Taka jest łaska Boga, którą On okazuje, komu chce. Łaska Boga jest nieograniczona.

62.5. Ci, którzy zostali obarczeni Torą, ale nie unieśli tego⁶⁴⁰, są podobni do osła, który dźwiga księgi. Złym przykładem są ludzie, którzy odrzucają objawienie Boga. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

62.6. Powiedz: „Wyznawcy judaizmu! Jeśli mówicie, że jesteście najbliżsi Bogu, a inni nie, to życcie sobie śmierci, jeśli to, co mówicie, jest prawdą”.

62.7. Ale oni z powodu tego, co uczynili, sami sobie jej nie życzą, ale Bóg dobrze wie, kto jest niesprawiedliwy.

62.8. Dlatego powiedz im tak: „Śmierć, której próbujecie uniknąć i tak was dopadnie. Później zostanieie postawieni przed Tym, który wie o wszystkim, co ukryte i jawne. On powie wam, co zrobiliście”.

62.9. Wierzący! Kiedy w (piątkowy) dzień zgromadzenia usłyszycie wezwanie do modlitwy, porzućcie wszelkie interesy i pospieszcie się, aby wspominać Boga. Gdybyście tylko wiedzieli, że to jest najlepsze dla was.

62.10. Po zakończeniu modlitwy rozejdźcie się po kraju i szukajcie (dla siebie) łaski Boga. Wspominajcie Go, a może osiągniecie szczęście.

62.11. Bywa jednak tak, że kiedy oni dostrzegą jakiś interes lub możliwość zabawy, porzucają modlitwę i pozostawiają ciebie stojącego (w modlitwie). Powiedz im: „To, co jest u Boga, jest lepsze niż wszelka rozrywka i interesy. Bóg jest Najwspanialszym Darczyńcą”.

63. HIPOKRYCI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

63.1. Kiedy hipokryci przychodzą do ciebie, to mówią: „Zaświadczamy, że jesteś Wysłannikiem Boga”. Bóg wie najlepiej, że jesteś Jego Wysłannikiem i Bóg zaświadcza, że hipokryci są kłamcami.

63.2. Oni traktują swoje przysięgi jako zasłonę i w ten sposób odciągają innych od ścieżki Boga. To co robią, jest złe,

⁶⁴⁰ Tzn. nie przestrzegali jej praw.

63.3. dlatego że oni najpierw uwierzyli, a potem przestali wierzyć. Ich serca zostały zamknięte (na wiarę) i dlatego niewiele rozumieją.

63.4. Kiedy ich widzisz, jesteś pod wrażeniem ich budowy ciała, kiedy mówią, wsłuchujesz się w ich słowa. Są jednak (niestabilni) jak podparte drzewo. Myślą, że każde wezwanie jest skierowane przeciwko nim. Są wrogami, więc strzeżcie się ich. Bóg ich unicestwi. Jak dalece oni się oszukują!

63.5. Kiedy mówi się do nich: „Przybądźcie, a Wysłannik Boga będzie prosił o przebaczenie dla was”, oni odwracają głowy pełni pogardy i dumy.

63.6. Nie ma znaczenia, czy będziesz prosił o przebaczenie dla nich, czy też nie będziesz o to prosił, bo Bóg im nie przebaczy. On nie prowadzi drogą prostą ludzi niegodziwych.

63.7. Oni mówią: „Nie dawajcie nic tym, którzy są po stronie Wysłannika Boga, niech oni odejdą od niego”. Hipokryci nie rozumieją tego, że wszystkie dobra niebios i ziemi należą do Boga.

63.8. Mówią także: „Jeżeli wejdziemy do Medyny, to silniejsi przepędzą słabszych”. Hipokryci nie rozumieją tego, że cała potęga należy do Boga, Jego Wysłannika i wiernych.

63.9. Wierzący! Niech wasze majątki i liczne potomstwo nie odsuwają was od wspomniania Boga. Jeżeli ktoś zapomina, ponieście stratę.

63.10. Rozdawajcie z tego, co dał wam Bóg, zanim śmierć nie przyjdzie po was i nie będziecie mówić: „Panie mój, gdybyś dał mi jeszcze trochę czasu, dawałbym jałmużnę i byłbym sprawiedliwym”.

63.11. Bóg nie da czasu nikomu, gdy nadejdzie jego ostateczny termin. Bóg wie o wszystkim, co czynicie.

64. PODSUMOWANIE ZYSKÓW I STRAT

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

64.1. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi chwałę swego Boga. Do Niego należy wszelka władza, Jemu należy się wszelka chwała i On może uczynić wszystko.

64.2 To On was stworzył. Są wśród was wierzący i niewierzący. Bóg widzi wszystko, co robicie.

64.3. On stworzył niebiosy i ziemię, kierując się prawdą. Ukształtował was i uformował wasze ciała w odpowiednich proporcjach. Wszyscy w ostateczności do Niego powrócicie.

64.4. On wie o wszystkim, co jest w niebiosach i na ziemi. Wie o tym, co ukrywacie, a co robicie jawnie. Bóg wie, co jest w waszych sercach.

64.5. Czyż nie dotarli do was opowieści o tych, którzy byli przed wami i nie uwierzyli. Oni ponieśli konsekwencje swojego postępowania. Byli boleśnie ukarani.

64.6. Stało się tak, dlatego że kiedy przybywali do nich posłańcy z wyraźnymi znakami, oni mówili: „Mamy podążać za takimi samymi śmiertelnikami jak my?”. Oni nie uwierzyli i odwrócili się (od wiary). Bóg ich nie potrzebuje. On jest Niezależny i Godny Chwały.

64.7. Ci, którzy nie wierzą, twierdzą, że nie zostaną wskrzeszeni. Powiedz: „Na mojego Pana, z pewnością zostaniecie wskrzeszeni i z pewnością zostanie wam ujawnione to, co robiliście. To Bogu nie sprawi żadnej trudności”.

64.8. Dlatego uwierzcie w Boga i Jego Wysłannika oraz w światło, które objawiliśmy⁶⁴¹. Bóg wie o wszystkim, co czynicie.

64.9. Kiedy nadejdzie ten dzień, Dzień zgromadzenia, kiedy Bóg was wszystkich wezwie do siebie, nastąpi podsumowanie zysków i strat. I tak ci, którzy wierzyli w Boga (jedynego) i postępowali sprawiedliwie, będą mieli odpuszczone grzechy i zostaną wprowadzeni do Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Zamieszkają tam na wieki. To będzie ich wielki sukces.

64.10. Natomiast ci, którzy nie uwierzyli i odrzucili Nasze znaki, zamieszkają w Piekło. To zła przyszłość.

64.11. Na nikogo nie spadnie nieszczęście, jeśli Bóg na to nie pozwoli. Bóg prowadzi serca wierzących we właściwym kierunku. On wie o wszystkim.

64.12. Bądźcie posłuszni Bogu i słuchajcie Jego Wysłannika. Jeżeli odwrócicie się od przesłania, to wiedźcie, że Wysłannik jest odpowiedzialny jedynie za jego jasne przekazanie.

64.13. Jeden Bóg. Nie ma innego boga niż On, niech więc wierzący tylko Jemu ufają.

64.14. Wierzący! Niektóre z waszych żon i dzieci mogą być waszymi wrogami, więc uważajcie na nich. Ale jeśli im okażecie wyrozumiałość,

⁶⁴¹ Koran.

powstrzymacie emocje i przebaczycie, to wieǳcie, że Bóg jest Przebaczący i Miłujący.

64.15. Zaprawdę, wasze majątki i liczne potomstwo są tylko próbą, której jesteście poddani. Prawdziwe bogactwo jest u Boga.

64.16. Z całych swoich sił bójcie się Boga. Słuchajcie, bądźcie posłuszni i dawajcie jałmużnę, czyniąc w ten sposób dobro samym sobie. Ci, którzy uwolnią się od własnej chciwości, będą zwycięzcami.

64.17. Jeżeli udzielicie Bogu kredytu sprawiedliwości, to On przebaczy wam i odwdzięczy się podwójnie. Bóg potrafi się odwdzięczyć i jest Cierpliwy.

64.18. Bóg wie o wszystkim, co jest ukryte i jawne. On jest Wszehmocny i Mądry.

65. ROZWÓD

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

65.1. Wysłanniku! Kiedy dajecie swoim żonom rozwód, to rozejǳcie się w wyznaczonym terminie. Przestrzegajcie tego czasu⁶⁴² i Bójcie się Boga, waszego Pana. Nie wyganiajcie ich z domów i nie opuszczajcie ich, chyba że dopuszczą się udowodnionej obrzydliwości. To są zasady ustanowione przez Boga. Kto łamie zasady ustalone przez Boga, postępuje niesprawiedliwie wobec siebie. Nie wiecie, być może Bóg zarząǳi coś innego (co umożliwi pojednanie).

65.2. A kiedy minie wyznaczony termin⁶⁴³, zatrzymajcie je godnie albo rozstańcie się z nimi godnie (z poszanowaniem ich praw). Wezwijcie dwóch sprawiedliwych świadków, którzy będą świadczyć w sprawie waszego rozwodu przed Bogiem. Ma to być wzorem dla tych, którzy wierzą w Boga i Dzień Sądu. Każdemu kto boi się Boga, On pomoże znaleźć rozwiązanie (jego życiowych problemów)

65.3. i obdarzy go dobrem z takich miejsc, z których on się tego nie spodziewa. Kto polega na Bogu, On mu wystarczy. Bóg zawsze osiąga Swój cel. On ustanawia miarę wszystkich rzeczy.

⁶⁴² Chodzi o trzy miesiące z rządu, w których kobieta ma krwawienie miesięczne. Pozwoli to mieć pewność, że nie jest w ciąży.

⁶⁴³ Takiej separacji.

65.4. Jeżeli macie wątpliwości, co do żon, które nie mają już krwawienia miesięcznego, to dla nich też jest okres trzymiesięcznego oczekiwania. Jeżeli chodzi o kobiety brzemiennie, to ich okres oczekiwania kończy się po porodzie. Bóg ułatwia życie tym, którzy się Go boją.

65.5. Takie zasady zesłał wam Bóg. On odpuści (małe) grzechy i zwiększy nagrodę tym, którzy się Go boją.

65.6. Pozwólcie im mieszkać w waszych domach, stosownie do swego stanu posiadania. Nie krzywdźcie ich, aby je zdominować. Jeżeli są w ciąży, utrzymujcie je, dopóki nie urodzą. Jeżeli karmią wasze dzieci, płąćcie im i ustalcie to w sposób godny, zgodnie z przyjętym obyczajem. Jeżeli napotkacie trudności, niech dziecko wykarmi inna kobieta.

65.7. Jeżeli ktoś jest majątny, niech hojnie wydaje ze swego majątku. Jeżeli ktoś ma ograniczone środki, niech wydaje z tego, co Bóg mu ofiarował. Bóg nigdy nie obciąża duszy ponad to, co jej ofiarował. Po trudnościach Bóg przyniesie ulgę.

65.8. Ileż to miast zbuntowało się przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi. Rozliczyliśmy je z tego i ukaraliśmy surowo.

65.9. One poniosły konsekwencje swego postępowania, co skończyło się ich upadkiem.

65.10. Bóg przygotował dla nich surową karę. Bójcie się więc Boga wy, którzy macie rozum i uwierzyliście. Bóg przysłał wam przecież napomnienie

65.11. przez Wysłannika, który recytował wam wyraźnie znaki od Niego po to, aby wyprowadzić wierzących, czyniących dobro, z ciemności do światła. Właśnie tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, Bóg wprowadzi do Ogrodów, pod którymi płyną strumienie. Oni zamieszkają tam na wieczność. Zaprawdę, Bóg hojnie ich wynagrodzi.

65.12. Bóg stworzył siedem niebios i tyleż ziem. Rozkaz Boga przenika je wszystkie, abyście widzieli, że Bóg ma władzę nad wszystkim i wie o wszystkim.

66. ZAKAZ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

66.1. Wysłanniku! Dlaczego zakazujesz sobie tego, na co Bóg dał ci przyzwolenie. Czy robisz to tylko dlatego, aby twoje żony były zadowo-

lone? Bóg jest przecież Przebaczający i Miłujący⁶⁴⁴.

66.2. Bóg zwolnił cię z takich obietnic. Bóg jest twoim Panem. On jest Mądry i Wszechwiedzący.

66.3. Kiedy Wysłannik powierzył jednej ze swych żon tajemnicę, ona wyjawiała ją innej. Bóg powiadomił go o tym, a on częściowo dał jej do zrozumienia, że wie, iż nie dotrzymała tajemnicy. Zapytała go: „Kto ci to powiedział?”. On rzekł: „Powiedział mi o tym Wszechwiedzący i Wszechświadomy”.

66.4. Obie (żony Wysłannika) zwróćcie się ze skruchą do Boga, gdyż wasze serca zaczęły skłaniać się ku niesprawiedliwości. Jeżeli obie zmówicie się przeciw Wysłannikowi, to wiedźcie, że pomaga mu Bóg, a także Gabriel, wszyscy wierni i wszyscy aniołowie.

66.5. Jeżeli się z wami rozwiedzie, to być może Bóg da mu żony lepsze od was, bardziej poddane Bogu, wierzące, słuchające, pamiętające o Bogu, szczerze modlące się, okazujące skruchę, bogobojne i przestrzegające postu; bez względu na to, czy będą to kobiety wcześniej zamężne, czy dziewice.

66.6. Wierzący! Strzeżcie siebie i swoje rodziny przed ogniem piekielnym, którego paliwem są ludzie i kamienie⁶⁴⁵. Strzeżą go surowi i potężni aniołowie, którzy zawsze są posłuszni Bogu i robią wszystko, co im nakazano.

66.7. Wierzący! W tym Dniu już się nie będziecie usprawiedliwiać. Dostaniecie zapłatę za to, co zrobiliście.

66.8. Wierzący! Zwracajcie się do Boga szczerze skruszeni. Być może wasz Pan odpuści wam grzechy i wprowadzi was do Ogrodów, poniżej których płyną strumienie. W tym Dniu Bóg nie upokorzy Wysłannika i wiernych. Ich blask będzie kroczył przed nimi, a także roztoczy się po ich prawicy. Powiedzą: „Panie nasz, spraw, aby nasz blask był doskonały i przebac nam. Ty masz władzę nad wszystkim”.

66.9. Wysłanniku! Walcz przeciwko niewiernym i hipokrytom. Bądź wobec nich surowy. Ich miejscem pobytu będzie Piekło. Cóż za nieszczerne przeznaczenie.

⁶⁴⁴ Są różne interpretacje mówiące o tym, do jakiego wydarzenia odnosi się ten werset. Wskazuje on na łagodną naturę proroka Muhammada (s), który odmawiał sobie wielu rzeczy tylko po to, aby jego żony nie poczuły się urażone. Bóg jest Przebaczający i Miłujący. Szczególnie traktowanie Proroka (s) wynikało z tego, że był on człowiekiem wyjątkowym, obarczonym ogromnym brzemieniem i odpowiedzialnością za całą społeczność w tak trudnych dla niej czasach.

⁶⁴⁵ Według komentatorów chodzi o czone przez ludzi bożki, z których wiele było zrobionych z kamienia.

66.10. Bóg dał przykład niewiernym w przypowieści o żonie Noego i Lota. Miały one posłuchać Naszych dwóch oddanych sług, ale one ich zdradziły. Oni nie mogli już im pomóc przed Bogiem, dlatego zostało im powiedziane: „Obie wejdźcie do ognia razem z tymi, którzy tam wchodzi”.

66.11. Bóg dał przykład wiernym w przypowieści o żonie Faraona. Powiedziała ona: „Panie!

Ocal mnie od Faraona i jego czynów! Zbuduj mi dom w Raju blisko Ciebie i ochroń mnie przed tym niesprawiedliwym ludem!”.

66.12. Przykładem jest także Maria, córka Amrama⁶⁴⁶, która zachowała czystość. Tchnęliśmy w nią Naszego ducha i wypełniła ona proctwo swojego Pana i Jego ksiąg. Ona należała do najbardziej poddanych (Bogu).

67. WŁADZA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

67.1. Błogosławiony ten, który posiada całą władzę. On może wszystko.

67.2. On stworzył życie i śmierć jako próbę, aby was wypróbować, kto z was spełnia najlepsze uczynki. On jest Wszchemocny i Przebaczający.

67.3. On stworzył siedem niebios, jedno nad drugim. W Jego stworzeniu nie dostrzeżesz żadnej niedoskonałości. Spójrz, czy możesz dostrzec choćby najmniejszą skazę?

67.4. Spójrz ponownie i jeszcze raz, a spojrzenie twoje wróci do ciebie zawstydzone i zmęczone.

67.5. Najniższe niebo ozdobiliśmy lampami i uczyniliśmy je (płomiennymi) pociskami⁶⁴⁷ przeciwko demonom. Dla nich jest przygotowana kara ognia piekielnego.

67.6. Dla tych, którzy nie uwierzyli, przygotowana jest kara w Piekle, a to bardzo złe miejsce.

67.7. Kiedy zostaną tam wrzuceni, usłyszą jego przeraźliwy głos, gdy wrze.

⁶⁴⁶ W tym wersecie Amram jest odpowiednikiem Joachima w tradycji chrześcijańskiej.

⁶⁴⁷ Np.: meteoroidy.

67.8. Ono jakby chciało wybuchnąć z wściekłości. Ilekroć zostanie tam wrzucona jakaś grupa, jego strażnicy pytają: „Czyż nie przysłano do was kogoś, kto by was przed tym ostrzegął?”

67.9. Oni odpowiadają: „Był ktoś taki, ale my uznaliśmy go za kłamcę i mówiliśmy mu, że Bóg niczego mu nie objawił i że się myli.

67.10. Gdybyśmy go posłuchali albo zrozumieli, nie znaleźlibyśmy się wśród mieszkańców Pieła”.

67.11. W ten sposób wyznali swoje grzechy. Idźcie precz mieszkańcy Pieła.

67.12. Tym, którzy skrycie boją się swego Pana, będzie wybaczone i czeka ich wspaniała nagroda.

67.13. Niezależnie od tego czy skrywacie to, co myślicie, czy mówicie o tym jawnie, Bóg wie o wszystkim, co ukrywają wasze serca.

67.14. Czyż może nie wiedzieć czegoś Ten, który was stworzył? On zna wszystkie tajemnice, jest Wszechświadomy.

67.15. On jest tym, który oddał wam ziemię we władanie. Wędrujcie po jej zakamarkach i spożywajcie dary od Boga. Powróćcie do Niego po tym, jak zostaniecie wskrzeszeni.

67.16. Czy macie pewność, że Ten, który jest w niebie, nie sprawi, że pochłonie was ziemia, kiedy zadrży?

67.17. Czy macie pewność, że Ten, który jest w niebie, nie ześle na was huraganowego deszczu kamieni? Wtedy zrozumiecie, przed czym was ostrzegąłem.

67.18. Ci, którzy byli przed nimi, również oskarżali (posłańców) o kłamstwo. Jak straszna była Moja kara (dla nich).

67.19. Czy oni nie widzieli nad sobą ptaków rozkładających i składających skrzydła? To Miłosierny Bóg utrzymuje je w powietrzu. On widzi wszystko.

67.20. Czy jest ktoś taki, który niczym wojsko mógłby pomóc wam, zamiast Miłosiernego. Niewierni pogrążeni są w ułudzie.

67.21. Kto zaopatrzy was w cokolwiek, jeśli Bóg wstrzyma swoje dobrodziejstwo? Niewierni uparcie tkwią w swojej dumie i buncie.

67.22. Jak myślicie? Czy ten, który chodzi ze spuszczoną głową, jest lepszy od tego, który kroczy wyprostowany po drodze prostej.

67.23. Powiedz: „On jest tym, który was stworzył, dał wam słuch, wzrok i uczucia. Wy jednak nie okazujecie wdzięczności”.

67.24. Powiedz: „To On rozproszył was po ziemi i do Niego wszyscy powróćcie”.

67.25. Oni pytają: „Jeżeli mówisz prawdę, to powiedz, kiedy spełnią się twoje obietnice?”.

67.26. Odpowiedz: „To wie tylko Bóg. Ja jestem tylko tym, który was przed tym przestrzegam”.

67.27. A kiedy zobaczą, jak to się spełnia, posmutnieją ich twarze. Usłyszą: „To jest to, czego się domagaliście”.

67.28. Zapytaj ich: „Jak uważacie? Czy Bóg zniszczy mnie i tych, którzy są przy mnie, czy zmiłuje się nad nami? A kto uratuje niewiernych przed bolesną karą?”.

67.29. Powiedz: „To jest Bóg Miłosierny. Wierzymy w Niego i ufamy Mu. Wy natomiast dowiecie się wkrótce, kto się myli”.

67.30. Powiedz: „Pomyślcie. Jeśli znikną w ziemi źródła, to kto wypełni dla was rzeki czystą wodą?”.

68. PIÓRO

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

68.1. Nun. Na pióro i na to, co nim zapisują⁶⁴⁸.

68.2. Ty nie jesteś szalony. To jest z łaski Twojego Boga⁶⁴⁹.

68.3. Zaprawdę, otrzymasz nagrodę, która będzie nieskończona.

68.4. Zaprawdę, twoje usposobienie jest doskonałe.

68.5. Zobaczysz i oni zobaczą,

68.6. kto z was jest szalony?

68.7. Bóg wie najlepiej, kto błądzi i wie najlepiej, kto podąża drogą prostą.

68.8. Nie słuchaj tych, którzy twierdzą, że to kłamstwo.

68.9. Oni chcieliby, abyś poszedł na jakieś ustępstwa (w kwestii wiary), a i oni wtedy trochę by ustąpili.

68.10. Nie wierz przysiędze składanej przez niegodziwca⁶⁵⁰,

68.11. oszczercę głoszącego kłamstwa,

68.12. przeciwstawiającemu się dobru grzesznikowi i przestępcy,

68.13. prymitywnemu nikczemnikowi

⁶⁴⁸ Ludzkie uczynki zapisywane przez aniołów.

⁶⁴⁹ Jest to odpowiedź na zarzuty wrogów islamu, że Prorok (s) jest szalony bądź opętany.

⁶⁵⁰ Może to dotyczyć Walida ibn al-Mughira z klanu Banu Makhzum z plemienia Kurajszytów.

- 68.14. nawet, jeśli jest bogaty i ma synów.
- 68.15. Kiedy są mu recytowane Nasze znaki, on mówi: „To mity z dawnych czasów”.
- 68.16. Naznaczymy piętrem jego nos⁶⁵¹.
- 68.17. Doświadczylimy ich tak samo jak właściciele ogrodu, którzy byli pewni, że rano zbiorą owoce.
- 68.18. Nie zastrzegli jednak (że tylko jeśli Bóg tego zechce).
- 68.19. I spadło na ogród nieszczęście od Boga, kiedy oni spali.
- 68.20. Rankiem ogród wyglądał jak ciemna noc (całkiem zniszczony).
- 68.21. Oni tymczasem nawoływali się wzajemnie:
- 68.22. „Jeśli chcecie zebrać (owoce), musicie iść wczesnym rankiem”.
- 68.23. Wyruszyli więc i szeptali do siebie:
- 68.24. „Żeby tylko dzisiaj nie przyszedł tam żaden biedak”.
- 68.25. Szli z mocnym zamiarem dotrzymania swego postanowienia⁶⁵².
- 68.26. Kiedy ujrzeni ogród, powiedzieli: „Zbłądziliśmy.
- 68.27. Pozbawiono nas wszystkiego”.
- 68.28. Najrozsądniejszy z nich powiedział: „Czy nie mówiłem wam, że należy chwalić Boga?”.
- 68.29. Oni powiedzieli: „Chwała niech będzie naszemu Panu. Byliśmy niesprawiedliwi”.
- 68.30. I zaczęli się wzajemnie oskarżać.
- 68.31. Mówili: „Biada nam. Przekroczyliśmy granice tego, co jest dozwolone.
- 68.32. Okażmy skrucę przed Bogiem, a być może Pan nasz da nam lepszy ogród niż ten”.
- 68.33. Tak ich ukarano (w tym życiu), ale kara w życiu przyszłym będzie jeszcze straszniejsza. Gdyby oni o tym wiedzieli.
- 68.34. Dla bogobojnych będą Ogrody Szczęścia w pobliżu ich Pana.
- 68.35. Czy tych, którzy poddali się całkowicie (muzułmanów), mamy potraktować jak grzeszników?

⁶⁵¹ Twarz, a dosłownie nos, Walida ibn al-Mughira nazywano pyskiem, dlatego też w wielu tłumaczeniach mowa jest o tym, że oznaczony zostanie jego pysk. To przezwisko było wynikiem tego, że Walid wysoko nosił głowę, uważał się za lepszych od innych, chociaż jego pochodzenie z dobrego rodu wcale nie było takie jasne (werset 13). Zwrot „Naznaczymy piętrem jego nos (pysk)” oznacza, że zostanie okryty hańbą (będzie miał znak hańby) w życiu doczesnym i przyszłym.

⁶⁵² Zebrania plonu i niedzielenia się nim z nikim.

68.36. Cóż z wami? Co o tym myślicie?

68.37. Czy macie jakąś (swoją) księgę, która naucza,

68.38. że możecie mieć w nim (życiu przyszłym) to, czego pragniecie?

68.39. Czy macie jakąś obietnicę wiążącą Mnie do Dnia Zmartwychwstania, że będziecie mieć wszystko, czego zażądacie?

68.40. Zapytaj ich, czy któryś z nich może to zagwarantować.

68.41. Może mają jakieś bożki (które to zrobią)? Jeżeli mówią prawdę, niech je przyprowadzą.

68.42. Nadejdzie Dzień, w którym prawda (o nich) wyjdzie na jaw. Zostaną wtedy wezwani, by paść na twarz, ale oni nie będą w stanie tego zrobić.

68.43. Opuszczą swoje spojrzenia i poczują się poniżeni, bo przecież wcześniej mówiono im, by oddawali pokłony (Bogu), kiedy jeszcze byli w pełni sił i zdrowi (i mogli to zrobić).

68.44. Zostaw Mnie (samego) z tymi, którzy uważają tę przypowieść za kłamstwo. Będę ich sprowadzał (z drogi) stopniowo tak, że nawet się nie zorientują.

68.45. Dam im nawet pewną zwłokę, ale Moje postanowienie jest nieodwołalne.

68.46. Czy chcesz od nich jakiegoś wynagrodzenia i wpędzasz ich w długi?

68.47. Czy mają wgląd w to, co skryte? Czy gdzieś to zapisali?

68.48. Czekaj cierpliwie na osąd Twego Pana. Nie bądź jak człowiek w wielkiej rybie⁶⁵³, który wzywał Boga wtedy, gdy był w rozpacz.

68.49. Gdyby Bóg nie okazał mu miłości, byłby wyrzucony na pustkowiu jak człowiek wzgardzony.

68.50. A jednak Bóg go wybrał i stał się jednym ze sprawiedliwych.

68.51. Ci, którzy nie wierzą, zabijają cię wzrokiem, gdy ich napominasz i mówią: „To człowiek szalony”.

68.52. A przecież jest to napomnienie dla wszystkich ludzi na świecie.

⁶⁵³ Jonasz.

69. NIEUCHRONNE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 69.1. Nieuchronne⁶⁵⁴!
- 69.2. Co jest nieuchronne?
- 69.3. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest nieuchronne?
- 69.4. Ludy Thamud i Ad uznały te nagłe zdarzenie za kłamstwo.
- 69.5. Lud Thamud został unicestwiony przez przytłaczający krzyk.
- 69.6. Lud Ad został unicestwiony przez przerażający burzliwy huragan,
- 69.7. który zesłał na nich Bóg na czas siedmiu nocy i siedmiu dni.
- I można było dojrzeć ludzi leżących na ziemi, jak wyrwane z korzeniami pnie palm.
- 69.8. Czy widzisz, aby coś po nich pozostało?
- 69.9. Faraon i ci, co byli przed nim i mieszkańcy zniszczonych miast⁶⁵⁵, to byli grzesznicy.
- 68.10. Oni zbuntowali się przeciwko każdemu z posłańców wysłanych do nich przez Boga, a On ich pochwycił i ukarał.
- 69.11. A kiedy woda przekroczyła miarę⁶⁵⁶, ponieśliśmy was⁶⁵⁷ na łodzi.
- 69.12. Aby ci, którzy uważnie słuchają, mogli o tym usłyszeć.
- 69.13. A kiedy zadną w trąby, tylko jeden raz,
- 69.14. kiedy uniesie się ziemia i góry i jednym uderzeniem zostaną obrócone w pył,
- 69.15. nastąpi ten Dzień, to nieuchronne wydarzenie.
- 69.16. Pęknie niebo i będzie w tym Dniu rozerwane.
- 69.17. Aniołowie pojawią się na jego krańcach, a ośmiu z nich przenesie ponad nimi tron swego Pana.
- 69.18. Tego Dnia staniecie przed Panem i zostaną ujawnione wszystkie wasze tajemnice.
- 69.19. Ten, który otrzyma księgę (swoich uczynków) do prawej dłoni, powie: „Czytajcie z mojej księgi.
- 69.20. Ja wiedziałem, że pewnego Dnia zostaną rozliczony”.
- 69.21. Jego życie (przyszłe) będzie pełne radości

⁶⁵⁴ Dzień Zmartwychwstania i Sądu.

⁶⁵⁵ Sodomy i Gomory.

⁶⁵⁶ Potop z czasów Noego.

⁶⁵⁷ W znaczeniu wybranych ludzi, waszych przodków.

- 69.22. we wspaniałym Ogrodzie,
 69.23. gdzie rosną wszelkie owoce.
 69.24. (Tacy ludzie usłyszą) „Jedzcie i pijcie radośnie za to, co uczyniliście w minionym życiu”.
- 69.25. A ten, który otrzyma swoją księgę do lewej dłoni, powie:
 „Byłoby lepiej (dla mnie), gdyby nie dali mi tej księgi.
- 69.26. I żebym nie poznał, jak zostaną rozliczony.
 69.27. Byłoby lepiej (dla mnie), gdyby śmierć była końcem wszystkiego.
 69.28. Nic nie pomogło mi moje bogactwo.
 69.29. Moja władza się skończyła”.
- 69.30. (I zostanie nakazane aniołom) „Pochwyćcie go i zakujcie w kajdany.
- 69.31. Następnie palcie go w ogniu piekielnym.
 69.32. Potem zwiążcie łańcuchem o długości siedemdziesięciu łokci”.
- 69.33. To dlatego, że on nie uwierzył we Wszechwładnego Boga
 69.34. i nie zalecał karmienia ubogich.
 69.35. Dlatego nie znajdzie w tym Dniu przyjaciela
 69.36. ani pożywienia, z wyjątkiem cuchnącej ropy (z gnijących ran).
 69.37. To pokarm grzeszników.
 69.38. Tak! Przysięgam wam na to, co widzicie
 69.39 i na to, czego nie widzicie,
 69.40. że to są słowa wypowiedane przez Wysłannika,
 69.41. a nie przez poetę. Jesteście ludźmi małej wiary.
 69.42. Nie są to też słowa wróżbity. Jesteście ludźmi, którzy nie myślą.
 69.43. Te słowa są objawieniem od Pana światów.
 69.44. A gdyby on wymyślił jakieś słowa, przypisując je Nam,
 69.45. to pochwycilibyśmy go za prawą dłoń
 69.46. i przecięlibyśmy jego linię życia⁶⁵⁸.
 69.47. I nikt z was nie mógł tego powstrzymać.
 69.48. Zaprawdę, to jest napomnienie dla bogobojnych.
 69.49. My wiemy, że są wśród was tacy, którzy uważają to⁶⁵⁹ za kłamstwo.
- 69.50. A jest on nieszczęściem dla niewiernych,
 69.51. bo jest to prawda absolutna.
 69.52. Chwalcie więc imię swego Wszechwładnego Pana.

⁶⁵⁸ Aortę (tętnicę). Ogólniej: zostałby pozbawiony życia.

⁶⁵⁹ Koran.

70. DROGI WNIEBOWSTĄPIENIA⁶⁶⁰

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 70.1. Pytający zadał pytanie o karę, która wkrótce spadnie
- 70.2. na niewiernych, a której nie można powstrzymać.
- 70.3. Ona jest od Boga, Pana dróg wniebowstąpienia,
- 70.4. na które wstąpią aniołowie i Duch⁶⁶¹ i udadzą się nimi do
Niego w Dniu, który trwać będzie pięćdziesiąt tysięcy lat (ziemskich).
- 70.5. Wytrwaj więc z godną pochwałą cierpliwością.
- 70.6. Im się wydaje, że kara jest odległa,
- 70.7. ale My wiemy, że ona jest bliska.
- 70.8. Niebo będzie jak gorejący czerwienią olej,
- 70.9. a góry jak puszysta wełna.
- 70.10. Żaden przyjaciel nie będzie wypytywał o przyjaciela,
- 70.11. chociaż będą się wzajemnie widzieli. Tego Dnia winny będzie
chciał złożyć okup ze swoich synów,
- 70.12. żony i brata,
- 70.13. i ze swojej rodziny, która dawała mu schronienie.
- 70.14. Zaoferuje wszystkich na ziemi, byle tylko uratować siebie.
- 70.15. Na próżno. Czeka już ogień piekielny,
- 70.16. który zrywa skórę z całej głowy
- 70.17. i zaprasza tych, którzy się odwrócili (od wiary), odwrócili swe
twarze (od Boga),
- 70.18. gromadzili majątki i ukrywali je (przed innymi).
- 70.19. Człowiek został stworzony, jako istota niespokojna.
- 70.20. Kiedy dotknie go nieszczęście, rozpacza.
- 70.21. Kiedy zaczyna mu się dobrze powodzić, staje się skąpy.
- 70.22. Wyjątkiem są ci, którzy modlą się (do Boga)
- 70.23. i są wytrwali w modlitwie.
- 70.24. I ci, którzy prawo do części swoich majątków
- 70.25. oddają potrzebującym i biednym.
- 70.26. I ci, którzy wierzą, że Dzień Sądu nastąpi.
- 70.27. I ci, którzy boją się kary od swojego Pana,
- 70.28. bo wiedzą, że kara od ich Pana jest nieuchronna.

⁶⁶⁰ Najczęściej tytuł jest tłumaczony jako „Stopnie” prowadzące do nieba (niebios).

⁶⁶¹ Gabriel.

- 70.29. I ci, którzy chronią swą intymność w czystości,
70.30. ale nie przed swoimi żonami lub niewolnicami, bo wtedy są wolni od grzechu -
70.31. ci, którzy przekraczają te granice, są grzesznikami.
70.32. I ci, którzy strzegą powierzonych depozytów i dotrzymują słowa.
70.33. I ci, którzy zeznając jako świadkowie, mówią tylko prawdę.
70.34. I ci, którzy przestrzegają modlitw.
70.35. Oni znajdują się w Ogrodach, obdarzeni szacunkiem.
70.36. A co z tymi, którzy nie uwierzyli, ale przychodzą do ciebie,
70.37. zbierając się gromadnie z lewej i prawej strony?
70.38. Czy każdy z nich pragnie być wprowadzony do Ogrodu Szczęśliwości?
70.39. Otóż nie! My stworzyliśmy ich z materii, którą dobrze znają⁶⁶².
70.40. I cóż z tego. Przysięgam na Pana wschodów i zachodów, że jesteśmy zdolni do tego,
70.41. aby w ich miejsce stworzyć innych i nikt nie będzie mógł Nas przed tym powstrzymać.
70.42. Zostaw ich, niech pogrążają się w próżnych dysputach, niech się radują, aż nadejdzie Dzień, który został im obiecany.
70.43. W tym Dniu pospiesznie wstaną z grobów, jakby chcieli się ścigać do celu,
70.44. ze spuszczonego wzrokiem, okryci hańbą. Taki będzie ten Dzień, który im obiecano.

71. NOE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 71.1. Wysłaliśmy Noego do jego ludu: „Ostrzeż swój lud, zanim spadnie na niego bolesna kara”.
- 71.2. Powiedział Noe: „Ludu mój! Ja was wyraźnie ostrzegam.
- 71.3. Służcie Bogu, bójcie się Go i wysłuchajcie, co chcę powiedzieć.
- 71.4. Bóg wam przebaczy wasze grzechy i da wam czas (na ich odkupienie). Jednak, gdy wyznaczony termin (kary) nadejdzie, nie będzie już odwrotu. Musicie to wiedzieć”.

⁶⁶² Z gliny.

71.5. Potem powiedział: „Panie mój! Wzywałem (do opamiętania) mój lud dzień i noc,

71.6. ale to tylko powiększyło ich niechęć do mnie.

71.7. Za każdym razem, gdy wołałem ich do Ciebie, abyś im wybaczył, zakrywali uszy palcami i przykryli się szatami. Trwali w swej niegodziwości i byli wyniośli.

71.8. Wzywałem ich publicznie.

71.9. Mówiłem jawnie, ale rozmawiałem z nimi także na osobności.

71.10. Mówiłem: >> Proś swego Pana o przebaczenie, bo On jest Przebaczący.

71.11. Ześle wam obfity deszcz z nieba.

71.12. Wspomoże was majątkiem i (licznym) potomstwem. Sprawি, że będą rosły dla was ogrody, że będą dla was płynąć strumienie.

71.13. Co się z wami dzieje, że nie docenicie wielkości Boga?

71.14. To On tworzył was w różnych etapach rozwoju.

71.15. Czy nie wiecie, że to Bóg stworzył siedem niebios ułożonych jedno nad drugim?

71.16. Umieścił na nich księżyc i słońce dające światło.

71.17. To Bóg sprawił, że wyszliście z ziemi jak rośliny.

71.18. I to on sprawi, że powrócicie do niej i wyjdziecie z niej ponownie⁶⁶³.

71.19. Bóg uczynił dla was ziemię szeroką przestrzenią,

71.20. abyście mogli przemierzać ją licznymi drogami<<”.

71.21. Noe powiedział: „Panie mój! Nie posłuchali mnie i poszli za tymi, których majątek i dzieci tylko powiększają ich stratę.

71.22. Uknuli spisek (przeciwko mnie)

71.23. i powiedzieli: >>Nie porzucajcie waszych bogów, nie zapominajcie Wadda, Suwy, Jaghuta, Ja’uka i Nasra⁶⁶⁴<<.

⁶⁶³ Śmierć i zmartwychwstanie.

⁶⁶⁴ Wadd, Suwa, Jaghut, Ja’uk i Nasr, tzw. bóstwa noetyckie, czyli czczone za czasów Noego, Wadd był uważany za boga księżyca. Przedstawiano go, jako człowieka uzbrojonego we włócznię, miecz, łuk i kołczan. Suwa był czczony pod postacią z kamienia lub kobiety, jako opiekun stad. Jaghut był bogiem słońca, przedstawiany pod postacią lwa. Ja’uk był bogiem deszczu, czczonym pod postacią konia, często był utożsamiany z Jaghutem. Nasr był czczony pod postacią orla. Hisham ibn al- Kalbi (737? – 819) arabski historyk, autor dzieła „Kitab al- asnam” („Księga idoli”) przedstawiającego wierzenia arabskie przed islamem, twierdził, że Jaghut, Ja’uk i Nasr byli w przeszłości pobożnymi ludźmi, których pamięć, po ich śmierci, chciano zachować pod postacią posągów. Z czasem posąжки te stały się obiektem kultu i w świadomości ludzi stały się ich bożkami. (por. R. Pawiński „Mitologia Arabów”, Warszawa 1989, s.40.).

71.24. I tak wielu ludzi wprowadzili w błąd, więc nie zwiększaj niczego grzesznikom poza powiększeniem ich złądzienia”.

71.25. Z powodu tych grzechów oni zostali potopieni, a następnie wprowadzeni do ognia (piekielnego). I nie znaleźli zamiast Boga żadnych pomocników.

71.26. Noe powiedział: „Panie mój! Spraw, aby na ziemi nie pozostał żaden z niewiernych mieszkańców.

71.27. Jeżeli ich pozostawisz, będą sprowadzać Twoje sługi z drogi prostej i wydawać na świat wyłącznie grzeszników i następnych niewiernych.

71.28. Panie mój! Przebacz mi i moim rodzicom. Przebacz tym, którzy odwiedzają mój dom jako wierzący. Przebacz wierzącym mężczyznom i wierzącym kobietom. I nie dawaj niczego niewiernym, ale powiększ ich stratę”.

72. DŻINNY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

72.1. Powiedz: „Objawiono mi, że grupa dżinnów słuchała (recytacji Koranu) i powiedziała: >>Usłyszeliśmy słowa cudownego Koranu,

72.2. który prowadzi ku prawdzie, więc nie będziemy dodawać naszemu Panu żadnych współtowarzyszy.

72.3. Majestat naszego Pana jest niezmierny. On nie wziął sobie żony ani nie ma potomstwa.

72.4. Głupcy spośród nas wypowiadali oszczerstwa przeciwko Bogu,

72.5. a myśleliśmy, że nikt spośród ludzi i dżinnów nie będzie wypowiadał kłamstw dotyczących Boga.

72.6. Niektórzy spośród ludzi szukali opieki dżinnów, ale to jedynie powiększyło arogancję dżinnów⁶⁶⁵.

72.7. Oni myśleli tak, jak wy myśleliście, że Bóg nigdy nikogo nie wskrzesi.

⁶⁶⁵ W Arabii przedislamskiej często mężczyźni podczas swoich podróży (np. handlowych) modlili się do męskich dżinnów, prosząc ich o opiekę i ochronę podczas podróży, czy nocnych postojów. Tu wierzące dżinny mówią o tym, że kiedy człowiek, namiestnik ziemi z woli Boga, zaczął się ich bać, bez żadnego powodu, i zaczął szukać ich opieki zamiast opieki Boga, to stało się tak, że dżinny stały się jeszcze bardziej aroganckie i wyniosłe.

72.8. Dotarliśmy do nieba i stwierdziliśmy, że było wypełnione surowymi strażnikami i gwiazdnymi płomieniami.

72.9. Zwykliśmy siadać w odpowiednich miejscach i podsłuchiwać, ale teraz na tego, kto podsłuchuje, czyha gwiazdny płomień⁶⁶⁶.

72.10. I dlatego nie wiemy, czy dla ludzi na ziemi przeznaczone jest zło, czy też Pan chciał ich skierować na drogę prostą.

72.11. Są wśród nas sprawiedliwi, ale są i tacy, którzy są niesprawiedliwi. Nasze drogi są różne.

72.12. Wiemy, że nie możemy pokonać Boga na ziemi i że nie możemy przed Nim uciec.

72.13. A kiedy usłyszeliśmy znaki dotyczące przewodnictwa, uwierzyliśmy w nie. Kto wierzy w swego Pana, nie lęka się straty ani ucisku.

72.14. Są wśród nas tacy, którzy poddali się Bogu i tacy, którzy zeszli z drogi Boga. Ci, którzy poddali się Mu całkowicie, podążają drogą prawości.

72.15. Ci, którzy zeszli z drogi Boga, będą jak drewno opałowe dla Piekła<<”.

72.16. Gdyby oni⁶⁶⁷ trzymali się drogi prostej, to dalibyśmy im obfitość wody pitnej,

72.17. aby poddać ich próbie. A kto odwraca się od wspomnienia swego Pana, On pokieruje go ku męce, która będzie się wzmagać.

72.18. Wszystkie miejsca kultu należą do Boga, więc nie módlcie się do kogoś innego.

72.19. A kiedy sługa Boga (Muhammad) wstał podczas modlitwy do Niego, zebrali się wokół niego, (niewierni) prawie go tratując.

72.20. Powiedz: „Moja modlitwa jest skierowana wyłącznie do Boga. Ja nie dodaję mu współtowarzyszy”.

72.21. Powiedz: „Nie mam mocy, aby was skrzywdzić i nie mam mocy, aby was poprowadzić ku drodze prostej”.

72.22. Powiedz: „Nikt mnie nie ochroni przed Bogiem i nie znajdę schronienia, jak tylko u Niego.

72.23. Mogę tylko przekazać wam prawdę od Boga i Jego przykazania. Dla tych, którzy okazują nieposłuszeństwo Bogu i Jego Wysłannikowi, jest przygotowany ogień w Piekło, gdzie będą przebywać przez całe wieki.

⁶⁶⁶ Por. wer. 67:5.

⁶⁶⁷ Ludzie (mekkańscy).

72.24. Kiedy ujrzą to, co zostało im obiecane, wtedy przekonają się, kto miał mniej pomocników i kto był słabszy liczebnie”.

72.25. Powiedz: „Nie wiem, czy to, co zostało obiecane, jest już blisko i jaki termin ustalił mój Pan”.

72.26. On zna to, co jest ukryte⁶⁶⁸ i nie ujawni nikomu tego, co skrywa w Sobie.

72.27. Wyjątkiem jest Wysłannik, którego sobie upodobał. On wysła przed nim i posyła za nim strażę (anielskie),

72.28. aby upewnić się, czy posłańcy dobrze przekazują Jego posłannictwo⁶⁶⁹. On wie o wszystkim, co oni czynią i zachowuje rachunek wszystkich rzeczy.

73. PRZYKRYTY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

73.1. O ty, przykryty (szatą)⁶⁷⁰!

73.2. Stań do modlitwy nocą, z wyjątkiem jej części.

73.3. Przez połowę nocy, może krócej

73.4. lub dłużej i recytuj Koran w sposób spokojny i miarowy.

73.5. Objawimy ci ważne słowa.

73.6. Wstawanie w nocy do modlitwy jest samodyscypliną i sprawią, że jest ona skuteczniejsza i wyraźniejsza w recytacji.

73.7. A w ciągu dnia jesteś bardzo zajęty.

73.8. Chwal imię twego Pana i poddaj Mu się całkowicie.

73.9. On jest Panem wschodu i zachodu. Nie ma innego Boga niż On. Jego więc weź na swojego opiekuna.

⁶⁶⁸ Przyszłość i to co niepoznawalne zmysłami..

⁶⁶⁹ Ze względu na liczbę mnogą dot. posłańców, są tu możliwe trzy znaczenia 1. Muhammad (s) ma mieć pewność, że aniołowie dokładnie przekazali mu posłannictwo Boga. 2. Bóg ma mieć pewność, że aniołowie dokładnie przekazali Jego posłannictwo Muhammadowi (s). 3. Bóg ma mieć pewność, że Muhammad (s) dokładnie przekazuje Jego posłannictwo. Cudowność Koranu polega m.in. na tym, że zapis ten może dotyczyć wszystkich tych trzech znaczeń jednocześnie. We wszystkich tych znaczeniach przebija się jasny przekaz, że przesłanie Boga nie może być na żadnym etapie jego objawienia zniekształcone. Podobnie jak w Koranie, nie można zmienić choćby słowa.

⁶⁷⁰ Często dodaje się do tego wersetu słowo „szatą”, nadając mu także taki tytuł: Owinięty szatą”. Użyłem słowa „przykryty”, ponieważ chodzi o owinięcie się (przez Proroka), przykrycie się (jak to najczęściej określa się w języku polskim) szatą (materiałem) podczas objawienia tego wersetu. Słowa te są skierowane do proroka Muhammada (s) – Wysłannika.

73.10. Znoś cierpliwie to, co mówią. Odsuwaj się od nich, odchodząc z godnością.

73.11. Pozostaw Mnie samego z tymi, którzy uznają to za kłamstwo i tkwią w dobrobycie. Daj im trochę czasu.

73.12. Zaprawdę, My przygotowaliśmy ciężkie kajdany i ogień piekielny,

73.13. i pożywienie, które dusi, i bolesną karę.

73.14. To dla nich w Dniu, kiedy zadrży ziemia i góry, które staną się jak ruchome wzniesienia piasku.

73.15. Posłaliśmy do was Wysłannika, aby świadczył przeciwko wam, tak jak wysłaliśmy posłańca do Faraona.

73.16. Ale Faraon go nie posłuchał, więc pochwyciliśmy Faraona przerażającą siłą.

73.17. A jak wy się uchronicie, będąc nadal niewiernymi, przed tym Dniem, w którym dzieci osiwieją?

73.18. Dzień, w którym rozerwie się niebo i obietnica Boga zostanie spełniona.

73.19. To jest napomnienie, więc ci, którzy chcą, niech wejdą na drogę Boga.

73.20. Wasz Pan wie (Wysłanniku), że stajecie do modlitwy przez dwie trzecie, połowę lub jedną trzecią nocy, ty i część z tych, którzy są z tobą. Bóg ustala czas trwania nocy i dnia. Bóg wie, że wy tego nie policzycie, więc Bóg wam przebaczy. Recytujcie z Koranu to, co nie sprawia wam trudności. Bóg wie, że wśród was są chorzy, część podróżuje po ziemi, szukając Jego łaski, a jeszcze inni walczą za sprawę Boga. Dlatego recytujcie z Koranu to, co nie sprawia wam trudności, przestrzegajcie modlitwy i płacicie podatek. Dajcie Bogu najwspanialszy kredyt (ze swych czynów). Cokolwiek dobrego przygotujecie dla siebie (w tym życiu), znajdziecie to także u Boga, jako nagrodę lepszą i pomnożoną. Proście Boga o przebaczenie. On jest Przebaczący i Współczujący.

74. ZAKRYTY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 74.1. O ty, zakryty (płaszczem)⁶⁷¹.
- 74.2. Wstań i ostrzegaj.
- 74.3. Głoś chwałę swego Pana
- 74.4. i oczyść swoje szaty⁶⁷².
- 74.5. Uciekaj od tego, co obrzydliwe⁶⁷³.
- 74.6. Nie okazuj łaski dla uzyskania zysku.
- 74.7. Bądź wytrwały dla swego Pana.
- 74.8. A kiedy (anioły) zadną w trąby,
- 74.9. nastanie z pewnością trudny Dzień (Zmartwychwstania),
- 74.10. niełatwy dla niewiernych.
- 74.11. Pozostaw Mnie z tym⁶⁷⁴, którego Sam stworzyłem⁶⁷⁵
- 74.12. i dałem mu ogromne bogactwo,
- 74.13. i synów, których ma przy sobie.
- 74.14. Otworzyłem przed nim wszystko,
- 74.15. a on żąda jeszcze więcej.
- 74.16. O nie! On uparcie odrzuca Nasze znaki.
- 74.17. Wkrótce zmuszę go do ciężkiej wspinaczki (przez życie).
- 74.18. On rozmyślał i planował⁶⁷⁶.
- 74.19. Niech przepadnie za to, co zaplanował.
- 74.20. Tak! Przepadnie za to, co zaplanował.
- 74.21. On spojrzał (na innych),

⁶⁷¹ Według przekazów, temu objawieniu towarzyszyło uczucie chłodu, więc Prorok (s) poprosił swoją żonę Chadidżę o okrycie go płaszczem.

⁶⁷² Znaczenie: chronić swoje szaty od wszelkiego brudu i nieczystości. Czystość ciała i odzieży oraz czystość duszy są ze sobą powiązane. Stąd np. przed modlitwą dokonujemy ablucji i zakładamy czyste ubrania.

⁶⁷³ Znaczenie: od bałwochwalstwa lub złych uczynków.

⁶⁷⁴ Odniesienie do Walida bin al-Mughiraha z rodu Kurajczytów, jednego z najbogatszych ludzi w Mekce. Żądał, aby Muhammad (s) wycofał się ze swej misji i nie obrażał bożków czczonych w Arabii. Próbował przekonać Proroka (s) poprzez Abu Taliba (wuję Proroka).

⁶⁷⁵ Rzadziej tłumaczone jako „Pozostaw Mnie samego z tym, którego stworzyłem”. Wydaje mi się jednak, że jest tu wyraźne podkreślenie tego, że Bóg stworzył go Sam, bo jest Jedynym Stwórcą, bez współtowarzyszy i bożków, których czcił Walid. Inna interpretacja: „którego stworzyłem samego”, czyli bez rodzeństwa, bez majątku i potomstwa. Z uwagi na następne wersety i ta interpretacja wydaje się słuszna.

⁶⁷⁶ Snuł plany przeciwko Prorokowi (s) i islamowi.

- 74.22. zmarszczył brwi i spojrział wyniosłe.
74.23. Potem się odwrócił pełen dumy
74.24. i powiedział: „To⁶⁷⁷, to tylko czary.
74.25. To są tylko słowa zwykłych ludzi”.
74.26. Ja narażę go na pałacy Sakar⁶⁷⁸.
74.27. Ale skąd ty masz wiedzieć, co to jest Sakar?
74.28. On niczego nie oszczędza i nie pozostawia nic nienaruszonego,
74.29. wypala nawet skórę.
74.30. Czuwa nad nim dziewiętnastu (strażników).
74.31. Strażnikami tego ognia są tylko aniołowie. Ustanowiliśmy taką ich liczbę, aby doświadczyć niewiernych⁶⁷⁹ i umocnić w wierze tych, którzy otrzymali księgi⁶⁸⁰, aby zwiększyć wiarę tych, którzy uwierzyli, aby nie wątpili ci, co otrzymali Księgę⁶⁸¹ i wierni, aby ci, których serca toczy choroba (nienawiści) i niewierni, zapytali: „Co Bóg chce przekazać przez tę przypowieść?”. A Bóg w ten sposób pozwala zbłądzić tym, których wybierze i prowadzi drogą prostą tych, których wybierze. Nikt nie zna zastępów twego Pana, jak tylko On sam. To nic innego, jak tylko przypomnienie dla wszystkich ludzi.
74.32. O nie⁶⁸²! Na księżyc!
74.33. Na noc, gdy przemija!
74.34. Na poranną zorzę⁶⁸³, gdy się pojawia!
74.35. On⁶⁸⁴ jest jednym z najwyraźniejszych znaków.
74.36. To ostrzeżenie dla ludzkości,
74.37. dla każdego z was, którzy idą naprzód lub zostają w tyle.

⁶⁷⁷ Koran.

⁶⁷⁸ Nazwa ognia, jako określenie części piekła. Tłumaczone także jako „piekło”, „otchłań piekielna” itp.

⁶⁷⁹ Niewierni kpili z tego, że ma być tylko dziewiętnastu strażników, kiedy wszyscy ludzie, począwszy od Adama, którzy czynili zło, mają znaleźć się w Piekło. Kiedy zobaczą, że taka liczba jest wystarczająca, upokorzy ich to. Aniołowie są silniejsi od ludzi.

⁶⁸⁰ Żydzi i chrześcijanie.

⁶⁸¹ Koran.

⁶⁸² Wykrzyknik do poprzedniego wersetu, w znaczeniu: Nie! Nie wolno się z tego (z liczby strażników) wyśmiewać.

⁶⁸³ Lub: jutrzenkę.

⁶⁸⁴ On, czyli Sakar (Piekło), jako konsekwencja poprzednich wersetów i następnym wersetów, choć niektórzy komentują, że w tym przypadku „on” oznacza Koran.

- 74.38. Każda dusza jest zastawem⁶⁸⁵ tego, co uczyniła.
- 74.39. Wyjątkiem są ci, którzy będą po prawej stronie⁶⁸⁶.
- 74.40. Oni w Ogrodach będą wzajemnie pytać się
- 74.41. o grzeszników.
- 74.42. „Co doprowadziło was do palącego Sakaru?”
- 74.43. Oni odpowiadzą: „Nie byliśmy wśród tych, którzy się modlili.
- 74.44. Nie karmiliśmy też biednych.
- 74.45. Oddawaliśmy się próżnym rozmowom z tymi, którzy oddawali się próżnym rozmowom.
- 74.46. Za kłamstwo uznaliśmy Dzień Sądu.
- 74.47. Aż to, co nieuchronne, przeszło do nas”⁶⁸⁷.
- 74.48. Nie pomoże im poręcznie wstawiających się (za nimi).
- 74.49. Co się dzieje z ludźmi, że odwracają się od tego napomnienia,
- 74.50. jakby byli przestraszonymi (dzikimi) osłami
- 74.51. uciekającymi przed lwem⁶⁸⁸?
- 74.52. Każdy z nich chce otrzymać swoją księgę⁶⁸⁹.
- 74.53. A przecież tak się nie stanie! Oni nie boją się życia przyszłego⁶⁹⁰.
- 74.54. A tak nie będzie! Zaprawdę, to jest napomnienie.
- 74.55. Kto zechce, będzie o tym pamiętać.
- 74.56. Lecz oni nie odniosą z tego pożytku, chyba że sam Bóg zechce. On jest godzien tego, aby się Go bać i jest Źródłem Przebaczenia.

⁶⁸⁵ To jakby umowa pomiędzy człowiekiem a Bogiem (tak jak umowa pomiędzy pożyczkodawcą i pożyczkobiorcą, gdzie ten drugi daje poręczenie, zastaw pod to, co pożyczyl). Zdolności i autorytet, które Bóg dał człowiekowi na świecie, są długiem, który Bóg dał Swojemu słudze, a gwarancją tego długu jest sam człowiek i jego czyny, to jest zobowiązanie wobec Boga. Dzięki tym zdolnościom otrzymanym od Boga człowiek powinien czynić dobro, dzięki któremu dług może zostać spłacony. Człowiek wykupi zastawioną rzecz, czyli siebie samego.

⁶⁸⁶ Którzy księgę swoich czynów dostaną do prawej dłoni.

⁶⁸⁷ Śmierć i Dzień Zmartwychwstania.

⁶⁸⁸ Lub: strzelcem.

⁶⁸⁹ Odniesienie do argumentów niewierzących, że uwierzyliby, gdyby Bóg każdemu z nich dał osobne objawienie.

⁶⁹⁰ Bo w nie, nie wierzą.

75. ZMARTWYCHWSTANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 75.1. Przysięgam na Dzień Zmartwychwstania!
75.2. Przysięgam na duszę poczuwającą się do winy.
75.3. Czy człowiek myśli, że nie złożymy jego kości?
75.4. Ależ tak! Jesteśmy w stanie przywrócić mu nawet koniuszki
palców.
75.5. Jednak człowiek chce nadal popełniać grzechy.
75.6. Pyta się: „Kiedy nadejdzie Dzień Zmartwychwstania?”
75.7. Wtedy, gdy wzrok będzie oślepiony (jak piorunem),
75.8. a księżyc zaćmiony.
75.9. Kiedy słońce i księżyc się połączą.
75.10. W tym Dniu człowiek zapyta: „Dokąd uciec?”
75.11. Nie! Nie będzie żadnego schronienia.
75.12. W tym Dniu nastąpi powrót do twego Pana.
75.13. Tego Dnia człowiek zostanie poinformowany o wszystkim,
co zrobił dla przyszłości i o wszystkim, co za sobą pozostawił ⁶⁹¹.
75.14. Człowiek będzie świadczył przeciwko sobie,
75.15. nawet wtedy, gdy będzie się usprawiedliwiał -
75.16. (Wysłanniku) nie poruszaj językiem, by go przyspieszyć ⁶⁹².
75.17. Do Nas należy złożenie go razem i wyrecytowanie go (po-
przez Gabriela).
75.18. A kiedy jest recytowany, postępuj zgodnie z tym, co wyrecy-
towano,
75.19. a do Nas należy jego wyjaśnianie.
75.20. Wy (ludzie) bardziej kochacie życie doczesne
75.21. i zapominacie o życiu przyszłym.
75.22. Niektóre twarze tego Dnia będą promienne,
75.23. kiedy spoglądać będą w kierunku swojego Pana.
75.24. A (inne) twarze w tym Dniu pociemnieją,
75.25. wiedząc, że spotka ich nieszczęście łamiące kręgosłup.

⁶⁹¹ Imam Bakir (a.s.) powiedział: „To, co po sobie pozostawił – chodzi o tradycje, jakie ustanowił, które kontynuować będą kolejne pokolenia” (Tafsir al-Burhan).

⁶⁹² „Go” czyli Koran. Cały Koran został objawiony Prorokowi podczas nocy Qadr, ale potem odpowiednio wersy były objawiane ponownie i stopniowo przez 23 lata.

- 75.26. Kiedy dusza podejdzie do obojczyka⁶⁹³.
 75.27. I powiedziane będzie: „Kto go uniesie⁶⁹⁴?”.
 75.28. I pomyśli człowiek, że nadeszła godzina rozstania
 75.29. i jedna noga będzie przeplatać się z drugą (w śmiertelnych konwulsjach).
 75.30. Tego Dnia zostanie zaprowadzony do twojego Pana.
 75.31. On nie wierzył w prawdę i nie modlił się.
 75.32. Przeciwnie! Uznał ją za kłamstwo i odwrócił się od niej.
 75.33. Potem dumnie udał się do swoich krewnych.
 75.34. Biada ci, biada!
 75.35. I jeszcze raz: biada ci, biada!
 75.36. Czy ktoś naprawdę myśli, że zostanie pozostawiony sam sobie, bez żadnego celu?
 75.37. Czyż on nie był kroplą nasienia, która wytrysnęła
 75.38. i stała się (przylegającą) grudką skrzepniętej krwi, którą On potem ukształtował?
 75.39. Czyż potem (Bóg) nie uczynił z niego pary: mężczyzny i kobiety?
 75.40. Czy zatem ktoś, kto to potrafi, nie potrafiłby wskrzesić zmarłych?

76. CZŁOWIEK

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 76.1. Czy był taki okres, kiedy człowiek nie był wart nawet wspomnienia⁶⁹⁵?
 76.2. Uczyniliśmy człowieka z kropli zmieszanego nasienia, aby poddać go próbie i dlatego daliśmy mu słuch i wzrok.
 76.3. Zaprawdę, wskazaliśmy mu właściwą drogę, bez względu na to, czy zdecyduje się być wdzięczny, czy niewdzięczny (swojemu Panu).
 76.4. Dla niewiernych przygotowaliśmy łańcuchy i kajdany oraz płonący ogień.

⁶⁹³ Chodzi o moment, kiedy dusza opuszcza ciało.

⁶⁹⁴ Czy uniesie go anioł, który zabierze go do Raju czy anioł, który zabierze go do piekła. Według innego, również możliwego tłumaczenia: I powiedziane będzie: „Kto go uzdrowi” – w takim wypadku byłoby to pytanie zadane w desperacji przez ludzi zebranych wokół umierającego.

⁶⁹⁵ Może to dotyczyć czasu, kiedy w ogóle jeszcze nie było ludzi na ziemi, jak i okresu, kiedy człowiek jest jeszcze nienarodzony. I w jednym jak i w drugim przypadku, nie oznacza to, że człowiek nie jest elementem szerszego planu, nawet w okresie, kiedy jeszcze się nie narodził (lub nie został stworzony).

76.5. Sprawiedliwi będą pić z kielichów nektar przyprawioną kamforą,

76.6. ze źródła, z którego pić będą słudzy Boga. On sprawi, że będzie płynąć obfitym strumieniem.

76.7. To będą ci, którzy wypełnią swoje zobowiązanie i bojąc się Dnia, którego groza będzie wielka.

76.8. Z miłości do Boga karmili biednego, sierotę i niewolnika⁶⁹⁶.

76.9. Oni mówią: „Karmimy was ze względu na oblicze Boga i nie chcemy od was ani nagrody, ani podziękowania.

76.10. Boimy się od naszego Pana Dnia pełnego grozy i bólu”.

76.11. Bóg uchroni ich przed złem tego Dnia, zapewni im szczęście i radość.

76.12. Za to, że byli wytrwali (w wierze), Bóg wynagrodzi ich Ogrodem i jedwabnymi szatami.

76.13. Będą tam odpoczywać na uniesionych łożach, nie zaznają tam żaru słonecznego ani chłodu.

76.14. Pochylą się nad nimi cienie Raju i skłaniać się będą ku nim kiście owoców.

76.15. Będą krążyć wśród nich naczynia srebrne i puchary srebrno - kryształowe.

76.16. Puchary świecące jak kryształ, ale wykonane ze srebra⁶⁹⁷, same odmierzać będą (ilość napoju).

76.17. Z nich pić będą nektar przyprawiony imbirem,

76.18. ze źródła zwanego Salsabil⁶⁹⁸.

76.19. Będą im usługiwać nieśmiertelni młodzieńcy. Kiedy ich zobaczysz, uznasz, że są jak rozrzucone perły.

76.20. Gdzie nie spojrzysz, zobaczysz obfitość szczęścia i wielkie (rajskie) królestwo.

76.21. Będą nosić szaty z delikatnego zielonego atłasu⁶⁹⁹ i brokatu.

⁶⁹⁶ Prorok Muhammad (s) powiedział: „Jednym z najlepszych uczynków w oczach Boga jest uśmieszenie bólu i nakarmienie głodującego. Na Tego, w którego rękach jest moja dusza! Muzułmanin, który ma pełny brzuch i śpi spokojnie w nocy, gdy jego brat lub sąsiad chodzi głodny, nie uwierzył prawdziwie (w moje proroctwo)” (Bihar al-Anlar).

⁶⁹⁷ Przewroczyste srebro.

⁶⁹⁸ Naturalne, słodkie źródło (w Raju), którego napój będzie miał smak imbiru pozbawionego nuty gorzkiej.

⁶⁹⁹ Niekiedy tłumaczone jako jedwab lub satyna. Atlas - gładka tkanina, wytwarzana była i jest z różnych surowców, także z naturalnego jedwabiu. Satyna jest odmianą atlasu, więc każde z tych tłumaczeń wydaje się być poprawne.

Przyozdobieni będą srebrnymi bransoletami. Pan da im do picia najczystszy napój.

76.22. Usłyszają: „Oto wasza nagroda, wasz wysiłek został doceniony”.

76.23. (Muhammadzie) zaprawdę, zesłaliśmy ci Koran w częściach⁷⁰⁰.

76.24. Cierpliwie czekaj więc na osąd twego Pana i nie zwracaj uwagi na grzeszników i niewdzięczników spośród nich (niewiernych).

76.25. Wspominaj imię twego Pana rano i wieczorem,

76.26. i przez część nocy. Padnij przed Nim na twarz i wystawiaj Go przez długie nocne godziny.

76.27. Zaprawdę, oni miłują przemijające (dobro tego świata) i nie zdają sobie sprawy z uciążliwego Dnia, (który ich czeka).

76.28. Stworzyliśmy ich i wzmocniliśmy ich ciała⁷⁰¹. A jeśli tylko zechcemy, możemy całkowicie zastąpić ich, im podobnymi.

76.29. Oto napomnienie. Kto zechce, podąży drogą prowadzącą do Boga.

76.30. Ale wy tego nie zechcecie, jeśli Bóg nie zechce. Zaprawdę, Bóg jest Mądry i Wszechwiedzący.

76.31. On okazuje Swoje miłosierdzie komu zechce. Dla grzeszników przygotował karę bolesną.

77. WYSYŁANI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

77.1. Na anioły⁷⁰² wysyłane kolejno po sobie.

77.2. Na tych (aniołów), które pędzą jak burza.

77.3. Na tych, którzy rozprzestrzeniają (boskie przesłanie).

77.4. Na tych, którzy rozróżniają (dobro od zła, prawdę od fałszu)

77.5. i tych, którzy przynoszą ludziom napomnienie,

⁷⁰⁰ Następny werset wskazuje, że jest to odpowiedź niewiernym, którzy uważali że Bóg powinien zesłać Koran od razu, a skoro tak się nie stało, to twierdzili, że Muhammad (s) sam go tworzy fragmentami.

⁷⁰¹ Często tłumaczone jako: „członki” (ręce), „stawy”.

⁷⁰² W wielu tłumaczeniach przyjmuje się, że są to wiatry, czyli tłumaczenie mogłoby też brzmieć:

1. Na wysyłane po sobie wiatry.
2. Na gwałtowne burze.
3. Na te (wiatry), które rozpraszają (chmury).
4. Na te, które rozdzielają (chmury).
5. Na te, które przypominają ludziom (o Bogu). (tłum. A. Miernik).

- 77.6. aby jednym dać szansę a drugich ostrzec,
 77.7. że to, co zostało obiecanie, nadejdzie.
 77.8. Wtedy, gdy gwiazdy zgasną,
 77.9. niebo się rozdzieli,
 77.10. góry zostaną zmiecione,
 77.11. i nadejdzie wyznaczony czas na zgromadzenie posłańców
 (wtedy obietnica się spełni).
 77.12. Do jakiego Dnia będzie to odroczone?
 77.13. Do Dnia Sądu.
 77.14. A co cię nauczy, czym jest Dzień Sądu?
 77.15. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu⁷⁰³.
 77.16. Czyż My nie unicestwiliśmy wielu ludów z dawnych czasów
 77.17. i zastąpiliśmy ich nowymi pokoleniami.
 77.18. Tak postępujemy z grzesznikami.
 77.19. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.
 77.20. Czyż nie utworzyliśmy was z nędznego płynu,
 77.21. który umieściliśmy w bezpiecznym miejscu⁷⁰⁴,
 77.22. na określony termin?
 77.23. Dokładnie to wymierzaliśmy i uczyniliśmy to perfekcyjnie.
 77.24. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.
 77.25. Czyż nie uczyniliśmy ziemi miejscem zamieszkania
 77.26. dla żywych i umarłych?
 77.27. Czyż nie umocniliśmy na niej wysokich gór i nie daliśmy
 wam słodkiej wody do picia?
 77.28. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.
 77.29. (Ustyszają) „Idźcie do tego, co uznaliście za kłamstwo.
 77.30. Idźcie do cienia w trzech kolumnach⁷⁰⁵,
 77.31. który nie osłania i nie chroni przed płomieniami”.
 77.32. On wyrzuca iskry wielkie jak zamki,
 77.33. jasne jakby były żółtymi wielbłędami.
 77.34. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu,
 77.35. a jest to Dzień, w którym zamilkną
 77.36. i nie będą mogli się usprawiedliwić.
 77.37. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.

⁷⁰³ Inne tłumaczenia: „Biada w tym Dniu tym, którzy zaprzeczają prawdzie” (którzy kłamią itp.).

⁷⁰⁴ W łonie matki.

⁷⁰⁵ Chodzi o dym w piekle, który w swej górnej warstwie rozdziela się jakby na trzy kolumny.

77.38. To jest Dzień Rozstrzygnięcia. Wezwiemy was i tych, którzy byli przed wami.

77.39. Jeżeli macie zaplanowany jakiś podstęp, to użyjcie go przeciwko Mnie.

77.40. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.

77.41. Bogobojni znajdują się wśród cienia i źródeł

77.42. oraz owoców, jakich sobie zapragną.

77.43. (Usłysza) „Jedźcie i pijcie z radością, to nagroda za wasze czyny”.

77.44. Tak wynagradzamy tych, którzy czynią dobro.

77.45. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.

77.46. (Mówi się im) „Jedźcie i radujcie się chociaż przez chwilę (życia doczesnego), grzesznicy”.

77.47. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.

77.48. Kiedy jest im powiedziane: „Oddajcie pokłon (Bogu)”, to się nie kłaniają.

77.49. Biada tym, którzy zaprzeczają prawdzie o tym Dniu.

77.50. W jakie więc słowa, po tych (które usłyszeli z Koranu), uwierzą?

78. WIADOMOŚĆ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

78.1. O co oni wzajemnie się wypytyują?

78.2 O wspaniałą wiadomość,

78.3 co do której nie są zgodni⁷⁰⁶.

78.4. Rzeczywiście nie, ale wkrótce wszystkiego się dowiedzą.

78.5. I jeszcze raz nie! Wkrótce wszystkiego się dowiedzą.

78.6. Czyż nie rozpostarliśmy ziemi jak łoża

78.7. i nie umocowaliśmy gór jak paliki namiotów?

78.8. Stworzyliśmy was w parach.

78.9. Daliśmy wam sen do wypoczynku.

78.10. Noc uczyniliśmy waszym okryciem,

78.11. a dzień czasem szukania zaopatrzenia.

78.12. Zbudowaliśmy nad wami siedem mocnych sklepień

⁷⁰⁶ Wspaniała wiadomość o zmartwychwstaniu i życiu przyszłym, którą mieszkańcy Mekki ze zdumieniem usłyszeli, spowodowała wśród nich wiele pytań i wątpliwości, które podnosili na swoich zgromadzeniach.

- 78.13. i umieściliśmy w nich gorejącą lampę⁷⁰⁷.
78.14. Z deszczowych chmur zesłaliśmy wodę,
78.15. dzięki której sprawiliśmy, że porosło wam zboże i wyrosły rośliny
78.16. oraz obfite ogrody.
78.17. Zaprawdę, Dzień Sądu jest już wyznaczony.
78.18. W tym Dniu (aniołowie) zadną w trąby i tłumnie zgromadzicie się przed Nami.
78.19. Niebo się otworzy i stanie się bramą,
78.20. a góry się poruszają i staną się złudzeniem.
78.21. Piekło stanie się zasadzką
78.22. i miejscem powrotu dla zbuntowanych grzeszników.
78.23. Będą tam przebywać przez całą wieczność.
78.24. Nigdy nie zasmakują w nim chłodu i napoju,
78.25. z wyjątkiem wrzasku i cuchnącej ropy (z gnijących ran).
78.26. To odpowiednia zapłata.
78.27. Zaprawdę, oni nie spodziewali się rozrachunku,
78.28. i stanowczo zaprzeczali, że Nasze znaki są prawdziwe.
78.29. Tymczasem My wszystko zapisywaliśmy (w ich księgach czynów).
78.30. Skosztujcie więc (owocu waszych czynów), a My wzmocnimy tylko waszą udękę.
78.31. Dla tych, którzy bali się Boga, będzie miejsce szczęśliwe.
78.32. Rajskie Ogrody i winnice,
78.33. i małżonki o pięknych piersiach i w równym wieku,
78.34. i pełne puchary.
78.35. Nie usłyszą tam bezmyślnej mowy ani kłamstw.
78.36. Taka jest nagroda od Twojego Pana. Sprawiedliwie wyliczony dar
78.37. od Pana niebios i ziemi i wszystkiego, co jest między nimi. Miłosiernego, przed którym nikt nie odważy się wypowiedzieć choćby słowa.
78.38. W dniu, kiedy Duch i aniołowie staną w rzędzie, nikt inny nie będzie mówił oprócz tego, któremu pozwoli Miłosierny, i będzie mówić prawdę.
78.39. Ten Dzień naprawdę nadejdzie i każdy, kto zechce, znajdzie sposób, aby powrócić do swego Pana.
78.40. Ostrzegamy was przed nieuchronną karą w Dniu, w którym człowiek zobaczy, jaką przyszłość przygotował sobie własnymi rękami, a niewierzący powie: „Och, chciałbym być prochem”.

⁷⁰⁷ Słońce.

79. WYRYWAJĄCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 79.1. Na (aniołów) gwałtownie wrywających (dusze niewiernym).
- 79.2. Na (aniołów) zabierających łagodnie (dusze wiernym).
- 79.3. Na (aniołów) przemierzających płynnie (przestrzenie),
- 79.4. wyprzedających się wzajemnie⁷⁰⁸
- 79.5. i zarządzających sprawami wszechświata (z rozkazu Boga).
- 79.6. W Dniu, kiedy trzęsienie ziemi wywoła jej drżenie,
- 79.7. nastąpi ponowny wstrząs.
- 79.8. Tego Dnia zadrzą serca,
- 79.9. a wzrok pokornie będzie spuszczone.
- 79.10. Oni spytają: „Czy rzeczywiście powrócimy do życia,
- 79.11. po tym jak zgniją nasze kości?”.
- 79.12. I dodają (kpiąc): „Byłby to powrót nieopłacalny”⁷⁰⁹.
- 79.13. Wystarczy jeden krzyk (podmucha)
- 79.14. i wszyscy wyjdą na powierzchnię.
- 79.15. Czy znasz historię Mojżesza?
- 79.16. Kiedy jego Pan wezwał go do doliny świętej Tuwa.
- 79.17. (Powiedziano Mojżeszowi) „Idź do Faraona, bo on przekroczył wszelki granice.
- 79.18. Zapytaj go: >>Czy chcesz się oczyścić (z grzechów)?
- 79.19. Poprowadzę cię do twego Pana, a ty staniesz się bogobojny<<”.
- 79.20. I pokazał mu Mojżesz największy znak.
- 79.21. Ale on uznał to za sztuczkę i zbuntował się.
- 79.22. Odwrócił się (od prawdy) i zaczął realizować swój plan.
- 79.23. Zebrał lud i obwieścił mu:
- 79.24. „Ja jestem waszym najwyższym panem”.
- 79.25. Wtedy pochwycił go Bóg, aby ukarać go w tym i przyszłym życiu.
- 79.26. Zaprawdę, jest w tym nauka dla każdego, kto boi się Boga.
- 79.27. Czy trudniej było stworzyć was, czy niebo? A jednak Bóg je zbudował.
- 79.28. Wyniósł wysoko i uformował w doskonałej proporcji.

⁷⁰⁸ Aby wypełniać gorliwie rozkazy Boga.

⁷⁰⁹ Ludzi i tak przegranych.

79.29. Nocą okrył je ciemnościami, a w dzień wyprowadza z niego poranne światło.

79.30. Potem rozpostarł ziemię.

79.31. Wyprowadził z niej wodę, utworzył na niej pastwiska

79.32. i umocnił na niej góry.

79.33. To wszystko dla korzyści waszej i waszych trzód.

79.34. A kiedy nadejdzie wielkie nieszczęście,

79.35. Dzień (Zmartwychwstania), człowiek przypomni sobie wszystko, co uczynił

79.36. i wszyscy, którzy widzą, ujrzą Piekło.

79.37. Dla tego, który się zbuntował

79.38. i wołał życie na tym świecie,

79.39. miejscem zamieszkania będzie ogień piekielny.

79.40. Temu, który lękał się stanąć przed swoim Panem i uchronił się od namiętności,

79.41. Raj będzie bezpieczną przystanią.

79.42. Kiedy pytają cię o Godzinę (Sądu): „Kiedy ona nadejdzie?”

79.43. cóż możesz o tym powiedzieć?

79.44. Tylko twój Bóg wie, kiedy nastąpi jej ostateczny termin.

79.45. Ty jesteś tylko ostrzegającym dla każdego, kto się jej boi.

79.46. W tym Dniu, kiedy ją ujrzą, wyda im się, że żyli (na tym świecie) jeden wieczór lub jeden jasny poranek.

80. ZMARSZCZYŁ BRWI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

80.1. On zmarszczył brwi i odwrócił się,

80.2. kiedy podszedł do niego niewidomy⁷¹⁰.

80.3. A skąd wiesz, może chciał się oczyścić?

80.4. Może trzeba usłyszeć napomnienie, które przyniosłoby mu korzyść?

⁷¹⁰ Było to podczas rozmowy Proroka Muhammada (s) z grupą niewiernych Kurajczytów. Rozmowę tę przerwał niewidomy Ibn Umm Maktum. Ponieważ Koran nie wskazuje jasno na to, kto jest osobą, która zmarszczyła brwi w reakcji na wtrącenie się Ibn Umm Maktuma, komentatorzy nie są zgodni, co do tego czy był to Prorok, czy jeden z jego kurajczyckich rozmówców. W szyickiej tradycji interpretacyjnej większość komentatorów skłania się ku tej drugiej opcji.

- 80.5. Temu, któremu wydaje się, że niczego nie potrzebuje,
80.6. poświęciłeś uwagę,
80.7. chociaż nie ponosisz odpowiedzialności, jeśli on się nie oczyści.
80.8. A tego, który przyszedł do ciebie, pełen zapału
80.9. i boi się Boga,
80.10. ignorujesz.
80.11. Rzeczywiście, to jest przypomnienie –
80.12. kto zechce, będzie tego przestrzegał⁷¹¹ –
80.13. spisane na szlachetnych zwojach,
80.14. wzniosłych i oczyszczonych
80.15. przez postać⁷¹²,
80.16. szlachetnych i sprawiedliwych.
80.17. Niech będzie przeklęty człowiek. On jest niewdzięczny.
80.18. (Niech tylko pomyśli) z czego (Bóg) go stworzył?
80.19. On stworzył go z kropli nasienia, a następnie ukształtował
80.20. i ułatwił mu drogę (przez życie).
80.21. Potem Bóg sprowadza na niego śmierć i każe pogrzebać.
80.22. Następnie wskrzesi go do życia, kiedy tylko zechce.
80.23. Ale nie! Człowiek nie wypełnia rozkazów Boga.
80.24. Niech więc człowiek spojrzy na swoje jedzenie!
80.25. Zesłaliśmy mu obfitość wody.
80.26. Rozdzieliliśmy ziemię pęknięciami,
80.27 i dzięki Nam wyrasta z niej zboże,
80.28. owce winogron i warzywa,
80.29. drzewa oliwne i palmy (daktylowe),
80.30. gęste ogrody,
80.31. owoce i trawy.
80.32. Dobra przeznaczone dla was i waszych trzód.
80.33. A kiedy nadejdzie ogłuszający odgłos⁷¹³,
80.34. nastanie Dzień, kiedy człowiek uciekać będzie od swego brata
80.35. i od swojej matki, i ojca swego,

⁷¹¹ Jest tu wskazanie na trudny wybór, przed którym może stanąć Prorok (s). Czy umacniać w wierze tego, który już wierzy, czy starać się nawrócić takiego, który nie wierzy. W żadnym przypadku nie jest wiadomym Prorokowi (s), jak postąpi jeden czy drugi, ale za ich postawy, nie ponosi żadnej odpowiedzialności. Jest tylko napominającym.

⁷¹² (Podróżujących). Tu: aniołów. Jednak w innych komentarzach (tłumaczeniach) także przez: „spisujących”, „pisarzy”, a nawet: „uczonych w piśmie”.

⁷¹³ Zwiastujący Zmartwychwstanie (głos trąb, krzyk anioła itp.).

- 80.36. od swej żony i synów.
80.37. W tym Dniu człowiek będzie myślał tylko o sobie.
80.38. I będą w tym Dniu twarze promieniujące szczęściem,
80.39. wesole i radosne.
80.40. Ale będą też twarze pokryte pyłem,
80.41. ciemnością okryte.
80.42. To będą niewierni i niegodziwi.

81. ZAWINIĘTE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 81.1. Kiedy słońce zostanie zawinięte⁷¹⁴,
81.2. kiedy gwiazdy zostaną rozproszone,
81.3. kiedy góry się poruszą,
81.4. kiedy wielbłądzice w dziesiątym miesiącu ciąży zostaną porzucone,
81.5. kiedy dzikie zwierzęta zostaną zebrane,
81.6. kiedy oceany staną w płomieniach⁷¹⁵,
81.7. kiedy dusze się połączą⁷¹⁶,
81.8. kiedy pogrzebaną żywcem dziewczynkę zapytają,
81.9. za jaki grzech została zamordowana,
81.10. kiedy zwoje zostaną rozwinięte,
81.11. kiedy niebo zostanie rozerwane,
81.12. kiedy ogień (piekielny) zostanie rozpalony,
81.13. kiedy przybliży się Raj –
81.14. wtedy każda dusza dowie się, co sobie przygotowała.
81.15. Przysięgam – na chowające się (w dzień) ciała niebieskie,
81.16. wędrujące i znikające,
81.17. na noc, gdy nadchodzi,
81.18. na poranek zaczynający oddychać -
81.19. że to słowo objawione poprzez szlachetnego posłańca⁷¹⁷,

⁷¹⁴ Metafora utraty światła. Porównanie do zawinięcia turbanu wokół głowy (słońca).

⁷¹⁵ Lub: zostaną podpalone, zaczną wrzeć.

⁷¹⁶ Z wskrzeszonymi ciałami lub też chodzi o połączenie razem dusz przeznaczonych do Raju i dusz, których przeznaczeniem jest piekło.

⁷¹⁷ Czyli słowo Boga (Koran) objawione poprzez anioła (Gabriela).

- 81.20. obdarzonego mocą, (ale) pod panowaniem Władcy Tronu, potężnego,
81.21. mającego posłuch i godnego zaufania.
81.22. Wasz pobratymiec (mekkańczycy) nie jest szalony.
81.23. On go zobaczył na świetlistym horyzoncie
81.24. i nie ukrywa (Muhammad) nic z tego, co było niewidzialne (a zostało mu objawione).
81.25. Nie są to słowa przekłętego szatana.
81.26. Dokąd więc zmierzacie?
81.27. To nic innego jak napomnienie dla całego świata,
81.28. dla tych z was, którzy chcą iść drogą prostą.
81.29. Ale na nic wasze chęci, jeśli nie pozwoli wam na to Bóg, Pan światów.

82. ROZDZIELENIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 82.1. Kiedy niebo zostanie rozdzielone,
82.2. kiedy gwiazdy zostaną rozproszone,
82.3. kiedy morza zostaną połączone,
82.4. kiedy otworzą się groby,
82.5. wtedy każda dusza dowie się, co sobie przygotowała, a co pozostawiła po sobie.
82.6. O człowieku! Co cię zmyliło w sprawie twojego Hojnego Pana,
82.7. który cię stworzył, ukształtował i uczynił proporcjonalnym
82.8. w takiej formie, jakiej zechciał?
82.9. A jednak, za kłamstwo uznajecie Dzień Sądu.
82.10. Zaprawdę, są nad wami strażnicy (obserwujący),
82.11. szlachetni, zapisujący (wszystko).
82.12. Oni widzą wszystko, co robicie.
82.13. Zaprawdę, sprawiedliwi będą szczęśliwi.
82.14. Zaprawdę, niesprawiedliwi znajdą się w Piekło,
82.15. do którego wejdą w Dniu Sądu.
82.16. Nie uciekną przed tym.
82.17. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest Dzień Sądu?
82.18. Raz jeszcze: co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest Dzień Sądu?

82.19. To Dzień, w którym żadna dusza nie może nic zrobić dla innej. Decyzje w tym Dniu będą należeć do Boga.

83. OSZUŚCI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 83.1. Biada oszustom!
83.2. Oni żądają uczciwej miary, kiedy otrzymują (coś) od ludzi.
83.3. Ale sami, kiedy mają (coś) dać według miary lub wagi, oszukują.
83.4. Czy oni nie wiedzą, że zostaną wskrzeszeni
83.5. w wielki Dzień (Zmartwychwstania)?
83.6. W Dzień, w którym ludzkość stanie przed Panem światów.
83.7. (Myślą, że) nie! Uczynki niegodziwców są w Sidżdżin 718.
83.8. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest Sidżdżin?
83.9. To jest księga z dokładnymi zapisami.
83.10. Biada w tym Dniu tym, którzy zaprzeczają,
83.11. mówiąc, że Dzień Sądu to kłamstwo.
83.12. Tylko człowiek grzeszny i niegodziwy uważa go za kłamstwo.
83.13. Kiedy recytuje mu się Nasze znaki, mówi: „To mity z dawnych czasów”.
83.14. Ależ nie! Ich serca przeżera rdza z powodu ich uczynków⁷¹⁸.
83.15. Doprawdy nie! W tym Dniu oni zostaną odsunięci od swego Pana.
83.16. Wtedy zostaną wrzuceni do Piekła.
83.17. Usłyszą: „To uznaliście za kłamstwo”.
83.18. Zapis o czynach sprawiedliwych znajduje się w Iljin.
83.19. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest Iljin?

⁷¹⁸ Chociaż słowo Sidżdżin oznacza jeden z najniższych poziomów piekła, komentatorzy przyjmują, że w tym wersie chodzi o księgę zawierającą zapis uczynków ludzi niegodziwych, która nosi nazwę Sidżdżin ze względu na miejsce, do którego owi niegodziwi ludzie trafiają. I przeciwnie, wymieniona w następnych wersach księga Iljin – księga z zapisem uczynków ludzi prawych – bierze swą nazwę od jednego z miejsc w Raju.

⁷¹⁹ Imam Bakir (a.s.) powiedział o tym wersie: „Kiedy człowiek popelnia grzech, na jego sercu pojawia się czarna plamka. Jeśli okaże skrucę, plamka ta zniknie. Jeśli jednak dalej popelnia grzechy, plamka ta będzie się powiększać. Kiedy czerń pokryje całe serce, jego właściciel nie powróci już do czynienia dobra” (Al-Kafi).

- 83.20. To jest księga z dokładnymi zapisami.
 83.21. Świadczyć o tym, co w niej zapisane, będą ci, co są najbliżej Boga⁷²⁰.
 83.22. Zaprawdę, sprawiedliwi będą szczęśliwi.
 83.23. Spoczną na łóżach i będą się przyglądać.
 83.24. Na ich twarzach ujrzysz blask szczęścia.
 83.25. Otrzymają napój z najlepszego, zapieczętowanego wina,
 83.26. którego pieczęcią jest piżmo – niech dążą do tego wszyscy prześcigający się w swych staraniach (o pobyt w Raju) –
 83.27. wina z domieszką wody Tasnim,
 83.28. czerpanej ze źródła, z którego pić będą ci, którzy zajmą miejsce najbliżej Boga.
 83.29. Zaprawdę, ci, którzy czynili niesprawiedliwość, śmiali się z wierzących,
 83.30. a gdy przechodzili obok nich, mrugali (kpiąco) do siebie.
 83.31. Kiedy wracali do swoich rodzin, dalej żartowali sobie (z wierzących).
 83.32. Kiedy ich spotykali, mówili: „To są ci, którzy zblądzili”.
 83.33. A przecież oni (niewierni) nie byli wyznaczeni na ich (wierzących) stróżów.
 83.34. Ale w tym Dniu to wierzący będą śmiać się z niewiernych,
 83.35. leżąc na swoich łóżach i przyglądając się.
 83.36. Czy niewierni zostali w pełni wynagrodzeni za swoje czyny?

84. ROZERWANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 84.1. Kiedy niebo się rozerwie
 84.2. i posłucha polecenia swego Pana, czyniąc to, co powinno,
 84.3. i kiedy ziemia zostanie rozciągnięta,
 84.4. i wyrzuci swoje wnętrze, i będzie opustoszała,
 84.5. i posłucha polecenia swego Pana, czyniąc to, co powinna,
 84.6. wówczas człowieku, zmierzając do swego Pana, spotkasz się z nim.

⁷²⁰ Aniołowie.

- 84.7. Tego, który dostanie swoją księgę do prawej ręki,
84.8. będzie łatwo rozliczyć
84.9. i z radością wróci do swojej rodziny.
84.10. Ten, który odbierze swoją księgę (lewą ręką) za plecami⁷²¹,
84.11. będzie błagać o śmierć,
84.12. gdy palony będzie w ogniu (piekielnym).
84.13. (Przedtem) żył beztrąsco wśród swego ludu,
84.14. sądząc, że nigdy nie powróci (do Boga).
84.15. Przeciwnie. Jego Pan go obserwował.
84.16. Przysięgam na zmierzch
84.17. i na noc, i na to, co ona okrywa,
84.18. i na księżyc w pełni,
84.19. że będziecie przechodzić z jednego stanu do drugiego⁷²².
84.20. Dlaczego więc oni nie wierzą?
84.21. Dlaczego, gdy jest im recytowany Koran, nie oddają pokłonów?
84.22. Nawet więc. Ci, co nie wierzą, mówią, że to kłamstwo.
84.23. Ale Bóg wie, co oni ukrywają (w swych sercach).
84.24. Zapowiedz im więc bolesną karę.
84.25. Z wyjątkiem tych, którzy uwierzyli, czynili dobro, bo oni otrzymają niekończącą się nagrodę.

85. KONSTELACJE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 85.1. Na niebo i jego (gwiazdne) konstelacje.
85.2. Na obiecany Dzień (Zmartwychwstania).
85.3. Na świadka i na to, o czym będzie świadczył.
85.4. Ludzie rowu zostali zabici⁷²³.
85.5. Podsycali rozpalony ogień,
85.6. a później siadali wokół niego

⁷²¹ Nawias wstawiony przeze mnie podkreśla fakt, iż werset ten nie stoi w sprzeczności z wersetem 69:25.

⁷²² Według części komentatorów: Z niebytu do życia, z życia do śmierci, ze śmierci do wskrzeszenia. Według innych chodzi o różne etapy ludzkiego życia lub też o różne stany ludzkiej egzystencji: zdrowie i choroba, szczęście i smutek, itd.

⁷²³ Chodzi o tyranów, którzy zabijali wierzących (wcześniej chrześcijan, a później muzułmanów), wrzucając ich do dołów i paląc ich żywcem. Mieszkańcy rowu, to także ci, którzy podpalali i ci, którzy biernie się temu przyglądali.

85.7. i przyglądali się, co uczyniono wierzącym.

85.8. Nienawidzili ich tylko dlatego, że ci wierzyli w Boga, Wszchemogącego, Godnego Chwały,

85.9. do którego należy władza nad niebem i ziemią. Bóg jest świadom wszystkiego.

85.10. Ci, którzy prześladowają wierzących mężczyzn i wierzące kobiety i nie okazują skruchy, są przeznaczeni do cierpienia w Piekło, cierpienia w płonąącym ogniu.

85.11. Zaprawdę, dla tych, którzy uwierzyli i czynili dobro, będą Ogrody, pod którymi płynąć będą strumienie. To ich wielki sukces.

85.12. Zaprawdę, kara twego Pana jest surowa.

85.13. On jest tym, który stworzył po raz pierwszy i On jest tym, który stworzy ponownie,

85.14. i On jest najbardziej Przebaczący, najbardziej Miłujący.

85.15. On jest Panem chwalebego Tronu.

85.16. On czyni, co zechce.

85.17. Czy słyszałeś opowieść o armiach,

85.18. o Faraonie, o ludzie Thamud?

85.19. Niewierni twierdzą, że to kłamstwo,

85.20. chociaż Bóg ich otacza.

85.21. Ale nie! To jest wspaniały Koran

85.22. (zapisany) na strzeżonej tablicy.

86. AT-TARIK (GWIAZDA PRZENIKAJĄCA)

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

86.1. Na niebo i zapowiedź nocy (At-Tarik⁷²⁴).

86.2. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest zapowiedź nocy (At-Tarik)?

⁷²⁴ At-Tariq (dosl. „kołatka”) tłumaczone jako „gwiazda nocna”, „nadejście nocy”, „gwiazda przenikająca”, aż do takich tłumaczeń jak „nocny gość”, „nocny podróżnik”, „wędrująca nocą”. Patrząc na następne wersety i dosłowne znaczenie at-Tariq, „kołatka”, czyli coś, co zapowiada czyjeś nadejście, przyjąłem właśnie takie tłumaczenie. Najjaśniejsza (przenikająca światłem) gwiazda zapowiada nadejście nocy. Jest jej zapowiedzią, jakby opiekunem (strażnikiem nocy). Od tej jednej gwiazdy, niewielkiej wobec potęgi kosmosu, zaczyna się noc, tak jak od jednej kropli nasienia rozpoczyna się życie.

- 86.3. To jest gwiazda przenikająca (At-Tarik).
 86.4. Nie ma duszy, która nie ma strażnika.
 86.5. Niech przemyśli człowiek, z czego został stworzony.
 86.6. A został stworzony z wypływającej kropli nasienia,
 86.7. wychodzącej spomiędzy lędźwi i żeber.
 86.8. Zaprawdę, On (Bóg - Stwórca) ma moc przywrócenia go (do życia)
 86.9. w Dniu (Zmartwychwstania), w którym wszystkie sekrety (człowieka) zostaną ujawnione
 86.10. i nie będzie miał wtedy ani siły, ani pomocnika.
 86.11. Na niebo z powracającym deszczem,
 86.12. na ziemię pękającą (dla rozrostu roślin),
 86.13. to jest słowo decydujące⁷²⁵.
 86.14. To nie jest żart.
 86.15. Zaprawdę, oni planują spisek,
 86.16. ale Ja pokrzyżuję ich plany.
 86.17. Dlatego daj niewiernym chwilę wytchnienia, daj im jeszcze trochę czasu.

87. NAJWYŻSZY

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 87.1. Wysławiaj imię twego Pana Najwyższego,
 87.2. który stworzył wszystko, co istnieje i uczynił to w doskonałych proporcjach.
 87.3. On nadał (wszystkiemu) przeznaczenie i wyznaczył (drogę).
 87.4. On podnosi pastwiska,
 87.5. a następnie zamienia je w ciemniejące siano⁷²⁶.
 87.6. Sprawimy, że przeczytasz⁷²⁷ (Koran), a wtedy niczego nie zapomnisz,
 87.7. z wyjątkiem tego, co Bóg zechce. On wie, co ma być jawne, a co ukryte.

⁷²⁵ Koran.

⁷²⁶ 87: 4-5. obrazowo przedstawione pory roku wiosna-jesień, cykl narodzin i „śmierci” roślin pastewnych.

⁷²⁷ Lub: będziesz recytował. Podkreślenie faktu, że Muhammad (s) nie umiał czytać, co uwidacznia prawdę o objawionym cudzie, jakim jest Koran.

- 87.8. Ułatwimy ci podążanie drogą prostą.
 87.9. Napominaj (ludzi), jeśli to napomnienie przyniesie pożytek.
 87.10. Ten, kto się boi (Boga), dostrzeże to (napomnienie),
 87.11. a najbardziej niegodziwy odwróci się od niego.
 87.12. Będzie za to wrzucony do wielkiego ognia,
 87.13. gdzie nie umrze, ale i żyć nie będzie⁷²⁸.
 87.14. Szczęście osiągnie ten, który się oczyścił (z grzechu)
 87.15. oraz modli się.
 87.16. Ale nie! Wy wolicie życie tego świata,
 87.17 kiedy życie przyszłe jest lepsze i trwalsze.
 87.18. Zaprawdę, to było i w poprzednich księgach.
 87.19. Księgach danych Abrahamowi i Mojżeszowi.

88. PRZYTLĄCZAJĄCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 88.1. Czy dotarła do ciebie wiadomość o przytlączającym wydarzeniu⁷²⁹?
 88.2. Wiele twarzy tego Dnia będzie zawstydzonych,
 88.3. utrudzonych i umęczonych,
 88.4. płonących w gorącym ogniu.
 88.5. Ich napój będzie z wrzącego źródła.
 88.6. Pożywieniem będą gorzkie suche ciernie,
 88.7. które nie dadzą im poczucia sytości i nie zaspokoją głodu.
 88.8. Wiele twarzy tego Dnia będzie jaśnieć radością,
 88.9. bardzo zadowolonych ze swoich wysiłków,
 88.10. znajdujących się w Ogrodzie,
 88.11. gdzie nie usłyszą już próżnych rozmów.
 88.12. Będą tam płynące źródła,
 88.13. uniesione łoża,
 88.14. podstawione puchary,
 88.15. ułożone poduszki

⁷²⁸ Znaczenie: Nie umrze, aby uniknąć kary ani nie będzie żył tak, jak ktoś żyje, aby cieszyć się przyjemnościami życia.

⁷²⁹ Dzień Zmartwychwstania.

- 88.16. i rozłożone dywany.
 88.17. Czyż oni nie widzą wielbłądów, jak są stworzone,
 88.18. jak niebo zostało zawieszone,
 88.19. jak góry zostały utwierdzone?
 88.20. Czy nie widzą, jak została rozpostarta ziemia?
 88.21. Jesteś napominającym, więc przypomnij im o tym,
 88.22. ale nie masz nad nimi żadnej władzy.
 88.23. Jeżeli ktoś z nich odwróci się (od prawdy) i będzie niewiernym,
 88.24. tego Bóg ukarze najsurowszą karą.
 88.25. Zaprawdę, oni wszyscy powrócą do Boga
 88.26. i wezwiemy ich do złożenia rachunku (ze swoich uczynków).

89. PORANNA ZORZA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 89.1. Na poranną zorzę.
 89.2. Na dziesięć nocy⁷³⁰.
 89.3. Na parzyste i nieparzyste⁷³¹.
 89.4. Na noc, która przemija.
 89.5. Czy takie przysięgi nie wystarczą tym, którzy myślą?
 89.6. Czy nie widziałeś, co uczynił twój Pan z ludem Ad
 89.7. i ludem Iram i jego kolumnami⁷³².
 89.8. Podobnych rzeczy nie widziano w żadnej krainie.
 89.9. I (co uczynił) z ludem Thamud, który wykuwał skały⁷³³ w do-
 linach.
 89.10. I z Faraonem, władcą pali⁷³⁴.

⁷³⁰ Według różnych komentatorów może chodzić tu o pierwszych dziesięć nocy miesiąca Dhul Hidż-dża, ostatnie dziesięć nocy miesiąca Ramadan lub pierwsze dziesięć nocy miesiąca Muharram.

⁷³¹ Jest bardzo dużo (kilkadziesiąt) rozbieżnych komentarzy, czym są parzyste i nieparzyste, np. liczba dni w miesiącach, liczby, wszystkie stworzenia (w parach – parzyste) i Bóg (Jeden - liczba nieparzysty) itd. Nie odniósł się do tego również sam prorok Muhammad (s).

⁷³² Lud spokrewniony z ludem Ad lub sam lud Ad, który zamieszkiwał miasto Iram (Aram). Nazwa Iramici lub Aramici pochodzi od Arama wnuka Noego, syna Seta. Kolumny (słupy) oznaczają zapewne rodzaj bogatej, unikalnej budowli miasta lub według innych interpretacji przywódców tego ludu. Werset 8 wskazuje jednak na unikatowy rodzaj budowli.

⁷³³ Na swoje siedziby.

⁷³⁴ Por. przyp. do wer. 38:12.

89.11. Oni wszyscy przekroczyli granice tego, co było dozwolone na ziemi

89.12. i szerzyli wiele niegodziwości w swoich krainach.

89.13. Wtedy twój Pan rzucił na nich bicz kary.

89.14. Zaprawdę, twój Pan jest zawsze czujny.

89.15. Człowiek, który został poddany przez Boga próbie, poprzez wywyższenie go i obdarzanie dobrami, mówi: „Mój Pan mnie wywyższył”.

89.16. Kiedy człowiek zostaje poddany próbie poprzez umniejszenie jego dóbr, wtedy mówi: „Mój Pan mnie upokorzył”.

89.17. Tak nie jest. To wy nie traktujecie sieroty z honorem

89.18. i nie zachęcacie się wzajemnie do karmienia ubogich.

89.19. I pochłaniacie chciwie dziedzictwo⁷³⁵,

89.20. i miłujecie bogactwo, kochając je żarliwie.

89.21. Uważajcie! Kiedy ziemia zamieni się w pył,

89.22. kiedy twój Pan nadejdzie z aniołami ustawionymi w rzędach

89.23. i kiedy Piekło zostanie przybliżone tego Dnia, wtedy człowiek zrozumie, ale jaki pożytek będzie z tego zrozumienia?

89.24. Powie: „Och, gdybym wcześniej uczynił coś dobrego dla mego (przyszłego) życia”.

89.25. I w tym Dniu Bóg ukarze, tak jak nikt inny nie może ukarać,

89.26. i nałoży kajdany, jakich nikt inny by nie nałożył.

89.27. O, duszo, któraś znalazła spokój,

89.28. wróć szczęśliwa do twego zadowolonego Pana.

89.29. Wejdz między Moje (wierne) sługi.

89.30. Wejdz do Mojego Raju.

90. MIASTO

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

90.1. Przyrzekam na to miasto⁷³⁶,

90.2. a mieszkasz w nim,

90.3. i na rodzica⁷³⁷ oraz na dzieci, które spłodził,

⁷³⁵ Niesprawiedliwie uzurpując sobie spadki innych osób np. kobiet i dzieci.

⁷³⁶ Mekka.

⁷³⁷ Adama lub Abrahama.

- 90.4. że stworzyliśmy człowieka do życia w znoju i trudnościach.
 90.5. Czy myślał, że nikt nie ma nad nim władzy?
 90.6. Człowiek mówi (dumnie): „Roztrwonilem ogromne bogactwo”.
 90.7. Czy on myśli, że nikt go nie widział?
 90.8. Czy nie obdarzyliśmy go dwojgiem oczu,
 90.9. językiem i ustami⁷³⁸?
 90.10. Czy nie doprowadziliśmy go do dwóch wzniesień (dróg do-
 bra i zła)?
 90.11. Ale on nawet nie spróbował wspiąć się na te strome⁷³⁹.
 90.12. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest strome wzniesienie?
 90.13. To wyzwolenie niewolnika,
 90.14. to nakarmienie w dniach głodu
 90.15. sieroty z wami spokrewnionej
 90.16. lub biedaka znajdującego się w potrzebie
 90.17. i bycie wśród tych, którzy wierzą, okazują sobie wzajemnie
 cierpliwość i namawiają się do miłosierdzia.
 90.18. To są ludzie prawej dłoni.
 90.19. Ci, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki, są ludźmi lewej dłoni,
 90.20. których ogień okryje niczym sklepienie.

91. SŁOŃCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 91.1. Na słońce i jego brzask.
 91.2. Na księżyc, który za słońcem podąża.
 91.3. Na dzień, który wydobywa słońca blask.
 91.4. Na noc, która okrywa słońce ciemnością.
 91.5. Na niebo i jego Stworzyciela.
 91.6. Na ziemię i Tego, który ją rozpostarł.
 91.7. Na duszę i Tego, który ją wyważył,
 91.8. wpajając w nią (świadomość) zła i pobożności.

⁷³⁸ Prorok (s) powiedział: „Bóg powiedział ludziom: >>Jeśli wasze języki namawiają was do popełniania grzechów, to dałem wam też usta by te języki kontrolować, a jeśli wasze oczy kierują was ku temu, co niedozwolone, to dałem wam również powieki, zamknijcie je! <<” (Nur al-Thakalajn).

⁷³⁹ Trudniejsza, stroma, prowadząca na wyżyny, to droga dobra, wymagająca wyrzeczeń. Łatwiejsza, jakby prowadząca w dół, to droga lekkiego i beztrudnego życia.

- 91.9. Ten, kto ją oczyścił, osiągnie szczęście.
91.10. Stratę poniesie ten, kto ją zbrukał.
91.11. Zbuntował się lud Thamud, nazywając prawdę kłamstwem,
91.12. kiedy przybył najskromniejszy z nich.
91.13. Powiedział do nich Boży posłaniec: „Oto wielbłądzica od Boga. Napójdzie ją”.
91.14. A oni uznali go za kłamcę i podcięli jej ścięgna, więc Pan unicestwił ich za grzechy i zrównał (z ziemią).
91.15. Bóg nie obawia się konsekwencji swych czynów.

92. NOC

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 92.1. Na noc, która okrywa (świat) ciemnością.
92.2. Na dzień, który daje światło.
92.3. Na Stworzyciela mężczyzny i kobiety.
92.4. Wasze wysiłki są różne.
92.5. Temu, który się dzieli i boi się Boga,
92.6. i uważa, że dobro jest słuszne,
92.7. ułatwimy drogę do szczęścia.
92.8. A temu, który skąpi pomimo swego bogactwa,
92.9. a dobro uznaje za zbyteczne,
92.10. ułatwimy drogę do nieszczęścia.
92.11. Na nic jego bogactwo, kiedy sam się doprowadza do zguby.
92.12. Naszym obowiązkiem jest wskazywanie drogi prostej.
92.13. Zaprawdę, do Nas należy (władza nad) życiem przyszłym i obecnym.
92.14. Dlatego ostrzegam was przed płonącym ogniem (w Piekło).
92.15. Płonąć w nim będą tylko najbardziej najpodlejsi,
92.16. którzy zaprzeczali (objawieniu) i odwracali się (od prawdy).
92.17. Oddalony od niego będzie bogobojny,
92.18. który rozdawał ze swego majątku, aby się oczyścić (z grzechu).
92.19. Dobro, które czynił, nie było dla nagrody,
92.20. ale tylko po to, aby szukać upodobania u swego Pana Najwyższego.

92.21. On na pewno będzie zadowolony⁷⁴⁰.

93. SŁONECZNE PRZEDPOŁUDNIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 93.1. Na słoneczne przedpołudnie.
93.2. Na noc spokojną.
93.3. (Wysłanniku) nie opuścił cię twój Pan, ani nie jest z ciebie niezadowolony.
93.4. Z pewnością to, co ma nadejść, będzie lepsze niż to, co minęło.
93.5. Twój Pan z pewnością obdarzy cię (miłosierdziem) i będziesz zadowolony.
93.6. Czyż nie znalazł cię sierotą i nie dał ci domu?
93.7. Czyż nie znalazł cię zagubionego i nie wprowadził cię na drogę prostą?
93.8. Czyż nie znalazł cię biednym i nie uczynił bogatym?
93.9. Dlatego nie bądź szorstki wobec sieroty,
93.10. żebraka nie przeganiaj
93.11. i głoś miłosierdzie twego Pana.

94. OTWARCIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 94.1. (Wysłanniku) czyż nie otworzyliśmy twojego serca⁷⁴¹
94.2. i nie uwolniliśmy cię od brzemienia,
94.3. które przygniatało twoje plecy.
94.4. Czyż nie powiększyliśmy (wśród ludzi) szacunku dla ciebie?
94.5. Po każdym brzemieniu przychodzi ulga.
94.6. Zaprawdę, po każdym brzemieniu przychodzi ulga,
94.8. więc w wolnej chwili wysił się
94.9. i zwracaj się z ufnością do swego Pana.

⁷⁴⁰ Zdanie przybiera dwa znaczenia. Bóg będzie zadowolony z niego i on będzie zadowolony z Boga.

⁷⁴¹ Bardziej dosłownie: „piersi”.

95. DRZEWO FIGOWE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 95.1. Na drzewo figowe i drzewo oliwne.
- 95.2. Na górę Synaj.
- 95.3. Na bezpieczne miasto⁷⁴².
- 95.4. Stworzyliśmy człowieka w doskonałej postaci.
- 95.5. Później uczyniliśmy go najniższym z niskich,
- 95.6. za wyjątkiem tych, którzy uwierzyli i czynią dobro. Dla nich będzie niekończąca się nagroda.
- 95.7. Co więc sprawia (człowieku), że nadal za kłamstwo uważasz Dzień Sądu?
- 95.8. Czyż Bóg nie jest Najsprawiedliwszym z sędziów?

96. SKRZEPNIĘTA KREW

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 96.1. Czytaj, w imię twego Pana, który stworzył.
- 96.2. Stworzył człowieka z grudki skrzepniętej krwi.
- 96.3. Czytaj, Pan twój jest Najwspanialszy.
- 96.4. On nauczał człowieka poprzez pióro,
- 96.5. a nauczył człowieka tego, czego on nie wiedział.
- 96.6. Jednak człowiek przekracza granice tego, co jest dozwolone,
- 96.7. ponieważ wierzy, że jest samowystarczalny.
- 96.8. Ale wszyscy powróćcie do waszego Pana.
- 96.9. Czy widziałeś tego, który przeszkadza
- 96.10. słudze (Wysłannikowi), kiedy się modli?
- 96.11. Czy myślisz, że on idzie drogą prostą
- 96.12. i nakazuje pobożność (czy też nie)?
- 96.13. Jak myślisz, co by się stało, gdyby uznał prawdę za kłamstwo i odwrócił się?⁷⁴³

⁷⁴² Mekka.

⁷⁴³ Wersety od 9-14 są skierowane do wierzącego Amr ibn Hiszama (zwanego także Abu al-Hakam lub Abu Dżahl) i zwraca się w nich uwagę na to, że pomimo ataków na Wysłannika(s) on nadal postępuje drogą prostą, modli się i nakazuje innym pobożność, dlatego użyłem nawiasu ze zwrotem „czy też nie”.

- 96.14. Czy on myśli, że Bóg go nie widzi?
96.15. Ale nie (da rady szkodzić Wysłannikowi). Jeżeli nie przestanie, chwycimy go za kosmyk włosów.
96.16. Za kłamliwy i grzeszny kosmyk włosów.
96.17. Niech więc wezwie swoich pomocników,
96.18. a My wezwiemy strażników (Piekła).
96.19. Nie, nie zwracaj na niego uwagi, ale pokłoń się pobożnie i zbliż się do Boga.

97. NOC PRZEZNACZENIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 97.1. Zesłaliśmy Koran w Noc Przeznaczenia⁷⁴⁴.
97.2. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest Noc Przeznaczenia?
97.3. Noc Przeznaczenia jest lepsza niż tysiąc miesięcy.
97.4. W nią, za pozwoleniem swego Pana, zstępują aniołowie wraz z Duchem i z wszelkim nakazem.
97.5. Tej nocy panuje pokój, aż do świtu.

98. JASNY DOWÓD

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 98.1. Ci spośród ludzi księgi, którzy nie uwierzyli oraz bałwochwalcy, nie odstąpią od swej drogi, dopóki nie przyjdzie do nich jasny dowód:
98.2. Wysłannik Boga recytujący ze zwojów bez skazy, zawierających słowa prawdziwe.
98.3. Ci, którzy otrzymali księgę (wcześniej) podzielili się, kiedy przyszedł do nich jasny dowód.
98.4. A nakazano im tylko czcić Boga, oddać się Jego religii, jak czynili to pobożni hanifowie⁷⁴⁵, odprawiać modlitwę i płacić podatek. To jest prawdziwa religia.

⁷⁴⁴ Noc Przeznaczenia to 27 noc ramadanu, podczas której, po raz pierwszy, został zesłany Prorokowi Muhammadowi (s) Koran.

⁷⁴⁵ Por. przyp. do wer. 2:135.

98.5. Zaprawdę, ci spośród ludzi księgi, którzy nie uwierzyli oraz bałwochwálcy, którzy nie uwierzyli, znajdą się w Piekłach, gdzie będą przebywać przez wieczność. Oni są najgorsi ze stworzeń.

98.6. Ale ci, którzy wierzą i czynią dobro, są najlepszymi ze stworzeń.

98.7. Zapłata od ich Boga będą Ogrody wieczności, pod którymi płyną strumienie. Zamieszkają tam na wieki.

98.8. Bóg będzie z nich zadowolony i oni będą z Niego zadowoleni. Wszystko to jest dla tych, którzy boją się swego Pana.

99. TRZĘSIENIE ZIEMI

W imię Boga Miłosierznego, Miłującego.

99.1. Kiedy ziemia zadrży od wielkiego wstrząsu

99.2. i kiedy ziemia wyrzuci swoje wnętrza,

99.3. i kiedy człowiek będzie pytał: „Co się z nią dzieje?”,

99.4. ona w tym Dniu opowie (całą) swoją historię⁷⁴⁶,

99.5. tak jak nakazał jej to Pan.

99.6. Tego Dnia ludzie wyjdą w grupach (ze wszystkich stron) i zostanie im ukazane to, co czynili.

99.7. Każdy, kto czynił dobro na wagę okruchu, zobaczy je

99.8. i każdy, kto wyrządzał zło na wagę okruchu, zobaczy je.

100. GALOPUJĄCE

W imię Boga Miłosierznego, Miłującego.

100.1. Na (konie) galopujące i ciężko dyszące,

100.2. na rozniecające ogniste iskry,

100.3. ruszające o świcie do boju,

100.4. wzbijające tumany kurzu,

100.5. i wdzierające się w szeregi wroga.

100.6. Niewdzięczny wobec Boga jest człowiek

⁷⁴⁶ Ujawnione będą wszystkie czyny wszystkich ludzi, którzy kiedykolwiek żyli na ziemi.

- 100.7. i on sam jest tego świadkiem.
100.8. Największą miłością darzy własne bogactwo.
100.9. Czy on nie wie, że nadejdzie dzień, kiedy groby zostaną wyrócone
100.10. i ujawnione zostanie, co skrywały serca.
100.11. Zaprawdę, tego Dnia ich Pan będzie o nich w pełni poinformowany.

101. WIELKIE NIESZCZĘŚCIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 101.1. Wielki nieszczęście⁷⁴⁷.
101.2. Jakie wielkie nieszczęście?
101.3. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest wielkie nieszczęście?
101.4. W tym Dniu ludzie będą jak rozproszone ćmy,
101.5. a góry jak puszysta wełna.
101.6. Wówczas ten, którego szale (wagi) będą ciężkie,
101.7. będzie prowadził szczęśliwe (wieczne) życie.
101.8. A ten, którego szale (wagi) będą lekkie,
101.9. zagłębi się w otchłań.
101.10. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest otchłań?
101.11. To palący ogień.

102. POWIĘKSZANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 102.1. Pragnienie powiększania (swojego) majątku i prześcigania innych pod względem bogactwa, pochłania was,
102.2. aż (w końcu) dotrzecie do swoich grobów.
102.3. Jednak, wkrótce dowiecie się (jak wielki to błąd).
102.4. Jeszcze raz. Wkrótce dowiecie się.
102.5. Ale gdybyście tylko wiedzieli i mieli pewność,

⁷⁴⁷ Chodzi o Dzień Zmartwychwstania, który będzie wielkim nieszczęściem dla ogromnej rzeszy ludzi.

- 102.6. to zobaczylibyście ogień piekielny.
102.7. Na pewno ujrzycie go na własne oczy.
102.8. W tym Dniu na pewno zostaniecie zapytani o błogosławieństwa⁷⁴⁸.

103. CZAS

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 103.1. Na (płynący) czas⁷⁴⁹.
103.2. Człowiek jest w stanie zguby.
103.3. Wyjątkiem są ci, którzy uwierzyli, czynili dobro, zachęcali się wzajemnie do prawdy i wytrwałości.

104. OSZCZERCA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 104.1. Biada każdemu oszczercy i szyderycy,
104.2. który gromadzi bogactwo i ciągle je przelicza.
104.3. Wydaje mu się, że jego bogactwo uczyni go nieśmiertelnym.
104.4. Ależ nie. On zostanie wrzucony do miażdżącego (w Piekło).
104.5. Co pozwoli tobie zrozumieć, czym jest miażdżące?
104.6. To jest rozpalony ogień Boga,
104.7. który będzie wspinał się do serc (grzeszników)
104.8. i utworzy nad nimi (szczelne) sklepienie
104.9. osadzone na wysokich kolumnach (ognia).

⁷⁴⁸ Ludzie będą pytani o to, co zrobili z błogosławieństwami, jakie otrzymali od Boga.

⁷⁴⁹ Często tłumaczone jak „Pora przedwieczorna”, „czas przedwieczorny”, „pora wieczorna” itp. Moim zdaniem chodzi o czas biegnący, czyli o przeszłość i przyszłość poprzez teraźniejszość, w odniesieniu do czynów człowieka. Każda chwila teraźniejszości, która przemija, staje się przeszłością, każda chwila przyszłości, gdy nadchodzi, jest teraźniejszością i odchodzi w przeszłość. A w tym czasie są osadzone czyny człowieka i jego stosunek do Boga. A czas ten ucieka. Dzień Zmartwychwstania i Sąd zbliżają się nieuchronnie.

105. SŁOŃ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 105.1. Czy nie widziałeś, jak twój Pan potraktował lud słońia?⁷⁵⁰
- 105.2. Czy nie sprawił, że ich plan się nie powiódł?
- 105.3. Czy nie posłał przeciwko nim stada ptaków,
- 105.4. które rzucały w nich kamieniami z palonej gliny?
- 105.5. I stali się jak przeżute łądygi zbóż.

106. KURAJSZYCI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 106.1. Dla dobra Kurajszytów
- 106.2. pozwoliliśmy im podróżować zimą i latem⁷⁵¹.
- 106.3. Niech więc (teraz) oddają cześć Panu tego Domu⁷⁵²,
- 106.4. bo to On nakarmił ich, gdy był głód, zapewnił bezpieczeństwo i uwolnił od strachu.

107. POMAGANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 107.1. Czy widziałeś tego, który zaprzecza wierze w Sąd?
- 107.2. To jest ten, który odpędza sieroty
- 107.3. i nie zachęca do nakarmienia biednych.
- 107.4. Biada tym, którzy się modlą,

⁷⁵⁰ Abraha (abisyński król Himjarytów) i jego żołnierze z Aksum zostali w cudowny sposób zatrzymani podczas swojej wyprawy na Mekkę (szli od strony Jemenu), podczas której chcieli zniszczyć Kaabę (w ogóle nie dotarli do Mekki), aby przyciągnąć pielgrzymów do świątyni, którą Abraha wybudował w Jemenie. Jednocześnie w ten sposób osiągnąłby inny cel: przejęcie szlaków handlowych od Arabów. W swoich szeregach Abisyńczycy mieli kilkanaście słońi. Słoń, na którym poruszał się Abraha, przykłęknął przed bramą Mekki, oddając hołd Bogu, a stado cudownych ptaków wysłanych, przez Boga, rzuciło kamienne pociski na armię Abrahę. Miało to miejsce 50 dni przed narodzinami Proroka (s).

⁷⁵¹ Dzięki łasce Boga nauczyli się podróżować w celach handlowych, latem na północ, a zimą na południe.

⁷⁵² Kaaba.

- 107.5. bez należytej dbałości.
107.6. Czynią to na pokaz⁷⁵³,
107.7. a odmawiają pomagania (innym).

108. OBFITOŚĆ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 108.1. (Wysłanniku) obdarzyliśmy cię wszelaką obfitością (al- Kautar⁷⁵⁴).
108.2. Dlatego módl się do twojego Pana i składaj Jemu ofiarę.
108.3. Zaprawdę ten, który cię nienawidzi, będzie pozbawiony potomstwa.

109. NIEWIERNI

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 109.1. Powiedz: „Niewierni:
109.2. Ja nie oddaję czci temu, co wy czcicie.
109.3. Wy nie czcicie tego, co ja czczę.
109.4. Nie będę służył temu, czemu wy służycie.
109.5. Wy nie będziecie służyć temu, czemu ja służę.
109.6. Wasza religia dla was, moja religia dla mnie”.

⁷⁵³ Werset 6 może być kontynuacją wersetu 5 lub wstępem do wersetu 7. W znaczeniach: „modlą się niedbale, czyniąc to tylko na pokaz” lub „czynią dobro na pokaz, a w rzeczywistości odmawiają pomagania innym ludziom”. Bez względu na połączenie, jest to potępienie hipokrytów, którzy chcą być tylko postrzegani jako ludzie religijni i dobrzy, a naprawdę nie chcą okazać komukolwiek jakiegokolwiek pomocy.

⁷⁵⁴ Dośł. „obfitość” wszelkiego dobra. Według różnych komentatorów owo obfite dobro to nazwa strumienia w Raju, dar prorocstwa, Koran, mądrość lub liczne potomstwo. Biorąc pod uwagę kontekst całej sury (w którym niewierzący sztydził z Proroka (s) nazywając go pozbawionym potomstwa, ponieważ nie miał synów, którzy kontynuowałiby jego linię), tradycja szyicka skłania się ku wnioskowi, że przykładem danego Prorokowi (s) obfitego dobra jest jego córka, Fatima (a.s.), której związek z Imamem Alim (a.s.) dał początek długiej i licznej linii potomków Proroka.

110. POMOC

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 110.1. Kiedy od Boga przychodzi pomoc i zwycięstwo
- 110.2. i widzisz, jak tłumy przystępują do religii Boga,
- 110.3. to głoś chwałę twego Pana i proś Go o przebaczenie. On jest Przyjmującym skruchę.

111. POWRÓZ

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 111.1. Ręce Abu Lahaba⁷⁵⁵ zostaną zniszczone i on będzie zniszczony.
- 111.2. Jego bogactwo i wszystko, co posiada, nigdy mu nie pomoże.
- 111.3. Będzie płonął w ogniu piekielnym
- 111.4. wraz ze swoją żoną, nosicielką drewna opałowego⁷⁵⁶.
- 111.5. Na szyi będzie miała powróż z palmowych włókien.

112. MONOTEIZM (CZYSTOŚĆ WIARY)⁷⁵⁷

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 112.1. Powiedz: „On jest Bogiem Jedynym,
- 112.2. Bogiem Samowystarczalnym⁷⁵⁸.
- 112.3. Nie zrodził i nie został zrodzony.
- 112.4. Nikt nie jest Mu równym.

⁷⁵⁵ Przydomek stryja Muhammada (s), Abd al-Uzza, jednego z największych wrogów Proroka (s) i islamu wśród mekkańczyków.

⁷⁵⁶ Różne są interpretacje i tego wersetu. Nosicielka drewna, ponieważ w nocy rzucała cierniami w drzwi domu Proroka (s). Nosicielka drewna w przyszłym życiu, aby podtrzymywać ogień piekielny. Interpretacja szersza: nosicielka kłamstw dotyczących islamu i Muhammada (s).

⁷⁵⁷ Sura, która po surze „Otwierającej”, jest najczęściej recytowaną w modlitwach muzułmanów. To kwintesencja czystego monoteizmu. Często tłumaczona jako „Czystość wiary”, „Szczerłość wiary”, „Wiara oczyszczona”, czy „Jedność Boga”, czyli wiara bez „dodatków”, w Jednego, Jedyne Boga.

⁷⁵⁸ Nikogo nie potrzebuje, a Jego potrzebują wszyscy.

113. PORANNA ZORZA

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 113.1. Powiedz: „Szukam schronienia u Pana porannej zorzy,
- 113.2. przed złem Jego stworzeń⁷⁵⁹,
- 113.3. przed złem ciemności, gdy się rozpościera,
- 113.4. przed złem czarownic, dmuchających w węzły⁷⁶⁰,
- 113.5. przed złem zazdrośnika, kiedy zaczyna zazdrościć”.

114. LUDZIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłującego.

- 114.1. Powiedz: „Szukam schronienia u Pana ludzi,
- 114.2. Władcy ludzi,
- 114.3. Boga ludzi,
- 114.4. przed złem nieustannie kuszącego w ukryciu,
- 114.5. który szepce zło do serc ludzi
- 114.6. czy to z dzinnów, czy z (samych) ludzi”.

⁷⁵⁹ Nie Bóg stworzył zło, ale wiele z jego stworzeń sięgnęło zła.

⁷⁶⁰ Nawiązanie do dawnych, magicznych praktyk, wiązania węzłów na sznurach jako zaklęć, które spełnić się miały poprzez dmuchanie na nie i wypowiedanie zaklęć.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
OD DOKONUJĄCEGO PRZEKŁADU	8
KORAN	13
1. OTWIERAJĄCA (KSIĘGĘ)	13
2. KROWA	13
3. RODZINA AMRAMA	46
4. KOBIETY	64
5. ZASTAWIONY STÓŁ	82
6. TRZODY	96
7. WZNIESIENIA	112
8. ZDOBYCZE	129
9. SKRUCHA	135
10. JONASZ	148
11. HUD	157
12. JÓZEF	168
13. GRZMOT	178
14. ABRAHAM	182
15. AI – HIDŻR	187
16. PSZCZOŁY	192
17. NOCNA PODRÓŻ	201
18. JASKINIA	210
19. MARIA	219
20. TA HA	224
21. PROROCY	233
22. PIELGRZYMKA	240
23. WIERZĄCY	246
24. ŚWIATŁO	252
25. AL-FURKAN (KSIĘGA ROZRÓŻNIENIA)	259
26. POECI	265
27. MRÓWKI	273
28. HISTORIA	280
29. PAJĄK	288
30. RZYMIANIE	294
31. LUKMAN	299
32. POKŁON	302
33. SPRZYSIĘŻENI	304

34. SABA	311
35. STWÓRCA	316
36. JA SIN	320
37. SZEREGI	325
38. SAAD	332
39. TŁUMY	337
40. PRZEBACZAJĄCY	344
41. SZCZEGÓŁOWE WYJAŚNIENIE	350
42. RADA	355
43. OZDOBY	360
44. DYM	365
45. RZUCONE NA KOLANA	368
46. WYDMY	371
47. MUHAMMAD (s)	375
48. ZWYCIĘSTWO	378
49. KOMNATY	381
50. KAF	383
51. ROZPRASZAJĄCE	386
52. GÓRA	389
53. GWIAZDA	391
54. KSIĘŻYC	394
55. MIŁOSIERNY	397
56. NIEUNIKNIONE	401
57. ŻELAZO	404
58. SKARŻĄCA SIĘ	408
59. ZGROMADZENIE	411
60. PODDANE PRÓBIE	413
61. SZEREG	415
62. DZIEŃ ZGROMADZENIA (PIĄTEK)	416
63. HIPOKRYCI	417
64. PODSUMOWANIE ZYSKÓW I STRAT	418
65. ROZWÓD	420
66. ZAKAZ	421
67. WŁADZA	423
68. PIÓRO	425
69. NIEUCHRONNE	428
70. DROGI WNIĘBOWSTĄPIENIA	430
71. NOE	431
72. DŻINNY	433
73. PRZYKRYTY	435

74. ZAKRYTY	437
75. ZMARTWYCHWSTANIE	440
76. CZŁOWIEK	441
77. WYSYŁANI	443
78. WIADOMOŚĆ	445
79. WYRYWAJĄCY	447
80. ZMARSZCZYŁ BRWI	448
81. ZAWINIĘTE	450
82. ROZDZIELENIE	451
83. OSZUŚCI	452
84. ROZERWANIE	453
85. KONSTELACJE	454
86. AT-TARIK (GWIAZDA PRZENIKAJĄCA)	455
87. NAJWYŻSZY	456
88. PRZYTLACZAJĄCE	457
89. PORANNA ZORZA	458
90. MIASTO	459
91. SŁOŃCE	460
92. NOC	461
93. SŁONECZNE PRZEDPOŁUDNIE	462
94. OTWARCIE	463
95. DRZEWO FIGOWE	463
96. SKRZEPNIĘTA KREW	463
97. NOC PRZEZNACZENIA	464
98. JASNY DOWÓD	464
99. TRZĘSIENIE ZIEMI	465
100. GALOPUJĄCE	465
101. WIELKIE NIESZCZĘŚCIE	466
102. POWIĘKSZANIE	466
103. CZAS	467
104. OSZCZERCA	467
105. SŁOŃ	468
106. KURAJSZYCI	468
107. POMAGANIE	468
108. OBFITOŚĆ	469
109. NIEWIERNI	469
110. POMOC	470
111. POWRÓZ	470
112. MONOTEIZM (CZYSTOŚĆ WIARY)	470
113. PORANNA ZORZA	471
114. LUDZIE	471

THE WORLD
FEDERATION
OF KHOJA SHIA ITHNA-ASHERI MUSLIM COMMUNITIES

